

Lagrådsremiss

Ändringar i regelverket om kapitaltäckning

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 24 september 2020

Per Bolund

Erik Eldhagen
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår åtgärder för att stärka regelverket om kapitaltäckning för kreditinstitut och värdepappersbolag. Genom förslagen anpassas svensk rätt till nya bestämmelser i EU:s tillsynsförordning och genomför i svensk rätt nya regler i EU:s kapitaltäckningsdirektiv.

Det föreslås i huvudsak att

- det ska fattas beslut om särskilda kapitalbaskrav, som ska vara institutspecifika,
- Finansinspektionen ska underrätta instituten om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven,
- systemriskbufferten och kapitalbuffarna för systemviktiga institut ska läggas samman,
- kapitalbufferten för övrigt systemviktiga institut ska få uppgå till högst 3 procent utan Europeiska kommissionens godkännande,
- det ska införas särskilda bestämmelser om ingripanden och restriktioner om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte är uppfyllt,
- det ska införas ett krav på godkännande för vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, och
- det ska införas ett krav på grupper från länder utanför EES att etablera intermediära moderföretag inom EES.

Lagändringarna föreslås i huvudsak träda i kraft den 29 december 2020.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	14
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	23
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar	24
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.....	37
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	61
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:671) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	65
3	Ärendet och dess beredning	68
4	Regelverket om kapitaltäckning i huvuddrag.....	69
4.1	Bakgrund.....	69
4.2	Den rättsliga regleringen	70
5	Kompletteringar av tillsynsförordningen	70
5.1	Ansvarig myndighet	70
5.2	Omklassificering av positioner och klassificering av institut.....	71
6	Allmänna bestämmelser om rörelsen	72
6.1	Ansökan om tillstånd.....	72
6.2	Prövning av ägares lämplighet	73
6.3	Inlåningsverksamhet.....	74
6.4	Förteckning över jävskrediter.....	75
6.5	Riskhantering	77
6.6	Regler om ersättningar	79
7	Ett nytt krav på godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag	80
7.1	Behovet av nya regler.....	80
7.2	Ett nytt förfarande	80
7.3	Förutsättningar för godkännande.....	82
7.4	Undantag från kravet på godkännande	83
7.5	Tidsfrister för att fatta beslut	85
7.6	Samordning i gränsöverskridande fall.....	86

8	Krav på intermediära moderföretag inom EES	88
9	Tillämpningen av kraven på gruppnivå.....	90
10	Tillsyn	92
	10.1 Översyns- och utvärderingsprocess	92
	10.2 Tillsyn på gruppnivå.....	93
	10.3 Informationsskyldigheten för vissa filialer	96
	10.4 Lämplighetskrav för ägare och ledning	98
	10.5 Samarbete och utbyte av information	100
	10.6 Revision och särskild granskning	103
	10.7 Tillsyn över vissa holdingföretag	104
11	Tillsynsbefogenheter	105
	11.1 Föreläggande	105
	11.2 Särskilt kapitalbaskrav.....	106
	11.2.1 Rättslig reglering	106
	11.2.2 Justeringar avseende det särskilda kapitalbaskravet.....	106
	11.2.3 Typ av kapital och kapitalkravens inbördes relation	110
	11.2.4 Underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven	111
	11.2.5 Skyldigheten att informera resolutionsmyndigheter om ett beslut	113
	11.3 Särskilt likviditetskrav	114
12	Kapitalbuffertar	114
	12.1 Kapitalbuffertarna i huvuddrag	114
	12.2 Det kombinerade buffertkravet.....	115
	12.3 Kapitalbuffertar för systemviktiga institut.....	116
	12.4 Systemriskbufferten.....	119
	12.5 Den kontracykliska kapitalbufferten.....	123
	12.6 Konkurrerande buffertkrav	124
	12.7 Åtgärder om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls.....	125
	12.8 Åtgärder om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls.....	127
	12.9 Underrättelser	129
13	Ingripanden	129
	13.1 Återkallelse av tillstånd för globalt systemviktiga institut.....	129
	13.2 Ingripanden mot vissa holdingföretag	130
14	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	134
15	Konsekvensanalys	136
16	Författningskommentar	141
	16.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	141

16.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	141
16.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	148
16.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	154
16.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar	155
16.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.....	166
16.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	187
16.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:671) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	191
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/20.....	194
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder	419
Bilaga 3	Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder	462
Bilaga 4	Sammanfattning av betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60).....	464
Bilaga 5	Lagförslagen i betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60).....	465
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna	526
Bilaga 7	Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.....	527

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
2. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
3. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna,
5. lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,
6. lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,
7. lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution,
8. lag om ändring i lagen (2020:671) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 7 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §¹

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 6 kap. 2 §, 6 b kap. 4 §, 8 kap. 6 §, 13 kap. 2 och 6 a §§ och 15 kap. 1 och 1 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 13 kap. 2 a § och 14 kap. 2 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

2 §²

Ett kreditinstitut ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. Det ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap.

Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. *Kreditinstitutet* ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. *Institutet* ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett kreditinstitut ska på grundval av de metoder som avses i andra stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

6 b kap.

4 §³

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2015:1029.

³ Senaste lydelse 2015:1029.

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet inte i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagets intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

8 kap.

6 §

Institutets styrelse *skall* behandla ärenden som avses i 5 §. Den *skall* vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats.

Institutets styrelse *ska* behandla ärenden som avses i 5 §. Den *ska* vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats. *I fråga om en styrelseledamot eller den verkställande direktören ska förteckningen också innehålla uppgift om en kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en sådan person, och

2. en juridisk person i vilken styrelseledamoten eller den verkställande direktören eller dennes make, sambo, barn eller förälder

a) har ett kvalificerat innehav,
eller

b) är styrelseledamot eller verk-
ställande direktör.

13 kap.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över kreditinstitut och utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 §.

För ett kreditinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar institutets verksamhet,
3. institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente, och
4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

Finansinspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. *Inspektionen ska särskilt kontrollera att ägare och ledning uppfyller kraven i sådana fall som avses i 4 kap. 4 § första stycket lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § skall inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.

För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § ska inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.

2 a §

I samband med en översyn och utvärdering av ett kreditinstitut får Finansinspektionen, vid tillämpning av artikel 84 i kapitaltäckningsdirektivet, bestämma att institutet ska använda schablonmetoden i stället för
– interna metoder, eller
– den förenklade schablonmetoden.

6 a §⁴

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

⁴ Senaste lydelse 2019:727.

- andra behöriga myndigheter,
 - Europeiska bankmyndigheten,
 - Europeiska systemrisknämnden
 - Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, *och*
 - Europeiska centralbanken.
- Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
 - Europeiska centralbanken, *och*
 - *offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket i kapitaltäckningsdirektivet.*
- Finansinspektionen får, i den utsträckning som följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med*
- *Internationella valutafonden,*
 - *Världsbanken,*
 - *Banken för internationell betalningsutjämning, och*
 - *Rådet för finansiell stabilitet.*

14 kap.

2 c §

Bedömningsperioden enligt 2 b § ska förlängas om det samtidigt med en prövning av om ett kreditinstituts ägare uppfyller lämplighetskraven enligt detta kapitel pågår en prövning av en ansökan om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 7, 8 och 10–13 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag. Bedömningsperioden förlängs då med 20 arbetsdagar efter det att ett beslut i ärendet om godkännande har meddelats.

15 kap.

1 §⁵

Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss

Finansinspektionen ska då

tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt *underlåta* utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

– utfärda ett föreläggande att inom *en* viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt *avstå från* utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen,

– meddela ett förbud att verkställa beslut, eller

– göra en anmärkning.

Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas. Finansinspektionen får dock inte återkalla ett kreditinstituts tillstånd bara på den grunden att institutet inte uppfyller kraven i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med andra stycket, om det är sannolikt att ett kreditinstitut inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

1 a §⁶

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

⁶ Senaste lydelse 2018:1791.

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finans-

eller sannolikt kommer att fallera, eller

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

inspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på grupp- eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 13 kap. 2 a § och i övrigt den 29 december 2020.

2. Bestämmelserna i 15 kap. 1 a § första stycket 5, 6 och 9 i den nya lydelsen tillämpas första gången vid ingripanden mot överträdelser som sker efter den 27 juni 2021.

3. Bestämmelserna i 15 kap. 1 a § första stycket 5, 6 och 9 i den äldre lydelsen gäller fortfarande för ingripanden mot överträdelser som har skett före den 28 juni 2021.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 1 kap. 4 a §, 8 kap. 4 §, 8 b kap. 4 §, 9 kap. 45 och 50 §§, 23 kap. 5 § och 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 23 kap. 1 a och 2 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparla-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2019:419.

mentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

8 kap.

4 §³

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för. *Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.*

Ett värdepappersbolag ska på grundval av de metoder som avses i tredje stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

³ Senaste lydelse 2015:1032.

8 b kap.

4 §⁴

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagets intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

9 kap.

45 §⁵

Vid kreditgivning enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 gäller för värdepappersbolag denna paragraf och 44 § i stället för 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

Ett värdepappersbolag får inte på andra villkor än sådana som bolaget normalt ställer upp lämna kredit till

1. en styrelseledamot,

2. en person som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som ska avgöras av styrelsen,

3. en anställd som har en ledande ställning inom bolaget,

⁴ Senaste lydelse 2015:1032.

⁵ Senaste lydelse 2017:679. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

4. någon annan aktieägare än staten med ett aktieinnehav som motsvarar minst 3 procent av hela aktiekapitalet,

5. den som är make eller sambo till någon som avses i 1–4, eller

6. en juridisk person i vilken någon som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Finansinspektionen prövar efter ansökan om en anställd har sådan ledande ställning som avses i andra stycket 3.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning. *I fråga om en styrelseledamot eller den verkställande direktören ska förteckningen också innehålla uppgift om en kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en sådan person, och

2. en juridisk person i vilken styrelseledamoten eller den verkställande direktören eller dennes make, sambo, barn eller förälder

a) har ett kvalificerat innehav, eller

b) är styrelseledamot eller verkställande direktör.

Andra–fjärde styckena tillämpas också på krediter mot säkerhet av borgen eller fordringsrätt som utfärdas av någon som avses i andra stycket. Detsamma gäller för en fordran som bolaget förvärvar och för vilken någon som avses i andra stycket är betalningsskyldig.

Andra stycket och tredje stycket första och andra meningarna tillämpas också på krediter mot säkerhet av borgen eller fordringsrätt som utfärdas av någon som avses i andra stycket. Detsamma gäller för en fordran som bolaget förvärvar och för vilken någon som avses i andra stycket är betalningsskyldig.

50 §⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad ett värdepappersinstitut ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 1 §,

2. på vilket sätt information enligt 19 § ska lämnas till kunderna,

3. kriterierna för att bedöma vilka ersättningar och förmåner ett värdepappersinstitut får lämna till eller ta emot av någon annan än kunden samt

⁶ Senaste lydelse 2017:679.

vilka uppgifter som ska lämnas till kunden om ersättningar och förmåner som institutet lämnar till eller tar emot av någon annan än kunden enligt 21 §,

4. tidpunkt, omfattning och riktlinjer för återbetalning till kund av mottagna ersättningar eller förmåner enligt 22 § första stycket,

5. kriterierna för att bedöma vilka icke-monetära förmåner ett värdepappersinstitut får ta emot och behålla när det tillhandahåller investeringsrådgivning på oberoende grund eller portföljförvaltning enligt 22 § andra stycket,

6. villkoren för att ett värdepappersinstitut ska få ta emot investeringsanalyser från en tredjepart utan att det är att betrakta som en ersättning eller förmån enligt 21 eller 22 §,

7. undantag från skyldigheten att offentliggöra en order enligt 39 §,

8. hantering av finansiella instrument enligt 40 §,

9. hantering av medel enligt 41 §,

10. mottagande av medel på konto och bolagets eller företagets system för hantering av vissa uppgifter enligt 42 §,

11. vilka åtgärder ett värdepappersinstitut ska vidta för att säkerställa att det följer förbudet i 43 §,

12. vilka begränsningar som ska gälla vid ställande av säkerhet enligt 44 § tredje meningen, och

13. vilka uppgifter som ska antecknas i en förteckning enligt 45 § fjärde stycket. 13. tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 45 §.

23 kap.

1 a §

I fråga om värdepappersbolag ska Finansinspektionen särskilt kontrollera att bolagets ägare och ledning uppfyller kraven i sådana fall som avses i 4 kap. 4 § första stycket lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

2 b §

I samband med en översyn och utvärdering av ett värdepappersbolag får Finansinspektionen, vid tillämpning av artikel 84 i kapitaltäckningsdirektivet, bestämma att bolaget ska använda schablonmetoden i stället för

- interna metoder, eller*
- den förenklade schablonmetoden.*

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska centralbanken,
5. byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer),
6. offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader,

7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014, och

8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007.

7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014,

8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, och

9. offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket h i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får, i den utsträckning som följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. Internationella valutafonden,
2. Världsbanken,
3. Banken för internationell betalningsutjämning, och
4. Rådet för finansiell stabilitet.

⁷ Senaste lydelse 2019:729.

25 kap.

1 d §⁸

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig

information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller kraven i 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på gruppnivå eller undergruppssnivå.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 23 kap. 2 b § och i övrigt den 29 december 2020.

2. Bestämmelserna i 25 kap. 1 d § första stycket 13, 14 och 17 i den nya lydelsen tillämpas första gången vid ingripanden mot överträdelser som sker efter den 27 juni 2021.

3. Bestämmelserna i 25 kap. 1 d § första stycket 13, 14 och 17 i den äldre lydelsen gäller fortfarande föringripanden mot överträdelser som har skett före den 28 juni 2021.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2019:769.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar
dels att 4 kap. 6 § och 5 kap. 8 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 4 kap. 4 § ska utgå,
dels att 1 kap. 1 och 2 §§, 2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 3 §, 4 kap. 1–5 och 7 §§, 5 kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 6 kap. 3 och 7 §§, 7 kap. 1 och 2 §§, 8 kap. 1–4 §§, 10 kap. 1 §, rubriken närmast före 4 kap. 3 § och rubriken närmast före 7 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att rubriken till 8 kap. ska lyda ”Ingripanden och restriktioner om vissa kapitalbuffertar inte uppfylls”,
dels att det ska införas en ny paragraf, 8 kap. 7 §, och närmast före 8 kap. 7 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller *det kombinerade buffertkravet*.

Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller *vissa krav på kapitalbuffertar*.

2 §³

I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsyns krav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. *institut*: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2017:1150.

³ Senaste lydelse 2018:1957.

7. kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

8. kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. moderinstitut inom EES: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. på grupp- eller undergruppsnivå: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. systemrisk: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

12. systemviktigt institut: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. totalt riskvägt exponeringsbelopp: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. värdepappersbolag: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

16. värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet:

7. kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

10. primärkapital: primärkapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen,

11. på grupp- eller undergruppsnivå: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

12. systemrisk: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

13. systemviktigt institut: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

14. tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

15. totalt riskvägt exponeringsbelopp: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

16. värdepappersbolag: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

17. värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
- b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

2 kap.

1 §

Institut ska, utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av artikel 92 i tillsynsförordningen och av ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 §.

Ett institut ska ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet enligt 2 §.

Första stycket gäller utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av

1. artikel 92.1 a–c i tillsynsförordningen,

2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

3. en underrättelse enligt 2 kap. 1 c § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag som avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Kärnprimärkapital som avses i första stycket får inte användas för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder i

- 1. artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen, och*
- 2. artiklarna 45c och 45d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.*

2 §

Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av *det krav på kärnprimärkapital som enligt denna lag följer av kapitalkonserveringsbufferten, den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten och*

1. i de fall som systemriskbufferten tillämpas på exponeringar i ett annat land, det högsta av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §,

2. i de fall som systemriskbufferten tillämpas endast på exponeringar i Sverige, summan av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.

Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av

1. kapitalkonserveringsbufferten,

2. den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten,

3. systemriskbufferten, och

4. tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.

3 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen får, i syfte att motverka en *strukturell* systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.

Finansinspektionen får, i syfte att motverka en systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.

Systemriskbufferten får inte användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisker som täcks av

- 1. ett kapitalbaskrav enligt tillsynsförordningen, eller*
- 2. en kapitalbuffert enligt 5 eller 6 kap. denna lag.*

2 §

Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *minst 1 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på de exponeringar som systemriskbufferten ska tillämpas på enligt 3–7 §§.*

Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *ett belopp som beräknas i enlighet med artikel 133.2 och 133.5 i kapitaltäckningsdirektivet.*

Till grund för beräkningen ska Finansinspektionen fastställa ett systemriskbuffertvärde för tillämpliga exponeringar. Om en exponering omfattas av flera systemriskbuffertvärden, ska dessa läggas samman till ett kombinerat buffertvärde.

3 §

Systemriskbuffert på exponeringar inom Sverige och utanför EES Systemriskbuffertvärde

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet i enlighet med de förutsättningar som följer av artikel 133.14 i samma direktiv besluta att institut ska ha en systemriskbuffert som uppgår till högst 5 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på institutets exponeringar i Sverige eller utanför EES.

Finansinspektionen får efter det att ESRB har underrättats enligt artikel 133.9 i kapitaltäckningsdirektivet fastställa ett systemriskbuffertvärde som för en exponering

1. inte överstiger 3 procent, om förutsättningarna enligt artikel 133.10 i samma direktiv är uppfyllda,

2. överstiger 3 procent men inte 5 procent, om förutsättningarna enligt artikel 133.11 i samma direktiv är uppfyllda, eller

3. överstiger 5 procent, om förutsättningarna enligt artikel 133.12 i samma direktiv är uppfyllda.

Systemriskbufferten får fastställas till mer än 5 procent av det belopp som avses i första stycket endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 133.15 i samma direktiv.

I systemriskbuffertvärdet enligt första stycket 1 ska ett buffertvärde som har erkänts enligt 7 § inte räknas med.

4 §

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet besluta att ett institut ska ha en systemriskbuffert som uppgår till högst 3 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på institutets exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Om ett systemriskbuffertvärde enligt 3 § är mindre än eller lika stort som det senast fastställda buffertvärdet, behöver förutsättningarna enligt artikel 133.11 eller 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet inte vara uppfyllda.

5 §

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert *i enlighet med 4 §*, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert *för exponeringar i andra länder inom EES*, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Första stycket gäller dock inte om systemriskbufferten grundas på ett beslut om erkännande enligt 7 §.

7 §

Om Finansinspektionen erkänt ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES, får inspektionen besluta att institut med exponeringar i det landet för dessa exponeringar ska ha en systemriskbuffert motsvarande den som fastställts i det landet.

Om Finansinspektionen *har* erkänt ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES, får inspektionen besluta att *ett* institut med exponeringar i det landet för dessa exponeringar ska ha en systemriskbuffert motsvarande den som fastställts i det landet.

Systemriskbufferten enligt första stycket gäller utöver systemriskbufferten enligt 1 §, om buffertarna avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker gäller den högsta av dem.

5 kap.

2 §

Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent *och högst 3,5 procent* av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

4 §

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst 2 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Kapitalbufferten får dock fastställas till mer än 3 procent, om ESRB har underrättats enligt artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och förutsättningarna enligt artikel 131.5a i samma direktiv är uppfyllda.

5 §

Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller *undergrupp* nivå får inte uppgå till mer än det *högsta* av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och *det buffertvärde som gäller för gruppen* på grupp nivå enligt *tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut*.

Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller *undergrupps* nivå får inte uppgå till mer än det *lägsta* av

1. *summan av* 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och *det högsta av*

a) *buffertvärdet för globalt systemviktiga institut, eller*

b) *buffertvärdet för övriga systemviktiga institut på grupp nivå, eller*

2. *3 procent, eller den procent* sats som har fastställts enligt 4 § *andra stycket på grupp nivå, av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.*

7 §

Om en tillämpning av 1–4 och 6 §§ skulle medföra att ett institut är skyldigt att på grupp nivå ha både en kapitalbuffert för systemviktiga institut och i enlighet med 4 kap. en systemriskbuffert på institutets exponeringar i ett annat land, ska endast den *högsta av dessa buffertar gälla på grupp nivå.*

Om kravet på en systemriskbuffert tillämpas endast på exponeringar i Sverige, gäller dock kapitalkravet till följd av systemriskbufferten utöver det kapitalkrav som följer av tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert enligt 4 kap. gäller systemriskbufferten utöver tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Summan av systemriskbuffertvärdet enligt 4 kap. 2 § och tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut för ett institut får överstiga 5 procent, om Finansinspektionen har underrättat ESRB enligt artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och förutsättningarna enligt artikel 131.5a i samma direktiv är uppfyllda.

6 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9.

7 §

Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebehov.

Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebehov.

7 kap.

Fastställande av kontracykliska buffertvärden

Beräkning och fastställande av kontracykliska buffertvärden

1 §

Finansinspektionen ska för varje kvartal *fastställa* ett kontracykliskt buffertriktvärde och ett kontracykliskt buffertvärde.

Finansinspektionen ska för varje kvartal

1. *beräkna* ett kontracykliskt buffertriktvärde, och
2. *vid behov fastställa eller ändra* ett kontracykliskt buffertvärde.

Det kontracykliska buffertriktvärdet ska användas som ett referensvärde för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet.

Det kontracykliska buffertvärdet ska ligga till grund för beräkningen av storleken på den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten i enlighet med 6 kap.

2 §

Det kontracykliska buffertriktvärdet och buffertvärdet ska fastställas *på det sätt och utifrån de faktorer som anges* i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Det kontracykliska buffertriktvärdet och buffertvärdet ska *beräknas och vid behov fastställas i enlighet med* artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

8 kap.

1 §

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § ska till Finansinspektionen

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § *eller kravet på brutto-soliditetsbuffert enligt artikel 92.1a*

i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från det att buffertkravet inte *längre uppfylldes* lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå *det kombinerade buffertkravet*

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från *den dag då det konstaterades* att buffertkravet inte *är uppfyllt* lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid *åter* ska uppnå *kravet*.

2 §

Om Finansinspektionen bedömer att de åtgärder som framgår av kapitalkonserveringsplanen inte återställer institutets kärnprimärkapital, *ska inspektionen ingripa*.

Finansinspektionen *ska ingripa om den* bedömer att de åtgärder som framgår av kapitalkonserveringsplanen inte återställer institutets

1. kärnprimärkapital *när det gäller det kombinerade buffertkravet, och*

2. primärkapital *när det gäller kravet på bruttosoliditetsbuffert.*

Finansinspektionen ska då förelägga institutet att stärka kapitalbasen eller besluta om inskränkningar som är striktare än de som anges i 3 §.

3 §

Ett institut som inte uppfyller *det kombinerade buffertkravet* får inte

1. göra en värdeöverföring *kopplad* till institutets kärnprimärkapital,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde *det kombinerade buffertkravet*,

3. göra utbetalningar *kopplade* till *primärkapitaltillskott*.

Ett institut som inte uppfyller *ett buffertkrav* får inte

1. göra en värdeöverföring *som har koppling* till institutets kärnprimärkapital *när det gäller det kombinerade buffertkravet eller primärkapital när det gäller kravet på bruttosoliditetsbuffert*,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde *buffertkravet*,

3. göra utbetalningar *som har koppling* till *primärkapitaltillskottsinstrument enligt artikel 52 i tillsynsförordningen*.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller *det kombinerade buffertkravet*.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller kärnprimärkapital omfattas inte av förbudet i första stycket.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller *buffertkravet*.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller kärnprimärkapital *när det gäller det kombinerade buffertkravet och primärkapital när det gäller kravet på bruttosoliditetsbuffert* omfattas inte av förbudet i första stycket.

4 §

Förbudet i 3 § gäller inte

1. för ett institut som i enlighet med 1 § har beräknat högsta förfogandebelopp och åtgärdena ryms inom detta belopp, eller

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i konkurs.

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i *resolution eller* konkurs.

När ett institut inte ska anses uppfylla ett buffertkrav

7 §

Ett institut ska inte anses uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt detta kapitel om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och de krav som följer av

1. artikel 92.1 a, b eller c i tillsynsförordningen, och

2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Ett institut ska inte anses uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert, om det inte har primärkapital i den mängd som behövs för att samtidigt uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert och de krav som följer av

1. artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

4. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

5. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

6. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

7. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

8. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

9. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

10. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

11. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

12. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

13. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

1. Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

2. Bestämmelserna i 8 kap. avseende kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen tillämpas första gången den 1 januari 2023.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag²

dels att rubriken närmast före 1 kap. 4 § ska utgå,

dels att nuvarande 1 kap. 3 och 4 §§ ska betecknas 1 kap. 5 och 6 §§ och att nuvarande 1 kap. 5 och 6 §§ ska betecknas 1 kap. 3 och 4 §§,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 3 § ska sättas närmast före 1 kap. 5 § och att rubrikerna närmast före 1 kap. 5 och 6 §§ ska sättas närmast före 1 kap. 3 respektive 4 §,

dels att 1 kap. 1 och 2 §§, den nya 1 kap. 4 §, 2 kap. 1, 2 och 3 §§, 3 kap. 1–4 §§, 4 kap. 1–5 §§, 6 kap. 3 och 8 §§, 7 kap. 1–3 §§, 10 kap. 1 och 2 §§ och rubrikerna närmast före 3 kap. 1 § och 7 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 8 kap. 1 § ska lyda ”Ingripanden”,

dels att det ska införas 20 nya paragrafer, 1 kap. 7–13 §§, 2 kap. 1 a–1 f §§, 4 kap. 11 §, 7 kap. 4–6 §§ och 8 kap. 2 a–2 c §§, och närmast före 1 kap. 7–11 §§, 4 kap. 11 § och 7 kap. 1 och 4 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast före 1 kap. 6 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Betalningsinstitut”,

dels att det närmast före 8 kap. 3 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Vite”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §³

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

Lagen innehåller också bestämmelser som genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse av 1 kap. 5 § 2017:1151.

³ Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitaltäckningsdirektivet).

2 §⁴

I denna lag betyder

1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,

3. *kapitaltäckningsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,

4. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

4. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,

5. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

6 §

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att förordningen och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 458 i tillsynsförordningen besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

4 §

Finansinspektionen är ansvarig myndighet enligt artiklarna 124, 164 och 458 i tillsynsförordningen.

Särskilda bestämmelser om krav på godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande

7 §

Följande företag ska hos Finansinspektionen ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande:

1. ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag,

2. ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag än som avses i 1 som ska uppfylla kraven i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar på undergruppsnivå,

3. ett utländskt finansiellt moderholdingföretag eller blandat finansiellt moderholdingföretag som är etablerat i ett annat land inom EES, om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, och

4. ett annat utländskt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag än som avses i 3 som är etablerat i ett annat land inom EES och som ska uppfylla kraven i tillsynsförordningen och nationell lagstiftning som i hemlandet genomför kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå, om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet.

Krav på godkännande

8 §

Finansinspektionen ska bevilja godkännande, om

1. arbetsfördelningen inom gruppen är sådan att kraven i tillsynsförordningen, denna lag och

lagen (2014:966) om kapitalbuffertar kan uppfyllas på grupp- eller undergruppsnivå,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över att instituten inom gruppen uppfyller de krav som avses i 1 på individuell nivå och grupp- och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag,

a) information lämnas om större ägare i institutet,

b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet, och

c) institutets nära förbindelser med andra företag inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Undantag från kravet på godkännande

9 §

Finansinspektionen ska medge undantag från kravet på godkännande, om

1. den huvudsakliga verksamheten är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller

b) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag som är institut eller finansiella institut, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,

3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut ansvarar för att

säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,

4. holdingföretaget inte medverkar till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut, och

5. det inte finns något som hindrar en effektiv tillsyn på gruppnivå.

Ett holdingföretag som inte uppfyller kraven i första stycket ska ansöka om godkännande.

Tidsfrist för att fatta beslut

10 §

Finansinspektionen ska i ärenden om godkännande enligt 8 § fatta beslut

1. inom fyra månader från det att en ansökan tagits emot, om beslutet innebär att en ansökan avslås, eller

2. inom sex månader från det att ansökan tagits emot, om beslutet innebär att godkännande beviljas.

Om en ansökan är ofullständig gäller för ett beslut enligt första stycket 1 i stället att beslutet ska fattas inom fyra månader från det att en fullständig ansökan tagits emot, dock senast inom sex månader från det att ansökan tagits emot. Finansinspektionen ska i ärenden om undantag enligt 9 § fatta beslut inom sex månader från det att en ansökan tagits emot.

Gränsöverskridande grupper

11 §

Om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och en ansökan avser ett holdingföretag som är etablerat i ett annat land inom EES, ska inspektionen komma överens med den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Finansinspektionen ska då lämna en bedömning av ansökan till den

behöriga myndigheten och meddela det gemensamma beslutet.

Om Finansinspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet och en ansökan avser ett holdingföretag som är etablerat i Sverige, ska inspektionen komma överens med den samordnande tillsynsmyndigheten genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande.

Om en ansökan avser ett blandat finansiellt holdingföretag ska det gemensamma beslutet föregås av samtycke från den myndighet som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i den ursprungliga lydelsen.

12 §

Det gemensamma beslutet enligt 11 § ska fattas inom två månader från det att

– den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland har tagit emot Finansinspektionens bedömning av ansökan, om inspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, eller

– Finansinspektionen har tagit emot den samordnande myndighetens bedömning av ansökan, om inspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet.

13 §

Om ett gemensamt beslut inte kan fattas enligt 11 § ska ärendet hänskjutas till

1. Europeiska bankmyndigheten, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller

2. Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet ska inspektionen därefter fatta ett beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Ärendet får inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tiden enligt 12 § har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, om

Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda ska Finansinspektionen besluta att ett institut utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

1. ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, och

2. ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker.

Beslut enligt första stycket ska fattas, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt,

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,

2. det i samband med en översyn och utvärdering av institutet be-

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka risker som

döms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket 1.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetsstillståndet i stället ska återkallas.

institutet är eller kan bli exponerat för,

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,

4. institutet vid upprepade tillfällen låtit bli att följa en underrättelse enligt 1 c §, eller

5. det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynsynpunkt.

Beslutet ska vara skriftligt och fattas på grundval av en översyn och utvärdering av institutet.

1 a §

Ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 1 ska uppfyllas med primärkapital.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet får inte användas för att

1. uppfylla kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,

2. uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen, eller

3. följa en underrättelse enligt 1 c §, om den avser risken för alltför låg bruttosoliditet.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall bestämma att det särskilda kapitalbaskravet ska uppfyllas med en större andel kärnprimärkapital, om inspektionen anser att det är nödvändigt.

1 b §

Ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 2 ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital, varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet får inte användas för att

1. uppfylla kapitalbaskraven i artikel 92.1 a–c i tillsynsförordningen,

2. uppfylla det kombinerade bufferkravet i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, eller

3. följa en underrättelse enligt 1 c §, om den avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall bestämma att det särskilda kapitalbaskravet ska uppfyllas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital, om inspektionen anser att det är nödvändigt.

1 c §

I samband med en översyn och utvärdering av ett institut ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

1 d §

Den kapitalbas som används för att följa en underrättelse som avser att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

1. kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,

2. ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 1, eller

3. kravet på bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

Den kapitalbas som används för att följa en underrättelse som avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

1. kapitalbaskraven i artikel 92.1 a–c i tillsynsförordningen,

2. ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 2, eller

3. det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

1 e §

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

1 f §

Finansinspektionen ska informera Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

1. beslut om särskilda kapitalbaskrav, och

2. underrättelser enligt 1 c §.

2 §⁵

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för och de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för.

⁵ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2017:705.

3 §⁶

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och *det* särskilda kapitalbaskrav som följer av *ett* beslut enligt 1 §, men inte *kapitalkraven* enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och *de* särskilda kapitalbaskrav som följer av beslut enligt 1 §, men inte *kravet på en bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen eller kraven* enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

3 kap.

Ansvarigt institut

Ansvarigt företag

1 §⁷

*Ansvar*et för att *kraven* i 2 § uppfylls *har det institut*

För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.

1. som inte är dotterföretag till ett annat institut, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett institut, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett sådant holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som ansvarar för att *de gruppbaserade kraven* uppfylls.

Ett ansvarigt företag ska vara

1. ett moderinstitut inom EES,
2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts enligt 1 kap. 8 §,

3. ett institut som
a) är ett dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat

⁶ Senaste lydelse 2017:705.

⁷ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

finansiellt moderholdingföretag inom EES och som har medgetts undantag från kravet på godkännande enligt 1 kap. 9 §, och

b) avses i 1 kap. 9 § första stycket 3, eller

4. ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 8 kap. 2 a § första stycket 2 c.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, ansvarar det kreditinstitut respektive värdepappersbolag som har den största balansomslutningen för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

2 §

Det ansvariga *institutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med *vad* som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Det ansvariga *företaget* enligt 1 § ska se till att kraven på soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med *det* som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

3 §

Även om ett institut inte är *det ansvariga institutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. institutet eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

Även om ett institut, *ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte är *ansvarigt företag* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. institutet, *det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget* eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt institut, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

4 §

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av *företaget*, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Ett sådant företag ska också införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som inte står under tillsyn enligt denna lag. Sådana dotterföretag ska uppfylla de krav som avses i första stycket på individuell nivå.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av *ett ansvarigt företag enligt 1 § andra stycket*, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett *institut*,
2. *det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,*

3. *det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag inom EES,*

4. *det finns två eller flera finansiella holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holding-*

1. moderföretaget är ett *kreditinstitut,*

2. *moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,*

3. *ett utländskt värdepappersföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,*

4. *ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holding-*

företag med huvudkontor i olika länder inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag inom EES, och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller

5. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag som inte är auktoriserade i det land inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

Finansinspektionen ska även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det enligt 3 §.

företag inom EES är moderföretag till ett institut,

5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera institut, och

a) ett av instituten är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,

b) ett av instituten är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller

c) ett av instituten är ett värdepappersbolag och det i den konsoliderade situationen inte finns något – motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller

– kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och

a) ett kreditinstitut har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Första stycket 3, 5 b, 5 c och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över minst två utländska företag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för

dessa är högre än för det svenska företaget.

I 7 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och är ett motsvarande utländskt företag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Även om en annan behörig myndighet ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven uppfylls enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller c eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, ska Finansinspektionen utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå ska utöva tillsyn över minst två kreditinstitut respektive värdepappersbolag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom ett och samma land inom EES.

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 3–5, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.*

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller *och* den relativa betydelsen av

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av

deras verksamheter i de olika länderna att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den grupp-baserade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på grupp-nivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 *eller* 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den grupp-baserade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

4 §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på grupp-nivå enligt 1 §, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av *gruppen* till övriga berörda behöriga myndigheter.

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på grupp-nivå enligt 1 §, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av *den konsoliderade situationen* till övriga berörda behöriga myndigheter.

5 §⁸

Inom *en månad* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen. *Överenskommelsen ska ta hänsyn till de resultat som framkommit relaterade till institutens organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.*

Inom *fyra månader* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda *behöriga* myndigheter om vilket beslut som bör fattas

1. i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen, *och*

2. *om huruvida kapitalbasen på grupp-nivå är tillräcklig med hänsyn till den finansiella situationen och riskprofilen och om de kapitalbas-nivåer som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 och 1 c §§ på individuell nivå eller grupp-nivå.*

Inom fyra månader från det att rapporten har lämnats, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella situation och riskprofil samt den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 § på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.

Överenskommelsen enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om institutens organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

11 §

När Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, ska inspektionen utöva tillsyn över ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag uppfyller sina skyldigheter enligt 1 kap. 7–9 §§.

6 kap.

3 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med *följande myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU:*

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska bankmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, *och*
5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag,
6. offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket h i kapitaltäckningsdirektivet, *och*
7. andra berörda myndigheter, om det uppstår en kritisk situation i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabi-

liteten i det finansiella systemet i något land inom EES.

Om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information även med övriga berörda myndigheter inom EES, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU.

Finansinspektionen får, i den utsträckning som följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- 1. Internationella valutafonden,*
- 2. Världsbanken,*
- 3. Banken för internationell betalningsutjämnning, och*
- 4. Rådet för finansiell stabilitet.*

8 §

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett institut eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som ingår i en grupp som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

7 kap.

Gruppbasead tillsyn

1 §

Om ett institut inte står under gruppbasead tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över *gruppen* om de bestämmelserna hade gällt.

Om ett institut inte står under gruppbasead tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över *den konsoliderade situationen* om de bestämmelserna hade gällt.

2 §

Finansinspektionen ska kontrollera om den gruppbase­rade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES är likvärdig med den gruppbase­rade tillsyn som anges i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moder­företaget eller av ett institut, institut för elektroniska pengar eller *ett* motsvarande utländskt företag som *ingår i företagsgruppen och som auktoriserats inom EES*. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moder­företaget eller av ett *inom EES auktoriserat* institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag i *den konsoliderade situationen*. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

3 §

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om gruppbase­rad tillsyn i artiklarna 11–24 i tillsyns­förordningen och 4 kap. denna lag som om moderföretaget haft sitt huvud­kontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finans­inspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsyns­metoder som säkerställer att in­stituten i *företagsgruppen* är före­mål för tillräcklig tillsyn. In­spektionen får då förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i den *företags­grupp* som leds av detta holding­företag.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finans­inspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsyns­metoder som säkerställer att in­stituten i *den konsoliderade situationen* är föremål för till­räcklig tillsyn. Inspektionen får då förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag eller *ett* blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestäm­melserna i denna lag på instituten i den *konsoliderade situationen*, som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

Krav på ett intermediärt moderföretag inom EES

4 §

En grupp ska etablera ett inter­mediärt moderföretag inom EES, om

1. moderföretaget i gruppen är etablerat i ett land utanför EES,

2. det i gruppen finns minst två institut inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och

3. det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Med det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES avses summan av

1. institutens tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och

2. filialernas tillgångar.

5 §

Ett intermediärt moderföretag ska vara ett inom EES

1. godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. auktoriserat kreditinstitut eller, om det inom gruppen inte finns ett sådant institut, ett auktoriserat värdepappersföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

6 §

En grupp som avses i 4 § får ha ytterligare ett intermediärt moderföretag inom EES, om förutsätt-

ningarna i artikel 21b.2 i kapitaltäckningsdirektivet är uppfyllda.

Ett sådant intermediärt moderföretag får vara ett värdepappersföretag som avses i 5 § 2.

8 kap.

2 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte uppfyller sina skyldigheter enligt 1 kap. 7 eller 8 § genom att

1. besluta att företaget vid stämman inte får företräda sina aktier eller andelar i dotterföretag som är institut, eller

2. förelägga företaget att

a) inom en viss tid begränsa riskerna i något avseende,

b) avyttra eller minska sitt innehav i institut eller andra dotterföretag i gruppen,

c) till sina aktieägare överföra ägarintressena i dotterföretag som är institut,

d) utse ett företag som tillfälligt ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,

e) begränsa eller helt avstå från utdelning eller räntebetalningar, eller

f) lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska uppfylla kravet.

Vid ingripande gäller 1 kap. 11–13 §§ i tillämpliga delar, om

1. Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och företaget är etablerat i ett annat land inom EES, eller

2. Finansinspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet och företaget är etablerat i Sverige.

2 b §

Om någon som ingår i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holding-

företag inte uppfyller de krav som anges i 3 kap. 5 §, får Finansinspektionen besluta att personen eller personerna inte längre får vara styrelseledamot eller verkställande direktör.

Finansinspektionen får då utse en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

2 c §

Finansinspektionen får ingripa genom att besluta att ett företag som avses i 1 kap. 7 § eller någon som ingår i ledningen i ett sådant företag ska betala en sanktionsavgift, om

1. företaget inte uppfyller sina skyldigheter enligt någon av 1 kap. 7–9 §§, eller

2. företaget är ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i tillsynsförordningen eller 2 kap. 1 eller 2 § på grupp- eller undergruppsnivå.

Vid ingripande gäller 15 kap. 1 b, 1 c och 8–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

Vid en överträdelse enligt första stycket 1 får Finansinspektionen också besluta att den eller de ägare av aktier eller andelar som medverkat till överträdelsen inte får företräda aktierna eller andelarna vid stämman. Vid en överträdelse enligt första stycket 2 får inspektionen också besluta att någon som ingår i ledningen i ett sådant företag under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem.

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisker,
8. schablonmetoden för marknadsrisker,
9. schablonmetoden för kreditrisker,
10. IRK-metoden för kreditrisker,
11. motpartsrisker,
12. värdepapperisering,
13. bruttosoliditet, *och*
14. konsolidering av de grupp-baserade kraven.
13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de grupp-baserade kraven,
15. omklassificering av positioner, *och*
16. klassificering av institut.

2 §⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 5 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. *de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut,*

4. *när en risk inte ska anses täckas av kapitalbaskraven i tillsynsförordningen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav*

⁹ Senaste lydelse 2018:1800.

för att täcka en sådan risk ska fastställas,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

1. Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

2. Ett företag som avses i 1 kap. 7 § får, om det var etablerat den 27 juni 2019 och har gett in en ansökan om godkännande eller undantag från godkännande till Finansinspektionen senast den 28 juni 2021, fortsätta att driva sin verksamhet till dess att ansökan har prövats slutligt.

3. En grupp som avses i 7 kap. 4 § ska senast den 30 december 2023 etablera ett intermediärt moderföretag inom EES eller, i tillämpliga fall, två intermediära moderföretag inom EES, om det i gruppen den 27 juni 2019 fanns minst två institut inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och det totala värdet av gruppens tillgångar inom EES vid den tidpunkten uppgick till motsvarande minst 40 miljarder euro.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 1 § och 28 kap. 5 § lagen (2015:1016) om resolution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I denna lag avses med

anmänt avvecklingssystem: ett anmänt avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2018:2021.

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppberedad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaseerad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut

som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

28 kap.

5 §

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet. Riksgäldskontoret ska också lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med

- varandra,
- motsvarande myndigheter inom EES, och
- Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret ska lämna regeringen de uppgifter som behövs för verksamheten enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:671) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 5 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i stället för lydelsen enligt lagen (2020:671) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:671

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

7. *finansiellt institut*: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,
10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,
11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU*,
11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878*,
12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,
15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,
17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),
18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,
19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,
20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,
21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,
22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,
23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,
24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,
26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

3 Ärendet och dess beredning

Det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitaltäckningsdirektivet).

Det unionsrättsliga regelverket om krishantering finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (krishanteringsdirektivet).

I maj 2019 antogs bl.a. en ny förordning och två nya direktiv, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012, se *bilaga 1*, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder och rättelse till direktivet, se *bilaga 2*, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG. En rättelse av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 3 juli 2020, se *bilaga 3*.

Regeringen gav den 20 december 2018 en särskild utredare i uppdrag bl.a. att lämna de författningsförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i tillsynsförordningen och genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet i svensk rätt (dir. 2018:116). Utredningen antog namnet Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder.

Utredningen har redovisat sitt uppdrag i betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60). I det lämnas de författningsförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i tillsynsförordningen och genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet i svensk rätt.

En sammanfattning av betänkandet och utredningens lagförslag finns i *bilagorna 4 och 5*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2019/04231/B).

I lagrådsremissen behandlas utredningens förslag när det gäller regelverket om kapitaltäckning. Utredningens förslag när det gäller regelverket om krishantering bereds vidare inom Regeringskansliet.

4 Regelverket om kapitaltäckning i huvuddrag

4.1 Bakgrund

Den globala finanskrisen under 2008–2009 visade att det förelåg brister i regelverket om kapitaltäckning för kreditinstitut, dvs. företag som driver bank- eller finansieringsrörelse, och värdepappersbolag, dvs. företag som driver värdepappersrörelse. Förutom att instituten hade för lite kapital av tillräckligt god kvalitet hade många av dem otillräckliga likviditetsbuffertar. Dessutom fanns det hos enskilda institut tydliga obalanser mellan skulders och tillgångars löptider, där kortfristiga skulder i alltför stor utsträckning finansierade långsiktiga och illikvida tillgångar. Det resulterade i att även välkapitaliserade institut fick likviditetsproblem när viktiga finansieringskällor föll bort. Framväxten av stora gränsöverskridande koncerner och affärsförbindelserna mellan institut innebar också att krisen fick stora spridningseffekter globalt.

Under 2008 påbörjades ett arbete på global nivå med att se över det internationella ramverket om kapitaltäckning och i december 2010 kom den s.k. Baselkommittén med ett förslag till ett nytt ramverk om kapitaltäckning, den s.k. Basel 3-överenskommelsen. Det övergripande syftet med överenskommelsen var att stärka institutens förmåga att stå emot förluster och att minska sannolikheten för nya finansiella kriser. Det nya ramverket innebar såväl en höjning av kapitalbasen och skärpta krav på vilken sorts kapital som får räknas in i institutens kapitalbas. Inom Europeiska unionen (EU) har stora delar av Basel 3-överenskommelsen genomförts genom tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringarna av regelverket om kapitaltäckning efter finanskrisen ledde till att institut inom EU överlag är bättre kapitaliserade än före krisen. Samtidigt har dessa åtgärder inte ansetts tillräckliga för att hantera alla de risker som identifierades under krisen. Baselkommittén har därför tagit fram ett antal kompletterande standarder.

Även på EU-nivå har betydelsen av att minska riskerna i banksektorn lyfts fram. Europeiska rådet enades den 17 juni 2016 om en färdplan för det vidare arbetet med att fullborda EU:s bankunion. I färdplanen anges prioriteringar och delmål för de kommande åren och en ett av huvudområdena gäller just att dela och minska riskerna i banksektorn.

Under våren 2019 antog Europaparlamentet och rådet ändringar i rättsakterna på området, det s.k. bankpaketet.

Genom ändringarna genomförs på EU-nivå bl.a. de kompletterande standarder som Baselkommittén har tagit fram. Ett annat syfte med ändringarna är att göra regelverket om kapitaltäckning mer proportionerligt och bättre anpassat till institutens storlek och komplexitet. I syfte att skapa en jämnare spelplan för institut inom EU har regelverket också förtydligats i de delar de varit föremål för olika tolkningar.

4.2 Den rättsliga regleringen

Tillsynsförordningen innehåller krav på kapitaltäckning för vissa risker (s.k. pelare 1-krav), stora exponeringar, offentliggörande av information, bruttosoliditet och likviditet.

Förordningen är direkt tillämplig i svensk rätt och har i svensk rätt kompletterats av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen).

Kapitaltäckningsdirektivet innehåller bl.a. regler om auktorisation, gränsöverskridande verksamhet, krav på kapital och organisation, tillsyn och ingripanden.

Den allmänna näringsrättsliga regleringen för banker och kreditmarknadsföretag (kreditinstitut) finns i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (förkortad LBF). I den lagen finns bestämmelser som i svensk rätt genomför bl.a. kapitaltäckningsdirektivets regler om auktorisation, gränsöverskridande verksamhet, organisation, tillsyn och ingripanden. För värdepappersbolag finns motsvarande bestämmelser lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (förkortad LVM).

I tillsynslagen finns bestämmelser som i svensk rätt genomför kapitaltäckningsdirektivets regler om särskilda kapitalbaskrav utöver pelare 1-kraven (s.k. pelare 2-krav). I lagen (2014:966) om kapitalbuffertar (buffertlagen) finns bestämmelser som i svensk rätt genomför direktivets regler om olika kapitalbuffertar utöver pelare 1-kraven och pelare 2-kraven.

Finansinspektionen har ansvaret för tillstånd, tillsyn och regelgivning på finansmarknadsområdet. Det innebär att inspektionen är behörig myndighet vid tillämpning av tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet.

I avsnitt 5 lämnas de lagförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i tillsynsförordningen och i avsnitten 6–14 lämnas de lagförslag som krävs för i svensk rätt att genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet.

5 Kompletteringar av tillsynsförordningen

5.1 Ansvarig myndighet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska vara ansvarig myndighet också enligt artiklarna 124 och 164 i tillsynsförordningen.
--

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Vissa bestämmelser i tillsynsförordningen har karaktären av s.k. verktyg för makrotillsyn, dvs. åtgärder som syftar till att motverka makrotillsyns- och systemrisker i det finansiella systemet. För tillämpningen av reglerna om vissa särskilda makrotillsyns-åtgärder på medlemsstatsnivå ska en ansvarig myndighet utses (artikel 458). Enligt nya bestämmelser i förordningen ska en ansvarig myndighet utses också vid tillämpningen av reglerna om exponeringar som har säkerhet i form av panträtt i fast egendom (artiklarna 124.1a och 164.5).

Finansinspektionen – som ansvarar för tillstånd, tillsyn och regelgivning på finansmarknadsområdet – har utsetts till ansvarig myndighet för reglerna om särskilda makrotillsynsåtgärder i tillsynsförordningen (1 kap. 6 § tillsynslagen) och för kapitaltäckningsdirektivets verktyg för att motverka makrotillsyns- och systemrisker (buffertlagen).

Finansinspektionen har också fått ett uppdrag att motverka obalanser på kreditmarknaden, som har karaktären av verktyg för makrotillsyn (1 § förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen). Som ett led i det har Finansinspektionen ansvar för verktyg för makrotillsyn i rörelselagstiftningen, framför allt amorteringskravet (6 kap. 3 b och 3 c §§ LBF). Mot den bakgrunden bör Finansinspektionen också utses som ansvarig myndighet vid tillämpningen av de nya bestämmelserna i tillsynsförordningen.

5.2 Omklassificering av positioner och klassificering av institut

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om

- omklassificering av positioner, och
- klassificering av institut.

Regeringens bedömning: Nuvarande bemyndiganden omfattar t.ex. offentliggörande av information och tillsynsrapportering, stora exponeringar och marknadsrisker.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Kommuninvest i Sverige AB* anser att det är oklart vad som gäller i fråga om de nya reglerna om offentliga utvecklingskreditinstitut i tillsynsförordningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Europeiska bankmyndigheten (Eba) har rätt att utfärda riktlinjer och rekommendationer. Riktlinjer och rekommendationer är inte rättsligt bindande men nationella tillsynsmyndigheter och de institut som omfattas ska ”med alla tillgängliga medel söka följa dessa” (artikel 16.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet). Myndigheter, och i vissa fall institut,

kommer att vara skyldiga att bekräfta efterlevnaden eller förklara varför riktlinjer eller rekommendationer inte följs.

Enligt nya regler i tillsynsförordningen ska Eba utfärda riktlinjer om omklassificering av positioner (artikel 104a), marknadsrisker (artikel 325bh), rapporteringskrav för stora exponeringar (artikel 394), överensstämmelse med kraven på stora exponeringar (artikel 396), substitutionsmetoden för stora exponeringar (artikel 403) och offentliggörande av information och tillsynsrapportering (artikel 432). Slutligen ska medlemsstater få sänka tröskelvärden vid tillämpningen av definitionen av litet och icke-komplex institut (artikel 4.1.145).

Finansinspektionen får enligt svensk rätt meddela föreskrifter för att omhänderta Ebas riktlinjer vid tillämpningen av tillsynsförordningen och för att utnyttja olika nationella handlingsalternativ som förordningen ger utrymme för (10 kap. 1 § tillsynslagen och 16 § förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). De nuvarande bemyndigandena omfattar t.ex. offentliggörande av information och tillsynsrapportering, stora exponeringar och marknadsrisker. Bemyndigandena omfattar emellertid inte omklassificering av positioner (artikel 104a) och sänkning av tröskelvärden vid tillämpningen av definitionen av litet och icke-komplex institut (artikel 4.1.145).

Finansinspektionen bör få meddela föreskrifter också i dessa frågor.

Kommuninvest Sverige AB anser att det är oklart vad som gäller i fråga om de nya reglerna om offentliga utvecklingskreditinstitut i tillsynsförordningen (artikel 429a.2). Dessa nya regler innebär att sådana institut omfattas av tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivets regler utom när det gäller bestämmelserna om bruttosoliditet i förordningen.

6 Allmänna bestämmelser om rörelsen

6.1 Ansökan om tillstånd

Regeringens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivets nya regler om att en ansökan om tillstånd ska innehålla information om vilka moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som ingår i gruppen samt en beskrivning av styrformer, processer och metoder bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på att behöriga myndigheter ska avslå ett kreditinstituts ansökan om tillstånd om institutets styrformer, processer och metoder inte på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om att det tillsammans med varje ansökan om auktorisation ska ges

in en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen anges och institutets organisationsstruktur beskrivs (artikel 10).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska verksamhetsplanen innehålla uppgifter om moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen. Tillsammans med en ansökan ska det också ges in en beskrivning av institutets styrformer, processer och metoder (artikel 10.1). En behörig myndighet ska kunna vägra auktorisation, om den bedömer att styrformer, processer och metoderna inte på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt (artikel 10.2).

Bestämmelser om vad en ansökan om auktorisation ska innehålla finns i svensk rätt i rörelselagstiftningen (3 kap. 1 § förordningen [2004:329] om bank- och finansieringsrörelse, förkortad FBF). Tillsammans med en ansökan ska det bl.a. ges in en verksamhetsplan. Finansinspektionen får meddela föreskrifter om innehållet i en sådan plan (3 kap. 2 § och 5 kap. 2 § FBF). I Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2011:50) om ansökan om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse finns bestämmelser om innehållet i en verksamhetsplan (2 kap.), bl.a. i fråga om ägarförhållanden, organisation och styrningsformer. Det är lämpligt att överväga om ändringarna i dessa regler i direktivet medför behov av ytterligare föreskrifter på området.

De grundläggande förutsättningarna för tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse finns i lagen om bank- och finansieringsrörelse, bl.a. att tillstånd förutsätter att det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i de författningar som reglerar verksamheten (3 kap. 2 §). Det innebär att Finansinspektionen ska avslå en ansökan om tillstånd, om det t.ex. finns skäl att anta att institutet inte kommer att uppfylla det allmänna kravet på riskhantering (6 kap. 2 § LBF). Svensk rätt uppfyller därför redan kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

6.2 Prövning av ägares lämplighet

<p>Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på att prövning av ägares lämplighet inte längre ska tillämpas på medlemmar i den verkställande ledningen.</p>
--

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om förutsättningarna för vissa förvärv av institut, bl.a. prövning av den nya ägares lämplighet. Prövningen gäller medlemmar i ledningsorganet och medlemmar i den verkställande ledningen (artikel 23.1 b).

Enligt den ändring som har gjorts i reglerna i direktivet ska prövningen inte längre omfatta medlemmar i den verkställande ledningen.

Reglerna om prövning av ägares lämplighet har i svensk rätt genomförts i en bestämmelse i lagen om bank- och finansieringsrörelse (14 kap. 2 §

andra stycket). Enligt den bestämmelsen tar prövningen sikte på styrelsen och den verkställande direktören (eller ersättare för dem).

Ett instituts ledning består av styrelsen och den verkställande direktören. Vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet har förutsetts att det unionsrättsliga uttrycket ledningsorgan omfattar styrelsen och den verkställande direktören i ett institut, inte minst sett mot bakgrund av att medlemsstaterna har olika associationsrättsliga traditioner (prop. 2013/14:228 s. 166 f.). Enligt regeringens mening ger direktivet i dess nya lydelse inte anledning att ompröva det ställningstagandet.

Sammanfattningsvis uppfyller svensk rätt redan kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

6.3 Inlåningsverksamhet

Regeringens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivets krav på att medlemsstaterna ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om nationell lagstiftning om inlåningsverksamhet bör tillgodoses genom en underrättelse i samband med notifieringen av genomförandet av ändringarna i direktivet.

Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på förbud för medlemsstaterna att undanta kreditinstitut från tillämpningen av direktivet eller tillsynsförordningen.

Utredningens bedömning överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Enligt utredningens bedömning bör kapitaltäckningsdirektivets krav på att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eba om nationell lagstiftning om inlåningsverksamhet genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skäl för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om förutsättningarna för att inlåningsverksamhet ska kunna drivas vid sidan av tillståndspliktig bank- eller finansieringsrörelse (artikel 9). Enligt nya regler som har införts i direktivet ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och Eba om sådan lagstiftning (artikel 9.3). Utredningen gör bedömningen att de reglerna bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen anser att det inte är något som bör regleras i föreskrifter utan att sådana underrättelser kan lämnas i samband med notifieringen av genomförandet av ändringarna i direktivet.

I kapitaltäckningsdirektivet har det också införts nya regler som innebär att medlemsstaterna inte får undanta kreditinstitut från tillämpningsområdet för direktivet eller tillsynsförordningen (artikel 9.4). I svensk rätt finns det inte några sådana bestämmelser och svensk rätt uppfyller därmed redan direktivets krav i dessa delar.

6.4 Förteckning över jävskrediter

Regeringens förslag: Förteckningen över jävskrediter ska också omfattas av uppgifter om kredit som lämnats till

- styrelseledamots eller den verkställande direktörens barn eller förälder,
- en juridisk person i vilken en styrelseledamot eller den verkställande direktören eller dennes make, sambo, barn eller förälder har ett kvalificerat innehav eller är styrelseledamot eller verkställande direktör.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i lagen om värdepappersmarknaden.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt utredningens förslag ska styrelsen få föra en förteckning över närstående i syfte att kunna föra förteckningen över jävskrediter. Utredningen föreslår inte någon ändring av bemyndigandet om jävskrediter.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Svenska Bankföreningen* och *Näringslivets Regelnämnd* anser att det bör vara institutet och inte styrelsen som ska föra förteckningen över de nya uppgifterna.

Skälen för regeringens förslag: I kapitaltäckningsdirektivet finns nya regler om att medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om lån till medlemmar i ledningsorganet och till deras närstående parter dokumenteras korrekt och på begäran görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna. Med närstående part avses a) make, registrerad partner i enlighet med nationell rätt, barn eller förälder till en medlem i ledningsorganet och b) kommersiell enhet i vilken en medlem i ledningsorganet eller dennes nära familjemedlem har ett kvalificerat innehav på minst 10 procent av kapitalet eller rösträtterna i den enheten, eller i vilken dessa personer kan utöva ett betydande inflytande, eller i vilken dessa personer innehar ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet (artikel 88.1).

I svensk rätt finns redan bestämmelser om lån som har lämnats till personer inom en viss jävskrets, s.k. jävskrediter (8 kap. 5 och 6 §§ LBF och 9 kap. 45 § LVM). De innebär att ett institut inte får ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för 1) en styrelseledamot, 2) en person i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars ska avgöras av styrelsen, 3) en anställd som har en ledande ställning inom institutet, 4) någon annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet, 5) den som är make eller sambo till någon som avses i 1–4 eller 6) en juridisk person i vilken någon som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Uppgifter om kredit till personer som ingår i jävskretsen ska tas in i en förteckning som styrelsen ansvarar för.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter på området (16 kap. 1 § LBF och 5 kap. 2 § FBF och 9 kap. 50 § LVM och 6 kap. 1 § förordningen [2007:572] om värdepappersmarknaden, förkortad FVM).

Sådana föreskrifter finns i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2018:16) om hantering av kreditrisker i kreditinstitut och värdepappersbolag. Enligt dessa avses med en person eller anställd som har en ledande ställning t.ex. den verkställande direktören och med ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem avses både direkt och indirekt ägande i en juridisk person (8 kap. 2 och 3 §§). Ett företag ska ha särskilda processer och metoder för att identifiera, hantera, internt rapportera och kontrollera krediter till en jävskrets. Företagets processer och metoder ska göra det möjligt att sammanställa företagets krediter till jävskretsen, för såväl enskilda kredittagare som för jävskretsen i dess helhet. Ett företags kreditprocess ska vara organiserad så att ingen person deltar i hanteringen av ett ärende som gäller en närstående, en närståendes företag eller i andra fall när det kan finnas risk för jäv (8 kap. 4 §). Förteckningen ska ge en god bild av företagets krediter till en jävskrets och åtminstone innehålla följande uppgifter: 1) namn, befattning, make/maka/sambo, delägare/medlem, personnummer/organisationsnummer för kredittagare, 2) produkttyp, limit, exponering, räntesats, amorteringsplan, säkerheter, belåningsvärde för säkerheter, löptid, och 3) datum för det senaste kreditbeslutet (8 kap. 5 §).

Behandlingen av personuppgifter inom ramen för förteckningen ska stå i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävandet av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), i det följande benämnd EU:s dataskyddsförordning.

Kapitaltäckningsdirektivet ställer krav på att krediter som lämnas till personer som ingår i ledningsorganet – dvs. styrelseledamot eller verkställande direktör – och vissa närstående till en sådan person ska tas upp i en förteckning. Till skillnad från i svensk rätt ställs emellertid inga krav på villkoren för dessa krediter.

I svensk rätt ingår en styrelseledamots eller verkställande direktörs make eller sambo i jävskretsen men inte barn eller förälder (8 kap. 5 § 1, 5 och 6 LBF och 9 kap. 45 § andra stycket 1, 5 och 6 LVM). För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör krediter till styrelseledamots eller verkställande direktörs barn eller förälder tas upp i förteckningen.

Juridiska personer som styrelseledamot eller verkställande direktör har ett väsentligt inflytande över ingår enligt svensk rätt i jävskretsen. Med väsentligt inflytande avses ett aktie- eller andelsinnehav som överstiger hälften av kapitalet eller rösterna (se t.ex. SOU 1984:27 s. 191). För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet bör också krediter till en juridisk person i vilken en styrelseledamot eller verkställande direktör eller dennes make, sambo, barn eller förälder har ett kvalificerat innehav eller är styrelseledamot eller verkställande direktör tas upp i förteckningen.

Svenska Bankföreningen och Näringslivets Regelnämnd anser att institutet och inte styrelsen ska ansvara för förteckningen över de nya uppgifterna. Enligt regeringens uppfattning saknas emellertid skäl att frånga

nuvarande ordning, som innebär att det är styrelsen som ansvarar för förteckningen.

Institut är skyldiga att lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär vid tillsynen (13 kap. 3 § LBF och 23 kap. 2 § LVM). Svensk rätt uppfyller därmed redan direktivets krav i motsvarande delar.

Utredningen föreslår att styrelsen ska få föra en förteckning över alla närstående som ingår i jävskretsen i syfte att kunna föra förteckningen över jävskrediter. Av utredningens förslag framgår inte vilka uppgifter som förteckningen ska innehålla eller hur uppgifterna ska tas in, hur förteckningen kommer att underlätta för ett institut att föra förteckningen över jävskrediter i förhållande till i dag, en bedömning av om syftet med förteckningen står i proportion till det intrång i den personliga integriteten som den kan innebära eller en närmare redogörelse för hur förteckningen förhåller sig till bestämmelserna i EU:s dataskyddsförordning. Regeringen anser sammanfattningsvis att det inte har framkommit tillräckliga skäl för att styrelsen ska få en sådan möjlighet.

Den 1 augusti 2018 utökades bemyndigandet i fråga om jävskrediter i lagen om bank- och finansieringsrörelse (16 kap. 1 § och prop. 2017/18:137 avsnitt 5.3). På grund av ett förbiseende gjordes inte motsvarande ändring i lagen om värdepappersmarknaden (9 kap. 50 §). Bemyndigandet i lagen om värdepappersmarknaden bör därför anpassas till bemyndigandet i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

6.5 Riskhantering

Regeringens förslag: I samband med översyn och utvärdering av ett institut ska Finansinspektionen, vid tillämpning av artikel 84 i kapitaltäckningsdirektivet, få bestämma att ett kreditinstitut ska använda schablonmetoden i stället för

- interna system, eller
- den förenklade schablonmetoden.

Regeringens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivets nya regler om riskhantering bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om styrformer, processer och rutiner i institut, t.ex. i fråga om ett instituts hantering av risker av olika slag (artiklarna 74–96).

Direktivets regler om ränterisker innebär att behöriga myndigheter ska se till att instituten inför system för identifiering, värdering och hantering av risker från potentiella ändringar av räntesatser som påverkar institutets verksamhet utanför handelslagret (artikel 84). Enligt nya regler som har införts i direktivet ska behöriga myndigheter säkerställa att instituten genomför

- interna system och använder en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret (artikel 84.1), och
- system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret (artikel 84.2).

En behörig myndighet får kräva att ett institut använder schablonmetoden när de interna system som genomförts av det institutet för att utvärdera de risker som avses ovan inte är tillfredsställande (artikel 84.3). En behörig myndighet får slutligen kräva att ett litet och icke-komplex institut (enligt definitionen i artikel 4.1.145 i tillsynsförordningen) använder schablonmetoden om den anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret (artikel 84.4). Avsikten är att direktivet ska kompletteras med att kommissionen antar tekniska standarder för tillsyn som specificerar den schablonmetod som instituten får använda för att utvärdera de risker som avses, inbegripet en förenklad schablonmetod för små och icke-komplexa institut (artikel 84.5). Eba ska dessutom utfärda riktlinjer på området (artikel 84.6).

Kapitaltäckningsdirektivets regler om operativa risker innebär i korthet att behöriga myndigheter ska se till att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Enligt de nya reglerna i direktivet ska riktlinjer och processer också omfatta risker som följer av s.k. utkontraktering (artikel 85.1).

Bestämmelser om riskhantering finns i svensk rätt i rörelselagstiftningen (6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM). Enligt gällande rätt ska ett institut identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är en sådan risk. Institut ska även se till att ha en tillfredsställande intern kontroll. Vidare ska institut särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta ska institutet ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Metoderna ska utvärderas för att säkerställa att de är heltäckande. Bestämmelserna ska tillämpas i proportion till arten och omfattningen av institutets verksamheter och komplexitetsgrad (6 kap. 4 a § LBF och 8 kap. 6 § LVM). Styrelsen i ett institut ska se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven och för att i övrigt styra rörelsen. Dessa riktlinjer och instruktioner ska utvärderas och ses över regelbundet (6 kap. 5 § LBF och 8 kap. 9 § LVM).

Finansinspektionen får meddela föreskrifter på området (16 kap. 1 § 5 LBF och 5 kap. 2 § FBF och 8 kap. 35 § LVM och 6 kap. 1 § FVM). Sådana föreskrifter finns i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2014:4) om hantering av operativa risker.

Regeringen anser att utgångspunkten bör vara att de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet som gäller ett instituts interna riktlinjer och instruktioner (artiklarna 83.2, 84.1 och 85.1) genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Enligt de nya reglerna i direktivet ska emellertid Finansinspektionen i egenskap av behörig myndighet få bestämma dels att institut ska använda en schablonmetod i stället för interna system i vissa fall (artikel 85.3), dels att små och icke-komplexa institut ska använda schablonmetoden i stället för den förenklade schablonmetoden (artikel 84.4). Det sker inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen (se avsnitt 10.1). Enligt regeringens mening är frågan om ändring av metod av sådan karaktär att den bör regleras i föreskrifter på lagnivå. Det bör därför anges i lag att Finansinspektionen vid tillämpning av artikel 84 i kapitaltäckningsdirektivet ska få bestämma att ett institut ska använda schablonmetoden i stället för interna system eller den förenklade schablonmetoden i de fall som avses i direktivet.

6.6 Regler om ersättningar

Regeringens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivets nya regler om ersättningar bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om styrformer, processer och rutiner i institut, t.ex. i fråga om ett instituts ersättningar (artiklarna 74–96). De nya regler som har införts i direktivet innebär att ersättningspolicy och ersättningspraxis ska vara könsneutral och ökar utrymmet för proportionalitet i fråga om ersättningspolicy och rörliga ersättningar (artiklarna 3.1.65, 74, 75, 92 och 94).

Reglerna om ersättning i kapitaltäckningsdirektivet har i svensk rätt i huvudsak genomförts i föreskrifter på lägre nivå än lag, eftersom reglerna kan behöva anpassas till olika rättsliga och faktiska förhållanden (16 kap. 1 § LBF och 5 kap. 2 § FBF och 8 kap. 35 § LVM och 6 kap. 1 § FVM). Sådana föreskrifter finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag. Det är bara frågor av mer principiell natur som regleras på lagnivå (6 kap. 2, 4 a och 5 §§ LBF och 8 kap. 4, 8 f och 9 §§ LVM). De nya reglerna i direktivet gäller frågor som i svensk rätt regleras i Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem i institut och bör därför genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

7 Ett nytt krav på godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

7.1 Behovet av nya regler

Institut står under tillsyn på individuell nivå. Om det i samma bolagsstruktur som institutet finns andra institut eller finansiella företag ska de företagen stå under tillsyn på grupp- eller undergruppsnivå. Kraven ska alltså tillämpas på de finansiella företagen som om de vore ett enda institut (den konsoliderade situationen).

Utgångspunkten har varit att det är institutet i den konsoliderade situationen som ansvarar för att kraven i regelverket om kapitaltäckning uppfylls på gruppnivå. Vissa konsoliderade situationer har emellertid en struktur som innebär att moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och inte ett institut. I så fall tillämpas kraven i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på grundval av holdingföretagets konsoliderade situation. Ett institut som kontrolleras av ett holdingföretag kan i egenskap av dotterföretag emellertid inte alltid på ett ändamålsenligt sätt säkerställa att kraven uppfylls på grupp- eller undergruppsnivå. För att åtgärda detta har tillämpningsområdet för tillsynsbefogenheterna i kapitaltäckningsdirektivet utvidgats till att också omfatta vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. För att vissa holdingföretag också ska vara direkt ansvariga för att kraven uppfylls på grupp- eller undergruppsnivå har det i direktivet införts ett krav på godkännande.

7.2 Ett nytt förfarande

Regeringens förslag: Ett förfarande för godkännande i fråga om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska införas i tillsynslagen. Ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande ska göras av svenska finansiella moderholdingföretag, svenska blandade finansiella moderholdingföretag och andra svenska finansiella holdingföretag eller svenska blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att följa tillsynsförordningen, tillsynslagen eller buffertlagen på undergruppsnivå. Motsvarande utländska finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska vara skyldiga att hos Finansinspektionen ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande, om inspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen på gruppnivå.

Regeringens bedömning: Bestämmelser om vilka uppgifter som ett holdingföretag ska förse Finansinspektionen med i samband med en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande bör införas genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat ansöka om godkännande. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande om de är skyldiga att följa tillsynsförordningen eller kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå (artikel 21a.1 i direktivet).

Holdingföretagen ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten och, i förekommande fall, den behöriga myndigheten i det land där holdingföretaget är etablerat med de uppgifter som behövs för att kunna pröva en ansökan (artikel 21a.2 första stycket).

Gällande svensk rätt innehåller bestämmelser om att bank- och finansieringsrörelse respektive värdepappersrörelse bara får drivas efter tillstånd (2 kap. LBF och 2 kap. LVM). Krav på ett förfarande enligt vilket vissa finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande finns emellertid inte. Det bör därför införas en sådan skyldighet i svensk rätt. Ett godkännande innebär inte i sig ett tillstånd för finansiella holdingföretag eller blandade finansiella företag att bedriva verksamhet. Innebörden med förfarandet är i stället att fånga in de företag som kan vara skyldiga att säkerställa att kraven på gruppnivå tillämpas.

I tillsynslagen finns bestämmelser som genomför kapitaltäckningsdirektivet, bl.a. gruppbaseade krav som ställer upp viss specifik reglering för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag samt hur vissa av kraven ska tillämpas på undergruppsnivå. Bestämmelser som motsvarar direktivets krav på vilka företag som ska ansöka om godkännande eller undantag från godkännande (artikel 21a) bör därför lämpligen införas i tillsynslagen. Förfarandet bör i första hand gälla för svenska finansiella moderholdingföretag och svenska blandade finansiella moderholdingföretag samt för andra svenska finansiella holdingföretag eller svenska blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att följa tillsynsförordningen eller nationell rätt som genomför kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå. Eftersom Finansinspektionen i vissa fall ska pröva en ansökan av motsvarande holdingföretag hemmahörande utanför Sverige men inom EES, bör förfarandet även gälla för dessa.

Reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om vilka uppgifter som holdingföretaget ska förse Finansinspektionen med (artikel 21a.2) bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag med stöd av befintligt bemyndigande (19 § 1 förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar).

7.3 Förutsättningar för godkännande

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska bevilja godkännande, om

1. arbetsfördelningen inom gruppen är sådan att kraven i tillsynsförordningen, tillsynslagen och buffertlagen kan uppfyllas på grupp- eller undergruppsnivå,
2. organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över att institutet inom gruppen uppfyller de krav som avses i 1 på individuell nivå och grupp- och undergruppsnivå,
3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och
4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag
 - information lämnas om större ägare i institutet,
 - den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet eller bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet, och
 - institutets nära förbindelser med andra företag inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Riksgäldskontoret* anser att det är oklart hur förslaget förhåller sig till regelverket om krishantering i fråga om tillämpningen av broinstitutets verktyget i resolution.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska tre förutsättningar vara uppfyllda för att ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska få ett godkännande (artikel 21a.3).

Ett godkännande förutsätter att de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är lämpliga för att uppfylla tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på grupp- eller undergruppsnivå. Med detta avses i synnerhet att de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifterna ska vara ändamålsenliga för att 1) samordna alla dotterbolag till det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretagets, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dotterinstitutet, 2) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och 3) genomföra de policyer på grupp- eller undergruppsnivå som det finansiella moderholdingföretaget eller blandade finansiella moderholdingföretaget har fastställt för hela gruppen (artikel 21a.3 a).

Den andra förutsättningen för godkännande är att organisationsstrukturen för den grupp som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i inte motverkar eller hindrar på något annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över dotterinstitutet eller moderinstitutet när det gäller de skyldigheter de omfattas av på enskild nivå, grupp- eller undergruppsnivå, i förekommande fall, undergruppsnivå (artikel

21a.3 b). Vid bedömningen av detta kriterium ska särskild hänsyn tas till det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer, aktieägarstrukturen och den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

För det tredje förutsätts att vissa av de kriterier som ska vara uppfyllda för att ett kreditinstitut ska beviljas auktorisation att inleda verksamheten också uppfylls av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget (artikel 21a.3 c). Kriterierna som avses är att viss information ska ha lämnats om ägare eller medlemmar, att den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav ska bedömas lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen och att företagets nära förbindelser med andra inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget innan dess att auktorisation har beviljats (artikel 14). Vidare ska den som ska ingå i ledningen för ett företag ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften (artikel 21).

Dessa krav bör, i likhet med kraven för att få tillstånd att driva bank-, finansierings- och värdepappersrörelse, framgå av lag.

Riksgäldskontoret anser att det är oklart hur förslaget förhåller sig till regelverket om krishantering i fråga om tillämpningen av broinstituttsverktyget i resolution.

Bestämmelser om broinstituttsverktyget finns i 18 kap. lagen (2015:1016) om resolution (förkortad LOR). Vid tillämpning av broinstituttsverktyget i resolution får Finansinspektionen ge ett broinstitut tillstånd att bedriva bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse utan att broinstitutet uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet (18 kap. 13 § LOR, som genomför artikel 41.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet). I krishanteringsdirektivet finns inga motsvarande regler i fråga om godkännande av finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingbolag.

7.4 Undantag från kravet på godkännande

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska medge undantag från kravet på godkännande, om

1. den huvudsakliga verksamheten är att
 - förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller
 - förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag som är institut eller finansiella institut, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag,
2. holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsenheter,
3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut ansvarar för att säkerställa att kraven på soliditet och riskhantering uppfylls,
4. holdingföretaget inte medverkar till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut, och
5. det inte finns något som hindrar en effektiv tillsyn på gruppnivå.

Ett holdingföretag som inte uppfyller kraven på undantag ska ansöka om godkännande.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Kommuninvest Sverige AB* anser att räckvidden av villkoret att holdingföretaget inte får medverka till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut är oklar.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nya regler som har införts i kapitäläckningsdirektivet får ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag under vissa förutsättningar meddelas undantag från kravet på godkännande (artikel 21a.4).

Ett undantag förutsätter att fem villkor är uppfyllda.

1. Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet när det gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag (artikel 21a.4 a).
2. Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt krishanteringsdirektivet (artikel 21a.4 b).
3. Ett dotterkreditinstitut ska ha utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och ha tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt (artikel 21a.4 c).
4. Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska inte vara delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut (artikel 21a.4 d).
5. Det ska inte finnas något som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå (artikel 21a.4 e).

Finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande ska dock inte vara undantagna från avgränsningen av konsolidering enligt kapitäläckningsdirektivet och tillsynsförordningen (artikel 21a.4 andra stycket i direktivet).

Vidare är holdingföretag som inte längre uppfyller kraven för undantag skyldig att i stället ansöka om godkännande (artikel 21a.7).

Förutsättningarna för ett finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag att undantas från kravet på att ansöka om ett godkännande bör framgå av lag. Detsamma gäller kravet på att holdingföretag ska ansöka om godkännande om det inte längre uppfyller förutsättningarna för undantag.

Kommuninvest Sverige AB anser att räckvidden av det fjärde villkoret är oklar. Regeringen konstaterar att det villkoret gäller påverkan på driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut. Det

innebär emellertid ingen begränsning av t.ex. rätten att vid stämman företräda sina aktier eller andelar i ett dotterföretag (skäl 5 i kapitaltäckningsdirektivet).

Vidare får det anses ligga i sakens natur att ett undantag från kravet på godkännande inte i sig innebär att holdingföretaget också undantas från tillämpliga konsolideringsregler för dessa företag i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. Någon särskild lagreglering i den delen behövs därför inte.

7.5 Tidsfrister för att fatta beslut

Regeringens förslag: Om det samtidigt med en prövning av ett kreditinstituts ägares lämplighet pågår en prövning av en ansökan om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, ska bedömningsperioden för prövningen av lämpligheten förlängas med 20 arbetsdagar efter det att ett beslut i ärendet om godkännande av holdingföretaget har meddelats.

Finansinspektionen ska i ärenden om godkännande av ett holdingföretag fatta beslut inom fyra månader från det att en ansökan tagits emot, om beslutet innebär att ansökan avslås eller inom sex månader från det att ansökan tagits emot, om beslutet innebär att godkännande beviljas.

Om en ansökan om godkännande är ofullständig ska ett beslut enligt 1 i stället fattas inom fyra månader från det att en fullständig ansökan tagits emot, dock senast inom sex månader från det att ansökan tagits emot.

Finansinspektionen ska i ärenden om undantag från kravet på godkännande fatta beslut inom sex månader från det att en ansökan tagits emot.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om lämplighetsprövning av kreditinstituts ägare (artiklarna 22 och 23).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ställs krav på samarbete mellan de behöriga myndigheterna som handlägger en ansökan om godkännande eller undantag från godkännande och den behöriga myndigheten som prövar lämpligheten av ett kreditinstituts ägare (artikel 21a.2). För det fall en ansökan om godkännande sker samtidigt som en prövning av lämpligheten av ett kreditinstituts ägare, ska den behöriga myndigheten för prövningen av lämpligheten av kreditinstitutets ägare samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i det land där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. Den bedömningsperiod som gäller för prövningen av lämpligheten av ett kreditinstituts ägare (artikel 22.2 andra stycket) ska därför upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, till dess prövningen av godkännandet är avslutat (artikel

21a.2 andra stycket). Avsikten med att förlänga tidsfristen är att den behöriga myndigheten ska kunna beakta en prövning av en ansökan om godkännande inom ramen för en bedömning av en ägares lämplighet.

Vidare ska den samordnande tillsynsmyndigheten om beslut om godkännande är negativt meddela sökanden inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter, dock senast inom sex månader från det att ansökan tagits emot (artikel 21a.10). Ett beslut att bevilja godkännande eller undantag från godkännande och ett negativt beslut om undantag från godkännande ska fattas inom sex månader från mottagandet av ansökan.

Bestämmelserna om lämplighetsprövningen av kreditinstituts ägare finns i svensk rätt i rörelselagstiftningen (14 kap. LBF).

För att genomföra kapitaltäckningsdirektivets nya regler om förlängd tidsfrist för lämplighetsprövningen av ägarna till ett kreditinstitut bör motsvarande bestämmelser föras in i rörelselagstiftningen. Vidare bör direktivets regler om när sökanden ska meddelas beslut föras in i motsvarande bestämmelser i tillsynslagen.

7.6 Samordning i gränsöverskridande fall

Regeringens förslag: Om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och en ansökan avser ett holdingföretag som är etablerat i ett annat land inom EES, ska inspektionen komma överens med den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Finansinspektionen ska då lämna en bedömning av ansökan till den behöriga myndigheten och meddela det gemensamma beslutet.

Om Finansinspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet och en ansökan avser ett holdingföretag som är etablerat i Sverige, ska inspektionen och den samordnande tillsynsmyndigheten genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande.

Om en ansökan avser ett blandat finansiellt holdingföretag ska det gemensamma beslutet föregås av samtycke från samordnaren av den särskilda tillsynen av konglomeratet.

Det gemensamma beslutet ska fattas inom två månader från det att

- den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland har tagit emot Finansinspektionens bedömning av ansökan, om inspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, och
- Finansinspektionen har tagit emot den samordnande myndighetens bedömning av ansökan, om inspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet.

Om ett gemensamt beslut inte kan fattas ska ärendet hänskjutas till

1. Europeiska bankmyndigheten, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller

2. Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet ska inspektionen därefter fatta ett beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Ärendet ska inte få hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tidsfristen på två månader har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt kapitaltäckningsdirektivet är den samordnande tillsynsmyndigheten huvudansvarig för den grupp-baserade tillsynen (artikel 111).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska ansökan om godkännande eller undantag från godkännande prövas gemensamt med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat, om finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat i en annat land än den samordnande tillsynsmyndigheten (artikel 21a.8). Samarbetsskyldigheten i detta avseende kommer av frågan om jurisdiktion då det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget inte behöver vara etablerat i samma medlemsstat som den samordnande tillsynsmyndigheten.

Den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndigheten i det land där holdingföretaget är etablerat ska samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om godkännande och undantag från godkännande. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utarbeta en bedömning och överlämna den till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen. Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget det gemensamma beslutet. Vid oenighet ska myndigheterna avstå från att fatta ett beslut och hänskjuta ärendet till Eba. Eba ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet till Eba. De berörda behöriga myndigheterna ska sedan anta ett beslut i överensstämmelse med Ebas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Eba efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett beslut har fattats.

När det gäller blandade finansiella holdingföretag som ingår i ett konglomerat krävs samtycke av den samordnare som utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets

direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (konglomeratdirektivet), om denna är någon annan än den samordnande tillsynsmyndighet eller den behöriga myndigheten i det land där det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat (artikel 21a.9 i kapitaltäckningsdirektivet). I sådana fall när samtycke krävs av samordnaren för tillsynen av konglomeratet ska eventuella tvister lösas av Eba eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa). Varje beslut som fattas i enlighet med denna förfarande ska inte påverka skyldigheterna enligt konglomeratdirektivet.

Bestämmelser om Finansinspektionens samordningsskyldighet finns i tillsynslagen (6 kap. 3 §). Det bör införas en särskild lagreglering för samordningen av beslut avseende godkännande och undantag från godkännande, eftersom det för den nu aktuella prövningen ska gälla specifika tidsfrister och en ny ordning där tvister utöver till Eba även ska kunna hänskjutas till Eiopa.

Av kapitaltäckningsdirektivet framgår inte de närmare formerna för hur samtycke från samordnaren för tillsynen av ett konglomerat ska hämtas in, för det fall ett sådant samtycke krävs. Det är dock, enligt regeringens bedömning, lämpligt att Finansinspektionen inte heller i dessa fall får hänskjuta ett ärende till Eba eller Eiopa efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller ett beslut har fattats.

De formkrav som ska gälla enligt direktivet i fråga om besluten följer redan av förvaltningslagen (2017:900), som innebär att beslut ska innehålla en klaggörande motivering (32 §). I denna del är reglerna i direktivet således tillgodosedda i gällande svensk rätt.

8 Krav på intermediära moderföretag inom EES

Regeringens förslag: En grupp ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES, om

- moderföretaget i gruppen är etablerat i ett land utanför EES,
- det i gruppen finns minst två institut inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och
- det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Med det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES ska avses summan av

- institutens tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och
- filialernas tillgångar.

Ett intermediärt moderföretag ska vara ett inom EES

- godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, eller

- auktoriserat kreditinstitut eller, om det inom gruppen inte finns ett sådant institut, ett auktoriserat värdepappersföretag som omfattas av regelverket om krishantering.

En grupp ska få ha ytterligare ett intermediärt moderföretag inom EES, om förutsättningarna i artikel 21b.2 i kapitaltäckningsdirektivet är uppfyllda. Ett sådant intermediärt moderföretag ska få vara ett värdepappersföretag.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på att behöriga myndigheter ska säkerställa att kravet på intermediära moderföretag inom EES uppfylls och att Eba underrättas om grupper från länder utanför EES.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska det införas krav på intermediära moderföretag inom EU för grupper i tredjeland.

Kravet innebär att två eller fler institut som är etablerade i EU med samma moderföretag i ett tredjeland ska etablera ett enda intermediärt moderföretag i EU (artikel 21b.1). Den behöriga myndigheten får tillåta att institut har två intermediära moderföretag om det är oförenligt med ett obligatoriskt krav om åtskillnad av verksamheter i det tredjeland där det yttersta moderföretaget har sitt huvudkontor, eller om det skulle vara mer effektivt från ett resolutionsperspektiv med två intermediära moderföretag (artikel 21b.2).

Kravet på att etablera ett intermediärt moderföretag gäller bara de grupper från tredjeland med omfattande verksamhet i EU, dvs. där det totala värdet av gruppen tillgångar i EU är 40 miljarder euro eller högre (artikel 21b.4). Det totala värdet av tillgångarna ska beräknas som värdet av de totala tillgångarna hos varje institut i EU enligt konsoliderad eller individuell balansräkning, om institutets balansräkning inte är konsoliderad, plus värdet av de totala tillgångarna hos varje filial som är auktoriserad inom EU (artikel 21b.5).

Ett intermediärt moderföretag ska som huvudregel vara ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande. Om inget av de institut som är etablerade i EU är kreditinstitut eller om ett andra intermediärt moderföretag måste etableras, får de intermediära moderföretagen vara ett värdepappersföretag som är auktoriserat enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034 och som omfattas av krishanteringsdirektivet (artikel 21b.3 i kapitaltäckningsdirektivet).

De behöriga myndigheterna ska underrätta Eba om viss information när det gäller grupper från tredjeland och säkerställa att kravet på intermediära moderföretag inom EU uppfylls (artikel 21b.6 och 21b.7).

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet, bör det i svensk rätt införas ett krav på ett intermedieärt moderföretag inom EES.

De företag som är skyldiga att lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som Finansinspektionen begär räknas upp i tillsynslagen (6 kap. 1 §). Om ett institut, som är etablerat i Sverige men ingår i en grupp från tredjeland, inte uppfyller kraven i tillsynslagen kan Finansinspektionen förelägga institutet att vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen (8 kap. 1 §). Föreläggandet får förenas med vite (8 kap. 3 §). Finansinspektionen har också möjlighet att ingripa med stöd av bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet (8 kap. 1 §). Svensk rätt uppfyller därmed kapitaltäckningsdirektivets krav på att Finansinspektionen ska ha möjlighet att säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som är del av en grupp från tredjeland uppfyller kraven.

Vidare uppfyller svensk rätt kravet i fråga om den information som den behöriga myndigheten ska ge in till Eba, eftersom Finansinspektionen redan i dag ska underrätta Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (7 § förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar).

9 Tillämpningen av kraven på gruppnivå

Regeringens förslag: För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag. Med ansvarigt företag ska avses

1. ett moderinstitut inom EES,
2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts,
3. ett institut som
 - är ett dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES och som har medgetts undantag från kravet på godkännande, och
 - är dotterföretag och ett kreditinstitut och som ansvarar för att säkerställa att kraven på soliditet och riskhantering uppfylls, och
4. ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som tillfälligt ansvarar för att säkerställa att kraven på soliditet och riskhantering uppfylls.

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn ska införa styrformer, processer och rutiner om riskhantering och genomlysning i sina dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet. Sådana dotterföretag ska uppfylla kraven på individuell nivå. En ansökan om att dotterföretag ska undantas från det kravet ska ges in till det ansvariga institutet.

Regeringens bedömning: Den nya möjligheten i kapitaltäckningsdirektivet att på gruppnivå undanta vissa dotterföretag från bestämmelser om ersättningspolicy, rörlig ersättning och ersättningskommitté bör inte utnyttjas.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Svenska Bankföreningen* anser att möjligheten att på gruppnivå undanta dotterföretag som redan omfattas av särskilda krav när det gäller ersättningar bör utnyttjas.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Ansvarigt företag

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska kraven på interna processer för institutens kapitalutvärdering tillämpas på gruppnivå (artikel 108.2 och 108.4). I den konsoliderade situationen ska det pekats ut ett institut som ska ansvara för att kraven uppfylls (ansvarigt institut). Om institutet därför kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller blandat finansiellt moderholdingföretag ska institutet uppfylla kraven på gruppnivå utifrån holdingföretagets konsoliderade situation (artikel 108.3).

Enligt nya regler som har införts i direktivet utvidgas uttrycken ”institut”, ”moderinstitut i en medlemsstat”, ”moderinstitut inom EU” och ”moderföretag” till att också innefatta finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har fått godkännande, utsedda institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, där det berörda moderföretaget inte är föremål för godkännande, samt finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller institut som tillfälligt som tillfälligt ansvarar för att säkerställa att kraven på soliditet och riskhantering uppfylls (artikel 3.3). I och med utvidgningen av begreppen kan vissa holdingföretag bli direkt ansvariga för att kraven på soliditet och riskhantering på grupp- och undergruppsnivå (artikel 3.3 och utmönstrandet av artikel 108.3).

Bestämmelser om ansvarigt institut finns i svensk rätt i tillsynslagen (3 kap. 1 §).

För att genomföra direktivets nya regler på att också vissa holdingföretag ska kunna vara ansvariga för kraven på grupp- och undergruppsnivå uppfylls behöver bestämmelserna i svensk rätt justeras i motsvarande utsträckning.

Krav på moder- och dotterföretag

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska institut uppfylla kraven på styrformer, processer och rutiner i direktivet på individuell nivå (artikel 109.1). Moder- och dotterföretag som omfattas av direktivet se till att kraven uppfylls på grupp- och undergruppsnivå, särskilt i dotterföretag som inte omfattas av direktivet (artikel 109.2). Dotterföretag som inte omfattas av direktivet får undantas från kraven, om institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU kan påvisa för behöriga myndigheter att tillämpningen av kraven strider mot lag i ett tredjeland där dotterbolaget verkar (artikel 109.3).

Enligt nya regler som har införts i direktivet utökas skyldigheten för moder- och dotterföretag som omfattas av direktivet att införa styrformer,

processer och rutiner i dotterföretag som inte omfattas av direktivet, till att också omfatta dotterföretag som är etablerade i finansiella offshore-center (artiklarna 92.1 och 109.2). Dotterföretag som inte omfattas av direktivet ska uppfylla kraven på individuell nivå (artikel 109.2).

Dotterföretag som inte omfattas av direktivet får bara undantas från kraven om moderinstitut inom EU kan påvisa för behöriga myndigheter att tillämpningen av kraven strider mot lag i det tredjeland där dotterbolaget verkar (artikel 109.3).

Enligt nya regler som har införts i direktivet kan medlemsstaterna välja att inte tillämpa kraven i fråga om ersättningspolicy, ersättningens rörliga delar och ersättningskommitté på vissa dotterföretag som inte omfattas av direktivets krav på individuell nivå (artikel 109.4–109.6). Möjligheten grundar sig på att dotterföretag som inte omfattas av direktivets krav på individuell nivå kan omfattas av andra motsvarande krav enligt specifika rättsakter (skäl 10 i direktivet).

Bestämmelser om krav om styrformer, processer och rutiner på moder- och dotterföretag finns i svensk rätt i tillsynslagen (3 kap. 4 §).

Till skillnad från *Svenska Bankföreningen* anser regeringen att möjligheten att undanta dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet från vissa av bestämmelserna om ersättningspolicy, ersättningens rörliga delar och ersättningskommitté inte bör utnyttjas. Regelverket bör skapa så likartade förutsättningar som möjligt för dem som ska tillämpa det. För undantag som endast gäller vissa företag bör det finnas ett konkret behov utifrån de nationella förhållandena, som motiverar en särreglering för vissa aktörer. Regeringen anser att det varken har framkommit att det finns ett sådant behov eller tillräckliga skäl för att frångå den nuvarande regleringen. För att i övrigt genomföra direktivets nya regler om moder- och dotterföretag bör svensk rätt justeras i motsvarande utsträckning.

10 Tillsyn

10.1 Översyns- och utvärderingsprocess

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på hur översyns- och utvärderingsprocessen ska utformas.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet av remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Svenska Bankföreningen* anser att det är viktigt att tillämpningen de nya reglerna om skräddarsydda metoder för institut med liknande riskprofiler sker med beaktande av att det särskilda kapitalbaskravet ska vara institutsspecifikt.

Skälen för regeringens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivet innehåller regler om översyns- och utvärderingsprocess, dvs. anvisningar för de behöriga myndigheterna i deras tillsynsverksamhet (artiklarna 97–101).

Enligt nya regler som har införts i direktivet har översyns- och utvärderingsprocessen fått ett nytt innehåll i fråga om systemrisk, ränterisker och underrättelser till Eba vid misstanke om penningtvätt och finansiering av terrorism, klargöranden i fråga om utrymmet att skraddarsy metoder för institut med liknande riskprofiler och proportionalitet (artiklarna 97–99).

I svensk rätt gäller att Finansinspektionen ska följa översyns- och utvärderingsprocessen i dess helhet (9 § förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). Svensk rätt uppfyller därför redan direktivets krav i dessa delar.

Svenska Bankföreningen anser att det är viktigt att tillämpningen av de nya reglerna om skraddarsydd metoder för institut med liknande riskprofiler sker med beaktande av att det särskilda kapitalbaskravet ska vara institutsspecifikt. Regeringen konstaterar att översyns- och utvärderingsprocessen regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag. I avsnitt 11.2.2 föreslås att det särskilda kapitalbaskravet ska vara institutsspecifikt.

10.2 Tillsyn på gruppnivå

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett utländskt värdepappersföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett institut,
5. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera institut, och
 - a) ett av instituten är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
 - b) ett av instituten är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
 - c) ett av instituten är ett värdepappersbolag och det i den konsoliderade situationen inte finns något
 - motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
 - kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller
6. konsolidering krävs enligt tillsynsförordningen och
 - ett kreditinstitut har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller
 - ett värdepappersbolag har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Punkterna 3, 5 b och c och 6 ska dock inte gälla inte om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över minst två utländska företag i den konsoliderade situation och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för det svenska företaget.

Även om en annan behörig myndighet ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven uppfylls enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller c eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, ska Finansinspektionen utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå ska utöva tillsyn över minst två kreditinstitut respektive värdepappersbolag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom ett och samma land inom EES.

De gemensamma besluten om särskilda kapitalbas- och likviditetskrav ska omfatta underrättelser om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven och det gemensamma beslutet om särskilda likviditetskrav ska fattas inom fyra månader.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Den samordnande tillsynsmyndigheten

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska det finnas en behörig myndighet som ansvarar för samordningen av den gruppbaseade tillsynen, den s.k. samordnande tillsynsmyndigheten (artikel. 111). Förutsättningarna för vilken behörig myndighet som är samordnande myndighet i gränsöverskridande fall följer av direktivet (artikel 111.1–111.5). Om ett moderföretag är ett moderinstitut ska tillsynen utövas av den behöriga myndighet som beviljat moderföretaget auktorisation (artikel 111.1). Om ett moderföretag till ett institut är ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynen utövas av den behöriga myndighet som beviljat institutet auktorisation (artikel 111.2). Om det finns flera institut i den konsoliderade situationen som har samma finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag ska tillsynen utövas av den myndighet där holdingföretaget etablerades (artikel 111.3 första stycket). Om instituten har fler än ett finansiellt holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska tillsynen utövas av den behöriga myndigheten som utöver tillsyn över det största kreditinstitutet (artikel 111.3 andra stycket). Om det finns fler än ett institut i en konsoliderad situation inom EU som har samma finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag men inget av instituten har beviljats auktorisation i samma land som holdingföretaget är etablerat ska tillsynen utövas av den behöriga myndigheten som har beviljat det största institutet auktorisation (artikel 111.4).

De behöriga myndigheterna får komma överens om att en annan behörig myndighet än den samordnande tillsynsmyndigheten ska ansvara för tillsynen på gruppnivå om det skulle vara olämpligt med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå (artikel 111.5).

Enligt nya regler som har införts i direktivet justeras tillsynsansvaret på gruppnivå så att det i stället knyts till den behöriga myndighet som utövar tillsynen över ett företag på individuell nivå. Vidare knyts ansvaret till den behöriga myndigheten som utövar tillsynen över kreditinstitutet, när det finns både kreditinstitut och värdepappersföretag i den konsoliderade situationen, även om kreditinstitutet varken är moderföretaget eller det företag som har den största balansomslutningen. Om det finns flera kreditinstitut inom den konsoliderade situationen ska den myndighet som utövar tillsynen över det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen utöva tillsynen på gruppnivå, om inte flera kreditinstitut i ett annat land tillsammans har en större balansomslutning än ett sådant kreditinstitut. I den situationen ska tillsynen över den konsoliderade situationen utövas av den behöriga myndigheten i det landet. Först om det inom den konsoliderade situationen saknas ett kreditinstitut ska den behöriga myndigheten för värdepappersföretaget vara ansvarigt för tillsynen på gruppnivå på motsvarande sätt som gäller för kreditinstitut (artikel 111.1–111.3).

Det tillkommer dessutom en ny situation när en samordnande tillsynsmyndighet behöver utses (artikel 111.4). Den gruppbaseade tillsynen ska utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i den konsoliderade situationen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen om konsolidering krävs enligt tillsynsförordningen (artikel 18.3 eller 18.6).

Det har också införts undantag från vissa av de uppräknade situationerna (artikel 111.5). I de fall där moderföretaget är ett värdepappersföretag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag eller när konsolidering krävs enligt tillsynsförordningen och en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i den konsoliderade situationen, ska den ansvarige för tillsynen på gruppnivå vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller fler kreditinstitut vars totala balansomslutningarna är högre än den totala balansomslutningarna för kreditinstitut som står under tillsyn av en annan behörig myndighet. När moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i den konsoliderade situationen, ska ansvarig för tillsynen på gruppnivå vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i den konsoliderade situationen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

Den ändrade utgångspunkten för tillsynsansvaret leder även till följdändringar i förutsättningarna för när de behöriga myndigheterna får komma överens om att en annan behörig myndighet än den samordnande tillsynsmyndigheten ska ansvara för tillsynen för att det skulle vara olämpligt med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen (artikel 111.6).

Bestämmelser om tillsynsansvaret på gruppnivå finns i svensk rätt i tillsynslagen (4 kap. 1 §).

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om det gruppbaseade tillsynsansvaret bör det göras motsvarande justeringar i svensk rätt.

Beslut på gruppnivå om kapitalbasen och särskilt likviditetskrav

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheterna, i gränsöverskridande fall, fatta gemensamma beslut om kapitalbasen och särskilt likviditetskrav på gruppnivå (artikel 113).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska förfarandet för gemensamma beslut också tillämpas på riktlinjer för ytterligare kapitalbas (artikel 113.1 c och 113.2 andra stycket).

Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna ska vidare fatta gemensamma beslut om särskilda likviditetskrav på gruppnivå inom fyra månader i stället för en månad (artikel 113.2).

Bestämmelser om skyldigheten att fatta ett gemensamt beslut finns i svensk rätt i tillsynslagen (4 kap. 5 §).

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

10.3 Informationsskyldigheten för vissa filialer

Regeringens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivets krav på uppgiftsskyldighet i fråga om utländska institut som hör hemma i ett land utanför EES och som driver verksamhet från filial i Sverige bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Svensk rätt uppfyller redan direktivets krav på underrättelser till Eba och samarbete mellan behöriga myndigheter.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

Rapportering från vissa filialer

I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om anmälan avseende filialer i tredjeland och tillträdesvillkor för kreditinstitut som har dessa filialer (artikel 47).

Enligt nya regler som har införts i direktivet (artikel 47.1a) ska en medlemsstat kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland åtminstone en gång per år rapporterar följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:

a) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten för den filial som är auktoriserad i den medlemsstaten,

b) uppgifter om de likvida tillgångar som filialen har tillgång till, i synnerhet tillgången till likvida tillgångar i medlemsstaternas valutor,

c) den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande,

d) de arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen,

e) arrangemangen för riskhantering,

f) styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,

g) de planer för återhämtning som filialen omfattas av, och

h) alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamheter på ett heltäckande sätt.

Bestämmelser om skyldigheten för utländska institut som driver verksamhet från filial i Sverige att lämna Finansinspektionen de uppgifter som behövs, oavsett om institutet hör hemma i ett land inom eller utanför EES, finns i rörelselagstiftningen (13 kap. 2 § LBF och 23 kap. 2 § LVM). Finansinspektionen får meddela föreskrifter på området (16 kap. 1 § LBF och 5 kap. 2 § FBF och 23 kap. 15 § LVM och 6 kap. 1 § FVM). Sådana föreskrifter finns bl.a. i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2016:6) om återhämtningsplaner, koncernåterhämtningsplaner och avtal om finansiellt stöd inom koncerner.

De ovan behandlade nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet bör därför genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Anmälan av auktorisationer

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska behöriga myndigheter till kommissionen, Eba och europeiska bankkommittén anmäla alla auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland (artikel 47.2).

Enligt nya regler som har införts i direktivet utökas anmälningsskyldigheten till Eba till att avse ändringar av auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland, totala tillgångar och skulder hos de auktoriserade filialerna till institut med huvudkontor i ett tredjeland enligt regelbundna rapporter och namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial hör till. Anmälningsskyldigheten till kommissionen och europeiska bankkommittén har tagits bort (artikel 47.2).

Enligt svensk rätt gäller att Finansinspektionen ska underrätta Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (1 kap. 9 § FBF) och svensk rätt uppfyller därmed kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

Samarbete i gränsöverskridande fall

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland och de behöriga myndigheterna för institut som ingår i samma grupp från tredjeland ha ett nära samarbete för att säkerställa att all verksamhet som den gruppen från tredjeland bedriver i unionen är föremål för heltäckande tillsyn, för att förhindra att de krav som gäller för grupper från tredjeland enligt direktivet och tillsynsförordningen kringgås och för att förhindra negativa effekter på unionens finansiella stabilitet (artikel 47.2a).

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU, samarbete och utbyta information med andra behöriga myndigheter (13 kap. 6 a § LBF, 23 kap. 5 § LVM och 6 kap. 3 § tillsynslagen). Svensk rätt uppfyller därmed redan kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

10.4 Lämplighetskrav för ägare och ledning

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska särskilt kontrollera att kreditinstitut och värdepappersbolags ägare och ledning uppfyller kraven i de fall Finansinspektionen har en underrättelseskyldighet i förhållande till Polismyndigheten enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om den som ingår i ledningen av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller lämplighetskraven, ska Finansinspektionen få besluta att en sådan person inte längre får vara styrelseledamot eller verkställande direktör. Finansinspektionen ska då få utse en ersättare. Ersättarens uppdrag ska gälla till dess att företaget utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets allmänna lämplighetskrav för ägare och ledning.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Svenska Bankföreningen* anser att det är oklart i vilka fall Finansinspektionen särskilt ska kontrollera att lämplighetskraven uppfylls vid misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Allmänna lämplighetskrav för ledningsorganet

I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om lämplighetskrav för ledningsorganet (artikel 91). Varje ledamot i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande (artikel 91.8).

Enligt nya regler som har införts i direktivet är det institutet, det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget som ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att personer som ingår i ledningsorganet uppfyller lämplighetskraven (artikel 91.1 första stycket). Vidare ska medlemskap i närstående företag eller närstående enheter i sig inte utgöra ett hinder för att agera med självständigt tänkande (artikel 91.8).

Bestämmelser om lämplighetskrav på styrelsen och den verkställande direktören i institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag finns i svensk rätt i rörelselagstiftningen (3 kap. 2 § LBF och 3 kap. 1 § LVM) och tillsynslagen (3 kap. 5 §). Lämplighetskraven i svensk rätt uppfyller som utgångspunkt motsvarande krav i kapitaltäckningsdirektivet (prop. 2013/14:228 s. 167 f., 176 och 275). I svensk rätt är det stämman som utser styrelsen och styrelsen som utser den verkställande direktören. Oavsett vilket associationsrättsligt organ som utser styrelsen eller den verkställande direktören är det den juridiska personen, som omfattas av rörelselagstiftning, som har det yttersta ansvaret för att styrelsen

och den verkställande direktören uppfyller lämplighetskraven. Svensk rätt uppfyller därmed kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

Lämplighetskraven i förhållande till misstanke om pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheter i synnerhet kontrollera om lämplighetskraven är uppfyllda, om myndigheterna har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta (artikel 91.1 andra stycket andra meningen).

Finansinspektionens har tillsyn över att ägare och ledning i institut uppfyller lämplighetskraven. I lagen om bank- och finansieringsrörelse finns en uttrycklig bestämmelse med den innebörden i fråga om kreditinstitut (13 kap. 2 §).

Enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen) ska Finansinspektionen underrätta Polismyndigheten om omständigheter som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, om inspektionen upptäcker sådana omständigheter vid inspektion eller på annat sätt (4 kap. 4 § första stycket). Det framgår inte uttryckligen av lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden att Finansinspektionen i ett sådant fall ska kontrollera att en styrelseledamot eller verkställande direktör uppfyller lämplighetskraven. För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet, bör det klargöras att Finansinspektionen särskilt ska kontrollera att instituts ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i de fall som avses i 4 kap. 4 § första stycket penningtvättslagen.

Svenska Bankföreningen anser att det är oklart i vilka fall Finansinspektionen särskilt ska kontrollera att lämplighetskraven uppfylls vid misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism. Hur tillsynen bör utövas är enligt regeringens uppfattning i första hand upp till Finansinspektionen att avgöra.

Befogenhet att avsätta en ledamot i ledningsorganet

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska behöriga myndigheter ha befogenhet att avsätta en ledamot i ledningsorganet i ett institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte uppfyller lämplighetskraven (artikel 91.1 andra stycket första meningen).

Finansinspektionen får enligt gällande svensk rätt besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör i ett institut inte längre får vara det, om en sådan person inte uppfyller lämplighetskraven (15 kap. 2 § LBF och 25 kap. 4 § LVM). Inspektionen får i så fall förordna en ersättare och ersättarens uppdrag gäller till dess institutet utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör. För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör motsvarande gälla i fråga om blandade holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

10.5 Samarbete och utbyte av information

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten.

Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som det följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, få samarbeta och utbyta information med Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på samarbete och utbyte av informationsutbyte mellan

- behöriga myndigheter, och
- behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Sveriges riksbank* anser att de sekretessbrytande bestämmelserna mellan myndigheterna på finansmarknadsområdet behöver ses över.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Samarbete och utbyte av information med resolutionsmyndigheter

I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om samarbete och utbyte av information (se t.ex. artiklarna 4.8, 53–62 och 117).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter har ett nära samarbete och samråder med varandra vid utarbetandet av resolutionsplaner och i andra fall när så krävs enligt det direktivet, krishanteringsdirektivet eller tillsynsförordningen (artikel 4.8).

Enligt svensk rätt gäller att Riksgäldskontoret, som är resolutionsmyndighet, och Finansinspektionen, som är tillsynsmyndighet, i den utsträckning som det följer av krishanteringsdirektivet, ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Eba (28 kap. 5 § LOR, som genomför delar av krishanteringsdirektivet).

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet bör skyldigheten för Riksgäldskontoret och Finansinspektionen att samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Eba gälla också i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen.

Sveriges riksbank anser att de sekretessbrytande bestämmelserna mellan myndigheterna på finansmarknadsområdet behöver ses över. Ansvaret för

att motverka finanskriser ligger i Sverige på tre myndigheter, Finansinspektionen, Riksgäldskontoret och Sveriges riksbank, och det är viktigt att myndigheterna på finansmarknadsområdet kan samarbeta och utbyta information utan hinder av sekretess. Den nu aktuella bestämmelsen om samarbete och utbyte av information mellan resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter (28 kap. 5 § LOR) gäller inte Sveriges riksbank, som inte vare sig är resolutionsmyndighet eller tillsynsmyndighet. En sådan översyn som Sveriges riksbank önskar ryms emellertid inte inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Samarbete och utbyte av information med offentliga organ för strukturåtgärder

I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om tystnadsplikt och användning av förtrolig information (artiklarna 53 och 54).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska reglerna om tystnadsplikt och användning av förtrolig information inte utgöra hinder för utbyte av information mellan å ena sidan behöriga myndigheter vid tillämpning av kapitaltäckningsdirektivet och å andra sidan ”behöriga myndigheter eller organ som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp” (artikel 56 första stycket h). De nya reglerna i direktivet får antas ta sikte på offentliga organ som har ansvaret för olika former av strukturåtgärder för att förbättra motståndskraften hos institut inom EES. I Sverige finns det inte någon sådan myndighet.

Enligt svensk rätt gäller att Finansinspektionen, i den utsträckning som det följer av medlemskapet i EU, ska samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter (13 kap. 6 a § LBF, 23 kap. 5 § LVM och 6 kap. 3 § tillsynslagen). Bestämmelserna är begränsade till behöriga myndigheter i unionsrättslig mening och träffar inte de nu aktuella offentliga organen.

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet bör bestämmelserna kompletteras så att skyldigheten att samarbeta och utbyta information gäller även med de offentliga organ inom EES som avses i de reglerna.

Samarbete och utbyte av information med vissa internationella organ

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet får behöriga myndigheter överlämna eller utbyta viss information med Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämnings och Rådet för finansiell stabilitet. Det frivilliga utbytet av information är begränsat till vissa fall (artikel 58a).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör de ovan angivna bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse, lagen om värdepappersmarknaden och tillsynslagen om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta och utbyta information kompletteras. Finansinspektionen bör, i den utsträckning som det följer av de nya reglerna, även få samarbeta och utbyta information med Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämnings och Rådet för finansiell stabilitet.

Samarbete och utbyte av information med andra behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter

I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om tystnadsplikt och användning av förtrolig information (artiklarna 53 och 54).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska kraven på tystnadsplikt och användning av förtrolig information inte utgöra hinder för utbyte av information mellan å ena sidan behöriga myndigheter vid tillämpning av det direktivet och å ena sidan behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i det följande benämnt fjärde penningtvättsdirektivet (artikel 56 första stycket i kapitaltäckningsdirektivet). Dessa myndigheter ska dessutom ha ett nära samarbete med varandra, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där myndigheten är belägen (artikel 117.5).

Fjärde penningtvättsdirektivet har i svensk rätt genomförts i penningtvättslagen. Finansinspektionen utövar tillsyn över att kreditinstitut och värdepappersbolag följer de författningar som reglerar verksamheten, inbegripet penningtvättslagen (7 kap. 1 § penningtvättslagen, 13 kap. 2 § LBF och 23 kap. 2 § LVM). Det finns ingen sekretessgräns mellan de olika tillsynsverksamheterna inom Finansinspektionen (8 kap. 2 § och 30 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], förkortad OSL).

Finansinspektionen ska vidare, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter, t.ex. utländska behöriga myndigheter vid tillämpning av fjärde penningtvättsdirektivet (6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM samt prop. 2018/19:140 avsnitt 11.2).

Finanspolissektionen vid Polismyndigheten är finansunderrättelseenhet vid tillämpning av fjärde penningtvättsdirektivet (4 kap. 5 § penningtvättslagen och 35 a § förordningen [2014:1102] med instruktion för Polismyndigheten).

Finansinspektionen och Finanspolissektionen ska samverka med varandra (8 § första stycket förvaltningslagen). I det avseendet ska framhållas att företrädare för dessa myndigheter ingår i samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism vid Polismyndigheten (13 § förordningen [2009:92] om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism).

Om Finansinspektionen vid inspektion eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska inspektionen utan dröjsmål underrätta Finanspolissektionen om detta (4 kap. 4 § första stycket penningtvättslagen). Om det är uppenbart att intresset av att en sekretessbelagd uppgift lämnas till en myndighet har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda, får Finanspolissektionen lämna sekretessbelagda uppgifter till

Finansinspektionen (10 kap. 27 § OSL). En sekretessbelagd uppgift får röjas för en utländsk myndighet, om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten (8 kap. 3 § 2 OSL). Det innebär att Finansinspektionen också får underrätta utländska finansunderrättelseenheter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Sammanfattningsvis uppfyller svensk rätt redan kapitaltäckningsdirektivets krav på samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter.

10.6 Revision och särskild granskning

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på att en behörig myndighet får kräva att en revisor eller en särskild granskare som har åsidosatt sina skyldigheter ska bytas ut.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att Finansinspektionen ska få kräva att en av stämman, Bolagsverket eller inspektionen utsedd revisor eller en av Bolagsverket utsedd särskild granskare som har åsidosatt sin rapporteringsskyldighet ska bytas ut.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. FAR anser att förslaget ska förutsätta att Revisorsinspektionen först har ingripit mot revisorn. FAR anser också att lagstiftningen om årsredovisning för kreditinstitut och värdepappersbolag behöver ses över i vissa avseenden.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om rapporteringsskyldighet för personer som är ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd redovisning (artikel 63.1).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska medlemsstaterna föreskriva att behöriga myndigheter får kräva att en sådan person ska ersättas om han eller hon agerar i strid med sina rapporteringsskyldigheter (artikel 63.1 andra stycket).

Reglerna om rapporteringsskyldighet i direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse (13 kap. 10 §) och lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 8 §).

Stämman i ett institut ska utse en auktoriserad revisor (se t.ex. 9 kap. 8 § aktiebolagslagen [2005:551], förkortad ABL, och 10 kap. 9 § LBF). Om stämman inte utser en auktoriserad revisor, ska Bolagsverket göra det (se t.ex. 9 kap. 25 § ABL). Bolagsverket kan dessutom utse en revisor vid sidan av den auktoriserade revisor som har utsetts av stämman (se t.ex. 9 kap. 8 och 9 §§ ABL samt 10 kap. 9 § och 13 kap. 9 § LBF). Ett uppdrag som revisor, som i allmänhet sträcker sig över flera räkenskapsår, kan upphöra i förtid om den som har utsett revisorn entledigar honom eller henne på saklig grund och till styrelsen anmäler att uppdraget ska upphöra. Styrelsen ska vidta åtgärder för att en ny revisor utses (se t.ex. 9 kap.

22 och 24 §§ ABL och 10 kap. 9 a § LBF). Också Finansinspektionen kan utse en revisor vid sidan av en revisor som har utsetts av institutet eller Bolagsverket. Ett sådant förordnande kan återkallas när som helst (se t.ex. 13 kap. 9 § LBF).

En särskild granskare utses av Bolagsverket. I förhållande till uppdraget för en revisor tar uppdraget för en särskild granskare sikte på avgränsade förhållanden och är en del av minoritetsskyddet i ett institut. Den särskilda granskningen redovisas i ett yttrande, som läggs fram på stämman (se t.ex. 10 kap. 21–23 §§ ABL). Det finns inte några bestämmelser om att en särskild granskares uppdrag kan upphöra i förtid och det får ses mot bakgrund av uppdragets natur.

Utredningen föreslår att Finansinspektionen ska få kräva att en av stämman, Bolagsverket eller inspektionen utsedd revisor eller en av Bolagsverket utsedd särskild granskare som har åsidosatt sin rapporteringskyldighet ska bytas ut.

Medlemsstaterna har olika associationsrättsliga traditioner. Enligt regeringens uppfattning får de nu aktuella kraven i kapitaltäckningsdirektivet anses ta sikte på en auktoriserad revisor som har utsetts av stämman i ett institut. Om en sådan revisor är olämplig för uppdraget, får han eller hon på talan av Finansinspektionen entledigas av tingsrätten i den ort där styrelsen har sitt säte (se t.ex. 9 kap. 22 a § ABL och 10 kap. 11 a § LBF). Till det kommer att Finansinspektionen kan ingripa mot ett institut som inte uppfyller sina skyldigheter enligt den lagstiftning som gäller för verksamheten, t.ex. tillämplig associationsrättslig lagstiftning (se t.ex. 15 kap. 1 § LBF). Det innebär att Finansinspektionen i princip kan ingripa mot ett institut, om stämman inte entledigar en revisor som har åsidosatt sina skyldigheter.

Sammanfattningsvis anser regeringen att svensk rätt uppfyller direktivets krav i dessa delar.

En sådan översyn av lagstiftningen om årsredovisning för kreditinstitut och värdepappersbolag som *FAR* föreslår ryms inte inom ramen för detta lagstiftningsärende.

10.7 Tillsyn över vissa holdingföretag

Regeringens förslag: När Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet ska inspektionen övervaka att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller förutsättningarna för godkännande eller för att undantas från kraven på godkännande.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på uppgiftsskyldighet och samarbete och utbyte av information.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska ansvaret för den kontinuerliga

övervakningen av efterlevnaden av villkoren för godkännande och undantag från kravet på godkännande åligga den samordnande tillsynsmyndigheten (artikel 21a.5). Holdingföretag ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten med de uppgifter som krävs för att kontinuerligt övervaka gruppens organisationsstruktur och efterlevnaden av dessa villkor. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska sedan i sin tur dela de uppgifterna med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat.

För att genomföra de nya reglerna i direktivet om att holdingföretag ska stå under tillsyn i fråga om kravet på godkännande eller undantaget från kravet på godkännande bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Enligt svensk rätt ska holdingföretag lämna de uppgifter som Finansinspektionen begär och inspektionen får utbyta information med andra behöriga myndigheter (6 kap. 1 och 3 §§ tillsynslagen). Svensk rätt uppfyller därmed redan kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

11 Tillsynsbefogenheter

11.1 Föreläggande

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav i fråga om vissa tillsynsbefogenheter.

Direktivets krav om hur tillsynsbefogenheterna bör tillämpas bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens bedömning överensstämmer i sak med regeringens bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om tillsynsbefogenheter (artikel 104). Enligt nya regler som har införts i direktivet får vissa tillsynsbefogenheter en ny utformning i vissa avseenden. Det handlar om reduktion av den inneboende risken i ett instituts verksamhet (artikel 104.1 f) och extra eller mer frekvent rapportering (artikel 104.1 j). Vid tillämpning av tillsynsbefogenheten i fråga om extra och mer frekvent rapportering ställs vissa krav (artikel 104.2).

De nu aktuella reglerna om tillsynsbefogenheter i direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse (15 kap. 1 §), lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 §) och tillsynslagen (8 kap. 1–3 §§). Enligt dessa bestämmelser kan Finansinspektionen ingripa mot ett institut genom olika slag av förelägganden i syfte att institutet ska uppfylla de krav som gäller för verksamheten. Svensk rätt uppfyller därmed kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar.

De nya reglerna i direktivet om hur tillsynsbefogenheterna ska tillämpas bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag (jfr 9 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar).

11.2 Särskilt kapitalbaskrav

11.2.1 Rättslig reglering

I tillsynsförordningen finns regler om den kapitalbas som instituten ska uppfylla för att möta förluster som beror på kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker som instituten utsätter sig för, s.k. pelare 1-krav, stora exponeringar och bruttosoliditetsgrad (del tre, fyra och sju i förordningen).

Tillsynsförordningen ställer följaktligen vissa kapitalbaskrav på instituten i syfte att se till att de täcker de olika risker som ett institut kan vara exponerat för (minimikrav). Det finns dessutom specifika krav i fråga om de risker ett institut utsätter sig för i samband med att de driver verksamhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (värdepapperiseringsförordningen).

Utöver minimikraven ställs det i kapitaltäckningsdirektivet särskilda kapitalbaskrav (pelare 2-krav) som ska täcka risker som inte fullt ut fångas upp av minimikravet (artikel 104). Det handlar om kapitalkrav för risker som institutet är exponerat för som inte alls täcks av minimikraven, risker som bara delvis täcks av minimikraven eller tillägg för risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för. Det särskilda kapitalbaskravet regleras i svensk rätt i tillsynslagen (2 kap. 1 §).

11.2.2 Justeringar avseende det särskilda kapitalbaskravet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska besluta att ett institut utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav för

1. risken för alltför låg bruttosoliditet, och
2. andra risker.

Det ska gälla om

- något av kraven om soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, proportionalitet, styrelsens ansvar och riktlinjer och instruktioner inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,
- ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,
- det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter om soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, proportionalitet, styrelsens ansvar och riktlinjer och instruktioner,
- institutet vid upprepade tillfällen låtit bli att följa en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven, eller

- det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynssynpunkt.

Ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ska vara skriftligt och fattas i samband med en översyn och utvärdering av institutet.

Möjligheten att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav för risker som institutet utsätter det finansiella systemet för ska tas bort.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av det särskilda kapitalbaskravet.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Svenska Bankföreningen* och *Finansbolagens Förening* anser att det bör tydligt framgå att de särskilda kapitalbas- och likviditetskraven ska vara institutsspecifika. *Sparbankernas Riksförbund* och *Finansbolagens Förening* anser att beslut om särskilda kapitalbaskrav, utöver att någon av de angivna förutsättningarna föreligger, bara ska fattas vid behov. Sparbankernas Riksförbund anser vidare att det inte bör överlämnas till rättstillämpningen att precisera vad som utgör väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter. *Kommuninvest Sverige AB* anser att ett instituts status som ett offentligt utvecklingskreditinstitut bör vara en omständighet som ska beaktas vid fastställandet av ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet.

Skälen för regeringens förslag

Särskilt kapitalbaskrav för bruttosoliditet

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om vissa situationer är för handen (artikel 104).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska de behöriga myndigheterna också fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav avseende bruttosoliditet (artikel 104a.3).

Bestämmelser om det särskilda kapitalbaskravet finns i svensk rätt i tillsynslagen (2 kap. 1 §).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör det även införas ett krav på att Finansinspektionen ska fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav för bruttosoliditet.

Kravets institutsspecifika karaktär

Enligt kapitaltäckningsdirektivet har den behöriga myndigheten möjlighet att fatta identiska eller likartade beslut om ett särskilt kapitalbaskrav gentemot institut med likartade riskprofiler (artikel 103). Vidare får ett särskilt kapitalbaskrav täcka bl.a. systemriskerna (artikel 104.3).

Enligt nya regler som har införts i direktivet tas hänvisningen till systemriskerna i reglerna om det särskilda kapitalbaskravet (artikel 104.3) bort. Därtill tas reglerna om att tillämpa tillsynsåtgärder på institut med likartade riskprofiler (artikel 103) bort. Vidare är det bara riskerna för det enskilda institutet som ska ligga till grund för ett beslut om ett särskilt

kapitalbaskrav. I det ligger att det särskilda kapitalbaskravet får täcka risker som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil (artikel 104a.1).

Bestämmelser om det särskilda kapitalbaskravet finns i svensk rätt i tillsynslagen (2 kap. 1 §).

För att genomföra de nya kraven i direktivet bör bestämmelserna i lagen justeras på motsvarande sätt och det som anges om att det särskilda kapitalbaskravet ska täcka risker som institutet utsätter det finansiella systemet tas bort.

Svenska Bankföreningen och *Finansbolagens Förening* anser att det tydligt bör framgå att de särskilda kapitalbas- och likviditetskraven ska vara institutsspecifika. Regeringen konstaterar att det följer av tillsynslagen (2 kap. 1 och 2 §§).

De situationer som ska ligga till grund för ett särskilt kapitalbaskrav

I kapitaltäckningsdirektivet har de situationer som kan ligga till grund för ett beslut om särskilt kapitalbaskrav hittills räknats upp (artikel 104.2): de behöriga myndigheterna ska kunna besluta om ett särskilt kapitalbaskrav åtminstone om institutet inte uppfyller kraven på internt kapital eller har planer för intern styrning, återhämtning, rekonstruktion eller har godtagbara kreditriskreducerande metoder (artikel 104.2 a), institutets risker inte täcks av pelare 1 (artikel 104.2 b), det inte är troligt att enbart tillämpningen av andra administrativa åtgärder är tillräckliga (artikel 104.2 c), översyns- och utvärderingsprocessen visar att den metod institutet valt kommer att leda till otillräckliga kapitalbaskrav (artikel 104.2 d), det är sannolikt att riskerna underskattas trots att pelare 1-kraven är uppfyllda (artikel 104.2 e) och stresstesterna visar att institutets kapitalbas inte är tillräcklig (artikel 104.2 f).

Enligt nya regler som har införts i direktivet har uppräkningskraven justerats så att den i stället är uttömmande. Uppräkningskraven av de situationer när beslut om särskilda kapitalbaskrav ska fattas (artikel 104a.1 första stycket a–f) motsvarar den tidigare uppräkningskraven med den skillnaden att det i en av situationerna (tidigare artikel 104.2 a, nya artikel 104a.1 första stycket b) har förts in ett förtydligande, dvs. att beslut om ett särskilt kapitalbaskrav bara får fattas i det fallet om det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsram. Dessutom har det tillkommit två nya situationer: de behöriga myndigheterna ska fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav om institutet vid upprepade tillfällen underlåtit att upprätta eller bibehålla en riktlinje om ytterligare kapitalbas som Finansinspektionen meddelat (artikel 104a.1 första stycket e) eller det finns andra omständigheter som ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter som är specifika för det enskilda institutet (artikel 104a.1 första stycket f).

Bestämmelser om det särskilda kapitalbaskravet finns i svensk rätt i tillsynslagen (2 kap. 1 §).

Vissa justeringar i uppräkningskraven i direktivet innebär inte några ändringar i sak (artikel 104a.1 första stycket a, c och d). Med anledning av förtydligandet i fråga om en av situationerna, att det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan

uppfyllas inom en lämplig tidsram (artikel 104a.1 första stycket b), bör det emellertid göras ett motsvarande förtydligande i svensk rätt. För att genomföra de nya reglerna i direktivet som gäller de nya situationerna när den behöriga tillsynsmyndigheten ska fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav (artikel 104a.1 första stycket e och f) bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Sparbankernas Riksförbund och *Finansbolagens Förening* anser att beslut om särskilda kapitalbaskrav, utöver att någon av de angivna förutsättningarna föreligger, bara ska fattas vid behov. Regeringen konstaterar att direktivet inte ger utrymme för några ytterligare förutsättningar för att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav än de som följer av direktivet.

Kommuninvest Sverige AB anser att ett instituts status som ett offentligt utvecklingskreditinstitut bör vara en omständighet som ska beaktas vid fastställandet av ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg brutto-soliditet. Regeringen konstaterar emellertid att direktivet inte gör någon skillnad mellan institut i detta avseende.

Av direktivet framgår inte vad som avses med väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter. Till skillnad från *Sparbankernas Riksförbund* anser regeringen att det är lämpligt att överlämna till rättstillämpningen att i enskilda fall bedöma vad som bör avses med väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

De nu aktuella bestämmelserna i rörelselagstiftningen om krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, proportionalitet, styrelsens ansvar och riktlinjer och instruktioner (6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ LBF eller 8 kap. 3–8 §§ LVM) motsvarar direktivets krav på internt kapital, att instituten har planer för intern styrning, återhämtning och rekonstruktion eller har godtagbara kreditriskreducerande metoder (artikel 393 i tillsynsförordningen och artiklarna 73 och 74 i direktivet). Sedan det särskilda kapitalbaskravet infördes har det dock i rörelselagstiftningen införts bestämmelser som inte anknyter till kraven i tillsynsförordningen eller direktivet. Hänvisningarna till dessa bestämmelser (6 kap. 2 a och 2 b §§ LBF respektive 8 kap. 4 a och 4 b §§ LVM) bör därför tas bort.

Förhållandet till minimikravet

I kapitaltäckningsdirektivet har det förtydligats vad som avses med risker eller riskelement som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av minimikraven i tillsynsförordningen och de särskilda bestämmelserna i värdepapperiseringsförordningen (artikel 104a.2). Preciseringarna syftar till att tydliggöra de omständigheter under vilka det särskilda kapitalbaskravet ska beslutas för att säkerställa att reglerna tillämpas konsekvent i alla medlemsstater och stärka en väl fungerande inre marknad (skäl 13 i direktivet).

Det har även förtydligats vilka krav som ska beaktas vid bestämmande av lämplig nivå för respektive särskilda kapitalbaskrav till den del de avser att täcka risker eller riskelement som inte redan täcks av tillsynsförordningen eller värdepapperiseringsförordningen. Vidare ska nivån på de särskilda kapitalbaskraven utgöras av skillnaden mellan den nivå som den behöriga myndigheten anser vara tillräcklig och respektive minimikrav (artikel 104a.3).

Bestämmelser om det särskilda kapitalbaskravet finns i svensk rätt i tillsynslagen (2 kap. 1 §).

För att genomföra de nya de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt. På grund av kravens detaljerade karaktär bör det lämpligen göras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Formella beslut

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheterna skriftligen motivera sina beslut om särskilda kapitalbaskrav (artikel 104a.5).

Att beslut om särskilda kapitalbaskrav ska motiveras följer i svensk rätt av förvaltningslagen (32 §). För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör det emellertid i svensk rätt införas ett krav på att besluten ska vara skriftliga.

11.2.3 Typ av kapital och kapitalkravens inbördes relation

Regeringens förslag: Ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet ska uppfyllas med primärkapital. Ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital, varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Finansinspektionen ska i ett enskilt fall få bestämma att ett särskilt kapitalbaskrav ska uppfyllas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital, om inspektionen anser att det är nödvändigt.

Den kapitalbas som används för att uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte få användas för att

1. uppfylla kravet på en bruttosoliditetsgrad,
2. uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert för globalt systemviktiga institut, eller
3. följa en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven om den avser risken för alltför låg bruttosoliditet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte få användas för att

1. uppfylla de riskbaserade kapitalkravsrelationerna,
2. uppfylla det kombinerade buffertkravet, eller
3. följa en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven om den avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår inte att kapitalbasen som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet ska uppfyllas med primärkapital.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ställs det krav på vilken typ av kapital som de särskilda kapitalbaskraven ska uppfyllas med (artikel 104a.4). I direktivet i den lydelse som publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 7 juni 2019 anges att minst tre fjärdedelar av kapitalbaskravet ska täckas med primärkapital och att minst tre fjärdedelar av det kapitalet ska bestå av kärnprimärkapital, och att detta gäller både det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet och det särskilda kapitalbaskravet för andra risker. I en rättelse av direktivet som publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 3 juli 2020 förtydligas att det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet ska uppfyllas med primärkapital och att det bara är det särskilda kapitalbaskravet för andra risker som ska uppfyllas med minst tre fjärdedelar av primärkapital och att minst tre fjärdedelar av det kapitalet ska bestå av kärnprimärkapital.

Den behöriga myndigheten får också med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet kräva att institutet ska uppfylla de särskilda kapitalbaskraven med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital (artikel 104a.4).

Vidare reglerar direktivet hur kapitalbaskraven och buffertkraven förhåller sig till varandra och vilket kapital som får användas för att uppfylla kraven (artikel 104a.4).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

11.2.4 Underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven

Regeringens förslag: Ett institut ska inom ramen för sin riskhantering fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

I samband med en översyn och utvärdering av ett institut ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven.

Den kapitalbas som används för att följa en underrättelse som avser att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte få användas för att uppfylla

1. kravet på en bruttosoliditetsgrad,
2. ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, eller
3. kravet på bruttosoliditetsbuffert för globalt systemviktiga institut.

Den kapitalbas som används för att följa en underrättelse som avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte få användas för att uppfylla

1. de riskbaserade kapitalkravrelationerna,
2. ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, eller
3. det kombinerade buffertkravet.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sparbankernas Riksförbund* motsätter sig förslaget om att ett institut inom ramen för sin riskhantering ska fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer. Sparbankernas Riksförbund och *Finansbolagens Förening* anser att en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven ska vara ett överklagbart beslut. Enligt *Kommuninvest Sverige AB* bör ett instituts status som ett offentligt utvecklingskreditinstitut vara en omständighet som ska beaktas vid underrättelser om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna när det gäller risken för alltför låg bruttosoliditet.

Skälen för regeringens förslag

Fastställande av tillräckliga kapitalbasnivåer

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska ett institut inom ramen för sin riskhantering fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredsställande kapitalbasnivåer (artikel 104b.1).

Bestämmelser om att institut ska upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för finns i svensk rätt i rörelselagstiftningen (6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet om att instituten inom ramen för sin riskhantering ska fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer, bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt. Direktivet ger inte utrymme för att, som *Sparbankernas Riksförbund* efterfrågar, underlåta att införa ett sådant krav.

Underrättelser om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheterna meddela institut sin uppfattning om vad som är en lämplig nivå på institutets kapitalbas för att t.ex. täcka risker och hantera framtida stressscenarier som inte täcks av minimikraven, de särskilda kapitalbaskraven och det kombinerade buffertkravet eller kravet på en bruttosoliditetsbuffert, s.k. riktlinjer för ytterligare kapitalbas (artikel 104b.2 och 104b.3 första stycket). Det kan t.ex. bli aktuellt när resultatet av ett stresstest visar risker vid eventuell finansiell stress, som inte täcks av andra krav. En riktlinje för särskild kapitalbas ska vara institutsspecifik och får täcka risker som omfattas av beslut om särskilt kapitalbaskrav endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks av det kravet (artikel 104b.4).

Riktlinjen ska motsvara skillnaden mellan den lämpliga kapitalbasnivån och den kapitalbas som omfattas av övriga kapitalkrav (artikel 104b.3 andra stycket). Med övriga kapitalkrav avses det relevanta minimikravet,

det relevanta särskilda kapitalbaskravet och det kombinerade buffertkravet alternativt bruttosoliditetsbufferten (artikel 104b.5).

Underlåtenhet att följa den riktlinje som de behöriga myndigheterna har meddelat ska inte leda till utdelningsrestriktioner (artikel 104b.6).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet om riktlinjer för ytterligare kapitalbas bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Det innebär i korthet att Finansinspektionen ska underrätta instituten om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, tillsynslagen och buffertlagen. *Sparbankernas Riksförbund* och *Finansbolagens Förening* anser att en sådan underrättelse ska vara ett överklagbart beslut.

Avsikten med de nya reglerna i direktivet är att ett institut ska fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer. Finansinspektionen ska därefter ge uttryck för sin egen uppfattning om lämpliga kapitalbasnivåer för ett institut och underrätta institutet om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven. Underrättelsen gäller utöver minimikraven enligt tillsynsförordningen (pelare 1-krav), särskilda kapitalbaskrav enligt tillsynslagen (pelare 2-krav) och kraven enligt buffertlagen (buffertkraven) respektive kravet på en bruttosoliditetsbuffert (artikel 92.1a i tillsynsförordningen) och innebär att det skapas en tröskel innan underlåtenhet att uppfylla buffertkraven och kravet på en bruttosoliditetsbuffert medför utdelningsrestriktioner. Om institutet vid upprepade tillfällen underlåter att inneha kapital som uppfyller underrättelsen, utgör det en självständig grund för att fatta ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav (se avsnitt 11.2.2). Ett sådant beslut kan medföra att buffertkraven inte är uppfyllda och leda till utdelningsrestriktioner. Enligt direktivet har en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven formen av en ”uppmaning”. Den ska motiveras (artikel 64.3 i direktivet) men kommissionen har gett uttryck för att en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven inte ska kunna vara föremål för prövning av domstol. Regeringen konstaterar emellertid att frågan om den aktuella underrättelsen ska kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol inte har reglerats i direktivet och att frågan i stället får avgöras i rättstillämpningen. Det ska i det avseendet framhållas att ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol (11 kap. 1 § tillsynslagen).

Enligt *Kommuninvest Sverige AB* bör ett instituts status som ett offentligt utvecklingskreditinstitut vara en omständighet som ska beaktas vid meddelandet av en riktlinje för särskild kapitalbas för risken för alltför låg bruttosoliditet. Regeringen konstaterar emellertid att direktivet inte gör någon skillnad mellan institut i detta avseende.

11.2.5 Skyldigheten att informera resolutionsmyndigheter om ett beslut

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska underrätta Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav och om en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska behöriga myndigheter underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de krav på ytterligare kapitalbas som de ålägger institut (artikel 104c).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör det införas ett krav i lag att Finansinspektionen ska underrätta berörda resolutionsmyndigheter om särskilda kapitalbaskrav och underrättelser om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven.

11.3 Särskilt likviditetskrav

Regeringens förslag: Finansinspektionens beslut om ett särskilt likviditetskrav ska inte längre täcka de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om särskilda likviditetskrav (artikel 105).

Enligt den ändring som har gjorts i de reglerna ska systemrelaterade likviditetsrisker som hotar de finansiella marknaderna i den berörda medlemsstaten inte längre vara en av de omständigheter som den behöriga myndigheten ska beakta när den beslutar om ett särskilt likviditetskrav (artikel 105).

Direktivets krav på särskilda likviditetskrav har i svensk rätt genomförts i en bestämmelse i tillsynslagen (2 kap. 2 §). Enligt den bestämmelsen ska Finansinspektionen besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för och de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

För att genomföra den nu aktuella ändringen i direktivet, bör motsvarande justering göras i bestämmelsen i tillsynslagen.

12 Kapitalbuffertar

12.1 Kapitalbuffertarna i huvuddrag

Kapitaltäckningsdirektivet ställer krav på att instituten har kapitalbuffertar för att stärka det finansiella systemets motståndskraft mot systemrisker. Kapitalbuffertarna syftar till att undvika att instituten bryter mot tillsynsförordningens och kapitaltäckningsdirektivets kapitalbaskrav och till att hantera både cykliska och strukturella systemrisker.

Kapitalkonserveringsbufferten är ett permanent buffertkrav medan den kontracykliska kapitalbufferten varierar beroende på de cykliska systemriskerna som förknippas med en alltför kraftig kreditstillväxt i det finansiella systemet. Kapitalbuffertkraven för systemviktiga institut begränsar de riskerna som systemviktiga institut utgör för det finansiella systemet. Direktivet innehåller också en möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en systemriskbuffert för att hantera strukturella systemriskerna i hela eller delar av finanssektorn i en viss medlemsstat.

Tillämpliga kapitalbuffertar ska räknas samman till ett kombinerat buffertkrav för varje institut. Om ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet, ska det vidta åtgärder för att inom en viss tid stärka kapitalbasen så att den kommer i nivå med buffertkravet. För att stärka kapitalbasen finns det därför begränsningar i utrymmet för ett institut i fråga om vinstutdelningar och vissa andra utbetalningar såsom bonusutbetalningar när det kombinerade buffertkravet inte är uppfyllt.

Reglerna om kapitalbuffertar i kapitaltäckningsdirektivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen.

12.2 Det kombinerade buffertkravet

Regeringens förslag: Institut ska ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av

- de riskbaserade kapitalkravrelationerna,
- ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, och
- en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalkraven för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Institut ska inte få använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i

- kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut och icke EU-baserade systemviktiga institut i tillsynsförordningen, och
- fastställandet av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets förbud mot att institut använder kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i det kombinerade buffertkravet i syfte att tillgodose andra delar av buffertkravet.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt kapitaltäckningsdirektivet gäller att tillämpliga kapitalbuffertar ska räknas samman till ett kombinerat buffertkrav för varje institut (artikel 128.6). Det

kombinerade buffertkravet ska uppfyllas med kärnprimärkapital. Institut får inte använda samma kärnprimärkapital som används för att uppfylla minimikraven i tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskravet för att också uppfylla det kombinerade buffertkravet (artiklarna 129.5, 130.5, 131.13 och 133.4). Det brukar kallas dubbelräkningsförbudet.

De nya regler som har införts i direktivet innebär att bruttosoliditetskravet, som är ett icke-riskvägt soliditetsmått, har ändrats från ett rapporteringskrav till ett parallellt krav till de riskvägda kapitalkraven. Vidare har det införts krav på kapitalbas och kvalificerade skulder i tillsynsförordningen och krishanteringsdirektivet. Det medför att dubbelräkningsförbudet i kapitaltäckningsdirektivet har justerats.

Enligt kapitaltäckningsdirektivet får därför kärnprimärkapital som används för att upprätthålla de riskvägda kraven inte användas för att uppfylla det kombinerade buffertkravet (artikel 128 första stycket).

Institut får inte heller använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av delarna i det kombinerade buffertkravet i syfte att tillgodose andra tillämpliga delar av det kravet (artikel 128 tredje stycket). Vidare får institut inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla vissa riskbaserade komponenter i krav i tillsynsförordningen och i krishanteringsdirektivet (artikel 128 andra stycket i kapitaltäckningsdirektivet).

Bestämmelserna om det kombinerade buffertkravet finns i svensk rätt i buffertlagen (2 kap. 1 och 2 §§).

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet, bör dubbelräkningsförbudet i svensk rätt justeras på motsvarande sätt. Det bör framgå att kärnprimärkapital som används för att upprätthålla de riskvägda kraven inte får användas för att uppfylla det kombinerade buffertkravet och att kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte får användas för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder i tillsynsförordningen och krishanteringsdirektivet.

Det förhållandet att det av buffertlagen (2 kap. 1 §) framgår att institut ska ha kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet innebär i sig att instituten ska uppfylla samtliga delar av det kombinerade buffertkravet samtidigt. Det krävs därför inte några särskilda åtgärder för att genomföra kapitaltäckningsdirektivet i den delen.

12.3 Kapitalbuffertar för systemviktiga institut

Regeringens förslag: Begränsningen till 3,5 procent av ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp i fråga om kapitalbufferten på gruppnivå för globalt systemviktiga institut ska tas bort.

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska Finansinspektionen få fastställa till högst 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp. En sådan kapitalbuffert ska dock få fastställas till mer än 3 procent om Finansinspektionen underrättat Europeiska kommissionen och kommissionen godkänt åtgärden.

Den kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut som dotterföretag till antingen ett globalt systemviktigt institut eller ett övrigt system-

viktigt institut som är ett moderinstitut inom EU, som omfattas av buffert för övriga systemviktiga institut på gruppnivå, kan förpliktas ha på individuell nivå eller undergruppnivå ska inte få uppgå till mer än det lägsta av

1. summan av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och det högsta av antingen
 - buffertvärdet för globalt systemviktiga institut, eller
 - det buffertvärde för övriga systemviktiga institut som gäller på gruppnivå, eller
2. 3 procent, eller den procentsats som har fastställts på gruppnivå, av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav i fråga om vilka institut som kan vara globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut.

Den nya metoden för identifiering av globalt systemviktiga institut som har införts i direktivet och de justeringar som har gjorts i fråga om när ett globalt systemviktigt institut får flyttas till en kategori med ett högre kapitalbuffertkrav bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Globalt och övrigt systemviktiga institut

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska behöriga myndigheter genom att använda en viss metod identifiera vilka institut som på gruppnivå är globalt systemviktiga (artikel 131.1 och 131.2). Varje globalt systemviktigt institut ska på gruppnivå tilldelas ett buffertkrav enligt den riskkategori det har placerats i (artikel 131.9). Buffertkravet kan variera mellan 1 och 3,5 procent.

De behöriga myndigheterna ska även identifiera övriga institut som på individuell, grupp- eller undergruppsnivå är systemviktiga (artikel 131.1). Myndigheten får ålägga sådana övrigt systemviktiga institut, på individuell, grupp- eller undergruppsnivå ett buffertkrav på upp till 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet (artikel 131.5).

Reglerna om globalt och övrigt systemviktiga institut har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (5 kap.).

Vilka företag som kan vara globalt och övrigt systemviktiga institut

I kapitaltäckningsdirektivet räknas de företag upp som kan vara globalt och övrigt systemviktiga institut (artikel 131).

Enligt nya regler som har införts i direktivet utökas uppräknningen av vilka företag som kan vara övrigt systemviktiga till att även omfatta ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en

medlemsstat. Även uppräknningen av vilka företag som kan vara globalt systemviktiga institut har ändrats (artikel 131.1).

Finansinspektionen ska enligt gällande rätt besluta om vilka institut som på gruppnivå ska ha en kapitalbuffert för globalt systemviktiga institut, men det gäller inte för dotterföretag till antingen ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES (5 kap. 1 § buffertlagen). Finansinspektionen får också besluta att institut på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut (5 kap. 3 § buffertlagen). De ändringar som gjorts i de nu aktuella reglerna i direktivet med avseende på vilka företag som kan vara övrigt systemviktiga omfattas därmed av gällande rätt.

Uppräknningen i direktivet av vilka företag som kan vara globalt systemviktiga innebär inte en ändring i sak. Det behöver därför inte vidtas några särskilda åtgärder för att genomföra direktivet i den delen.

Storleken på bufferten för globala systemviktiga institut

Enligt kapitaltäckningsdirektivet får bufferten för globalt systemviktiga institut högst uppgå till 3,5 procent.

Enligt nya regler som har införts i direktivet tas den begränsningen bort (artikel 131.9). Motsvarande justering bör göras i buffertlagen (5 kap. 2 §).

Alternativ metod för identifiering av globala systemviktiga institut

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheterna använda en speciell metod när det identifierar globalt systemviktiga institut (artikel 131.2). Metoden har specificerats i kommissionens delegerande förordning (EU) nr 1222/2014 av den 8 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av metoden för att identifiera globala systemviktiga institut och för att fastställa underkategorier av globala systemviktiga institut.

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet har det införts en alternativ metod. Metoden utgår ifrån den ursprungliga metoden men gör det möjligt att i fråga om en konsoliderad situations gränsöverskridande verksamhet undanta verksamheter i medlemsstater som ingår i bankunionen (artikel 131.2a).

Reglerna om den ursprungliga metoden har i svensk rätt genomförts i föreskrifter på lägre nivå än lag (10 kap. 1 § buffertlagen). De nya regler om en alternativ metod som har införts i direktivet bör genomföras på motsvarande sätt med stöd av befintliga bemyndiganden och kräver därmed inte några lagändringar.

Höjd nivå på kapitalbufferten för övrigt systemviktiga institut

Enligt kapitaltäckningsdirektivet får kapitalbufferten för övrigt systemviktiga institut uppgå till högst 2 procent (artikel 131.5). Storleken på bufferten begränsas emellertid ytterligare om den gäller ett institut som är dotterföretag till antingen ett globalt systemviktigt institut eller ett övrigt systemviktigt institut som är ett moderinstitut inom EU, som omfattas av buffert för övriga systemviktiga institut på gruppnivå (artikel 131.8).

Enligt nya regler som har införts i direktivet har nivån höjts till 3 procent (artikel 131.5). De behöriga myndigheterna får bestämma en högre buffert än 3 procent, förutsatt att det har anmälts till Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och att kommissionen godkänner den högre bufferten enligt ett särskilt förfarande (artikel 131.5a).

De nya reglerna innebär även att det har gjorts justeringar i metoden för beräkning av den högsta kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut som ett institut får ha om det är dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut på gruppnivå. En sådan buffert får inte överstiga det lägsta av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat enligt tillsynsförordningen (artikel 92.3) och det buffertvärde som gäller på gruppnivå enligt tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Bestämmelserna om storleken på kapitalbufferten för övrigt systemviktiga institut regleras i svensk rätt i buffertlagen (5 kap. 4 och 5 §§).

För att genomföra de nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet behöver bestämmelserna i lagen ändras på motsvarande sätt.

12.4 Systemriskbufferten

Regeringens förslag: Kravet på att en systemrisk ska vara strukturell för att kunna ligga till grund för ett beslut om en systemriskbuffert ska tas bort. Systemriskbufferten ska inte få användas för att täcka makrotillsyns- eller systemriskerna som redan täcks av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller en kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Systemriskbufferten ska uppgå till ett visst belopp. Till grund för beräkningen av beloppet ska Finansinspektionen fastställa ett systemriskbuffertvärde för de exponeringar som är aktuella. Om en exponering omfattas av flera värden, ska dessa läggas ihop till ett kombinerat buffertvärde. Systemriskbuffertvärdet ska beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 133.9–133.12 i kapitaltäckningsdirektivet.

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert för exponeringar i andra länder inom EES, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES. Det ska dock inte gälla om systemriskbufferten grundas på ett beslut om erkännande av ett systemriskvärde som fastställts i ett annat land inom EES.

En systemriskbuffert, som grundar sig på ett erkänt systemriskbuffertvärde, ska få gälla utöver systemriskbufferten som sätts för systemriskerna i Sverige om buffertarna avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska bara den högre av dem gälla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vilka exponeringar som en systemriskbuffert får gälla.

Regeringens bedömning: Reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om de principer som ska beaktas vid fastställandet av ett systemriskbuffert-

värde och den information som Finansinspektionen ska offentliggöra bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Systemriskbuffert

Enligt kapitaltäckningsdirektivet får varje medlemsstat besluta att införa en systemriskbuffert för institut för att förhindra och minska långsiktiga strukturella systemrisker eller makrotillsynsrisker som inte täcks av tillsynsförordningen och som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reala ekonomin i en viss medlemsstat (artikel 133.1). Systemriskbufferten får tillämpas på individuell nivå samt på grupp- och undergruppsnivå.

Reglerna om systemriskbufferten har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (4 kap.).

Sektorsspecifik systemriskbuffert

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet har systemriskbuffertens användningsområde ändrats så att bufferten inte längre bara ska kunna bestämmas för att täcka strukturella systemrisker (artikel 133.1). Systemriskbufferten får bara användas avseende makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte redan täcks av kraven i tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller kapitalbuffert för systemviktiga institut (artikel 133.1 och 133.7). Det innebär att systemriskbufferten och buffertarna för systemviktiga institut ska läggas samman.

Det preciseras vilka sektorsexponeringar som kan bli aktuella och en ny beräkningsmetod har införts (artikel 133.2, 133.4, 133.5 och 133.7), samtidigt som kravet om upprätthållande av en systemriskbuffert på minst 1 procent för exponeringarna som bufferten avser, har tagits bort (artikel 133.3). Den nya metoden för beräkningen av den sektorsspecifika systemriskbufferten ger att en systemriskbuffert kan gälla för alla exponeringar i den medlemsstat där den fastställs, andra medlemsstater eller tredjeländer. En systemriskbuffert kan också gälla för vissa sektorsspecifika exponeringar, dvs. exponeringskategorier eller undergrupper därav, och i andra medlemsstater när det avser ett erkänt buffertvärde. För att en systemriskbuffert ska kunna beräknas för en exponering behöver den behöriga myndigheten besluta om ett systemriskbuffertvärde för exponeringen. Eftersom en sektorsspecifik exponering är en del av alla exponeringar kommer en buffert för den sektorsspecifika exponeringen att omfattas av det eventuella värde som fastställs för alla exponeringar och det värde som fastställs för den sektorsspecifika exponeringen. Dessa värden ska läggas ihop till ett kombinerat systemriskbuffertvärde. De principer som ska beaktas vid fastställandet av ett systemriskbuffertvärde har även justerats (artikel 133.7 och 133.8).

Reglerna om systemriskbuffert har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (4 kap.).

För att genomföra de nya reglerna om tillämpningsområdet för systemriskbufferten behöver bestämmelserna i buffertlagen justeras på motsvarande sätt (4 kap. 1 §). Det bör framgå av lagen att systemriskbufferten inte får användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisk som redan täcks av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller en kapitalbuffert för systemviktiga institut. Vidare bör kravet på att systemriskerna ska vara strukturella tas bort.

Enligt buffertlagen kan systemriskbufferten gälla alla eller vissa av ett instituts exponeringar (4 kap. 1 §). Svensk rätt uppfyller därmed direktivets krav på systemriskbuffertens sektorspecifika karaktär. Den närmare specificeringen av vilka exponeringar som en systemriskbuffert får avse (artikel 133.5 i direktivet) bör emellertid med hänsyn till dess detaljerade art lämpligen genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om det.

För att genomföra de nya reglerna i direktivet om nivån på systemriskbufferten bör motsvarande justeringar göras i bestämmelserna i buffertlagen (4 kap. 2 §). Det bör framgå att Finansinspektionen ska fastställa ett systemriskbuffertvärde för de exponeringar som är aktuella och miniminivån på 1 procent bör tas bort. Vid beslut om ett systemriskbuffertvärde är det kombinerade buffertvärdet, dvs. det sammanlagda värdet av de systemriskbuffertvärden som en exponering omfattas av, som är relevant. Vad som omfattas av detta värde bör därför också framgå. Metoden för själva beräkning av systemriskbufferten (artikel 133.2) är däremot, mot bakgrund av dess tekniska karaktär, enligt regeringens bedömning inte lämplig att tas in i lag. I stället bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer få meddela föreskrifter i denna del.

Reglerna i direktivet om de principer som ska beaktas vid fastställandet av ett systemriskbuffertvärde (artikel 133.7 och 133.8) har tidigare bedömts lämpliga att genomföra i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det är lämpligt att på motsvarande sätt överväga om ändringarna i dessa regler i direktivet medför behov av föreskrifter med stöd av gällande bemyndigande (10 kap. 1 § 2 buffertlagen).

Beslut om systemriskbufferten

Enligt kapitaltäckningsdirektivet får den behöriga myndigheten besluta om att tillämpa en systemriskbuffert på upp till 3 procent för samtliga av ett instituts exponeringar. Det förutsätter emellertid att myndigheten underrättar vissa EU-institutioner, ESRB och andra behöriga myndigheter (artikel 133.11). Om systemriskbuffertvärdet för nationella exponeringar och exponeringar i tredjeland fastställts till mellan 3 och 5 procent, måste den behöriga myndigheten, utöver att uppfylla underrättelsekravet, avvakta kommissionens yttrande (artikel 133.12). Avser den behöriga myndigheten att fastställa en systemriskbuffert på nationella exponeringar och exponeringar utanför EU till över 5 procent behövs kommissionens godkännande (artikel 133.14). I dag görs alltså i detta avseende en skillnad mellan nationella exponeringar, exponeringar i förhållande till andra medlemsstater och exponeringar i förhållande till tredjeland.

Enligt nya regler som har införts i direktivet har beslutsförfarandet ändrats. Kommissionens roll i förfarandet har knutits närmare till nivån på det kombinerade systemriskbuffertvärdet (artikel 133.9–133.12). Om ett kombinerat systemriskbuffertvärde inte är mer än 3 procent behöver den behöriga myndigheten bara underrätta ESRB när myndigheten ska fatta ett beslut om att fastställa eller ändra ett systemriskbuffertvärde. Om en exponering bara omfattas av ett systemriskbuffertvärde är det värdet som är relevant i sammanhanget. Vid ett kombinerat systemriskbuffertvärde om mer än 3 procent men högst 5 procent ska den behöriga myndigheten i samband med en sådan underrättelse begära ett yttrande av kommissionen. Om det aktuella institutets moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska myndigheten även begära en rekommendation från kommissionen och ESRB. Om systemriskbuffertvärdet är mer än 5 procent för någon exponering måste den behöriga myndigheten dock begära ett godkännande från kommissionen. Direktivet gör i detta avseende inte heller längre skillnad på nationella exponeringar, exponeringar i förhållande till andra medlemsstater eller exponeringar i förhållande till tredjeland.

Ett systemriskbuffertvärde som den behöriga myndigheten har erkänt ska inte räknas med vid ett systemriskbuffertvärde om högst 3 procent. Om ett buffertvärde inte höjs i förhållande till tidigare fastställt värde behöver förfarandet om att invänta yttrande eller godkännande inte tillämpas.

Reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om hur den behöriga myndigheten får besluta om systemriskbufferten har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (4 kap. 3–6 §§).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör bestämmelserna i lagen ändras i på motsvarande sätt.

Offentliggörande av information

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga eller utsedda myndigheterna offentliggöra viss information om systemriskbufferten (artikel 133.16).

Enligt nya regler som har införts i direktivet har kravet utökats till att även omfatta information om de nya systemriskbuffertvärdena (artikel 133.13).

Enligt gällande rätt följer Finansinspektionens skyldighet att offentliggöra viss information med anledning av tillämpningen av systemriskbufferten av förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar (3 §). Bestämmelsen bör justeras så att hänvisningen till direktivet överensstämmer med direktivets nya lydelse.

Erkännande av andra länders systemriskbuffertvärden

Enligt kapitaltäckningsdirektivet får medlemsstaterna välja att erkänna ett i en annan medlemsstat beslutat systemriskbuffertvärde (artikel 134).

Enligt nya regler som har införts i direktivet har uppdelningen av exponeringar i nationella exponeringar, exponeringar i förhållande till andra medlemsstater och exponeringar mot tredjeland tagits bort. Detta har fått konsekvenser för reglerna om erkännandet av andra länders systemriskbuffertvärden. Det har därför införts ett nytt undantag som innebär att skyldigheten att, avseende exponeringar i andra medlemsstater, fastställa samma systemriskbuffert för alla exponeringar inom unionen inte ska gälla

om bufferten fastställs i syfte att erkänna det systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat (artikel 133.15). Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut får denna systemriskbuffert vara kumulativ med den systemriskbuffert som fastställts för de nationella systemriskerna, förutsatt att olika risker hanteras genom buffertarna (artikel 134.4). Om buffertarna hanterar samma risker ska bara den högre av buffertarna gälla. Det förtydligas därmed att systemriskbuffertvärdenas ska läggas samman gäller erkända systemriskbuffertvärden, förutsatt att de täcker olika risker.

Storleken på systemriskbufferten avseende exponeringar i andra länder inom EES och möjligheten för Finansinspektionen att erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES regleras i buffertlagen (4 kap. 5 och 7 §§).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör det nya undantaget för erkända exponeringar anges i lag. Detsamma gäller att en systemriskbuffert som grundar sig på ett erkänt systemriskbuffertvärde får gälla utöver systemriskbufferten som sätts för systemrisk i Sverige. Buffertarna får dock bara läggas samman om de avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska bara den högre av dem gälla.

12.5 Den kontracykliska kapitalbufferten

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska för varje kvartal beräkna det kontracykliska buffertriktvärdet och, vid behov, fastställa eller ändra ett kontracykliskt buffertvärde. Värdena ska beräknas respektive fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som anges i kapitaltäckningsdirektivet.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på att Finansinspektionen ska bedöma intensiteten i cykliska systemrisk och lämpligheten hos det kontracykliska buffertvärdet samt att anmäla varje ändring av det kontracykliska buffertvärdet till ESRB.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska den ansvariga tillsynsmyndigheten, i Sverige Finansinspektionen, fastställa ett kontracykliskt kapitalbuffertvärde för medlemsstaten (artikel 136). Finansinspektionen ska beräkna ett buffertriktvärde som framför allt återspeglar kreditcykeln och de risker som beror på en alltför stor kredittillväxt i medlemsstaten samt den nationella ekonomins särdrag (artikel 136.2). Buffertriktvärdet ska beräknas kvartalsvis och utgör i sin tur ett referensvärde för det kontracykliska kapitalbuffertvärdet (artikel 136.3).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska Finansinspektionen även i fortsättningen på kvartalsbasis bedöma intensiteten i cykliska systemrisk och lämpligheten i det kontracykliska buffertvärdet men till

skillnad mot tidigare bara vid behov fastställa eller justera det kontryckliga buffertvärdet, (artikel 136.3). Vidare ska inspektionen, till skillnad från i dag, bara anmäla ändringar av det kontryckliga buffertvärdet till ESRB.

Reglerna i direktivet om fastställande av kontryckliga buffertvärden har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (7 kap. 1 och 2 §§).

För att genomföra de ändringar som har gjorts i direktivet i denna del bör bestämmelserna i lagen justeras så att det anges att Finansinspektionen ska beräkna, och inte fastställa, det kontryckliga buffertvärdet och, vid behov, fastställa eller justera det kontryckliga buffertvärdet.

Finansinspektionen ska redan i dag informera ESRB och offentliggöra beslut om kontryckliga buffertvärden i enlighet med vissa artiklar i direktivet (7 kap. 8 §). Svensk rätt uppfyller därmed direktivets krav på Finansinspektionens informationsskyldighet i förhållande till ESRB.

12.6 Konkurrerande buffertkrav

Regeringens förslag: Systemriskbufferten och bufferten för systemviktiga institut ska läggas samman. Om summan av systemriskbuffertvärdet och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 3 procent, ska sådana värden dock få fastställas bara om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i förhållande till ESRB och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Kapitäläckningsdirektivet innehåller regler om vilka kapitalkrav som ska gälla om ett institut är ålagt att hålla fler än en av kapitalbuffertarna för systemviktiga institut och systemriskbufferten (artiklarna 131.14–131.17 och 133.4–133.7). Om ett institut på gruppnivå är ålagt krav på en kapitalbuffert för globalt systemviktiga institut och en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut eller en systemriskbuffert, ska bara den högsta av dessa buffertar tillämpas på gruppnivå. Om ett institut på individuell nivå eller undergruppsnivå är ålagt att upprätthålla en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut och en systemriskbuffert, ska bara den högsta av dessa buffertar tillämpas.

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska systemriskbufferten och kapitalbufferten för övrigt systemviktiga institut läggas samman (artikel 131.15). Skyldigheten för ett institut som är ålagt att hålla fler än en av kapitalbuffertarna för systemviktiga institut eller en systemriskbufferten att upprätthålla den högsta av buffertarna har därför tagits bort. Däremot gäller fortfarande att om en konsoliderad situation omfattas av en buffert för globalt systemviktiga institut och av en buffert för andra systemviktiga institut, så ska den högsta av buffertarna tillämpas (artikel 131.14).

Vidare ska det nya förfarandet för att fastställa en buffert för övrigt systemviktiga institut på över 3 procent (jfr avsnitt 12.4) också tillämpas

om summan av systemriskbuffertvärdet och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 5 procent (artikel 131.15).

Det konkurrerande buffertkravet avseende systemriskbufferten och kapitalbuffertarna för systemviktiga institut regleras i svensk rätt i buffertlagen (2 kap. 2 § och 5 kap. 7 och 8 §§). För att genomföra de nya kraven i direktivet bör bestämmelserna i lagen justeras så att det anges att buffertarna får läggas samman.

Det bör även anges att om summan av systemriskbuffertvärdet och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 5 procent, får sådana värden fastställas bara om Finansinspektionen har fullgjort underrättelsekraven i direktivet och åtgärden godkänts av kommissionen.

12.7 Åtgärder om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls

Regeringens förslag: Tiden för när ett institut ska lämna in en kapitalkonserveringsplan ska räknas från den dag det konstaterades att det kombinerade buffertkravet inte längre uppfylldes.

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet ska inte få göra utbetalningar kopplade till primärkapitaltillskott. Inskränkningar i institutens rätt att vidta värdeöverföringar ska inte gälla om det leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution.

Ett institut ska inte anses uppfylla det kombinerade buffertkravet om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och de krav som följer av

1. kärnprimärkapitalrelationen på 4,5 procent, primärkapitalrelationen på 6 procent eller en total kapitalrelation på 8 procent, och
2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Utdelningsrestriktioner

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska institut förbjudas att göra värdeöverföringar om det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt. Även vissa andra utbetalningar eller åtaganden är förbjudna. Under vissa villkor kan institutet dock göra värdeöverföringar eller sådana utbetalningar eller åtaganden som annars är förbjudna (artikel 141).

Reglerna i direktivet om ingripanden och restriktioner om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (8 kap.).

Beräkningen av det högsta förfogandebeloppet

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet beräkna sitt högsta förfogandebelopp och rapportera detta till den behöriga myndigheten. Direktivet innehåller detaljerade krav i detta avseende (artikel 141.4–141.6). Om ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet ska det också inom fem arbetsdagar från det att det konstaterades att buffertkravet inte uppfylldes ge in en kapitalkonserveringsplan till den behöriga myndigheten (artikel 142.1).

Enligt nya regler som har införts i direktivet har beräkningen av det högsta förfogandebeloppet justerats i så motto att fokus har tagits bort från det senaste beslutet om vinstutdelning eller utbetalning eftersom ett sådant beslut kan vara begränsat till en kortare period och därför inte korrekt återspeglar det belopp som bör beaktas vid beräkningen (artikel 141.5 a och b). Vidare har det förtydligats i samma beräkning, i enlighet med övriga ändringar i direktivet, att de särskilda kapitalbaskraven kommer framför det kombinerade buffertkravet i turordningen (artikel 141.6).

De detaljerade reglerna i direktivet, som i grunden avser att ange hur det högsta förfogandebeloppet ska beräknas, har i svensk rätt genomförts i föreskrifter på lägre nivå än lag (Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2014:12] om tillsynskrav och kapitalbuffertar med stöd av bemyndiganden i 10 kap. 1 § buffertlagen och 16 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). De justeringar som har gjorts i reglerna i direktivet bör genomföras med stöd av befintliga bemyndiganden.

Reglerna i direktivet om kravet på att ge in en kapitalkonserveringsplan har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i buffertlagen (8 kap. 1 §). Buffertlagen är dock i viss mån missvisande i detta avseende eftersom det anges att en kapitalkonserveringsplan ska lämnas in inom fem arbetsdagar från det att buffertkravet inte uppfylldes medan direktivet anger att tiden för att lägga fram planen ska räknas från den dag det konstaterades att buffertkravet inte uppfylldes. Lagen bör därför justeras i motsvarande utsträckning.

Förutsättningarna för att underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkravet

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet klargörs under vilka förutsättningar som ett institut ska anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkravet (artikel 141a). Så ska vara fallet om institutet inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vissa av bestämmelserna om kapitalbasrelationer i tillsynsförordningen (artiklarna 91.1 b eller c eller 92.1 a) tillsammans med det särskilda kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Bestämmelser om ingripanden och restriktioner om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls finns i svensk rätt i buffertlagen (8 kap.).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör det anges i lagen när ett institut ska anses inte uppfylla det kombinerade buffertkravet.

Förbudet mot utdelningsrestriktioner gäller enligt gällande svensk rätt t.ex. inte om en tillämpning av restriktionerna leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i konkurs (5 kap. 4 § buffertlagen). Sedan bestämmelserna om utdelningsrestriktioner infördes i buffertlagen har möjligheten att försätta ett institut i resolution enligt lagen om resolution införts. Det bör därför även införas ett tillägg i buffertlagen om att förbudet inte heller ska gälla om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution.

12.8 Åtgärder om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls

Regeringens förslag: Ett institut ska inte anses uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert om det inte har primärkapital i den mängd som behövs för att samtidigt uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert och de krav som följer av

1. kravet på en bruttosoliditetsgrad, och
2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet.

Bestämmelserna om ingripanden och restriktioner när det kombinerade buffertkravet inte uppfylls ska även gälla om kravet på en bruttosoliditetsbuffert inte uppfylls, med undantag för att bestämmelserna ska ta sikte på att återställa institutets primärkapital. En definition av primärkapital ska införas i lag.

Finansinspektionen ska få ingripa med administrativa sanktioner om ett institut inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert och trots detta vidtar överföringar eller andra åtgärder i strid med utdelningsrestriktioner.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Kapitäläckningsdirektivet räknar upp de restriktioner och ingripandemöjligheter som ska vara tillgängliga för den behöriga myndigheten om ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet (artikel 141).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska bruttosoliditetskravet vara ett faktiskt krav (del 7 i tillsynsförordningen). Det har även införts ett krav på en bruttosoliditetsbuffert (artikel 92.1a i tillsynsförordningen). Motsvarande restriktioner som i dag gäller för det kombinerade buffertkravet ska också gälla när ett institut inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert (artiklarna 141b, 141c och 142 i kapitäläckningsdirektivet). Det klargörs också under vilka förutsättningar som ett institut ska anses underlåta att uppfylla det kravet på en bruttosoliditetsbuffert (artikel 141c). Så ska vara fallet om institutet inte har primärkapital i den mängd som behövs för att samtidigt uppfylla kravet på bruttosoliditets-

buffert, kravet på en bruttosoliditetsgrad och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet.

Eftersom kravet på en bruttosoliditetsbuffert ska uppfyllas med primärkapital tar de nya reglerna om utdelningsrestriktioner för när kravet på bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls sikte på att institutet ska ha tillräckligt med primärkapital, dvs. inte kärnprimärkapital som i stället är relevant för uppfyllandet det kombinerade buffertkravet (artikel 141b.1). Av samma anledning behöver ett institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert och som har för avsikt att lämna vinstutdelning eller vidta annan angiven åtgärd inte lämna information om supplementärt kapital som det innehar.

Reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om ingripanden och restriktioner som aktualiseras när det kombinerade buffertkravet inte är uppfyllt har i svensk rätt i huvudsak genomförts genom bestämmelser i buffertlagen (1 kap. 2 §, 6 kap. 7 §, 8 kap. och 10 kap. 1 §).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör förutsättningar för när ett institut ska anses underlåta att uppfylla det kravet på en bruttosoliditetsbuffert och motsvarande bestämmelser som i dag gäller det kombinerade buffertkravet även införas när det gäller kravet på en bruttosoliditetsbuffert.

Enligt buffertlagen får Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet om institutet inte följer restriktionerna (8 kap. 6 § första stycket). Det innebär att Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i rörelselagstiftningen (15 kap. LBF och 25 kap. LVM). Dessa bestämmelser genomför direktivets krav på vissa administrativa sanktioner och åtgärder som ska kunna riktas mot ett institut som, i strid utdelningsrestriktionerna för det kombinerade buffertkravet, gör betalning till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas (artikel 67.1). Det görs inte någon ändring i direktivet i detta avseende. Direktivet anger därmed inget krav på att motsvarande sanktioner och åtgärder ska gälla vid betalningar i strid med utdelningsrestriktionerna avseende bruttosoliditetsbufferten. Samtidigt anges i direktivet att sanktionerna och åtgärderna ska vidtas under minst någon av de angivna omständigheterna (artikel 67.1). Regeringen gör därför bedömningen att det finns utrymme för att tillämpa sanktionerna och åtgärderna även i andra fall än de som räknas upp. Eftersom det är lämpligt att Finansinspektionen, på motsvarande sätt som gäller i fråga om det kombinerade buffertkravet, får tillämpa bestämmelserna om ingripande i rörelselagstiftningen när ett institut inte uppfyller kraven på en bruttosoliditetsbuffert, bör bestämmelserna även gälla i fråga om kravet på en bruttosoliditetsbuffert. För att kunna tillämpa möjligheten att vidta åtgärder mot någon som ingår i ett företags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem vid aktuella överträdelse, bör även en komplettering göras i dessa bestämmelser (15 kap. 1 a § LBF respektive 25 kap. 1 d § LVM).

12.9 Underrättelser

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kapitaltäckningsdirektivets krav på underrättelser till europeiska myndigheter.

Utredningens bedömning överensstämmer inte med regeringens bedömning. Enligt utredningens bedömning bör kapitaltäckningsdirektivets krav på underrättelser till europeiska myndigheter genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om underrättelser om kapitalbuffertar till europeiska myndigheter (artiklarna 129–131 och 134). Dessa underrättelser ska i vissa fall lämnas till flera europeiska myndigheter, bl.a. Europeiska systemrisknämnden (ESRB). Enligt nya regler som har införts i direktivet ska underrättelserna bara lämnas till ESRB, som i sin tur underrättar övriga berörda myndigheter (artiklarna 129.2, 130.2, 131.7, 131.12 och 134.2).

Enligt svensk rätt gäller att Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, ESRB, Eba och Europeiska unionens råd i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). Svensk rätt uppfyller därmed redan direktivets krav i dessa delar.

13 Ingridanden

13.1 Återkallelse av tillstånd för globalt systemviktiga institut

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska inte få återkalla ett kreditinstituts tillstånd bara på den grunden att institutet inte uppfyller kraven i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om återkallelse av auktorisation (artikel 18).

Enligt nya regler som har införts i direktivet får behöriga myndigheter inte återkalla auktorisationen för ett kreditinstitut på grund av att institutet inte uppfyller vissa krav på s.k. globalt systemviktiga institut inom EU och utanför EU (artikel 18d). Det handlar om de nya kapitalbaskraven och kraven på kvalificerade skulder i tillsynsförordningen (artiklarna 92a och 92b).

Det är Finansinspektionen som bestämmer om ett svenskt institut ska utgöra ett globalt systemviktigt institut (kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1222/2014 av den 8 oktober 2014 om komplettering av

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av metoden för att identifiera globala systemviktiga institut och för att fastställa underkategorier av globala systemviktiga institut). Det finns för närvarande inte något sådant institut i Sverige.

Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse vid allvarliga överträdelser av t.ex. tillsynsförordningen, om det inte är tillräckligt med varning (8 kap. 1 § tillsynslagen och 15 kap. 1 § LBF). Från den huvudregeln görs vissa undantag (15 kap. 3 § LBF).

För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör ett tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse inte kunna återkallas bara på den grunden att ett institut har gjort sig skyldig till en överträdelse av de nu aktuella kraven i tillsynsförordningen.

13.2 Ingripanden mot vissa holdingföretag

Regeringens förslag: Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kravet på godkännande inte uppfyller förutsättningarna för det, ska Finansinspektion även få ingripa genom att

1. besluta att företaget inte vid stämman får företräda sina aktier eller andelar i dotterföretag som är institut, eller
2. förelägga företaget att
 - inom viss tid begränsa riskerna i något avseende,
 - avyttra eller minska sitt innehav i institut eller andra dotterföretag i gruppen,
 - till sina aktieägare överföra ägarintressena i dotterföretag som är institut,
 - utse ett företag som tillfälligt ansvarar för att säkerställa att kraven på soliditet och riskhantering uppfylls,
 - begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar, eller
 - lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska uppfylla kravet.

Om någon som ingår i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller lämplighetskraven, ska Finansinspektionen få besluta att en sådan person inte längre får vara styrelseledamot eller verkställande direktör.

Finansinspektionen ska då få utse en ersättare. Ersättarens uppdrag ska gälla till dess företaget utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

Vid ingripande ska de bestämmelser om gränsöverskridande grupper som tillämpas vid en ansökan om godkännande och undantag från kraven på godkännande gälla i tillämpliga delar, om

- Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och företaget är etablerat i ett annat land inom EES, eller
- Finansinspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet och företaget är etablerat i Sverige.

Finansinspektionen ska få ingripa genom att besluta att ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, som ska ansöka om godkännande eller undantag från godkännande, eller någon som ingår i ledningen i ett sådant företag ska betala en sanktionsavgift, om

1. företaget inte ansöker om godkännande eller undantag från kravet på godkännande eller inte längre uppfyller kraven på godkännande eller undantag från kravet på godkännande,
2. företaget är ett finansiellt moderholdingföretag eller blandat finansiellt moderholdingföretag och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbas- eller likviditetskraven på grupp- eller undergruppsnivå.

Vid ingripande ska rörelselagstiftningen gälla i tillämpliga delar.

Vid en överträdelse enligt 1 ska Finansinspektionen också få besluta att den eller de aktie- eller andelsägare som medverkat till överträdelsen inte får företräda aktierna eller andelarna vid stämman. Vid en överträdelse enligt 2 ska inspektionen också få besluta att någon som ingår i ledningen i ett sådant företag under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Ingripanden mot finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag om villkoren för godkännande inte är uppfyllda

Enligt nya regler som har införts i kapitaltäckningsdirektivet ska behöriga myndigheter ges tillsynsbefogenheter att ingripa mot finansiella holdingföretaget och blandade finansiella holdingföretaget (artikel 64.1). I direktivet regleras de ingripandeåtgärder som den samordnande tillsynsmyndigheten kan vidta om den konstaterar att de villkor som fastställs för godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda (artikel 21a.6). De åtgärder det kan bli fråga om är att meddela holdingföretaget eller dess ledning ett föreläggande, utfärda instruktioner till aktieägarna att överföra ägarintressena i sina dotterinstitut, tillfälligt utse ett annat holdingföretag att vara ansvarig för efterlevnaden av gruppkraven, begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar, krav på att holdingföretaget ska avyttra eller minska sitt innehav i institut eller andra enheter i den finansiella sektor samt krav på att holdingföretaget ska ta fram en plan för hur man kan återgå till att uppfylla kraven.

Åtgärderna syftar till att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaseerade tillsynen och säkerställa att de krav som föreskrivs i direktivet och tillsynsförordningen på gruppnivå följs. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta i beaktande effekterna på det finansiella konglomeratet.

Även i fråga om beslut om ingripande kräver direktivet att den samordnande myndigheten och den behöriga myndigheten i det land där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska samarbeta och komma överens om ett ställningstagande samt, i förekommande fall, inhämta samtycke från samordnaren av den särskilda tillsynen enligt konglomeratdirektivet (artikel 21a.8).

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller förutsättningarna för undantag från kravet på godkännande bör den samordnande myndigheten återkalla det tidigare meddelade beslutet om undantag (artikel 21a.7).

Bestämmelser om ingripanden mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag finns i svensk rätt i tillsynslagen (8 kap.). Finansinspektionen har därmed möjlighet att förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte uppfyller kraven i lagen att vidta åtgärder för att göra rättelse (8 kap. 2 §). Föreläggandet kan förenas med vite (8 kap. 3 §). Ett sådant föreläggande kan också riktas mot någon som ingår i holdingföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem (8 kap. 2 §).

Ett föreläggande om rättelse enligt tillsynslagen motsvarar delvis den tillsynsåtgärd som består i att utfärda föreläggande eller sanktioner som anges i direktivet (artikel 21a.6 b). För att Finansinspektionen även ska kunna ingripa genom att vidta de övriga tillsynsåtgärder som anges i direktivet (artikel 21a.6 a–g), bör motsvarande tillsynsåtgärder införas i svensk rätt.

För att genomföra direktivets krav på att relevanta myndigheter i gränsöverskridande fall ska samarbeta även i fråga om beslut om ingripande, bör motsvarande förfarande som gäller vid beslut om godkännande och undantag från kravet på godkännande också gälla vid ett beslut om ingripande.

Finansinspektionen har möjlighet att ändra ett tidigare beslut, bl.a. om det framgår av beslutet att det under vissa förutsättningar får återkallas (37 § förvaltningslagen). Det behövs därmed inte någon särskild reglering om återkallelse av beslut.

Ingripanden mot moderinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag i vissa fall

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska de behöriga myndigheter ha tillgång till en rad ingripandeåtgärder om ett institut inte följer regelverket. De behöriga myndigheterna ska kunna vidta vissa angivna administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för överträdelse av auktoriseringskrav och krav för förvärv av kvalificerade innehav (artikel 66.1). De åtgärder det åtminstone ska kunna bli fråga om är offentligt uttalande (artikel 66.2 första stycket a), föreläggande om att upphöra med sitt agerande (artikel 66.2 första stycket b), sanktionsavgifter mot juridiska och fysiska personer (artikel 66.2 första stycket c och e) och förbud att utöva rösträtten för den eller de aktieägare som är ansvariga för överträdelsen (artikel 66.2 första stycket f). De behöriga myndigheterna ska också kunna vidta administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för överträdelse som innebär att ett institut beviljats auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter och åsidosättande av vissa underrättskyldigheter,

rapporteringskrav, bestämmelser om stora exponeringar samt reglerna om offentliggörande av information (artikel 67). De åtgärder som det åtminstone ska kunna bli fråga om i detta avseende är offentligt uttalande (artikel 67.2 första stycket a), föreläggande om att upphöra med sitt agerande (artikel 67.2 första stycket b), återkallelse av tillstånd för institut (artikel 67.2 första stycket c), tillfälligt förbud att ingå i ledningen (artikel 67.2 första stycket d) och sanktionsavgifter mot juridiska och fysiska personer (artikel 67.2 första stycket e–g).

Enligt nya regler som har införts i direktivet ska de behöriga myndigheterna ha möjlighet att vidta administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder vid underlåtenhet att ansöka om godkännande eller någon annan överträdelse av kraven på godkännande eller undantag från godkännande (artikel 66.1). Medlemsstaterna ska också se till att administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska kunna tillämpas när ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag underlåter att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av de tillsynskrav som anges i tillsynsförordningen (del tre, fyra, sex eller sju) eller som åläggs enligt kraven på särskild kapitalbas- eller likviditetskrav i direktivet (artikel 104.1 a eller 105) på grupp- eller undergruppsnivå (artikel 67.1).

Regler om ingripande vid instituts överträdelser av bl.a. krav i tillsynsförordningen och tillsynslagen har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i rörelselagstiftningen (15 kap. LBF och 25 kap. LVM). Krav på offentliggörande av administrativa sanktioner regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag (3 § 6 förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). Genom dessa bestämmelser har Finansinspektionen i huvudsak sådana befogenheter att ingripa mot moderinstitut som avses i direktivet (artikel 67.2). Det är emellertid inte möjligt enligt gällande rätt att ingripa mot någon som ingår i ett moderinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. För att genomföra de nya reglerna i direktivet, bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Bestämmelser om vissa möjligheter att ingripa mot finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag finns i tillsynslagen (8 kap.). Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, tillsynslagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen (8 kap. 2 §). Föreläggandet får förenas med vite (8 kap. 3 §). Genom bestämmelserna har Finansinspektionen möjlighet att kräva att ett visst agerande upphör. Även i fråga om holdingföretag ger därmed redan befintliga bestämmelser möjligheter för inspektionen att vidta åtgärder som motsvarar vissa av de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som anges i direktivet (artiklarna 66.2 första stycket a och b och 67.2 första stycket a och b).

Det är emellertid inte möjligt enligt gällande svensk rätt ingripa mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag genom beslut om sanktionsavgift (artiklarna 66.2 första stycket c–e och 67.2 första stycket e–g) eller beslut om ett tillfälligt förbud för en ledningsperson att utöva uppdrag i företaget (artikel 67.2 d). För att genomföra de nya reglerna i direktivet, bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt. Likaså bör det införas en möjlighet för Finansinspektionen att besluta

om att delägare som har medverkat till en överträdelse inte vid stämman får företräda sina aktier eller andelar (artikel 66.2 första stycket f).

14 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska i huvudsak träda i kraft den 29 december 2020.

De lagändringar som hänför sig till bestämmelser i EU:s tillsynsförordning ska träda i kraft respektive tillämpas första gången den 28 juni 2021.

De lagändringar som hänför sig till ingripanden och restriktioner om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte är uppfyllt ska tillämpas första gången den 1 januari 2023.

Ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag får, om det var etablerat den 27 juni 2019 och har gett in en ansökan om godkännande eller undantag från godkännande till Finansinspektionen senast den 28 juni 2021, fortsätta att driva sin verksamhet till dess att ansökan har prövats slutligt.

En grupp vars moderföretag är etablerat i ett land utanför EES ska senast den 30 december 2023 etablera ett intermediärt moderföretag inom EES eller, i tillämpliga fall, två intermediära moderföretag inom EES, om det i gruppen den 27 juni 2019 fanns minst två institut inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och det totala värdet av gruppens tillgångar inom EES vid den tidpunkten uppgick till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningens förslag innebär att de lagändringar som hänför sig till ingripanden och restriktioner om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte är uppfyllt ska träda i kraft den 1 januari 2022. Utredningens förslag har också en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: De nya bestämmelserna i tillsynsförordningen ska tillämpas fr.o.m. den 28 juni 2021. Bestämmelserna om kravet på bruttosoliditetsbuffert ska emellertid enligt Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2020/873 av den 24 juni 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) 2019/876 vad gäller vissa anpassningar mot bakgrund av covid-19-pandemin tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2023.

De nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet ska tillämpas fr.o.m. den 29 december 2020.

De nya reglerna om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret (avsnitt 6.5) och ingripanden och restriktioner om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls (avsnitt 12.8) ska emellertid tillämpas fr.o.m. den 28 juni 2021 respektive den 1 januari 2022. För att

genomföra direktivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt. Eftersom bestämmelserna om kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt tillsynsförordningen ska börja tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2023, bör emellertid bestämmelserna om ingripanden och restriktioner om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls träda i kraft den 1 januari 2023 i stället för den 1 januari 2022.

De lagändringar som hänför sig till 1 kap. 5 § lagen om bank- och finansieringsrörelse bör träda i kraft den 1 januari 2021, dvs. då en redan beslutad ändring i den paragrafen träder i kraft (SFS 2020:671).

I avsnitt 7 föreslås att det ska införas ett krav på att ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande för vissa holdingföretag.

Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska ”finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag” som var etablerade den 27 juni 2019 ”ansöka om godkännande” senast den 28 juni 2021. Om ett ”finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag” underlåter att ”ansöka om godkännande” ska de behöriga myndigheterna ingripa mot företaget. Under övergångsperioden ska de behöriga myndigheterna ha alla de nödvändiga tillsynsbefogenheter som tilldelats dem genom direktivet med avseende på ”finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag” som omfattas av godkännande i vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn (artikel 159a).

Enligt regeringens mening får direktivet antas ta sikte på alla slag av holdingföretag som omfattas av kravet på att ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande och som var etablerade den 27 juni 2019. För att genomföra reglerna i direktivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt. Om ett holdingföretag inte ansöker om godkännande eller undantag från kravet på godkännande kan Finansinspektionen ingripa mot företaget enligt de bestämmelser som föreslås i avsnitt 13.2.

I avsnitt 9 föreslås att det ska införas ett krav på intermediära moderföretag inom EES för grupper från tredjeland. Enligt kapitaltäckningsdirektivet ska en grupp från tredjeland senast den 30 december 2023 etablera ett eller, i tillämpliga fall, två sådana företag inom EES, om gruppen den 27 juni 2019 hade minst två institut inom EES och det totala värdet av gruppens tillgångar inom EES vid den tidpunkten uppgick till minst 40 miljarder euro (artikel 21b.8). Kravet på intermediära moderföretag inom EES innebär att grupper från tredjeland – t.ex. Kina eller USA – ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES, om vissa förutsättningar är uppfyllda. I undantagsfall får gruppen från tredjeland etablera ytterligare ett intermediärt moderföretag inom EES, om vissa förutsättningar är uppfyllda. Övergångsreglerna i direktivet gör inte skillnad mellan dessa två fall. För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Inom EU har ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag tagits fram. I betänkandet Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag (SOU 2020:12) lämnas de författningsförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till en ny EU-förordning och i svensk rätt genomföra ett nytt EU-direktiv. I betänkandet föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 26 juni 2021. Betänkandet är föremål för beredning inom Regeringskansliet.

Det nuvarande regelverket om kapitaltäckning gäller i avvaktan på att det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag ska träda i kraft.

15 Konsekvensanalys

Regeringens bedömning: Förslagen har positiva effekter för samhälls-ekonomi och instituten.

De eventuella merkostnader som förslagen medför för Finansinspektionen ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen medför inga merkostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Regelrådet* anser att konsekvensanalysen är bristfällig i fråga om beskrivningarna av företagens antal och storlek, påverkan på företagens administrativa och andra kostnader, om företagen behöver vidta förändringar i sin verksamhet, påverkan på konkurrensen mellan företagen, särskild hänsyn till små företag, alternativa lösningar och överensstämmelse med EU-rätten. *Finansinspektionen* anser att förslagen kan innebära en ökning av inspektionens arbetsuppgifter. *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att effekterna för de allmänna förvaltningsdomstolarna av olika ändringar i lagstiftningen på finansmarknadsområdet bör behandlas samlat.

Skälen för regeringens bedömning

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslagen har inga offentligfinansiella effekter. När det gäller de samhällsfinansiella effekterna av förslagen medför en ökad harmonisering av tillämpningen av reglerna positiva effekter för samhälls-ekonomi. Detta uppnås genom ökad tydlighet i hur tillsynsmyndigheter ska bedöma institutens risker och riskhantering och hur olika verktyg ska tillämpas. Den ytterligare förstärkningen av kapitaltäckningsregelverket syftar till att öka institutens motståndskraft, vilket stärker den finansiella stabiliteten och minskar risken för en finansiell kris.

Lättnader i vissa delar av regelverket och hänsyn till proportionalitet vid tillämpningen av vissa delar av regelverket när det gäller mindre institut kan underlätta för dessa att bedriva sin verksamhet. Denna ökade hänsyn till institutens storlek och komplexitet bedöms ha positiva effekter för samhälls-ekonomi.

Effekter för berörda företag – institut

Regelrådet anser att beskrivningen av berörda företag utifrån antal och storlek är bristfällig.

De företag som berörs av förslagen är ett 150-tal institut, dvs. banker och andra kreditinstitut samt värdepappersbolag. Dessutom omfattas vissa holdingföretag av förslagen.

Flertalet av instituten på den svenska bankmarknaden är små och knappt tio institut kan klassificeras som stora eller medelstora. Marknadsandelen av utlåningen på den svenska marknaden kan tjäna som exempel för att visa relativ storlek. Av utlåningen står t.ex. storbankerna för ca 55 procent, sparbankerna för ca 6 procent och institut som huvudsakligen riktar sig till konsumenter för ca 2 procent. Filialer och dotterföretag till utländska institut står för ca 20 procent av utlåningen.

Instituten kommer i olika utsträckning att beröras av ändringarna i regelverken. Institutens storlek kommer här att spela en roll, men effekterna kommer också att bero på i vilken utsträckning Finansinspektionen kommer att använda de verktyg som regelverket tillhandahåller. Den underliggande grundsynen är dock fortfarande att kapitalkraven ska syfta till att institut ska hålla tillräckligt med kapital för att kunna bära förluster som kan uppstå från deras verksamhet.

Effekter för finanssektorn som helhet

Förslagen innebär ett antal förändringar när det gäller kraven på kapitaltäckning, vilka minskar riskerna för finansiella kriser och begränsar skadeverkningarna om en kris inträffar. I det följande behandlas några av de större ändringarna och deras effekter.

En av ändringarna som kan få större effekt för de största instituten berör det särskilda kapitalbaskravet (pelare 2-kravet). Det tydliggörs att de särskilda kapitalbaskraven ska baseras på Finansinspektionens översyns- och utvärderingsprocess och bl.a. ta höjd för institutspecifika risker som inte täcks av tillsynsförordningens minimikrav. Kravet på att bara institutspecifika risker ska beaktas medför också att det påslag för systemrisk som i dag ingår i de särskilda kapitalbaskraven för de största svenska instituten inte kommer att kunna kvarstå i sin nuvarande form. Detta kan innebära att de särskilda kapitalbaskraven minskar i storlek, men hur mycket kapital instituten behöver hålla för systemrisk kommer att bero på i vilken utsträckning Finansinspektionen kommer att använda sig av kapitalbuffertarna. Vidare kommer Finansinspektionen, till skillnad mot i dag, att behöva fatta formella beslut när det gäller de särskilda kapitalbaskraven.

En annan förändring som samspelar med den nya utformningen av pelare 2-kravet är justeringarna av bestämmelserna om kapitalbuffertar. Kapitalbuffertar kan ses som stötdämpare som syftar till att säkerställa att instituten håller tillräckligt med kapital utöver minimikraven (se buffertlagen). Förslagen avser bl.a. kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut, där den högsta nivån som medlemsstaterna får besluta om själva höjs från 2 procent till 3 procent. Dessutom innebär förslagen att bufferten för övriga systemviktiga institut och systemriskbufferten blir kumulativa. Detta kan medföra att instituten behöver hålla mer kapital för att uppfylla buffertkraven än i dag.

Om kapitalkravet för systemrisk skulle tas bort ur de särskilda kapitalbaskraven och bufferten för övriga systemviktiga institut läggs till, skulle detta, utifrån de nuvarande kapitalkraven för de tre svenska storbankerna,

leda till att det totala kapitalbuffertkravet blir detsamma; båda buffertkraven är i dag 2 procent av riskvägda tillgångar.

Kapitalbuffertarna och pelare 2-kravet samspelar också i så motto att när Finansinspektionen kommer att fatta formella beslut om det särskilda kapitalbaskravet medför det att om ett institut inte håller kapital för att täcka det samlade buffertkravet, kommer det att bli aktuellt med utdelningsrestriktioner.

För att bedöma slutlig effekt på institutens totala kapitalkrav behöver, utöver de ovan belysta kapitalbuffertkraven, också det nya kravet på bruttosoliditet beaktas. Detta införs genom ändringar i tillsynsförordningen (dvs. inte genom förslag i denna lagrådsremiss). Bruttosoliditetskravet innebär en lägsta nivå för institutens kapital och ska uppfyllas vid sidan av de riskvägda kraven, dvs. som ett parallellt krav.

Sammantaget bedöms effekterna för finanssektorn som helhet, dvs. inklusive de större instituten, vara positiva, inte minst på grund av den ökade harmonisering på EU-nivå när det gäller kapitalkravsstrukturen som förslagen medför.

Effekter för mindre institut

Regelrådet anser att beskrivningen av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag är bristfällig. Enligt *Regelrådet* saknas det en beskrivning av handlingsutrymmet i förslaget. *Regelrådet* hade gärna sett utförligare och mer detaljerade beskrivningar för de olika delarna i regelpaketet, inklusive beskrivning av särskilda hänsyn till små företag och mer specifikt hur mindre, svenska institut påverkas av förslaget.

Merparten av de institut som kommer att beröras av ändringarna är små eller mellanstora. Utöver ändringar när det gäller kapitalbuffertkrav innebär förslagen att regelverket görs mer proportionerligt för att kunna anpassas efter institutens storlek och komplexitet. Förslagen innebär bl.a. att kraven på vad som ska rapporteras till Finansinspektionen samt olika krav på offentliggörande kan bli mindre omfattande för mindre institut än för stora institut.

Sammantaget görs bedömningen att de lägre kraven på rapportering och offentliggörande bör leda till lägre kostnader för de mindre instituten. Dessa institut är i sammanhanget mycket heterogena och effekterna kan skilja sig avsevärt mellan olika institut beroende på i vilken omfattning de påverkas av mindre komplexa krav. Till stor del kommer den ökade proportionaliteten att genomföras inom ramen för befintliga bemyndiganden, dvs. i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Konkurrensen mellan företagen

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållanden för berörda företag är bristfällig. Enligt *Regelrådet* är det inte tydligt hur svenska institut påverkas konkurrensmässigt till följd av att svensk rätt anpassas till internationella standarder.

Harmoniseringen av regelverket utjämnar konkurrensförhållanden för svenska institut inom EU och globalt. Förslagen i denna lagrådsremiss ändrar emellertid inte det faktum att utländska instituts filialer i Sverige, vilka utgör en förhållandevis stor andel av den svenska bankmarknaden, omfattas av den nationella lagstiftning som genomför kapitaltäknings-

regelverket i det land där det utländska institutet är etablerat, särskilt när det gäller olika kapitalbuffertkrav där utländsk behörig myndighet måste erkänna de svenska buffertkraven för att de ska bli tillämpliga även för utländska instituts filialer i Sverige. För Sverige som ett litet land med en stor finanssektor bedöms det likvärdigt som positivt med internationellt överenskomna standarder och regelverk, vilket bidrar till en jämnare spelplan, där svenska och utländska aktörer möter likartade regler.

Administrativa kostnader

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets påverkan på de berörda företagens administrativa kostnader är bristfällig.

Regeringen bedömer att det inte uppstår några nya administrativa kostnader avseende uppgifter som ska tas fram, lagras eller överföras. Som noteras ovan innebär förslagen bl.a. att kraven på rapportering och offentliggörande minskar för mindre institut jämfört med stora institut. Ändringarna ska i detta sammanhang förstås som en vilja från lagstiftaren att i relativa termer skapa utrymme för lättnader med avseende på administrativa kostnader för mindre institut.

Andra kostnader

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets påverkan på berörda företags andra kostnader och verksamhet är bristfällig.

Enligt regeringens bedömning kan det uppstå kostnader för utbildning avseende ändringarna i regelverket. Eftersom instituten redan i dag omfattas av regelverket bedöms kostnaderna för utbildning bli begränsade. Uppskattningsvis behöver 160 arbetstimmar per institut investeras för utbildning; kostnaden skulle då uppgå till ca 103 200 kronor (160 timmar x 645 kronor) per institut. Beräkningen är baserad på SCB:s yrkeskategori ”jurist” med en genomsnittlig månadslön på 56 100 kronor och ett totalt lönepåslag om 84 procent. Det innebär en kostnad på 645 kronor per timme.

Det bedöms inte uppstå några behov och därmed inga kostnader för implementering av nya it-system, men vissa kostnader kan uppstå för anpassning av befintliga system.

Det nya kravet på godkännande av vissa holdingföretag gäller i korthet när det finns dotterföretag till holdingföretaget som är institut, och holdingföretaget bedöms vara ansvarigt för att säkerställa att tillsynskraven uppfylls på gruppnivå. Det kan tillkomma kostnader avseende godkännande för vissa holdingföretag. Att sammanställa uppgifter till en ansökan uppskattas ta ungefär 16 arbetstimmar för ett institut, vilket skulle innebära en kostnad på ungefär 10 320 kronor (16 timmar x 645 kronor) per institut. Dessutom tillkommer en avgift till Finansinspektionen för prövning av ansökan.

Effekter för myndigheter och domstolar

Finansinspektionen anser att förslagen kan innebära en ökning av inspektionens arbetsuppgifter. Inspektionen framför vidare att om den inte får tillräckliga resurser, kan detta leda till att den behöver omfördela väsentliga resurser från andra arbetsuppgifter. Inspektionen pekar särskilt på det nya kravet för godkännande för vissa holdingföretag och att detta kan

kräva ytterligare samverkan med utländska behöriga myndigheter. Detta bedöms vara en resurskrävande uppgift, också över tid.

Finansinspektionen ansvarar för regelgivning, tillsyn och tillstånd på finansmarknadsområdet. Verksamheten finansieras genom avgifter för prövning av ansökningar och andra ärenden som tas ut med stöd av förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen och årliga avgifter som tas ut med stöd av förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Målet är att över tid nå full kostnadstäckning. Förändringarna av regelverket innebär bl.a. att inspektionen ska fatta skriftliga beslut om särskilda kapitalbaskrav, uppdatera processer och metoddokument, ta fram föreskrifter och handlägga ett begränsat antal ärenden om godkännande av vissa holdingföretag som står under tillsyn på gruppnivå. Det handlar om sedvanliga uppgifter inom ramen för Finansinspektionens verksamhet vid tillämpning av regelverket om kapitaltäckning. De tillkommande arbetsuppgifterna bedöms inte medföra några väsentliga merkostnader i förhållande till i dag men kraven på godkännande av vissa holdingföretag kommer att innebära att nya ärendeslag tillkommer. Eventuella merkostnader ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förvaltningsrätten i Stockholm anser att effekterna för de allmänna förvaltningsdomstolarna av olika ändringar i lagstiftningen på finansmarknadsområdet bör behandlas samlat.

Förslagen innebär att vissa nya beslut – beslut om särskilda kapitalbaskrav och godkännande av vissa holdingföretag – kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det är ovanligt att Finansinspektionens beslut överklagas på kapitaltäckningsområdet och det kan antas att bara ett fåtal av de nya besluten kommer att överklagas. Förslagen bedöms sammanfattningsvis inte bidra till annat än en mycket begränsad måltillströmning och de merkostnader som förslagen kan medföra för domstolarna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Speciella informationsinsatser

Tillämpningen av det ändrade regelverket hanteras framför allt av berörda myndigheter. Finansinspektionen anordnar t.ex. informationsträffar i samband med införandet av nya eller ändrade regler som påverkar instituten. Eba tar tillsammans med de nationella tillsynsmyndigheterna fram skriftliga svar på frågor från instituten avseende nya eller ändrade regelverk. Dessa frågor och svar publiceras på Ebas webbplats (eba.europa.eu) i syfte att främja en enhetlig tolkning och tillämpning.

Alternativa lösningar

Regelrådet anser att beskrivningen av alternativa lösningar är bristfällig.

Förslagen genomför i huvudsak EU-direktiv och det finns därför inte utrymme för alternativa lösningar. För ett litet land som Sverige med en stor finansiell sektor med omfattande gränsöverskridande verksamhet är det också betydelsefullt att lyfta fram vikten av internationella standarder på de finansiella marknaderna.

Överensstämmelse med EU-rätten

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är bristfällig.

Kapitaltäckningsdirektivet är ett EU-direktiv som ska genomföras i medlemsstaterna. Direktivet är ett minimidirektiv. Genom förslagen genomförs ändringarna i direktivet i svensk rätt. Genomförandet av direktivet innebär en ökad harmonisering av regelverken för kapitaltäckning och tillsyn inom EU. Direktivet ger viss möjlighet för medlemsstaterna att anpassa direktivets minimikrav till nationella förhållanden. De avvägningar mellan lagkrav och bemyndiganden att meddela föreskrifter som gjordes i samband med genomförandet av direktivet i den ursprungliga lydelsen i svensk rätt kvarstår i huvudsak oförändrade.

16 Författningskommentar

16.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

5 kap.

7 § Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om metoder för offentliggörande.

Ändringen i paragrafen är en följd av att den aktuella bestämmelsen i tillsynsförordningen har fått en ny placering.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

Lagen träder i kraft när de nya bestämmelserna i tillsynsförordningen ska börja tillämpas.

16.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

6 kap.

2 § Ett kreditinstitut ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. Det ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap.

Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. *Institutet* ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett kreditinstitut ska på grundval av de metoder som avses i andra stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om riskhantering. Paragrafen genomför delvis artiklarna 84.1–84.4 och 104b.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.4.

I *andra stycket* görs en språklig ändring.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att kreditinstitutet inom ramen för sin riskhantering ska fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer. Sådana nivåer ska vara tillräckliga för att täcka alla de risker som kreditinstitutet är eller kan komma att bli exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stressscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest i samband med översyn och utvärdering av institutet (se artikel 100 i kapitaltäckningsdirektivet). Artikel 100 i krishanteringsdirektivet har i svensk rätt genomförts i 9 § förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar och innebär att Finansinspektionen i sin tillsyn ska följa de bestämmelser om översyns- och utvärderingsprocess som finns i artiklarna 97–101 i direktivet. Nivåer ska fastställas både i fråga om risken för alltför låg bruttosoliditet och i fråga om andra risker.

6 b kap.

4 § Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,
2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och
3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet inte i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande av koncerninternt finansiellt stöd.

Ändringen i *andra stycket 4* är en följd av att den aktuella regeln i kapitaltäckningsdirektivet har fått en ny placering.

8 kap.

6 § Institutets styrelse ska behandla ärenden som avses i 5 §. Den ska vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats. *I fråga om en styrelseledamot eller verkställande direktör ska förteckningen också innehålla uppgift om en kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en sådan person, och
2. en juridisk person i vilken styrelseledamoten eller den verkställande direktören eller dennes make, sambo, barn eller förälder
 - a) har ett kvalificerat innehav, eller
 - b) är styrelseledamot eller verkställande direktör.

Paragrafen innehåller bestämmelser om behandling av och förteckning över s.k. jävskrediter. Paragrafen genomför delvis artikel 88.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Den grundläggande bestämmelsen om jävskrediter finns i 5 § första stycket. Enligt den bestämmelsen får ett institut inte ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för – såvitt nu är av intresse –

- a) en styrelseledamot eller verkställande direktör,
- b) den som är make eller sambo till en person som avses i a, eller
- c) en juridisk person i vilken en person som avses i a eller b har ett väsentligt ekonomiskt intresse, dvs. ett aktie- eller andelsinnehav som överstiger hälften av rösterna eller kapitalet.

Uppgifterna ska tas in i en förteckning.

Denna paragraf innebär att företeckningen också ska innehålla uppgift om en kredit som har lämnats till

- d) barn eller förälder till en person som avses i a, och
- e) en juridisk person i vilken en person som avses i a, b eller d har ett kvalificerat innehav eller är styrelseledamot eller verkställande direktör.

En definition av kvalificerat innehav finns i 1 kap. 5 § 15.

13 kap.

2 § Finansinspektionen har tillsyn över kreditinstitut och utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 §.

För ett kreditinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar institutets verksamhet,
3. institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente, och
4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet.

Finansinspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. *Inspektionen ska särskilt kontrollera att ägare och ledning uppfyller kraven i sådana fall som avses i 4 kap. 4 § första stycket lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § ska inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen genomför delvis artikel 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen särskilt ska kontrollera om ett kreditinstituts ägare och ledning uppfyller kraven på lämplighet, om inspektionen inom ramen för tillsynen över penningtvättslagen har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism.

I *tredje stycket* görs en redaktionell ändring.

2 a § *I samband med en översyn och utvärdering av ett kreditinstitut får Finansinspektionen, vid tillämpning av artikel 84 i kapitaltäckningsdirektivet, bestämma att institutet ska använda schablonmetoden i stället för*

- interna metoder, eller
- den förenklade schablonmetoden.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om översyn och utvärdering i fråga om hantering av sådana ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret. Paragrafen genomför delvis artikel 84.1, 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen får bestämma att ett institut ska använda schablonmetoden i stället för interna metoder eller den förenklade schablonmetoden i tillämpliga fall.

6 a § Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- andra behöriga myndigheter,
- Europeiska bankmyndigheten,
- Europeiska systemrisknämnden,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
- Europeiska centralbanken, och
- offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket h i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får, i den utsträckning som följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- Internationella valutafonden,
- Världsbanken,
- Banken för internationell betalningsutjämning, och
- Rådet för finansiell stabilitet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information. Paragrafen genomför delvis artiklarna 47.2a, 56 första stycket g

och h, 58a.1–58a.3, 115.3, 116.1a och 116.6 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.5.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information också med vissa offentliga organ inom EES. Mot-svarande organ finns inte i Sverige.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen även får sam-arbeta och utbyta information med vissa internationella organ i viss utsträckning.

14 kap.

2 c § Bedömningsperioden enligt 2 b § ska förlängas om det samtidigt med en prövning av om ett kreditinstituts ägare uppfyller lämplighetskraven enligt detta kapitel pågår en prövning av en ansökan om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 7, 8 och 10–13 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag. Bedömningsperioden förlängs då med 20 arbetsdagar efter det att ett beslut i ärendet om godkännande har meddelats.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förlängning av bedöm-ningsperioden. Paragrafen genomför delvis artikel 21a.2 i kapital-täckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

Paragrafen innebär att bedömningsperioden för ägarprövningen i 2 b § förlängs när det samtidigt pågår en prövning enligt tillsynslagen av angett slag.

15 kap.

1 § Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då

- utfärda ett föreläggande att inom *en* viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt *avstå från* utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen,
- meddela ett förbud att verkställa beslut, eller
- göra en anmärkning.

Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas. Finansinspektionen får dock inte återkalla ett kreditinstituts tillstånd bara på den grunden att institutet inte uppfyller kraven i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlig-het med andra stycket, om det är sannolikt att ett kreditinstitut inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden. Paragrafen genomför delvis artiklarna 18 d, 66.1, 67.1 och 104.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.1.

I *andra stycket* görs språkliga och redaktionella ändringar.

Tredje stycket är nytt. *Första meningen* motsvarar hittillsvarande andra stycket andra meningen. *Andra meningen* innebär att överträdelser som består i att de angivna kraven i tillsynsförordningen inte uppfylls inte får

ligga till grund för återkallelse av tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse. Sådana överträdelser kan emellertid utgöra grund för ett ingripande i form av t.ex. varning eller varning i förening med sanktionsavgift.

1 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5, i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots

att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla,

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret, *eller*

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på grupp- eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer. Paragrafen genomför delvis artiklarna 66.1 och 67.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

Ändringarna i *första stycket 5, 6 och 9* är en följd av att de aktuella bestämmelserna i tillsynsförordningen har fått ny placering.

Första stycket 22, som är nytt, innebär en möjlighet att ingripa när ett kreditinstitut, som också är moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen, inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att se till att vissa kapitalkrav i tillsynsförordningen och tillsynslagen uppfylls. Ett ingripande enligt bestämmelsen förutsätter att ett institut faktiskt har haft möjlighet att vidta de åtgärder som bedöms nödvändiga.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 13 kap. 2 a § och i övrigt den 29 december 2020.

2. Bestämmelserna i 15 kap. 1 a § första stycket 5, 6 och 9 i den nya lydelsen tillämpas första gången vid ingripanden mot överträdelser som sker efter den 27 juni 2021.

3. Bestämmelserna i 15 kap. 1 a § första stycket 5, 6 och 9 i den äldre lydelsen gäller fortfarande för ingripanden mot överträdelser som har skett före den 28 juni 2021.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

Lagen träder i kraft den 29 december 2020. Tillsynsförordningens regler om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

ska emellertid tillämpas fr.o.m. den 28 juni 2021. Motsvarande bestämmelser i lagen träder därför i kraft vid samma tidpunkt (*punkt 1*).

Bestämmelserna i 15 kap. 1 a § första stycket 5, 6 och 9 hänför sig till artiklar i tillsynsförordningen. Av *punkt 2* följer att de nya bestämmelserna ska tillämpas första gången vid ingripanden mot överträdelse som sker efter den 27 juni 2021. I *punkt 3* tydliggörs att de äldre bestämmelserna fortfarande gäller vid ingripanden mot överträdelse som har skett före den 28 juni 2021.

16.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

4 a § I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmissbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insyns-kraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

Paragrafen innehåller definitioner.

Ändringen i paragrafen innebär att det införs en definition av kapitaltäckningsdirektivet. Definitionen innebär att hänvisningar till direktivet i

lagen är statiska, dvs. avser direktivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

8 kap.

4 § Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för. *Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.*

Ett värdepappersbolag ska på grundval av de metoder som avses i tredje stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om riskhantering i värdepappersbolag. Paragrafen genomför delvis artiklarna 84.1–84.4 och 104b.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.4.

Tredje stycket tredje meningen motsvarar hittillsvarande fjärde stycket.

Ändringarna i *fjärde stycket* motsvarar dem i 6 kap. 2 § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

8 b kap.

4 § Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande av koncerninternt finansiellt stöd.

Ändringen i *andra stycket 4* är en följd av att den aktuella regeln i kapitaltäckningsdirektivet har fått en ny placering och motsvarar den i 6 kap. 4 b § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

9 kap.

45 § Vid kreditgivning enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 gäller för värdepappersbolag denna paragraf och 44 § i stället för 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

Ett värdepappersbolag får inte på andra villkor än sådana som bolaget normalt ställer upp lämna kredit till

1. en styrelseledamot,
2. en person som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som ska avgöras av styrelsen,
3. en anställd som har en ledande ställning inom bolaget,
4. någon annan aktieägare än staten med ett aktieinnehav som motsvarar minst 3 procent av hela aktiekapitalet,
5. den som är make eller sambo till någon som avses i 1–4, eller
6. en juridisk person i vilken någon som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning. *I fråga om en styrelseledamot eller en verkställande direktör ska förteckningen också innehålla uppgift om en kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en sådan person, och
2. en juridisk person i vilken styrelseledamoten eller den verkställande direktören eller dennes make, sambo, barn eller förälder
 - a) har ett kvalificerat innehav, eller
 - b) är styrelseledamot eller verkställande direktör.

Andra stycket och tredje stycket första och andra meningarna tillämpas också på krediter mot säkerhet av borgen eller fordringsrätt som utfärdas av någon som avses i andra stycket. Detsamma gäller för en fordran som bolaget förvärvar och för vilken någon som avses i andra stycket är betalningsskyldig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om jävskrediter i värdepappersbolag. Paragrafen genomför delvis artikel 88.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Hittillsvarande tredje stycket tas bort och är en följd av att bemyndigandet i 50 § 13 omfattar de frågor som regleras i bestämmelsen, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ändringen i *tredje stycket* – som motsvarar hittillsvarande fjärde stycket – motsvarar 8 kap. 6 § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ändringen i *fjärde stycket* – som motsvarar hittillsvarande femte stycket – är en följd av att hittillsvarande tredje stycket tas bort och att bestämmelsen i tredje stycket tredje meningen är begränsad till krediter.

50 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad ett värdepappersinstitut ska iakttä för att uppfylla skyldigheterna i 1 §,
2. på vilket sätt information enligt 19 § ska lämnas till kunderna,
3. kriterierna för att bedöma vilka ersättningar och förmåner ett värdepappersinstitut får lämna till eller ta emot av någon annan än kunden samt vilka uppgifter som ska lämnas till kunden om ersättningar och förmåner som institutet lämnar till eller tar emot av någon annan än kunden enligt 21 §,
4. tidpunkt, omfattning och riktlinjer för återbetalning till kund av mottagna ersättningar eller förmåner enligt 22 § första stycket,
5. kriterierna för att bedöma vilka icke-monetära förmåner ett värdepappersinstitut får ta emot och behålla när det tillhandahåller investeringsrådgivning på oberoende grund eller portföljförvaltning enligt 22 § andra stycket,
6. villkoren för att ett värdepappersinstitut ska få ta emot investeringsanalyser från en tredjepart utan att det är att betrakta som en ersättning eller förmån enligt 21 eller 22 §,
7. undantag från skyldigheten att offentliggöra en order enligt 39 §,
8. hantering av finansiella instrument enligt 40 §,
9. hantering av medel enligt 41 §,
10. mottagande av medel på konto och bolagets eller företagens system för hantering av vissa uppgifter enligt 42 §,
11. vilka åtgärder ett värdepappersinstitut ska vidta för att säkerställa att det följer förbudet i 43 §,
12. vilka begränsningar som ska gälla vid ställande av säkerhet enligt 44 § tredje meningen, och
13. *tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 45 §.*

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Den 1 augusti 2018 utvidgades bemyndigandet i fråga om jävskrediter i lagen om bank- och finansieringsrörelse (16 kap. 1 § LBF och prop. 2017/18:137 avsnitt 5.3). På grund av ett förbiseende gjordes inte motsvarande ändring i denna paragraf.

Ändringen i *punkt 13* innebär att bemyndigandet anpassas till motsvarande bemyndigande i 16 kap. 1 § 13 LBF.

23 kap.

1 a § I fråga om värdepappersbolag ska Finansinspektionen särskilt kontrollera att ett värdepappersbolags ägare och ledning uppfyller kraven i sådana fall som avses i 4 kap. 4 § första stycket lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn när det gäller värdepappersbolag. Paragrafen genomför delvis artikel 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Paragrafen motsvarar 13 kap. 2 § tredje stycket LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

2 b § I samband med en översyn och utvärdering av ett värdepappersbolag får Finansinspektionen, vid tillämpning av artikel 84 i kapitaltäckningsdirektivet, bestämma att bolaget ska använda schablonmetoden i stället för

- *interna metoder, eller*
- *den förenklade schablonmetoden.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om översyn och utvärdering när det gäller värdepappersbolag. Paragrafen genomför delvis artikel 84.1, 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Paragrafen motsvarar 13 kap. 2 a § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

5 § Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska centralbanken,
5. byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer),
6. offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader,
7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014,
8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, och
9. offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket h i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får, i den utsträckning som följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. Internationella valutafonden,
2. Världsbanken,
3. Banken för internationell betalningsutjämning, och
4. Rådet för finansiell stabilitet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information i Finansinspektionens tillsynsverksamhet. Paragrafen genomför delvis artiklarna 47.2a, 56 första stycket g och h, 58a.1–58a.3, 115.3, 116.1a och 116.6 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.5.

Första stycket 9 och andra stycket, som är nya, motsvarar ändringarna i 13 kap. 6 a § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

25 kap.

1 d § Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,
3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,
 5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,
 6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,
 7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att falla,
 8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,
 9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,
 10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,
 11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,
 12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,
 13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,
 14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,
 15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,
 16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,
 17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,
 18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,
 19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,
 20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,
 21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen, eller
 22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller kraven i 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på gruppnivå eller undergruppsnivå.
- Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer som ingår i ett värdepappersbolags ledning. Paragrafen genomför delvis artiklarna 66.1 och 67.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

Ändringarna i *första stycket 13, 14 och 17* är en följd av att de aktuella bestämmelserna i tillsynsförordningen har fått ny placering.

Första stycket 22, som är nytt, motsvarar 15 kap. 1 a § första stycket 22 LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 23 kap. 2 b § och i övrigt den 29 december 2020.

2. Bestämmelserna i 25 kap. 1 d § första stycket 13, 14 och 17 i den nya lydelsen tillämpas första gången vid ingripanden mot överträdelser som sker efter den 27 juni 2021.

3. Bestämmelserna i 25 kap. 1 d § första stycket 13, 14 och 17 i den äldre lydelsen gäller fortfarande för ingripanden mot överträdelser som har skett före den 28 juni 2021.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna motsvarar ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om bank- och finansieringsrörelse, se författningskommentaren till de bestämmelserna.

16.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

3 § I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sådana uppgifter som får behandlas i databasen.

Ändringarna i *punkt 15* är en följd av att de aktuella bestämmelserna i tillsynsförordningen har fått nya placeringar.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

Lagen träder i kraft när de nya bestämmelserna i tillsynsförordningen ska börja tillämpas.

16.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

1 kap.

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller *vissa krav på kapitalbuffertar*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde.

Ändringen i paragrafen är en följd av 8 kap. får ett nytt tillämpningsområde, se författningskommentaren till 8 kap. 1 §.

2 § I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. *institut*: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *primärkapital*: *primärkapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen*,

11. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

12. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

13. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

14. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

15. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

16. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

17. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitala*:

a) utbetalning i form av en kontant utdelning,

b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Paragrafen genomför artiklarna 3.1, 43–45 och 141b.10 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *punkt 7* innebär att hänvisningar i lagen till kapitaltäckningsdirektivet görs statiska, dvs. att hänvisningarna avser direktivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

I en ny *punkt 10* införs en definition av primärkapital. Termen primärkapital används i bestämmelserna om ingripanden och restriktioner i 8 kap.

Efterföljande punkter numreras om.

2 kap.

1 § *Ett institut* ska ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet enligt 2 §.

Första stycket gäller utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av

1. *artikel 92.1 a–c i tillsynsförordningen*,

2. *ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och*

3. en underrättelse enligt 2 kap. 1 c § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag som avser andra risker än risken för alltför låg brutto-soliditet.

Kärnprimärkapital som avses i första stycket får inte användas för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder i

1. artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen, och

2. artiklarna 45c och 45d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet för institut att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Paragrafen genomför artikel 128 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

Första och andra styckena – som motsvarar hittillsvarande första stycket – innebär att ett institut, för att uppfylla det kombinerade buffertkravet, inte får använda det kärnprimärkapital som används för att uppfylla aktuella krav i tillsynsförordningen, i ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav och i en underrättelse om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven. Det förhållandet att ett institut ska ha kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet innebär i sig att institutet inte får använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla ett visst buffertkrav i 3–7 kap. för att tillgodose ett annat av dessa buffertkrav.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att ett institut inte heller får använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i vissa krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Hänvisningen till direktivet är statisk och avser lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

2 § Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av

1. kapitalkonserveringsbufferten,
2. den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten,
3. systemriskbufferten, och
4. tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur det kombinerade buffertkravet ska beräknas. Paragrafen genomför delvis artikel 131.15–131.17 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Ändringarna i paragrafen innebär att systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 § (kapitalbuffert för systemviktiga institut) ska läggas samman, se författningskommentaren till 5 kap. 7 §.

3 kap.

3 § Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet på kapitalkonserveringsbuffert.

Ändringen i paragrafen innebär att hänvisningen till fondbolag och AIF-förvaltare tas bort och är en följd av att dessa företag inte längre omfattas av regelverket om kapitaltäckning (se prop. 2017/18:5 s. 72–78).

I paragrafen görs också en redaktionell ändring.

4 kap.

1 § Finansinspektionen får, i syfte att motverka en systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.

Systemriskbufferten får inte användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisker som täcks av

1. ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen, eller
2. en kapitalbuffert enligt 5 eller 6 kap. denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en systemriskbuffert. Paragrafen genomför artikel 133.1 och 133.3 och delvis artikel 133.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ändringen i *första stycket* innebär att en systemrisk inte längre behöver vara strukturell för att ligga till grund för ett beslut om en systemriskbuffert.

Andra stycket, som är nytt, innebär att en systemriskbuffert bara ska täcka sådana makrotillsyns- eller systemrisker som inte redan omfattas av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller en kapitalbuffert för systemviktiga institut.

2 § Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *ett belopp som beräknas i enlighet med artikel 133.2 och 133.5 i kapitaltäckningsdirektivet*.

Till grund för beräkningen ska Finansinspektionen fastställa ett systemriskbuffertvärde för tillämpliga exponeringar. Om en exponering omfattas av flera systemriskbuffertvärden, ska dessa läggas samman till ett kombinerat buffertvärde.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad systemriskbufferten ska bestå av. Paragrafen genomför delvis artikel 133.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

De artiklar i direktivet som avses i *första stycket* genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag, se författningskommentaren till 10 kap. 1 §.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen ska fastställa ett systemriskbuffertvärde för varje exponering som en systemriskbuffert beslutas för. Systemriskbuffertvärdet, som utgörs av en procentsats, ska därefter ligga till grund för beräkningen av systemriskbufferten. Av 3 § följer hur ett systemriskbuffertvärde ska beslutas. En exponering kan t.ex.

omfattas av ett värde för den sektorsspecifika exponeringen och ett värde för alla exponeringar. Dessa ska i så fall läggas samman till ett kombinerat buffertvärde.

3 § Finansinspektionen får efter det att *ESRB har underrättats* enligt artikel 133.9 i kapitaltäckningsdirektivet *fastställa ett systemriskbuffertvärde som för en exponering som*

1. inte överstiger 3 procent, om förutsättningarna enligt artikel 133.10 i samma direktiv är uppfyllda,

2. överstiger 3 procent men inte 5 procent, om förutsättningarna enligt artikel 133.11 i samma direktiv är uppfyllda, eller

3. överstiger 5 procent, om förutsättningarna enligt artikel 133.12 i samma direktiv är uppfyllda.

I systemriskbuffertvärdet enligt första stycket 1 ska ett buffertvärde som har erkänts enligt 7 § inte räknas med.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om systemriskbuffertvärde. Paragrafen genomför delvis artikel 133.9–133.12 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Första stycket innebär att Finansinspektionen vid fastställandet av ett systemriskbuffertvärde för en exponering ska tillämpa olika steg i ett förfarande i förhållande till europeiska myndigheter. I förhållande till den hittillsvarande lydelsen tas de geografiska begränsningarna i fråga om exponeringar bort.

Punkt 1 motsvarar bestämmelsen i hittillsvarande 4 §.

Punkt 2 motsvarar hittillsvarande första stycket.

Punkt 3 motsvarar hittillsvarande andra stycket.

Enligt *andra stycket* ska buffertvärden som har erkänts enligt 7 § inte räknas med i systemriskbuffertvärden som inte överstiger 3 procent.

4 § *Om ett systemriskbuffertvärde enligt 3 § är mindre än eller lika stort som det senast fastställda buffertvärdet, behöver förutsättningarna enligt artikel 133.11 eller 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet inte vara uppfyllda.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kraven på godkännande eller rekommendation enligt 3 §. Paragrafen genomför delvis artikel 133.9–133.12 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ändringarna i paragrafen innebär att om ett systemriskbuffertvärde som fastställs till mer än 3 procent är mindre eller lika stort som det tidigare fastställda buffertvärdet, behöver Finansinspektionen inte tillämpa vissa steg i förfarandet i förhållande till europeiska myndigheter, se författningskommentaren 3 §.

5 § Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert *för exponeringar i andra länder inom EES*, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Första stycket gäller dock inte om systemriskbufferten grundas på ett beslut enligt 7 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om systemriskbuffert som fastställts för exponeringar i andra länder inom EES. Paragrafen genomför artikel 133.15 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ändringarna i *första stycket* är en följd av att 4 § får en ny lydelse.

Enligt *andra stycket*, som är nytt, gäller första stycket inte om systemriskbufferten grundar sig på ett beslut om erkännande enligt 7 §.

7 § Om Finansinspektionen *har* erkänt ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES, får inspektionen besluta att *ett* institut med exponeringar i det landet för dessa exponeringar ska ha en systemriskbuffert motsvarande den som fastställts i det landet.

Systemriskbufferten enligt första stycket gäller utöver systemriskbufferten enligt 1 §, om buffertarna avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker gäller den högsta av dem.

Paragrafen innehåller bestämmelser om erkännande av utländska systemriskbuffertvärden. Paragrafen genomför artikel 134.1 och 134.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ändringarna i *första stycket* är redaktionella.

Andra stycket, som är nytt, innebär att en systemriskbuffert som grundar sig på ett beslut om erkännande gäller utöver systemriskbufferten i 1 §, om dessa avser att täcka olika risker. Det innebär att båda buffertarna gäller. Om buffertarna avser att täcka samma risker gäller dock bara den högsta av dem.

5 kap.

2 § Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur stor kapitalbufferten för globalt systemviktiga institut får vara. Paragrafen genomför artikel 131.9 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Ändringarna i paragrafen innebär att det hittillsvarande taket för kapitalbufferten (3,5 procent) tas bort.

4 § Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Kapitalbufferten får dock fastställas till mer än 3 procent, om ESRB har underrettats enligt artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och förutsättningarna enligt artikel 131.5a i samma direktiv är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut. Paragrafen genomför artiklarna 131.5 och 131.5a i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att procentsatsen ändras från högst 2 till 3.

Andra stycket, som är nytt, innebär att kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut bara får fastställas till mer än 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp om Finansinspektionen har underrettat ESRB enligt artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och förut-

sättningarna enligt artikel 131.5a i direktivet är uppfyllda, dvs. ett visst förfarande i förhållande till utländska myndigheter.

5 § Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller *undergruppsnivå* får inte uppgå till mer än det *lägsta* av

1. summan av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och det högsta av

a) buffertvärdet för globalt systemviktiga institut, eller

b) buffertvärdet för övriga systemviktiga institut på gruppnivå, eller

2. 3 procent, eller den procentsats som har fastställts enligt 4 § andra stycket på gruppnivå, av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsning av storleken på kapitalbufferten i vissa fall. Paragrafen genomför artikel 131.8 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Ändringarna i paragrafen innebär en begränsning av hur stor kapitalbufferten för systemviktiga institut får vara på individuell nivå eller undergruppsnivå för dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut.

7 § Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert enligt 4 kap. gäller systemriskbufferten utöver tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Summan av systemriskbuffertvärdet enligt 4 kap. 2 § och tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut för ett institut får överstiga 5 procent, om Finansinspektionen har underrättat ESRB enligt artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och förutsättningarna enligt artikel 131.5a i samma direktiv är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förhållandet mellan systemriskbufferten och kapitalbufferten för systemviktiga institut. Paragrafen genomför delvis artikel 131.15 och 131.17 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.7.

Av *första stycket* följer att systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut ska läggas samman, dvs. att båda bufferterna gäller.

Enligt *andra stycket* får dock summan av systemriskbuffertvärdet och tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut bara överstiga 5 procent om Finansinspektionen har underrättat ESRB enligt artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och förutsättningarna enligt artikel 131.5a i direktivet är uppfyllda, dvs. om ett visst förfarande i förhållande till utländska myndigheter följs.

6 kap.

3 § Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontrycklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert.

Ändringen i paragrafen innebär att hänvisningarna till fondbolag och AIF-förvaltare tas bort och är en följd av att dessa företag inte längre omfattas av regelverket om kapitaltäckning, se författningskommentaren till 3 kap. 3 §.

I paragrafen görs också en följdändring med anledning av att punkterna i 10 kap. 1 § numreras om. Paragrafen ändras även redaktionellt.

7 § Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på metoder för att beräkna högsta förfogandebelopp. Paragrafen genomför delvis 141b.9 i kapitaltäckningsdirektivet.

I paragrafen görs en följdändring med anledning av att punkterna i 10 kap. 1 § numreras om.

7 kap.

1 § Finansinspektionen ska för varje kvartal

1. beräkna ett kontracykliskt buffertriktvärde, och

2. vid behov fastställa eller ändra ett kontracykliskt buffertvärde.

Det kontracykliska buffertriktvärdet ska användas som ett referensvärde för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet.

Det kontracykliska buffertvärdet ska ligga till grund för beräkningen av storleken på den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten i enlighet med 6 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fastställande av kontracykliska buffertvärden. Paragrafen genomför delvis artikel 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.

Ändringarna i paragrafen innebär att Finansinspektionen för varje kvartal ska beräkna ett kontracykliskt buffertriktvärde och vid behov fastställa eller ändra ett kontracykliskt buffertvärde. I paragrafen införs även en punktupställning.

2 § Det kontracykliska buffertriktvärdet och buffertvärdet ska *beräknas och vid behov fastställas i enlighet med* artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fastställande av kontracykliska buffertvärden. Paragrafen genomför delvis artikel 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.

I paragrafen görs följdändringarna med anledning av att 1 § får en ny lydelse.

8 kap.

1 § Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § eller kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från *den dag det konstaterades* att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid *åter* ska uppnå *kravet*.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om högsta förfogandebelopp och kapitalkonserveringsplan. Paragrafen genomför delvis artiklarna 104b.6, 141.2, 141b.2 och 142.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.8.

Ändringarna i paragrafen innebär att tillämpningsområdet för kapitlet utvidgas till kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

Ändringen i *första stycket 2* förtydligar att tiden för när institutet ska lägga fram en kapitalkonserveringsplan räknas från den dag det konstaterades att det kombinerade buffertkravet inte uppfylldes.

Första stycket 2 ändras också redaktionellt.

2 § Finansinspektionen ska ingripa om *den* bedömer att de åtgärder som framgår av kapitalkonserveringsplanen inte återställer institutets

1. kärnprimärkapital när det gäller det kombinerade buffertkravet, och

2. primärkapital när det gäller kravet på bruttosoliditetsbuffert.

Finansinspektionen ska då förelägga institutet att stärka kapitalbasen eller besluta om inskränkningar som är striktare än de som anges i 3 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjligheter att förelägga institutet att vidta åtgärder för att stärka kapitalbasen till specificerade nivåer inom angiven tid högsta förfogandebelopp och kapitalkonserveringsplan. Paragrafen genomför delvis artiklarna 141b.2 och 142.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.8.

Ändringarna i *första stycket* innebär att tillämpningsområdet för kapitlet utvidgas till kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

3 § Ett institut som inte uppfyller ett buffertkrav får inte

1. göra en värdeöverföring som har koppling till institutets kärnprimärkapital när det gäller det kombinerade buffertkravet och primärkapital när det gäller kravet på bruttosoliditetsbuffert,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde buffertkravet,

3. göra utbetalningar som har koppling till primärkapitaltillskottsinstrument enligt artikel 52 i tillsynsförordningen.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller buffertkravet.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller kärnprimärkapital när det gäller det kombinerade buffertkravet och primärkapital när det gäller kravet på bruttosoliditetsbuffert omfattas inte av förbudet i första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om inskränkningar i institutens rätt att göra värdeöverföringar m.m. Paragrafen genomför delvis artiklarna 129.5, 130.5, 133.14, 141.1–141.3, 141b.1–141b.3 och 141b.7 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.8.

Ändringarna i *första stycket 1* och *2* samt *andra* och *tredje styckena* innebär att tillämpningsområdet för bestämmelsen utvidgas till kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

Ändringen i *första stycket 3* innebär att bestämmelsen anpassas till kapitaltäckningsdirektivet.

4 § Förbudet i 3 § gäller inte

1. för ett institut som i enlighet med 1 § har beräknat högsta förfogandebelopp och åtgärderna ryms inom detta belopp, eller

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i *resolution* eller konkurs.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från 3 §. Paragrafen genomför delvis artiklarna 129.5, 130.5, 133.14, 141.2, 141.3, 141b.2, 141b.3 och 141b.7 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.8.

Ändringen i *punkt 2* innebär att bestämmelserna om inskränkningar i institutens rätt att göra värdeöverföringar m.m. inte heller gäller om tillämpningen av dem skulle medföra en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i *resolution*.

7 § Ett institut ska inte anses uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt detta kapitel om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och de krav som följer av

1. artikel 92.1 a, b eller c i tillsynsförordningen, och

2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Ett institut ska inte anses uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert om det inte har primärkapital i den mängd som behövs för att samtidigt uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert och de krav som följer av

1. artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när ett institut inte ska anses uppfylla ett buffertkrav. Paragrafen genomför artiklarna 104b.6, 141a och 141c i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.7 och 12.8.

I paragrafen regleras när ett institut inte ska anses uppfylla ett buffertkrav.

Enligt *första stycket* ska ett institut inte anses uppfylla det kombinerade buffertkravet om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och det krav som följer av artikel 92.1 a, b eller c i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen. Att vart och ett av kraven i artikel 92.1 a, b och c ska uppfyllas tillsammans med det krav som följer av ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav innebär att samtliga dessa krav

i tillsynsförordningen ska kunna uppfyllas för sig tillsammans med det särskilda kapitalbaskravet och det kombinerade buffertkravet.

Enligt *andra stycket* ska ett institut inte anses uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla bufferten och det krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen.

10 kap.

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

5. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

6. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

7. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontryckliga kapitalbufferten,

8. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontryckliga buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

9. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontrycklig kapitalbuffert,

10. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

11. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

12. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

13. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Paragrafen genomför delvis genomför delvis artiklarna 131.10, 131.11, 133.2, 133.5, 133.7, 133.8, 141.4–141.6, 141b.4–141b.6, 141b.8 och 142.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

I *punkterna 1 och 8* görs följdändringar med anledning av ändringarna i 3 kap. 3 § och 6 kap. 3 §, se författningskommentarerna till de paragraferna.

Punkt 4, som är ny, innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om dels hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 §, dels vilka exponeringar som en systemriskbuffert får gälla. Efterföljande punkter numreras om.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

2. Bestämmelserna i 8 kap. avseende kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen tillämpas första gången den 1 januari 2023.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

Lagen träder i kraft den 29 december 2020 (*punkt 1*).

Bestämmelserna om kravet på bruttosoliditetsbuffert i tillsynsförordningen ska tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2023 och bestämmelserna i 8 kap. avseende det kravet tillämpas första gången den tidpunkten (*punkt 2*).

16.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

1 kap.

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens innehåll.

Det nuvarande andra stycket, som innehåller en upplysningsbestämmelse om att lagen genomför delar av kapitaltäckningsdirektivet, tas bort och är en följd av att det införs en ny definition i 2 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

2 § I denna lag betyder

1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,
4. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,
5. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner.

Första stycket 3, som är ny, innehåller en definition av kapitaltäckningsdirektivet. Hänvisningen till direktivet görs statisk, dvs. avser direktivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878. Efterföljande punkter numreras om.

4 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att förordningen och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet enligt *artiklarna 124, 164 och 458* i tillsynsförordningen.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om behörig myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Paragrafen motsvarar hittillsvarande 6 §. Ändringen i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen också är ansvarig myndighet enligt artiklarna 124 och 164 i tillsynsförordningen.

7 § Följande företag ska hos Finansinspektionen ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande:

1. ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag,

2. ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag än som avses i 1 som ska uppfylla kraven i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar på undergruppsnivå, och

3. ett utländskt finansiellt moderholdingföretag eller blandat finansiellt moderholdingföretag som är etablerat i ett annat land inom EES, om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, och

4. ett annat utländskt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag än som avses i 3 som är etablerat i ett annat land inom EES och som ska uppfylla kraven i tillsynsförordningen och nationell lagstiftning som genomför krishanteringsdirektivet på undergruppsnivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka holdingföretag som ska ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Paragrafen genomför artikel 21a.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Punkterna 1 och 2 gäller svenska företag, dvs. företag som hör hemma i Sverige. Vad som avses med ett finansiellt eller blandat finansiellt moderholdingföretag följer av artikel 4.1.30–4.1.33 i tillsynsförordningen.

Punkterna 3 och 4 gäller utländska företag, dvs. företag som hör hemma i ett annat land inom EES. Vad som avses med samordnande tillsynsmyndighet följer av 1 kap. 5 § 34 LBF. Den samordnande tillsynsmyndigheten är tillsynsansvarig myndighet enligt 4 kap. 1 §.

Bestämmelser om förutsättningar för godkännande och undantag från kravet på godkännande finns i 8 respektive 9 §. I 10 § finns bestämmelser om tidsfrister för beslut.

Bestämmelserna i denna paragraf och 8–10 §§ gäller såväl nationella som gränsöverskridande fall. I gränsöverskridande fall gäller dessutom bestämmelserna om samordning mellan myndigheter i 11–13 §§, se författningskommentarerna till de paragraferna.

8 § Finansinspektionen ska bevilja godkännande, om

1. arbetsfördelningen inom gruppen är sådan att kraven i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar kan uppfyllas på grupp- eller undergruppsnivå,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över att instituten inom gruppen uppfyller de krav som avses i 1 på individuell nivå och grupp- och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag,

a) information lämnas om större ägare i institutet,

b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet, och

c) institutets nära förbindelser med andra företag inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om beviljande av ansökan om godkännande. Paragrafen genomför artikel 21a.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Av *punkt 1* följer att arbetsfördelningen inom gruppen ska vara sådan att de krav som ställs i tillsynsförordningen, denna lag och buffertlagen kan uppfyllas på gruppnivå eller undergruppsnivå. Det innebär att det ska finnas en samordning och nödvändig fördelning av uppgifter i förhållande till, och mellan, företagets dotterföretag. Det ska också finnas förutsättningar att förhindra eller hantera konflikter inom gruppen och möjligheter för moderholdingföretaget att genomföra styrformer, processer och rutiner (se artikel 21a.3).

Av *punkt 2* följer att gruppens organisationsstruktur inte får hindra en effektiv tillsyn över att instituten inom gruppen uppfyller kraven på individuell nivå, gruppnivå eller undergruppsnivå. Vid bedömningen ska särskilt beaktas holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer, aktie- eller andelsägarstrukturen och den roll som holdingföretaget har inom gruppen.

Punkt 3 innebär att kravet i 3 kap. 5 § ska vara uppfyllt för att holdingföretaget ska godkännas.

Punkt 4 gäller holdingföretag som har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag.

Enligt *punkt 4 a* ska information lämnas om institutets större ägare eller medlemmar. I praktiken kommer motsvarande uppgifter redan att ha lämnats av kreditinstitutet vid tillämpning av 14 kap. 1 § LBF.

Enligt *punkt 4 b* ska den som har eller förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet bedömas lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet. I praktiken kommer motsvarande prövning redan att ha ägt rum eller äga rum samtidigt (3 kap. 2 § och 14 kap. 2 § LBF).

Punkt 4 c gäller att institutets nära förbindelser med andra företag inte ska hindra en effektiv tillsyn av institutet. I praktiken kommer motsvarande prövning redan att ha ägt rum eller äga rum samtidigt (3 kap. 2 § och 14 kap. 2 § LBF).

Samtliga förutsättningar i paragrafen ska vara uppfyllda för att en ansökan ska godkännas.

Ett beslut ska fattas inom den tid som följer av 10 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ordet grupp har samma innebörd som i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen.

9 § *Finansinspektionen ska medge undantag från kravet på godkännande, om*

1. den huvudsakliga verksamheten är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller

b) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag som är institut eller finansiella institut, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag.

2. holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,

3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,

4. holdingföretaget inte medverkar till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut, och

5. det inte finns något som hindrar en effektiv tillsyn på gruppnivå.

Ett holdingföretag som inte uppfyller kraven i första stycket ska ansöka om godkännande.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från kravet på godkännande. Paragrafen genomför artikel 21a.4 och 21a.7 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Paragrafen innehåller fem krav som samtliga ska vara uppfyllda för att ett företag ska undantas från kravet på godkännande.

Första stycket 1 gäller verksamhetsinriktningen och motsvarar artikel 21a.4 första stycket a i kapitaltäckningsdirektivet.

Första stycket 2 gäller tillämpning av regelverket om krishantering och motsvarar artikel 21a.4 första stycket b i kapitaltäckningsdirektivet. Vad som avses med resolutionsenhet och resolutionsgrupp följer av artikel 4.1.131 och 4.1.132 i tillsynsförordningen.

Första stycket 3 avser ansvarigt företag och motsvarar artikel 21a.4 första stycket c i kapitaltäckningsdirektivet. I kravet ligger att dotterföretaget också ska ha alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt. Ett undantag från kravet på godkännande innebär inte att holdingföretaget undantas från kraven i tillsynsförordningen, denna lag eller buffertlagen.

Första stycket 4 gäller påverkan på driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut och motsvarar artikel 21a.4 första stycket d i kapitaltäckningsdirektivet. Bestämmelsen utgör emellertid ingen begränsning av t.ex. rätten att vid stämman företräda sina aktier eller andelar i ett dotterföretag (se skäl 5 i kapitaltäckningsdirektivet).

Första stycket 5 gäller förutsättningarna för tillsyn och motsvarar artikel 21a.4 första stycket e i kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt *andra stycket* ska ett företag som inte uppfyller kraven i första stycket ska ansöka om godkännande. Samtliga förutsättningar i paragrafen ska vara uppfyllda för att ett undantag från kravet på godkännande ska medges.

Ett beslut ska fattas inom den tid som följer av 10 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ordet grupp har samma innebörd som i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen.

10 § Finansinspektionen ska i ärenden om godkännande enligt 8 § fatta beslut

1. inom fyra månader från det att en ansökan tagits emot, om beslutet innebär att en ansökan avslås, eller

2. inom sex månader från det att ansökan tagits emot, om beslutet innebär att godkännande beviljas.

Om en ansökan är ofullständig gäller för ett beslut enligt första stycket 1 i stället att beslutet ska fattas inom fyra månader från det att en fullständig ansökan tagits emot, dock senast inom sex månader från det att ansökan tagits emot.

Finansinspektionen ska i ärenden om undantag enligt 9 § fatta beslut inom sex månader från det att en ansökan tagits emot.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tidsfrist för Finansinspektionen att fatta beslut i ärenden om godkännande eller undantag. Paragrafen genomför artikel 21a.10 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

Paragrafen innebär att tidsfristen för att fatta ett beslut – dvs. handläggningstiden för ett ärende – varierar, beroende på om beslutet innebär att ansökan godkänns eller avslås.

Bestämmelserna i förvaltningslagen gäller vid Finansinspektionens handläggning av ett ärende om godkännande eller undantag från godkännande, t.ex. bestämmelserna om dokumentation och motivering av beslut (31 och 32 §§). Ett negativt beslut kan medföra ett ingripande enligt 8 kap. 2 a–2 c §§, se författningskommentarerna till de paragraferna.

II § Om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och en ansökan avser ett holdingföretag som är etablerat i ett annat land inom EES, ska inspektionen komma överens med den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Finansinspektionen ska då lämna en bedömning av ansökan till den behöriga myndigheten och meddela det gemensamma beslutet.

Om Finansinspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet och en ansökan avser ett holdingföretag som är etablerat i Sverige, ska inspektionen och den samordnande tillsynsmyndigheten genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande.

Om en ansökan avser ett blandat finansiellt holdingföretag ska det gemensamma beslutet föregås av samtycke från den myndighet som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om prövning av en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande i gränsöverskridande fall. Paragrafen genomför delvis artikel 21a.8 och 21a.9 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

I *första* och *andra styckena* regleras Finansinspektionens roller i gränsöverskridande fall. Inspektionen kan vara den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland. Den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland ska komma överens genom att fatta ett gemensamt beslut om godkännande eller undantag från kravet på godkännande.

Det är den samordnande tillsynsmyndigheten som leder en prövning av en ansökan i ett gränsöverskridande fall. Det innebär enligt *första stycket* *andra mening* att den samordnande tillsynsmyndigheten ska lämna en bedömning av ansökan till den behöriga myndigheten och meddela det gemensamma beslutet. Detta kommer till uttryck i 7 § 3 och 4, se författningskommentaren till den paragrafen. Det gemensamma beslutet ska meddelas inom den tid som följer av 10 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ett gemensamt beslut som gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska enligt *tredje stycket* föregås av samtycke från den myndighet som

utövar tillsyn vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför konglomeratdirektivet.

12 § Det gemensamma beslutet enligt 11 § ska fattas inom två månader från det att

– den behöriga myndigheten i holdingföretagets hemland har tagit emot Finansinspektionens bedömning av ansökan, om inspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, eller

– Finansinspektionen har tagit emot den samordnande myndighetens bedömning av ansökan, om inspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tidsfrist för att fatta ett gemensamt beslut i gränsöverskridande fall. Paragrafen genomför delvis artikel 21a.8 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

Paragrafen innebär att ett gemensamt beslut ska nås inom två månader från det att den behöriga myndigheten har tagit emot den samordnande tillsynsmyndighetens bedömning av ansökan. Inom samma tid ska samtycke inhämtas från den myndighet som avses i 11 § tredje stycket.

Om myndigheterna inte kan fatta ett gemensamt beslut, inbegripet att samtycke inte lämnas av den myndighet som avses i 11 § tredje stycket, ska ärendet inom den tid som anges i paragrafen hänskjutas till Eba eller Eiopa för tvistlösning, beroende på vilket holdingföretag som ansökan gäller, se författningskommentaren till 13 §.

Ett gemensamt beslut ska fattas inom den tid som anges i 10 §.

13 § Om ett gemensamt beslut inte kan fattas enligt 11 § ska ärendet hänskjutas till

1. Europeiska bankmyndigheten, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller

2. Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet ska inspektionen därefter fatta ett beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Ärendet får inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tiden enligt 11 § har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förfarandet när Finansinspektionen och en myndighet i ett annat land inom EES inte är eniga i fråga om bedömningen av en ansökan i ett gränsöverskridande fall. Paragrafen genomför delvis artikel 21a.8 och 21a.9 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

I första stycket regleras vilken myndighet – Eba (punkt 1) eller Eiopa (punkt 2) som ska pröva tvisten, inbegripet att samtycke inte lämnas av den myndighet som avses i 11 § tredje stycket.

När Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet ska inspektionen, enligt andra stycket, verkställa den europeiska tillsynsmyndighetens beslut genom att fatta ett beslut i överensstämmelse det beslutet.

En tvist får, enligt tredje stycket, inte hänskjutas till de europeiska myndigheterna efter det att den tid som avses i 12 § har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats. Bestämmelsen är ett uttryck för att de

berörda myndigheterna ska komma överens och att ett gemensamt beslut inte får rivas upp inom ramen för tvistlösningsförfarandet.

2 kap.

1 § Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda ska Finansinspektionen besluta att ett institut utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

1. ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, och
2. ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker.

Beslut enligt första stycket ska fattas, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,

4. institutet vid upprepade tillfällen låtit bli att följa en underrättelse enligt 1 c §, eller

5. det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynsynpunkt.

Beslutet ska vara ska vara skriftligt och fattas på grundval av en översyn och utvärdering av institutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilt kapitalbaskrav. Paragrafen genomför delvis artiklarna 103 och 104.1, artikel 104a.1 och delvis artikel 104a.3 och 104a.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.2.

Ett institut ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav. Ändringarna i första stycket innebär att ett särskilt kapitalbaskrav ska vara institutsspecifikt och gälla utöver tillsynsförordningen. Det ska fattas två beslut, dels för risken för alltför låg bruttosoliditet (*punkt 1*), dels för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet (*punkt 2*), om förutsättningarna i *andra stycket* är uppfyllda.

Andra stycket 1 motsvarar hittillsvarande första stycket 1. I förhållande till hittillsvarande lydelse gäller emellertid att det inte ska vara sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid.

Bestämmelsen motsvarar artikel 104a.1 första stycket b i kapitaltäckningsdirektivet, dvs. brister i uppfyllandet av kraven i artiklarna 73 och 74 i direktivet samt artikel 393 i tillsynsförordningen (jfr prop. 2006/07:5 s. 133–137, 140 f., 288 f. och 362).

Punkt 2 motsvarar hittillsvarande första stycket 2. I förhållande till den hittillsvarande lydelsen ska ett särskilt kapitalbaskrav inte längre täcka risker som institutet utsätter det finansiella systemet för.

Bestämmelsen motsvarar artikel 104a.1 första stycket a i kapitaltäckningsdirektivet, dvs. när institutet är exponerat för risker eller riskelement som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av vissa specifika kapitalbaskrav som anges i tillsynsförordningen eller i värdepappersringsförordningen. Det omfattar även risker eller riskelement som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling

på institutets riskprofil. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut (10 kap. 2 § 4). Bestämmelsen motsvarar också artikel 104a.1 första stycket c och d i kapitaltäckningsdirektivet, dvs. när ett instituts enskilda situation visar att de justeringar som avses i artikel 98.4 i direktivet bedöms som otillräckliga för att institutet under normala marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster eller när den utvärdering som genomförs i enlighet med artikel 101.4 i direktivet visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till ett otillräckligt kapitalbaskrav.

Punkt 3 motsvarar hittillsvarande första stycket 3.

Bestämmelsen motsvarar delvis artikel 104a.1 första stycket f i kapitaltäckningsdirektivet.

Punkt 4, som är ny, innebär att ett särskilt kapitalbaskrav ska beslutas om institutet inte vid upprepade tillfällen har en de nivåer som de underrättats om enligt 1 c §.

Bestämmelsen motsvarar artikel 104a.1 första stycket e i kapitaltäckningsdirektivet.

Punkt 5, som är ny, innebär att ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ska fattas om det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynsynpunkt.

Bestämmelsen motsvarar i delvis artikel 104a.1 första stycket f i kapitaltäckningsdirektivet.

Ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ska enligt *tredje stycket* vara skriftligt och fattas på grundval av en översyn och utvärdering av institutet. Att ett sådant beslut ska innehålla en klagande motivering följer av förvaltningslagen (32 §). Beslutet ska fattas i samband med en översyn och utvärdering av institutet enligt artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet och grunda sig på iakttagelserna vid processen.

1 a § Ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 1 ska uppfyllas med primärkapital.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet får inte användas för att

- 1. uppfylla kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,*
 - 2. uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen,*
- eller*
- 3. följa en underrättelse enligt 1 c §, om den avser risken för alltför låg bruttosoliditet.*

Finansinspektionen får i ett enskilt fall bestämma att det särskilda kapitalbaskravet ska uppfyllas med en större andel kärnprimärkapital, om inspektionen anser att det är nödvändigt.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur det särskilda kapitalbaskravet enligt 1 § första stycket 1 ska uppfyllas. Paragrafen genomför delvis artikel 104a.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.3.

I *första* och *andra styckena* regleras vilket kapital det särskilda kapitalbaskravet ska uppfyllas med. Enligt *tredje stycket* får Finansinspektionen bestämma att andelen kärnprimärkapital ska vara större, om det är nöd-

vändigt. Vad som avses med primärkapital och kärnprimärkapital följer av artikel 4.1.101 respektive 50 i tillsynsförordningen.

1 b § *Ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 2 ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital, varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.*

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet får inte användas för att

- 1. uppfylla kapitalbaskraven i artikel 92.1 a–c i tillsynsförordningen,*
- 2. uppfylla det kombinerade buffertkravet i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, eller*
- 3. följa en underrättelse enligt 1 c §, om den avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.*

Finansinspektionen får i ett enskilt fall bestämma att det särskilda kapitalbaskravet ska uppfyllas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital, om inspektionen anser att det är nödvändigt.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur det särskilda kapitalbaskravet enligt 1 § första stycket 2 ska uppfyllas. Paragrafen genomför delvis artikel 104a.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.3.

I *första* och *andra styckena* regleras vilket kapital det särskilda kapitalbaskravet ska uppfyllas med.

Enligt *tredje stycket* får Finansinspektionen bestämma att andelen primärkapital eller kärnprimärkapital ska vara större, om det är nödvändigt.

Vad som avses med primärkapital och kärnprimärkapital följer av artikel 4.1.101 respektive artikel 50 i tillsynsförordningen.

1 c § 1 *samband med en översyn och utvärdering av ett institut ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska bestämma lämpliga kapitalbasnivåer och underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven. Paragrafen genomför artikel 104b.2–104b.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.4.

Ett institut ska på grundval av de metoder som avses 6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer. I samband med en översyn och utvärdering av ett institut ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven, dvs. om nivåer som, i förekommande fall, gäller utöver kraven enligt tillsynsförordningen (minimikraven och kravet på en bruttosoliditetsbuffert), denna lag (de särskilda kapitalbaskraven) och buffertlagen (det kombinerade buffertkravet).

En översyn och utvärdering av lämpliga kapitalbasnivåer för ett institut ska ske regelbundet och beakta resultatet av de stresstester som avses i artikel 100 i kapitaltäckningsdirektivet, som i svensk rätt har genomförts i förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar (9 §) och

som innebär att Finansinspektionen i sin tillsyn ska följa de bestämmelser om översyns- och utvärderingsprocess som finns i artiklarna 97–101 i direktivet.

En underrättelse ska vara institutspecifik. Underrättelsen ska, i förekommande fall, gälla både risken för alltför låg bruttosoliditet och andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet. Underrättelsen får täcka risker som omfattas av ett särskilt kapitalbaskrav bara i den mån underrättelsen täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks av de angivna kapitalbaskraven.

1 d § Den kapitalbas som används för att följa en underrättelse som avser att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

- 1. kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,*
- 2. ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 1, eller*
- 3. kravet på bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen.*

Den kapitalbas som används för att följa en underrättelse som avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

- 1. kapitalbaskraven i artikel 92.1 a–c i tillsynsförordningen,*
- 2. ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § första stycket 2, eller*
- 3. det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om den kapitalbas som får användas för att uppfylla underrättelser om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskraven. Paragrafen genomför artikel 104b.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.4.

Första stycket gäller risken för alltför låg bruttosoliditet och *andra stycket* gäller andra risker.

1 e § Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från beslut särskilt kapitalbaskrav och motsvarar hittillsvarande 2 kap. 1 § andra och tredje styckena.

1 f § Finansinspektionen ska informera Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

- 1. beslut om särskilda kapitalbaskrav, och*
- 2. underrättelser enligt 1 c §.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet. Paragrafen genomför artikel 104c i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.5.

Paragrafen innebär en skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Riksgäldskontoret, som är resolutionsmyndighet, och, i förekommande fall, berörda utländska resolutionsmyndigheter om beslut om särskilt kapitalbaskrav och underrättelser om skillnaden mellan lämpliga kapitalbasnivåer

och kapitalbaskraven. Vad som avses med berörda resolutionsmyndigheter följer av artikel 4.1.130 i tillsynsförordningen.

2 § Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilda likviditetskrav. Paragrafen genomför artikel 105 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.

Ändringen i paragrafen, som motsvarar ändringen i artikel 105 i direktivet, innebär att det särskilda likviditetskrav som Finansinspektionen beslutar om inte längre ska täcka de likviditetsrisker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

3 § Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte *kravet på en bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen* eller kraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande om kraven enligt lagen inte uppfylls. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

Ändringen i *andra stycket* innebär att 8 kap. buffertlagen ska tillämpas även i det fall ett institut inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

3 kap.

1 § För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.

Ett ansvarigt företag ska vara

- 1. ett moderinstitut inom EES,*
- 2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts enligt 1 kap. 8 §,*
- 3. ett institut som*
 - a) är ett dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES och som har medgetts undantag från kravet på godkännande enligt 1 kap. 9 §, och*
 - b) avses i 1 kap. 9 § första stycket 3, och*
- 4. ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som enligt 8 kap. 2 a § första stycket 2 c ansvarar för att säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvarigt företag. Paragrafen genomför delvis artiklarna 3.3 och 108.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.

Första stycket innebär att det för varje konsoliderad situation ska finnas ett ansvarigt företag. Vad som avses med konsoliderad situation följer av artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen.

I *andra stycket* regleras vilka företag som kan vara ansvarigt företag. Liksom enligt den hittillsvarande lydelsen kan ett ansvarigt företag vara ett institut (hittillsvarande första–tredje styckena), men det kan också vara ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Punkt 1 gäller ett moderinstitut inom EES, dvs. ett moderföretag som är ett institut.

Punkt 2 gäller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts enligt 1 kap. 8 §. Företag som har medgetts undantag från kravet på godkännande enligt 1 kap. 9 § kan inte vara ett ansvarigt företag.

Punkt 3 gäller ett kreditinstitut som är dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller blandat finansiellt holdingföretag inom EES som har undantagits från kravet på godkännande och som ansvarar för att säkerställa att kraven på gruppnivå är uppfyllda.

Punkt 4 gäller företag som av Finansinspektionen tillfälligt utsetts att vara ansvarigt företag. Ett sådant företag är ansvarigt företag till dess att ett nytt ansvarigt företag utsetts.

2 § Det ansvariga *företaget* enligt 1 § ska se till att kraven på soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med *det* som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvaret för att kraven om soliditet och riskhantering uppfylls på gruppnivå. Paragrafen genomför delvis artikel 3.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.

Ändringen i paragrafen är en följd av 1 § får en ny lydelse, se författningskommentaren till den paragrafen. Det görs också en redaktionell ändring.

3 § Även om ett institut, *ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte är *ansvarigt företag* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. institutet, *det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget*, eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt institut, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvaret för kraven på undergruppsnivå. Paragrafen genomför delvis artikel 3.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.

Ändringen i paragrafen är en följd av att 1 § får en ny lydelse, se författningskommentaren till den paragrafen.

4 § Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket

och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Ett sådant företag ska också införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som inte står under tillsyn enligt denna lag. Sådana dotterföretag ska uppfylla de krav som avses i första stycket på individuell nivå.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett ansvarigt företag enligt 1 § andra stycket, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på styrformer, processer och interna rutiner på grupp- och undergruppsnivå. Paragrafen genomför delvis artiklarna 3.3 och 108.3 och artikel 109.2 och 109.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.

I uttrycket moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ryms ansvariga företag enligt 1 § andra stycket.

Ändringen i *andra stycket* innebär att ett sådant företag också ska införa styrformer, processer och rutiner i sina dotterföretag som inte står under tillsyn. Sådana dotterföretag ska uppfylla de krav som avses i första stycket på individuell nivå.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att det är ett ansvarigt företag som ska göra ansökan.

4 kap.

1 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett utländskt värdepappersföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut och det inte i den konsoliderade situationen finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett institut,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera institut, och
 - a) ett av instituten är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
 - b) ett av instituten är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
 - c) ett av instituten är ett värdepappersbolag och det i konsoliderade situationen inte finns något
 - motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
 - något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller
6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och
 - a) ett kreditinstitut har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller
 - b) ett värdepappersbolag har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Första stycket 3, 5 b, 5 c och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över minst två utländska företag i den konsoli-

derade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för det svenska företaget.

Även om en annan behörig myndighet ska utöva tillsyn över att de grupp-baserade kraven uppfylls enligt artiklarna 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller c eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, ska Finansinspektionen utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå ska utöva tillsyn över minst två kreditinstitut respektive värdepappersbolag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom ett och samma land inom EES.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvarig tillsynsmyndighet. Paragrafen genomför artikel 111.1–111.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

I första stycket regleras de företag som Finansinspektionen är tillsyns-ansvarig myndighet för.

Punkt 1 motsvarar delvis hittillsvarande punkt 1 när det gäller kreditinstitut.

Punkt 2 motsvarar delvis hittillsvarande punkt 1 när det gäller värdepappersbolag. I förhållande till den hittillsvarande lydelsen får inget av dotterföretagen vara ett kreditinstitut.

Punkt 3 motsvarar delvis hittillsvarande punkt 1 när det gäller värdepappersföretag. I förhållande till den hittillsvarande lydelsen omfattas utländska moderföretag om ett dotterföretag är ett kreditinstitut.

Punkt 4 motsvarar delvis hittillsvarande punkt 3. I förhållande till den hittillsvarande lydelsen ska dotterföretaget till ett finansiellt holdingföretag och blandat finansiellt holdingföretag vara ett institut.

Punkt 5 motsvarar delvis hittillsvarande punkterna 3–5. I förhållande till den hittillsvarande lydelsen kopplas bestämmelsen som utgångspunkt till dotterföretag som är kreditinstitut.

Punkt 6, som är ny, gäller om konsolidering krävs.

I andra stycket ersätts den hittillsvarande upplysningsbestämmelsen med ett undantag från första stycket 3, 5 b, 5 c och 6. Undantaget gäller om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över flera företag som tillsammans har en högre balansomslutning än det företag som Finansinspektionen utövar tillsyn över. I de fallen ska den myndigheten i stället utöva tillsynen på gruppnivå.

I tredje stycket ersätts den hittillsvarande upplysningsbestämmelsen med en bestämmelse om att Finansinspektionen i vissa fall ska utöva tillsyn över att de grupp-baserade kraven är uppfyllda även om inspektionen på individuell nivå inte utövar tillsyn över det kreditinstitut respektive värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag inom EES som har den största balansomslutningen. Det gäller om summan av de totala balansomslutningarna för företagen i Sverige tillsammans är högre än de för motsvarande utländska företag i den konsoliderade situationen i ett och samma land inom EES.

2 § När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras

verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.*

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelser om tillsyn. Paragrafen genomför delvis artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

Ändringarna i *första stycket* är en följd av att 1 § första stycket har fått en ny lydelse.

3 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelser om tillsyn. Paragrafen genomför delvis artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

Ändringarna i *första stycket* paragrafen är en följd av att 1 § första stycket har fått en ny lydelse.

4 § När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 §, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av den *konsoliderade situationen* till övriga berörda behöriga myndigheter.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut på gruppnivå om kapitalbasen och särskilt likviditetskrav.

Ändringen i paragrafen är en följd av att det har införts en definition av grupp i tillsynsförordningen (artikel 4.1.138) som har ett vidare tillämpningsområde än den konsoliderade situationen.

5 § Inom *fyra månader* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda *behöriga* myndigheter om vilket beslut som bör fattas

1. i enlighet med 2 kap. 2 § medanledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen, och

2. *om huruvida kapitalbasen på gruppnivån är tillräcklig med hänsyn till den finansiella situationen och riskprofilen och om de kapitalbasnivåer som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 och 1 c §§ på såväl individuell nivå eller gruppnivå.*

Överenskommelsen enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om institutens organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelser om tillsyn. Paragrafen genomför artikel 113.1–113.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

I första stycket utökas tidsfristen från en månad till fyra månader. I stycket införs även en punktuppställning. *Punkt 1* motsvarar hittillsvarande första stycket andra meningen. Genom *punkt 2* utvidgas bestämmelsen till att även omfatta underrättelser om skillnaden mellan de lämpliga kapitalbasnivåerna och kapitalbaskrav.

Bestämmelsen i hittillsvarande första stycket andra meningen överförs till *andra stycket*. Den hittillsvarande bestämmelsen i *andra stycket* utmönstras.

II § När Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, ska inspektionen utöva tillsyn att ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag uppfyller sina skyldigheter enligt 1 kap. 7–9 §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn av att kravet på godkännande och undantaget från kravet på godkännande för vissa holdingföretag uppfylls. Paragrafen genomför delvis artikel 21a.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.7.

Paragrafen gäller när Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och reglerar inspektionens ansvar för tillsynen över att kraven på godkännande eller undantag från kravet på godkännande uppfylls.

6 kap.

3 § Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska bankmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag,
6. offentliga organ inom EES som avses i artikel 56 första stycket h i kapitaltäckningsdirektivet, och

7. andra berörda myndigheter, om det uppstår en kritisk situation i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES.

Finansinspektionen får, i den utsträckning som följer av artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. Internationella valutafonden,
2. Världsbanken,
3. Banken för internationell betalningsutjämnning, och
4. Rådet för finansiell stabilitet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information. Paragrafen genomför delvis artiklarna 21a.5, 56 första stycket g

och h, 58a.1–58a.3, 115.3, 116.1a, 116.6, 125.1 och 133.9–133.12 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.5.

Ändringarna i paragrafen motsvarar dem i 13 kap. 6 a § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

8 § Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett institut eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

Paragrafen innehåller bestämmelser om platsundersökningar.

Ändringen i paragrafen – ”som ingår i en grupp som” tas bort i *punkt 3* – är en följd av att det har införts en ny definition av grupp i tillsynsförordningen (artikel 4.1.138) som har ett vidare tillämpningsområde än den konsoliderade situationen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 kap.

1 § Om ett institut inte står under gruppbasead tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över *den konsoliderade situationen*.

2 § Finansinspektionen ska kontrollera om den gruppbaseade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES är likvärdig med den gruppbaseade tillsyn som anges i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moderföretaget eller av ett inom EES auktoriserat institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag i *den konsoliderade situationen*.

Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

3 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om gruppbasead tillsyn i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att instituten i *den konsoliderade situationen* är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får då förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i *den konsoliderade situationen*, som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

Paragraferna innehåller bestämmelser om moderföretag utanför EES.

Ändringarna i paragraferna innebär att ”gruppen” respektive ”företagsgruppen” ersätts med ”den konsoliderade situationen” och är en följd av att det har införts en ny definition av grupp i tillsynsförordningen (artikel 4.1.138) som har ett vidare tillämpningsområde än den konsoliderade situationen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I paragraferna görs också redaktionella ändringar.

4 § En grupp ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES, om

- 1. moderföretaget i gruppen är etablerat i ett land utanför EES,*
- 2. det i gruppen finns minst två institut inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och*
- 3. det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro.*

Med det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES avses summan av

- 1. institutens tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och*
- 2. filialernas tillgångar.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om krav på ett intermediärt moderföretag inom EES för grupper som hör hemma utanför EES. Paragrafen genomför artiklarna 3.1.64, 21b.1, 21b.4 och 21b.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Paragrafen innebär att en grupp som hör hemma utanför EES (en sådan grupp från tredjeland som avses i artikel 3.1.64 i kapitaltäckningsdirektivet) – t.ex. i USA eller Kina – som driver verksamhet genom minst två institut inom EES, däribland i Sverige, ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES. Finansinspektionen kan ingripa mot ett institut i gruppen, om gruppen inte uppfyller kraven (se 8 kap. denna lag, 15 kap. LBF och 25 kap. LVM).

Ordet grupp har samma innebörd som i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen.

5 § Ett intermediärt moderföretag ska vara ett inom EES

- 1. godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, eller*
- 2. auktoriserat kreditinstitut eller, om det inom gruppen inte finns ett sådant institut, ett auktoriserat värdepappersföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilken typ av företag som det intermediära moderföretaget ska vara. Paragrafen genomför artiklarna 3.1.64 och 21b.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Punkt 1 gäller holdingföretag inom EES som har godkänts enligt 1 kap. 7 och 8 §§ eller motsvarande bestämmelser i utländsk rätt.

Punkt 2 gäller institut inom EES som, om de är svenska, har tillstånd enligt 3 kap. LBF (kreditinstitut) eller 3 kap. LVM (värdepappersbolag) eller, om de är utländska, är auktoriserade i sitt hemland enligt motsvarande bestämmelser i det landet. Bestämmelsen är ett uttryck för att ett intermediärt moderföretag ska vara ett kreditinstitut, om det finns ett kreditinstitut och ett värdepappersföretag i en grupp.

Ordet *grupp* har samma innebörd som i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen.

6 § En grupp som avses i 4 § får ha ytterligare ett intermediärt moderföretag inom EES, om förutsättningarna i artikel 21b.2 i kapitaltäckningsdirektivet är uppfyllda.

Ett sådant intermediärt moderföretag får vara ett värdepappersföretag som avses i 5 § 2.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilken typ av företag som det intermediära moderföretaget inom EES ska vara. Paragrafen genomför delvis artikel 3.1.64 och artikel 21b.2 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Paragrafen innebär att en grupp som hör hemma utanför EES (en sådan grupp från tredjeland som avses i artikel 3.1.64 i kapitaltäckningsdirektivet och som har etablerat ett intermediärt moderföretag inom EES får etablera ytterligare ett sådant företag inom EES under vissa förutsättningar.

Andra stycket innebär att ett sådant intermediärt moderföretag får vara ett svenskt eller utländskt värdepappersföretag, trots att det ingår kreditinstitut i gruppen.

8 kap.

2 a § Finansinspektionen ska ingripa mot ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte uppfyller sina skyldigheter enligt 1 kap. 7 eller 8 § genom att

1. besluta att företaget vid stämman inte får företräda sina aktier eller andelar i dotterföretag som är institut, eller

2. förelägga företaget att

a) inom en viss tid begränsa riskerna i något avseende,

b) avyttra eller minska sitt innehav i institut eller andra dotterföretag i gruppen,

c) till sina aktieägare överföra ägarintressena i dotterföretag som är institut,

d) utse ett företag som tillfälligt ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap.

2 § uppfylls,

e) begränsa eller helt avstå från utdelning eller räntebetalningar, eller

f) lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska uppfylla kravet.

Vid ingripande gäller 1 kap. 11–13 §§ i tillämpliga delar, om

1. Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet och företaget är etablerat i ett annat land inom EES, eller

2. Finansinspektionen inte är samordnande tillsynsmyndighet och företaget är etablerat i Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Paragrafen, som gäller utöver 1 och 2 §§, genomför delvis artiklarna 21a.6, 64.1 och 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 13.2.

Första stycket reglerar ingripanden mot holdingföretag som inte uppfyller sina skyldigheter enligt 1 kap. 7 eller 8 §.

Andra stycket innebär att bestämmelserna i 1 kap. 10–13 §§ gäller vid ingripande i gränsöverskridande fall, se författningskommentarerna till de paragraferna.

Ordet grupp har samma innebörd som i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen.

2 b § *Om någon som ingår i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 3 kap. 5 §, får Finansinspektionen besluta att personen eller personerna inte längre får vara styrelseledamot eller verkställande direktör.*

Finansinspektionen får då utse en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande mot dem som ingår i ledningen i ett sådant holdingföretag som avses i 2 a §. Paragrafen genomför delvis artiklarna 21a.6, 64.1 och 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot dem som ingår i ledningen i ett holdingföretag när lämplighetskraven i 3 kap. 5 § inte är uppfyllda.

2 c § *Finansinspektionen får ingripa genom ett beslut om en sanktionsavgift mot ett företag som avses i 1 kap. 7 § eller någon som ingår i ledningen i ett sådant företag, om*

1. företaget inte uppfyller sina skyldigheter enligt någon av 1 kap. 7–9 §§, eller

2. företaget är ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen och 2 kap. 1 eller 2 § på grupp- eller undergruppsnivå.

Vid ingripande gäller 15 kap. 1 b, 1 c och 8–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

Vid en överträdelse enligt första stycket 1 får Finansinspektionen också besluta att den eller de ägare av aktier eller andelar som medverkat till överträdelsen inte får företräda aktierna eller andelarna vid stämman. Vid en överträdelse enligt första stycket 2 får inspektionen också besluta att någon som ingår i ledningen i ett sådant företag under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden genom beslut om sanktionsavgift. Paragrafen, som gäller utöver 1–2 a §§, genomför delvis artiklarna 21a.8, 66.1 och 67.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

Första stycket reglerar i vilka situationer ingripanden får ske genom beslut om sanktionsavgift.

Enligt *andra stycket* gäller bestämmelserna om sanktionsavgifter i 15 kap. LBF i tillämpliga delar.

Tredje stycket gäller aktie- eller andelsägare som har medverkat till överträdelsen (*första meningen*) och tillfälligt förbud för en ledningsperson att utföra uppdrag i företaget (*andra meningen*).

10 kap.

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisker,
8. schablonmetoden för marknadsrisker,
9. schablonmetoden för kreditrisker,
10. IRK-metoden för kreditrisker,
11. motpartsrisker,
12. värdepapperisering,
13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de gruppbaseade kraven,
15. *omklassificering av positioner, och*
16. *klassificering av institut.*

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Punkterna 15 och 16, som är nya, kompletterar artiklarna 4.1.145 och 104a.1 i tillsynsförordningen.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 5 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,
2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall ett institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,
3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,
4. *när en risk inte ska anses täckas av kapitalbaskraven i tillsynsförordningen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav för att täcka en sådan risk ska fastställas,*
5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och
6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.2.

Ändringen i *punkt 4* genomför delvis artikel 104a.2 och 104a.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen ska enligt 2 kap. 1 § besluta om särskilda kapitalbaskrav om ett institut är exponerat för risker som inte täcks av de kapitalkraven i tillsynsförordningen eller värdepapperiseringsförordningen. Ändringen innebär att föreskrifter kan meddelas med stöd av bemyn-

digandet om när en risk inte ska anses täckas av kapitalbaskraven och hur nivån på sådana särskilda kapitalbaskrav ska fastställas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

2. Ett företag som avses i 1 kap. 7 § får, om det var etablerat den 27 juni 2019 och har gett in en ansökan om godkännande eller undantag från godkännande till Finansinspektionen senast den 28 juni 2021, fortsätta att driva sin verksamhet till dess att ansökan har prövats slutligt.

3. En grupp som avses i 7 kap. 4 § ska senast den 30 december 2023 etablera ett intermediärt moderföretag inom EES eller, i tillämpliga fall, två intermediära moderföretag inom EES, om det i gruppen den 27 juni 2019 fanns minst två institut inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och det totala värdet av gruppens tillgångar inom EES vid den tidpunkten uppgick till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna genomför delvis artiklarna 21b.8 och 159a i kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns avsnitt 14.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 innebär att de berörda holdingföretagen kan avvakta med att ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande till den 28 juni 2021. Det förhållandet att en ansökan inte behöver göras förrän senast den 28 juni 2021 hindrar dock inte Finansinspektionen från att, vid tillämpning av den gruppbaseade tillsynen under övergångsperioden, utöva sina tillsynsbefogenheter i förhållande till dessa holdingföretag. Om en ansökan inte görs i rätt tid kan Finansinspektionen tillämpa sina ingripandemöjligheter i lagen i förhållande till dessa företag.

Punkt 3 gäller grupper som inte hör hemma inom EES.

16.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

1 kap.

1 § I denna lag avses med

anmänt avvecklingssystem: ett anmänt avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i kris- hanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878*,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner.

Ändringen innebär att den statiska hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet ändras till att avse direktivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

28 kap.

5 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, *i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen*, samarbeta och utbyta information med

- varandra,
- motsvarande myndigheter inom EES, och
- Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret ska lämna regeringen de uppgifter som behövs för verksamheten enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information. Paragrafen genomför artikel 4.8 i kapitaltäckningsdirektivet. Paragrafen är utformad efter förebild av 13 kap. 6 a § LBF. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Första stycket, som är nytt, motsvarar hittillsvarande första meningen. Ändringarna innebär att skyldigheten att samarbeta och utbyta information i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet utsträcks att gälla också i fråga om tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet.

Andra stycket, som är nytt, motsvarar hittillsvarande andra meningen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

Lagen träder i kraft den 29 december 2020.

16.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:671) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap.

5 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering med flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett *finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen*,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,
26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,
27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,
29. *koncern*:
- a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,
 - b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,
30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,
31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtnings- och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,
32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,
33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,
35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,
36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och
37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Paragrafen innehåller definitioner.

Ändringen i *punkt 7* innebär att definitionen av finansiellt institut anpassas till tillsynsförordningen (jfr 1 kap. 5 § lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden).

Ändringen i *punkt 11* innebär att hänvisningar till kapitaltäckningsdirektivet är statiska och avser direktivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2021 (SFS 2020:671).

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/876

av den 20 maj 2019

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾,

av följande skäl:

- (1) Efter den finanskris som bröt ut 2007–2008 genomförde unionen en genomgripande reform av regelverket för finansiella tjänster för att stärka motståndskraften hos sina finansiella institut. Reformen baserades till största delen på de internationella standarder som fastställdes 2010 av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*), även kallade Basel III-ramen. En av många åtgärder som ingick i reformpaketet var att anta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁵⁾, vilka stärkte tillsynskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*).
- (2) Även om reformen har gjort det finansiella systemet mer stabilt och motståndskraftigt mot många typer av chocker och kriser som kan tänkas inträffa i framtiden har den inte åtgärdat alla problem som har konstaterats. Ett viktigt skäl till detta var att internationella standardiseringsaktörer som Baselkommittén och rådet för finansiell stabilitet (nedan kallat FSB) vid den tidpunkten inte hade slutfört sitt arbete med att hitta internationellt överenskomna lösningar på dessa problem. I dag har arbetet med ytterligare viktiga reformer slutförts och det är därför lämpligt att åtgärda utestående problem.

⁽¹⁾ EUT C 34, 31.1.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) I sitt meddelande med titeln Mot ett fullbordande av bankunionen av den 24 november 2015 framhöll kommissionen behovet av ytterligare riskreducering och åtog sig att lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle baseras på internationellt överenskomna standarder. Behovet av att ytterligare konkreta lagstiftningsåtgärder vidtas för att minska riskerna inom den finansiella sektorn framhölls även av rådet i dess slutsatser av den 17 juni 2016 och av Europaparlamentet i dess resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015 ⁽⁶⁾.
- (4) Riskreducerande åtgärder bör inte bara stärka motståndskraften hos det europeiska banksystemet och marknadernas förtroende för det, utan även lägga grunden för fortsatta framsteg mot ett fullbordande av bankunionen. Åtgärderna bör även ta hänsyn till de mer allmänna utmaningar som unionens ekonomi står inför, i synnerhet behovet av att främja tillväxt och sysselsättning i en tid där de ekonomiska utsikterna är osäkra. Flera stora politiska initiativ har i detta sammanhang lanserats för att stärka unionens ekonomi, t.ex. investeringsplanen för Europa och kapitalmarknadsunionen. Det är därför viktigt att alla riskreducerande åtgärder fungerar på ett problemfritt sätt tillsammans med dessa politiska initiativ och de mer övergripande reformer som på senare tid har genomförts inom den finansiella sektorn.
- (5) Bestämmelserna i denna förordning bör vara likvärdiga med internationellt överenskomna standarder och säkerställa fortsatt likvärdighet med Basel III-reglerna för direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Riktade justeringar för att ta hänsyn till unionens särdrag och även mer allmänna politiska överväganden bör vara begränsade i fråga om omfattning och giltighet i tiden för att inte undergräva tillsynsregelverkets allmänna effektivitet.
- (6) Befintliga riskreducerande åtgärder och särskilt rapporteringskraven och kraven för offentliggörande av information bör dessutom förbättras så att de kan tillämpas mer proportionerligt och inte leder till att regel efterlevnaden blir alltför betungande, i synnerhet för små och mindre komplexa institut.
- (7) Det krävs en exakt definition av små och icke-komplexa institut för att på ett riktat sätt underlätta tillämpningen av kraven i ljuset av proportionalitetsprincipen. Ett enda absolut tröskelvärde är i sig inte tillräckligt för att ta hänsyn till de nationella bankmarknadernas särdrag. Medlemsstaterna måste därför ha handlingsutrymme att anpassa tröskelvärdet till inhemska omständigheter och vid behov justera ned det. Eftersom enbart ett instituts storlek inte är avgörande för dess riskprofil är det dessutom nödvändigt att med hjälp av ytterligare kvalitativa kriterier säkerställa att ett institut endast betraktas som ett litet och icke-komplext institut som kan dra fördel av mer proportionella regler om institutet uppfyller alla relevanta kriterier.
- (8) Bruttosoliditetsgrader bidrar till finansiell stabilitet genom att fungera som en säkerhetsmekanism (*backstop*) för riskbaserade kapitalkrav och genom att begränsa uppbyggnaden av en alltför hög skuldsättningsgrad under konjunkturuppgångar. Baselkommittén har reviderat den internationella standarden för bruttosoliditetsgraden för att närmare ange vissa aspekter av dess utformning. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till den reviderade standarden för att säkerställa lika villkor internationellt för institut som är etablerade i unionen men som är verksamma utanför unionen och för att säkerställa att bruttosoliditetsgraden fortsätter att vara ett effektivt komplement till de riskbaserade kapitalbaskraven. Ett bruttosoliditetskrav bör därför införas som ett komplement till det nuvarande systemet där bruttosoliditetsgraden rapporteras och offentliggörs.
- (9) För att bruttosoliditetskravet inte ska ha en onödigt stor hämmande inverkan på institutens utlåning till företag och hushåll och för att förhindra oönskade negativa effekter på marknadens likviditet bör bruttosoliditetskravet fastställas på en nivå där det fungerar som en trovärdig säkerhetsmekanism mot risken för en alltför låg bruttosoliditet men inte hindrar den ekonomiska tillväxten.
- (10) Den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁷⁾, slog i sin rapport av den 3 augusti 2016 fast att en bruttosoliditetsgrad beräknad på primärkapitalet som kalibreras till 3 % för alla typer av kreditinstitut skulle fungera som en trovärdig säkerhetsmekanism. Även på internationell nivå har Baselkommittén enats om ett bruttosoliditetskrav på 3 %. Bruttosoliditetskravet bör därför kalibreras till 3 %.

⁽⁶⁾ EUT C 50, 9.2.2018, s. 80.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (11) Ett bruttosoliditetskrav på 3 % skulle emellertid ha en större hämmande inverkan på vissa affärsmodeller och affärsområden än andra. Offentliga utvecklingsbankers utlåning och statsstödda exportkrediter skulle till exempel påverkas i oproportionerligt hög grad. Bruttosoliditetsgraden bör därför justeras för dessa typer av exponeringar. För att underlätta fastställandet av det offentliga mandatet för dessa kreditinstitut bör därför tydliga kriterier upprättas som omfattar aspekter såsom kreditinstitutens etablering, verksamhetstyper och mål samt offentliga organs garantisystem och begränsningar för inlåningsverksamhet. Det bör emellertid fortfarande vara upp till staten eller en regional eller lokal myndighet i medlemsstaten att fatta beslut om ett sådant kreditinstituts etableringsform och etableringssätt, som kan bestå av de offentliga myndigheternas inrättande av ett nytt kreditinstitut eller förvärv eller uppköp, bland annat genom koncessioner och i samband med resolutionsförfaranden, av en redan befintlig enhet.
- (12) Bruttosoliditetsgraden bör dessutom inte undergräva institutens tillhandahållande av centrala clearingtjänster för sina kunder. Initiala marginalsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som institut mottar från sina kunder och sedan vidarebefordrar till centrala motparter bör därför undantas från det totala exponeringsmättet.
- (13) Under exceptionella omständigheter som föranleder att vissa exponeringar mot centralbanker undantas från bruttosoliditetsgraden och för att underlätta genomförandet av penningpolitiken bör de behöriga myndigheterna tillfälligt kunna undanta sådana exponeringar från det totala exponeringsmättet. För detta ändamål bör de, efter samråd med den berörda centralbanken, offentligt förklara att det föreligger sådana exceptionella omständigheter. Bruttosoliditetskravet bör omkalibreras i motsvarande mån för att kvitta effekten av undantaget. En sådan omkalibrering bör säkerställa att risker för den finansiella stabiliteten som påverkar banksektorn undantas och att den motståndskraft som bruttosoliditetsgraden ger upprätthålls.
- (14) Det är lämpligt att tillämpa ett krav på en bruttosoliditetsbuffert för institut som identifieras som globala systemviktiga institut (G-SII) i enlighet med direktiv 2013/36/EU och med Baselkommitténs standard om en bruttosoliditetsbuffert för globala systemviktiga banker (G-SIB) som offentliggjordes i december 2017. Bruttosoliditetsbufferten kalibrerades av Baselkommittén i det särskilda syftet att dämpa de jämförelsevis större risker för den finansiella stabiliteten som globala systemviktiga banker utgör och bör mot denna bakgrund endast gälla för globala systemviktiga institut i detta skede. Ytterligare analyser bör dock göras för att fastställa huruvida det skulle vara lämpligt att tillämpa kravet på en bruttosoliditetsbuffert på andra systemviktiga institut enligt definitionen i direktiv 2013/36/EU och, om så är fallet, på vilket sätt kalibreringen bör anpassas efter dessa instituts särdrag.
- (15) Den 9 november 2015 offentliggjorde FSB ett dokument med villkor rörande den totala förlustabsorberingskapaciteten (nedan kallad *TLAC-standard*) som antogs vid G20-ländernas toppmöte i Turkiet i november 2015. Enligt *TLAC-standard* ska globala systemviktiga banker hålla tillräckligt mycket starkt förlustabsorberande (nedskrivningsbara) skulder för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering i händelse av resolution. *TLAC-standard* bör genomföras i unionsrätten.
- (16) Vid ett genomförande av *TLAC-standard* i unionsrätten måste hänsyn tas till det befintliga institutionsspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *MREL-kravet*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU^(*). Eftersom *TLAC-standard* och *MREL-kravet* eftersträvar samma mål, dvs. att säkerställa att institut har tillräcklig förlustabsorberingskapacitet, bör de utgöra kompletterande delar av en gemensam ram. I praktiskt hänseende bör *TLAC-standard*ens harmoniserade miniminivå införas i förordning (EU) nr 575/2013 genom ett nytt krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut bör införas genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014^(*). Bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013, genom vilka *TLAC-standard* införas, bör läsas tillsammans med de bestämmelser som införs i direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 samt med direktiv 2013/36/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (17) I enlighet med TLAC-standarden, som endast omfattar globala systemviktiga banker (G-SIB), bör det minimikrav för kapitalbas och starkt förlustabsorberande skulder som införs genom denna förordning endast tillämpas på globala systemviktiga institut. De regler om kvalificerade skulder som införs genom denna förordning bör emellertid tillämpas på alla institut i överensstämmelse med de kompletterande justeringarna och kraven i direktiv 2014/59/EU.
- (18) I överensstämmelse med TLAC-standarden bör kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas på resolutionsenheter som antingen själva är globala systemviktiga institut eller tillhör en grupp som fastställts vara ett globalt systemviktigt institut. Kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör antingen tillämpas på individuell nivå eller på gruppnivå, beroende på om resolutionsenheterna är fristående institut utan dotterinstitut, eller moderföretag.
- (19) Enligt direktiv 2014/59/EU får resolutionsverktyg inte bara användas i fråga om institut utan även i fråga om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Precis som moderinstitut bör finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag därför ha tillräcklig förlustabsorberingskapacitet.
- (20) För att kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara effektivt måste de instrument som hålls för att uppfylla detta krav ha en hög förlustabsorberingskapacitet. Skulder som är undantagna från det skuldedskrivningsverktyg som avses i direktiv 2014/59/EU har inte den kapaciteten, vilket även gäller andra skulder som även om de i princip är nedskrivningsbara kan vara svåra att skriva ned i praktiken. Dessa skulder bör därför inte kunna räknas in i kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kapitalinstrument har liksom efterställda skulder hög förlustabsorberingskapacitet. Förlustabsorberingspotentialen hos skulder som likställs med vissa undantagna skulder bör dessutom medräknas upp till ett visst tak i överensstämmelse med TLAC-standarden.
- (21) För att skulder inte ska räknas två gånger vid uppfyllandet av kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bestämmelser införas om avdrag för innehav av kvalificerade skuldposter som motsvarar den avdragsmetod för kapitalinstrument som redan beskrivs i förordning (EU) nr 575/2013. Enligt den metoden bör innehav av kvalificerade skuldinstrument först dras av från kvalificerade skulder och i den mån det inte finns tillräckliga skulder bör dessa kvalificerade skuldinstrument dras av från supplementärkapitalinstrumenten.
- (22) TLAC-standarden innehåller vissa kvalificeringskriterier för skulder som är strängare än de nuvarande kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument. Kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument bör anpassas för att säkerställa samstämmighet med avseende på det faktum att instrument som emitteras genom specialföretag fr.o.m. den 1 januari 2022 inte ska vara kvalificerade.
- (23) Det är nödvändigt att föreskriva en tydlig och öppen tillståndsprocess för kärnprimärkapitalinstrument som kan bidra till att upprätthålla en hög kvalitet på dessa instrument. För detta ändamål bör behöriga myndigheter ha ansvaret för att godkänna dessa instrument innan instituten kan klassificera dem som kärnprimärkapitalinstrument. Behöriga myndigheter behöver däremot inte kräva förhandstillstånd för kärnprimärkapitalinstrument som emitteras på grundval av juridisk dokumentation som redan godkänts av den behöriga myndigheten och som regleras i stort sett av samma bestämmelser som de som gäller kapitalinstrument för vilka institutet erhållit förhandstillstånd från den behöriga myndigheten att klassificera dem som kärnprimärkapitalinstrument. I stället för att begära ett förhandstillstånd bör instituten i sådana situationer ha möjlighet att underrätta sina behöriga myndigheter om avsikten att emittera sådana instrument. De bör göra detta i tillräckligt god tid innan instrumenten klassificeras som kärnprimärkapitalinstrument för att de behöriga myndigheterna ska hinna se över instrumenten, om så krävs. Med tanke på att EBA ska verka för konvergens mellan tillsynsmetoderna och höja kvaliteten på kapitalbasinstrument bör de behöriga myndigheterna samråda med EBA innan de godkänner nya former av kärnprimärkapitalinstrument.
- (24) Kapitalinstrument kan endast kvalificeras som primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument om de uppfyller relevanta kvalificeringskriterier. Sådana kapitalinstrument får bestå av eget kapital eller skulder, inbegripet efterställda lån som uppfyller dessa kriterier.
- (25) Kapitalinstrument eller delar av kapitalinstrument bör endast räknas som kapitalbasinstrument i den utsträckning de är betalda. Så länge delar av ett instrument inte är betalda bör dessa delar inte räknas som kapitalbasinstrument.

- (26) Kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder bör inte omfattas av några kvittnings- eller nettningssarrangemang som skulle kunna undergräva deras förmåga att absorbera förluster i samband med resolution. Detta bör inte innebära att de avtalsbestämmelser som reglerar skulderna bör innehålla en klausul där det uttryckligen anges att instrumentet inte omfattas av några kvittnings- eller nettningssättigheter.
- (27) Genom banksektorns utveckling mot en ännu mer digitaliserad miljö blir programvara en allt viktigare typ av tillgång. Försiktigt värderade programvarutillgångar vilkas värde inte i väsentlig grad påverkas av ett instituts resolution, insolvens eller likvidation bör inte dras av som immateriella tillgångar från kärnprimärkapitalposterna. Denna specificering är viktig eftersom programvara är ett vitt begrepp som täcker många olika slags tillgångar som inte alla behåller sitt värde vid en avveckling (*gone concern*). I det sammanhanget bör man ta hänsyn till skillnader i värderingen och amorteringen av programvarutillgångar och faktisk försäljning av sådana tillgångar. Dessutom bör den internationella utvecklingen beaktas och internationella skillnader vad gäller tillsynsbehandlingen av investeringar i programvara, olika tillsynsregler som gäller för institut och försäkringsbolag samt mångfalden inom den finansiella sektorn i unionen, inbegripet oreglerade enheter som till exempel finansteknikföretag.
- (28) För att undvika tröskelleffekter måste befintliga instrument omfattas av äldre regler med avseende på vissa kvalificeringskriterier. För skulder som emitterats före den 27 juni 2019 bör vissa kvalificeringskriterier för kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder undantas från tillämpningen. Sådan reglering enligt äldre regler bör, i förekommande fall, tillämpas både för skulder som rör den efterställda delen av TLAC-standarden och den efterställda delen av MREL-kravet enligt direktiv 2014/59/EU och, i förekommande fall, för den icke-efterställda delen av TLAC-standarden och den icke-efterställda delen av MREL-kravet enligt direktiv 2014/59/EU. För kapitalbasinstrument bör äldre regler sluta tillämpas den 28 juni 2025.
- (29) Kvalificerade skuldinstrument, inbegripet instrument med en återstående löptid på mindre än ett år, kan endast lösas in efter det att resolutionsmyndigheten har gett sitt förhandstillstånd. Ett sådant förhandstillstånd kan även vara ett allmänt förhandstillstånd och lösösa måste i så fall äga rum inom den begränsade tidsperiod som omfattas av det allmänna förhandstillståndet och till ett i det allmänna förhandstillståndet fastställt belopp.
- (30) Sedan förordning (EU) nr 575/2013 antogs har den internationella standarden för hur instituts exponeringar mot centrala motparter ska behandlas utvärderats och tillämplig punkt ändrats för att förbättra behandlingen av instituts exponeringar mot kvalificerade centrala motparter. Viktiga revideringar av denna standard är bl.a. användningen av en gemensam metod för att fastställa kapitalbaskravet för exponeringar till följd av bidrag till obeståndsfonder, ett uttryckligt tak för de samlade kapitalbaskrav som tillämpas på exponeringar mot kvalificerade centrala motparter och en mer riskkänslig metod för att fastställa värdet på derivat vid beräkning av en kvalificerad central motparts hypotetiska resurser. Behandlingen av exponeringar mot centrala motparter som inte är kvalificerade ändrades emellertid inte. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en behandling som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionsrätten bör ändras för att införliva dessa standarder.
- (31) För att säkerställa att instituten hanterar sina exponeringar i form av andelar eller aktier i fondföretag på ett tillfredsställande sätt bör bestämmelserna om hur sådana exponeringar ska behandlas vara riskkänsliga och öka transparensen när det gäller fondföretags underliggande exponeringar. Baselkommittén har därför antagit en reviderad standard som fastställer en tydlig hierarki av metoder för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp när det gäller sådana exponeringar. Hierarkin beaktar graden av transparens när det gäller de underliggande exponeringarna. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till dessa internationellt överenskomna regler.
- (32) För ett institut som tillhandahåller ett minimivärdebaserat åtagande till slutgiltig förmån för icke-professionella kunder för en investering i andelar eller aktier i ett fondföretag, inbegripet som en del av en statsstödd privat pensionsförsäkring, krävs ingen betalning av institut eller företag som ingår i samma tillämpningsområde för konsoliderad tillsyn om värdet av kundens aktier eller andelar i fondföretaget inte hamnar under det garanterade beloppet vid en eller flera tidpunkter som anges i avtalet. I praktiken är därför sannolikheten låg för att åtagandet verkligen ska verkställas. Om ett instituts minimivärdebaserade åtagande är begränsat till en viss procentandel av det belopp som en kund ursprungligen hade investerat i aktier eller andelar i ett fondföretag (minimivärdebaserat åtagande till ett fast belopp) eller till ett belopp som beror på finansiella indikatorer eller marknadsindex fram till

en viss tidpunkt, utgör eventuell befintlig positiv skillnad mellan värdet av kundens aktier eller andelar och nuvärdet av det garanterade beloppet vid en viss tidpunkt en buffert och minskar risken för att ett institut ska behöva betala ut det garanterade beloppet. Alla dessa skäl motiverar en sänkt konverteringsfaktor.

- (33) För att beräkna exponeringsvärdet för derivatransaktioner enligt motparts kreditriskreglerna kan instituten enligt förordning (EU) nr 575/2013 för närvarande välja mellan tre olika standardiserade metoder: schablonmetoden, marknadsvärderingsmetoden och den ursprungliga åtagandemetoden.
- (34) Dessa standardiserade metoder beaktar emellertid inte den riskreducerande effekt som säkerheter har när det gäller exponeringarna. Kalibreringen av metoderna är föråldrad och tar inte hänsyn till den betydande volatilitet som observerades under finanskrisen. De beaktar inte heller de positiva effekterna av netting. För att åtgärda dessa brister beslutade Baselkommittén att schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden skulle ersättas med en ny standardiserad metod för beräkning av värdet av derivatexponeringar, den s.k. schablonmetoden för motparts kreditrisk. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en ny standardiserad metod som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionsrätten bör ändras för att införliva dessa standarder.
- (35) Schablonmetoden för motparts kreditrisk är mer riskkänslig än schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden och bör därför leda till kapitalbaskrav som bättre avspeglar de risker som är förbundna med institutens derivatransaktioner. Samtidigt kan schablonmetoden för motparts kreditrisk visa sig vara alltför komplicerad och betungande för vissa av de institut som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden. För institut som uppfyller förhåndsdefinierade kvalificeringskriterier, och för institut som ingår i en grupp som uppfyller dessa kriterier på grupp nivå, bör en förenklad version av schablonmetoden för motparts risk införas. Eftersom en sådan förenklad version är mindre riskkänslig än schablonmetoden för motparts kreditrisk bör den kalibreras på ett sätt som säkerställer att den inte underskattar exponeringsvärdet av derivatransaktioner.
- (36) För institut med begränsade derivatexponeringar och som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden eller den ursprungliga åtagandemetoden kan både schablonmetoden för motparts risk och den förenklade schablonmetoden för motparts risk vara alltför komplexa att tillämpa. Den ursprungliga åtagandemetoden bör därför vara förbehållen sådana institut som uppfyller förhåndsdefinierade kvalificeringskriterier och institut som ingår i en grupp som uppfyller dessa kriterier på grupp nivå, men bör revideras för att åtgärda de största bristerna.
- (37) Tydliga kriterier bör införas för att vägleda institut i valet av metod. Kriterierna bör baseras på omfattningen av ett instituts derivatverksamhet, eftersom den visar med vilken komplexitetsgrad institutet bör kunna beräkna exponeringsvärdet.
- (38) Under finanskrisen drabbades vissa institut etablerade i unionen av betydande förluster i handelslagret. För några av dem visade sig kapitalkravet vara otillräckligt för att täcka dessa förluster och de tvingades begära extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Dessa iakttagelser fick Baselkommittén att åtgärda ett antal brister i tillsynsbehandlingen av positioner i handelslagret avseende kapitalbaskraven för marknadsrisk.
- (39) En första omgång reformer överenskomms på internationell nivå 2009 och införlivades i unionsrätten genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU⁽¹⁰⁾. Reformen från 2009 åtgärdade emellertid inte de strukturella bristerna i standarderna när det gäller kapitalbaskrav för marknadsrisk. Bristen på tydlighet när det gäller gränsen mellan handelslager och bankbok skapade utrymme för regelarbiterage, medan bristen på riskkänslighet hos kapitalbaskravet för marknadsrisk innebar att det inte var möjligt att beakta samtliga risker som institut var exponerade mot.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepappersering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (EUT L 329, 14.12.2010, s. 3).

- (40) För att åtgärda de strukturella bristerna i standarderna för kapitalbaskraven för marknadsrisk gjorde Basalkommittén en grundlig genomgång av handelslagret (en s.k. Fundamental review of the trading book – FRTB). Det arbetet ledde till att en reviderad ram för marknadsrisker offentliggjordes i januari 2016. I december 2017 enades gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer om att förlänga tidsfristen för genomförandet av den reviderade ramen för marknadsrisker för att ge instituten ytterligare tid till att utveckla nödvändiga infrastruktursystem och för att Basalkommittén skulle kunna ta itu med vissa specifika frågor beträffande reglerna. Arbetet omfattar en översyn av kalibreringarna av metoderna för standardiserade och interna modeller för att säkerställa överensstämmelse med Basalkommitténs ursprungliga förväntningar. När denna översyn har avslutats och innan en konsekvensbedömning genomförs för att utvärdera vilka effekter de därav följande revideringarna av FRTB-ramen får för instituten i unionen, bör samtliga institut i unionen som omfattas av FRTB-ramen börja rapportera de beräkningar som grundar sig på den reviderade schablonmetoden. I detta syfte, och för att göra beräkningarna för rapporteringskraven fullt operativa i linje med den internationella utvecklingen, bör befogenheten att anta en akt i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Kommissionen bör anta den delegerade akten senast den 31 december 2019. Institutet bör börja rapportera denna beräkning senast ett år efter antagandet av den delegerade akten. Dessutom bör de institut som får tillstånd att i rapporteringssyfte använda FRTB-ramens reviderade metod för interna modeller även rapportera beräkningen enligt metoden för interna modeller tre år efter dess fullständiga genomförande.
- (41) Införandet av rapporteringskrav för FRTB-metoderna bör betraktas som ett första steg mot ett fullständigt genomförande av FRTB-ramen i unionen. Med hänsyn till de slutliga revideringar av FRTB-ramen som utförs av Basalkommittén och följdverkningarna av dessa revideringar för institut i unionen och för de FRTB-metoder som med avseende på rapporteringskrav redan anges i denna förordning, bör kommissionen, i förekommande fall, förelägga Europaparlamentet och rådet ett lagstiftningsförslag senast den 30 juni 2020 om hur FRTB-ramen bör genomföras i unionen för att fastställa kapitalbaskraven för marknadsrisk.
- (42) En proportionerlig behandling av marknadsrisk bör även tillämpas på institut med begränsad verksamhet i handelslagret, så att fler institut med mindre handelsverksamhet kan tillämpa kreditriskreglerna för positioner i bankboken på det sätt som anges i en reviderad version av undantaget för mindre verksamhet i handelslagret. Proportionalitetsprincipen bör också beaktas när kommissionen gör en ny bedömning av hur institut med medelstor verksamhet i handelslagret bör beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk. Särskilt bör kalibreringen av kapitalbaskraven för marknadsrisk för institut med medelstor verksamhet i handelslagret ses över mot bakgrund av utvecklingen på internationell nivå. Under tiden bör institut med medelstor verksamhet i handelslagret samt institut med mindre verksamhet i handelslagret undantas från rapporteringskraven enligt FRTB.
- (43) Regelverket för stora exponeringar bör förstärkas för att förbättra institutens förmåga att absorbera förluster och bättre uppfylla internationella standarder. Kapital av högre kvalitet bör därför användas som kapitalbas vid beräkning av gränsen för stora exponeringar, och exponeringar mot kreditderivat bör beräknas i enlighet med schablonmetoden för motparts-kreditrisk. Gränsen för exponeringar som globala systemviktiga institut (G-SII) får ha gentemot andra globala systemviktiga institut bör dessutom sänkas för att minska de systemriskerna som är förknippade med kopplingarna mellan stora institut och de följer ett globalt systemviktigt instituts fallissemang kan få för den finansiella stabiliteten.
- (44) Likviditetstäckningskvoten säkerställer att instituten kommer att kunna stå emot allvarlig stress på kort sikt men säkerställer inte att dessa institut har en stabil finansieringsstruktur på längre sikt. Det har därför blivit uppenbart att ett detaljerat bindande krav på stabil finansiering som ska uppfyllas förlöpande bör utformas på unionsnivå för att förhindra alltför stora löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder och ett alltför starkt beroende av kortfristig marknadsfinansiering.
- (45) Regler bör därför antas som är förenliga med Basalkommitténs standard för stabil finansiering i syfte att definiera ett krav på stabil finansiering som utgörs av kvoten mellan den stabila finansiering som är tillgänglig för ett institut och dess behov av stabil finansiering över en ettårsperiod. Detta bindande krav bör kallas för kravet på stabil nettofinansieringskvot (NSFR). Tillgänglig stabil finansiering bör beräknas genom att institutets skulder och kapitalbas multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till hur säkra de är som finansieringskällor över

den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv. Behovet av stabil finansiering bör beräknas genom att institutets tillgångar och exponeringar utanför balansräkningen multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till deras likviditetsegenskaper och återstående löptid med den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.

- (46) Den stabila nettofinansieringskvoten bör uttryckas i procent och vara lägst 100 %, vilket visar att ett institut har tillräcklig stabil finansiering för att i ett ettårsperspektiv täcka sina finansieringsbehov under båda normala och stressade förhållanden. Skulle den stabila nettofinansieringskvoten sjunka under 100-procentgränsen bör institutet uppfylla de särskilda krav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 för att utan dröjsmål återställa sin stabila nettofinansieringskvot till miniminivån. Om kravet på stabil nettofinansieringskvot inte uppfylls bör tillämpningen av tillsynsåtgärder inte ske automatiskt. Behöriga myndigheter bör i stället bedöma orsakerna till att NSFR-kravet inte är uppfyllt innan de beslutar om eventuella tillsynsåtgärder.
- (47) I enlighet med EBA:s rekommendationer i rapporten av den 15 december 2015 om kraven på stabil nettofinansiering enligt artikel 510 i förordning (EU) nr 575/2013, bör reglerna för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ligga nära Baselkommitténs standarder, inbegripet dessa standarders utveckling när det gäller behandlingen av derivattransaktioner. Vikten av att ta hänsyn till vissa europeiska särdrag för att säkerställa att NSFR-kravet inte hindrar finansieringen av den europeiska reala ekonomin gör det emellertid motiverat att vid fastställandet av det europeiska NSFR-kravet göra vissa justeringar av den stabila nettofinansieringskvot som utarbetats av Baselkommittén. Sådana justeringar av hänsyn till det europeiska sammanhanget rekommenderas av EBA och handlar främst om den särskilda behandlingen av pass through-modeller i allmänhet och emission av säkerställda obligationer i synnerhet, handelsfinansieringsverksamhet, centraliserat reglerat sparande, garanterade bostadslån, kreditföreningar, centrala motparter och värdepapperscentraler som inte genomför någon betydande löptidstransformering. Den särskilda behandling som föreslås motsvarar i stort sett förmånsbehandlingen av dessa aktiviteter i den europeiska likviditetstäckningskvoten jämfört med den likviditetstäckningskvot som utarbetats av Baselkommittén. Eftersom den stabila nettofinansieringskvoten utgör ett komplement till likviditetstäckningskvoten bör dessa två kvoter överensstämma i fråga om definition och kalibrering. Detta gäller särskilt de faktorer avseende behovet av stabil finansiering som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar i likviditetstäckningskvoten vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten, som bör ta hänsyn till definitioner och nedsättningar i den europeiska likviditetstäckningskvoten, oberoende av uppfyllandet av de allmänna och operativa krav som fastställts för beräkningen av likviditetstäckningskvoten, men som inte är lämpliga med tanke på ettårsperspektivet i beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten.
- (48) Utöver hänsynen till europeiska särdrag kan behandlingen av derivattransaktioner i den stabila nettofinansieringskvot som Baselkommittén utarbetat ha en betydande inverkan på institutens derivatverksamhet och följaktligen även på de europeiska finansmarknaderna och slutanvändarnas möjligheter att göra vissa transaktioner. Införandet av det NSFR-krav som Baselkommittén utarbetat kan i olämplig och oproportionerlig grad påverka derivattransaktioner och vissa sammankopplade transaktioner, inbegripet clearingverksamhet, om det sker utan omfattande kvantitativa konsekvensbedömningar och offentligt samråd. Det tillkommande kravet att 5–20 % i stabil finansiering ska hållas mot bruttoderivatskulder betraktas allmänt som ett grovt mått när det gäller att täcka in de tillkommande finansieringsrisker som följer av en potentiell ökning av derivatskulderna över en ettårsperiod och håller på att ses över på Baselkommitténivå. Detta krav, som införts på en 5 %-nivå i enlighet med den rätt som Baselkommittén gett till jurisdiktionerna att besluta om att sänka den krävda faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för bruttoderivatskulder, kan då justeras för att ta hänsyn till utvecklingen på Baselkommitténivå och för att undvika sådana möjliga oavsedda konsekvenser som störningar av de europeiska finansmarknadernas funktion och tillhandahållandet av risksäkringsverktyg för institut och slutanvändare, däribland företag, i syfte att säkerställa deras finansiering som ett av kapitalmarknadsunionens mål.
- (49) Syftet med Baselkommitténs asymmetriska behandling av kortfristig finansiering, t.ex. repor (vilka inte anses bidra med stabil finansiering) och kortfristig utlåning, t.ex. omvända repor (visst behov av stabil finansiering – 10 % om säkerhet ställs i form av högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 såsom de definieras i likviditetstäckningskvoten och 15 % för övriga transaktioner) med finansiella kunder, är att motverka alltför omfattande kopplingar avseende kortfristig upplåning mellan finansiella kunder, eftersom sådana kopplingar gör det svårare att försätta ett visst institut i resolution utan riskspridning till det övriga finansiella systemet i händelse av fallissemang. Kalibreringen av denna asymmetri är överdrivet försiktig och kan påverka likviditeten hos värdepapper som vanligtvis används som säkerhet i kortfristiga transaktioner, i synnerhet statsobligationer, eftersom institutet förmodligen kommer att minska sin verksamhet på repomarknaderna. Den kan även undergräva marknadsгарantverksamheten, eftersom repomarknaderna underlättar hanteringen av nödvändig inventering, och därmed motverkar målen med kapitalmarknadsunionen. För att ge instituten tillräckligt mycket tid för att successivt anpassa sig till denna försiktiga kalibrering bör en övergångsperiod införas, under vilken faktorerna för beräkning av kravet på stabil finansiering kan sänkas tillfälligt. Storleken på den tillfälliga sänkningen av faktorerna för beräkning av kravet på stabil finansiering bör bero på typen av transaktioner och på typen av säkerhet som används i de transaktionerna.

- (50) Förutom den tillfälliga ändringen av kalibreringen av Baselkommitténs faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som tillämpas på kortfristiga omvända repor med finansiella kunder som har statsobligationer som säkerhet har det visat sig krävas vissa andra justeringar för att säkerställa att införandet av kravet på stabil nettofinansieringskvot inte hämmar likviditeten på statsobligationsmarknaderna. Baselkommitténs faktor på 5 % för beräkning av kravet på stabil finansiering, som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1, inbegripet statsobligationer, innebär att instituten skulle behöva ha denna procentuella andel långfristig finansiering utan säkerhet oavsett hur länge de räknar med att hålla sådana statsobligationer. Detta kan potentiellt skapa ytterligare incitament för institut att placera likviditet hos centralbanker i stället för att agera som primary dealer och tillföra likviditet till statsobligationsmarknaderna. Den är dessutom inte förenlig med likviditetstäckningskvoten, där dessa tillgångars fullständiga likviditet är medräknad även under perioder av allvarlig likviditetsstress (0 % nedsättning). Faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i den europeiska likviditetstäckningskvoten, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, bör därför sänkas från 5 % till 0 %.
- (51) Alla högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i den europeiska likviditetstäckningskvoten, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, som ställs som variationsmarginaler i derivatkontrakt bör dessutom kvittas mot derivattillgångar, medan den NSFR som tagits fram av Baselkommittén endast godtar kontanter som respekterar bruttosoliditetsreglernas villkor för kvittning av derivattillgångar. Denna utökade omfattning av tillgångar som ställs som variationsmarginaler kommer att bidra till likviditeten på statsobligationsmarknaderna och till undvikande av bestraffning av slutanvändare som håller stora volymer statsobligationer men inte mycket kontanter (t.ex. pensionsfonder) och förhindrar ytterligare spänningar när det gäller efterfrågan på kontanter på repomarknaderna.
- (52) NSFR-kravet bör tillämpas på institut både individuellt och på gruppnivå, såvida inte behöriga myndigheter beviljar undantag från tillämpning av NSFR-kravet i enskilda fall. Om undantag från tillämpningen av NSFR-kravet inte har beviljats individuellt bör transaktioner mellan två institut som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddsssystem i princip vara föremål för symmetriska faktorer avseende tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering för att undvika förlust av finansiering på den inre marknaden och för att inte försvåra en effektiv likviditetsförvaltning i europeiska grupper med central likviditetsförvaltning. En sådan symmetrisk förmånsbehandling bör endast tillåtas för grupperna transaktioner om alla nödvändiga skyddsåtgärder finns på plats, på grundval av ytterligare kriterier för gränsöverskridande transaktioner och bara med de berörda behöriga myndigheternas förhandsgodkännande, eftersom det inte kan förutsättas att institut som har svårt att uppfylla sina betalningsskyldigheter alltid kommer att få finansiellt stöd från andra företag som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddsssystem.
- (53) Små och icke-komplexa institut bör ges möjlighet att använda en förenklad version av NSFR-kravet. En förenklad och mindre detaljerad version av detta NSFR-krav bör innebära att ett begränsat antal uppgifter samlas in, vilket gör att beräkningen för dessa institut i enlighet med proportionalitetsprincipen blir mindre komplicerad, samtidigt som det säkerställs att dessa institut fortfarande upprätthåller en tillräckligt stabil finansieringsfaktor, genom en kalibrering som bör vara minst lika försiktig som för det fullständiga NSFR-kravet. Behöriga myndigheter bör dock kunna begära av små och icke-komplexa institut att de tillämpar det fullständiga NSFR-kravet i stället för den förenklade versionen.
- (54) Konsolideringen av dotterföretag i tredjeländer bör ta vederbörlig hänsyn till de krav på stabil finansiering som tillämpas i dessa länder. Konsolideringsreglerna i unionen bör följaktligen inte införa en mer gynnsam behandling för tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering i dotterföretag i tredjeländer än behandlingen enligt dessa tredjeländers nationella rätt.
- (55) Institutet bör vara skyldiga att till sina behöriga myndigheter rapportera det bindande, detaljerade NSFR-kravet i rapporteringsvalutan för alla poster och separat för poster uttryckt i varje väsentlig valuta för att säkerställa en lämplig kontroll av möjliga valutaobalanser. NSFR-kravet bör inte innebära att instituten underkastas dubbla rapporteringskrav eller rapporteringskrav som inte överensstämmer med gällande regler, och instituten bör få tillräckligt med tid på sig för att förbereda sig för införandet av nya rapporteringskrav.
- (56) Eftersom en grundläggande förutsättning för ett sunt banksystem är att marknaden får användbar och jämförbar information om institutens gemensamma viktiga riskmått är det nödvändigt att minska informationsasymmetrin så mycket som möjligt och göra det lättare att jämföra kreditinstitutens riskprofiler inom och mellan jurisdiktioner. I januari 2015 offentliggjorde Baselkommittén reviderade krav på offentliggörande av information i pelare 3 som ska förbättra jämförbarheten, kvaliteten och enhetligheten i den regulatoriska information som instituten måste lämna till marknaden. Nuvarande krav på offentliggörande av information bör därför ändras för genomförandet av dessa nya internationella standarder.

- (57) I kommissionens remissförfarande om EU:s regelverk för finansiella tjänster visade svaren att de nuvarande kraven på offentliggörande av information ansågs vara oproportionerliga och betungande för mindre institut. Utan att det påverkar ytterligare anpassning av kraven på offentliggörande av information till internationella standarder bör små och icke-komplexa institut inte behöva offentliggöra lika detaljerad information och inte lika ofta som deras större motsvarigheter, vilket skulle minska den administrativa bördan för dem.
- (58) Vissa förtydliganden bör göras när det gäller kraven på offentliggörande av ersättningar. De krav på offentliggörande av ersättning som anges i denna förordning bör vara förenliga med målet för ersättningsreglerna, nämligen att inrätta och upprätthålla en ersättningspolicy och en ersättningspraxis som stämmer överens med en effektiv riskhantering för personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutens riskprofil. Institut som omfattas av ett undantag från vissa ersättningsregler bör dessutom vara skyldiga att offentliggöra information om detta undantag.
- (59) Små och medelstora företag utgör en av stöttepelarna i unionens ekonomi eftersom de spelar en viktig roll när det gäller att skapa ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Eftersom små och medelstora företag medför en lägre systemrisk än större företag bör kapitalkraven för små och medelstora företags exponeringar vara lägre än för stora företag för att säkerställa en optimal bankfinansiering av små och medelstora företag. För närvarande omfattas små och medelstora företags exponeringar upp till 1,5 miljoner EUR av en reducering av det riskvägda exponeringsbeloppet med 23,81 %. Eftersom gränsen på 1,5 miljoner EUR när det gäller små och medelstora företags exponeringar inte är knuten till en ökad risk för företaget bör sänkningen av kapitalkraven utvidgas till att omfatta små och medelstora företags exponeringar upp till 2,5 miljoner EUR och för den del av en sådan exponering som överstiger 2,5 miljoner EUR bör kapitalkraven minska med 15 %.
- (60) Infrastrukturinvesteringar är avgörande för att stärka Europas konkurrensförmåga och stimulera skapandet av arbetstillfällen. Den ekonomiska återhämtningen och framtida tillväxt i unionen är i hög grad beroende av tillgången till kapital för strategiska infrastrukturinvesteringar av europeisk betydelse, i synnerhet investeringar i breddbands- och energinät samt i transportinfrastruktur, inbegripet infrastruktur för elektromobilitet, framför allt i industricentrum, utbildning, forskning och innovation samt förnybar energi och energieffektivitet. Syftet med investeringsplanen för Europa är att stimulera ytterligare finansiering av bärkraftiga infrastrukturprojekt, bland annat genom mobilisering av flera privata finansieringskällor. För flera potentiella investerare är det största problemet den upplevda bristen på bärkraftiga projekt och, på grund av projektens inneboende komplexitet, den begränsade möjligheten att göra lämpliga riskbedömningar.
- (61) För att uppmuntra privata och offentliga investeringar i infrastrukturprojekt är det nödvändigt att skapa en regelmiljö som gynnar infrastrukturprojekt av hög kvalitet och minskar risken för investerare. Framför allt bör kapitalkraven för exponeringar mot infrastrukturprojekt sänkas, förutsatt att projekten uppfyller ett antal kriterier som minskar deras riskprofil och gör kassaflödet mer förutsägbart. Kommissionen bör se över bestämmelsen om infrastrukturprojekt av hög kvalitet för att bedöma dess inverkan på volymen av infrastrukturinvesteringar som görs av institut och investeringarnas kvalitet i ljuset av unionens mål att övergå till en koldioxidneutral och klimattät kretsloppsekonomi, och dess lämplighet ur ett tillsynsperspektiv. Kommissionen bör även överväga om tillämpningsområdet för dessa bestämmelser bör utvidgas till att även omfatta företags infrastrukturinvesteringar.
- (62) I enlighet med rekommendationerna från EBA, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ och Europeiska centralbanken, bör centrala motparter på grund av sin särskilda affärsmodell undantas från bruttosoliditetskravet eftersom de måste erhålla en banklicens bara för att kunna beviljas tillgång till centralbankstjänster över natten och för att kunna fullgöra sina roller som centrala resurser för att uppnå viktiga politiska och regleringsmässiga mål inom finanssektorn.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (63) Exponeringar av värdepapperscentraler som är auktoriserade som kreditinstitut och exponeringar av kreditinstitut som utsetts i enlighet med artikel 54.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014⁽¹⁾, såsom likviditetssaldo som härrör från tillhandahållande av balanskonton till och mottagande av insättningar från deltagare i ett värdepappersavvecklingsystem och innehavare av värdepapperskonton, bör dessutom undantas från det totala exponeringsmålet då de inte medför någon risk för alltför låg bruttosoliditet eftersom det likviditetssaldot endast används för att avveckla transaktioner i värdepappersavvecklingsystem.
- (64) Eftersom riktlinjerna om ytterligare kapitalbas enligt direktiv 2013/36/EU utgör ett kapitalmål som återspeglar tillsynsmässiga förväntningar bör de varken vara föremål för obligatoriskt utlämnande av uppgifter eller för förbud mot utlämnande av uppgifter av behöriga myndigheter enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller det direktivet.
- (65) För att säkerställa en lämplig definition av vissa särskilda tekniska bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och för att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att ändra förteckningen över produkter eller tjänster vars tillgångar och skulder kan anses vara beroende av varandra, när det gäller att ändra förteckningen över multilaterala utvecklingsbanker, när det gäller att ändra kraven på rapportering av marknadsrisk, och när det gäller att specificera ytterligare likviditetskrav. Innan dessa akter antas är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. I synnerhet bör rådet och Europaparlamentet, för att likvärdig delaktighet i utarbetandet av delegerade akter ska säkerställas, erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som utarbetar delegerade akter.
- (66) En enhetlig harmonisering av kraven i förordning (EU) nr 575/2013 bör säkerställas genom tekniska standarder. Då EBA är ett organ som har mycket specialiserad sakkunskap bör myndigheten få i uppgift att utarbeta och förelägga kommissionen förslag till tekniska standarder för tillsyn, i fall som inte inbegriper politiska beslut. Tekniska standarder för tillsyn bör tas fram för konsoliderad tillsyn, kapitalbas, TLAC, hantering av exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom, aktieinvesteringar i fonder, beräkning av förlust vid fallissemang enligt intermetoden för kreditrisk, marknadsrisk, stora exponeringar och likviditet. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör se till att dessa standarder och krav kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till institutens och deras verksamhetens karaktär, storlek och komplexitet.
- (67) För att göra det lättare att jämföra den information som offentliggörs bör EBA få i uppdrag att utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för fastställande av standardiserade mallar för offentliggörande av information som omfattar alla väsentliga krav på offentliggörande i förordning (EU) nr 575/2013. Vid utarbetandet av dessa standarder bör EBA ta hänsyn till institutens storlek och komplexitet, liksom till typen av risk och risknivån i deras verksamhet. EBA bör rapportera om hur proportionaliteten i unionens samlade regler om tillsynsrapportering kan förbättras i fråga om tillämpningsområde, detaljnivå och frekvens och åtminstone ge konkreta rekommendationer om hur de genomsnittliga efterlevnadskostnaderna för små institut skulle kunna minskas med helst 20 % eller mer men minst 10 % genom lämplig förenkling av kraven. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som ska medföra den rapporten. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (68) För att göra det lättare för instituten att följa reglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, samt de tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antas för att genomföra dessa regler, bör EBA utveckla ett it-verktyg som kan vägleda instituten när det gäller relevanta bestämmelser, standarder, riktlinjer och mallar utifrån deras storlek och affärsmodell.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (69) Utöver rapporten om möjliga kostnadsminskningar bör EBA senast den 28 juni 2020 – i samarbete med alla relevanta myndigheter, det vill säga de myndigheter som ansvarar för tillsyn, resolution och insättningsgarantisystem och i synnerhet Europeiska centralbankssystemet (ECBS) – utarbeta en genomförbarhetsrapport om utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för insamling av statistiska data och data om resolution och tillsyn. Denna rapport bör beakta ECBS tidigare arbete om integrerad datainsamling och innehålla en kostnadsnyttoanalys av upprättandet av en central datainsamlingspunkt för ett integrerat rapporteringssystem när det gäller statistiska data och tillsynsdata för alla institut som är belägna i unionen. Ett sådant system bör bland annat använda enhetliga definitioner och standarder för de data som ska samlas in och garantera ett tillförlitligt och permanent informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och därvid säkerställa sträng sekretess för de data som samlas in, stark autentisering och hantering av åtkomsträttigheter till systemet samt cybersäkerhet. Målet är att genom en sådan centralisering och harmonisering av det europeiska rapporteringslandskapet förhindra att liknande eller samma data efterfrågas upprepade gånger av olika myndigheter och därmed avsevärt minska den administrativa och finansiella bördan både för de behöriga myndigheterna och för instituten. Kommissionen bör vid behov, och med beaktande av EBA:s genomförbarhetsrapport, lämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.
- (70) De berörda behöriga eller utsedda myndigheterna bör sträva efter att undvika alla former av överlappande eller icke samstämmigt utövande av de makrotillsynsbefogenheter som anges i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. I synnerhet bör de relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna vederbörligen beakta huruvida de åtgärder som vidtas enligt artiklarna 124, 164 eller 458 i förordning (EU) nr 575/2013 överlappar eller inte är samstämmiga med andra befintliga eller kommande åtgärder enligt artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.
- (71) Med tanke på de ändringar som fastställs i denna förordning av behandlingen av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter, närmare bestämt institutens bidrag till kvalificerade centrala motparters obeståndsfonder, bör motsvarande ändring även göras av relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012⁽⁴⁾ som infördes i den förordningen genom förordning (EU) nr 575/2013 och som närmare fastställde beräkningen av det hypotetiska kapital hos centrala motparter som instituten därefter använder för att beräkna sina kapitalbaskrav.
- (72) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka och förbättra redan befintliga unionsrättsakter som säkerställer enhetliga tillsynskrav som tillämpas på institut i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går [denna förordning/detta direktiv/beslut] inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (73) För att tillåta ordnad avvyttring av försäkringsinnehav som inte är föremål för extra tillsyn bör en ändrad version av övergångsbestämmelserna i förhållande till undantag från avdrag för andelar i försäkringsbolag tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2019.
- (74) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs enhetliga regler för allmänna tillsynskrav som institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som omfattas av direktiv 2013/36/EU ska uppfylla med avseende på följande punkter:

- a) Kapitalbaskrav rörande fullkomligt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk, avvecklingsrisk och bruttosoliditet.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- b) Krav på begränsning av stora exponeringar.
- c) Likviditetskrav som rör fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisk.
- d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b och c.
- e) Krav på offentliggörande.

I denna förordning fastställs enhetliga regler för kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av globala systemviktiga institut eller väsentliga dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla.

Denna förordning reglerar inte de offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut som anges i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

1. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv 2013/36/EU och i denna förordning.
2. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska resolutionsmyndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) och i denna förordning.
3. För att säkerställa att kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder efterlevs ska de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna samarbeta.
4. För att säkerställa efterlevnad inom deras respektive behörighetsområden ska den gemensamma resolutionsnämnd som inrättades genom artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (**) och Europeiska centralbanken, när det gäller frågor som rör de uppgifter som den ges genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (***), säkerställa det regelbundna och tillförlitliga utbytet av relevanta uppgifter.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(***) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63)."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led 7 ska ersättas med följande:

"7. *företag för kollektiva investeringar* eller *fond*: ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (*) eller en alternativ investeringsfond (AIF) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1)."

ii) Led 20 ska ersättas med följande:

"20. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag enbart eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag; finansiella instituts dotterföretag är huvudsakligen institut eller finansiella institut om åtminstone ett av dem är ett institut och mer än 50 % av det finansiella institutets egna kapital, konsoliderade tillgångar, inkomster, personal eller någon annan indikator som bedöms vara relevant av den myndighet som är behörig har anknytning till dotterföretag som är institut eller finansiella institut."

iii) Led 26 ska ersättas med följande:

"26. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett institut eller ett renodlat industriellt holdingföretag men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*) och kapitalförvaltningsbolag, men däremot inte försäkringsholdingföretag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)."

iv) Led 28 ska ersättas med följande:

"28. *moderinstitut i en medlemsstat*: ett institut i en medlemsstat som har ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett institut, finansiellt institut eller anknutet företag, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat."

v) Följande led ska införas:

"29a. *modervärdepappersföretag i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat som är ett värdepappersföretag.

29b. *modervärdepappersföretag inom EU*: ett moderinstitut inom EU som är ett värdepappersföretag.

29c. *moderkreditinstitut i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat som är ett kreditinstitut.

29d. *moderkreditinstitut inom EU*: ett moderinstitut inom EU som är ett kreditinstitut."

vi) I punkt 39 ska följande stycke läggas till:

"Två eller flera fysiska eller juridiska personer som på grund av sin direkta exponering mot samma centrala motpart i samband med clearingverksamhet uppfyller villkoren i led a eller b anses inte utgöra en grupp av kunder med inbördes anknytning."

vii) Led 41 ska ersättas med följande:

"41. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU."

viii) I led 71 ska inledningsfrasen i led b ersättas med följande:

"b) vid tillämpning av artikel 97, summan av".

ix) Led 72 a ska ersättas med följande:

"a) Den är en reglerad marknad eller en marknad i tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med förfarandet i artikel 25.4 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*).

(* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

x) Led 86 ska ersättas med följande:

"86. *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett institut, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att bedriva handel i enlighet med artikel 104."

xi) Led 91 ska ersättas med följande:

"91. *handlexponering*: nuvarande exponering, inbegripet en variationsmarginal som ska ställas till en clearingmedlem men som denne ännu inte mottagit, och en clearingmedlems eller kunds potentiella framtida exponering mot en central motpart till följd av sådana kontrakt och transaktioner som anges i artikel 301.1 a, b och c, samt initial marginalsäkerhet."

xii) Led 96 ska ersättas med följande:

"96. *intern säkring*: en position som i väsentlig grad täcker komponentriskdelen mellan en position i ett handelslager och en eller flera positioner utanför handelslagret eller mellan två handlarbord."

xiii) Led 127 a ska ersättas med följande:

"a) Institutet omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 eller är varaktigt knutna till ett nätverk i ett centralt organ."

xiv) Led 128 ska ersättas med följande:

"128. *utdelningsbara medel*: vinsten vid slutet av föregående räkenskapsår plus balanserad vinst och reserver som får användas för det ändamålet före utdelning till innehavare av kapitalbasinstrument minus balanserad förlust, vinst som inte är utdelningsbar enligt unionsrätten, nationell rätt eller institutets bolagsordning och summor som placerats i icke utdelningsbara reserver i enlighet med nationell rätt eller institutets stadgar, i samtliga fall med hänsyn till den specifika kategori av kapitalbasinstrument som unionsrätten, den nationella rätten eller institutets bolagsordning eller stadgar avser. Sådana vinster, förluster och reserver ska fastställas på grundval av institutets enskilda redovisning och inte på grundval av den sammanställda redovisningen."

xv) Följande led ska läggas till:

"130. *resolutionsmyndighet*: en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1 led 18 i direktiv 2014/59/EU.

131. *resolutionsenhet*: en resolutionsenhet enligt definitionen i artikel 2.1 led 83a i direktiv 2014/59/EU.

132. *resolutionsgrupp*: en resolutionsgrupp enligt definitionen i artikel 2.1 led 83b i direktiv 2014/59/EU.

133. *globalt systemviktigt institut* eller *G-SII*: ett globalt systemviktigt institut fastställt i enlighet med artikel 131.1 och 131.2 i direktiv 2013/36/EU.

134. *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktig bankgrupp eller bank som inte är ett globalt systemviktigt institut och som anges i den förteckning över globala systemviktiga banker som offentliggörs och regelbundet uppdateras av FSB.

135. *större dotterföretag*: ett dotterföretag som på individuell nivå eller gruppnivå uppfyller något av följande villkor:
- a) Dotterföretaget innehar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade riskvägda tillgångar.
 - b) Dotterföretaget genererar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets totala rörelseintäkter.
 - c) Dotterföretagets totala exponeringsmått, som avses i artikel 429.4 i denna förordning, utgör mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade totala exponeringsmått.
- Vid bestämning av det större dotterföretaget ska, i de fall där artikel 21b.2 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig, de två intermediära moderföretagen inom EU räknas som ett enda dotterföretag på grundval av deras konsoliderade situation.
136. *G-SII-enhet*: en juridisk person som är ett globalt systemviktigt institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU.
137. *skuldnedskrivningsverktyg*: ett skuldnedskrivningsverktyg enligt definitionen i artikel 2.1 led 57 i direktiv 2014/59/EU.
138. *grupp*: en grupp av företag, varav minst ett är ett institut och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, eller av företag som är knutna till varandra som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*).
139. *transaktion för värdepappersfinansiering*: repa, värdepappers- eller råvarulån eller marginalutlåningstransaktion.
140. *initial marginalsäkerhet*: varje säkerhet, med undantag för variationsmarginaler, som mottas av eller ställs till ett företag för att täcka en transaktions eller en transaktionsportföljs nuvarande och potentiella framtida exponering under den period som krävs för att avveckla dessa transaktioner, eller återsäkra deras marknadsrisk, när motparten i transaktionen eller transaktionsportföljen har fallerat.
141. *marknadsrisk*: risken för förluster till följd av marknadsprisrörelser, inbegripet till följd av valutakursrörelser eller råvaruprisrörelser.
142. *valutarisk*: risken för förluster till följd av växelkursrörelser.
143. *råvarurisk*: risken för förluster till följd av råvaruprisrörelser.
144. *handlarbord*: en tydligt fastställd grupp av handlare som institutet har inrättat för att gemensamt förvalta en portfölj av handelslagerpositioner i enlighet med en väldefinierad och sammanhållen affärsstrategi och som agerar inom ramen för samma riskhanteringsstruktur.
145. *litet och icke-komplex institut*: ett institut som uppfyller samtliga nedanstående villkor:
- a) Det är inte ett stort institut:
 - b) Det totala värdet av dess tillgångar på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, på konsoliderad nivå i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU har under de fyra år som föregår den aktuella årliga rapporteringsperioden i genomsnitt varit lika med eller mindre än tröskelvärdet 5 miljarder EUR. Medlemsstaterna får sänka det tröskelvärdet.
 - c) Det omfattas inte av några skyldigheter eller omfattas av förenklade skyldigheter avseende planer för återhämtning och resolution i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
 - d) Dess handelslagerverksamhet är att betrakta som liten i enlighet med artikel 94.1.
 - e) Det totala värdet av dess derivatpositioner som innehas i avsikt att bedriva handel är inte högre än 2 % av de totala tillgångarna i och utanför balansräkningen, och det totala värdet av derivatpositioner är inte högre än 5 %, varvid båda värdena beräknas i enlighet med artikel 273a.3.

- f) Över 75 % av både institutets totala tillgångar och skulder på grupp nivå, i båda fallen exklusive exponeringar inom gruppen, är kopplade till verksamheter där motparterna är belägna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- g) Institutet använder inte internmodeller för att uppfylla tillsynskraven i enlighet med denna förordning utom för dotterbolag som använder interna modeller utvecklade på grupp nivå, förutsatt att gruppen omfattas av de krav på offentliggörande som fastställs i artikel 433a eller artikel 433c på grupp nivå.
- h) Institutet har inte vänt mot en klassificering som ett litet och icke-komplex institut till den behöriga myndigheten.
- i) Den behöriga myndigheten har inte beslutat att institutet på grundval av en analys av dess storlek, sammankopplingar, komplexitet eller riskprofil inte kan betraktas som ett litet och icke-komplex institut.
146. *stort institut*: ett institut som uppfyller något av följande villkor:
- a) Det är ett globalt systemviktigt institut.
- b) Det har identifierats som annat systemviktigt institut i enlighet med artikel 131.1 och 131.3 i direktiv 2013/36/EU.
- c) Det hör till de tre största instituten i den medlemsstat där det är etablerat, räknat i sammanlagt värde på tillgångarna.
- d) Det sammanlagda värdet på dess tillgångar på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, på grundval av den konsoliderade situationen i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU är lika med eller större än 30 miljarder EUR.
147. *stort dotterföretag*: ett dotterföretag som definieras som stort institut.
148. *ej börsnoterat institut*: ett institut som inte har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.
149. *redovisning*: vid tillämpningen av del åtta en redovisning i samma betydelse som i artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger under vilka omständigheter villkoren i punkt 1 led 39 är uppfyllda.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Instituterna ska uppfylla kraven i delarna två, tre, fyra, sju, sju a och åtta i denna förordning och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 på individuell nivå, med undantag för artikel 430.1 d i den här förordningen."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bara institut som fastställts vara resolutionsenheter, som även är globala systemviktiga institut eller som tillhör ett globalt systemviktigt institut och som inte har några dotterföretag uppfylla kravet i artikel 92a på individuell nivå.

Större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla kraven i artikel 92b på individuell nivå om de uppfyller samtliga nedanstående villkor:

- a) De utgör inte resolutionsenheter.
- b) De har inga dotterföretag.
- c) De är inte dotterföretag till moderinstitut inom EU."

c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

"3. Inget institut som antingen är ett moderföretag eller ett dotterföretag, och inget institut som ingår i konsolideringen enligt artikel 18, ska vara skyldigt att uppfylla kraven i del åtta på individuell nivå.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska de institut som avses i punkt 1a i den här artikeln uppfylla artikel 437a och led h i artikel 447 på individuell nivå."

4. Kreditinstitut och värdepappersföretag som auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på individuell nivå.

Följande institut ska inte vara skyldiga att uppfylla artikel 413.1 och de därtill hörande rapporteringskraven på likviditet som fastställs i del sju A i denna förordning:

- a) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.
- b) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 16 och artikel 54.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*), förutsatt att de inte genomför någon betydande löptidstransformering.
- c) Institut som inte har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, förutsatt
 - i) att deras verksamhet är begränsad till att erbjuda banktjänster, som förtecknas i leden a–e i avsnitt C i bilagan till den förordningen, till värdepapperscentraler som har auktoriserats i enlighet med artikel 16 i samma förordning, och
 - ii) att de inte genomför någon betydande löptidstransformering.

I avvaktan på kommissionens rapport i enlighet med artikel 508.3 får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex och artikel 430.1 d med beaktande av arten och omfattningen av deras verksamhet och deras komplexitetsgrad.

5. Värdepappersföretag som avses i artiklarna 95.1 och 96.1 i denna förordning, institut för vilka behöriga myndigheter begärt undantag enligt artikel 7.1 eller 7.3 i denna förordning och institut som också auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inte vara skyldiga att uppfylla kraven i del sju och de därtill hörande rapporteringskraven på bruttosoliditetsgrad som fastställs i del sju A i denna förordning på individuell nivå.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EGT L 257 28.8.2014, s. 1)."

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 b ska ändras på följande sätt:

"b) På gruppnivå ansvarar moderinstitutet, och på undergruppsnivå dotterinstitutet, fortlöpande för övervakningen av och tillsynen över likviditetspositionerna, och de finansieringspositioner för vilka undantag beviljats för det krav på stabila nettofinansieringskvot som fastställs i del sex avdelning IV, hos alla institut i gruppen eller undergruppen som omfattas av undantaget och säkerställer en tillräcklig likviditetsnivå och stabil finansiering i de fall där undantag beviljats från det krav på stabil nettofinansieringskvot som fastställs i del sex avdelning IV för alla dessa institut."

b) I punkt 3 ska leden b och c ersättas med följande:

"b) Fördelningen av belopp, lokalisering och ägande när det gäller de nödvändiga likvida tillgångarna inom den enskilda likviditetsundergruppen, där undantag beviljats från kravet på likviditetstäckningskvot enligt definitionen i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, och fördelningen av belopp och lokaliseringen av tillgänglig stabil finansiering inom den enskilda likviditetsundergrupp för vilken undantag beviljats för NSFR-kravet som fastställs i del sex avdelning IV.

c) Fastställandet av de minimibelopp av likvida tillgångar som måste innehas av institut som ska undantas från tillämpningen av kravet på likviditetstäckningskvot enligt definitionen i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och fastställandet av de minimibelopp för tillgänglig stabil finansiering som ska innehas av de institut för vilka undantag beviljas från tillämpning av det NSFR-krav som fastställs i del sex avdelning IV i denna förordning."

c) Följande punkt ska läggas till:

"6. När, i enlighet med den här artikeln, en behörig myndighet helt eller delvis beviljar undantag från tillämpningen av del sex för en institution, får den även bevilja undantag från tillämpningen av de därtill hörande rapporteringskraven på likviditet enligt artikel 430.1 d för den institutionen."

5. Artikel 10.1 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna får, i enlighet med nationell rätt, helt eller delvis bevilja undantag från kraven i delarna två till åtta i denna förordning och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 för ett eller flera kreditinstitut i samma medlemsstat som permanent underställts ett centralt organ som övervakar dem och som är etablerat i samma medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:"

6. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som fastställs i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två, tre, fyra, sju och sju A på grundval av institutens konsoliderade situation, med undantag för artikel 430.1 d. Moderföretag och dotterföretag till dessa som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och överlämnas på vederbörligt sätt. De ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer korrekt konsolidering.

2. För att säkerställa att kraven i denna förordning tillämpas på gruppnivå ska termerna *institut*, *moderinstitut* i en medlemsstat, *moderinstitut inom EU* och *moderföretag*, beroende på vad som är fallet, även avse

a) ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts i enlighet med artikel 21a i direktiv 2013/36/EU,

b) ett utsett institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag om ett sådant moderföretag inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i direktiv 2013/36/EU,

c) ett finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut som utsetts i enlighet med artikel 21a.6 d i direktiv 2013/36/EU.

Den konsoliderade situationen för ett företag som avses i led b) i det första stycket i denna punkt ska vara den konsoliderade situationen för det finansiella moderholdingföretaget eller det blandade finansiella moderholdingföretaget som inte måste godkännas i enlighet med artikel 21a.4 i direktiv 2013/36/EU. Den konsoliderade situationen för ett företag som avses i led c) i det första stycket i denna punkt ska vara den konsoliderade situationen för dess finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag.”

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkt ska införas:

”3a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska endast moderinstitut som fastställts vara resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU uppfylla kraven i artikel 92a i denna förordning på grupp nivå, i den utsträckning och på det sätt som fastställs i artikel 18 i denna förordning.

Bara moderföretag inom EU som är större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU och som inte är resolutionsenheter ska uppfylla kraven i artikel 92b i denna förordning på grupp nivå i den utsträckning och på det sätt som fastställs i artikel 18 i denna förordning. Om artikel 21b.2 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig ska de två mellanvarande moderföretag inom EU som gemensamt identifierats som ett större dotterföretag var för sig uppfylla artikel 92b i denna förordning på grundval av sin konsoliderade situation.”

d) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på grupp nivå om gruppen består av ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investerings tjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU. I avvaktan på den rapport från kommissionen som avses i artikel 508.2 i denna förordning, och om gruppen endast består av värdepappersföretag, får behöriga myndigheter undanta moderinstitutet hemmahörande i EU från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på grupp nivå, med hänsyn till dess verksamhets karaktär, storlek och komplexitet.

Om ett undantag har beviljats enligt artikel 8.1–8.5 ska institut och, i tillämpliga fall, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som ingår i en likviditetsundergrupp, uppfylla kraven i del sex och i artikel 430.1 d på grupp nivå eller på likviditetsundergruppens undergrupps nivå.

5. Om artikel 10 i den här förordningen tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del två till åtta i den här förordningen och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 på grundval av den konsoliderade situationen i den helhet som utgörs av det centrala organet tillsammans med dess underställda institut.

6. Utöver de krav som fastställs i punkt 1–5 i den här artikeln, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, får de behöriga myndigheterna, om det är motiverat av tillsynsskäl på grund av omständigheterna kring risken eller institutets kapitalstruktur, eller om medlemsstaterna antar nationell rätt som kräver en strukturell uppdelning av verksamheterna inom en bankgrupp, kräva att ett institut fullgör de skyldigheter som föreskrivs i del två– åtta i denna förordning samt i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU på undergrupps nivå.

Tillämpning av den metod som avses i första stycket ska inte påverka en effektiv tillsyn på grupp nivå och får inte medföra oproportionerligt negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och den får inte heller utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens funktion.”

7. Artikel 12 ska utgå.

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Gruppberäknad beräkning för globala systemviktiga institut med flera resolutionsenheter

Om minst två globala systemviktiga institutsenheter som tillhör samma globala systemviktiga institut är resolutionsenheter ska moderinstitutet inom EU för detta globala systemviktiga institut beräkna den kapitalbas och de kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning. Beräkningen ska göras på grundval av den konsoliderade ställningen för moderinstitutet inom EU, som om detta var det globala systemviktiga institutets enda resolutionsenhet.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna artikel är lägre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning för alla resolutionsenheter som tillhör detta globala systemviktiga institut ska resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artiklarna 45d.3 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna artikel är högre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning för alla resolutionsenheter som tillhör det globala systemviktiga institutet får resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artiklarna 45d.3 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU."

9. Artiklarna 13 och 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Tillämpning av krav på offentliggörande av information på gruppnivå

1. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av sin konsoliderade situation.

Stora dotterföretag till moderinstitut inom EU ska offentliggöra den information som anges i artiklarna 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a och 453 på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU, på undergruppsnivå.

2. Institut som fastställs vara resolutionsenheter och som är globala systemviktiga institut eller som är delar av globala systemviktiga institut ska uppfylla artikel 437a och artikel 447 h på grundval av resolutionsgruppens konsoliderade ställning.

3. Punkt 1 första stycket ska inte tillämpas på moderinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU, blandade finansiella moderholdingföretag inom EU eller resolutionsenheter om de inkluderas i likvärdig information som offentliggörs på gruppnivå av ett moderföretag som är etablerat i tredjeland.

Punkt 1 andra stycket ska tillämpas på dotterföretag till moderföretag som är etablerade i tredjeland om dessa dotterföretag uppfyller kriterierna för stora dotterföretag.

4. Om artikel 10 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del åtta på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 18.1 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Artikel 14

Tillämpning av kraven i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 på gruppnivå

1. Moderföretag och deras dotterföretag som omfattas av denna förordning ska vara skyldiga uppfylla skyldigheterna i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 på grupp- eller undergruppsnivå för att säkerställa att de arrangemang, processer och rutiner som krävs enligt dessa bestämmelser är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är relevanta för tillsynen kan tas fram. Företagen ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför sådana arrangemang, processer och rutiner som säkerställer att dessa bestämmelser efterlevs.

2. Institut ska tillämpa en extra riskvikt i enlighet med artikel 270a i denna förordning vid tillämpningen av artikel 92 i den här förordningen på grupp- eller undergruppsnivå, om kraven som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 inte uppfylls av en enhet etablerad i tredjeland som ingår i gruppen i enlighet med artikel 18 i den här förordningen om överträdelsen är betydande ställd i relation till gruppens samlade riskprofil."

10. I artikel 15.1 ska inledningsfrasen i första stycket ersättas med följande:

"1. Den samordnande tillsynsmyndigheten får genom beslut i varje enskilt fall avstå från att tillämpa del tre, de därtill hörande rapporteringskraven i del sju A i denna förordning och avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU, med undantag för artikel 430.1 d i denna förordning, på gruppnivå, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:".

11. Artikel 16 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

Undantag från tillämpningen av kraven avseende bruttosoliditetsgraden på gruppnivå för grupper av värdepappersföretag

När alla enheter i en grupp av värdepappersföretag, inbegripet moderenheten, är värdepappersföretag som är undantagna från tillämpningen av kraven i del sju på individuell nivå enligt artikel 6.5, får modervärdepappersföretaget besluta att inte tillämpa kraven i del sju och de därtill hörande kraven avseende bruttosoliditetsgraden i del sju A på gruppnivå."

12. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"Artikel 18

Metoder för konsoliderad tillsyn

1. Institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att uppfylla de krav som avses i avsnitt 1 i detta kapitel på grundval av sin konsoliderade ställning ska genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag. Punkterna 3–6 och punkt 9 i denna artikel ska inte tillämpas om del sex och artikel 430.1 d är tillämplig på grundval av den konsoliderade ställningen för ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller på undergruppsnivå för en likviditetsundergrupp enligt artiklarna 8 och 10.

Vid tillämpningen av artikel 11.3a ska institut som är skyldiga att uppfylla kraven i artiklarna 92a eller 92b på gruppnivå genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag i de relevanta resolutionsgrupperna.

2. Anknutna företag ska ingå i konsolideringen i de fall och i enlighet med de metoder som fastställs i denna artikel.

3. Om företagen är närstående som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU ska behöriga myndigheter avgöra hur konsolideringen ska ske.

4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kräva proportionell konsolidering enligt den andel av kapitalet som innehas av ägarintressen i institut och finansiella institut som leds av ett företag som ingår i konsolideringen, jämte ett eller flera företag som inte ingår i konsolideringen, när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som de innehar.

5. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som avses i punkterna 1 och 4, ska de behöriga myndigheterna avgöra om och hur konsolidering ska ske. De får i synnerhet tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseerade tillsynen.

6. De behöriga myndigheterna ska avgöra om och hur konsolidering ska ske i följande fall:

a) Om de behöriga myndigheterna bedömer att ett institut utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera institut eller finansiella institut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar till dessa institut.

b) Om två eller flera institut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får i synnerhet tillåta eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 22.7, 22.8 och 22.9 i direktiv 2013/34/EU ska användas. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseerade tillsynen.

7. Om ett institut har ett dotterföretag som är ett företag som inte är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag eller har ett ägarintresse i ett sådant företag, ska det tillämpa kapitalandelsmetoden på det dotterföretaget eller ägarintresset. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseerade tillsynen.

Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter tillåta eller kräva att institut tillämpar en annan metod på sådana dotterföretag eller ägarintressen, inbegripet den metod som krävs enligt de tillämpliga redovisningsreglerna, under förutsättning att

- a) institutet inte redan tillämpar kapitalandelsmetoden den 28 december 2020,
- b) det vore orimligt betygande att tillämpa kapitalandelsmetoden, eller kapitalandelsmetoden inte korrekt återspeglar de risker som det företag som avses i första stycket innebär för institutet, och
- c) den tillämpade metoden inte resulterar i en fullständig eller proportionell konsolidering av det företaget.

8. De behöriga myndigheterna får kräva fullständig eller proportionell konsolidering av ett dotterföretag eller ett företag i vilket institutet har ägarintresse, förutsatt att det dotterföretaget eller företaget inte är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag och förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Företaget är inte ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett företag som är undantaget från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet.
- b) Det föreligger en betydande risk för att institutet beslutar att lämna ekonomiskt stöd till det företaget i stressituationer i avsaknad av kontraktsförpliktelser eller utöver vad som enligt kontraktsförpliktelser gäller för tillhandahållande av sådant stöd.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor i enlighet med vilka konsolidering ska ske i de fall som avses i punkterna 3–6 och punkt 8.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

13. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Undergruppskonsolidering av företag i tredjeländer

1. Dotterinstitut ska tillämpa kraven i artiklarna 89, 90 och 91 samt delarna tre, fyra och sju och de därtill hörande rapporteringskraven som fastställs i del sju A på undergruppsbasis om dessa institut har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel kan dotterinstitut välja att inte tillämpa kraven i artiklarna 89, 90 och 91 samt delarna tre, fyra och sju och de därtill hörande rapporteringskraven som fastställs i del sju A på undergruppsbasis om de totala tillgångarna och posterna utanför balansräkningen hos deras dotterföretag och ägarintresse i tredjeländer utgör mindre än 10 % av det totala värdet av dotterinstitutets tillgångar och poster utanför balansräkningen.”

14. Rubriken på del två ska ersättas med följande:

”KAPITALBAS OCH KVALIFICERADE SKULDER”.

15. I artikel 26 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheterna ska bedöma huruvida emitterade kapitalinstrument uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29. Institutet ska klassificera emitterade kapitalinstrument som kärnprimärkapitalinstrument endast om tillstånd beviljas av de behöriga myndigheterna.

Genom undantag från första stycket får institut klassificera efterföljande emissioner av en form av kärnprimärkapitalinstrument för vilka de redan beviljats sådant tillstånd som kärnprimärkapitalinstrument, förutsatt att båda följande villkor uppfylls:

- a) De efterföljande emissionerna regleras av bestämmelser som i huvudsak är likalydande som de bestämmelser som reglerar de emissioner för vilka institutet redan har beviljats tillstånd.
- b) Institutet har underrättat de efterföljande emissionerna till de behöriga myndigheterna i tillräckligt god tid före klassificeringen av dessa som kärnprimärkapitalinstrument.

De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA innan de beviljar tillstånd för nya former av kapitalinstrument som ska klassificeras som kärnprimärkapitalinstrument. De behöriga myndigheterna ska ta vederbörlig hänsyn till EBA:s yttrande och, om de beslutar att avvika från det, skriva till EBA inom tre månader från dagen för mottagandet av EBA:s yttrande och ange skälen för avvikelser från det relevanta yttrandet. Detta stycke är inte tillämpligt på de kapitalinstrument som avses i artikel 31.

På grundval av den information som samlas in från behöriga myndigheter ska EBA upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över samtliga former av kapitalinstrument i varje medlemsstat som räknas som kärnprimärkapitalinstrument. I enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010 får EBA inhämta den information som hör samman med kärnprimärkapitalinstrument som myndigheten anser nödvändig för att fastställa om kriterierna i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29 i denna förordning är uppfyllda och för att upprätthålla och uppdatera den förteckning som avses i detta stycke.

Efter en sådan granskningsprocess som föreskrivs i artikel 80 och om det föreligger tillräckliga bevis för att relevanta kapitalinstrument inte uppfyller eller inte längre uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29, får EBA besluta att inte lägga till dessa instrument på den förteckning som avses i fjärde stycket eller avföra dem från den, beroende på vad som är fallet. EBA ska i detta syfte göra ett tillkännagivande som också ska hänvisa till den relevanta behöriga myndighetens ståndpunkt i frågan. Detta stycke är inte tillämpligt på de kapitalinstrument som avses i artikel 31."

16. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Instrumenten är till fullo betalda och förvärvet av äganderätten till dessa instrument finansieras inte direkt eller indirekt av institutet."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led b i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som kärnprimärkapitalinstrument."

b) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

"Villkoret som fastställs i punkt 1 första stycket h v ska anses vara uppfyllt oaktat om dotterföretaget omfattas av ett avtal om resultatöverföring med sitt moderföretag, enligt vilket dotterföretaget är skyldigt att, efter att dess årsredovisning har utarbetats, till moderföretaget överföra sitt årsresultat, förutsatt att alla följande villkor uppfylls:

- a) Moderföretaget innehar 90 % eller mer av dotterföretagets rösträtter och kapital.
- b) Moderföretaget och dotterföretaget är belägna i samma medlemsstat.
- c) Avtalet slöts för berättigade skatteändamål.
- d) Dotterföretaget har vid utarbetandet av årsredovisningen rätt att minska utdelningsbeloppet genom att hänföra hela eller delar av vinsten till sina egna reserver eller reserveringar för allmänna risker i bankrörelse innan någon betalning görs till moderföretaget.

- e) Moderföretaget är enligt avtalet skyldigt att fullt ut ersätta dotterföretaget för alla dotterföretagets förluster.
- f) Avtalet är föremål för en uppsägningsperiod enligt vilken avtalet kan upphävas först vid slutet av ett räkenskapsår, med verkan tidigast från och med början av följande räkenskapsår, varvid moderföretagets skyldighet att ersätta dotterföretaget fullt ut för alla förluster som uppstått under det innevarande räkenskapsåret är oförändrad.

Om ett institut har ingått ett avtal om resultatöverföring ska det utan dröjsmål meddela detta till den behöriga myndigheten och lämna en kopia av avtalet till den behöriga myndigheten. Institutet ska även utan dröjsmål meddela den behöriga myndigheten om eventuella ändringar i avtalet om resultatöverföring och om upphävandet av det. Ett institut får inte ingå fler än ett avtal om resultatöverföring.”

17. I artikel 33.1 ska led c ersättas med följande:

- ”c) Vinster och förluster i verkligt värde avseende institutets derivatskulder som härrör från förändringar i institutets egen kreditrisk.”

18. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Immateriella tillgångar, med undantag för försiktigt värderade programvarutillgångar vilkas värde inte påverkas negativt av ett instituts resolution, insolvens eller likvidation.”

- ii) Följande led ska läggas till:

”n) För ett minimivärdebaserat åtagande som avses i artikel 132c.2, det belopp med vilket det aktuella marknadsvärdet av de andelar eller aktier i det minimivärdebaserade åtagandets underliggande fonder är lägre än det minimivärdebaserade åtagandets befintliga värde och för vilket institutet hittills inte har medräknat en minskning av kärnprimärkapitalposterna.”

- b) Följande punkt ska läggas till:

”4. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera tillämpningen av de avdrag som avses i punkt 1 b, inbegripet väsentligheten av negativa värdeeffekter som inte ger upphov till några tillsynsmässiga hänsyn.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

19. I artikel 37 ska följande led läggas till:

- ”c) Det belopp som ska dras av ska minskas med beloppet för den redovisningsmässiga omvärdering av dotterföretagens immateriella tillgångar som är en följd av den konsolidering av dotterföretag som kan hänföras till andra personer än de företag som ingår i konsolideringen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”

20. I artikel 39.2 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet ska vara begränsade till uppskjutna skattefordringar som har uppkommit före den 23 november 2016 och som är en följd av temporära skillnader, om samtliga följande villkor är uppfyllda:”.

21. I artikel 45 ska led a i ersättas med följande:

- ”j) Förfallodagen för de korta positionerna är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för de långa positionerna, eller de korta positionernas återstående löptid är minst ett år.”

22. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Denna punkt ska inte tillämpas vid beräkning av kapitalbasmedel enligt kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b, som ska beräknas i enlighet med den ram för avdrag som fastställs i artikel 72e.4."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I led a iv ska sista meningen ersättas med följande:

"Den sammanställda balansräkningen eller den utvidgade aggregerade beräkningen ska rapporteras till de behöriga myndigheterna med den frekvens som fastställs i tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 430.7."

ii) I led a v ska första meningen ersättas med följande:

"v) De institut som ingår i ett institutionellt skyddssystem uppfyller tillsammans på gruppnivå eller utvidgad aggregerad nivå kraven i artikel 92 och rapporterar om efterlevnaden av dessa krav i enlighet med artikel 430."

23. Artikel 52.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är till fullo betalda."

b) I led b ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"b) Instrumenten innehåller inte någon av följande:"

c) Led c ska ersättas med följande:

"c) Förvärvet av äganderätten till instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet."

d) Led h ska ersättas med följande:

"h) Om instrumenten omfattar en eller flera optioner om förtida inlösen, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas."

e) Led j ska ersättas med följande:

"j) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligen eller implicit att instrumenten skulle kunna lösas in, eller återköpas, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation."

f) Led p ska ersättas med följande:

"p) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat ska, enligt lagar eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter resolutionsmyndighetens beslut att utöva de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och inte har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter beslut av relevant myndighet i tredjeland, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument."

g) Följande led ska läggas till:

"q) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat får instrumenten bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, rätten i ett tredjeland om utövandet av de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, i enlighet med den rätten, har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

r) Instrumenten omfattas inte av något kvittnings- eller nettningssarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster."

h) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led a i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som kärnprimärkapitalsinstrument."

24. I artikel 54.1 ska följande led läggas till:

"e) Om primärkapitaltillskottsinstrumenten har emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i ett tredjeland ska den utlösande tröskel på 5,125 % eller högre som avses i led a beräknas enligt det tredjelandets nationella rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten, förutsatt att den behöriga myndigheten efter att ha samrått med EBA konstaterar att bestämmelserna minst motsvarar de krav som uppställs i denna artikel."

25. I artikel 59 ska led a i ersättas med följande:

"j) Förfallodagen för de korta positionerna är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för de långa positionerna, eller de korta positionernas återstående löptid är minst ett år."

26. I artikel 62 ska led a ersättas med följande:

"a) kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren som fastställs i artikel 63 är uppfyllda och i den utsträckning som närmare anges i artikel 64."

27. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Kapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalinstrument om följande villkor är uppfyllda:"

b) Led a ska ersättas med följande:

"a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är till fullo betalda."

c) I led b ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"b) Instrumenten innehas inte av någon av följande:"

d) Leden c och d ska ersättas med följande:

"c) Förvärvet av äganderätten till instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet."

d) Fordran på instrumentens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är efterställd alla fordringar som härrör från kvalificerade skuldinstrument."

e) I led e ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"e) Instrumenten är utan säkerhet eller är inte föremål för en garanti som ökar förmånsrätten för fordringarna, vilken lämnats av."

f) Leden f–n ska ersättas med följande:

"f) Instrumenten omfattas inte av några arrangemang som på något annat sätt ökar förmånsrätten för fordringarna på instrumenten."

- g) Instrumentens ursprungliga löptid är minst fem år.
- h) De bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller inget incitament för institutet att lösa in eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt, innan de löper ut.
- i) Om instrumenten omfattar en eller flera optioner om återbetalning i förväg, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas.
- j) Instrumenten får bara köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg om villkoren som fastställs i artikel 77 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivningsdatum, utom då villkoren i artikel 78.4 är uppfyllda.
- k) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligen eller implicit att instrumenten skulle kunna köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.
- l) De bestämmelser som reglerar instrumenten ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation.
- m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, från instrumenten ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet eller dess moderföretag.
- n) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter resolutionsmyndighetens beslut att utöva de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och inte har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter beslut av relevant myndighet i tredjeland, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument."

g) Följande led ska läggas till:

"o) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat får instrumenten bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, rätten i ett tredjeland om utövandet av de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, i enlighet med den rätten, har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

p) Instrumenten omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster."

h) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led a i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som supplementärkapitalinstrument."

28. Artikel 64 ska ersättas med följande:

"Artikel 64

Avskrivning av supplementärkapitalinstrument

1. Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på mer än fem år ska till hela sitt värde räknas som supplementärkapitalposter.

2. I vilken grad supplementärkapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalposter under de sista fem åren av sin löptid ska beräknas genom att resultatet av den beräkning som avses i led a multipliceras med summan i led b enligt följande:
- a) Instrumentens bokförda värde den första dagen av den avtalade löptidens sista femårsperiod, dividerat med antal dagar under denna period.
- b) Antalet återstående dagar av instrumentens återstående avtalade löptid.”
29. I artikel 66 ska följande led läggas till:
- ”e) Summan av de poster som måste dras av från kvalificerade skuldposter enligt artikel 72e och som överstiger institutets kvalificerade skuldposter.”
30. I artikel 69 ska led a i ersättas med följande:
- ”i) Förfallodagen för den korta positionen är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för den långa positionen, eller den korta positionens återstående löptid är minst ett år.”
31. Följande kapitel ska införas efter artikel 72:

”KAPITEL 5a

Kvalificerade skulder

Avsnitt 1

Kvalificerade skuldposter och skuldinstrument

Artikel 72a

Kvalificerade skuldposter

1. Följande ska utgöra kvalificerade skuldposter, såvida de inte omfattas av någon av de kategorier av undantagna skulder som fastställs i punkt 2 i denna artikel, och i den utsträckning som närmare anges i artikel 72c:
- a) Kvalificerade skuldinstrument, om villkoren som fastställs i artikel 72b är uppfyllda, såvida de inte räknas som kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital eller supplementärkapitalposter.
- b) Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på minst ett år, i den utsträckning de inte räknas som supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 64.
2. Följande skulder ska undantas från kvalificerade skuldposter:
- a) Garanterade insättningar.
- b) Avistainlåning och kortfristig inlåning med en ursprunglig löptid på mindre än ett år.
- c) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (*).
- d) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade i unionen.
- e) Skulder med säkerhet, inbegripet säkerställda obligationer och skulder i form av finansiella instrument som används för risksäkringsändamål och som utgör en integrerad del av säkerhetsmassan, och som säkrats i enlighet med nationell rätt på liknande sätt som säkerställda obligationer, under förutsättning att alla de säkrade tillgångar som hänförs till en säkerställd obligations säkerhetsmassa inte påverkas och förblir separerade med tillräcklig finansiering och med undantag för del av skuld med säkerhet eller en skuld för vilken säkerhet har ställts som överstiger värdet av de tillgångar, den panträtt, den företagsinteckning eller annan säkerhet som ställts för den.

- f) Skulder som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel, inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på uppdrag av fondföretag, under förutsättning att kunderna är skyddade enligt gällande insolvensrätt.
- g) Skulder som hänför sig till en förtroenderelation mellan resolutionsenheten eller något av dess dotterföretag (som förvaltare) och en annan person (som mottagare), under förutsättning att en sådan mottagare är skyddad enligt gällande insolvensrätt eller civilrätt.
- h) Skulder till institut, med undantag för skulder till enheter inom samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- i) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till
 - i) system eller systemoperatörer som har betecknats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (**),
 - ii) deltagare i system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller
 - iii) centrala motparter från tredjeland som godkänts i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.
- j) En skuld till någon av följande:
 - i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättning som inte regleras av kollektivavtal och med undantag för den rörliga delen av ersättning till sådana risktagare med väsentlig inverkan som avses i artikel 92.2 i direktiv 2013/36/EU.
 - ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn där skulden hänför sig till att institutet eller moderföretaget har tillhandhållits varor eller tjänster som är kritiska för institutets eller moderföretagets löpande verksamhet, däribland it-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.
 - iv) Insättningsgarantisystem om skulden hänför sig till bidrag som ska betalas i enlighet med direktiv 2014/49/EU.
- k) Skulder som hänför sig till derivat.
- l) Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat.

Vid tillämpningen av första stycket l ska skuldinstrument som innefattar optioner om förtida inlösen vilkas utnyttjande emittenten eller innehavaren beslutar om och skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, inte anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av dessa egenskaper.

Artikel 72b

Kvalificerade skuldinstrument

1. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de uppfyller villkoren som fastställs i denna artikel och endast i den utsträckning som fastställs i denna artikel.
2. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Skulderna har emitterats eller tagits upp, beroende på vad som är tillämpligt, direkt av ett institut och är fullt betalda.
 - b) Skulderna ägs inte av någon av följande:
 - i) Institutet eller en enhet som ingår i samma resolutionsgrupp.
 - ii) Ett företag i vilket institutet har ett direkt eller indirekt ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.
 - c) Förvärvet av äganderätten till skulderna har inte direkt eller indirekt finansierats av resolutionsenheten.

- d) Fordran på skuldernas kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är helt efterställd sådana fordringar som hänför sig till de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, det efterställningskravet ska anses vara uppfyllt i någon av följande situationer:
- i) De avtalsbestämmelser som reglerar skulderna anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning.
 - ii) Den tillämpliga rätten anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning.
 - iii) Instrumenten emitteras av en resolutionsenhet som i sin balansräkning inte har några av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning som är likställda med eller har lägre prioritet än kvalificerade skuldinstrument.
- e) Skulderna är utan säkerhet och omfattas inte av någon garanti eller annat arrangemang som ökar förmånsrätten för
- i) institutet eller dess dotterföretag,
 - ii) institutets moderföretag eller dess dotterföretag,
 - iii) varje företag som har nära förbindelser med de enheter som avses i leden i och ii.
- f) Skulderna omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster under resolution.
- g) De bestämmelser som reglerar skulderna innehåller inget incitament för institutet att före förfallodagen köpa, lösa in eller återköpa eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt, utom i de fall som avses i artikel 72c.3.
- h) Innehavarna av instrumenten kan inte lösa in skulderna före förfallodagen utom i de fall som avses i artikel 72c.2.
- i) Med förbehåll för artikel 72c.3 och 72c.4, om skulderna omfattar en eller flera optioner om återbetalning i förväg, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas, utom i de fall som avses i artikel 72c.2.
- j) Skulderna får bara köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg om villkoren i artiklarna 77 och 78a är uppfyllda.
- k) De bestämmelser som reglerar skulderna anger inte uttryckligen eller implicit att skulderna skulle köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av resolutionsenheten, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.
- l) De bestämmelser som reglerar skulderna ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om resolutionsenheten blir insolvent eller försätts i likvidation.
- m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos resolutionsenheten eller dess moderföretag.
- n) För instrument som ges ut efter den 28 juni 2021 hänvisar den relevanta avtalsenliga dokumentationen och, i tillämpliga fall, de prospekt som avser emissionen uttryckligen till möjligheten att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 48 i direktiv 2014/59/EU.

Vid tillämpningen av första stycket a ska endast de delar av skulderna som är till fullo betalda räknas som kvalificerade skuldinstrument.

Vid tillämpning av första stycket d i denna artikel ska, i de fall där vissa av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet, bland annat på grund av att de innehas av en borgenär som har nära förbindelser till gäldenären eftersom denne är eller har varit aktieägare, i ett kontroll- eller koncernförhållande, ledamot i ledningsorganet eller är släkt med någon av dessa personer, fordringar som härrör från sådana undantagna skulder inte beaktas vid efterställningsbedömningen.

3. Förutom de skulder som avses i punkt 2 i denna artikel får resolutionsmyndigheten tillåta att skulder räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som inte överstiger 3,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, under förutsättning att

- a) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i punkt 2 första stycket d, är uppfyllda,
- b) skulderna är likställda med de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 med undantag för sådana undantagna skulder som enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet och som avses i tredje stycket i punkt 2 i denna artikel, och
- c) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte skulle leda till en betydande risk för en framgångsrik rättslig prövning eller giltiga fordringar på ersättning enligt resolutionsmyndighetens bedömning när det gäller de principer som avses i artikel 34.1 g och artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

4. Resolutionsmyndigheten får tillåta att skulderna räknas som kvalificerade skuldinstrument utöver de skulder som avses i punkt 2, under förutsättning att

- a) institutet inte har tillstånd att inkludera de skulder som avses i punkt 3 i de kvalificerade skuldposterna,
- b) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i punkt 2 första stycket d, är uppfyllda,
- c) skulderna är likställda med eller rankas högre än de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, med undantag för de undantagna skulder som enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet och som avses i punkt 2 tredje stycket i denna artikel,
- d) värdet, på institutets balansräkning, av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 som är likställda med eller rankas lägre än sådana skulder i ett insolvensförfarande, inte överstiger 5 % av värdet av institutets kapitalbas och kvalificerade skulder,
- e) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte skulle leda till en betydande risk för en framgångsrik rättslig prövning eller giltiga fordringar på ersättning enligt resolutionsmyndighetens bedömning när det gäller de principer som avses i artikel 34.1 g och artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

5. Resolutionsmyndigheten får endast tillåta att ett institut inkluderar skulder som avses i antingen punkt 3 eller punkt 4 som kvalificerade skuldposter.

6. Resolutionsmyndigheten ska samråda med den behöriga myndigheten vid bedömningen av om villkoren i denna artikel är uppfyllda.

7. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) tillämplig form och art för indirekt finansiering av kvalificerade skuldinstrument,
- b) form och art för incitament till inlösen vid tillämpningen av de villkor som fastställs i punkt 2 första stycket led g i denna artikel samt artikel 72c.3.

Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska vara helt anpassade till den delegerade akt som avses i artikel 28.5 a och artikel 52.2 a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 72c

Avskrivning av kvalificerade skuldinstrument

1. Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på minst ett år ska till fullo räknas som kvalificerade skuldposter.

Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på mindre än ett år ska inte räknas som kvalificerade skuldposter.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar en inlösoption för innehavaren som kan utnyttjas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag då innehavaren tidigast kan utnyttja inlösoptionen och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar ett incitament till köp, inlösen, återbetalning eller återköp för emittenten som kan utnyttjas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag då emittenten tidigast kan utnyttja denna option och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar optioner om förtida inlösen vars utnyttjande emittenten ensam beslutar om före instrumentets ursprungligt angivna förfallodag, men om de bestämmelser som reglerar instrumentet inte innefattar incitament till köp, inlösen, återbetalning eller återköp för instrumentet före dess förfallodag och inte innefattar optioner för inlösen eller återbetalning vars utnyttjande innehavarna beslutar om, ska instrumentets förfallodag definieras som den ursprungligt angivna förfallodagen.

Artikel 72d

Följder av att kvalificeringsvillkoren inte längre uppfylls

Om tillämpliga villkor som fastställs i artikel 72b inte längre uppfylls i fråga om ett kvalificerat skuldinstrument ska skulderna omedelbart upphöra att räknas som kvalificerade skuldinstrument.

De skulder som avses i artikel 72b.2 får fortsätta att räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de räknas som kvalificerade skuldinstrument enligt artikel 72b.3 eller 72b.4.

Avsnitt 2

Avdrag från kvalificerade skuldposter

Artikel 72e

Avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institut som omfattas av artikel 92a ska från kvalificerade skuldposter dra av följande:

- Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av egna kvalificerade skuldinstrument, inbegripet egna skulder som det institutet kan vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.
- Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp resolutionsenhetens förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.
- Tillämpligt belopp, fastställt i enlighet med artikel 72i, av direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.
- Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter, undantaget emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre bankdagar.

2. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska alla instrument som likställs med kvalificerade skuldinstrument behandlas som kvalificerade skuldinstrument, med undantag för instrument som likställs med instrument som räknas som kvalificerade skulder enligt artikel 72b.3 och 72b.4.

3. Vid tillämpningen av detta avsnitt får instituten beräkna värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 på följande sätt:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{1}{L_i} \right)$$

där

h = värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3,

i = index som anger det emitterande institutet,

- H_i = det totala värdet av de kvalificerade skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3,
- I_i = värdet av skulder som det emitterande institutet i har inkluderat i de kvalificerade skuldposterna upp till de tak som anges i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut, och
- L_i = det totala värdet av de utestående skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut.

4. Om ett moderinstitut inom EU eller ett moderinstitut i en medlemsstat som omfattas av artikel 92a har direkta, indirekta eller syntetiska innehav av kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument i ett eller flera dotterföretag som inte ingår i samma resolutionsgrupp som moderinstitutet, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet, efter att vederbörligen ha beaktat yttrandet från resolutionsmyndigheten för eventuellt berörda dotterföretag, tillåta att moderinstitutet drar av sådana innehav genom att dra av ett lägre belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten för moderinstitutet. Detta justerade belopp ska åtminstone vara likvärdigt med beloppet (m_i), som beräknas på följande sätt:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

där

- i = index som anger dotterföretaget,
- OP_i = värdet av kapitalbasinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,
- LP_i = värdet av kvalificerade skuldposter som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,
- β = procentuell andel kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldposter som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderföretaget,
- O_i = värdet av kapitalbasen för dotterföretaget i , utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,
- L_i = värdet av kvalificerade skulder hos dotterföretag i , utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,
- r_i = den kvot som ska tillämpas på dotterföretag i på resolutionsgruppsnivå i enlighet med artikel 92a.1 a i denna förordning och artikel 45d i direktiv 2014/59/EU, och
- $aRWA_i$ = det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den globalt systemviktiga institutsenheten i , beräknad i enlighet med artikel 92.3 och 92.4 med beaktande av de justeringar som anges i artikel 12a.

Om moderinstitutet får dra av det justerade beloppet i enlighet med första stycket ska dotterföretaget dra av mellanskillnaden mellan beloppet av innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som avses i första stycket och det justerade beloppet.

Artikel 72f

Avdrag för innehav i egna kvalificerade skuldinstrument

Vid tillämpning av artikel 72e.1 a ska instituten beräkna innehav grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

- Instituten får beräkna summan av innehav grundat på nettobeloppet för långa positioner, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
 - De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna innebär inte någon motpartsrisk.
 - Såväl de långa som de korta positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.
- Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen för egna kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

- c) Institutet får *netta* bruttovärdet av långa positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
- i) De långa och korta positionerna har samma underliggande index.
 - ii) Såväl de långa som de korta positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

Artikel 72g

Avdragsunderlag för kvalificerade skuldposter

Vid tillämpning av artikel 72e.1 b, c och d ska instituten dra av bruttovärdet av långa positioner med beaktande av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

Artikel 72h

Avdrag för innehav av kvalificerade skulder i andra globalt systemviktiga instituts enheter

Institut som inte tillämpar det undantag som anges i artikel 72j ska göra de avdrag som avses i artikel 72e.1 c och d enligt följande:

- a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
- i) Förfalldagen för den korta positionen infaller antingen samma dag, eller senare än förfalldagen för den långa positionen, eller den korta positionens återstående löptid är minst ett år.
 - ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.
- b) De belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper ska fastställas genom en genomlysning av den underliggande exponeringen för kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

Artikel 72i

Avdrag av kvalificerade skulder om institutet inte har ett väsentligt innehav i globalt systemviktiga instituts enheter

1. Vid tillämpning av artikel 72e.1 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att beloppet i led a i denna punkt multipliceras med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:
 - a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter – där institutet inte har ett väsentligt innehav – överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat genom tillämpning av
 - i) artiklarna 32–35,
 - ii) artikel 36.1 a–g, 36.1 k ii–k v och 36.1 l, exklusive den summa som ska dras av för uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader,
 - iii) artiklarna 44 och 45.
 - b) Summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, delat med totalsumman av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, i resolutionsenheten inte har ett väsentligt innehav.
2. Institutet ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre bankdagar i den summa som avses i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i enlighet med punkt 1 b.

3. Den summa som ska dras av enligt punkt 1 ska fördelas mellan alla de kvalificerade skuldinstrument i en globalt systemviktiga institutsenhet som institutet innehar. Institutet ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som ska dras av enligt punkt 1 genom att multiplicera den summa som anges i led a i denna punkt med den andel som anges i led b i denna punkt:

- a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.
- b) Andelen av den totala summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav, representerat av varje kvalificerat skuldinstrument som institutet innehar.

4. Summan av de innehav som avses i artikel 72e.1 c och som uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i, ii och iii i denna artikel, får inte dras av och ska sätas den tillämpliga riskvikten i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

5. Institutet ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som är riskviktat enligt punkt 4 genom att multiplicera det innehav som måste riskviktas enligt punkt 4 med den andel som erhålls från den beräkning som anges i punkt 3 b.

Artikel 72j

Undantag för handelslagret avseende avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institutet får besluta att inte dra av en viss del av sina direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument, som sammanlagt och enligt det beräknade bruttobeloppet för långa positioner utgör högst 5 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av artiklarna 32–36, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Innehaven finns i handelslagret.
 - b) De kvalificerade skuldinstrumenten har innehafits i högst 30 bankdagar.
2. Beloppen för de poster som inte dragits av enligt punkt 1 ska omfattas av kapitalbaskraven för poster i handelslagret.
3. Om innehav inte har dragits av i enlighet med punkt 1 inte längre uppfyller de villkor som fastställs i den punkten ska innehaven dras av i enlighet med artikel 72g utan tillämpning av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

Avsnitt 3

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Artikel 72k

Kvalificerade skulder

Ett instituts kvalificerade skulder ska utgöras av institutets kvalificerade skuldposter efter de avdrag som avses i artikel 72e.

Artikel 72l

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett instituts kapitalbas och kvalificerade skulder ska utgöras av summan av dess kapitalbas och kvalificerade skulder.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltigt avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45)."

32. Rubriken på kapitel 6 i del två avdelning I ska ersättas med följande:

"Allmänna krav för kapitalbas och kvalificerade skulder".

33. Artikel 73 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"UTDELNING PÅ INSTRUMENT".

b) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. Kapitalinstrument och skulder för vilka ett institut har ensamrätt att besluta att betala utdelning i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument om inte institutet har fått förhandstillstånd av de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska bevilja det förhandstillstånd som avses i punkt 1 endast om de anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutets förmåga att inställa betalningarna enligt instrumentet skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.
- b) Kapitalinstrumentets eller skuldens förmåga att absorbera förluster skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.
- c) Kapitalinstrumentets eller skuldens kvalitet skulle inte på annat sätt minskas genom den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller genom den form i vilken utdelningen kan ske.

Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten avseende institutets efterlevnad av dessa villkor innan den beviljar det förhandstillstånd som avses i punkt 1.

3. Kapitalinstrument och skulder för vilka en annan juridisk person än det institut som ger ut dem har rätt att besluta eller kräva att betalning av utdelning på dessa instrument eller skulder ska göras i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument.

4. Institutet får använda ett brett marknadsindex som en av baserna för att fastställa utdelningsnivån för primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Institutet ska rapportera och offentliggöra de breda marknadsindex som deras kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument är beroende av."

34. I artikel 75 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Löptidskraven för korta positioner enligt artiklarna 45 a, 59 a, 69 a och 72h a ska anses vara uppfyllda för positioner om samtliga följande villkor är uppfyllda:"

35. I artikel 76 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

"1. Vid tillämpning av artiklarna 42 a, 45 a, 57 a, 59 a, 67 a, 69 a och 72h a får institutet reducera summan av en lång position i ett kapitalinstrument med den del av indexet som utgörs av samma underliggande exponering som säkras, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Såväl den långa säkrade positionen som den korta positionen i ett index som används för att säkra den långa positionen finns i handelslagret eller båda finns utanför handelslagret.
- b) De positioner som avses i led a har sitt verkliga värde på institutets balansräkning.
- c) Den korta position som avses i led a uppfyller kraven för en effektiv säkring enligt institutets interna kontrollprocesser.
- d) De behöriga myndigheterna bedömer tillräckligheten hos de interna kontrollprocesser som avses i led c åtminstone en gång om året och är övertygade om att de fortfarande är lämpliga.

2. Om den behöriga myndigheten har beviljat förhandstillstånd får ett institut använda en konservativ skattning av institutets underliggande exponering mot instrument som är inkluderade i index som alternativ till att ett institut beräknar sin exponering mot de poster som avses i ett eller flera av följande led:
- Ena kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.
 - Kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som är utgivna av enheter i den finansiella sektorn och är inkluderade i index.
 - Institutets kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.
3. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja det förhandstillstånd som avses i punkt 2 om de finner det styrkt att det skulle vara operativt betygande för institutet att övervaka den underliggande exponeringen mot de poster som avses i ett eller flera av leden i punkt 2, beroende på vad som är tillämpligt."
36. Artikel 77 ska ersättas med följande:

"Artikel 77

Villkor för reduktion av kapitalbas och kvalificerade skulder

- Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från den behöriga myndigheten för att göra något av följande:
 - Reducera, inlösa eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av institutet på ett enligt den nationella rätten tillåtet sätt.
 - Reducera, fördela eller omklassificera de överkursfonder som är relaterade till kapitalbasinstrument som en annan kapitalbaspost.
 - Verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument före den avtalsenliga löptidens utgång.
 - Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från resolutionsmyndigheten för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument som inte omfattas av punkt 1 före den avtalsenliga löptidens utgång."
37. Artikel 78 ska ersättas med följande:

"Artikel 78

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbas

- Den behöriga myndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att reducera, köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, eller att reducera, fördela eller omklassificera relaterade överkursfonder, om något av följande villkor uppfylls:
 - Institutet ersätter de instrument eller de relaterade överkursfonder som avses i artikel 77.1 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, före eller samtidigt med någon av de åtgärder som avses i artikel 77.1.
 - Institutet har för den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den åtgärd som avses i artikel 77.1 i denna förordning skulle överskrida de krav som fastställs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig.

Om ett institut ger tillräckliga skyddsåtgärder för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas utöver de belopp som krävs enligt denna förordning och direktiv 2013/36/EU får den behöriga myndigheten bevilja institutet ett allmänt förhandstillstånd för att vidta någon av de åtgärder som anges i artikel 77.1 i denna förordning, på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som fastställs i leden a och b i denna punkt. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för en specificerad tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av den behöriga myndigheten. För kärnprimärkapitalinstrument får det

i förväg fastställda beloppet inte överstiga 3 % av emissionen i fråga och 10 % av det belopp med vilket kärnprimärkapitalet överstiger summan av de kärnprimärkapitalkrav som fastställs i denna förordning, i direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig. För primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument får det i förväg fastställda beloppet inte överstiga 10 % av emissionen i fråga och inte överstiga 3 % av totalbeloppet av utestående primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt.

De behöriga myndigheterna ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det tillståndet.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer hållbarheten hos de ersättningsinstrument för institutets inkomstkapacitet som avses i punkt 1 a ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument skulle vara dyrare för institutet än de kapitalinstrument eller överkursfonder de skulle ersätta.

3. Om ett institut vidtar en åtgärd som avses i artikel 77.1 a och det enligt tillämplig nationell rätt är förbjudet att vägra att lösa in sådana kärnprimärkapitalinstrument som avses i artikel 27, får den behöriga myndigheten göra undantag från de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att den behöriga myndigheten kräver att institutet på lämpligt sätt begränsar inlösen av sådana instrument.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att köpa, lösa in, återbeta eller återköpa primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument eller relaterade överkursfonder under fem år från och med utgivningsdatum om villkoren i punkt 1 och ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Det har skett en förändring i den rättsliga klassificeringen av instrumenten som troligen leder till att de utesluts från kapitalbasen eller omklassificeras som en form av kapitalbas av lägre kvalitet och båda följande villkor är uppfyllda:

i) Den behöriga myndigheten anser att en sådan förändring är tillräckligt säker.

ii) Institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att den rättsliga omklassificeringen av dessa instrument inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

b) Det har skett en förändring i den tillämpliga skattemässiga behandlingen av dessa instrument och institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att denna är väsentlig och inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

c) Instrumenten och de relaterade överkursfonderna berättigas fortsatt tillämpning av äldre regler enligt artikel 494b.

d) Institutet ersätter, före eller samtidigt med den åtgärd som avses i artikel 77.1, de instrument eller relaterade överkursfonder som avses i artikel 77.1 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, och den behöriga myndigheten har beviljat den åtgärden på grundval av sin uppfattning att den skulle vara tillsynsmässigt gynnsam och motiverad av exceptionella omständigheter.

e) Primärkapitaltillskottet eller supplementärkapitalinstrumenten återköps för marknadsgarantsändamål.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) innebörden av *hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet*,

b) lämpliga grunder för den begränsning av inlösen som avses i punkt 3,

c) processen, inbegripet begränsningarna och förfarandena vad gäller behöriga myndigheters beviljande av förhandstillstånd för åtgärder enligt artikel 77.1, och datakraven för institutets ansökan om tillstånd från den behöriga myndigheten att genomföra en av åtgärderna förtecknade däri, inbegripet den process som ska tillämpas vid inlösen av aktier som har givits ut till medlemmar i kooperativa sammanslutningar samt tidsfristen för att behandla en sådan ansökan.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013..

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

38. Följande artikel ska införas:

"Artikel 78a

Tillstånd att reducera kvalificerade skuldinstrument

1. Resolutionsmyndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kvalificerade skuldinstrument om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Institutet ersätter de kvalificerade skuldinstrumenten med kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkäpacitet, före eller samtidigt med någon av de åtgärder som anges i artikel 77.2.
- b) Institutet har för resolutionsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den åtgärd som avses i artikel 77.2 i den här förordningen skulle överskrida de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i denna förordning samt i direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som resolutionsmyndigheten, i samförstånd med den behöriga myndigheten, anser nödvändig.
- c) Institutet har för resolutionsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att det är nödvändigt att helt eller delvis ersätta de kvalificerade skulderna med kapitalbasinstrument för att kunna uppfylla kapitalbaskraven enligt denna förordning och enligt direktiv 2013/36/EU för fortsatt auktorisation.

Om ett institut lämnar tillräckliga skyddsåtgärder för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas och sina kvalificerade skulder utöver de belopp som krävs enligt denna förordning samt direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU får resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten bevilja det institutet ett allmänt förhandstillstånd för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som anges i leden a och b i denna punkt. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för en specificerad tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av resolutionsmyndigheten. Resolutionsmyndigheterna ska informera de behöriga myndigheterna om alla förhandstillstånd som beviljas.

Resolutionsmyndigheten ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det förhandstillståndet.

2. När resolutionsmyndigheterna bedömer hållbarheten hos de ersättningsinstrument för institutets inkomstkäpacitet som avses i punkt 1 a ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument eller ersättande kvalificerade skulder skulle vara dyrare för institutet än de som de skulle ersätta.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

- a) samarbetsprocessen mellan den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten,
- b) förfarandet, inbegripet tidsbegränsningar och informationskrav, för beviljande av tillstånd i enlighet med punkt 1 första stycket,
- c) förfarandet, inbegripet tidsbegränsningar och informationskrav, för beviljande av allmänt förhandstillstånd i enlighet med punkt 1 andra stycket,
- d) innebörden av *hållbar när det avser institutets inkomstkäpacitet*.

Vid tillämpning av första stycket d i denna punkt ska förslagen till tekniska standarder för tillsyn vara helt anpassade till den delegerade akt som avses i artikel 78.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

39. Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbas och kvalificerade skulder".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om ett institut innehar kapitalinstrument eller skulder som räknas som kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn eller som kvalificerade skuldinstrument i ett institut och om den behöriga myndigheten anser att dessa innehav syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och återställa den enhetens eller institutets bärkraft, får den behöriga myndigheten bevilja ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om avdrag som annars skulle gälla för dessa instrument."

40. Följande artikel ska införas:

"Artikel 79a

Bedömning av uppfyllandet av villkoren för kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument

Instituten ska ta hänsyn till instrumentens väsentliga egenskaper och inte enbart deras juridiska form vid bedömningen av uppfyllandet av de krav som fastställs i del II. Bedömningen av ett instruments väsentliga egenskaper ska beakta alla arrangemang rörande instrumenten, även om de inte uttryckligen anges i villkoren för själva instrumenten, för att fastställa att de kombinerade ekonomiska effekterna av sådana arrangemang uppfyller syftet med de relevanta bestämmelserna."

41. Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Fortlöpande granskning av kapitalbasen och de kvalificerade skuldinstrumentens kvalitet".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. EBA ska övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av instituten i unionen, och ska omedelbart meddela kommissionen om det finns starka belägg för att dessa instrument inte uppfyller de respektive kvalificeringskriterier som fastställs i denna förordning.

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och på begäran av EBA överlämna all information om nya utgivna kapitalinstrument eller nya typer av skulder som EBA anser vara relevant för att EBA ska kunna övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som har emitterats av instituten i unionen."

c) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"3. EBA ska ge teknisk rådgivning till kommissionen om alla större förändringar av definitionen av kapitalbas och kvalificerade skulder som EBA anser krävs på grund av något av följande:"

42. I artikel 81 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Minoritetsintressen ska bestå av summan av ett dotterföretags kärnprimärkapitalposter om följande villkor är uppfyllda:

a) Dotterföretaget är endera av följande:

i) Ett institut.

ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.

- b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- c) De kärnprimärkapitalposter som avses i den inledande meningen i denna punkt ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2."

43. Artikel 82 ska ersättas med följande:

"Artikel 82

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas ska utgöras av minoritetsintressen, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, samt relaterade balanserade vinstmedel och överkursfonder, för ett dotterföretag för vilket följande villkor är uppfyllda:

- a) Dotterföretaget är endera av följande:
 - i) Ett institut.
 - ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.
 - b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
 - c) Instrumenten ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2."
44. I artikel 83.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapitalinstrument som givits ut av ett specialföretag samt relaterade överkursfonder ska till och med den 31 december 2021 räknas som kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital eller supplementärkapital eller kvalificerande kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:"

45. Följande artikel ska införas:

"Artikel 88a

Kvalificerande kvalificerade skuldinstrument

Skulder som emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i unionen och som tillhör samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten ska kunna inkluderas i ett instituts samlade kvalificerade skuldinstrument om inte annat följer av artikel 92a, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De har emitterats i enlighet med artikel 45f.2 a i direktiv 2014/59/EU.
- b) De köps av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 i direktiv 2014/59/EU inte påverkar resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.
- c) De överskrider inte det belopp som fastställs genom att dra av det belopp som avses i led i från det belopp som avses i led ii:
 - i) Summan av de skulder som emitterats till och köpts av resolutionsenheten direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp och det kapitalbasinstrument som emitterats i enlighet med artikel 45f.2 b i direktiv 2014/59/EU.
 - ii) Det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1 i direktiv 2014/59/EU."

46. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”d) En bruttosoliditetsgrad på 3 %.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Utöver kravet som föreskrivs i punkt 1 led d i denna artikel ska ett globalt systemviktigt institut upprätthålla en bruttosoliditetsbuffert som motsvarar det globalt systemviktiga institutets totala exponeringsmätt som avses i artikel 429.4 i denna förordning multiplicerat med 50 % av den buffert för globala systemviktiga institut som är tillämplig på globalt systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Ett globalt systemviktigt institut ska uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert med enbart primärkapital. Primärkapital som används för att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert får inte användas för att uppfylla något av de bruttosoliditetsbaserade krav som anges i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, om så inte uttryckligen anges i dessa.

Om ett globalt systemviktigt institut inte uppfyller kravet på bruttosoliditetsbuffert ska det omfattas av kapitalkonserveringskravet i enlighet med artikel 141b i direktiv 2013/36/EU.

Om ett globalt systemviktigt institut inte uppfyller både kravet på bruttosoliditetsbuffert och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i 128.6 i direktiv 2013/36/EU samtidigt ska det omfattas av det högre kapitalkonserveringskravet i enlighet med artiklarna 141 och 141b i det direktivet.”

c) Punkt 3 ska ändas på följande sätt:

i) Led b och c ska ersättas med följande:

”b) Kapitalbaskraven för ett instituts handelslager, för

i) marknadsrisk fastställd i enlighet med avdelning IV i denna del, med uteslutande av de metoder som fastställs i kapitlen 1a och 1b i den avdelningen,

ii) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 395–401, i den utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden, fastställda i enlighet med del fyra.

c) kapitalbaskraven för marknadsrisk fastställd i avdelning IV i denna del, med uteslutande av de metoder som fastställs i kapitlen 1a och 1b i den avdelningen, för all verksamhet som är föremål för valutarisk eller råvarurisker.”

ii) Följande led ska införas:

”ca) kapitalbaskraven beräknade i enlighet med avdelning V i denna del, med undantag av artikel 379 för avvecklingsrisk.”

47. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 92a

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut

1. Om inte annat följer av artiklarna 93 och 94 eller av undantagen i punkt 2 i denna artikel ska institut som identifierats som resolutionsenheter och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant alltid leva upp till följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

a) En riskbaserad kvot på 18 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

b) En icke riskbaserad kvot på 6,75 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmätt som avses i artikel 429.4.

2. Kraven i punkt 1 ska inte tillämpas i följande fall:

a) Inom tre år från dagen då institutet eller den grupp där institutet ingår identifierades som ett globalt systemviktigt institut.

b) Inom två år från dagen då resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med direktiv 2014/59/EU.

c) Inom två år från dagen då resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalposter i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

3. Om det totalbelopp som resulterar från tillämpningen av det krav som fastställs i punkt 1 a i denna artikel på varje resolutionsenhet från samma globala systemviktiga institut överstiger kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, som beräknas i enlighet med artikel 12a i denna förordning, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet inom EU efter samråd med andra relevanta resolutionsmyndigheter agera i enlighet med artikel 45d.4 eller 45h.1 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 92b

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Institut som är betydande dotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut och som inte är resolutionsenheter ska alltid uppfylla krav på kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande 90 % av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i artikel 92a.

2. För att efterleva punkt 1 ska primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument endast beaktas om dessa instrument ägs av det yttersta moderföretaget till det globala systemviktiga institutet hemmahörande utanför EU och har emitterats direkt eller indirekt genom andra enheter inom samma koncern, förutsatt att alla sådana enheter är etablerade i samma tredjeland som det yttersta moderföretaget eller i en medlemsstat.

3. Ett kvalificerat skuldinstrument ska endast beaktas för att efterleva punkt 1 om det uppfyller samtliga följande villkor:

a) I händelse av normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har den fordran som härrör från skuld lägre prioritet än fordringar som härrör från skulder som inte uppfyller villkoren i punkt 2 i den här artikeln och som inte räknas som kapitalbasinstrument.

b) Det omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 i direktiv 2014/59/EU."

48. Artikel 94 ska ersättas med följande:

"Artikel 94

Undantag för mindre verksamhet i handelslagret

1. Genom undantag från artikel 92.3 b får instituten beräkna kapitalbaskraven för verksamheten i sina handelslager i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, under förutsättning att storleken på denna verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som följande båda tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

a) 5 % av institutets totala tillgångar.

b) 50 miljoner EUR.

2. Om båda de villkor som anges i punkt 1 a och b är uppfyllda får instituten beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret enligt följande:

a) För de kontrakt som förtecknas i punkt 1 i bilaga II, kontrakt avseende kapital som avses i punkt 3 i den bilagan och kreditderivat får instituten undanta dessa positioner från det kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b.

b) För andra positioner i handelslagret än de som avses i led a i denna punkt får instituten ersätta de kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b med de krav som beräknas i enlighet med artikel 92.3 a.

3. Institutet ska vid tillämpning av punkt 1 beräkna storleken på sin verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen på grundval av uppgifter från den sista dagen i månaden i enlighet med följande krav:
- Alla positioner som ingår i handelslagret i enlighet med artikel 104 ska tas med i beräkningen med undantag av
 - positioner som avser valuta och råvaror,
 - positioner i kreditderivat som godkänns som en intern säkring mot kreditriskeponeringar eller motpartsriskeponeringar utanför handelslagret och kreditderivattransaktioner som fullständigt eliminerar marknadsrisken i de interna säkringar som avses i artikel 106.3.
 - Alla positioner som ingår i beräkningen i enlighet med led a ska värderas till marknadsvärde på det givna datumet, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska instituten använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions marknadsvärde och verkliga värde inte finns tillgängliga på ett givet datum ska instituten använda sig av det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.
 - Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta positioner.
4. När båda de villkor som fastställs i punkt 1 a och b i denna artikel är uppfyllda, oberoende av kraven enligt artiklarna 74 och 83 i direktiv 2013/36/EU, ska artiklarna 102.3 och 102.4 samt artiklarna 103 och 104b i denna förordning inte tillämpas.
5. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2.
6. Om ett institut inte uppfyller ett eller flera av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
7. Ett institut ska upphöra att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2 inom tre månader från det att någon av följande omständigheter föreligger:
- Institutet uppfyller inte de villkor som fastställs i punkt 1 a eller b under tre månader i följd.
 - Institutet uppfyller inte de villkor som fastställs i punkt 1 a eller b under mer än sex av de tolv senaste månaderna.
8. Om ett institut har upphört med att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel ska det endast tillåtas att på nytt börja beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 har uppfyllts under en sammanhängande ettårsperiod.
9. Institutet får inte ingå, köpa eller sälja en position i handelslagret endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.”
49. I del tre avdelning I ska kapitel 2 utgå.
50. Artikel 102 ska ändras på följande sätt:
- Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:
 - Avsikt att bedriva handel ska styrkas på grundval av de strategier, riktlinjer och förfaranden som institutet infört för att hantera positionen eller portföljen i enlighet med artiklarna 103, 104 och 104a.
 - Institutet ska inrätta och upprätthålla system och kontroller för att hantera sitt handelslager i enlighet med artikel 103.
 - Vid tillämpning av rapporteringskraven som fastställs i artikel 430b.3 ska positioner i handelslagret tilldelas handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b.”
 - Följande punkter ska läggas till:
 - Positionerna i handelslagret ska omfattas av de krav på försiktig värdering som föreskrivs i artikel 105.
 - Institutet ska behandla interna säkringar i enlighet med artikel 106.”

51. Artikel 103 ska ersättas med följande:

"Artikel 103

Förvaltning av handelslagret

1. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den övergripande förvaltningen av handelslagret. Dessa riktlinjer och förfaranden ska åtminstone avse följande:

- a) De verksamheter som av institutet anses vara handel och utgöra en del av handelslagret för kapitalbaskrav-sändamål.
- b) I vilken omfattning en position dagligen kan marknadsvärderas med hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad.
- c) För positioner som är modellvärderade, i vilken omfattning institutet kan
 - i) identifiera alla väsentliga risker som positionen medför,
 - ii) säkra positionens alla väsentliga risker med instrument för vilka det finns en aktiv, likvid tvåvägsmarknad, och
 - iii) erhålla pålitliga uppskattningar av de viktigaste antagandena och nyckelparametrarna som använts i modellen.
- d) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, göra värderingar för positionen som kan valideras externt på ett konsekvent sätt.
- e) I vilken omfattning rättsliga restriktioner eller andra driftskrav skulle hindra institutets möjligheter att genomföra en avveckling eller säkring av positionen på kort sikt.
- f) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, aktivt hantera riskerna med positionerna inom sin handelsverksamhet,
- g) I vilken omfattning institutet får omklassificera risker eller positioner in i och ut ur handelslagret och kraven för sådana omklassificeringar, som avses i artikel 104a.

2. När institutet förvaltar sina positioner eller portföljer i handelslagret ska det uppfylla samtliga följande krav:

- a) Institutet ska ha en tydligt dokumenterad handelsstrategi för positionen eller portföljerna i handelslagret som ska vara godkänd av den verkställande ledningen och som anger förväntad innehavsperiod.
- b) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den aktiva förvaltningen av positioner och portföljer i handelslagret, dessa riktlinjer och förfaranden ska innefatta följande:
 - i) Vilka positioner eller portföljer av positioner som varje handlarbord eller, i förekommande fall, handlare får ingå.
 - ii) Fastställande av positionslimiter och övervakning av deras lämplighet.
 - iii) Säkerställande av att handlare är fria att ingå och förvalta positionen inom överenskomna ramar och enligt den godkända strategin.
 - iv) Säkerställande av att positionsrapportering till den verkställande ledningen ingår som en integrerad del i institutets riskhanteringsprocess.
 - v) Säkerställande av att positioner övervakas aktivt med avseende på marknadsinformationskällor och att en bedömning görs av möjligheten att sälja eller säkra positionen eller dess komponentrisker, inklusive en bedömning av kvaliteten på och tillgängligheten till marknadsdata för värderingsprocessen, marknadsomsättningen och storleken på de positioner som det handlas med på marknaden.
 - vi) Aktiva förfaranden och kontroller för bedrägeribekämpning.
- c) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för övervakning av positionerna gentemot institutets handelsstrategi, däribland övervakning av omsättning och positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits."

52. I artikel 104 ska punkt 2 utgå.

53. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 104a

Omklassificering av en position

1. Institutet ska ha klart fastställda riktlinjer för att avgöra vilka exceptionella omständigheter som motiverar att en position i handelslagret omklassificeras som en position utanför handelslagret eller omvänt, att en position utanför handelslagret omklassificeras som en position i handelslagret, i syfte att fastställa kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna godtar. Institutet ska se över dessa riktlinjer minst en gång per år.

För tillämpningen av första stycket i denna punkt ska EBA övervaka skillnaderna i tillsynspraxis och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 senast den 28 juni 2024 avseende innebörden av "exceptionella omständigheter". Fram till dess att EBA har utfärdat dessa riktlinjer ska de behöriga myndigheterna underrätta EBA och motivera sina beslut om att ge eller att inte ge tillstånd för att ett institut omklassificerar en position såsom avses i punkt 2 i denna artikel.

2. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja tillstånd att omklassificera en position i handelslagret som en position utanför handelslagret eller omvänt, omklassificera en position utanför handelslagret som en position i handelslagret i syfte att fastställa kapitalbaskrav om institutet till de behöriga myndigheterna skriftligen har lämnat styrkande uppgifter om att dess beslut att omklassificera positionen är resultatet av en sådan exceptionell omständighet som är i linje med de riktlinjer som institutet fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Institutet ska för detta syfte lägga fram uppgifter som i tillräcklig grad styrker att positionen inte längre uppfyller villkoren för att klassificeras som en position i handelslagret eller en position utanför handelslagret, enligt artikel 104.

Det beslut som avses i första stycket ska godkännas av ledningsorganet.

3. Om den behöriga myndigheten har beviljat tillstånd för att omklassificera en position i enlighet med punkt 2 ska det institut som erhållit det tillståndet

a) utan dröjsmål offentliggöra

i) att positionen har omklassificerats, och

ii) om effekten av den omklassificeringen är en minskning i institutets kapitalbaskrav, storleken på denna minskning, och

b) om effekten av denna omklassificering är en minskning i institutets kapitalbaskrav, inte redovisa denna effekt förrän positionen löper ut, såvida inte institutets behöriga myndighet tillåter att institutet redovisar denna effekt tidigare.

4. Institutet ska beräkna nettoförändringen av dess kapitalbaskrav till följd av positionens omklassificering som skillnaden mellan kapitalbaskraven omedelbart efter omklassificeringen och kapitalbaskraven omedelbart före omklassificeringen, alla beräknade i enlighet med artikel 92. Vid beräkningen ska inga effekter av andra faktorer än omklassificeringen beaktas.

5. Omklassificeringen av en position enligt denna artikel ska vara oåterkallelig.

Artikel 104b

Krav för handlarbord

1. Vid tillämpningen av rapporteringskraven i artikel 430b.3 ska institutet inrätta handlarbord och låta alla sina positioner i handelslagret ingå i dessa handlarbord. Positionerna i handelslagret ska endast tilldelas samma handlarbord om de är i överensstämmelse med den avtalade affärsstrategin för handlarbordet och om de löpande förvaltas och övervakas i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Institutets handlarbord ska alltid uppfylla samtliga följande krav:

a) Varje handlarbord ska ha en tydlig och utmärkande affärsstrategi och en riskhanteringsstruktur som är lämplig i förhållande till affärsstrategin.

- b) Varje handlarbord ska ha en tydlig organisationsstruktur; positioner i ett visst handlarbord ska förvaltas av särskilt utsedda handlare inom institutet. Varje handlare ska ha särskilda funktioner vid handlarbordet. Varje handlare ska endast tilldelas ett handlarbord.
- c) Varje handlarbord ska fastställa positionslimiter enligt sin affärsstrategi.
- d) Rapporter om verksamhet, lönsamhet, riskhantering och regleringskrav på handlarbordsnivå ska läggas fram minst en gång i veckan och regelbundet meddelas till ledningsorganet.
- e) Varje handlarbord ska ha en tydlig årlig verksamhetsplan som inbegriper en väldefinierad ersättningspolicy som grundar sig på sunda kriterier för resultatmätning.
- f) Rapporter om positioner som förfaller, om överträdelse av handelslimiter intradag, om överträdelse av handelslimiter från dag till dag och om åtgärder som institutet vidtagit för att komma tillrätta med överträdelserna samt bedömningar av marknadslikviditet, ska varje månad utarbetas för varje handlarbord och göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna.
3. Genom undantag från punkt 2 b får ett institut tilldela en handlare mer än ett handlarbord, förutsatt att institutet till den behöriga myndighetens belåtenhet visar att tilldelningen bottnar i företagsmässig eller resursmässig hänsyn och att tilldelningen bevarar de övriga kvalitativa krav som anges i denna artikel och som gäller för handlare och handlarbord.
4. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna hur de efterlever punkt 2. De behöriga myndigheterna får kräva att ett institut ändrar sina handlarbords struktur eller organisation så att de efterlever denna artikel."
54. Artikel 105 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- "1. Alla positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde ska omfattas av de standarder för försiktig värdering som anges i denna artikel. Institutet ska i synnerhet säkerställa att en försiktig värdering av positionerna i handelslagret har en skälig nivå av tillförlitlighet med hänsyn till den dynamiska karaktären hos positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde, kraven på god tillsyn och kapitalkravens funktion och syfte avseende positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde."
- b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:
- "3. Institutet ska omvärdera positionerna i handelslagret som bokförts till verkligt värde minst en gång per dag. Förändringar av dessa positioners värde ska rapporteras i institutets resultaträkning.
4. Institutet ska omvärdera sina positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde till aktuellt marknadsvärde när så är möjligt, inbegripet när relevanta kapitalkrav tillämpas på dessa positioner."
- c) Punkt 6 ska ersättas med följande:
- "6. När marknadsvärdering inte är möjlig ska institutet genomföra en försiktig modellvärdering av sina positioner och portföljer, även vid beräkning av kapitalbaskraven för positionerna i handelslagret och positioner som bokförts till verkligt värde utanför handelslagret."
- d) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:
- "Vid tillämpning av led d i första stycket ska modellen utvecklas eller godkännas oberoende av handlarborden och den ska prövas genom oberoende tester, inbegripet validering av de matematiska grunderna, de gjorda antagandena och implementeringen av programvara."
- e) I punkt 11 ska led a ersättas med följande:
- "a) den ytterligare tid det skulle ta att säkra positionen eller riskerna i positionen utöver de likviditetshorisoner som fastställts för positionens riskfaktorer i enlighet med artikel 325bd,".

55. Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Kraven som fastställs i punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar kraven som gäller säkrade positioner utanför eller i handelslagret, i tillämpliga fall.

3. Om ett institut säkrar en kreditriskexponering eller motpartsriskexponering utanför handelslagret med ett kreditderivat som bokförts i dess handelslager ska denna kreditderivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot kreditriskexponeringen eller motpartsriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan kreditderivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditkydd och som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskkydd utanför handelslagret och fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det kreditderivat som ingåtts med den tredje parten ingå i handelslagret."

b) Följande punkter ska läggas till:

"4. Om ett institut säkrar en aktieriskexponering utanför handelslagret med ett aktiederivat som bokförts i dess handelslager ska denna aktiederivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot aktieriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan aktiederivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditkydd och som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskkydd utanför handelslagret och fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det aktiederivat som ingåtts med den godtagbara tredje part som tillhandahåller kreditkydd ingå i handelslagret.

5. Om ett institut säkrar ränterisk utanför handelslagret med en ränteriskposition som bokförts i dess handelslager ska denna ränteriskposition, vid bedömning av den ränteriskposition som följer av positioner utanför handelslagret i enlighet med artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU, anses vara en intern säkring om följande villkor är uppfyllda:

a) Positionen har tilldelats en separat portfölj från den andra positionen i handelslagret, vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponeringar, i det syftet får ett institut tilldela den portföljen andra ränteriskpositioner som ingåtts med tredje parter, eller med sitt eget handelslager så länge institutet fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de ränteriskpositioner som ingåtts med det egna handelslagret genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje parter.

b) Vid tillämpning av rapporteringskraven i artikel 430b.3: Positionen har tilldelats ett handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b och vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponering, i det syftet får detta handlarbord ingå andra ränteriskpositioner med tredje part eller andra handlarbord inom institutet, så länge dessa andra handlarbord fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de andra ränteriskpositionerna genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje part.

c) Institutet har fullt ut dokumenterat hur positionerna minskar den ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret, i enlighet med kraven i artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kapitalbaskraven för marknadsrisken för alla positioner som tilldelats en separat portfölj enligt punkt 5 a ska beräknas fristående och ska läggas till kapitalbaskraven för de andra handelslagerpositionerna.

7. Vid tillämpning av rapporteringskravet i artikel 430b ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla positioner som tilldelats den separata portfölj som avses i punkt 5 a i den här artikeln eller tilldelats eller

ingåtts av det handlarbord som avses i punkt 5 b i den här artikeln, om lämpligt, beräknas fristående som en separat portfölj och läggas till beräkningen av kapitalbaskravet för de andra handelslagerpositionerna.”

56. I artikel 107 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Vid tillämpning av denna förordning ska exponeringar mot ett värdepappersföretag i tredjeland, ett kreditinstitut i tredjeland och en börs i tredjeland behandlas som exponeringar mot ett institut endast om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav på den enheten som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen.”

57. I artikel 117 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Följande led läggs till:

”o) Internationella utvecklingsfonden.

p) Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462, för att, i enlighet med internationella standarder, ändra den förteckning över multilaterala utvecklingsbanker som avses i första stycket.”

58. I artikel 118 ska led a ersättas med följande:

”a) Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen.”

59. I artikel 123 ska följande punkt läggas till:

”Exponeringar till följd av lån som beviljats av ett kreditinstitut till pensionärer eller anställda med avtal om tillsvidareanställning mot ovillkorlig överföring av en del av låntagarens pension eller lön till det kreditinstitutet ska tilldelas riskvikten 35 %, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) För att betala tillbaka lånet tillåter låntagaren ovillkorligen att pensionsfonden eller arbetsgivaren gör direktbetalningar till institutet genom att dra av de månatliga avbetalningarna på lånet från låntagarens månatliga pension eller lön.

b) Risker för att låntagaren avlider, blir arbetsoförmögen eller arbetslös, eller att låntagarens månatliga nettopension eller nettolön minskar, täcks i tillräcklig utsträckning genom en försäkring som tecknas av låntagaren till förmån för kreditinstitutet.

c) De månatliga avbetalningar som ska göras av låntagaren på alla lån som uppfyller de villkor som fastställs i led a och b får inte sammanlagt överstiga 20 % av låntagarens månatliga nettopension eller nettolön.

d) Lånets maximala ursprungliga löptid är lika med eller mindre än tio år.”

60. Artikel 124 ska ersättas med följande:

”Artikel 124

Exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom

1. En exponering eller en del av en exponering som är fullt ut säkrad genom panträtt i fast egendom ska åsättas riskvikten 100 % om de villkor som fastställs i artikel 125 eller 126 inte är uppfyllda, förutom för den del av exponeringen som hänförs till en annan exponeringsklass. Den del av exponeringen som överskrider fastighetens pantvärde ska åsättas den riskvikt som är tillämplig på den berörda motpartens exponeringar utan säkerhet.

Den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom fast egendom ska inte vara större än det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, pantlånevärdet för den aktuella fasta egendomen.

1a. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 2. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att utnyttja denna artikel och att de på lämpligt sätt är engagerade i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 2.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att på ett ändamålsenligt sätt utföra de uppgifter som den utsedda myndigheten åläggs enligt denna artikel. Det samarbetet ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

2. På grundval av de uppgifter som samlas in enligt artikel 430a och eventuella andra relevanta indikatorer, ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av om riskvikten på 35 % för exponeringar mot ett eller flera fastighetssegment som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter enligt artikel 125 som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och riskvikten på 50 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter enligt artikel 126 som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat är korrekt baserade på

- a) erfarenheterna av förluster avseende exponeringar som är säkrade genom fast egendom,
- b) den framtida utvecklingen på marknaden för fast egendom.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, drar slutsatsen att de riskvikter som avses i artiklarna 125.2 eller 126.2 inte på lämpligt sätt återspeglar de faktiska riskerna i förhållande till ett eller flera fastighetssegment av exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller i kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och om den anser att riskvikternas olämplighet skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten negativt, får den öka riskvikterna för dessa exponeringar inom de gränser som fastställs i fjärde stycket i denna punkt eller införa striktare kriterier än de som fastställs i artiklarna 125.2 eller 126.2.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel ska underrätta EBA och ESRB om varje justering av de riskvikter och kriterier som tillämpas enligt denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra de riskvikter och kriterier för exponeringar som avses i artiklarna 125, 126 och 199.1 a som de införts av den berörda myndigheten.

Vid tillämpningen av denna punkt andra stycket får den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a åsätta riskvikter inom följande intervall:

- a) 35 % till 150 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter.
- b) 50 % till 150 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

3. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a åsätter en högre riskvikt eller striktare kriterier enligt punkt 2 andra stycket, ska instituten få en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa de nya riskvikterna eller kriterierna.

4. EBA ska, i nära samarbete med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera strikta kriterier för beräkning av det pantlånevärde som avses i punkt 1 och de typer av faktorer som ska beaktas för bedömningen av lämpligheten hos de riskvikter som avses i punkt 2 första stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA till myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel ge vägledning om

- a) faktorer som "skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten negativt" enligt punkt 2 andra stycket,
- b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a ska ta hänsyn till när den fastställer högre riskviker.

6. Institutet i en medlemsstat ska tillämpa de riskviker och kriterier som har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 2 på alla sina motsvarande exponeringar som säkrats genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av den medlemsstaten."

61. I artikel 128 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Institutet ska tilldela 150 % riskvikt till exponeringar som är förknippade med särskilt höga risker.

2. Institutet ska vid tillämpningen av denna artikel betrakta var och en av följande exponeringar som exponeringar förknippade med särskilt höga risker:

- a) Investeringar i riskkapitalföretag, förutom när dessa investeringar behandlas i enlighet med artikel 132.
- b) Investeringar i riskkapital, förutom när dessa investeringar behandlas i enlighet med artikel 132.
- c) Spekulativ finansiering av fast egendom."

62. Artikel 132 ska ersättas med följande:

"Artikel 132

Kapitalbaskrav för exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet av fondens exponeringar, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkt 2 första stycket, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.

2. Om villkoren i punkt 3 i denna artikel uppfylls får institutet tillämpa genomlysningmetoden i enlighet med artikel 132a.1 eller den mandatbaserade metoden i enlighet med artikel 132a.2.

Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningmetoden eller den mandatbaserade metoden tilldela sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond riskvikten 1 250 % (nedan kallad *reservmetoden*).

Institutet får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i en fond genom att kombinera de metoder som avses i denna punkt, förutsatt att villkoren för dessa metoder uppfylls.

3. Institutet får fastställa de riskvägda exponeringsbeloppen för en fonds exponeringar i enlighet med metoderna i artikel 132a om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Fonden är endera av följande:
 - i) Ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), som regleras genom direktiv 2009/65/EG.

- ii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som är registrerad enligt artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU.
 - iii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU.
 - iv) En AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt artikel 37 i direktiv 2011/61/EU.
 - v) En icke EU-baserad AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare och marknadsförs i enlighet med artikel 42 i direktiv 2011/61/EU.
 - vi) En icke EU-baserad AIF-fond som inte marknadsförs i unionen och som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredje land som omfattas av en delegerad akt som avses i artikel 67.6 i direktiv 2011/61/EU.
- b) Fondens prospekt eller motsvarande dokument innefattar
- i) de tillgångskategorier som fonden har tillstånd att investera i
 - ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, de relativa begränsningarna och metoderna för att beräkna dem.
- c) Rapporteringen från fonden eller fondens förvaltningsbolag till institutet uppfyller följande krav:
- i) Fondens exponeringar rapporteras minst lika ofta som institutets exponeringar.
 - ii) Den finansiella informationen är tillräckligt detaljerad för att göra det möjligt för institutet att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den metod som institutet valt.
 - iii) Om institutet tillämpar genomlysningmetoden verifieras uppgifterna om de underliggande exponeringarna av en oberoende tredje part.

Genom undantag från led a i det första stycket i denna punkt får multilaterala och bilaterala utvecklingsbanker och andra institut som saminvesterar i fonder med multilaterala eller bilaterala utvecklingsbanker fastställa det riskvägda exponeringsbeloppet av den fondens exponeringar i enlighet med de metoder som fastställs i artikel 132a, förutsatt att de villkor som fastställs i leden b och c i första stycket i den här punkten är uppfyllda och att fondens investeringsmandat begränsar de typer av tillgångar som fonden kan investera i till tillgångar som främjar en hållbar utveckling i utvecklingsländer.

Instituten ska meddela sin behöriga myndighet vilka fonder som de tillämpar den behandling som avses i andra stycket på.

Genom undantag från led c i i första stycket får rapporteringen till institutet från fonden eller fondens förvaltningsbolag, om institutet fastställer det riskvägda exponeringsbeloppet för en fonds exponeringar i enlighet med den mandatbaserade metoden, begränsas till fondens investeringsmandat och eventuella ändringar av detta och utförs först när institutet ådrar sig exponeringen mot fonden för första gången och när det sker en ändring i fondens investeringsmandat.

4. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller tillräcklig information för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponering i enlighet med metoderna i artikel 132a får förlita sig till en tredje parts beräkningar förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den tredje parten är antingen
 - i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller
 - ii) för fonder som inte omfattas av led i i detta led, fondens förvaltningsbolag, förutsatt att detta uppfyller villkoret i punkt 3 a.
- b) Den tredje parten genomför beräkningen i enlighet med metoderna i artikel 132a.1, 132a.2 eller 132a.3, beroende på vad som är tillämpligt.
- c) En extern revisor har bekräftat att tredje partens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig till tredje parts beräkningar ska multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet för en fonds exponering från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

Genom undantag från det andra stycket ska faktorn på 1,2 inte tillämpas om institutet har obegränsad tillgång till de detaljerade beräkningar som utförs av den tredje parten. På begäran ska institutet lämna dessa beräkningar till den behöriga myndigheten.

5. Om ett institut vid beräkning av det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar tillämpar de metoder som avses i artikel 132a (*nivå 1-fond*) och någon av de underliggande exponeringarna av nivå 1-fonden är en exponering i form av andelar eller aktier i en annan fond (*nivå 2-fond*) får det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas genom alla de tre metoder som beskrivs i punkt 2 i denna artikel. Ett institut får endast använda genomlysningmetoden för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen av fondernas exponeringar i nivå 3 och alla påföljande nivåer om det använder den metoden för beräkning av föregående nivåer. I alla andra scenarier ska de använda reservmetoden.

6. Det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar beräknade i enlighet med genomlysningmetoden och mandatmetoden som avses i artikel 132a.1 och 132a.2 ska begränsas till det riskvägda beloppet för den fondens exponeringar som beräknats i enlighet med reservmetoden.

7. Institut som tillämpar genomlysningmetoden i enlighet med artikel 132a.1 får genom undantag från punkt 1 i den här artikeln beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera exponeringsvärdet av dessa exponeringar, beräknat i enlighet med artikel 111, med den riskvikt (RW_i) som beräknas i enlighet med formeln i artikel 132c, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- Instituten bokför värdet på innehavet av andelar eller aktier i en fond till anskaffningskostnaden men bokför värdet på fondens underliggande tillgångar till verkligt värde om de tillämpar genomlysningmetoden.
- En förändring av marknadsvärdet av de andelar eller aktier som instituten bokför till värdet av anskaffningskostnaden förändrar inte institutens kapitalbas och inte heller det exponeringsvärde som hänger samman med dessa innehav.

63. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 132a

Metoder för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av dessa institut.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar använda genomlysningmetoden för att beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med gränserna i fondens mandat och relevant rätt.

Instituten ska utföra beräkningarna som avses i första stycket enligt antagandet att fonden först tar på sig exponering till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant rätt som leder till de högsta kapitalbaskraven, och därefter fortsätter att ta på sig exponering i fallande ordning till den maximala totala exponeringsgränsen är nådd, och att fonden tillämpar bruttosoliditet till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant rätt i tillämpliga fall.

Instituten ska utföra de beräkningar som avses i första stycket i enlighet med metoderna i detta kapitel, kapitel 5 och avsnitten 3, 4 eller 5 i kapitel 6 i denna avdelning.

3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar som ett belopp motsvarande 50 % av kapitalbaskravet för de derivatexponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelse från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbelopp som avses i punkt 2 om ett eller flera av de ingångsvärden som krävs för att utföra beräkningen saknas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 132b

Undantag från metoderna för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Institutet får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta fondens innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument, vilka instituten ska dra av i enlighet med artikel 36.1 och artiklarna 56, 66 respektive 72e.
2. Institutet får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta exponeringar i form av andelar eller aktier i de fonder som avses i artikel 150.1 g och h och istället tillämpa den behandling som avses i artikel 133 på dessa exponeringar.

Artikel 132c

Behandling av fonders exponeringar utanför balansräkningen

1. Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina poster utanför balansräkningen som har potential att omvandlas till exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera exponeringsvärdet av dessa exponeringar, beräknat i enlighet med artikel 111, med följande riskvikt:

- a) För alla exponeringar för vilka instituten använder en av de metoder som anges i artikel 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

där

RW_i^* = riskvikt

i = index som anger fond,

$RWAE_i$ = det belopp som beräknas i enlighet med artikel 132a för en fond,

E_i = exponeringsvärdet för fondens exponeringar,

A_i = det bokföringsmässiga värdet av fondens tillgångar, och

EQ_i = det bokföringsmässiga värdet av fondens aktier.

- b) För alla övriga exponeringar, $RW_i^* = 1\,250\%$.

2. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet av ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller villkoren i punkt 3 i denna artikel som garantibeloppets diskonterade nuvärde med hjälp av en riskfri diskonteringsfaktor. Institutet får minska exponeringsvärdet av ett minimivärdebaserat åtagande med eventuella förluster som bokförts för det minimivärdebaserade åtagandet enligt tillämplig redovisningsstandard.

Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringar utanför balansräkningen som härrör från minimivärdebaserade åtaganden som uppfyller samtliga villkor i punkt 3 i denna artikel genom att multiplicera exponeringsvärdet för dessa exponeringar med en konverteringsfaktor på 20 % och den riskvikt som erhålls enligt artikel 132 eller 152.

3. Institutet ska fastställa det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringar utanför balansräkningen som härrör från minimivärdebaserade åtaganden i enlighet med punkt 2 om alla följande villkor är uppfyllda:
- Institutets exponering utanför balansräkningen är ett minimivärdebaserat åtagande för en investering i andelar eller aktier i en eller flera fonder, enligt vilket institutet endast är skyldigt att göra utbetalningar inom ramen för det minimivärdebaserade åtagandet om marknadsvärdet av fondens eller fondernas underliggande exponeringar är lägre än ett på förhand fastställt tröskelvärde vid en eller flera tidpunkter, som anges i avtalet.
 - Fonden är antingen
 - ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, eller
 - en alternativ investeringsfond (AIF-fond) enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU som endast investerar i överlåtbara värdepapper eller i andra likvida finansiella tillgångar som avses i artikel 50.1 i direktiv 2009/65/EG, om AIF-fondens mandat inte tillåter en bruttosoliditet som är högre än vad som tillåts enligt artikel 51.3 i direktiv 2009/65/EG.
 - Det aktuella marknadsvärdet av de exponeringar som är underliggande till den fond som är underliggande till det minimivärdebaserade åtagandet täcker eller överskrider nuvärdet av det tröskelvärde som anges i det minimivärdebaserade åtagandet, utan att hänsyn tas till effekten av de minimivärdebaserade åtagandena utanför balansräkningen.
 - Om det överskjutande marknadsvärdet av fondens eller fondernas underliggande exponeringar i förhållande till det minimivärdebaserade åtagandets nuvärde sjunker kan institutet, eller ett annat företag som omfattas av samma gruppbaseade tillsyn som institutet i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2002/87/EG, påverka sammansättningen av fondens eller fondernas underliggande exponeringar eller på annat sätt begränsa möjligheten till en ytterligare minskning av det överskjutande beloppet.
 - Den direkta eller indirekta slutmottagaren av det minimivärdebaserade åtagandet är vanligtvis en icke-professionell kund enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU."
64. I artikel 144.1 ska led g ersättas med följande:

"g) Institutet har med hjälp av intermetoden beräknat kapitalbaskraven utifrån sina skattningar av riskparametrar och kan överlämna den rapport som krävs i artikel 430."

65. Artikel 152 ska ersättas med följande:

"Artikel 152

Behandling av exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

- Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera fondens riskvägda exponeringsbelopp, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkterna 2 och 5, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.
- Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa underliggande exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehas direkt av institutet.
- Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fond i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar som ett belopp motsvarande 50 % av kapitalbaskravet för de derivatexponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelse från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. Institut som tillämpar genomlysningmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel och som uppfyller villkoren för permanent partiell användning i enlighet med artikel 150, eller som inte uppfyller villkoren för att använda metoderna i detta kapitel eller en eller flera av de metoder som anges i kapitel 5 för alla eller delar av fondens underliggande exponeringar, ska beräkna riskviktade exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med följande principer:

- a) För exponeringar som hänförs till klassen aktieexponeringar enligt artikel 147.2 e ska instituten tillämpa den förenklade riskviktmetoden enligt artikel 155.2.
- b) För exponeringar som hänförs till klassen för poster som representerar positioner i värdepapperisering enligt artikel 147.2 f ska instituten tillämpa det förfarande som anges i artikel 254 som om dessa exponeringar skulle vara direkt innehavda av dessa institut.
- c) För alla andra underliggande exponeringar ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2 i denna avdelning.

Vid tillämpning av led a i första stycket ska instituten om de inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalföretag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar.

5. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda får institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den mandatbaserade metoden enligt artikel 132a.2. För de exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel ska instituten emellertid tillämpa de metoder som anges där.

6. Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel eller den mandatbaserade metoden i enlighet med punkt 5 i denna artikel tillämpa den reservmetod som avses i artikel 132.2.

7. Institutet får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i fonder genom att kombinera de metoder som avses i denna artikel, förutsatt att villkoren för dessa metoder uppfylls.

8. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller information för att beräkna en fonds riskvägda belopp i enlighet med metoderna som fastställs i punkterna 2, 3, 4 och 5 får förlita sig på en tredje parts beräkningar förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Tredjeparten är antingen
 - i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller
 - ii) för fonder som inte omfattas av led i, i detta led, fondens förvaltningsbolag förutsatt att detta uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.
- b) För exponeringar som inte förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med genomlysningmetoden som fastställs i artikel 132a.1.
- c) För exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med den metod som anges i respektive led.
- d) En extern revisor har bekräftat att tredjepartens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig på tredjeparts beräkningar ska multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen för en fonds exponeringar från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

Genom undantag från det andra stycket ska faktorn på 1,2 inte tillämpas om institutet har obegränsad tillgång till de detaljerade beräkningar som utförs av tredjeparten. På begäran ska institutet lämna dessa beräkningar till den behöriga myndigheten.

9. Vid tillämpning av denna artikel ska artiklarna 132.5, 132.6 och 132b tillämpas. Vid tillämpning av denna artikel ska artikel 132c tillämpas, med de riskvikter som beräknats i enlighet med kapitel 3 i denna avdelning."

66. I artikel 158 ska följande punkt införas:

"9a. Det förväntade förlustbeloppet för ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller samtliga krav som fastställs i artikel 132.c.3 ska vara noll."

67. Artikel 164 ska ersättas med följande:

"Artikel 164

Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Institutet ska ta fram egna skattningar av LGD med iakttagande av kraven i avsnitt 6 i detta kapitel och under förutsättning att det beviljas av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 143. För utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska ett LGD-värde på 75 % användas. Om ett institut kan bryta med sina skattningar av EL för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får institutet använda sin egen LGD-skattning.

2. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart för en enskild exponering eller grupp av exponeringar genom justering av PD- eller LGD-skattningarna, under förutsättning att kraven i artikel 183.1, 183.2 och 183.3 är uppfyllda och de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd. Ett institut ska inte justera PD- eller LGD-värdet på garanterade exponeringar på så sätt att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

3. Vid tillämpning av artikel 154.2 ska LGD för en jämförbar direkt exponering mot den utfärdare av kreditriskskyddet som avses i artikel 153.3 vara LGD för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas, i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen, är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

4. Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier får inte understiga 10 %.

Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i kommersiella fastigheter utan statliga garantier får inte understiga 15 %.

5. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 6. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att utnyttja denna artikel och att de på lämpligt sätt är engagerade i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 6.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att på ett ändamålsenligt sätt utföra de uppgifter som den utsedda myndigheten åläggs enligt denna artikel. Detta samarbete ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

6. På grundval av de uppgifter som samlas in i enlighet med artikel 430a och av andra relevanta indikatorer och med beaktande av den framtida utvecklingen på fastighetsmarknaden, ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 i den här artikeln regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av huruvida de LGD-minimivärden som avses i punkt 4 i den här artikeln är lämpliga för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter belägna i en eller flera delar av territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, drar slutsatsen att de LGD-minimivärden som avses i punkt 4 inte är tillräckliga, och om den anser att LGD-värdenas olämplighet skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten negativt, får den fastställa högre LGD-minimivärden för de exponeringar som är belägna i en eller flera delar av territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat. Dessa högre minimivärden får också tillämpas för ett eller flera fastighetssegment av sådana exponeringar.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska underrätta EBA och ESRB innan den fattar ett sådant beslut som avses i denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra dessa LGD-värden.

7. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 fastställer högre LGD-minimivärden enligt punkt 6, ska instituten få en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa dem.

8. EBA ska i nära samarbete med ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska beakta vid bedömningen av LGD-värdenas lämplighet som ett led i den bedömning som avses i punkt 6.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA ge vägledning till myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 5 i denna artikel om

- a) faktorer som "skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten negativt" enligt punkt 6 och
- b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska ta hänsyn till när den fastställer högre LGD-minimivärden.

10. Institutet i en medlemsstat ska tillämpa de högre LGD-minimivärden som har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 6 på alla sina motsvarande exponeringar som säkrats genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av den medlemsstaten."

68. I artikel 201.1 ska led h ersättas med följande:

"h) Kvalificerade centrala motparter."

69. Följande artikel ska införas:

"Artikel 204a

Godtagbara slag av aktierderivat

1. Som godtagbart kreditriskskydd får instituten använda aktierderivat som är totalavkastningssvappar eller som har liknande ekonomisk effekt, endast i syfte att genomföra interna säkringar.

Om ett institut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningssvapp och redovisar nettobetalingarna för svappen som nettoinkomst, men inte redovisar motsvarande värdeminskning på den tillgång som är skyddad, antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna, ska detta kreditriskskydd inte betecknas som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om ett institut genomför en intern säkring med ett aktierderivat, ska, för att den inre säkringen ska betecknas som godtagbar enligt detta kapitel, den kreditrisk som har överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter.

Om en intern säkring har genomförts i enlighet med första stycket och kraven i detta kapitel är uppfyllda, ska institutet tillämpa de regler som anges i avsnitten 4–6 i detta kapitel för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, då dessa täcks av obetalt kreditriskskydd."

70. Artikel 223 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid transaktioner med OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitt 6 beräkna E_{VA} enligt följande:

$$E_{VA} = E.”$$

b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Vid transaktioner i OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5 i tillämpliga fall ta hänsyn till säkerhetens riskreducerande effekter i enlighet med bestämmelserna i kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5, beroende på vad som är tillämpligt.”

71. Artikel 272 ska ändras på följande sätt:

a) Led 6 ska ersättas med följande:

”6. *säkringsmängd*: en grupp transaktioner inom en enda nettningssmängd för vilken fullständig eller partiell är tillåten för att avgöra den potentiella framtida exponeringen enligt metoderna i avsnitt 3 eller 4 i detta kapitel.”

b) Följande led ska införas:

”7a. *ensidigt marginalavtal*: ett marginalavtal enligt vilket ett institut måste ställa tilläggsmarginälsäkerheter till en motpart men inte självt har rätt att erhålla tilläggsmarginälsäkerhet från motparten i fråga, eller vice versa.”

c) Led 12 ska ersättas med följande:

”12. *aktuellt marknadsvärde* eller *CMV*: nettomarknadsvärdet av alla transaktioner inom en nettningssmängd utan avdrag för eventuell säkerhet som innehafts eller ställt, och där positiva och negativa marknadsvärden nettas vid beräkningen av *CMV*.”

d) Följande led ska införas:

”12a. *netto-belopp av oberoende säkerheter* eller *NICA*: summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter erhållna eller ställda av motparter, beroende på vad som är lämpligt, till den fastställda nettningssmängden som inte är tilläggsmarginäl.”

72. Artikel 273 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II på grundval av en av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i enlighet med denna artikel.

Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.1 får inte använda den metod som fastställs i avsnitt 4. Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.2 får inte använda den metod som anges i avsnitt 5.

Institut får inom en koncern alltid använda en kombination av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6. Ett enskilt institut får inte på permanent basis använda en kombination av de metoder som fastställs i avsnitten 3–6.”

b) Punkterna 6, 7 och 8 ska ersättas med följande:

”6. Enligt de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 ska exponeringsvärdet för en given motpart vara lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningssmängd avseende den motparten.

Genom undantag från första stycket ska exponeringsvärdet – om ett marginalavtal gäller flera nettningssmängder med den motparten och institutet använder en av metoderna i avsnitten 3–6 för att beräkna dessa nettningssmängders exponeringsvärde – beräknas i enlighet med det relevanta avsnittet.

För en viss motpart ska exponeringsvärdet för en viss nettningssmängd av sådana OTC-derivat som förtecknas i bilaga II beräknat i enlighet med detta kapitel vara det värde som är störst av noll och differensen mellan

summan av exponeringsvärdena för alla nettningsmängder avseende denna motpart och summan av säkerheternas kreditvärdighetsjusterade värden avseende denna motpart, vilka institutet betraktar som en genomförd nedskrivning. Kreditvärdighetsjusteringarna ska beräknas utan beaktande av någon motsvarande sådan debetvärdejustering av företagets egen kreditrisk som redan har undantagits från kapitalbasen i enlighet med artikel 33.1 c.

7. Vid beräkningen av exponeringsvärdet i enlighet med metoderna i avsnitt 3, 4 och 5 får instituten behandla två OTC-derivatkontrakt som helt matchar varandra och ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med noll.

Vid tillämpning av första stycket ska två OTC-derivat anses helt matcha varandra om de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Riskpositionerna är motsatta.
- b) Deras egenskaper är, med undantag för handelsdagen, identiska.
- c) Deras kassaflöden tar helt och hållet ut varandra.

8. För fastställande av exponeringsbeloppet för exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel, ska instituten använda en av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 i detta kapitel, oavsett vilka metoder institutet har valt för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalbaskravet för transaktioner med lång avvecklingscykel får ett institut som använder den metod som redovisas i kapitel 3 tillämpa riskvikterna enligt den metod som redovisas i kapitel 2 på permanent basis, oavsett värdet av sådana positioner.”

- c) Följande punkt ska läggas till:

”9. När det gäller de metoder som föreskrivs i avsnitten 3–6 i detta kapitel ska instituten behandla transaktioner där specifik korrelationsrisk konstaterats i enlighet med artikel 291.2, 291.4, 291.5 och 291.6.”

73. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 273a

Villkor för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet får beräkna exponeringsvärdet av derivatpositioner i enlighet med metoden i avsnitt 4 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som båda följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 10 % av institutets totala tillgångar.
- b) 300 miljoner EUR.

2. Institutet får beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med metoden som fastställs i avsnitt 5 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som båda följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 5 % av institutets totala tillgångar.
- b) 100 miljoner EUR.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten beräkna storleken på sin derivatverksamhet inom och utanför balansräkningen med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden i enlighet med följande krav:

- a) Derivatpositionerna ska värderas till sitt marknadsvärde på det givna datumet, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska instituten använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions marknadsvärde och verkliga värde inte finns tillgängliga på ett givet datum ska instituten använda sig av det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.

- b) Det absoluta värdet av långa derivatpositioner ska summeras med det absoluta värdet av korta derivatpositioner.
- c) Alla derivatpositioner ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditriskeponeringar utanför handelslagret.
4. Genom undantag från punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt, får ett institut som ingår i en grupp och som skulle behöva tillämpa den metod som fastställs i avsnitt 3 eller 4 eftersom det på individuell nivå överskrider tröskelvärdena i punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt, välja att efter godkännande av de behöriga myndigheterna tillämpa den metod som skulle tillämpas på gruppnivå, om derivatverksamheten på gruppnivå inte överskrider de tröskelvärden som anges i punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt.
5. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna vilka metoder i avsnitt 4 eller 5 som de använder, eller i förekommande fall upphör att använda, för beräkning av exponeringsvärdet för deras derivatpositioner.
6. Institutet får inte ingå en derivattransaktion, köpa eller sälja ett derivatinstrument endast för att efterleva något av villkoren i punkterna 1 och 2 under den bedömning som genomförs varje månad.

Artikel 273b

Bristande uppfyllande av villkoren för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet av derivat

1. Om ett institut inte uppfyller ett eller flera av kraven i artikel 273a.1 och 273a.2 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
2. Ett institut ska upphöra att beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt, inom tre månader efter det att något av följande föreligger:
- a) Institutet uppfyller inte villkoren som avses i led a i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller det tröskelvärde som anges i led b i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än tre månader i följd.
- b) Institutet uppfyller inte villkoren som avses i led a i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller det tröskelvärde som anges i led b i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än sex av de föregående tolv månaderna.
3. Om ett institut har upphört att beräkna exponeringsvärdena av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt, ska det endast tillåtas att återuppta beräkningen av exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5 om det visar för den behöriga myndigheten att alla villkor som fastställs i artikel 273a.1 eller 273a.2 har uppfyllts under en period på ett år."
74. I del tre avdelning II kapitel 6 ska avsnitten 3, 4 och 5 ersättas med följande:

"Avsnitt 3

Schablonmetoden för motpartskreditrisk

Artikel 274

Exponeringsvärde

1. Ett institut får beräkna ett enskilt exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå för alla transaktioner som omfattas av ett nettningsavtal om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Nettningsavtalet tillhör en av de typer av nettningsavtal som avses i artikel 295.
- b) Nettningsavtalet har godkänts av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 296.
- c) Institutet har levt upp till de förpliktelser avseende nettningsavtalet som fastställs i artikel 297.

Om något av villkoren i det första stycket inte uppfylls ska institutet behandla varje transaktion som om det vore sin egen nettningsmängd.

2. Institutet ska beräkna nettningsmängdens exponeringsvärde med hjälp av schablonmetoden för motpartskreditrisk enligt följande:

$$\text{Exponeringsvärde} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

där

RC = ersättningskostnaden beräknad i enlighet med artikel 275, och

PFE = den potentiella framtida exponeringen beräknad i enlighet med artikel 278,

$\alpha = 1,4$.

3. Exponeringsvärdet av en nettningsmängd som omfattas av ett kontraktensligt marginalavtal ska begränsas till exponeringsvärdet av samma nettningsmängd som inte omfattas av någon form av marginalavtal.

4. Om flera marginalavtal är tillämpliga på samma nettningsmängd ska instituten hänföra varje marginalavtal till den grupp av transaktioner i nettningsmängden till vilken det marginalavtalet kontraktensligt gäller och beräkna ett exponeringsvärde separat för var och en av dessa grupperade transaktioner.

5. Institutet får fastställa exponeringsvärdet av en nettningsmängd till noll om nettningsmängden uppfyller samtliga följande villkor:

- Nettningsmängden består enbart av sålda optioner.
- Nettningsmängdens aktuella marknadsvärde är alltid negativt.
- Premien för alla optioner i nettningsmängden har erhållits av samtliga institut som en garanti för kontraktens verkställande.
- Nettningsmängden omfattas inte av något marginalavtal.

6. I en nettningsmängd ska instituten ersätta en transaktion som utgörs av en ändlig linjär kombination av köpta eller sålda köp- eller säljoptioner med alla de enskilda optioner som formar den linjära kombinationen, som en enskild transaktion, i syfte att beräkna exponeringsvärdet av nettningsmängden i enlighet med detta avsnitt. Varje sådan kombination av optioner ska betraktas som en enskild transaktion i den nettningsmängd i vilken kombinationen ingår vid beräkning av exponeringsvärdet.

7. Exponeringsbeloppet för en kreditderivattransaktion som representerar en lång position i den underliggande tillgången får begränsas till det utestående obetalda premiebeloppet, förutsatt att det behandlas som en egen nettningsmängd som inte omfattas av ett marginalavtal.

Artikel 275

Ersättningskostnad

1. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden RC för nettningsmängder som inte omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för enskilda nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

VM = det volatilitetsjusterade värdet av den nettotilläggs marginal som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till nettningsmängden för att minska förändringarna av nettningsvärdets CMV,

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

3. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för flera nettningsmängder som omfattas av samma marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} + \max \left\{ \sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

i = det index som betecknar den nettningsmängd som omfattas av det enskilda marginalavtalet.

CMV_i = CMV av nettningsmängd i,

VM_{MA} = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder för att minska förändringarna av deras CMV,

NICA_{MA} = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerhet som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder som inte är VM_{MA}.

Vid tillämpning av första stycket får NICA_{MA} beräknas på handelsnivå, nettningsmängdsnivå eller för alla nettningsmängder på vilka marginalavtalet tillämpas beroende på vilken nivå marginalavtalet tillämpas.

Artikel 276

Godkännande och behandling av säkerhet

1. Vid tillämpning av detta avsnitt ska instituten beräkna säkerhetsbeloppen för VM, VM_{MA}, NICA och NICA_{MA}, genom att tillämpa samtliga följande krav:

- Om alla transaktioner som ingår i en nettningsmängd tillhör handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artiklarna 197 och 299 godtas.
- Om en nettningsmängd innehåller minst en transaktion som återfinns utanför handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artikel 197 godtas.
- Säkerhet från en motpart ska ges positivt tecken och säkerhet som ställs till en motpart ska ha negativt tecken.
- Det volatilitetsjusterade värdet av alla typer av säkerheter som erhålls eller ställs ska beräknas i enlighet med artikel 223, vid denna beräkning ska instituten inte använda metoden i artikel 225.
- Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM och NICA.
- Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM_{MA} och NICA_{MA}.
- Inga sådana säkerheter som ställs till motparter som är separerade från motpartens tillgångar – och därmed är konkurskyddade i det fall motparten skulle falla eller hamna på obestånd – ska tas med i beräkningen av NICA och NICA_{MA}.

2. Vid beräkning av det volatilitetsjusterade värdet av sådana ställda säkerheter som avses i punkt 1 d i denna artikel ska instituten ersätta formeln som fastställs i artikel 223.2 med följande formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_c + H_{ix})$$

där

C_{VA} = det volatilitetsjusterade värdet av ställda säkerheter

C = säkerheten

H_c och H_{ix} definieras i enlighet med artikel 223.2.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d ska instituten fastställa den avvecklingsperiod som är relevant för beräkningen av det volatilitetsjusterade värdet av all säkerhet som erhålls eller ställs i enlighet med en av följande tidshorisonter:

- a) Ett år för de nettningmängder som avses i artikel 275.1.
- b) Den marginalriskperiod som i enlighet med led b i artikel 279c.1 fastställs för de nettningmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3.

Artikel 277

Inplacering av transaktioner i riskkategorier

1. Instituterna ska placera in varje transaktion som ingår i en nettningmängd i en av följande riskkategorier för att fastställa nettningmängdens potentiella framtida exponering, som avses i artikel 278:

- a) Ränterisk.
- b) Valutarisk.
- c) Kreditrisk.
- d) Aktierisk.
- e) Råvarurisk.
- f) Övriga risker.

2. Instituterna ska genomföra den inplacering som avses i punkt 1 på grundval av derivattransaktionens primära riskdrivare. Den primära riskdrivaren ska vara den enda väsentliga riskdrivaren för en derivattransaktion.

3. Genom undantag från punkt 2 ska institut placera in derivattransaktioner som har mer än en väsentlig riskdrivare i fler än en riskkategori. Om alla väsentliga riskdrivare för en av dessa transaktioner tillhör samma riskkategori ska instituten endast behöva placera in den transaktionen en gång i denna riskkategori på grundval av den väsentligaste av dessa riskdrivare. Om de väsentliga riskdrivarna för en av dessa transaktioner tillhör olika riskkategorier ska instituten placera in denna transaktion en gång i varje riskkategori för vilken transaktionen har minst en väsentlig riskdrivare, på grundval av den väsentligaste riskdrivaren i den riskkategorin.

4. Instituterna ska utan hinder av vad som anges i punkterna 1, 2 och 3 tillämpa följande krav när de placerar in transaktioner i de riskkategorier som förtecknas i punkt 1:

- a) Om en transaktions primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i en viss transaktion som avses i punkt 3, är en inflationsvariabel ska instituten placera in transaktionen i ränteriskkategorin.
- b) Om en transaktions primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i en viss transaktion som avses i punkt 3, är en klimatvariabel ska institutet placera in transaktionen i råvaruriskkategorin.

5. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) metoden för att identifiera transaktioner med endast en väsentlig riskdrivare,
- b) metoden för att vid tillämpning av punkt 3 identifiera transaktioner med mer än en väsentlig riskdrivare och för att identifiera den väsentligaste av dessa riskdrivare.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 277a

Säkringsmängder

1. Institutet ska fastställa relevanta säkringsmängder för varje riskkategori i en nettningssmängd och hänföra varje transaktion till dessa säkringsmängder enligt följande:

- a) Transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är denominerad i samma valuta.
- b) Transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, utgår från samma valutapar.
- c) Alla transaktioner som placerats in i kreditriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.
- d) Alla transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.
- e) Transaktioner som placerats in i råvaruriskkategorin ska hänföras till en av följande säkringsmängder på grundval av deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3:
 - i) Energi.
 - ii) Metaller.
 - iii) Jordbruksprodukter.
 - iv) Andra råvaror.
 - v) Klimatförhållanden.
- f) Transaktioner som placerats in i kategorin "övriga risker" ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led a i denna punkt ska sådana transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin som har en inflationsvariabel som primär riskdrivare hänföras till separata säkringsmängder, förutom sådana säkringsmängder för transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin som inte har en inflationsvariabel som sin primära riskdrivare. Dessa transaktioner ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är denominerad i samma valuta.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska institutet fastställa separata individuella säkringsmängder i varje riskkategori för följande transaktioner:

- a) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, antingen är den marknadsimplicita volatiliteten eller den realiserade volatiliteten hos en riskdrivare eller korrelationen mellan två riskdrivare.
- b) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är skillnaden mellan två riskdrivare som placerats in i samma riskkategori eller transaktioner som består av två betalningsben som är denominerade i samma valuta och för vilka en riskdrivare från samma riskkategori som den primära riskdrivaren ingår i det andra betalningsbenet än det som inbegriper den primära riskdrivaren.

Vid tillämpning av första stycket led a i denna punkt ska institutet endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategorin om den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led b ska institutet endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategorin om det riskdrivarpär hos dessa transaktioner som avses däri är identiskt och om de två

riskdrivarna i detta par har en positiv korrelation. I annat fall ska instituten hänföra transaktionerna i led b i första stycket till en av de säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 1, på grundval av endast en av de två riskdrivare som avses i första stycket led b.

3. Instituterna ska på begäran från behöriga myndigheter ge information om antalet säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel för varje riskkategori, inbegripet den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, eller riskdrivarparet för var och en av dessa säkringsmängder, och antalet transaktioner i var och en av dessa säkringsmängder.

Artikel 278

Potentiell framtida exponering

1. Instituterna ska beräkna den potentiella framtida exponeringen för en nettningsmängd på följande sätt:

$$PFE = \text{multiplikator} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

där

PFE = den potentiella framtida exponeringen

a = det index som anger de riskkategorier som ingår i beräkningen av nettningsmängdens potentiella framtida exponering,

AddOn^(a) = tillägget för riskkategori a beräknat i enlighet med artiklarna 280a–280f, beroende på vad som är tillämpligt, och

multiplikator = multiplikationsfaktorn beräknad i enlighet med formeln i punkt 3.

Vid denna beräkning ska instituten inkludera tillägget för en viss riskkategori i beräkningen av en nettningsmängd potentiella framtida exponering om minst en transaktion i nettningsmängden har placerats in i den riskkategorin.

2. Den potentiella framtida exponeringen för flera nettningsmängder som omfattas av sådana marginalavtal som avses i artikel 275.3 ska beräknas som summan av potentiella framtida exponeringar av alla enskilda nettningsmängder betraktade som om de inte omfattades av någon form av marginalavtal.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska multiplikatorn beräknas enligt följande:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 & \text{if } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{if } z < 0 \end{cases}$$

där

Floor_m = 5 %, och

$$y = 2 * (1 - \text{Floor}_m) * \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{för de nettningsmängder som avses i artikel 275.1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{för de nettningsmängder som avses i artikel 275.2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{för de nettningsmängder som avses i artikel 275.3} \end{cases}$$

NICA_i = nettobeloppet av oberoende säkerheter beräknat endast för transaktioner som ingår i nettningsmängd i. NICA_i ska beräknas på handelsnivå eller nettningsmängdsnivå beroende på marginalavtalet.

Artikel 279

Beräkning av riskpositionen

Vid beräkning av riskkategoriernas tillägg, som avses i artiklarna 280a–280f ska instituten beräkna riskpositionen för varje transaktion i en nettningensmängd enligt följande:

$$\text{Riskposition} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta beräknat i enlighet med formeln i artikel 279a,

AdjNot = transaktionens justerade teoretiska belopp beräknat i enlighet med artikel 279b, och

MF = transaktionens löptidsfaktor beräknad i enlighet med formeln i artikel 279c.

Artikel 279a

Regulatoriskt delta

1. Institutet ska beräkna det regulatoriska deltat på följande sätt:

- a) För köp- och säljoptioner som ger optionens köpare rätt att köpa eller sälja ett underliggande instrument vid ett positivt pris ett visst eller flera datum i framtiden, utom om dessa optioner placeras in i ränterisk kategorin, ska instituten använda följande formel:

$$\delta = \text{tecken} \cdot N \left(\text{typ} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

där

δ = det regulatoriska deltat

tecken = - 1 om transaktionen är en såld köpoption eller en köpt säljoption,

tecken = + 1 om transaktionen är en köpt köpoption eller en såld säljoption,

typ = - 1 om transaktionen är en säljoption,

typ = + 1 om transaktionen är en köpoption,

$N(x)$ = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. sannolikheten att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x ,

P = avista- eller terminspriset på optionens underliggande instrument; för optioner för vilka kassaflödet beror på ett genomsnittligt värde av priset på det underliggande instrumentet ska P vara lika med det genomsnittliga värdet vid tidpunkten för beräkningen,

K = optionens lösenpris,

T = optionens förfallodag; för optioner som kan utnyttjas endast vid ett framtida datum, är förfallodagen lika med det datumet; för optioner som kan utnyttjas vid flera framtida datum, är förfallodagen lika med det senaste av de datum; förfallodagen ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention, och

σ = optionens regulatoriska volatilitet fastställd i enlighet med tabell 1 på grundval av transaktionens riskkategori och typen av underliggande instrument för optionen.

Tabell 1

Riskkategori	Underliggande instrument	Regulatorisk volatilitet
Valuta	Alla	15 %
Kredit	Instrument med ett enda namn	100 %
	Instrument med flera namn	80 %
Aktier	Instrument med ett enda namn	120 %
	Instrument med flera namn	75 %
Råvaror	Elektricitet	150 %
	Övriga råvaror (exklusive elektricitet)	70 %
Övrigt	Alla	150 %

Institut som använder terminspriset på en options underliggande instrument ska säkerställa att

- i) terminspriset motsvarar optionens egenskaper,
 - ii) den relevanta räntenivå som råder vid rapporteringsdagen används vid beräkning av terminspriset,
 - iii) det underliggande instrumentets förväntade kassaflöden före optionens förfallodag är integrerade i terminspriset.
- b) För trancher i en syntetisk värdepapperisering och ett nth-to-default-kreditderivat, ska instituten använda följande formel:

$$\delta = \text{tecken} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

där

$$\text{tecken} = \begin{cases} + 1 & \text{när kreditriskskydd har erhållits genom transaktionen} \\ - 1 & \text{när kreditriskskydd har lämnats genom transaktionen} \end{cases}$$

A = tranchens fästpunkt; för en nth-to-default-kreditderivattransaktion baserad på referensenheter k, är A = (n-1)/k, och

D = tranchens avskiljningspunkt; för en nth-to-default-kreditderivattransaktion baserad på referensenheter k, är D = n/k.

- c) För andra transaktioner än de som avses i led a eller b ska instituten använda följande regulatoriska delta:

$$\delta = \begin{cases} + 1 & \text{om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin} \\ - 1 & \text{om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin} \end{cases}$$

2. För tillämpningen av detta avsnitt betyder en lång position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, att transaktionens marknadsvärde ökar när värdet på den riskdrivaren ökar, och en kort position i den primära eller riskdrivaren eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, betyder att transaktionens marknadsvärde minskar när värdet på den riskdrivaren ökar.

3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- den formel som – i enlighet med utvecklingen av internationella regler – instituten ska använda för att beräkna regulatoriskt delta för köp- och säljoptioner som placerats in i ränteriskkategorin och som är tillämplig under marknadsförhållanden där räntor kan vara negativa samt den regulatoriska volatilitet som är lämplig för den formeln,
 - den metod som ska användas för att fastställa om en transaktion är en lång eller kort position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 279b

Justerat teoretiskt belopp

1. Institutet ska beräkna det justerade teoretiska beloppet enligt följande:
- För transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin eller i kreditriskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som en produkt av derivatkontraktets teoretiska belopp och den regulatoriska durationsfaktorn, som ska beräknas på följande sätt:

$$\text{regulatorisk durationsfaktor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

där

R = den regulatoriska diskonteringsräntan, R = 5 %,

S = perioden mellan startdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället, som ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention, och

E = perioden mellan slutdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället, som ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Startdatumet för en transaktion är det tidigaste datum då en kontraktssenlig betalning enligt transaktionen, till eller från institutet, antingen fastställs eller utväxlas, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal. Om transaktionen redan har fastställts eller genomfört betalningar vid rapporteringsdagen ska startdatumet för en transaktion vara lika med 0.

Om en transaktion innefattar ett eller flera kontraktssenliga framtida datum då institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktssenliga förfalldatum ska startdatumet vara lika med det först infallande av

- det datum eller det först infallande av flera framtida datum som institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktssenliga förfalldatum,
- det datum då transaktionen börjar fastställas eller genomföra betalningar, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktssenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionens startdatum fastställas på grundval av det datum då det underliggande instrumentet tidigast börjar fastställas eller genomföra betalningar.

Slutdatumet för en transaktion är det senaste datum då en kontraktssenlig betalning enligt transaktionen, till eller från institutet, utväxlas eller kan utväxlas.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktssenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionens slutdatum fastställas på grundval av transaktionens underliggande instruments sista kontraktssenliga betalning.

Om en transaktion är så utformad att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och om villkoren justeras så att transaktionens marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska avvecklingen av den utestående exponeringen vid dessa särskilt angivna datum anses vara en kontraktssenlig betalning enligt samma transaktion.

b) För transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på följande sätt:

- i) Om transaktionen består av ett betalningsben ska det justerade teoretiska beloppet vara derivatkontraktets teoretiska belopp.
- ii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet för ett betalningsben är denominerat i institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det andra betalningsbens teoretiska belopp.
- iii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet för vart och ett av betalningsbenen är denominerat i en annan valuta än institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det största av de två betalningsbens teoretiska belopp efter omräkning till institutets rapporteringsvaluta till rådande avistakurs.

c) För transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin eller råvaruriskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som produkten av marknadspriset på en enhet av transaktionens underliggande instrument och antalet enheter i det underliggande instrument som transaktionen hänvisar till.

Om en transaktion som placerats in i aktieriskkategorin eller råvaruriskkategorin enligt kontraktet uttrycks som ett teoretiskt belopp, ska instituten använda transaktionens teoretiska belopp och inte antalet enheter i det underliggande instrumentet som det justerade teoretiska beloppet.

d) För transaktioner som placerats in i kategorin "övriga risker" ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på grundval av den lämpligaste metoden bland de metoder som anges i leden a, b och c, beroende på typen av och egenskaperna hos transaktionens underliggande instrument.

2. Institutet ska vid beräkning av det justerade teoretiska belopp som avses i punkt 1 fastställa transaktionens teoretiska belopp eller antalet enheter i det underliggande instrumentet enligt följande:

a) Om det teoretiska beloppet eller antalet enheter i en transaktions underliggande instrument inte är fastställt fram till transaktionens kontraktssenliga förfalldag:

- i) För deterministiska teoretiska belopp och antal enheter i ett underliggande instrument ska det teoretiska beloppet vara det vägda genomsnittet av alla deterministiska värden av teoretiska belopp eller antal enheter i det underliggande instrumentet, beroende på vad som är tillämpligt, fram till transaktionens kontraktssenliga förfalldag, varvid vikterna är proportionen av den tidsperiod då vart och ett av värdena av teoretiska belopp är tillämpliga.
- ii) För stokastiska teoretiska belopp och antal enheter i det underliggande instrumentet ska det teoretiska beloppet vara det belopp som fastställs genom fastställande av aktuella marknadsvärden inom formeln för beräkning av framtida marknadsvärden.

b) För kontrakt där det teoretiska beloppet utväxlas vid flera tillfällen ska det teoretiska beloppet multipliceras med det antal betalningar som återstår i enlighet med kontrakten.

c) För kontrakt i vilka det föreskrivs en multiplicering av kassaflödesbetalningar eller en multiplicering av derivatkontraktets underliggande, ska institutet justera det teoretiska beloppet för att beakta multipliceringens effekter på kontraktens riskstruktur.

3. Institutet ska konvertera en transaktions justerade teoretiska belopp till rapporteringsvalutan till rådande avistakurs om det justerade teoretiska beloppet beräknas enligt denna artikel utifrån ett kontraktssenligt teoretiskt belopp eller ett marknadspris på antalet enheter i ett underliggande instrument som är denominerat i en annan valuta.

Artikel 279c

Löptidsfaktor

1. Institutet ska beräkna löptidsfaktorn enligt följande:

- a) För transaktioner som ingår i de nettningmängder som avses i artikel 275.1 ska instituten använda följande formel:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{EttRäkenskapsår}\}, 1\}}$$

där

MF = löptidsfaktor

M = transaktionens återstående löptid, som är lika med den tidsperiod som behövs för avslutandet av alla transaktionens kontraktsskyldigheter; härvidlag ska all eventuell optionalitet i ett derivatkontrakt anses vara en kontraktsmässig skyldighet; den återstående löptiden ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Om en transaktion har ett annat derivatkontrakt som underliggande instrument som kan ge upphov till ytterligare kontraktsskyldigheter utöver transaktionens kontraktsskyldigheter ska transaktionens återstående löptid vara lika med den tidsperiod som krävs för att avsluta alla kontraktsskyldigheter avseende det underliggande instrumentet.

Om en transaktion är så utformad att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att transaktionens marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska transaktionens återstående löptid vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag.

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

- b) För transaktioner som ingår i de nettningmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 definieras löptidsfaktorn enligt följande:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{\text{MPOR}}{\text{EttRäkenskapsår}}}$$

där

MF = löptidsfaktor,

MPOR = nettningmängdens marginalriskperiod fastställd i enlighet med artikel 285.2–285.5, och

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Vid fastställande av marginalriskperioden för transaktioner mellan en kund och en clearingmedlem ska ett institut som agerar antingen som kund eller som clearingmedlem ersätta den minimiperiod som fastställs i artikel 285.2 b med fem bankdagar.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den återstående löptiden vara lika med tidsperioden fram till nästa justeringsdag för transaktioner som är så utformade att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att kontraktets marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum.

Artikel 280

Koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor

Vid beräkning av tillägget för en säkringsmängd, som avses i artiklarna 280a–280f ska säkringsmängdens regulatoriska faktorkoefficient "e" vara följande:

$$e = \begin{cases} 1 & \text{för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1} \\ 5 & \text{för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.2 a} \\ 0,5 & \text{för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.2 b} \end{cases}$$

Artikel 280a

Tillägg för ränteriskkategorin

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för ränteriskkategorin för en given nettningmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$$

där

AddOn^{IR} = tillägget för ränteriskkategorin

j = det index som anger alla de ränterisksäkringsmängder som fastställts för nettningmängden i enlighet med artikel 277a.1 a och 277a.2, och

$\text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ = tillägget för ränteriskkategorin eller säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Institutet ska beräkna tillägget för ränteriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{IR}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{IR}}$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j fastställd i enlighet med tillämpligt värde enligt artikel 280,

SF^{IR} = den regulatoriska faktorn för ränteriskkategorin med ett värde som är lika med 0,5 %, och

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Vid beräkning av det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j ska instituten först kartlägga varje transaktion i säkringsmängden till lämplig undergrupp i tabell 2. De ska göra detta på grundval av varje transaktions slutdatum, som fastställs i enlighet med artikel 279b.1 a:

Tabell 2

Undergrupp	Slutdatum (år)
1	> 0 och <= 1
2	> 1 och <= 5
3	> 5

Instituten ska sedan beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängden j i enlighet med följande formel:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

där

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j , och

$D_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet för undergrupp k i säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Undergrupp } k} \text{Riskposition}_l$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280b

Tillägg för valutarisken

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för valutariskkategorin för en given nettningensmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$$

där

AddOn^{FX} = tillägget för valutariskkategorin

j = det index som anger de valutarisksäkringsmängder som fastställs i enlighet med artikel 277a.1 b och med 277a.2 för nettningensmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ = tillägget för valutariskkategorin eller säkringsmängd j i beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Instituterna ska beräkna tillägget för valutariskkategorin eller säkringsmängd j i enlighet med följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{FX}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot \left| \text{EffNot}_j^{\text{FX}} \right|$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j , som fastställs i enlighet med artikel 280,

SF^{FX} = den regulatoriska faktorn för valutariskkategorin med ett värde som är lika med 4 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{FX}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_j^{\text{FX}} = \sum_{l \in \text{Säkringsmängd } j} \text{Riskposition}_l$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280c

Tillägg för kreditriskkategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende kredit för nettningensmängderna i enlighet med följande:

a) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje emittent av ett referensskuldinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som hänförs till kreditriskkategorin; transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om det referensskuldinstrument som är underliggande till dessa transaktioner emitteras av samma emittent.

b) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje grupp av skuldreferensinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som hänförs till kreditriskkategorin; transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om den grupp av referensskuldinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kreditriskkategorin för en given nettningmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Kredit}} = \sum_j \left(\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}} \right)$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin

j = det index som anger alla de aktierisksäkringsmängder som fastställs i enlighet med artikel 277a.1 c och 277a.2 för nettningmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Institutet ska beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}} = \epsilon_j \sqrt{\sum_k \left(\rho_k^{\text{Kredit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Kredit}})^2 \left(\text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \right)^2}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = kreditriskkategorin för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j , som fastställs i enlighet med artikel 280,

k = det index som anger referensenheten avseende kredit för nettningmängderna som fastställs i enlighet med punkt 1,

ρ_k^{Kredit} = korrelationsfaktorn för referensenheten avseende kredit k , om referensenheten avseende kredit k har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $\rho_k^{\text{Kredit}} = 50\%$. Om referensenheten avseende kredit k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_k^{\text{Kredit}} = 80\%$, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k , fastställt i enlighet med punkt 4.

4. Institutet ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

$$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Kredit}}$$

där

$\text{EffNot}_k^{\text{Kredit}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensenheten avseende kredit k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Kredit}} = \sum_{l \in \text{Referensenhet avseende kredit } k} \left(\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}} \cdot \text{Riskposition}_l \right)$$

där

l = det index som anger riskpositionen, och

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheten avseende kredit k fastställd i enlighet med punkt 5.

5. Institutet ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

a) För referensenheten avseende kredit k som fastställs i enlighet med punkt 1 a, ska $\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}}$ tilldelas en av de sex regulatoriska faktorerna i tabell 3 i denna punkt på grundval av en extern kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut för motsvarande enskilda emittent. För en enskild emittent för vilken en kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut inte är tillgänglig ska

i) ett institut som använder metoden i kapitel 3 placera in den enskilda emittentens interna kreditvärdering i en av de externa kreditbedömningarna,

- ii) ett institut som använder metoden i kapitel 2 tilldela $SF_{k,l}^{\text{Kredit}} = 0,54\%$ till denna referensenhet avseende kredit. Om ett institut använder artikel 128 för att riskvikta motpartskreditriskeponeringen mot denna enskilda emittent, ska denna referensenhet avseende kredit dock tilldelas $SF_{k,l}^{\text{Kredit}} = 1,6\%$.
- b) För referensenheten avseende kredit k som fastställts i enlighet med punkt 1 b ska följande gälla:
- i) Om en riskposition l som hänförs till referensenheten avseende kredit k är ett kreditindex som noterats på en erkänd börs ska $SF_{k,l}^{\text{Kredit}}$ tilldelas en av de två regulatoriska faktorer som anges i tabell 4 i denna punkt på grundval av kreditkvaliteten hos majoriteten av dess enskilda beståndsdelar.
- ii) Om en riskposition l som hänförs till referensenheten avseende kredit k inte omfattas av led i) i detta led ska $SF_{k,l}^{\text{Kredit}}$ vara det vägdade genomsnittet av de regulatoriska faktorer som tilldelats till varje beståndsdel i enlighet med metoden i led a, varvid vikterna bestäms genom proportionen av beståndsdelarnas teoretiska belopp i den positionen.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	Regulatorisk faktor för transaktioner med ett enda namn
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabell 4

Dominerande kreditkvalitet	Regulatorisk faktor för noterade index
Hög kreditvärdighet	0,38 %
Låg kreditvärdighet	1,06 %

Artikel 280d

Tillägg för aktieriskkategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende aktier för nettningmängden i enlighet med följande:

- a) Det ska finnas en referensenhet avseende aktier för varje emittent av ett referensaktieinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som tillhör aktieriskkategorin; transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende aktier om det referensaktieinstrument som är underliggande till dessa transaktioner emitteras av samma emittent.
- b) Det ska finnas en referensenhet avseende aktier för varje grupp av referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som tillhör aktieriskkategorin; transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende aktier om den grupp av referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner, beroende på vad som är tillämpligt, har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för aktierisk kategorin för en given nettningmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Aktie}} = \sum_j \left(\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}} \right)$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktierisk kategorin

j = det index som anger alla de aktierisksäkringsmängder som fastställs i enlighet med artikel 277a.1 d och 277a.2 för nettningmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktierisk kategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Institutet ska beräkna tillägget för aktierisk kategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}} = \epsilon_j \sqrt{\sum_k \left(\rho_k^{\text{Aktie}} \cdot \text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Aktie}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Enhet}_k))^2}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktierisk kategorin för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j fastställd i enlighet med artikel 280,

k = det index som anger referensenheter avseende aktier för nettningmängderna som fastställs i enlighet med punkt 1,

ρ_k^{Aktie} = korrelationsfaktorn för referensheten avseende aktier k ; om referensheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 a, $\rho_k^{\text{Aktie}} = 50\%$; om referensheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_k^{\text{Aktie}} = 80\%$, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensheten avseende aktier k , fastställt i enlighet med punkt 4.

4. Institutet ska beräkna tillägget för referensheten avseende kredit k enligt följande:

$$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k) = \text{SF}_k^{\text{Aktie}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Aktie}}$$

där

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensheten avseende kredit k

$\text{SF}_k^{\text{Aktie}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensheten avseende aktier k ; om referensheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $\text{SF}_k^{\text{Aktie}} = 32\%$; om referensheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\text{SF}_k^{\text{Aktie}} = 20\%$, om

$\text{EffNot}_k^{\text{Aktie}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensheten avseende aktier k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Aktie}} = \sum_{l \in \text{Referensheten avseende aktier } k} \left(\text{Riskposition}_l \right)$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280e

Tillägg för råvaruriskkategori

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för råvaruriskkategori för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} = \sum_i \left(\text{AddOn}_i^{\text{Com}} \right)$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Com}}$ = tillägget för råvaruriskkategori

j = det index som anger de råvarusäkringsmängder som fastställs i enlighet med artikel 277a.1 e och 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillägget för råvaruriskkategori för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 4.

2. Vid beräkning av tillägget för en råvarusäkringsmängd för en given nettningsmängd i enlighet med punkt 4 ska instituten fastställa relevanta råvarureferenstyper för varje säkringsmängd. Råvaruderivattransaktioner ska endast hänföras till samma råvarureferenstyp om det underliggande råvaruinstrumentet för dessa transaktioner är av samma karaktär, oberoende av råvaruinstrumentets leveranslokalisering eller kvalitet.

3. Genom undantag från punkt 2 får de behöriga myndigheterna begära att institut, som är kraftigt exponerade mot basrisken i olika positioner som delar den karaktär som avses i punkt 2, fastställer råvarureferenstyperna för dessa positioner med användning av fler egenskaper än enbart det underliggande råvaruinstrumentets karaktär. I en sådan situation ska råvaruderivattransaktioner endast hänföras till samma råvarureferenstyp om de delar dessa egenskaper.

4. Institutet ska beräkna tillägget för råvarukategori för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Com}} \cdot \sum_k \left(\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Com}})^2) \cdot \sum_k \left(\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j) \right)^2 \right)}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillägget för råvarukategori för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j som fastställs i enlighet med artikel 280,

ρ^{Com} = råvaruriskkategoriens korrelationsfaktor med ett värde som är lika med 40 %,

k = det index som anger råvarureferenstyperna för nettningsmängderna som fastställs i enlighet med punkt 2, och

$\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j)$ = tillägget för råvarureferenstyp k beräknat i enlighet med punkt 5.

5. Institutet ska beräkna tillägget för råvarureferenstyp k på följande sätt:

$$\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j) = \text{SF}_k^{\text{Com}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Com}}$$

där

$\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j)$ = tillägget för råvarureferenstyp k .

SF_k^{Com} = den regulatoriska faktor som är tillämplig på råvarureferenstyp k , om råvarureferenstyp k motsvarar transaktioner som tilldelats till den säkringsmängd som avses i artikel 277a.1 e i, med undantag för transaktioner som avser el, är $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 18\%$. För transaktioner som avser el är $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 40\%$, och

$\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för råvarureferenstyp k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} = \sum_{l \in \text{Råvarureferenstyp } k} \text{Riskposition}_l$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280f

Tillägg för kategorin "övriga risker"

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kategorin "övriga risker" för en given nettningmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Övriga}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin "övriga risker",

j = det index som anger de säkringsmängder för övrig risk som fastställs i enlighet med artikel 277a.1 f och 277a.2 för nettningmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Institutet ska beräkna tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd j på följande sätt:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}} = \epsilon_j \cdot \text{SP}^{\text{Övriga}} \cdot \left| \text{EffNot}_j^{\text{Övriga}} \right|$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j som fastställs i enlighet med artikel 280,

$\text{SP}^{\text{Övriga}}$ = den regulatoriska faktorn för kategorin "övriga risker" med ett värde som är lika med 8 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{Övriga}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Övriga}} = \sum_{l \in \text{Säkringsmängd } j} \text{Riskposition}_l$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Avsnitt 4

Förenklad schablonmetod för motpartskreditrisk

Artikel 281

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet ska beräkna ett enda exponeringsvärde på nettningmängdsnivå i enlighet med avsnitt 3 om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel.

2. Exponeringsvärdet för en nettningmängd ska beräknas i enlighet med följande krav:

a) Institutet ska inte tillämpa den behandling som avses i artikel 274.6.

- b) Genom undantag från artikel 275.1 ska instituten för nettningmängder som inte avses i artikel 275.2 beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

CMV = aktuellt marknadsvärde

- c) Genom undantag från artikel 275.2 i den här förordningen ska instituten för nettningmängder för transaktioner som handlas på en erkänd börs, som clearas centralt av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, eller för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enligt artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

RC = ersättningskostnaden

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningmängden enligt marginalavtalet.

- d) Genom undantag från artikel 275.3 ska instituten för flera nettningmängder som omfattas av ett marginalavtal beräkna ersättningskostnaden som summan av ersättningskostnaden för varje enskild nettningmängd beräknad i enlighet med punkt 1, som om ingen marginalsäkerhet ställts.
- e) Alla säkringsmängder ska fastställas i enlighet med artikel 277a.1.
- f) Institutet ska sätta multiplikatorn till 1 i den formel som används för att beräkna potentiell framtida exponering i artikel 278.1, enligt följande:

$$PFE = \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

där

PFE = potentiell framtida exponering

AddOn^(a) = tillägget för riskkategori "a"

- g) Genom undantag från artikel 279a.1 ska instituten för alla transaktioner beräkna regulatoriskt delta enligt följande:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren} \\ -1 & \text{om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren} \end{cases}$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta

- h) Den formel som avses i artikel 279b.1 a som används för att beräkna den regulatoriska durationsfaktor som avses i artikel 279b.1 a ska se ut på följande sätt:

$$\text{regulatoriska durationsfaktor} = E - S$$

där

E = perioden mellan slutdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället

S = perioden mellan startdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället

- i) Den löptidsfaktor (MF) som avses i artikel 279c.1 ska beräknas på följande sätt:
- i) För transaktioner som ingår i de nettningssmängder som avses i artikel 275.1 är MF = 1.
 - ii) För transaktioner som ingår i de nettningssmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 är MF = 0,42.
- j) Den formel som avses i artikel 280a.3 som används för att beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j som avses i artikel 280a.3 ska vara följande:

$$\text{EffNot}_j^{\text{tr}} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

där

$\text{EffNot}_j^{\text{tr}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j, och

$D_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet för undergruppen k i säkringsmängd j.

- k) Den formel som avses i artikel 280c.3 som används för att beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$\text{AddOn}_j^{\text{kredit}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Enhets}_k)|$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j, och

$\text{AddOn}(\text{Enhets}_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k.

- l) Den formel som avses i artikel 280d.3 som används för att beräkna tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j, och

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k.

- m) Den formel som avses i artikel 280e.4 som används för att beräkna tillägget för råvaruriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$\text{AddOn}_j^{\text{com}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j)|$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{com}}$ = tillägget för säkringsmängd j i råvaruriskkategorin

$\text{AddOn}(\text{Typ}_k^j)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k,

Avsnitt 5

Ursprunglig åtagandemetod

Artikel 282

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet får beräkna ett enskilt exponeringsvärde för alla transaktioner inom ett nettningssavtal om alla villkor i artikel 274.1 är uppfyllda. I annat fall ska instituten beräkna ett separat exponeringsvärde för varje transaktion som ska behandlas som dess egen nettningssmängd.

2. Exponeringsvärdet för en nettningssmängd eller transaktion ska vara produkten av 1,4 gånger summan av den aktuella ersättningskostnaden och den potentiella framtida exponeringen.

3. Den aktuella ersättningskostnad som avses i punkt 2 ska beräknas enligt följande:

- a) För nettningmängder för transaktioner som handlas på en erkänd börs, som clearas centralt av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, eller för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, ska instituten använda följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

RC = ersättningskostnaden

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningmängden enligt marginalavtalet.

- b) För alla övriga nettningmängder eller enskilda transaktioner ska instituten använda följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

CMV = aktuellt marknadsvärde

För att beräkna den aktuella ersättningskostnaden ska instituten uppdatera de aktuella marknadsvärdena minst en gång per månad.

4. Institutet ska beräkna den potentiella framtida exponering som avses i punkt 2 enligt följande:

- a) En nettningmängds potentiella framtida exponering är summan av den potentiella framtida exponeringen av alla transaktioner i den nettningmängden, beräknat i enlighet med led b.
- b) En enskild transaktions potentiella framtida exponering är dess teoretiska belopp multiplicerat med
- i) produkten av 0,5 % och transaktionens återstående löptid uttryckt i år för räntederivatkontrakt,
 - ii) produkten av 6 % och transaktionens återstående löptid uttryckt i år för kreditderivatkontrakt,
 - iii) 4 % för valutaderivat,
 - iv) 18 % för guld- och råvaruderivat, utom elderivat,
 - v) 40 % för elderivat,
 - vi) 32 % för aktiederivat,
- c) Det teoretiska belopp som avses i led b i denna punkt ska fastställas i enlighet med artikel 279b.2 och 279b.3 för alla derivat som förtecknas i den punkten. Dessutom ska det teoretiska beloppet för de derivat som avses i led b iii–b vi i denna punkt fastställas i enlighet med artikel 279b.1 b och c.
- d) Nettningmängdernas potentiella framtida exponering, som avses i punkt 3 a, ska multipliceras med 0,42.

Vid beräkning av potentiell exponering för räntederivat och kreditderivat i enlighet med led b i och ii får instituten välja att använda den ursprungliga löptiden i stället för kontraktens återstående löptid."

75. I artikel 283 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Ett institut ska använda de metoder som anges i avsnitt 3 på alla OTC-derivatstransaktioner och transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka institutet inte fått tillstånd enligt punkt 1 att använda metoden med interna modeller. Dessa metoder får kombineras på permanent basis inom en koncern."

76. Artikel 298 ska ersättas med följande:

"Artikel 298

Effekter av godkännande av nettning som riskreducerande

Vid tillämpning av avsnitten 3–6 ska nettning godkännas enligt bestämmelserna i dessa avsnitt."

77. I artikel 299.2 ska led a utgå.

78. Artikel 300 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av detta avsnitt och del sju gäller följande definitioner:"

b) Följande led ska läggas till:

5. *kontanttransaktion*: en transaktion i kontanter, skuldinstrument eller aktier, en valutatransaktion eller en råvarutransaktion till avistapris; repotransaktioner, transaktioner för värdepappers- eller råvarulåntransaktioner eller för inlåning av värdepapper och råvaror, räknas emellertid inte som kontanttransaktioner.
6. *indirekt clearingarrangemang*: ett arrangemang som uppfyller villkoren som fastställs i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.
7. *kund på högre nivå*: en enhet som tillhandahåller en kund på lägre nivå tjänster.
8. *kund på lägre nivå*: en enhet som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå.
9. *kundstruktur med flera nivåer*: ett indirekt clearingarrangemang där clearingtjänster tillhandahålls ett institut av en enhet som inte är clearingmedlem utan som själv är kund till en clearingmedlem eller en kund på högre nivå.
10. *ofinansierade bidrag till obeståndsfond*: ett bidrag som ett institut som fungerar som clearingmedlem enligt avtal har åtagit sig att tillhandahålla en central motpart efter det att den centrala motparten har förbrukat sin obeståndsfond för att täcka de förluster som den ådragit sig till följd av att en eller flera clearingmedlemmar har fallerat.
11. *fullt ut garanterad ut- eller inlåningstransaktion*: en penningmarknadstransaktion för vilken fullständig säkerhet ställs där två motparter utväxlar insättningar och en central motpart står emellan dem för att säkerställa att motparterna genomför sina betalningsåtaganden."

79. Artikel 301 ska ersättas med följande:

"Artikel 301

Huvudsakligt tillämpningsområde

1. Detta avsnitt gäller följande kontrakt och transaktioner så länge de är utestående hos en central motpart:

- a) De derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.
- b) Transaktioner för värdepappersfinansiering och fullt ut garanterade ut- och inlåningstransaktioner.
- c) Transaktioner med lång avvecklingscykel.

Detta avsnitt tillämpas inte på exponeringar som uppkommer från avveckling av kontanttransaktioner. Institutet ska tillämpa den behandling som föreskrivs i avdelning V för handelsexponeringar som uppstår från dessa transaktioner och en riskvikt på 0 % för bidrag till obeståndsfonder som endast omfattar dessa transaktioner. Institutet ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för bidrag till obeståndsfonden som omfattar kontrakt som förtecknas i första stycket i denna punkt, utöver kontanttransaktionerna.

2. I detta avsnitt gäller följande krav:

- a) Den initiala marginalsäkerheten ska inte innehålla bidrag till en central motpart för inbördes förlustdelningssystem.

- b) Den initiala marginalsäkerheten ska innehålla säkerheter som ställts av ett institut som fungerar som clearingmedlem eller av en kund, utöver det minimibelopp som krävs av den centrala motparten respektive av institutet som agerar clearingmedlem, förutsatt att den centrala motparten eller institutet som fungerar som clearingmedlem om så är lämpligt kan hindra det institut som fungerar som clearingmedlem eller kunden från att dra tillbaka en sådan alltför stor säkerhet.
- c) Om en central motpart använder den initiala marginalsäkerheten för att dela en förlust mellan sina clearingmedlemmar ska institutet som fungerar som clearingmedlem behandla denna initiala marginalsäkerhet som ett bidrag till obeståndsfonden."
80. I artikel 302 ska punkt 2 ersättas med följande:
- "2. Institutet ska med hjälp av lämpliga scenarioanalyser och stresstester bedöma om storleken på den kapitalbas som de har för exponeringar mot en central motpart, inklusive potentiella framtida eller villkorade kreditexponeringar, exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden och, om institutet fungerar som en clearingmedlem, exponeringar som följer av avtalsmässiga arrangemang enligt artikel 304, på ett adekvat sätt står i relation till de risker som är förenade med dessa exponeringar."
81. Artikel 303 ska ersättas med följande:
- "Artikel 303
- Behandling av clearingmedlemmars exponeringar mot centrala motparter**
1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem, antingen för egen del eller som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, ska beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en central motpart enligt följande:
- a) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 306 för sina handlexponeringar mot den centrala motparten.
- b) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för sina bidrag till obeståndsfonden till den centrala motparten.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska summan av institutets kapitalbaskrav för dess exponeringar mot en kvalificerad central motpart till följd av handlexponering och bidrag till obeståndsfonden omfattas av ett tak som är lika med summan av de kapitalbaskrav som skulle gälla för samma exponeringar om den centrala motparten inte hade varit en icke-kvalificerad central motpart."
82. Artikel 304 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- "1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem och i denna egenskap fungerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med kunden i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avsnitt 4 i denna avdelning och avdelning VI, beroende på vad som är tillämpligt."
- b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:
- "3. Om ett institut som fungerar som en clearingmedlem använder metoderna i avsnitt 3 eller 6 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar ska följande bestämmelser tillämpas:
- a) Genom undantag från artikel 285.2 får institutet använda en marginalriskperiod på minst fem bankdagar för sina exponeringar mot en kund.
- b) Institutet ska tillämpa en marginalriskperiod på minst tio bankdagar för sina exponeringar mot en central motpart.
- c) Om en nettningssmängd som ingår i beräkningarna uppfyller kraven i artikel 285.3 a får institutet, genom undantag från artikel 285.3, bortse från den gräns som anges i 285.3 a, förutsatt att nettningssmängden inte uppfyller villkoren i 285.3 b och inte innehåller några omtvistade transaktioner eller exotiska optioner.
- d) Om en central motpart håller en variationsmarginal mot en transaktion och institutets säkerheter inte är skyddade mot en central motparts insolvens ska institutet tillämpa en marginalriskperiod som är den kortare av ett år och transaktionens återstående löptid, men minst 10 bankdagar.
4. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 4 för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får detta institut genom undantag från artikel 281.2 i använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning.

5. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 5 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får det institutet genom undantag från artikel 282.4 d använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning."

c) Följande punkter ska läggas till:

"6. Ett institut som fungerar som clearingmedlem får använda det minskade exponeringsbelopp som uppstår till följd av beräkningarna i punkterna 3, 4 och 5 vid beräkning av sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med avdelning VI.

7. Ett institut som fungerar som clearingmedlem som samlar in säkerheter från en kund för en motpartsrelaterad transaktion och för säkerheten vidare till den centrala motparten får räkna med denna säkerhet för att minska sin exponering mot klienten för denna motpartstransaktion.

Vid kundstrukturer med flera nivåer får den behandling som beskrivs i första stycket tillämpas på alla strukturens nivåer."

83. Artikel 305 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ett institut som är kund ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med sin clearingmedlem i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avdelning 4 i denna avdelning och avdelning VI, beroende på vad som är tillämpligt."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Kunden har genomfört en tillräckligt genomgripande rättslig utredning, som den har hållit uppdaterad, som bestyrker att arrangemangen som säkerställer att villkoren som anges i punkt b är uppfyllda är lagliga, giltiga, bindande och verkställbara enligt relevant rätt i relevant jurisdiktion eller jurisdiktioner."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Ett institut får vid bedömningen av sin efterlevnad av villkoren i led b första stycket beakta alla tydliga precedensfall av överföringar av kundpositioner och motsvarande säkerheter hos en central motpart och eventuella avsikter från branschen att fortsätta med dessa förfaranden."

c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Om ett institut som är en kund inte lever upp till villkoren i punkt 2 a i denna artikel på grund av att institutet inte är skyddat mot förluster för den händelse att clearingmedlemmen och en annan av clearingmedlemmens kunder gemensamt skulle falla, förutsatt att alla andra villkor i leden a–d i den punkten är uppfyllda, får institutet genom undantag från punkt 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskraven för sina handlexponeringar för motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artikel 306, förutsatt att den 2-procentiga riskvikten enligt artikel 306.1 a ersätts med en 4-procentig riskvikt.

4. Vid kundstrukturer med flera nivåer får ett institut som är en kund på lägre nivå som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå endast tillämpa behandlingen i punkterna 2 eller 3 om villkoren däri uppfylls på alla nivåer i strukturen."

84. Artikel 306 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Om institutet agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet inte är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle falla, får det institutet sätta värdet av sin handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen till noll."

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om ett institut agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle fallera ska det institutet tillämpa behandlingen i leden a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, på den handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen."

b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Genom undantag från punkt 1 får ett institut ange exponeringsvärdet noll för exponeringarna avseende motparts kreditrisken för de tillgångar som ställts som säkerhet till en central motpart eller en clearingmedlem vilka är konkursskyddade, om den centrala motparten, clearingmedlemmen eller en eller flera av clearingmedlemmens övriga kunder skulle bli insolventa.

3. Ett institut ska beräkna exponeringsvärden för sina handelsrelaterade exponeringar mot en central motpart i enlighet med avsnitt 1–8 i detta kapitel och kapitel 4 avsnitt 4, beroende på vad som är tillämpligt."

85. Artikel 307 ska ersättas med följande:

"Artikel 307

Kapitalbaskrav för bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut som fungerar som clearingmedlem ska tillämpa följande behandling på sina exponeringar som följer av dess bidrag till en central motparts obeståndsfond.

- Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 308.
- Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade och ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 309.
- Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 310."

86. Artikel 308 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Ett institut ska beräkna kapitalbaskravet för att täcka exponeringen till följd av sitt förbetalda bidrag enligt följande:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

där

K_i = kapitalbaskravet,

i = index som anger clearingmedlemmen,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_i = förbetalda bidrag,

DF_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens förfinansierade finansiella medel, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012, och

DF_{CM} = summan av förfinansierade bidrag från den kvalificerade centrala motpartens alla clearingmedlemmar, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet, fastställt i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, multiplicerat med 12,5."

b) Punkterna 4 och 5 ska utgå.

87. Artiklarna 309, 310 och 311 ska ersättas med följande:

"Artikel 309

Kapitalbaskrav för förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och för ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motpart

1. Ett institut ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet för exponeringarna till följd av sina förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och från ofinansierade bidrag till en sådan central motpart:

$$K = DF + UC$$

där

K = kapitalbaskravet

DF = förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och

UC = ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond

2. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts bidrag till den icke-kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet, beräknat i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, multiplicerat med 12,5."

Artikel 310

Kapitalbaskrav för ofinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut ska tillämpa en riskvikt på 0 % för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond.

Artikel 311

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter som inte längre uppfyller vissa villkor

1. Institutet ska tillämpa den behandling som föreskrivs i denna artikel om det har kommit till deras kännedom, till följd av ett offentligt tillkännagivande eller meddelande från den behöriga myndigheten för en central motpart som används av dessa institut eller från denna centrala motpart själv, att den centrala motparten inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller godkännande, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om villkoret som anges i punkt 1 är uppfyllt ska instituten inom tre månader från att de får kännedom om den omständighet som avses där, eller tidigare om institutens behöriga myndigheter så kräver, göra följande med avseende på sina exponeringar mot den centrala motparten:

- a) Tillämpa den behandling som anges i artikel 306.1 b på sina handelsrelaterade exponeringar mot den centrala motparten.
- b) Tillämpa den behandling som anges i artikel 309 på sina förfinansierade bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond och på sina ofinansierade bidrag till den centrala motparten.
- c) Behandla sina exponeringar – utöver dem som förtecknas i leden a och b – mot den centrala motparten som exponeringar mot ett företag i enlighet med den schablonmetod för kreditrisk som anges i kapitel 2."

88. I artikel 316.1 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket i denna punkt får institut välja att inte tillämpa redovisningskategorierna för resultaträkningen enligt artikel 27 i direktiv 86/635/EEG på finansiell och operationell leasing i syfte att beräkna den relevanta indikatorn, och i stället

- a) inkludera ränteeinkter från finansiell och operationell leasing samt vinster från leasade tillgångar i den kategori som avses i tabell 1 punkt 1,
- b) inkludera räntekostnader från finansiell och operationell leasing, underskott, avskrivning och nedskrivning av leasade tillgångar i den kategori som avses i tabell 1 punkt 2."

89. I del tre avdelning IV ska kapitel 1 ersättas med följande:

"KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 325

Metoder för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för alla positioner i handelslagret och för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

- a) Den förenklade schablonmetod som avses i punkt 2.
- b) Internmodellmetoden i enlighet med kapitel 5 i denna avdelning för de riskkategorier för vilka institutet har fått tillstånd i enlighet med artikel 363 att använda denna metod.

2. Kapitalbaskrav för marknadsrisk, beräknat i enlighet med den schablonmetod som avses i punkt 1 a, ska motsvara summan av följande kapitalbaskrav, enligt vad som är tillämpligt:

- a) Kapitalbaskrav för positionsrisk enligt kapitel 2.
- b) Kapitalbaskrav för valutarisk enligt kapitel 3.
- c) Kapitalbaskrav för råvarurisk enligt kapitel 4.

3. Ett institut som inte är undantaget de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b i enlighet med artikel 325a ska rapportera beräkningen i enlighet med artikel 430b för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

- a) Den alternativa schablonmetoden i kapitel 1a.
- b) Den alternativa internmodellmetoden i kapitel 1b.

4. Institut får använda en kombination av metoderna i punkt 1 a och b i den här artikeln på permanent basis inom en grupp i enlighet med artikel 363.

5. Institut får inte använda metoden i punkt 3 b för instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner eller positioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen som fastställs i punkterna 6, 7 och 8.

6. Värdepapperiseringspositioner och kreditderivat som förfaller på n:te fallissemang ska ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen om de uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Positionerna är varken återvärdepapperiseringspositioner, optioner på en tranch i värdepapperiseringen eller några andra derivat av värdepapperiseringsexponeringar som inte ger någon proportionell andel i avkastningen från en tranch i värdepapperiseringen.
- b) Alla deras underliggande instrument är
 - i) instrument med endast ett namn, inbegripet kreditderivat med endast ett namn, för vilka en likvid tvåvägsmarknad existerar,
 - ii) allmänt omsatta index som baseras på de instrument som avses i led i.

En tvåvägsmarknad ska anses existera när det finns oberoende och äkta erbjudanden att köpa och sälja, så att ett pris som står i rimlig proportion till det senaste försäljningspriset eller aktuella konkurrerande äkta köp- och säljerbjudanden kan fastställas inom en dag och avvecklas till det priset inom en relativt kort tid i enlighet med gängse handelspraxis.

7. Positioner med något av följande underliggande instrument får inte ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen:

- a) Underliggande instrument som är hänförliga till de exponeringsklasser som avses i artikel 112 h eller i.
- b) En fordran på ett specialföretag, för vilken säkerhet ställts, direkt eller indirekt, genom en position som i sig inte skulle vara berättigad att inkluderas i den alternativa korrelationshandelsportföljen i enlighet med punkt 6.

8. Institutet får i den alternativa korrelationshandelsportföljen inkludera positioner som varken är värdepapperiseringspositioner eller kreditderivat som förfaller på n:te fallissemånget men som säkrar andra positioner i denna portfölj, förutsatt att det för instrumentet eller dess underliggande instrument finns en likvid tvåvägsmarknad enligt beskrivningen i punkt 6 andra stycket.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange hur institut ska beräknas kapitalbaskrav för marknadsrisk för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med metoderna i punkt 3 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325a

Undantag från särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk

1. Ett institut ska undantas rapporteringskravet i artikel 430b, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är lika med eller lägre än var och en av följande trösklar baserat på en bedömning som görs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 10 % av institutets totala tillgångar.
- b) 500 miljoner EUR.

2. Institutet ska beräkna storleken på den verksamhet inom eller utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk med hjälp av uppgifter från den sista dagen i varje månad i enlighet med följande krav:

- a) Alla positioner som tillskrivits handelslagret ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditriskexponeringar utanför handelslagret och de kreditderivattransaktioner som fullt ut eliminerar marknadsrisken hos de interna säkringar som avses i artikel 106.3.
 - b) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk ska räknas med.
 - c) Alla positioner ska värderas till sina marknadsvärden på detta datum, utom de positioner som avses i led b, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska institutet använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions verkliga värde och marknadsvärde inte är tillgängliga på ett givet datum ska institutet ta det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.
 - d) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk ska betraktas som en total nettoposition i valuta och värderas i enlighet med artikel 352.
 - e) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av råvarurisk ska värderas i enlighet med artiklarna 357 och 358.
 - f) Det absoluta värdet av långa positioner ska läggas till det absoluta värdet av korta positioner.
3. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med denna artikel.
4. Om ett institut inte längre uppfyller ett eller flera av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.

5. Undantaget från det rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b ska upphöra att tillämpas inom tre månader från det att något av följande gäller:

- a) Institutet uppfyller inte det villkor som anges i punkt 1 a eller b under tre månader i följd.
- b) Institutet uppfyller inte det krav som anges i punkt 1 a eller b under mer än sex av de tolv senaste månaderna.

6. Om ett institut har blivit föremål för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b i enlighet med punkt 5 i den här artikeln ska institutet endast tillåtas att undantas från dessa rapporteringskrav om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 i den här artikeln har uppfyllts under en sammanhängande period på ett år.

7. Institutet får inte ingå, köpa eller sälja en position endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.

8. Ett institut som är kvalificerat för den behandling som anges i artikel 94 ska undantas från rapporteringskravet i artikel 430b

Artikel 325b

Tillstånd för sammanställda kapitalbaskrav

1. Ett institut får, med förbehåll för punkt 2, och enbart i syfte att på gruppnivå beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning, avräkna positioner i ett institut eller företag mot positioner i ett annat institut eller företag.

2. Ett institut får tillämpa punkt 1 endast med tillstånd av de behöriga myndigheterna, och detta tillstånd ska utfärdas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det finns en tillfredsställande kapitalbasfördelning inom företagsgruppen.
- b) De ramar för institutens verksamhet som bestäms av förordningar, lagstiftning eller avtal garanterar ömsesidigt ekonomiskt stöd inom gruppen.
3. Om företag är belägna i tredjeländer ska samtliga följande villkor vara uppfyllda, utöver dem som anges i punkt 2:
 - a) Företagen har auktoriserats i ett tredjeland och uppfyller antingen definitionen av kreditinstitut eller är erkända värdepappersföretag i tredjeland.
 - b) Företagen uppfyller på individuell nivå kapitalbaskrav som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.
 - c) I de berörda tredjeländerna saknas föreskrifter som väsentligen kan påverka kapitalöverföringen inom företagsgruppen."

90. I del tre avdelning IV ska följande kapitel införas:

"KAPITEL 1a

Den alternativa schablonmetoden

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 325c

Den alternativa schablonmetodens omfattning och upplägg

1. Den alternativa schablonmetoden enligt detta kapitel ska användas endast för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b.1.

2. Instituterna ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den alternativa schablonmetoden för en portfölj av positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, som summan av följande tre komponenter:

- a) Kapitalbaskrav enligt den känslighetsbaserade metod som fastställs i avsnitt 2.
- b) Kapitalbaskrav för fallissemangrisk som fastställs i avsnitt 5 som bara är tillämpliga på de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.
- c) Kapitalbaskrav för kvarstående risker som fastställs i avsnitt 4 som bara är tillämpliga på de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.

Avsnitt 2

Känslighetsbaserad metod för att beräkna kapitalbaskrav

Artikel 325d

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *riskklass*: en av följande sju kategorier:
 - i) generell ränterisk,
 - ii) kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar,
 - iii) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen (kreditspreadrisk utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen),
 - iv) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar i den alternativa korrelationshandelsportföljen (kreditspreadrisk för alternativ korrelationshandelsportfölj),
 - v) aktierisk,
 - vi) råvarurisk,
 - vii) valutarisk.
2. *känslighet*: den relativa förändringen i en positions värde, till följd av en förändring i värdet för en av positionens relevanta riskfaktorer, som beräknas med institutets prissättningsmodell i enlighet med avsnitt 3 underavsnitt 2.
3. *undergrupp*: en underkategori av positioner inom en riskklass med liknande riskprofil, till vilken en riskvikt enligt definitionen i avsnitt 3 underavsnitt 1 tilldelas.

Artikel 325e

Den känslighetsbaserade metodens komponenter

1. Instituterna ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt den känslighetsbaserade metoden genom att lägga samman följande tre kapitalbaskrav i enlighet med artikel 325h:
 - a) Kapitalbaskrav för deltarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som inte rör volatilitet.
 - b) Kapitalbaskrav för vegarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som rör volatilitet.
 - c) Kapitalbaskrav för kurvrisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i de viktigaste riskfaktorerna som inte rör volatilitet och som inte omfattas av kapitalbaskraven för deltarisk.

2. Vid den beräkning som avses i punkt 1 gäller följande:
- För alla positioner i instrument med optionalitet ska de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 a, b och c gälla.
 - För alla positioner i instrument utan optionalitet ska enbart de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 a gälla.

Vid tillämpningen av detta kapitel avses med instrument med optionalitet bland annat köpoptioner, säljoptioner, caps, floors, swapoptioner, barrieroptioner och exotiska optioner. Inbäddade optioner till exempel i form av optioner kopplade till förtidsbetalning eller beteende, ska anses vara fristående optionspositioner vid beräkningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk.

Vid tillämpningen av detta kapitel ska instrument vars kassaflöden kan uttryckas som en linjär funktion av det underliggandes teoretiska belopp anses vara instrument utan optionalitet.

Artikel 325f

Kapitalbaskrav för delta- och vegarisker

- Instituten ska tillämpa de delta- och vegariskfaktorer som beskrivs i avsnitt 3 underavsnitt 1 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.
- Instituten ska följa stegen i punkt 3–8 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.
- För varje riskklass ska, för alla instrument som omfattas av kapitalbaskrav för delta- eller vegarisker, instrumentens känslighet för var och en av de tillämpliga delta- eller vegariskfaktorer som ingår i den riskklassen beräknas med användning av motsvarande formler i avsnitt 3 underavsnitt 2. Om ett instruments värde beror på flera olika riskfaktorer ska känsligheten fastställas separat för varje riskfaktor.
- Känsligheter ska tilldelas en av undergrupperna "b" inom varje riskklass.
- Inom varje undergrupp "b" ska de positiva och negativa känsligheterna för samma riskfaktor kvittas, vilket ger nettokänsligheter (s_k) för varje riskfaktor k inom en undergrupp.
- Nettokänsligheterna för varje riskfaktor inom varje undergrupp ska multipliceras med motsvarande riskvikter som fastställs i avsnitt 6, vilket ger viktade känsligheter för varje riskfaktor inom den undergruppen, i enlighet med följande formel:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

där

WS_k = viktade känsligheter,

RW_k = riskvikter, och

s_k = riskfaktorn.

- De viktade känsligheterna för olika riskfaktorer inom varje undergrupp ska läggas samman med användning av följande formel, där värdet av rotfunktionen inte får vara mindre än noll, vilket ger den undergruppspecifika känsligheten). Motsvarande korrelationer för viktade känsligheter inom samma undergrupp (ρ_{kl}), enligt avsnitt 6, ska användas.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{l \neq k} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

där

K_b = den undergruppspecifika känsligheten, och

WS = viktade känsligheter.

8. Den undergruppspecifika känsligheten ska beräknas för varje undergrupp inom en riskklass i enlighet med punkterna 5, 6 och 7. När den undergruppspecifika känsligheten har beräknats för alla undergrupper ska viktade känsligheter för alla riskfaktorer över alla undergrupper läggas samman med användning av följande formel och motsvarande korrelationer γ_{bc} för viktade känsligheter i olika undergrupper enligt avsnitt 6, vilket ger det riskklass-specifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk:

$$\text{Risk - riskklassspecifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

där

$S_b = \sum_k WS_k$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och $S_c = \sum_k WS_k$ i undergrupp c; om de värdena för S_b och S_c ger ett negativt tal för totalsumman av $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ ska institutet beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk med en annan specificering där

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ för alla riskfaktorer i undergrupp c.

Riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk ska beräknas för varje riskklass i enlighet med punkterna 1–8.

Artikel 325g

Kapitalbaskrav för kurvrisk

Instituten ska beräkna de egna kapitalbaskraven för kurvrisk i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325h

Sammanräkning av riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker

1. Institutet ska lägga samman riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker genom att följa stegen i punkterna 2, 3 och 4.

2. Stegen för att beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker som anges i artiklarna 325f och 325g ska utföras tre gånger per riskklass, och varje gång ska olika uppsättningar av korrelationsparametrarna ρ_{kl} (korrelation mellan riskfaktorer inom en undergrupp) och γ_{bc} (korrelation mellan undergrupper inom en riskklass) användas. Var och en av de tre uppsättningarna ska avse olika scenarier enligt följande:

- Scenario med *medelhög korrelation*, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} är desamma som de parametrar som anges i avsnitt 6.
- Scenario med *hög korrelation*, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} som anges i avsnitt 6 enhetligt ska multipliceras med 1,25, och där ρ_{kl} och γ_{bc} har ett tak på 100 %.
- Scenario med *låg korrelation* ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.

3. Institutet ska beräkna summan av de riskklassspecifika kapitalbaskraven för delta-, vega- och kurvrisker för varje scenario för att fastställa tre scenariospecifika kapitalbaskrav.

4. Kapitalbaskravet enligt den känslighetsbaserade metoden ska vara det högsta av de tre scenariospecifika kapitalbaskrav som anges i punkt 3.

Artikel 325i

Behandling av indexinstrument och multipla underliggande optioner

Instituten ska behandla indexinstrumenten och multipla underliggande optioner i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325j

Behandling av företag för kollektiva investeringar

Instituten ska behandla företagen för kollektiva investeringar i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325k

Emissionsgarantipositioner

1. Institutet får använda förfarandet i denna artikel för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk för emissionsgarantipositioner i skuldinstrument eller aktieinstrument.
2. Institutet ska använda en av de relevanta multiplikationsfaktorer som anges i tabell 1 för nettokänsligheter för alla emissionsgarantipositioner i varje enskild emittent, förutom emissionsgarantipositioner som tecknats eller i sin tur garanterats av tredje part på grundval av uttryckligt avtal, och beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med metoden i detta kapitel på grundval av justerade nettokänsligheter.

Tabell 1

Bankdag	0 %
Bankdag 1	10 %
Bankdag 2 och 3	25 %
Bankdag 4	50 %
Bankdag 5	75 %
Efter bankdag 5	100 %

Vid tillämpning av denna artikel avses med *bankdag 0* den bankdag då institutet blir ovillkorligen bundet att motta en viss kvantitet av värdepapper till ett överenskommet pris.

3. Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om tillämpningen av förfarandet i denna artikel.

Avsnitt 3

Definitioner av riskfaktorer och känslighet

Underavsnitt 1

Definitioner av riskfaktorer

Artikel 325l

Riskfaktorer för generell ränterisk

1. För alla riskfaktorer för generell ränterisk, däribland inflationsrisk och valutabasisrisk, ska det finnas en undergrupp per valuta, som var och en innehåller olika typer av riskfaktorer.

De deltariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för räntekänsliga instrument ska vara den relevanta riskfria räntan per valuta och per var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Institutet ska tilldela riskfaktorer till de bestämda punkterna genom linjär interpolering eller genom en metod som är mest förenlig med de prissättningsfunktioner som används av institutets oberoende riskkontrollfunktion när den rapporterar marknadsrisk eller vinst och förlust till den verkställande ledningen.

2. Institutet ska erhålla de riskfria räntorna per valuta från de penningmarknadsinstrument i institutets handelslager som har lägst kreditrisk, såsom OIS-kontrakt (*overnight index swaps*).

3. Om ett institut inte kan använda den metod som avses i punkt 2 ska den riskfria räntan baseras på en eller flera marknadsimplicita swapkurvor som institutet använder för att marknadsvärdera positioner, såsom swapkurvorna för interbankräntan vid försäljning.

Om data är otillräckliga för sådana marknadsimplicita swapkurvor som beskrivs i punkt 2 och i det första stycket i den här punkten, får den riskfria räntan härledas från den kurva för statsobligationer som är lämpligast för en given valuta.

Om instituten använder riskfaktorer för generell ränterisk som härletts från statspapper såsom anges i andra stycket i denna punkt får statspappren inte vara undantagna från kapitalbaskrav för kreditspreadrisk. I sådana fall, där det inte är möjligt att skilja den riskfria räntan från kreditspreadkomponenten, ska känsligheten för riskfaktorn tilldelas både till klassen för generell ränterisk och för kreditspreadrisk.

4. När det gäller riskfaktorer för generell ränterisk ska varje valuta utgöra en separat undergrupp. Institutet ska tilldela olika riskvikt till riskfaktorer inom samma undergrupp, men med olika löptid, i enlighet med avsnitt 6.

Institutet ska tillämpa ytterligare riskfaktorer för inflationsrisk på skuldinstrument vars kassaflöden är en funktion av inflationstakten. Dessa ytterligare riskfaktorer ska utgöras av en vektor med marknadsimplicita inflationstakter för olika löptider per valuta. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal inflationstakter som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

5. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för den ytterligare riskfaktorn för inflationsrisk enligt vad som avses i punkt 4 som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska instituten behandla inflation som en enda riskfaktor, oberoende av antalet komponenter i varje vektor. Institutet ska kvitta alla inflationskänsligheter inom en undergrupp, beräknade enligt denna punkt, för att erhålla en enda nettokänslighet per undergrupp.

6. Skuldinstrument som ger upphov till betalningar i olika valutor ska också omfattas av valutabasisrisk mellan dessa valutor. Vid tillämpning av den känslighetsbaserade beräkningsmetoden ska de riskfaktorer som instituten tillämpas vara valutabasisrisken för varje valuta i förhållande till antingen US-dollar eller euro. Institutet ska beräkna en valutabasis som varken avser basis i förhållande till US-dollar eller basis i förhållande till euro antingen som "basis i förhållande till US-dollar" eller "basis i förhållande till euro".

Varje valutabasisriskfaktor ska utgöras av en vektor med valutabasis för olika löptider per valuta. För varje skuldinstrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal valutabasis som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp.

Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för denna valutabasisriskfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska det finnas två distinkta möjliga riskfaktorer: basis i förhållande till euro och basis i förhållande till US-dollar, oberoende av antalet komponenter i varje valutabasisvektor. Det får högst finnas två nettokänsligheter per undergrupp.

7. De veigariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för generell ränterisk ska vara de relevanta riskfria räntornas implicita volatiliteter enligt vad som beskrivs i punkterna 2 och 3, vilka ska tilldelas till undergrupper beroende på valuta, och placeras in under följande löptider inom varje undergrupp: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Det ska finnas en undergrupp per valuta.

För nettningsändamål ska instituten utgå ifrån att implicita volatiliteter som är kopplade till samma riskfria ränta och inplacerade under samma löptid utgör samma riskfaktor.

När ett institut fördelar implicita volatiliteter till löptiderna enligt denna punkt ska följande krav tillämpas:

- a) Om löptiden för optionen är i linje med löptiden för de underliggande tillgångarna ska en enda riskfaktor gälla, vilken ska placeras in i den löptiden.
- b) Om löptiden för optionen är kortare än löptiden för de underliggande tillgångarna ska riskfaktorer gälla enligt följande:
 - i) Den första riskfaktorn ska placeras in i löptiden för optionen.
 - ii) Den andra riskfaktorn ska placeras in i den återstående löptiden för optionens underliggande tillgångar vid tidpunkten för optionens förfallodag.

8. De kurvriskfaktorer för generell ränterisk som ska tillämpas av instituten ska utgöras av en vektor med riskfria räntor, som motsvarar en specifik riskfri räntekurva, per valuta. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för riskfria räntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

9. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som motsvarar olika avkastningskurvor och som har olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma valuta. Institutet ska kvitta känsligheter för samma riskfaktor. Det får bara finnas en nettokänslighet per undergrupp.

Kapitalbaskrav ska inte gälla för kurvrisk avseende inflationsrisk och valutabasisrisk.

Artikel 325m

Riskfaktorer för kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. De deltariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på instrument som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara kreditspreadarna för emittenter av dessa instrument, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och inplacerade under var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institutet ska tillämpa en riskfaktor per emittent och löptid, oberoende av om kreditspreadarna för emittenter är härledda från skuldinstrument eller kreditswappar. Undergrupperna ska vara de sektorsuppdelade grupper som anges i avsnitt 6, och varje undergrupp ska omfatta alla de riskfaktorer som tilldelats den berörda sektorn.

2. De veigariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara de implicita volatiliteterna för de underliggande tillgångarnas kreditspreadar för emittenter, härledda enligt punkt 1, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.

3. De kurvriskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av institut på instrument som inte är värdepapperiseringar ska utgöras av en vektor med kreditspreadar, som motsvarar en kreditspreadkurva för den specifika emittenten. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.

4. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

Artikel 325n

Faktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar

1. Institutet ska tillämpa de faktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som avses i punkt 3 på värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6, 7 och 8.

Instituten ska tillämpa de faktorer för kreditspreadrisk som avses i punkt 5 på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6, 7 och 8.

2. De undergrupper som tillämpas på kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara samma undergrupper som är tillämpliga på kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar enligt vad som avses i avsnitt 6.

De undergrupper som tillämpas på kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara specifika för den riskklassgruppen enligt vad som avses i avsnitt 6.

3. De riskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten för värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen är följande:

- a) Deltariskfaktorerna ska vara alla relevanta kreditspreadar för emittenter av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och för var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- b) De veigariskfaktorer som tillämpas på optioner med underliggande tillgångar som utgörs av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, uttryckt som en vektor med kreditspreadar för olika löptider, härledda enligt led a i denna punkt, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för motsvarande option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- c) Kurvriskfaktorerna ska vara de relevanta avkastningskurvorna för kreditspread för emittenter av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, uttryckt som en vektor med kreditspreadar för olika löptider, härledda enligt led a i denna punkt; för varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

4. Instituten ska beräkna värdepapperiseringspositionens känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

5. De faktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska avse spreaden för tranchen och inte spreaden för de underliggande instrumenten, och ska vara följande:

- a) Deltariskfaktorerna ska vara de relevanta kreditspreadarna för tranchen, inplacerade under följande löptider i enlighet med löptiden för tranchen: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- b) De veigariskfaktorer som tillämpas på optioner med underliggande tillgångar som utgörs av värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för trancherna, som var och en ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- c) Kurvriskfaktorerna ska vara desamma som de som beskrivs i led a i denna punkt; en gemensam riskvikt ska tillämpas på alla dessa riskfaktorer, enligt avsnitt 6.

Artikel 325o

Riskfaktorer för aktierisk

1. Undergrupperna för samtliga aktieriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som avses i avsnitt 6.
2. De deltariskfaktorer som ska tillämpas av instituten ska vara alla aktieavstakurser och alla aktiereporäntor.

När det gäller aktierisk ska en specifik aktierepokurva utgöra en enda riskfaktor som uttrycks som en vektor med reporäntor för olika löptider. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för reporäntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

Instituten ska beräkna ett instruments känslighet för en aktierisikfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Instituterna ska kvitta känsligheterna för reporänterisikfaktorn för samma aktierelaterade värdepapper oberoende av antalet komponenter i varje vektor.

3. De vegariskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för aktierisk ska vara de implicita volatiliteterna för aktieavistakurser, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Kapitalbaskraven ska inte gälla vegarisk för aktiereporäntor.

4. De kurvriskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för aktierisk är alla aktieavistakurser, oberoende av de motsvarande optionernas löptid. Kapitalbaskraven ska inte gälla kurvrisk för aktiereporäntor.

Artikel 325p

Risikfaktorer för råvarurisk

1. Undergrupperna för samtliga råvaruriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som avses i avsnitt 6.

2. De deltariskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på instrument som är känsliga för råvarurisk ska vara alla råvaruavistakurser per råvarutyp och för var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Instituterna ska bara utgå ifrån att två råvarupriser för samma typ av råvara och med samma löptid ska utgöra samma riskfaktor om de rättsliga villkoren avseende leveransorten är identiska.

3. De vegariskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för råvarurisk ska vara de implicita volatiliteterna för råvarupriser per typ av råvara, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Instituterna ska utgå ifrån att känsligheter för samma typ av råvara som tilldelas till samma löptid utgör en enda riskfaktor som de sedan ska kvitta.

4. De kurvriskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för råvarurisk ska vara en uppsättning råvarupriser med olika löptid per typ av råvara, uttryckt som en vektor. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal priser för den råvaran som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Instituterna ska inte göra någon skillnad mellan råvarupriserna per leveransort.

Instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk ska beräknas i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisken ska instituten utgå ifrån att vektorer med olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma typ av råvara.

Artikel 325q

Faktorer för valutarisk

1. De deltariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på instrument som är känsliga för valutarisk ska vara alla avistaväxelkurser mellan den valuta som instrumentet är uttryckt i och institutets rapportvaluta. Det ska finnas en undergrupp per valutapar, med en enda riskfaktor och en enda nettokänslighet.

2. De vegariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisk ska vara de implicita volatiliteterna för växelkurser mellan de valutarpar som avses i punkt 1. Växelkursernas implicita volatiliteter ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

3. De kurvriskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisk ska vara de samma som de som avses i punkt 1.
4. Instituterna ska inte vara skyldiga att göra åtskillnad mellan onshore- och offshorevarianter av en valuta för alla delta-, vega- och kurvriskfaktorer för valutarisk.

Underavsnitt 2

Definitioner av känslighet

Artikel 325r

Deltariskkänsligheter

1. Instituterna ska beräkna deltariskkänsligheter för generell ränterisk enligt följande:
- a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor ska beräknas enligt följande:

$$S_{kt} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

där

S_{kt} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor,

r_{kt} = räntan i en riskfri kurva k med löptiden t,

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än r_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

- b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasis ska beräknas enligt följande:

$$S_{xj} = \frac{V_i(\bar{x}_j + 0,0001 \bar{\Gamma}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_j, y, z \dots)}{0,0001}$$

där

S_{xj} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasis

\bar{x}_j = en vektor med m komponenter som representerar den implicita inflationskurvan eller valutabasiskurvan för en given valuta j där m är lika med antalet inflations- eller valutabasisrelaterade variabler som används i prissättningsmodellen för instrumentet i,

$\bar{\Gamma}_m$ = enhetsmatrisen med dimensionen (1 x m),

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

y, z = andra variabler i prissättningsmodellen.

2. Instituterna ska beräkna deltariskkänsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner ($S_{CS_{kt}}$) enligt följande:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(CS_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

där

$S_{CS_{kt}}$ = deltariskkänsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner,

CS_{kt} = värdet på kreditspreaden för en emittent j vid löptiden t,

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än CS_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

3. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheterna för aktierisk enligt följande:

a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser ska beräknas enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0,01}$$

där

s_k = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser,

k = ett specifikt aktierelatert värdepapper,

EQ_k = värdet på avistakursen för det aktierelaterte värdepappret,

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i , och

x, y = andra riskfaktorer än EQ_k i prissättningsfunktion V_i .

b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor ska beräknas enligt följande:

$$S_{s_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z, \dots) - V_i(\bar{x}_{ki}, y, z, \dots)}{0,0001}$$

där

S_{s_k} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor,

k = index som anger aktien,

\bar{x}_{ki} = en vektor med m komponenter som representerar reporäntestrukturen för en specifik aktie k , där m är lika med antalet reporäntor motsvarande olika löptider som används i prissättningsmodellen för instrumentet i ,

\bar{I}_m = enhetsmatrisen med dimensionen $(1 \cdot m)$,

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i , och

y, z = andra riskfaktorer än \bar{x}_{ki} i prissättningsfunktion V_i .

4. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheter för råvarurisk för varje riskfaktor enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 CTY_k, y, z, \dots) - V_i(CTY_k, y, z, \dots)}{0,01}$$

där

s_k = deltarisk känsligheter för råvarurisk,

k = en given råvaruriskfaktor,

CTY_k = värdet på riskfaktor k ,

$V_i(\cdot)$ = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k , och

y, z = andra riskfaktorer än CTY_k i prissättningsmodellen för instrumentet i .

5. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheter för valutarisk för varje valutariskfaktor k enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 FX_k, y, z, \dots) - V_i(FX_k, y, z, \dots)}{0,01}$$

där

s_k = deltarisk känsligheter för valutarisk,

k = en given valutariskfaktor,

FX_k = värdet på riskfaktorn,

$V_i(\cdot)$ = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k , och

y, z = andra riskfaktorer än FX_k i prissättningsmodellen för instrumentet i .

Artikel 325s

Vegariskränsligheter

1. Instituterna ska beräkna en options vegariskränsligheter för en given riskfaktor k enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 + \text{vol}_k, x, y) - V_i(\text{vol}_k, x, y)}{0,01}$$

där

s_k = en options vegariskränslighet,

k = en specifik vegariskfaktor som utgörs av en implicit volatilitet,

vol_k = värdet av den riskfaktorn, uttryckt i procent, och

x, y = andra riskfaktorer än vol_k i prissättningsfunktion V_i .

2. När det gäller riskklasser där vegariskfaktorerna har en löptidsdimension, men där reglerna om inplacering av riskfaktorerna inte är tillämpliga eftersom optionerna inte har en löptid, ska instituten placera in de riskfaktorerna under den längsta föreskrivna löptiden. Optionerna ska omfattas av tillägg för kvarstående risk.

3. När det gäller optioner som saknar lösenpris eller barriär, och optioner som har flera lösenpris eller barriärer, ska instituten tillämpa den inplacering under lösenpris och löptid som används internt för att prissätta optionen. Dessa optioner ska också omfattas av tillägg för kvarstående risk.

4. Instituterna ska inte beräkna vegarisk för värdepapperiseringsstrancher som ingår i den alternativa korrelations-handelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6,7 och 8 och som inte har en implicit volatilitet. Kapitalbaskrav för delta- och kurvrisik ska beräknas för dessa värdepapperiseringsstrancher.

Artikel 325t

Krav för känslighetsberäkningar

1. Med hjälp av de formler som anges i detta underavsnitt ska instituten härleda känsligheter från de prissättningsmodeller som utgör grunden för resultatrapporteringen till den verkställande ledningen.

Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter kräva att ett institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetod som föreskrivs i kapitel 1b ska använda de prissättningsfunktioner som ingår i internmodellmetodens riskmättningsmodell för känslighetsberäkningar enligt detta kapitel för att beräkna och rapportera kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med artikel 430b.3.

2. Vid beräkning av deltariskränsligheter för instrument med optionalitet såsom avses i artikel 325e.2 a får instituten anta att riskfaktorerna avseende den implicita volatiliteten är konstant.

3. Vid beräkning av vegariskränsligheter för instrument med optionalitet såsom avses i artikel 325e.2 b ska följande krav tillämpas:

- För generell ränterisk och kreditspreadrisk ska instituten, för varje valuta, anta att det underliggande instrumentet för de riskfaktorer avseende volatilitet för vilka vegariskan beräknas följer antingen en lognormal eller normal fördelning i de prissättningsmodeller som används för dessa instrument.
- För aktierisk, råvarurisk och valutarisk ska instituten anta att det underliggande instrumentet för de riskfaktorer avseende volatilitet för vilka vegariskan beräknas följer en lognormal fördelning i de prissättningsmodeller som används för dessa instrument.

4. Instituterna ska beräkna alla känsligheter utom känsligheterna för kreditvärdighetsjusteringar.

5. Genom undantag från punkt 1 och efter tillåtelse av behöriga myndigheter får ett institut använda alternativa definitioner av deltariskränsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret enligt detta kapitel förutsatt att institutet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering och rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.
- b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fastställa känsligheter för positionen än de formler som avses i detta underavsnitt och att de känsligheter som fastställs inte skiljer sig väsentligt från dessa formler.

6. Genom undantag från punkt 1 och efter tillstånd av behöriga myndigheter får ett institut beräkna vegakänsligheter utifrån en linjär transformation av alternativa definitioner av känsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret i enlighet med detta kapitel förutsatt att institutet uppfyller de två följande villkoren:

- a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering och för rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.
- b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fastställa känsligheterna för positionen än de formler som avses i detta underavsnitt och att den linjära transformation som anges i det första stycket avspeglar en vegariskränslighet.

Avsnitt 4

Tillägg för kvarstående risk

Artikel 325u

Kapitalbaskrav för kvarstående risker

1. Utöver de kapitalbaskrav för marknadsrisk som fastställs i avsnitt 2 ska instituten tillämpa extra kapitalbaskrav för instrument som är exponerade för kvarstående risker i enlighet med denna artikel.

2. Instrumenten anses vara exponerade för kvarstående risker om de uppfyller något av följande villkor:

- a) Instrumentet har ett exotiskt underliggande instrument som, vid tillämpningen av detta kapitel, är ett handelslagerinstrument som ligger till grund för en underliggande exponering som inte omfattas av delta-, vega- eller kurvrisikberäkning enligt den känslighetsbaserade metod som fastställs i avsnitt 2, eller av kapitalbaskravet för fallissemangrisk som fastställs i avsnitt 5.
- b) Instrumentet är exponerat för andra kvarstående risker, vilket vid tillämpningen av detta kapitel innebär något av följande instrument:
 - i) Instrument som omfattas av kapitalbaskrav för vega- och kurvrisik enligt den känslighetsbaserade metoden som fastställs i avsnitt 2 och genererar avkastning som inte kan replikeras som en ändlig linjär kombination av klassiska optioner med en enda underliggande aktiekurs, råvarunotering, växelkurs, obligationskurs, kreditwapp eller ränteswapp.
 - ii) Instrument som är positioner som omfattas av den alternativa korrelationshandelsportfölj som avses i artikel 325.6. Säkringar som omfattas av den alternativa korrelationshandelsportfölj som anges i artikel 325.8 ska inte beaktas.

3. Institutet ska beräkna de extra kapitalbaskrav som avses i punkt 1 som summan av teoretiska bruttobelopp för de instrument som avses i punkt 2, multiplicerad med följande riskvikter:

- a) 1,0 % för de instrument som avses i punkt 2 a.
- b) 0,1 % för de instrument som avses i punkt 2 b.

4. Genom undantag från punkt 1 ska instituten inte tillämpa kapitalbaskravet för kvarstående risker på instrument som uppfyller något av följande villkor:

- a) De är noterade på en erkänd börs.
- b) De är godtagbara för central clearing i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

- c) De kompenserar fullt ut marknadsrisken för en annan position i handelslagret, varvid de två positioner i handelslagret som helt matchar varandra ska undantas från kapitalbaskravet för kvarstående risker.
5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad ett exotiskt underliggande är och vilka instrument som är exponerade för kvarstående risker för tillämpningen av punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA undersöka om livsfallsrisk, väder, naturkatastrofer och framtida realiserad volatilitet bör betraktas som exotiska underliggande faktorer.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 5

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisker

Artikel 325v

Definitioner och allmänna bestämmelser

- I detta avsnitt avses med
 - kort exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en vinst för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.
 - lång exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en förlust för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.
 - bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (gross jump to default, gross JTD)*: uppskattad storlek på den förlust eller vinst som gäldenärens fallissemang skulle orsaka för en specifik exponering.
 - nettobelopp vid plötsligt fallissemang (net jump to default, net JTD)*: uppskattad storlek på ett instituts förlust eller vinst vid en gäldenärs fallissemang, efter kvittning mellan bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.
 - förlust vid fallissemang (loss given default)* eller *LGD*: förlust vid gäldenärens fallissemang på ett instrument som emitterats av samma gäldenär, uttryckt som andel av instrumentets teoretiska belopp.
 - fallissemangsriskvikt*: det procenttal som motsvarar den beräknade sannolikheten för fallissemang för varje gäldenär, enligt gäldenärens kreditvärdighet.
- Kapitalbaskraven för fallissemangsrisk ska tillämpas på skuldinstrument och aktieinstrument, derivat med sådana instrument som underliggande tillgångar och derivat vars avkastning eller verkliga värde påverkas vid fallissemang av en annan gäldenär än den som är motpart till derivatinstrumentet i sig. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk separat för var och en av följande typer av instrument: icke-värdepapperiseringar, värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen och värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen. Institutets slutliga kapitalbaskrav för den fallissemangsrisk som ska tillämpas ska vara summan av de tre komponenterna.

Underavsnitt 1

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar

Artikel 325w

Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang

- Institutet ska beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för varje lång exponering mot skuldinstrument enligt följande:

$$JTD_{\text{lång}} = \max\{LGD \cdot V_{\text{teoretiskt}} + P\&L_{\text{lång}} + \text{Justering}_{\text{glång}}, 0\}$$

där

$$JTD_{\text{lång}} = \text{bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (gross JTD),}$$

- $V_{\text{teoretiskt}}$ = instrumentets teoretiska belopp,
- $P\&L_{\text{lång}}$ = en term som korrigerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till och som beror på förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den långa exponeringen. Vinster anges i formeln med positivt tecken och förluster anges med negativt tecken, och
- $\text{Justering}_{\text{lång}}$ = det belopp som institutets förlust i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet, öknningar anges i termen $\text{Justering}_{\text{lång}}$ med positivt tecken och minskningar anges med negativt tecken.

2. Institutet ska beräkna bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för varje kort exponering mot skuldinstrument enligt följande:

$$JTD_{\text{kort}} = \min\{\text{LGD} \cdot V_{\text{teoretiskt}} + P\&L_{\text{kort}} + \text{Justering}_{\text{kort}}, 0\}$$

där

- JTD_{kort} = bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för kort exponering,
- $V_{\text{teoretiskt}}$ = instrumentets teoretiska belopp, vilket anges i formeln med negativt tecken,
- $P\&L_{\text{kort}}$ = en term som korrigerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till och som beror på förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den korta exponeringen, vinster anges i formeln med positivt tecken och förluster anges i formeln med negativt tecken, och
- $\text{Justering}_{\text{kort}}$ = det belopp som institutets vinst i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet, minskningar anges i termen $\text{Justering}_{\text{kort}}$ med positivt tecken, och öknningar anges i termen $\text{Justering}_{\text{kort}}$ med negativt tecken.

3. Den förlust vid fallissemang (LGD) för skuldinstrument som institutet ska tillämpa vid beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska vara följande:

- Exponeringar mot lågprioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 100 %.
- Exponeringar mot prioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 75 %.
- Exponeringar mot säkerställda obligationer enligt artikel 129 ska ges ett LGD-värde på 25 %.

4. För beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska teoretiska belopp fastställas enligt följande:

- När det gäller skuldinstrument är det teoretiska beloppet skuldinstrumentets nominella värde.
- När det gäller derivatinstrument med underliggande räntebärande värdepapper är det teoretiska beloppet derivatinstrumentets teoretiska belopp.

5. För exponeringar mot aktieinstrument ska institutet beräkna bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang enligt följande, i stället för att använda formelerna i punkterna 1 och 2:

$$JTD_{\text{lång}} = \max\{\text{LGD} \cdot V + P\&L_{\text{lång}} + \text{Justering}_{\text{lång}}, 0\}$$

$$JTD_{\text{kort}} = \min\{\text{LGD} \cdot V + P\&L_{\text{kort}} + \text{Justering}_{\text{kort}}, 0\}$$

där

- $JTD_{\text{lång}}$ = beräkna bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för lång exponering,
- JTD_{kort} = beräkna bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för kort exponering, och
- V = aktiens verkliga värde eller, när det gäller derivatinstrument med underliggande aktier, det verkliga värdet på den underliggande aktien.

6. Instituterna ska ge ett LGD-värde på 100 % till aktieinstrument för beräkningen enligt punkt 5.
7. När det gäller exponeringar mot fallissemangsrisk som härrör från derivatinstrument vars avkastning i händelse av fallissemang från gäldenärens sida inte är kopplad till det teoretiska beloppet på ett visst instrument utfärdat av den gäldenären, eller till LGD-värdet för gäldenären eller ett instrument som emitterats av den gäldenären, ska instituten använda alternativa metoder för skattning av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.
8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
- Hur instituten ska beräkna belopp vid plötsligt fallissemang för olika typer av instrument i enlighet med denna artikel.
 - Vilka alternativa metoder som instituten ska använda för skattning av de bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som avses i punkt 7.
 - Det teoretiska beloppet av andra instrument än de som avses i punkterna 4 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325x

Nettobelopp vid plötsligt fallissemang

- Instituten ska beräkna nettobelopp vid plötsligt fallissemang genom att kvitta bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för korta exponeringar och långa exponeringar. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar mot samma gäldenär där de korta exponeringarna har samma prioritet som, eller lägre prioritet än, de långa exponeringarna.
- Kvittning ska göras helt eller delvis, beroende på löptiden för de exponeringar som kvittas mot varandra.
 - Kvittning ska göras helt om alla de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på ett år eller mer.
 - Kvittning ska göras delvis om minst en av de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på mindre än ett år; i detta fall ska beloppet vid plötsligt fallissemang för varje exponering med en löptid på mindre än ett år multipliceras med den kvot som motsvarar exponeringens löptid i förhållande till ett år.
- Om kvittning inte är möjlig ska bruttobelopp vid plötsligt fallissemang vara lika med nettobelopp vid plötsligt fallissemang när det gäller exponeringar med en löptid på ett år eller mer. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med den kvot som motsvarar exponeringens löptid i förhållande till ett år, med ett golv på tre månader, för beräkningen av nettobelopp vid plötsligt fallissemang.
- Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 gäller löptiderna för derivatkontrakten i stället för löptiderna för de underliggande tillgångarna. Cash equity-exponeringar ska ges en löptid på antingen ett år eller tre månader enligt institutets egen bedömning.

Artikel 325y

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk

- Oberoende av typ av motpart ska nettobelopp vid plötsligt fallissemang multipliceras med de fallissemangsriskvikt som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i tabell 2:

Tabell 2

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 1	0,5 %
Kreditkvalitetssteg 2	3 %

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 3	6 %
Kreditkvalitetssteg 4	15 %
Kreditkvalitetssteg 5	30 %
Kreditkvalitetssteg 6	50 %
Utan kreditvärdering	15 %
Fallerad	100 %

2. Exponeringar som skulle få en riskvikt på 0 % enligt schablonmetoden för kreditrisk i enlighet med avdelning II kapitel 2, ska ges en fallissemangsriskvikt på 0 % för kapitalbaskravet för fallissemangsrisk.

3. Det viktade nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska tilldelas följande undergrupper: företag, stater och lokala myndigheter/kommuner.

4. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp i enlighet med följande formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}) WtS \cdot (\sum_{i \in \text{kort}} RW_i |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

där

DRC_b = kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för fallissemangsrisk för undergrupp b,

i = index som anger ett instrument som tillhör undergrupp b,

RW_i = riskvikten, och

WtS = en kvot som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, och som beräknas enligt följande:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{\text{lång}}}{\sum \text{netJTD}_{\text{kort}} + \sum |\text{netJTD}_{\text{kort}}|}$$

För beräkning av DRC_b och WtS ska långa och korta positioner läggas samman för alla positioner i en undergrupp, oberoende av vilket kreditkvalitetssteg positionerna placeras in i, vilket ger ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.

5. Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar ska beräknas som en enkel summa av alla undergruppers kapitalbaskrav.

Underavsnitt 2

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Artikel 325z

Belopp vid plötsligt fallissemang

1. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska vara dessa exponeringars marknadsvärde eller, om detta värde inte finns tillgängligt, deras verkliga värde fastställt i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

2. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa bruttobelopp vid plötsligt fallissemang och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan värdepapperiseringsexponeringar med samma underliggande tillgångspool och som tillhör samma tranch. Kvittning ska inte vara tillåten mellan värdepapperiseringsexponeringar med olika underliggande tillgångspooler även om de har samma fästpunkt och avskiljningspunkt.
3. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga värdepapperiseringsexponeringar, går att perfekt replikera andra befintliga värdepapperiseringsexponeringar, fränsett löptidsdimensionen, får de exponeringar som är resultatet av den uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning i stället för de befintliga värdepapperiseringsexponeringarna.
4. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga exponeringar i underliggande namn, går att perfekt replikera hela tranchstrukturen för en befintlig värdepapperiseringsexponering, får de exponeringar som är resultatet av uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning i stället för de befintliga värdepapperiseringsexponeringarna. Om underliggande namn används på detta sätt ska de tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar.
5. Artikel 325x ska tillämpas både på befintliga värdepapperiseringsexponeringar och på värdepapperiseringsexponeringar som används i enlighet med punkt 3 eller 4 i den här artikeln. De relevanta löptiderna ska vara löptiderna för värdepapperiseringsstrancherna.

Artikel 325aa

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska multipliceras med 8 % av den riskvikt som gäller för den berörda värdepapperiseringsexponeringen, inklusive STS-värdepapperiseringar, utanför handelslaget i enlighet med den rangordning av metoder som fastställs i avdelning II kapitel 5 avsnitt 3 och oberoende av typ av motpart.
 2. En löptid på ett år ska tillämpas för alla trancher där riskvikterna beräknas i enlighet med intern och extern kreditvärderingsmetod för värdepapperisering (SEC-IRBA och SEC-ERBA).
 3. De riskvägda beloppen för plötsligt fallissemang för enskilda kontanta värdepapperiseringsexponeringar ska begränsas till positionens verkliga värde.
 4. De riskvägda nettobeloppen vid plötsligt fallissemang ska placeras i följande undergrupper:
 - a) En gemensam undergrupp för alla företag, oberoende av region.
 - b) 44 olika undergrupper som motsvarar en undergrupp per region för var och en av de elva tillgångsklasser som fastställs i andra stycket.
- Vid tillämpning av första stycket ska de elva tillgångsklasserna vara: tillgångsbaserade certifikat (ABCP), billån och billeaseingavtal, värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet (RMBS), kreditkort, värdepapper med lån på kommersiella fastigheter som säkerhet (CMBS), CLO (collateralised loan obligations), CDO-*square* (collateralised debt obligations), små och medelstora företag, studielån, övriga kundkrediter och övrig marknadsupplåning. De fyra regionerna är Asien, Europa, Nordamerika och övriga världen.
5. För att placera in en värdepapperiseringsexponering i en undergrupp ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden. Instituterna ska placera in varje värdepapperiseringsexponering i endast en av de undergrupper som avses i punkt 4. Värdepapperiseringsexponeringar som ett institut inte kan placera i en undergrupp för en tillgångsklass eller region ska placeras i kategorin "övriga kundkrediter", "övrig marknadsupplåning" eller "övriga världen".
 6. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp på samma sätt som fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringsexponeringar, med användning av formeln i artikel 325y.4, vilket leder till ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.
 7. Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska beräknas som den enkla summan av undergruppernas kapitalbaskrav.

Underavsnitt 3

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Artikel 325ab

Tillämpningsområde

1. För den alternativa korrelationshandelsportföljen ska kapitalbaskraven innefatta fallissemangsriskerna för värdepapperiseringsexponeringar och för icke-värdepapperiseringar för risksäkringsändamål. Dessa säkringar ska tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar. Det ska inte finnas några diversifieringsvinster mellan kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar, kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen och kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen.
2. För omsatta kredit- och aktierivat som inte är värdepapperiseringar ska beloppen vid plötsligt fallissemang per enskild beståndsdel fastställas med hjälp av en genomlysningmetod.

Artikel 325ac

Belopp vid plötsligt fallissemang för den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. I denna artikel avses med
 - a) *uppdelning med användning av en värderingsmodell*: ett enda namn i en värdepapperisering värderas om skillnaden mellan värdepapperiseringens ovillkorade värde och villkorade värde, under antagandet att det enda namnet fallerar med ett LGD-värde på 100 %.
 - b) *replikering*: enskilda trancher i indexvärdepapperiseringen kombineras så att de replikerar en annan tranch i samma indexserie, eller så att de replikerar en position i indexserien som inte är uppdelad i trancher,
 - c) *uppdelning*: ett index replikeras av en värdepapperisering där de underliggande exponeringarna i gruppen är identiska med de exponeringar som refererar till ett enda namn och som utgör indexet.
2. Bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar och icke-värdepapperiseringsexponeringar i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara dessa exponeringars marknadsvärde eller, om detta värde inte finns tillgängligt, deras verkliga värde fastställt i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.
3. Produkter som förfaller på n te fallissemang ska behandlas som produkter som delats upp i trancher med fästpunkt och avskiljningspunkt enligt följande:
 - a) fästpunkt = $(N - 1) / \text{totalt antal namn}$,
 - b) avskiljningspunkt = $N / \text{totalt antal namn}$,
 där "totalt antal namn" ska vara det sammanlagda antalet namn i den underliggande korgen eller poolen.
4. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa bruttobelopp vid plötsligt fallissemang och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar som i övrigt är identiska, utom när det gäller löptid. Kvittning ska endast vara möjlig enligt följande:
 - a) För index, indextrancher och särskilt anpassade trancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranch, med beaktande av bestämmelserna i artikel 325x; om exponeringar på mindre än ett år. Långa och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som perfekt replikerar varandra får kvittas genom att de delas upp i exponeringar som motsvarar ett enda namn med användning av en värderingsmodell; i sådana fall ska summan av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för exponeringar som motsvarar ett enda namn och som erhålls genom uppdelning, vara lika med bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för den ej uppdelade exponeringen.
 - b) Kvittning genom uppdelning enligt led a ska inte tillåtas för återvärdepapperiseringar eller derivat avseende värdepapperiseringar.
 - c) För index och indextrancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranch genom replikering eller genom uppdelning, om de långa och korta exponeringarna i övrigt är likvärdiga, utom en restkomponent, ska kvittning tillåtas och nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska avspegla den resterande exponeringen.
 - d) Olika trancher i samma indexserie, olika serier av samma index och olika indexfamiljer får inte användas för att kvitta varandra.

Artikel 325ad

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med följande:
 - a) För produkter som delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i artikel 325y.1 och 325y.2.
 - b) För produkter som inte delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som avses i artikel 325aa.1.
2. Riskvägda nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska placeras i undergrupper som motsvarar ett index.
3. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp enligt följande formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\sum_{i \in \text{kort}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

där

DRC_b = kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för undergrupp b,

i = ett instrument som ingår i undergrupp b, och

WtS_{ACTP} = kvoten som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, beräknad i enlighet med formeln WtS i artikel 325y.4, men med användning av långa och korta positioner över hela den alternativa korrelationshandelsportföljen och inte bara positionerna i den berörda undergruppen.

4. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen med följande formel:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b \max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0 \right\}$$

där

DRC_{ACTP} = kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen, och

DRC_b = kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för undergrupp b.

Avsnitt 6

Riskvikter och korrelationer

Underavsnitt 1

Deltariskvikter och korrelationer

Artikel 325ae

Riskvikter för generell ränterisk

1. För valutor som inte omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna enligt artikel 325bd.7 b ska riskvikterna för känsligheterna för den riskfria räntans riskfaktorer för varje undergrupp i tabell 3 anges enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 3

Undergrupp	Löptid
1	0,25 år
2	0,5 år
3	1 år

Undergrupp	Löptid
4	2 år
5	3 år
6	5 år
7	10 år
8	15 år
9	20 år
10	30 år

2. En gemensam riskvikt för såväl samtliga inflationskänsligheter som för riskfaktorer för valutabasisrisk ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.

3. För valutor som omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna enligt artikel 325bd.7 b, och för institutets inhemska valuta, ska riskvikterna för den riskfria räntans riskfaktorer vara de riskvikter som fastställs i tabell 3 dividerade med $\sqrt{2}$.

Artikel 325af

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller generell ränterisk

1. Mellan två viktade känsligheter avseende faktorerna för generell ränterisk WS_k och WS_l inom samma undergrupp och med samma tilldelade löptid, men motsvarande olika kurvor, ska korrelationen ρ_{kl} vara 99,90 %.

2. Mellan två viktade känsligheter avseende riskfaktorerna för generell ränterisk WS_k och WS_l inom samma undergrupp och motsvarande samma kurva, men med olika löptid, ska korrelationen fastställas i enlighet med följande formel:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}} \right)} ; 40 \% \right]$$

där

T_k (respektive T_l) = löptiden som gäller för den riskfria räntan,

θ = 3 %.

3. Mellan två viktade känsligheter avseende faktorerna för generell ränterisk WS_k och WS_l inom samma undergrupp, motsvarande olika kurvor och med olika löptid, ska korrelationen ρ_{kl} vara lika med den korrelationsparameter som anges i punkt 2 multiplicerad med 99,90 %.

4. Mellan en given viktad känslighet avseende faktorerna för generell ränterisk WS_k och en given viktad känslighet avseende riskfaktorerna för inflation WS_i ska korrelationen vara 40 %.

5. Mellan en given viktad känslighet avseende faktorerna för valutabasisrisk WS_k och en given viktad känslighet avseende faktorerna för generell ränterisk WS_p , däribland andra faktorer för valutabasisrisk, ska korrelationen vara 0 %.

Artikel 325ag

Korrelationer mellan olika undergrupper vad gäller generell ränterisk

1. Parametern $\gamma_{bc} = 50$ % ska användas för att lägga samman riskfaktorer som tillhör olika undergrupper.

2. Parametern $\gamma_{bc} = 80$ % ska användas för att lägga samman en faktor för ränterisk baserad på en valuta enligt artikel 325av.3 och en riskfaktor för ränterisk baserad på euro.

Artikel 325ah

Riskvikter för kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar

1. Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för icke-värdepapperiseringar ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp i tabell 4.

Tabell 4

Undergruppnummer	Kreditkvalitet	Sektor	Riskvikt (procentenheter)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i en medlemsstat	0,50 %
2	Kreditkvalitetssteg 1-3	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118	0,5 %
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	1,0 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	5,0 %
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	3,0 %
7		Teknik, telekommunikation	2,0 %
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	1,5 %
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna	1,0 %
11		Kreditkvalitetssteg 4-6	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118
12	Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ		4,0 %
13	Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare		12,0 %
14	Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning		7,0 %
15	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster		8,5 %
16	Teknik, telekommunikation		5,5 %
17	Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter		5,0 %
18	Övriga sektorer		12,0 %

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska placera in varje emittent i en enda sektorundergrupp i tabell 4. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 18 i tabell 4.

Artikel 325ai

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(namn)} \cdot \rho_{kl}^{(\text{öppnid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

där

$\rho_{kl}^{(namn)}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 35 %,

$\rho_{kl}^{(\text{öppnid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, och är i annat fall lika med 65 %, och

$\rho_{kl}^{(basis)}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och är i annat fall lika med 99,90 %.

2. De korrelationsparametrar som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på undergrupp 18 i tabell 4 i artikel 325ah.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 18 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats den undergruppen:

$$K_{b(\text{undergrupp 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325aj

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

Korrelationsparametern γ_{bc} som gäller för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska fastställas enligt följande:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$$

där

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ är lika med 1 om de två undergrupperna tillhör samma kreditkvalitetskategori (antingen kreditkvalitetssteg 1–3 eller kreditkvalitetssteg 4–6), och i annat fall är lika med 50 %, vid denna beräkning ska undergrupp 1 anses tillhöra samma kreditkvalitetskategori som de undergrupper som tillhör kreditkvalitetssteg 1–3, och

$\gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$ är lika med 1 om de två undergrupperna tillhör samma sektor, och i annat fall är lika med motsvarande procentsats i tabell 5:

Tabell 5

Undergrupp	1,2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9
1, 2 och 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 och 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 och 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 och 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Undergrupp	1,2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9
6 och 15						25 %	5 %	15 %
7 och 16							5 %	20 %
8 och 17								5 %
9								—

Artikel 325ak

Risikviker för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Risikvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp och ska specificeras för varje undergrupp i tabell 6 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 6

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
1	Alla	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i medlemsstaterna
2	Kredit-kvalitetssteg 1-3	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster
7		Teknik, telekommunikation
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna
10		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i tredjeländer
11		Kreditkvalitetssteg 4-6
12	Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	
13	Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	
14	Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster
16		Teknik, telekommunikation
17		Hälsa- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter
18	Övriga sektorer	

Artikel 325al

Korrelationer vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Deltariskkorrelationen ρ_{ij} ska härledas i enlighet med artikel 325ai, förutom att $\rho_{ij}^{(basis)}$ vid tillämpningen av denna punkt ska vara lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och i annat fall ska vara lika med 99,00 %.

2. Korrelationen γ_{bc} ska härledas i enlighet med artikel 325aj.

Artikel 325am

Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp i tabell 7 och ska specificeras för varje undergrupp i tabell 7 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 7

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
1	Prioriterade och kreditkvalitetssteg 1–3	RMBS – prime
2		RMBS – mid-prime
3		RMBS – sub-prime
4		CMBS
5		Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet (ABS) – studielån
6		ABS – kreditkort
7		ABS – billån
8		CLO utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen
9	Ej prioriterade och kreditkvalitetssteg 1–3	RMBS – prime
10		RMBS – mid-prime
11		RMBS – sub-prime
12		CMBS
13		ABS – studielån
14		ABS – kreditkort
15		ABS – billån
16		CLO utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
17	Kreditkvalitetssteg 4-6	RMBS – prime
18		RMBS – mid-prime
19		RMBS – sub-prime
20		CMBS
21		ABS – studielån
22		ABS – kreditkort
23		ABS – billån
24		CLO utanför korrelationshandelsportföljen
25	Övriga sektorer	

2. För att placera in en riskeponering i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska placera in varje tranche i en enda sektorundergrupp i tabell 7. Riskeponeringar kopplade till trancher som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 25.

Artikel 325an

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_l och $WS_{k\&\#x1d459}$ inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tranch)} \cdot \rho_{kl}^{(öpsid)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

där

$\rho_{kl}^{(tranch)}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l omfattas av samma undergrupp och avser samma värdepapperiseringstranche (mer än 80 % överlappning i teoretiska termer), och i annat fall är lika med 40 %, och

$\rho_{kl}^{(öpsid)}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, och i annat fall är lika med 80 %, och

$\rho_{kl}^{(basis)}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och i annat fall är lika med 99,90 %.

2. De korrelationsparametrar som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på undergrupp 25 i tabell 7 i artikel 325am.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 25 ska kapitalbaskravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{b,(\text{undergrupp } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ao

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern γ_{bc} ska tillämpas för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper och vara 0 %.

2. Kapitalbaskravet för undergrupp 25 ska läggas till kapitalet för den samlade riskklassnivån utan att några diversifierings- eller säkringseffekter gentemot någon annan undergrupp redovisas.

Artikel 325ap

Riskvikt för aktierisk

1. Riskvikt för känsligheter för riskfaktorerna avseende aktier och aktiereporänta ska specificeras för varje undergrupp i tabell 8 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a:

Tabell 8

Undergruppnummer	Börsvärde	Typ av ekonomi	Sektor
1	Högt	Tillväxtmarknad	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster
2			Telekommunikation, industri
3			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
4			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik
5		Utvecklad ekonomi	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster
6			Telekommunikation, industri
7			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
8			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik
9	Lågt	Tillväxtmarknad	Alla sektorer som anges i undergrupperna 1, 2, 3 och 4
10		Utvecklad ekonomi	Alla sektorer som anges i undergrupperna 5, 6, 7 och 8
11	Övriga sektorer		

2. För tillämpningen av denna artikel ska det fastställas vad som avses med lågt börsvärde och högt börsvärde i de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 325bd.7.

3. För tillämpningen av denna artikel ska EBA ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger vad som avses med tillväxtmarknader och utvecklade ekonomier.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. När en riskexponering placeras in i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska placera in varje emittent i en av sektorgrupperna i tabell 8, och placera in alla emittenter från samma näringsgren i samma sektor. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 11 i tabell 8. Om det rör sig om flera länder eller sektorer ska aktieemittenten placeras in i en viss undergrupp baserat på den mest betydande region eller sektor som den är verksam i.

Artikel 325aq

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller aktierisk

1. Korrelationsparametern för deltarisk ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, ska vara 99,90 % där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och båda avser samma aktieemittentnamn.
2. I andra fall än de som avses i punkt 1 ska korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktieavistakurs inom samma undergrupp fastställas till följande:
 - a) 15 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin högt börsvärde och tillväxtmarknad (undergrupperna 1, 2, 3 eller 4).
 - b) 25 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin högt börsvärde och utvecklad ekonomi (undergrupperna 5, 6, 7 eller 8).
 - c) 7,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin lågt börsvärde och tillväxtmarknad (undergrupp 9).
 - d) 12,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin lågt börsvärde och utvecklad ekonomi (undergrupp 10).
3. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktiereporänta inom samma undergrupp ska fastställas i enlighet med punkt 2.
4. Mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och känsligheterna avser olika aktieemittentnamn, ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas till de korrelationsparametrar som anges i punkt 2, multiplicerat med 99,90 %.
5. De korrelationsparametrar som specificeras i punkterna 1–4 ska inte tillämpas på undergrupp 11. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 11 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{k(\text{undergrupp 11})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ar

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller aktierisk

Korrelationsparametern γ_{bc} ska tillämpas på sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper. Den ska fastställas till 15 % om båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10.

Artikel 325as

Riskvikter för råvarurisk

Riskvikter för känsligheter för råvaruriskfaktorerna ska specificeras för varje undergrupp i tabell 9 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a:

Tabell 9

Undergruppsnummer	Undergrupp – benämning
1	Energi – fasta bränslen
2	Energi – flytande bränslen
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter

Undergruppsnummer	Undergrupp – benämning
4	Frakt
5	Oädla metaller
6	Gasformiga bränslen
7	Ädelmetaller (inklusive guld)
8	Spannmålskärnor och oljeväxtfrön
9	Animalieprodukter och mejeriprodukter
10	Jordbruksråvaror
11	Andra råvaror

Artikel 325at

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller råvarurisk

1. Vid tillämpning av denna artikel ska två råvaror anses som åtskilda om det på marknaden finns två avtal som endast skiljer sig åt vad gäller den underliggande råvara som ska levereras mot varje avtal.

2. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(råvara)} \cdot \rho_{kl}^{(öpptid)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

där

$\rho_{kl}^{(råvara)}$ är lika med 1 om de två råvarorna för känsligheterna k och l är identiska, i annat fall är det lika med korrelationerna inom samma undergrupp enligt tabell 10,

$\rho_{kl}^{(öpptid)}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, i annat fall är det lika med 99 %, och

$\rho_{kl}^{(basis)}$ är lika med 1 om de två känsligheterna är identiska vad gäller råvarans leveransort, i annat fall är det lika med 99,90 %.

3. Korrelationerna inom samma undergrupp ρ_{kl} (råvara) är följande:

Tabell 10

Undergrupp	Undergrupp – benämning	Korrelation ρ_{kl} (råvara)
1	Energi – fasta bränslen	55 %
2	Energi – flytande bränslen	95 %
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter	40 %
4	Frakt	80 %
5	Oädla metaller	60 %
6	Gasformiga bränslen	65 %

Undergrupp	Undergrupp – benämning	Korrelation ρ_{ij} (råvara)
7	Ädelmetaller (inklusive guld)	55 %
8	Spannmålskärnor och oljeväxtfrön	45 %
9	Animalieprodukter och mejeriprodukter	15 %
10	Jordbruksråvaror	40 %
11	Andra råvaror	15 %

4. Utan hinder av punkt 1 tillämpas följande bestämmelser:

- Två riskfaktorer som tilldelas undergrupp 3 i tabell 10 och som avser el men där elen genereras i olika regioner eller avtalsenligt levereras under olika perioder ska anses som åtskilda råvaruriskfaktorer.
- Två riskfaktorer som tilldelas undergrupp 4 i tabell 10 och som avser frakt men där fraktens rutt eller leveransveckan skiljer sig åt ska anses som åtskilda råvaruriskfaktorer.

Artikel 325au

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller råvarurisk

Korrelationsparametern γ_{bc} som tillämpas för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska vara

- 20 % där båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10,
- 0 % där någon av de båda undergrupperna är nummer 11.

Artikel 325av

Risikvikter för valutarisk

1. Riskvikt för alla känsligheter för valutariskfaktorerna ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.

2. Riskvikten för valutakursriskfaktorerna avseende valutar som består av euro och valutan i en medlemsstat som deltar i den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen (ERM 2) ska vara en av följande:

- Den riskvikt som avses i punkt 1 delad med 3.
- Den största fluktuationen inom det fluktuationsband som formellt har avtalats mellan medlemsstaten och Europeiska centralbanken, om det fluktuationsbandet är smalare än det fluktuationsband som definieras enligt ERM 2.

3. Utan hinder av punkt 2 ska den riskvikt för valutakursriskfaktorer som avses i punkt 2 där den avser valutor som ingår i ERM 2 med ett formellt avtalat fluktuationsband som är smalare än standardbandet på plus eller minus 15 % vara lika med den största procentuella fluktuationen inom detta smalare band.

4. Riskvikten för valutariskfaktorerna som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen enligt vad som avses i artikel 325bd.7 c ska vara den riskvikt som avses i punkt 1 i den här artikeln delad med $\sqrt{2}$.

5. När dagliga växelkursuppgifter för de föregående tre åren visar att ett valutar som består av euro och en annan valuta som inte är euro som används i en medlemsstat är konstant och att institutet alltid kan möta en köp- och säljkursskillnad som är lika med noll för respektive transaktioner får institutet, förutsatt att det har uttryckligt tillstånd från sin behöriga myndighet, tillämpa den riskvikt som avses i punkt 1 delad med 2.

Artikel 325aw

Korrelationer för valutarisk

En generell korrelationsparameter γ_{bc} på 60 % ska tillämpas på de sammanräknade känsligheterna för valutarisikfaktorer.

Underavsnitt 2

Risikvikter och korrelationer för vegarisk och kurvrisk

Artikel 325ax

Risikvikter för vegarisk och kurvrisk

1. För vegariskfaktorer ska de undergrupper för deltarisk som avses i underavsnitt 1 användas.
2. Risikvikten för en given vegariskfaktor k ska fastställas som en andel av det aktuella värdet av riskfaktor k , vilket uttrycker den implicita volatiliteten för ett underliggande, såsom beskrivs i avsnitt 3.
3. Den andel som avses i punkt 2 ska bero på den antagna likviditeten för varje typ av riskfaktor i enlighet med följande formel:

$$RW_k = (\text{värdet av riskfaktor } k) \cdot \min \left\{ RW_o \cdot \frac{\sqrt{LH_{riskklass}}}{\sqrt{10}} ; 100 \% \right\}$$

där

RW_k = risikvikten för en given vegariskfaktor k ,

RW_o ska vara 55 %, och

$LH_{riskklass}$ är den förskrivna likviditetshorisont som ska användas vid bestämning av varje vegariskfaktor k . $LH_{riskklass}$ i enlighet med följande tabell:

Tabell 11

Risikclass	$LH_{riskklass}$
GIRR	60
CSR icke-värdepapperiseringar	120
CSR värdepapperiseringar (alternativa korrelationshandelsportföljen)	120
CSR värdepapperiseringar (utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen)	120
Aktier (høgt börsvärde)	20
Aktier (låg börsvärde)	60
Råvara	120
Utländsk valuta	40

4. De undergrupper som används i samband med deltarisk i underavsnitt 1 ska användas i samband med kurvrisk, om inget annat anges i detta kapitel.

5. För kurvriskfaktorer för valutarisk och aktierisk ska kurvriskvikterna vara relativa skift som är lika med de deltarisikvikter som avses i underavsnitt 1.

6. För kurvriskfaktorer för generell ränterisk, kreditspreadrisk och råvarurisk ska kurvriskvikten vara ett parallellskift av alla punkter för varje kurva baserat på den högsta föreskrivna deltariskvikten som avses i underavsnitt 1 i detta avsnitt för den relevanta riskklassen.

Artikel 325ay

Korrelationer för vegarisk och kurvrisk

1. Mellan vegariskänsligheter inom samma undergrupp till riskklassen generell ränterisk ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underliggande löptid})}; 1\}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})}$ ska vara lika med $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$ där α ska vara 1 % och T_k och T_l ska vara lika med löptiderna för de optioner som vegakänsligheterna härleds för, uttryckt i antal år, och

$\rho_{kl}^{(\text{underliggande löptid})}$ är lika med $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, där α ska vara 1 %, T_k^U och T_l^U är löptiderna för de underliggande till de optioner som vegakänsligheterna härleds för, minus löptiderna för motsvarande optioner, i båda fallen uttryckt i antal år.

2. Mellan vegariskänsligheter inom samma undergrupp till andra riskklasser ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})}; 1\}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ ska vara lika med den deltakorrelation inom undergruppen som motsvarar den undergrupp till vilken vegariskfaktorerna k och l skulle tilldelas, och

$\rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})}$ ska fastställas i enlighet med punkt 1.

3. Vad gäller vegariskänsligheter mellan olika undergrupper inom en riskklass (generell ränterisk och icke-generell ränterisk) ska samma korrelationsparametrar för γ_{bc} användas i samband med vegarisk som de som är angivna för deltakorrelationer för varje riskklass i avsnitt 4.

4. Diversifierings- eller säkringsvinster mellan vegariskfaktorer och deltariskfaktorer ska inte beaktas i schablonmetoden. Vegarisker och deltarisker ska läggas samman genom enkel summering.

5. Kurvriskkorrelationerna ska vara kvadraten av motsvarande deltariskkorrelationer ρ_{kl} och γ_{bc} enligt vad som avses i underavsnitt 1.

KAPITEL 1B

Alternativ internmodellmetod

Avsnitt 1

Tillstånd och kapitalbaskrav

Artikel 325az

Den alternativa internmodellmetoden och tillstånd att använda alternativa interna modeller

1. Den alternativa interna modellmetoden enligt detta kapitel ska användas endast för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b.3.

2. Efter att ha kontrollerat att instituten uppfyller kraven i artiklarna 325bh, 325bi och 325bj ska de behöriga myndigheterna ge dessa institut tillstånd att beräkna kapitalbaskrav för portföljen med alla de positioner som förvaltas av handlarbord med användning av alternativa interna modeller i enlighet med artikel 325ba, förutsatt att samtliga av följande krav är uppfyllda:

- a) Handlarborden inrättades i enlighet med artikel 104b.
- b) Institutet har motiverat handlarbordens införande i den alternativa internmodellmetodens tillämpningsområde för den behöriga myndigheten.
- c) Handlarborden har uppfyllt kraven på utfallstest enligt artikel 325bf.3 under det närmast föregående året.
- d) Institutet har rapporterat resultaten av de krav på resultatanalys för handlarborden som fastställs i artikel 325bg till sina behöriga myndigheter.
- e) För handlarbord som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl ska handlarbordet uppfylla kraven i artikel 325bm för den interna modellen för fallissemangsrisk.
- f) Inga värdepapperiseringspositioner eller återvärdepapperiseringspositioner har tilldelats handlarborden.

Om handlarborden inte införs i den alternativa internmodellmetodens tillämpningsområde ska detta vid tillämpningen av led b i första stycket i denna punkt inte motiveras av det faktum att det kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa schablonmetoden i artikel 325.3 a skulle vara lägre än det kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa internmodellmetoden.

3. Institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden ska rapportera till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 430b.3.

4. Institut med tillstånd enligt punkt 2 ska omedelbart underrätta sina behöriga myndigheter om åtminstone ett av de krav som anges i den punkten inte längre uppfylls av ett av dess handlarbord. Institutet ska då inte längre få tillämpa detta kapitel på någon av de positioner som förvaltas av det handlarbordet, och det ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den metod som anges i kapitel 1a för alla positioner som förvaltas av handlarbordet från och med det närmast förestående rapporteringstillfället och fram till dess att det kan visa för de behöriga myndigheterna att handlarbordet återigen uppfyller alla kraven i punkt 2.

5. Genom undantag från punkt 4 får de behöriga myndigheterna i exceptionella fall tillåta att ett institut fortsätter att använda alternativa interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisken för ett handlarbord som inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 c i denna artikel och i artikel 325bg.1. Om de behöriga myndigheterna utnyttjar denna möjlighet ska de underrätta EBA och motivera sitt beslut.

6. För positioner som förvaltas av handlarbord för vilka ett institut inte har fått tillstånd enligt punkt 2, ska kapitalbaskrav för marknadsrisk beräknas av institutet i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning. Vid denna beräkning ska samtliga positioner betraktas var för sig som separata portföljer.

7. Väsentliga ändringar i användningen av alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda, utvidgning av användningen av alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda och väsentliga ändringar i institutens urval av modellerbara riskfaktorer enligt vad som avses i artikel 325bc.2, ska kräva separat godkännande från den behöriga myndigheten.

Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla övriga utvidgningar och ändringar avseende användningen av de alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- Villkoren för att bedöma väsentligheten när det gäller utvidgningar av och ändringar i användningen av alternativa interna modeller och ändringar i urvalet av de modellerbara riskfaktorer som avses i artikel 325bc.
 - Den bedömningsmetod som de behöriga myndigheterna ska använda för att kontrollera att ett institut uppfyller kraven i artiklarna 325bh, 325bi, 325bn, 325bo och 325bp.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2024.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera i vilka exceptionella fall behöriga myndigheter får tillåta att ett institut

- fortsätter att använda alternativa interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisken för ett handlarbord som inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 c i den här artikeln och i artikel 325bg.1,
- begränsar tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2024.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325ba

Kapitalbaskrav när alternativa interna modeller används

1. Ett institut som använder en alternativ intern modell ska beräkna kapitalbaskrav för portföljen av alla positioner som förvaltas av de handlarborden för vilka institutet har tillstånd enligt artikel 325az.2 som den högsta av följande summor:

- Summan av följande värden:
 - Institutets föregående dags expected shortfall-riskmått beräknade i enlighet med artikel 325bb (ES_{t-1}), och
 - institutets föregående dags riskmått med stressscenarier, beräknat i enlighet med avsnitt 5 (SS_{t-1}), eller
- summan av följande värden:
 - Ett genomsnitt av institutets dagliga expected shortfall-riskmått beräknade i enlighet med artikel 325bb för samtliga föregående sextio bankdagar ($ES^{(90)}$), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (m_t), och
 - genomsnittet av institutets dagliga riskmått med stressscenarier beräknade i enlighet med avsnitt 5 för var och en av de föregående sextio bankdagarna ($SS^{(90)}$).

2. Institut som innehåller positioner i omsatta skuld- och aktieinstrument som omfattas av den interna modellen för fallissemangsrisk och som förvaltas av de handlarbord som avses i punkt 1, ska uppfylla ett ytterligare kapitalbaskrav som uttrycks som det högsta av följande värden:

- Det mest aktuella kapitalbaskravet för fallissemangsrisk, beräknat i enlighet med avsnitt 3.
- Genomsnittet av det belopp som avses i led a under de föregående tolv veckorna.

Avsnitt 2

Allmänna krav

Artikel 325bb

Expected shortfall-riskmått

1. Institutet ska beräkna expected shortfall-riskmålet enligt vad som avses i artikel 325ba.1 a för en given dag t och för en given portfölj med positioner i handelslagret i enlighet med följande:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

där

ES_t = expected shortfall-riskmålet

i = index som anger de fem övergripande riskfaktorkategorier som förtecknas i första kolumnen i tabell 2 i artikel 325bd,

UES_t = det oinskränkta expected shortfall-måttet, beräknat enligt följande:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = det oinskränkta expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i , beräknat enligt följande:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = regulatorisk korrelationsfaktor över övergripande riskkategorier: $\rho = 50\%$,

PES_t^{RS} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.2,

PES_t^{RC} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.3,

PES_t^{FC} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.4,

$PES_t^{RS,i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.2,

$PES_t^{RC,i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.3, och

$PES_t^{FC,i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.4.

2. Institutet ska endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det specifika urval modellerbara riskfaktorer som gäller för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bc när de fastställer varje partiellt expected shortfall-mått för beräkningen av expected shortfall-riskmålet i enlighet med punkt 1.

3. Om minst en transaktion i portföljen har minst en modellerbar riskfaktor som ligger inom den övergripande riskkategorin i i enlighet med artikel 325bd ska institutet beräkna det oinskränkta expected shortfall-måttet för den övergripande riskfaktorkategorin i och ta med det i formeln för expected shortfall-riskmålet enligt vad som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Genom undantag från punkt 1 får ett institut minska frekvensen för beräkning av de oinskränkta expected shortfall-måtten UES_t^i och av de partiella expected shortfall-måtten $PES_t^{RS_i}$, $PES_t^{RC_i}$ och $PES_t^{FC_i}$ för alla övergripande riskfaktorskategorier i från daglig basis till veckobasis, förutsatt att båda av följande villkor är uppfyllda:

- Institutet kan påvisa för dess behöriga myndighet att beräkningen av det oinskränkta expected shortfall-måttet UES_t^i inte underskattar marknadsrisken med avseende på de relevanta positionerna i handelslagret.
- Institutet kan öka frekvensen för beräkning av UES_t^i , $PES_t^{RS_i}$, $PES_t^{RC_i}$ och $PES_t^{FC_i}$ från veckobasis till daglig basis om den behöriga myndigheten kräver detta.

Artikel 325bc

Beräkningar av partiell expected shortfall

1. Institutet ska beräkna alla de partiella expected shortfall-måtten som avses i artikel 325bb.1 enligt följande:

- Dagliga beräkningar av de partiella expected shortfall-måtten.
- Ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall.
- För en given portfölj av positioner i handelslagret ska institutet beräkna det partiella expected shortfall-måttet vid tidpunkten t enligt följande formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

där

PES_t = det partiella expected shortfall-måttet vid tidpunkten t ,

j = index som anger de fem likviditetshorisoner som förtecknas i första kolumnen i tabell 1,

LH_j = likviditetshorisonernas längd j , uttryckt i dagar enligt tabell 1,

T = bastidshorisonen, där $T = 10$ dagar,

$PES_t(T)$ = det partiella expected shortfall-måttet som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorison på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som fastställs i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1, och

$PES_t(T, j)$ = det partiella expected shortfall-måttet som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorison på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som avses i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1, och där den effektiva likviditetshorisonen, fastställd i enlighet med artikel 325bd.2, är lika med eller längre än LH_j .

Tabell 1

Likviditetshorison j	Längd på likviditetshorison j (i dagar)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{RS} och $PES_t^{RS,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

- a) Vid beräkning av PES_t^{RS} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på ett antal av de modellerbara riskfaktorerna för portföljens positioner som institutet har valt ut och som har godkänts av de behöriga myndigheterna, så att följande villkor uppfylls, och där summan beräknas utifrån de föregående 60 bankdagarna:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75 \%$$

Om ett institut inte längre uppfyller kravet enligt det första stycket i detta led ska det omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och uppdatera urvalet av de modellerbara riskfaktorerna inom två veckor så att det uppfyller kravet; om institutet efter två veckor fortfarande inte uppfyller kravet ska institutet återgå till metoden i kapitel 1a för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för vissa handlarbord, till dess att det institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att de uppfyller kravet enligt det första stycket i detta led.

- b) Vid beräkning av $PES_t^{RS,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på de modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som institutet har valt ut för tillämpningen av led a i denna punkt och som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325bd.
- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b ska kalibreras mot historiska data från en sammanhängande tolv månadersperiod av finansiell stress som ska fastställas av institutet för att maximera värdet av PES_t^{RS} . För att fastställa stressperioden ska instituten använda en observationsperiod som sträcker sig minst från den 1 januari 2007 och som godkänns av de behöriga myndigheterna.
- d) De indata som används för $PES_t^{RS,i}$ ska kalibreras mot den tolv månaders stressperiod som institutet har fastställt för tillämpningen av led c.

3. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{RC} och $PES_t^{RC,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

- a) Vid beräkning av PES_t^{RC} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av modellerbara riskfaktorer för de positioner i portföljen som avses i punkt 2 a.
- b) Vid beräkning av $PES_t^{RC,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av de modellerbara riskfaktorerna för portföljens positioner som avses i punkt 2 b.
- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b i denna punkt ska kalibreras mot de historiska data som avses i punkt 4 c. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden.

4. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{FC} och $PES_t^{FC,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

- a) Vid beräkning av PES_t^{FC} ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen.
- b) Vid beräkning av $PES_t^{FC,i}$ ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325bd.

- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b ska kalibreras mot historiska data från den föregående tolv månadersperioden; om prisvolatiliteten ökar på ett betydande sätt för ett väsentligt antal modellerbara riskfaktorer för institutets portfölj, vilka inte ingår i det urval av riskfaktorer som avses i punkt 2 a, får de behöriga myndigheterna kräva att institutet använder historiska data från en kortare period än den föregående tolv månadersperioden, men en sådan kortare period ska inte vara kortare än den föregående sex månadersperioden; de behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om alla beslut där de kräver att ett institut använder historiska data från en kortare period än tolv månader, och ska motivera detta beslut.
5. Vid beräkning av ett givet partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1 ska instituten bibehålla värdena för de modellerbara riskfaktorer för vilka de inte enligt punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel måste tillämpa scenarier med framtida störningar för detta partiella expected shortfall-mått.

Artikel 325bd

Likviditetshorisoner

- Institutet ska placera in varje riskfaktor för positioner som tilldelats till sådana handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325az.2, eller för vilka de håller på att beviljas ett sådant tillstånd, i en av de övergripande riskfaktorkategorierna som förtecknas i tabell 2, samt i en av de övergripande underkategorier av riskfaktorer som förtecknas i tabellen.
- Likviditetshorisonen för en riskfaktor för de positioner som avses i punkt 1 ska vara likviditetshorisonen för motsvarande övergripande underkategori med riskfaktorer som den har placerats in i.
- Ett institut får, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, för ett givet handlarbord besluta att ersätta likviditetshorisonen för en övergripande underkategori med riskfaktorer enligt tabell 2 i den här artikeln med en av de längre likviditetshorisonerna i tabell 1 i artikel 325bc. Om ett institut fattar ett sådant beslut ska den längre likviditetshorisonen gälla för alla modellerbara riskfaktorer för de positioner som tilldelats till detta handlarbord och som har placerats i denna övergripande underkategori med riskfaktorer i samband med beräkning av partiella expected shortfall-mått i enlighet med artikel 325bc.1 c.

Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om vilka handlarbord och övergripande underkategorier med riskfaktorer som de beslutar att behandla enligt vad som anges i första stycket.

- För beräkning av värden av de partiella expected shortfall-måtten i enlighet med artikel 325bc.1 c ska den effektiva likviditetshorisonen för en given modellerbar riskfaktor för en given position i handelslagret beräknas enligt följande:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > \text{LH}_3 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_j(\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat})) \text{ if } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_3 \\ \text{LH}_1 \text{ if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

där

EffectiveLH = den effektiva likviditetshorisonen,

Mat = löptiden för positionen i handelslagret,

SubCatLH = likviditetshorisonens längd för den modellerbara riskfaktor som fastställs i enlighet med punkt 1, och

$\min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}$ = längden på en av de likviditetshorisoner som förtecknas i tabell 1 i artikel 325bc som är den närmaste likviditetshorisonen över löptiden för positionen i handelslagret.

5. Valutapar som består av euro och en annan valuta i en medlemsstat som deltar i ERM 2 ska ingå i underkategorin för de mest likvida valutaparen i den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.
6. Instituterna ska minst en gång i månaden kontrollera att inplaceringen enligt punkt 1 är lämplig.
7. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- Hur instituten ska placera in de riskfaktorer för positioner som avses i punkt 1 i de övergripande riskfaktorkategorierna och de övergripande underkategorierna för tillämpningen av punkt 1.
 - Vilka valutor som ingår i underkategorin för de mest likvida valutorna som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för ränterisk i tabell 2.
 - Vilka valutapar som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.
 - Definitionerna av lågt börsvärde och högt börsvärde för underkategorierna för aktiepris och volatilitet som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för aktierisk i tabell 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Tabell 2

Övergripande riskfaktorkategorier	Övergripande undergrupper av riskfaktorkategorier	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisontens längd (dagar)
Ränta	De mest likvida valutorna och inhemska valuta	1	10
	Andra valutor (utom de mest likvida valutorna)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andra	4	60
Kreditspread	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i medlemsstaterna	2	20
	Säkerställda obligationer som har emitterats av kreditinstitut i medlemsstaterna (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög avkastning)	3	40
	Företag (hög kreditvärdighet)	3	40
	Företag (hög avkastning)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andra	5	120

Övergripande riskfaktorkategorier	Övergripande undergrupper av riskfaktorkategorier	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisontens längd (dagar)
Aktier	Aktiekurs (stort börsvärde)	1	10
	Aktiekurs (lågt börsvärde)	2	20
	Volatilitet (stort börsvärde)	2	20
	Volatilitet (lågt börsvärde)	4	60
	Andra	4	60
Valuta	De mest likvida valutaparen	1	10
	Andra valutapar (utom de mest likvida valutaparen)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andra	3	40
Råvaror	Pris på energi och pris på koldioxidutsläpp	2	20
	Pris på ädla metaller och pris på andra metaller än järn	2	20
	Andra råvarupriser (utom pris på energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	4	60
	Volatilitet i energi och koldioxidutsläpp	4	60
	Volatilitet i ädla metaller och andra metaller än järn	4	60
	Andra råvaruvolatiliteter (utom volatilitet i energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	5	120
	Andra	5	120

Artikel 325be

Bedömning av riskfaktorers modellerbarhet

- Instituten ska bedöma om alla riskfaktorerna är modellerbara för de positioner som tilldelats till det handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325az.2, eller som de håller på att beviljas ett sådant tillstånd för.
- Som en del av den bedömning som anges i punkt 1 i den här artikeln ska institut beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med artikel 325bk för de riskfaktorer som inte är modellerbara.
- EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange kriterierna för att bedöma riskfaktorers modellerbarhet i enlighet med punkt 1 och specificera hur ofta denna bedömning ska göras.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bf

Krav avseende föreskrivna utfallstest och multiplikationsfaktorer

1. Vid tillämpningen av denna artikel avses med ett *överskridande* en endagsförändring i värdet på en portfölj bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet som överskrider det relaterade Value-at-Risk-värde som beräknats baserat på institutets alternativa interna modell enligt följande krav:

- a) Beräkningen av Value-at-Risk ska omfattas av en innehavsperiod på en dag.
- b) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bg.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325be.
- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras med de historiska data som avses i artikel 325bc.4 c.
- d) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets alternativa interna modell baseras på samma modelleringssantaganden som de som används för att beräkna expected shortfall-riskmåttet enligt artikel 325ba.1 a.

2. Institutet ska dagligen beräkna överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska och faktiska förändringar i värdet på portföljen bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet.

3. Ett instituts handlarbord ska anses uppfylla kravet avseende utfallstest om antalet överskridanden för det handlarbordet under de senaste 250 bankdagarna inte överskrider något av följande:

- a) 12 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,
- b) 12 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde,
- c) 30 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,
- d) 30 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde.

4. Institutet ska räkna dagliga överskridanden i enlighet med följande:

- a) Utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och, under antagande om oförändrade positioner, portföljens värde vid slutet av påföljande dag.
- b) Utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och dess faktiska värde vid slutet av påföljande dag, exklusive avgifter och provisioner.
- c) Ett överskridande ska räknas för varje bankdag för vilken institutet inte kan bedöma portföljens värde eller inte kan beräkna det Value-at-Risk-värde som avses i punkt 3.

5. Ett institut ska beräkna, i enlighet med punkterna 6 och 7 i denna artikel, den multiplikationsfaktor (m_c) som avses i artikel 325ba för portföljen med alla positioner som tilldelats de handlarbord för vilka institutet har beviljats tillstånd att använda alternativa interna metoder enligt artikel 325az.2.

6. Multiplikationsfaktorn (m_c) ska vara summan av värdet 1,5 och ett tillägg på mellan 0 och 0,5 i enlighet med tabell 3. För den portfölj som avses i punkt 5 ska detta tillägg beräknas på grundval av det antal överskridanden som har inträffat under de senaste 250 bankdagarna, enligt vad som konstaterats genom institutets utfallstest av Value-at-Risk-värdet beräknat i enlighet med led a i detta stycke. Beräkningen av tillägget ska uppfylla följande krav:

- a) Med överskridande avses en endagsförändring i portföljens värde som ligger över motsvarande Value-at-Risk-värde som beräknats genom institutets interna modell i enlighet med följande:

- i) En innehavsperiod på en dag.

- ii) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.
 - iii) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bg.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325be.
 - iv) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras mot de historiska data som avses i artikel 325bc.4 c.
 - v) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets interna modell baseras på samma modelleringsantaganden som de som används för att beräkna expected shortfall-riskmåttet enligt artikel 325ba.1 a.
- b) Antalet överskridanden ska vara lika med det större av antalet överskridanden på grundval av hypotetiska respektive faktiska förändringar i portföljens värde.

Tabell 3

Antalet överskridanden	Tillägg
Färre än 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Fler än 9	0,50

I exceptionella fall får de behöriga myndigheterna begränsa tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar där antalet överskridanden enligt utfallstest av faktiska förändringar inte är ett resultat av brister i internmodellen.

7. Behöriga myndigheterna ska kontrollera att den multiplikationsfaktor som avses i punkt 5 är lämplig och att handlarbordet uppfyller kraven avseende utfallstest enligt punkt 3. Institutet ska snarast underrätta de behöriga myndigheterna om alla överskridanden som konstateras genom deras utfallstestprogram, och förklara dessa överskridanden, och ska under alla omständigheter underrätta de behöriga myndigheterna om detta senast inom fem bankdagar efter det att ett överskridande ägt rum.

8. Genom undantag från punkterna 2 och 6 i denna artikel får de behöriga myndigheterna tillåta att ett institut inte räknar ett överskridande, om en endagsförändring i värdet på dess portfölj som överskrider motsvarande Value-at-Risk-värde beräknat med institutets interna modell beror på en icke modellerbar riskfaktor. För detta syfte ska institutet bevisa för de behöriga myndigheterna att riskmåttet med ett stressscenario som beräknas i enlighet med artikel 325bk för den icke modellerbara riskfaktorn är högre än den positiva skillnaden mellan förändringen i värdet på institutets portfölj och motsvarande Value-at-Risk-värde.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de tekniska komponenter som ska ingå i de faktiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett instituts portfölj för tillämpningen av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 325bg***Krav avseende resultatanalys**

1. Ett instituts handlarbord uppfyller kraven avseende resultatanalys om det uppfyller kraven i denna artikel.
2. Kraven avseende resultatanalys ska säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj, utifrån institutets riskmättningsmodell, är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, utifrån institutets prissättningsmodell.
3. För varje position hos ett givet handlarbord ska ett instituts efterlevnad av kraven avseende resultatanalys leda till fastställande av en exakt förteckning över riskfaktorer som bedöms lämpliga för att kontrollera att institutet uppfyller de krav avseende utfallstest som anges i artikel 325bf.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
 - a) Kriterier som är nödvändiga för att säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, för tillämpningen av punkt 2, med beaktande av utvecklingen av internationella regler.
 - b) Konsekvenserna för ett institut om de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj inte är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj, för tillämpningen av punkt 2.
 - c) Den frekvens med vilken resultatanalys måste utföras av ett institut.
 - d) De tekniska komponenter som ska ingå i de teoretiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj för tillämpningen av denna artikel.
 - e) Sättet på vilket institut som använder den interna modellen ska lägga samman det totala kapitalbaskravet för marknadsrisk för alla sina positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, med beaktande av de konsekvenser som avses i led b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 325bh***Krav avseende riskmätning**

1. Institut som använder en intern riskmättningsmodell för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt artikel 325ba ska säkerställa att modellen uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Den interna riskmättningsmodellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, som ska omfatta minst de riskfaktorer som avses i kapitel 1a avsnitt 3 underavsnitt 1, såvida inte institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att utelämnandet av dessa riskfaktorer inte har någon väsentlig inverkan på resultatet av kravet avseende resultatanalys enligt artikel 325bg; ett institut ska kunna förklara för de behöriga myndigheterna varför en riskfaktor ingår i dess prissättningsmodell men inte i dess interna riskmättningsmodell.
 - b) Den interna riskmättningsmodellen ska fånga upp icke-linjära egenskaper hos optioner och andra produkter samt korrelationsrisker och basisrisker.
 - c) Den interna riskmättningsmodellen ska omfatta en uppsättning riskfaktorer som motsvarar räntorna i varje valuta i vilken institutet har räntekänsliga positioner, i eller utanför balansräkningen; institutet ska basera sina

avkastningskurvor på en allmänt vedertagen metod; avkastningskurvan ska delas upp i olika löptidssegment för att fånga upp variationer i räntornas volatilitet utmed avkastningskurvan; för väsentliga ränterisken exponeringar i de viktigaste valutorna och på de viktigaste marknaderna ska avkastningskurvan modelleras med användning av minst sex löptidssegment, och antalet riskfaktorer som används för att modellera avkastningskurvan ska stå i proportion till hur institutets handelsstrategier är beskaffade och hur komplexa de är; modellen ska också fånga upp riskspridningen för rörelser mellan olika avkastningskurvor som inte är fullständigt korrelerade eller olika finansiella instrument med samma underliggande emittent.

- d) Den interna riskmättningsmodellen ska omfatta riskfaktorer som hänför sig till guld och de enskilda utländska valutor som institutets positioner är denominerade i; i fråga om fonder ska de aktuella valutapositionerna för fonden tas med i beräkningen; instituten får använda sig av tredje parts rapporter om valutapositionerna för fonden, under förutsättning att rapportens riktighet kan säkerställas på lämpligt sätt; valutapositioner för en fond som institutet inte känner till ska lyftas ut ur internmodellmetoden och behandlas i enlighet med kapitel 1a.
- e) Modellberäkningstekniken ska vara så sofistikerad som är proportionerligt med tanke på hur väsentlig institutets verksamhet på aktiemarknaderna är; den interna riskmättningsmodellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner och åtminstone en riskfaktor som fångar upp förändringar i aktiekurser på systemnivå och denna riskfaktors beroende av varje aktiemarknads enskilda riskfaktorer.
- f) Den interna riskmättningsmodellen ska använda en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner, såvida inte institutets sammanräknade råvaruposition är liten jämfört med dess totala handelsverksamhet, då det får använda en särskild riskfaktor för varje övergripande råvarutyp; för väsentliga exponeringar mot råvarumarknader ska modellen fånga upp risken för rörelser som inte är fullständigt korrelerade mellan liknande, men inte identiska, råvaror, exponering mot förändringar i terminspriser som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider och convenience yield mellan derivatpositioner och kontantpositioner.
- g) För proxyvariabler ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den faktiska position som innehas, de ska vara tillräckligt försiktiga och endast användas om tillgängliga data är otillräckliga, såsom under en stressperiod enligt vad som avses i artikel 325bc.2 c.
- h) För väsentliga exponeringar mot volatilitetsrisker i instrument med optionalitet ska den interna riskmättningsmodellen fånga upp beroendet av implicit volatilitet över lösenpriser och optionernas löptider.
2. Institutet får använda empiriska korrelationer inom övergripande riskfaktorkategorier och, för beräkning av det oinskränkta expected shortfall-måttet UES, enligt artikel 325bb.1, över övergripande riskfaktorkategorier, endast om institutets metod för att mäta sådana korrelationer är sund, överensstämmer med tillämpliga likviditets-horisonter och genomförs med integritet.
3. Senast den 28 september 2020 ska EBA, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, utfärda riktlinjer med kriterier för användningen av indata i riskmättningsmodellen som avses i artikel 325bc.

Artikel 325bi

Kvalitativa krav

1. Interna riskmättningsmodeller som används vid tillämpning av detta kapitel ska vara begreppsmässigt sunda, beräknade och genomförda med integritet samt uppfylla samtliga följande kvalitativa krav:
- a) Interna riskmättningsmodeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk ska vara väl integrerade i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om riskeponering till den verkställande ledningen.
- b) Institutet ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handlaresheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen; enheten ska ha ansvar för utformning och tillämpning av alla interna riskmättningsmodeller; enheten ska genomföra inledande och fortlöpande validering av alla interna

modeller som används enligt detta kapitel och ha ansvar för det övergripande riskhanteringssystemet; enheten ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av alla interna modeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk, samt rapporter om lämpligheten hos åtgärder som ska vidtas avseende handelslimiten.

- c) Ledningsorganet och den verkställande ledningen ska ta aktiv del i riskkontrollprocessen, och de dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter för att kunna kräva minskningar i de positioner som enskilda handlare ingår och kräva minskningar i institutets totala riskexponering.
- d) Institutet ska ha tillräckligt många anställda med en lämplig kompetensnivå i förhållande till hur sofistikerade de interna riskmättningsmodellerna är, och tillräckligt många anställda med kunskaper inom handel, riskkontroll, revision och affärsadministration (back-office).
- e) Institutet ska ha inrättat en uppsättning dokumenterade interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för att övervaka och säkerställa att de interna riskmättningsmodellerna är i linje med den övergripande verksamheten.
- f) För interna riskmättningsmodeller, inbegripet prissättningsmodeller, ska det vara dokumenterat att de tidigare har gett en rimlig exakthet i sina riskmätningar, och de får inte väsentligen skilja sig från de modeller som institutet använder för sin interna riskhantering.
- g) Institutet ska frekvent genomföra rigorösa program för stresstest, inklusive omvända stresstester, som ska omfatta alla interna riskmättningsmodeller; resultaten av dessa stresstester ska granskas av den verkställande ledningen minst en gång i månaden och vara förenliga med de riktlinjer och limiten som godkänts av ledningsorganet; institutet ska vidta lämpliga åtgärder om resultaten av dessa stresstester visar alltför stora förluster i samband med institutets handelsverksamhet under vissa omständigheter.
- h) Institutet ska genomföra en oberoende översyn av sina interna riskmättningsmodeller, antingen som ett led i sin normala internrevisionsprocess, eller genom att uppdra till ett utomstående företag att genomföra denna översyn, vilket ska ske på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna.

För tillämpning av första stycket h avses med utomstående företag ett företag som tillhandahåller revisions- eller konsulttjänster till institutet, och som har personal som har tillräcklig kompetens vad gäller marknadsrisk i handelsverksamhet.

2. Den översyn som avses i punkt 1 h ska inbegripa både de affärsdrivande handelenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Åtminstone en gång om året ska institutet se över sin riskhanteringsprocess i dess helhet. I översynen ska följande bedömas:

- a) Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och riskhanteringsprocessen är samt hur väl riskkontrollenheten är organiserad.
- b) Integreringen av riskmätningen i den dagliga riskhanteringen och integriteten i ledningens informationssystem.
- c) Den process institutet använder för att godkänna de riskvärderingsmodeller och värderingssystem som används av personalen inom handelsavdelningar och affärsadministrationsavdelningar (front-office och back-office).
- d) Omfattningen av de risker som fångas upp genom modellen, graden av riktighet och lämplighet i riskmättnings-systemet och valideringen av betydande förändringar i den interna riskmättningsmodellen.
- e) Graderna av riktighet och fullständighet i positionsdata, graderna av riktighet och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation, graderna av riktighet i värdering och beräkningar av riskkänslighet samt graderna av riktighet och lämplighet för att generera proxyvariabler om tillgängliga data är otillräckliga för att uppfylla kraven i detta kapitel.
- f) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera hur konsistenta, aktuella och tillförlitliga de datakällor är som används i alla dess interna riskmättningsmodeller, inbegripet dessa datakällors oberoende.

- g) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera kraven avseende utfallstest och resultatanalys som genomförs för att bedöma noggrannheten i de interna riskmättningsmodellerna.
- h) Om översynen görs av ett utomstående företag i enlighet med punkt 1 h i denna artikel, kontrollen av att det interna valideringsförfarandet enligt artikel 325bj uppfyller sina syften.
3. Instituterna ska uppdatera de tekniker och metoder som de använder för de interna riskmättningsmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel, för att beakta nya tekniker och bästa praxis som kommer fram när det gäller de interna riskmättningsmodellerna.

Artikel 325bj

Intern validering

- Instituterna ska ha infört processer för att säkerställa att alla interna riskmättningsmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel har validerats tillfredsställande av parter med lämpliga kvalifikationer och som är fristående från utvecklingsprocessen, för att säkerställa att alla sådana modeller är begreppsmässigt sunda och i tillräcklig utsträckning fångar upp alla väsentliga risker.
- Instituterna ska genomföra den validering som avses i punkt 1 under följande omständigheter:
 - När en intern riskmättningsmodell utvecklats för första gången och när väsentliga ändringar görs av den.
 - Regelbundet, och när det har inträffat sådana väsentliga strukturella förändringar på marknaden eller i sammansättningen av portföljen som kan leda till att den interna riskmättningsmodellen inte längre fungerar tillfredsställande.
- Valideringen av ett instituts interna riskmättningsmodeller ska inte begränsas endast till krav avseende utfallstest och resultatanalys, utan omfatta åtminstone följande:
 - Tester för att kontrollera om antaganden inom den interna modellen är lämpliga och inte innebär en underskattning eller överskattning av riskerna.
 - Egna valideringstest av den interna modellen, inklusive utfallstest utöver de föreskrivna programmen för utfallstest, för risker och strukturer i institutets portföljer.
 - Användningen av hypotetiska portföljer för att säkerställa att den interna riskmättningsmodellen kan fånga upp vissa särskilda strukturella inslag som kan uppkomma, exempelvis väsentliga basisrisker och koncentrationsrisker eller risker förknippade med användning av proxyvariabler.

Artikel 325bk

Beräkning av ett riskmått med stressscenario

- Riskmättet med stressscenario* för en given icke modellerbar riskfaktor innebär den förlust som uppstår i alla portföljens positioner eller positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i handelslagret som inkluderar den icke modellerbara riskfaktorn när ett extremt scenario med framtida störningar tillämpas på den riskfaktorn.
- Instituterna ska utarbeta lämpliga extrema scenarier med framtida störningar för alla icke modellerbara riskfaktorer, på ett sätt som godtas av de behöriga myndigheterna.
- EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
 - Hur instituterna ska utarbeta de extrema scenarier med framtida störningar som ska tillämpas på icke modellerbara riskfaktorer, och hur de ska tillämpa dessa extrema scenarier med framtida störningar på dessa riskfaktorer.
 - Ett regulatoriskt extremt scenario med framtida störningar för varje övergripande underkategori till riskfaktorkategorierna i tabell 2 i artikel 325bd som instituterna kan använda när de inte kan utarbeta ett extremt scenario med framtida störningar i enlighet med led a i detta stycke, eller som de behöriga myndigheterna får kräva att institutet tillämpar när myndigheterna inte kan godta det extrema scenario med framtida störningar som institutet har utarbetat.

- c) De fall i vilka instituten får beräkna ett riskmått med stressscenario för fler än en icke modellerbar riskfaktor.
- d) Hur instituten ska lägga samman riskmåten med stressscenarier för alla icke modellerbara riskfaktorer, som ingår i sina positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisik eller råvarurisk.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA ta hänsyn till kravet på att nivån på kapitalbaskrav för marknadsrisk för en icke modellerbar riskfaktor enligt denna artikel ska vara lika hög som den nivå på kapitalbaskrav för marknadsrisk som skulle ha beräknats enligt detta kapitel om riskfaktorn hade varit modellerbar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 3

Intern modell för fallissemangsrisk

Artikel 325bl

Räckvidd för den interna modellen för fallissemangsrisk

1. Institutets samtliga positioner som har tilldelats till de handlarbord för vilka det har beviljats tillstånd enligt artikel 325az.2 ska omfattas av ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk om dessa positioner omfattar minst en riskfaktor som har placerats in i de övergripande riskkategorierna "aktier" eller "kreditspread" i enlighet med artikel 325bd.1. Kapitalbaskravet, som tillkommer utöver de risker som fångas upp av kapitalbaskraven i artikel 325ba.1, ska beräknas med institutets interna modell för fallissemangsrisk. Modellen ska uppfylla kraven i detta avsnitt.
2. För var och en av de positioner som anges i punkt 1 ska institutet identifiera en emittent av omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument som är kopplad till minst en riskfaktor.

Artikel 325bm

Tillstånd att använda en intern modell för fallissemangsrisk

1. Behöriga myndigheter ska ge ett institut tillstånd att använda en intern modell för fallissemangsrisk för att beräkna kapitalbaskraven enligt artikel 325ba.2 för alla positioner i handelslagret enligt artikel 325bl som tilldelats till ett handlarbord, för vilket den interna modellen för fallissemangsrisk uppfyller kraven i artiklarna 325bi, 325bj, 325bn, 325bo och 325bp.
2. Om ett instituts handlarbord, som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl, inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna artikel, ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla det handlarbordets positioner beräknas i enlighet med metoden i kapitel 1a.

Artikel 325bn

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk

1. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk med en intern modell för fallissemangsrisk för portföljen med samtliga de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl enligt följande:
 - a) Kapitalbaskravet ska motsvara ett Value-at-Risk-värde som mäter potentiella förluster i portföljens marknadsvärde, till följd av fallissemang hos emittenter som är kopplade till de positionerna, inom ett konfidensintervall på 99,9 % över en tidshorisont på ett år.

- b) Med potentiella förluster i led a avses en direkt eller indirekt förlust i positionens marknadsvärde till följd av fallissemang hos emittenterna och som tillkommer utöver alla förluster som redan har beaktats i den löpande värderingen av positionen. Fallissemang hos emittenter för aktiepositioner ska utgöras av att värdet för emittenternas aktiekurser fastställs till noll.
- c) Institutet ska fastställa fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter på grundval av en begreppsmässigt sund metod och med användning av objektiva historiska data för kreditspreddar eller aktiekurser från en period på minst tio år, inbegripet den stressperiod som fastställts av institutet i enlighet med artikel 325bc.2; beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter ska kalibreras till en ettårig tidshorisont.
- d) Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på ett antagande om konstanta ettåriga positioner.
2. Institutet ska beräkna kapitalbaskravet för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk enligt punkt 1 minst en gång per vecka.
3. Genom undantag från punkt 1 a och c får ett institut ersätta den ettåriga tidshorisonten med en tidshorisont på 60 dagar för beräkningen av fallissemangsrisk för vissa av eller samtliga aktiepositioner, där så är lämpligt. I så fall ska beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och sannolikheter för fallissemang överensstämma med en tidshorisont på 60 dagar, och beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och obligationskurser med en ettårig tidshorisont.

Artikel 325bo

Erkännande av risksäkringar för den interna modellen för fallissemangsrisk

1. Institutet får inkludera risksäkringar i sin interna modell för fallissemangsrisk, och *netta* positioner om de långa positionerna och de korta positionerna är kopplade till samma finansiella instrument.
2. I sina interna modeller för fallissemangsrisk får institutet bara erkänna säkrings- eller diversifieringseffekter kopplade till långa och korta positioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär, liksom även långa och korta positioner mot olika emittenter, med explicit modellering av de långa och korta bruttopositionerna i de olika instrumenten, inklusive modellering av basisrisk mellan olika emittenter.
3. I sina interna modeller för fallissemangsrisk ska institutet fånga upp väsentliga risker mellan ett säkringsinstrument och det säkrade instrumentet som kan förverkligas under tiden mellan löptiden för det säkrade instrumentet och tidshorisonten på ett år, samt möjligheten för väsentliga basisrisk inom säkringsstrategier till följd av skillnader avseende produkttyp, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern kreditvärdering, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader. Institutet ska endast erkänna ett säkrat instrument i den utsträckning som de kan upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

Artikel 325bp

Särskilda krav för interna modeller för fallissemangsrisk

1. Den interna modell för fallissemangsrisk som avses i artikel 325bm.1 ska kunna modellera såväl fallissemang hos enskilda emittenter som samtidigt fallissemang hos flera emittenter, och ska beakta fallissemangens effekter på marknadsvärdet av de positioner som omfattas av modellen. För detta ändamål ska fallissemang hos varje enskild emittent modelleras med användning av två typer av systematiska riskfaktorer.
2. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta konjunkturykeln, inklusive beroendeförhållandet mellan återvinningsgrad och de systematiska riskfaktorer som avses i punkt 1.
3. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta icke-linjära effekter av optioner och andra positioner med i väsentlig utsträckning icke-linjärt beteende vad gäller prisförändringar. Institutet ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modellrisker som är förenade med värdering och skattnings av prisrisker i som hänger samman med sådana produkter.
4. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på objektiva och aktuella data.
5. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattnings av sannolikhet för fallissemang uppfylla följande krav:
- a) Den undre gränsen för sannolikheter för fallissemang ska vara 0,03 %.

- b) Sannolikheter för fallissemang ska baseras på en ettårig tidshorisont, om inte annat anges i detta avsnitt.
- c) Sannolikheter för fallissemang ska mätas med användning, enbart eller i kombination med aktuella marknadspriser, historiska data observerade under en period på minst fem år om faktiska tidigare fallissemang och extrema minskningar av marknadspriserna som motsvarar fallissemangshändelser. Sannolikheter för fallissemang ska inte härledas enbart från aktuella marknadspriser.
- d) Institut som har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges där för att beräkna sannolikheter för fallissemang.
- e) Institut som inte har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta sannolikheter för fallissemang; i båda fallen ska skattningarna av sannolikheter för fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.
6. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av förlust vid fallissemang uppfylla följande krav:
- a) Den undre gränsen för skattningarna av förlust vid fallissemang ska vara 0 %.
- b) Skattningarna av förlust vid fallissemang ska avspegla förmånsrätten för varje position.
- c) Institut som har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges där för att beräkna skattningar av förlust vid fallissemang.
- d) Institut som inte har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta förlust vid fallissemang; i båda fallen ska skattningarna av förlust vid fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.
7. Som en del av den oberoende översynen och valideringen av de interna modeller som de använder i enlighet med detta kapitel, inklusive riskmätningssystemet, ska instituten:
- a) Kontrollera att deras metod för modellering vid korrelationer och prisförändringar är lämplig för deras portfölj, även i fråga om val och viktning av modellens systematiska riskfaktorer.
- b) Genomföra ett antal olika stresstester, däribland känslighetsanalyser och scenarieanalyser, för att bedöma om den interna modellen för fallissemangsrisk är kvalitativt och kvantitativt rimlig, särskilt i fråga om behandling av koncentrationer.
- c) Tillämpa lämplig kvantitativ validering, inklusive relevanta referensvärden för interna modeller.
- De tester som avses i led b ska inte enbart begränsas till de typer av händelser som tidigare har inträffat.
8. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska på ett lämpligt sätt beakta koncentrationer av emittenter och koncentrationer som kan uppstå inom och över produktklasser i stressituationer.
9. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara förenlig med institutets interna riskmätningmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.
10. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för att fastställa antagandena om fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter i enlighet med artikel 325bn.1 c och de metoder som valts för uppskattning av sannolikheter för fallissemang i punkt 5 e i denna artikel och förlust vid fallissemang i punkt 6 d i denna artikel.
11. Institutet ska dokumentera sina interna modeller, så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra modelleringsantaganden.
12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kraven på ett instituts interna metoder eller externa källor för uppskattning av sannolikheter för fallissemang och förluster vid fallissemang i enlighet med punkterna 5 e och 6 d.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

91. I artikel 384.1 ska definitionen av EAD_i^{total} ersättas med följande:

” EAD_i^{total} = det sammanlagda värdet av kreditriskexponeringen för motparten i (summerat över dess nettningmängder), i tillämpliga fall inbegripet effekten av säkerheter i enlighet med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6 för beräkning av kapitalbaskrav för motparts-kreditrisk för motparten i fråga.”

92. Artikel 385 ska ersättas med följande:

”Artikel 385

Alternativ till användningen av kreditvärdighetsjustering för beräkning av kapitalbaskrav

Som ett alternativ till artikel 384 får institut som använder den ursprungliga åtagandemetoden enligt artikel 282 med förbehåll för att den behöriga myndigheten har gett sitt medgivande för de instrument som avses i artikel 382 tillämpa en multiplikationsfaktor på 10 på det resulterande riskvägda exponeringsbeloppet för motpartsrisik avseende dessa exponeringar, i stället för att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken.”

93. Artikel 390 ska ersättas med följande:

”Artikel 390

Beräkning av exponeringsvärdet

1. De totala exponeringarna mot en grupp av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna mot enskilda kunder i den gruppen.

2. De sammanlagda exponeringarna mot enskilda kunder ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna i handelslagret och exponeringarna utanför handelslagret.

3. För exponeringar i handelslagret får instituten

- a) kvitta sina långa positioner och korta positioner i samma finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, där nettopositionen i vart och ett av de olika instrumenten beräknas enligt metoderna i del tre avdelning IV kapitel 2,
- b) kvitta sina långa positioner och korta positioner i olika finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, men endast om det finansiella instrument som är underliggande i den korta positionen efterställs det finansiella instrument som är underliggande i den långa positionen eller om de underliggande instrumenten har samma förmånsrätt.

För tillämpningen av leden a och b får finansiella instrument placeras in i undergrupper på grundval av olika grader av förmånsrätt i syfte att bestämma positionernas rangordning.

4. Institutet ska beräkna exponeringsvärdena för de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt som ingåtts direkt med en kund, i enlighet med någon av metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5, efter vad som är tillämpligt. Exponeringar som följer av sådana transaktioner som avses i artiklarna 378, 379 och 380 ska beräknas på det sätt som fastställs i dessa artiklar.

Vid beräkning av exponeringsvärdet för de kontrakt som avses i första stycket, om dessa kontrakt ingår i handelslagret, ska instituten även tillämpa de principer som fastställs i artikel 299.

Genom undantag från första stycket får institut med tillstånd att använda de metoder som avses i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 4 och del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 använda dessa metoder för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering.

5. Till exponeringarna mot en kund ska instituten lägga de totala exponeringar som följer av sådana derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt, om kontraktet inte ingåtts direkt med kunden men ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden.

6. Exponeringar omfattar inte följande:

- a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två bankdagar efter betalning.
- b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under de fem bankdagar som följer efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepappren har levererats, beroende på vilket som inträffar först.
- c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.
- d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster: intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.
- e) Exponeringar som har dragits av från kärnprimärkapitalposter eller primärkapitaltillskottsposter i enlighet med artiklarna 36 och 56 eller andra avdrag från de poster som minskar kapitaltäckningsgraden.

7. För att fastställa den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning med avseende på kunder mot vilka institutet har exponeringar genom sådana transaktioner som avses i artikel 112 m och o eller genom andra transaktioner, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, ska institutet utvärdera sina underliggande exponeringar med beaktande av den ekonomiska substansen i transaktionens struktur och riskerna i samband med själva transaktionens struktur, i syfte att fastställa huruvida den utgör en ytterligare exponering.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) de villkor och metoder som ska användas för att bestämma den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning för de typer av exponeringar som avses i punkt 7,
- b) de villkor enligt vilka transaktionernas struktur enligt punkt 7 inte utgör en ytterligare exponering.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. Vid tillämpningen av punkt 5 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera exponeringar fastställs som följer av sådana derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt, om kontraktet inte ingåtts direkt med kunden men som ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden, för medtagande av dessa exponeringar bland exponeringarna mot kunden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

94. I artikel 391 ska följande stycke läggas till:

"Vid tillämpningen av första stycket får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen."

95. Artikel 392 ska ersättas med följande:

"Artikel 392

Definition av en stor exponering

Ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska anses som en stor exponering när värdet på exponeringen uppgår till minst 10 % av institutets primärkapital."

96. Artikel 394 ska ersättas med följande:

"Artikel 394

Rapporteringskrav

1. Instituterna ska till sina behöriga myndigheter rapportera följande information för varje stor exponering som de innehar, inklusive stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

- a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.
- b) Exponeringsvärdet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.
- d) Exponeringsvärdet efter att ha tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

Institut som omfattas av del tre avdelning II kapitel 3 ska till sina behöriga myndigheter rapportera sina 20 största exponeringar på gruppnivå, med undantag för exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1.

Instituterna ska till sina behöriga myndigheter, på gruppnivå, också rapportera om exponeringar med ett värde på 300 miljoner EUR eller mer, men mindre än 10 % av institutets primärkapital.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska instituterna rapportera följande uppgifter till de behöriga myndigheterna när det gäller de tio största exponeringarna på gruppnivå mot institut och sina tio största exponeringar på gruppnivå mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

- a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.
- b) Exponeringsvärdet innan hänsyn tas till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.
- d) Exponeringsvärdet efter att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

3. Instituterna ska rapportera den information som avses i punkterna 1 och 2 till de behöriga myndigheterna åtminstone varje halvår.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för att identifiera skuggbankenheter som avses i punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder rörande skuggbanksverksamhet och överväga om

- a) förhållandet till en enskild enhet eller en grupp av enheter kan medföra risker för institutets solvens eller likviditet,

- b) enheter som omfattas av solvens- eller likviditetskrav liknande dem som föreskrivs i denna förordning och direktiv 2013/36/EU bör undantas, helt eller delvis, från de rapporteringskrav som avses i punkt 2 avseende skuggbankenheter.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

97. Artikel 395 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning, vars värde överstiger 25 % av institutets primärkapital. Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets primärkapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av institutets primärkapital, får värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403 i denna förordning, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till institutets primärkapital. Detta gränsvärde ska fastställas av instituten och vara förenligt med de riktlinjer och förfaranden som avses i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU för att åtgärda och kontrollera koncentrationsrisker. Gränsvärdet får inte överstiga 100 % av institutets primärkapital.

De behöriga myndigheterna får fastställa ett lägre tröskelvärdet än 150 miljoner EUR, och ska då informera EBA och kommissionen om detta.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får ett institut som har identifierats som ett globalt systemviktigt inte ådra sig en exponering mot ett annat globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt hemmahörande utanför EU vars värde, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, överstiger 15 % av dess primärkapital. Ett globalt systemviktigt institut ska efterleva detta gränsvärde senast tolv månader från och med den dag det blev identifierat som ett globalt systemviktigt institut. När ett globalt systemviktigt institut har en exponering mot ett annat institut eller koncern som blivit identifierat som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut utanför EU, ska det efterleva detta gränsvärde inte senare än tolv månader från och med den dag som det andra institutet eller koncernen blev identifierat som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut utanför EU.”

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De gränsvärden som fastställs i denna artikel får överskridas för exponeringar i institutets handelslager, förutsatt att samtliga av följande villkor är uppfyllda:

- a) Exponeringar utanför handelslaget gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning överskrider inte det gränsvärde som fastställs i punkt 1, vilket beräknas med hänvisning till primärkapitalet, så att överskridandet till sin helhet härrör från handelslaget.
- b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalbaskrav för den del av exponeringen som överskrider det gränsvärde som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, vilket beräknas i enlighet med artiklarna 397 och 398.
- c) Om tio eller färre dagar har förflutit efter det att det överskridande som avses i led b uppkom, överstiger inte de exponeringar som härrör från handelslaget gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning 500 % av institutets primärkapital.
- d) Överskridanden som har förelegat i mer än tio dagar överskrider sammanlagda inte 600 % av institutets primärkapital.

Varje gång gränsvärdet har överskridits ska storleken av överskridandet och namnet på berörd kund och, i tillämpliga fall, namnet på gruppen av kunder med inbördes anknytning, anmälas till de behöriga myndigheterna utan dröjsmål."

98. Artikel 396 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Om det belopp på 150 miljoner EUR som avses i artikel 395.1 är tillämpligt får de behöriga myndigheterna tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till institutets primärkapital överskrids genom beslut i varje enskilt fall."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Om en behörig myndighet, i de undantagsfall som avses i första och andra stycket i den här punkten, tillåter att ett institut överskrider det gränsvärde som anges i artikel 395.1 under en längre period än tre månader, ska institutet lägga fram en plan för hur det inom lämplig tid åter ska kunna efterleva gränsvärdet på ett sätt som är tillfredsställande för den behöriga myndigheten, och ska genomföra denna plan inom den tid som överenskommit med den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska övervaka genomförandet av planen och vid behov kräva en snabbare återgång till efterlevnad."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska EBA i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för att specificera hur de behöriga myndigheterna får fastställa

a) de exceptionella fall som avses i punkt 1 i denna artikel,

b) den tid som anses rimlig för att åter efterleva kraven,

c) de åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att institutet åter efterlever kraven inom lämplig tid."

99. I artikel 397 tabell 1 kolumn 1 ska termen "det godtagbara kapitalet" ersättas med termen "primärkapitalet".

100. Artikel 399 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ett institut ska använda en kreditriskreducerande metod vid beräkning av en exponering när det har använt en sådan metod för att beräkna kapitalkrav för kreditrisk i enlighet med del tre avdelning II, och under förutsättning att den kreditriskreducerande metoden uppfyller de villkor som anges i denna artikel.

Vid tillämpningen av artiklarna 400–403 ska termen *garanti* inkludera kreditderivat som erkänns enligt del tre avdelning II kapitel 4, med undantag för kreditlänkade obligationer."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kreditriskreducerande metoder som endast är tillgängliga för institut som använder en internmetod ska inte användas för att reducera exponeringsvärden för stora exponeringar, utom för exponeringar som är säkrade av fastigheter i enlighet med artikel 402."

101. Artikel 400 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) Led j ska ersättas med följande:

"j) Clearingmedlemmars handelsexponeringar och bidrag till obeståndsfonden för kvalificerade centrala motparter."

ii) Följande led ska läggas till:

l) Klienters handlexponeringar enligt artikel 305.2 eller 305.3.

m) Kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som avses i artikel 45f.2 i direktiv 2014/59/EU som innehas av resolutionsenheter eller deras dotterföretag vilka inte själva är resolutionsenheter och som emitterats av någon av följande enheter:

i) I fråga om resolutionsenheter: andra enheter som tillhör samma resolutionskoncern.

ii) I fråga om dotterföretag till en resolutionsenhet som inte själva är resolutionsenheter: det relevanta dotterföretagets dotterföretag som tillhör samma resolutionskoncern.

n) Exponeringar som härrör från ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller samtliga krav enligt artikel 132c.3.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag och kvalificerade innehav, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaseerade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland; exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.”

ii) Led k ska ersättas med följande:

”k) Exponeringar i form av en säkerhet eller en garanti för bostadslån som tillhandahållits av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 och som uppfyller kraven för ett kreditbetyg som är åtminstone det lägsta av följande:

i) Kreditkvalitetssteg 2.

ii) Det kreditkvalitetssteg som motsvarar statens kreditbetyg i utländsk valuta i medlemsstaten där tillhandahållarens huvudkontor är beläget.”

iii) Följande led ska läggas till:

”l) Exponeringar i form av en garanti för statsstödda exportkrediter, tillhandahållna av ett exportkreditorgan som uppfyller kraven för ett kreditbetyg som är åtminstone det lägsta av följande:

i) Kreditkvalitetssteg 2.

ii) Det kreditkvalitetssteg som motsvarar statens kreditbetyg i utländsk valuta i medlemsstaten där exportkreditorganets huvudkontor är beläget.”

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Behöriga myndigheter ska informera EBA om huruvida de avser att använda något av de undantag som anges i punkt 2 i enlighet med leden a och b i den här punkten och förse EBA med en motivering till användningen av undantagen.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”4. Mer än ett undantag enligt punkterna 1 och 2 får inte tillämpas samtidigt på samma exponering.”

102. Artikel 401 ska ersättas med följande:

"Artikel 401

Beräkning av effekten av användningen av kreditriskreducerande metoder

1. För beräkningen av exponeringsvärde enligt artikel 395.1 får ett institut tillämpa fullständigt justerat exponeringsvärde (E*), beräknat enligt del tre avdelning II kapitel 4, med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans enligt vad som avses i det kapitlet.

2. Med undantag för institut som använder den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska instituten vid tillämpningen av första punkten använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, oavsett vilken metod som används för att beräkna kapitalbaskraven för kreditrisk.

Genom undantag från punkt 1 får institut med tillstånd att använda de metoder som avses i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 4 och avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 använda dessa metoder för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering.

3. Vid beräkningen av exponeringsvärde enligt artikel 395.1 ska instituten genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

De periodiska stresstester som avses i första stycket ska gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden vilka kan få negativa konsekvenser för institutets kapitaltäckning, och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

De stresstester som utförs ska vara tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

I institutens strategier för att hantera koncentrationsrisker ska följande ingå:

- a) Strategier och processer för att hantera risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet för dessa.
- b) Strategier och processer för koncentrationsrisker till följd av tillämpningen av metoder för reducering av kreditrisker, särskilt vid stora indirekta kreditexponeringar, exempelvis exponeringar mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet.
4. Om ett institut minskar en exponering mot en kund som använder en godtagbar kreditriskreducerande metod i enlighet med artikel 399.1 ska institutet, på det sätt som fastställs i artikel 403, behandla den del som exponeringen mot kunden har reducerats med som om den gällde mot utfärdaren av kreditriskskyddet snarare än mot kunden."

103. I artikel 402 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får institut, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad genom bostadsfastighet i enlighet med artikel 125.1 med det in-tecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånsvärdet för den berörda fastigheten, men inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånsvärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånsvärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 35 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.2.
- b) Exponeringen eller en del av exponeringen är fullständigt säkrad genom
 - i) en eller flera panträtter på bostadsfastigheter, eller
 - ii) en bostadsfastighet i en transaktion med fastighetsleasing där leasegivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheten och leasetagaren ännu inte har utövat sin rätt att köpa.
- c) De krav som anges i artiklarna 208 och 229.1 är uppfyllda.

2. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får ett institut, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad genom kommersiell fastighet i enlighet med artikel 126.1 med det in-tecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fastigheten, men inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 50 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.2.
 - Exponeringen är fullständigt säkrad genom
 - en eller flera panträtter i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, eller
 - en eller flera kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter och exponeringar som avser transaktioner med leasing av egendom.
 - De krav som anges i artiklarna 126.2 a, 208 och 229.1 är uppfyllda.
 - De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda."

104. Artikel 403 ska ersättas med följande:

"Artikel 403

Substitutionsmetod

1. Om en exponering gentemot en kund garanteras av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part, ska ett institut

- behandla den garanterade delen av exponeringen som exponering mot garantigivaren i stället för mot kunden, under förutsättning att den ej säkrade exponeringen mot garantigivaren skulle tilldelas en riskvikt som är motsvarande eller lägre än riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2,
- behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som exponering mot tredje part i stället för mot kunden, förutsatt att exponeringen är säkrad genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle tilldelas riskvikt som är motsvarande eller lägre än riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Den metod som anges i första stycket led b får inte användas av ett institut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet.

Vid tillämpning av denna del får ett institut enbart använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket led b i den här punkten, om det har tillstånd att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid tillämpning av artikel 92.

2. Om ett institut tillämpar punkt 1 a

- ska institutet beräkna det belopp av exponeringen som ska betraktas som säkrat i enlighet med bestämmelserna om behandlingen av valutaobalanser för obetalt kreditskydd i del tre, om garantin är uttryckt i en annan valuta än den som gäller för exponeringen,
- ska institutet behandla en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet i enlighet med bestämmelserna om behandling av löptidsobalanser i del tre avdelning II kapitel 4,
- får institutet beakta partiell täckning i enlighet med den behandling som fastställs i del tre avdelning II kapitel 4.

3. Vad gäller punkt 1 b får ett institut ersätta beloppet i led a i den här punkten med beloppet i led b i denna punkt, förutsatt att villkoren som fastställs i leden c, d och e i denna punkt uppfylls:
- Det totala beloppet för institutets exponering mot en emittent av säkerheter till följd av återköpsavtal med tre parter som anordnats av en trepartsagent,
 - Det fullständiga beloppet för de gränsvärden som institutet ålagt den trepartsagent som avses i led a att tillämpa på de värdepapper som emitterats av den emittent av säkerheter som avses i det ledet.
 - Institutet har kontrollerat att trepartsagenten har lämpliga skyddsåtgärder för att de gränsvärden som avses i led b inte ska överskridas.
 - Den behöriga myndigheten har inte meddelat några väsentliga farhågor till institutet.
 - Summan av beloppet för det gränsvärde som avses i led b i denna punkt och övriga exponeringar som institutet kan ha mot emittenten av säkerheter överstiger inte det gränsvärde som fastställs i artikel 395.1.
4. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska EBA utfärda riktlinjer med villkor för tillämpning av den behandling som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet villkoren och frekvensen för fastställande, övervakning och översyn av de gränsvärden som avses i led b i den punkten.

EBA ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den 31 december 2019.”

105. I del sex ska rubriken på avdelning I ersättas med följande:

”DEFINITIONER OCH LIKVIDITETSKRAV”.

106. Artikel 411 ska ersättas med följande:

”Artikel 411

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

- finansiell kund*: en kund, även en finansiell kund som ingår i en icke-finansiell företagsgrupp, som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller som är något av följande:
 - Ett kreditinstitut.
 - Ett värdepappersföretag.
 - Ett specialföretag för värdepapperisering.
 - Ett företag för kollektiva investeringar (fond).
 - En fond med fast andelskapital.
 - Ett försäkringsföretag.
 - Ett återförsäkringsföretag.
 - Ett finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet.
 - Ett finansiellt institut.
 - Ett pensionssystem enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) nr 648/2012.
- inlåning från allmänheten*: en skuld till en fysisk person eller till ett litet eller medelstort företag, om ett sådant litet eller medelstort företag skulle kunna hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk, eller en skuld till ett företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 och där de sammanlagda insättningarna till ett sådant litet eller medelstort företag eller ett sådant företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 på gruppbasis inte överstiger 1 miljon EUR.

3. *privat investeringsbolag*: ett företag eller en fond vars ägare eller verkliga ägare antingen är en fysisk person eller en grupp av nära anknutna fysiska personer som inrättats med det enda syftet att förvalta ägarnas förmögenhet och som inte bedriver någon annan kommersiell, industriell eller professionell verksamhet och som grundades med det enda syftet att förvalta ägarens eller ägarnas förmögenhet, inbegripet andra underordnade verksamheter, som att avskilja ägarnas tillgångar från bolagets tillgångar, främja överföringen av tillgångar inom en familj eller förhindra en delning av tillgångarna efter ett dödsfall i familjen, under förutsättning att dessa verksamheter är förknippade med huvudsyftet att förvalta ägarnas förmögenhet.
4. *Inlåningsförmiddlare*: en fysisk person eller ett företag som placerar inlåning från tredje parter, däribland inlåning från allmänheten och företag, men exklusive inlåning från finansiella institut, hos kreditinstitut i utbyte mot en avgift.
5. *ointecknade tillgångar*: tillgångar som inte omfattas av några rättsliga, kontraktsevenliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar institutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller repor.
6. *icke-obligatoriskt övervärde i säkerhetsmassan*: alla tillgångar som institutet inte är skyldigt att koppla till en emission av säkerställda obligationer enligt rättsliga eller regleringskrav eller kontraktsevenliga förpliktelser eller av marknadsdisciplinskäl, särskilt när tillgångarna tillhandahålls utöver miniminivån enligt rättsliga, lagstadgade eller regleringskrav avseende övervärde i säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer enligt nationell rätt i en medlemsstat eller ett tredjeländ.
7. *tillgångstäckningskrav*: kvoten tillgångar mot skulder som bestäms i kreditförstärkningssyfte avseende säkerställda obligationer enligt nationell rätt i en medlemsstat eller ett tredjeländ.
8. *marginallån*: lån med säkerhet till kunder i syfte att ta handelspositioner med hög belåning.
9. *derivatkontrakt*: de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.
10. *stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett instituts solvens- eller likviditetsposition på grund av förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som leder till en betydande risk för att institutet inte kan uppfylla sina åtaganden när de löper ut inom nästföljande 30 dagar.
11. *tillgångar på nivå 1*: tillgångar med extremt hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket.
12. *tillgångar på nivå 2*: tillgångar med hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket i denna förordning; tillgångar på nivå 2 indelas ytterligare i tillgångar på nivå 2A och nivå 2B som anges i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
13. *likviditetsbuffert*: beloppet av tillgångar på nivå 1 och nivå 2 som institutet innehar i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
14. *nettolikviditetsutflöden*: det belopp som kvarstår efter avdrag av ett instituts likviditetsinflöden från dess likviditetsutflöden.
15. *rapportvaluta*: valutan i den medlemsstat där institutets huvudkontor är beläget.
16. *factoring*: ett avtal mellan ett företag (*överlåtaren*) och en finansiell enhet (*factorn*), där överlåtaren överläter eller säljer sina fordringar till factorn och factorn i gengäld tillhandahåller överlåtaren en eller flera av följande tjänster för de fordringar som överläts:
 - a) En förskottsbetalning av den andel av de överlätna fordringarna, vanligtvis kortsiktiga, utan åtaganden och utan automatisk förlängning.
 - b) Kundreskontrahantering, indrivning och kreditskydd, där factorn vanligtvis administrerar överlåtarens kundreskontra och driver in fordringarna i factorns eget namn.Vid tillämpning av del IV ska factoring hanteras som handelsfinansiering.
17. *beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet*: en kredit- eller likviditetsfacilitet som är oåterkallelig eller får återkallas på vissa villkor."

107. Artikel 412 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Institutet ska inte räkna dubbla likviditetsutflöden, likviditetsinflöden och likvida tillgångar.

Såvida inte annat specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en post, om den kan räknas i mer än en utflödeskategori, räknas i den utflödeskategori som ger största avtalsenliga utflöde för den posten."

b) Följande punkt ska införas:

"4a. Den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska tillämpas på kreditinstitut och värdepappersföretag som avses i artikel 6.4."

108. Artiklarna 413 och 414 ska ersättas med följande:

"Artikel 413

Krav på stabil finansiering

1. Institutet ska säkerställa att långsiktiga tillgångar och poster utanför balansräkningen tillgodoses på ett tillfredsställande sätt med hjälp av en varierad uppsättning finansieringsinstrument som är stabila både under normala förhållanden och i stressituationer.

2. Bestämmelserna i avdelning III ska uteslutande tillämpas i samband med specificeringen av de rapporterings-skyldigheter som anges i artikel 415, fram till dess att de rapporteringskyldigheter som anges i den artikeln för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten.

3. Bestämmelserna i avdelning IV ska gälla i samband med specificeringen av kravet på stabil finansiering enligt punkt 1 i den här artikeln och rapporteringskyldigheterna för institut i artikel 415.

4. Innan bindande minimistandarder för kraven på stabil nettofinansiering enligt punkt 1 blir tillämpliga får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser i fråga om krav på stabil finansiering.

Artikel 414

Uppfyllande av likviditetskraven

Ett institut som inte uppfyller, eller som inte väntar sig uppfylla, de krav som avses i artikel 412 eller i artikel 413.1, även under stressperioder, ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och ska utan onödigt dröjsmål lägga fram en plan för de behöriga myndigheterna över hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kraven i artikel 412 eller artikel 413.1, beroende på vad som är lämpligt. Till dess att institutet åter uppfyller kraven ska det rapportera de poster som avses i avdelning III, avdelning IV, i den genomförandeakt som avses i artikel 415.3 eller 415.3a eller i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, beroende på vad som är lämpligt, dagligen vid slutet av varje bankdag, såvida inte den behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporterings-frekvens och en längre svarstid för rapportering. Behöriga myndigheter ska endast bevilja sådana tillstånd med utgångspunkt i ett instituts enskilda situation och med beaktande av omfattningen av och komplexiteten i institutets verksamhet. Behöriga myndigheter ska övervaka genomförandet av denna återställningsplan och vid behov kräva en snabbare återställning."

109. Artikel 415 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

"1. Institutet ska rapportera de poster som avses i de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 3 eller 3a i denna artikel, i avdelning IV och i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 till de behöriga myndigheterna i rapportvalutan, oavsett dessa posters faktiska denominering. Fram till dess att rapporteringskravet och rapporteringsformatet för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten ska institut till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelning III i rapportvalutan, oavsett dessa posters faktiska denominering.

Rapporter ska lämnas minst en gång i månaden för de poster som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och minst en gång per kvartal för de poster som avses i avdelningarna III och IV.

2. Institutet ska rapportera separat till de behöriga myndigheterna om de poster som avses i de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 3 eller 3a i denna artikel, i avdelning III tills den rapporterings-skyldighet och det rapporteringsformat för den stabila nettofinansieringskvoten som beskrivs i avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten, i avdelning IV och i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, beroende på vad som är lämpligt, i enlighet med följande:

- a) Om posterna är denominerade i en annan valuta än rapportvalutan och institutet har samlade skulder som är denominerade i denna valuta och som uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppens totala skulder, exklusive kapitalbas och poster utanför balansräkningen ska rapporteringen göras i den denominerade valutan.
- b) Om posterna är denominerade i valutan i en värmedlemsstat där institutet har en betydande filial enligt artikel 51 i direktiv 2013/36/EU och denna värmedlemsstat använder en annan valuta än rapportvalutan ska rapporteringen göras i valutan i den medlemsstat där den betydande filialen är belägen.
- c) Om posterna är denominerade i rapportvalutan och det sammanlagda beloppet av skulder i andra valutor än rapportvalutan uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppen totala skulder, exklusive kapitalbas och poster utanför balansräkningen ska rapporteringen göras i rapportvalutan.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera följande:

- a) Enhetliga format och it-lösningar med tillhörande instruktioner för frekvens och referens- och överföringsdatum, rapporteringsformat och -frekvenser ska stå i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i institutens olika verksamheter och ska omfatta den rapportering som krävs enligt punkterna 1 och 2.
- b) Ytterligare likviditetsövervakningsmått som krävs för att de behöriga myndigheterna ska få en grundlig förståelse över ett instituts likviditetsriskprofil, i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i ett instituts verksamhet.

EBA ska till kommissionen överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande avseende de element som anges i led a senast den 28 juli 2013, och led b senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera vilka ytterligare likviditetsövervakningsmått som avses i punkt 3 ska gälla små och icke-komplexa institut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

110. Artikel 416 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. I enlighet med punkt 1 ska institutet som likvida tillgångar endast rapportera de tillgångar som uppfyller följande villkor:

- a) Tillgångarna är oinvecklade eller tillgängliga inom säkerhetspooler som ska användas för att erhålla ytterligare finansiering inom ramen för beviljade eller, om poolen förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu ej finansierade kreditlimiter som är tillgängliga för institutet.

- b) Tillgångarna är inte emitterade av institutet självt eller av dess moderinstitut eller dotterinstitut eller något annat dotterföretag till institutets moderinstitut eller finansiella moderholdingföretag.
- c) Tillgångarnas pris är föremål för en allmän överenskommelse mellan marknadsdeltagare och kan lätt observeras på marknaden, eller kan fastställas med en formel som är lätt att beräkna på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter och är inte beroende av starka antaganden vilket brukar vara fallet för strukturerade eller exotiska produkter.
- d) Tillgångarna är noterade på en erkänd börs eller de är överlåtbara genom direkt försäljning eller via en enkel repa på repomarknader; dessa kriterier ska bedömas separat för varje marknad.

De villkor som avses i första stycket c och d ska inte gälla för de tillgångar som avses i punkt 1 a, e och f."

- b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Aktier eller andelar i fonder får behandlas som likvida tillgångar upp till ett absolut belopp på 500 miljoner EUR eller motsvarande belopp i den nationella valutan av varje enskilt instituts portfölj av likvida tillgångar, under förutsättning att kraven som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda och att fonden, utöver derivat för att reducera ränterisk, kreditrisk eller valutarisk, enbart investerar i likvida tillgångar enligt punkt 1 i den här artikeln.

En fonds användning eller potentiella användning av derivatinstrument för att säkra risker i tillåtna placeringar ska inte hindra fonden från att godtas för den behandling som avses i första stycket i denna punkt. När fondens aktier eller andelar inte regelbundet marknadsvärderas av sådana tredje parter som avses i artikel 418.4 a och b och den behöriga myndigheten inte är övertygad om att institutet har utvecklat robusta metoder och processer för sådana värderingar enligt artikel 418.4, ska aktier eller andelar i fonden inte behandlas som likvida tillgångar.

6. Om en likvid tillgång upphör att uppfylla de krav för likvida tillgångar som anges i denna artikel får ett institut ändå fortsätta att betrakta den som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar. Om en likvid tillgång i en fond upphör att vara godtagbar för den behandling som anges i punkt 5, kan aktier eller andelar i fonden ändå betraktas som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar, förutsatt att dessa tillgångar inte överskrider 10 % av fondens samlade tillgångar."

- c) Punkt 7 ska utgå.

111. Artikel 419 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. När det motiverade behovet av likvida tillgångar mot bakgrund av kravet i artikel 412 överskrider tillgängligheten av dessa likvida tillgångar i en valuta ska ett eller flera av följande undantag tillämpas:

- a) Genom undantag från artikel 417 f får den likvida tillgångens denominering avvika från fördelningen per valuta av likviditetsutflöden efter avdrag för likviditetsinflöden.
- b) För valutor i medlemsstater eller tredjeländer får de likvida tillgångar som krävs ersättas med kreditlimiter från centralbanken i medlemsstaten eller tredjelandet som enligt avtal oåterkalleligen lämnas för de närmaste 30 dagarna till ett rimligt pris, oberoende av det belopp som för närvarande utnyttjas, förutsatt att medlemsstatens eller tredjelandets behöriga myndigheter gör detsamma och att den medlemsstaten eller tredjelandet har jämförbara rapporteringskrav.
- c) Om det finns ett underskott av tillgångar på nivå 1 får ytterligare tillgångar på nivå 2A innehas av institutet, med förbehåll för högre nedsättningar, och eventuella tak som är tillämpliga på dessa tillgångar i enlighet med den delegerade akt som avses i 460.1 får ändras."

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de undantag som avses i punkt 2, inbegripet villkoren för tillämpningen av dessa.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

112. Artikel 422 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De tjänster i samband med clearing, förvaring, betalningshantering eller andra motsvarande tjänster som avses i punkt 3 a och d ska endast gälla sådana tjänster i den utsträckning som tjänsterna utförs inom ramen för en etablerad relation som insättaren i väsentlig grad är beroende av. Tjänsterna ska inte enbart bestå i korrespondentbankverksamhet eller prime brokerage-tjänster och instituten ska ha belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas.

I väntan på en enhetlig definition av etablerad operativ relation enligt punkt 3 c ska instituten själva fastställa kriterier för vad som betecknar en etablerad operativ relation för vilken de har belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas, och rapportera kriterierna till de behöriga myndigheterna. I avsaknad av en enhetlig definition får de behöriga myndigheterna tillhandahålla generell vägledning som instituten ska följa när de identifierar inlåning som bibehålls av insättaren inom ramen för en etablerad operativ relation.”

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Behöriga myndigheter får tillåta att en lägre utflödesprocentandel tillämpas från fall till fall på de skulder som avses i punkt 7, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Motparten är något av följande:

- i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag,
- ii) motparten är knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU,
- iii) ett institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7, eller
- iv) det centrala institutet eller medlem i ett nätverk i enlighet med artikel 400.2 d.

b) Det finns skäl att förvänta sig ett lägre utflöde under de närmaste 30 dagarna även vid ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stressscenario.

c) Ett motsvarande symmetriskt eller mer konservativt inflöde tillämpas av motparten genom undantag från artikel 425.

d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.”

113. I artikel 423 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Ett institut ska inom 30 dagar efter en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet underrätta de behöriga myndigheterna om alla avtal som det har ingått vilkas avtalsvillkor leder till likviditetsutflöden eller ytterligare behov av att ställa säkerheter. Om de behöriga myndigheterna anser dessa att avtal är väsentliga i förhållande till institutets potentiella likviditetsutflöden ska de kräva att institutet lägger till ett ytterligare likviditetsutflöde för dessa avtal, som ska motsvara de ytterligare behoven att ställa säkerheter som följer av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, t.ex. genom att dess externa kreditvärdering sänks med tre steg. Institutet ska regelbundet se över omfattningen av den väsentliga försämringen mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått, och anmäla resultatet av sin översyn till de behöriga myndigheterna.

3. Institutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som ska motsvara de behov att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, om de är väsentliga.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar under vilka villkor begreppet väsentlighet får tillämpas och som specificerar metoderna för att mäta ytterligare utflöde.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

114. I artikel 424 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Det beviljade beloppet för en likviditetsfacilitet som har tillhandahållits ett specialföretag för värdepapperisering i syfte att göra det möjligt för det specialföretaget att förvärva andra tillgångar än värdepapper från kunder som inte är finansiella kunder ska multipliceras med 10 %, förutsatt att det beviljade beloppet överstiger summan av nuvarande tillgångar förvärvade från kunder och om det högsta belopp som kan tas ut är avtalsenligt begränsat till summan av de nuvarande förvärvade tillgångarna.”

115. I artikel 425.2 ska led c ersättas med följande:

”c) Lån med obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med ett 20-procentigt inflöde, förutsatt att institutet enligt avtalet har rätt att ta ut och begära betalning inom 30 dagar.”

116. I del sex ska följande avdelning läggas till efter artikel 428:

”AVDELNING IV

STABIL NETTOFINANSIERINGSKVOT

KAPITEL 1

Stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428a

Tillämpning på gruppnivå

Om den stabila nettofinansieringskvot som avses i denna avdelning tillämpas på gruppnivå i enlighet med artikel 11.4, ska följande bestämmelser tillämpas:

- a) När det gäller tillgångar och poster utanför balansräkningen i ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella rätten gäller högre krav på stabil nettofinansiering för de faktorer som appliceras vid beräkningen av stabil finansiering än vad som anges i kapitel 4, ska kravet på stabil nettofinansiering på gruppnivå anpassas till de högre faktorerna i det berörda tredjelandets nationella rätt.
- b) När det gäller skulder och kapitalbas i ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella rätten om tillgänglig nettofinansiering gäller lägre faktorer som tillämpas vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering än vad som anges i kapitel 3, ska kravet på stabil nettofinansiering på gruppnivå anpassas till de lägre faktorerna i det berörda tredjelandets nationella rätt.
- c) Tillgångar i tredjeland vilka uppfyller kraven i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och innehas av ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland ska inte anses vara likvida tillgångar på gruppnivå om de inte uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt det berörda tredjelandets nationella rätt om likviditetstäckningskrav.
- d) Sådana värdepappersföretag inom gruppen som enligt artikel 6.4 inte omfattas av denna avdelning ska omfattas av artiklarna 413 och 428b på gruppnivå. Om inget annat anges i denna punkt ska sådana värdepappersföretag omfattas av de närmare krav på stabil nettofinansiering som anges i nationell rätt.

Artikel 428b

Stabil nettofinansieringskvot

1. Det krav på stabil nettofinansiering som avses i artikel 413.1 ska beräknas som kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 4, uttryckt i procent. Institutet ska beräkna sin stabila nettofinansieringskvot enligt följande formel:

$$\frac{\text{tillgänglig stabil finansiering}}{\text{krav på stabil finansiering}} = \text{stabil nettofinansieringskvot (\%)}$$

2. Institutet ska, avseende alla transaktioner oavsett den faktiska valutan, bibehålla en stabil nettofinansieringskvot på minst 100 % som beräknats i rapportvalutan.

3. Om den stabila nettofinansieringskvoten för ett institut i något skede sjunker till under 100 % eller rimligen kan förväntas göra det ska kravet i artikel 414 tillämpas. Institutet ska då sträva efter att återställa sin stabila nettofinansieringskvot till den nivå som avses i punkt 2 i denna artikel. Innan de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder ska de utvärdera orsakerna till att institutet inte efterlever punkt 2 i denna artikel.

4. Institutet ska för alla sina transaktioner beräkna och övervaka sin stabila nettofinansieringskvot i rapportvalutan, oavsett den faktiska valutan, samt separat för transaktioner i var och en av de valutor som omfattas av separat rapportering i enlighet med artikel 415.2.

5. Institutet ska säkerställa att fördelningen av deras finansieringsprofil per valuta generellt sett väl återspeglar fördelningen av deras tillgångar per valuta. Där så är lämpligt får de behöriga myndigheterna kräva att instituten begränsar sina valutaobalanser genom att fastställa gränser för den andel av den obligatoriska stabila finansieringen i en viss valuta som får täckas genom tillgänglig stabil finansiering i en annan valuta. Denna begränsning får bara tillämpas på valutor som ska rapporteras separat i enlighet med artikel 415.2.

För att bestämma nivån på begränsningar av valutaobalanser som tillämpas i kraft av denna artikel ska de behöriga myndigheterna åtminstone ta hänsyn till

- huruvida institutet har möjlighet att överföra tillgänglig stabil finansiering mellan olika valutor, jurisdiktioner och juridiska personer inom gruppen samt att växla valutor och anskaffa medel i utländsk valuta under den etårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten,
- vilken inverkan ogynnsamma växelkursrörelser har på befintliga obalanserade valutapositioner och på effektiviteten hos eventuella åtgärder för valutasäkring som vidtagits.

Alla begränsningar av valutaobalanser enligt denna artikel ska betraktas som likviditetskrav för specifika institut enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2

Allmänna regler för beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428c

Beräkning av stabil nettofinansieringskvot

1. Om inget annat anges i denna avdelning ska instituten utgå från bruttobeloppen för tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen.

2. För att beräkna stabil nettofinansieringskvot ska instituten använda sig av de faktorer för stabil nettofinansiering som anges i kapitel 3 och 4, och tillämpa den faktor som är lämplig på de bokförda värdena av sina tillgångar, skulder respektive poster utanför balansräkningen, om inte annat anges i denna avdelning.

3. Instituterna ska inte dubbelräkna obligatorisk stabil finansiering respektive tillgänglig stabil finansiering.

Om en post kan tilldelas mer än en kategori av obligatorisk stabil finansiering ska den tilldelas den kategori av obligatorisk stabil finansiering som ger största avtalsenliga utflöde för den posten, om inget annat anges i denna avdelning.

Artikel 428d

Derivatkontrakt

1. Instituterna ska tillämpa denna artikel vid beräkningen av värdet för obligatorisk stabil finansiering i samband med derivatkontrakt i enlighet med kapitlen 3 och 4.
 2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 428ah.2, ska instituten ta upp det verkliga värdet av derivatpositioner som nettobelopp i de fall dessa positioner ingår i samma nettning, vilken uppfyller kraven i artikel 429c.1. I övriga fall ska instituten ta upp det verkliga värdet av derivatpositioner som bruttobelopp, och dessa derivatpositioner ska betraktas som tillhörande de egna nettningarna vid tillämpningen av kapitel 4.
 3. Vid tillämpningen av denna avdelning ska *nettningens verkliga värde* anses vara lika med summan av de verkliga värdena av alla de transaktioner som ingår i nettningens mängd.
 4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 428ah.2 ska alla derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II punkt 2 a–e och där hela kapitalbeloppet överförs på samma dag beräknas netto för samtliga valutor, inklusive för rapportering i valutor som ska rapporteras separat i enlighet med artikel 415.2 och även om dessa transaktioner inte ingår i samma nettning som uppfyller kraven i artikel 429c.1.
 5. Likvida medel som mottagits som säkerhet för att minska den exponering som en derivatposition utgör ska betraktas som en säkerhet, och inte som en insättning som omfattas av kapitel 3.
 6. Behöriga myndigheter får, efter godkännande från den berörda centralbanken, besluta att undanta effekterna av derivatkontrakt vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten – bland annat genom de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering och de värden på avsättningar och förluster som fastställs – förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Kontrakten har en återstående löptid på mindre än sex månader.
 - b) Motparten är ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - c) Derivatkontrakten bidrar till den monetära politik som förs av ECB eller en centralbank i en medlemsstat.
- Om ett dotterföretag med huvudkontor i ett tredjeland åtnjuter det undantag som anges i första stycket i kraft av det berörda tredjelandets nationella rätt om stabil nettofinansieringskvot, ska undantaget så som det är utformat i den nationella rätten tas med i beräkningen på gruppnivå.

Artikel 428e

Nettning av utlåningstransaktioner täckta av säkerhet och kapitalmarknadstransaktioner

Tillgångar och skulder som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering där det finns en enda motpart ska beräknas netto, förutsatt att tillgångarna och skulderna i fråga uppfyller villkoren för nettning i artikel 429b.4.

Artikel 428f

Inbördes beroende tillgångar och skulder

1. Efter godkännande från de behöriga myndigheterna får ett institut betrakta en tillgång och en skuld som inbördes beroende, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Institutet agerar endast som en pass through-enhet som kanaliserar finansiering från den skuld till den tillgång som är inbördes beroende av varandra.

- b) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende går att identifiera tydligt och uppgår till samma kapitalbelopp.
- c) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende har i stort sett samma löptid, det vill säga förfaller med högst 20 dagars mellanrum.
- d) Den berörda skulden har följt av ett åtagande enligt lag, förordning eller avtal, och används inte för att finansiera andra tillgångar.
- e) De huvudsakliga betalningsflödena från tillgången används inte för några andra ändamål än för att återbetala den skuld av vilken tillgången är inbördes beroende.
- f) Motparten är inte densamma för den tillgång och den skuld som är inbördes beroende.

2. Tillgångar och skulder ska anses uppfylla de krav som anges i punkt 1 och alltså räknas som inbördes beroende om de är direkt kopplade till följande produkter eller tjänster:

- a) Centraliserat, reglerat sparande, förutsatt att institut är skyldiga enligt lag att överföra medel från den reglerade inlåningen till en central fond som inrättas och kontrolleras av medlemsstatens nationella regering och har till uppgift att bevilja lån för att främja mål av allmänt intresse, och förutsatt att överföringarna av insättningar till den centrala fonden sker minst en gång i månaden.
- b) Subventionerade lån och kredit- och likviditetsfaciliteter som uppfyller villkoren i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, i fråga om institut som enbart fungerar som mellanhänder och inte exponeras för någon finansieringsrisk.
- c) Säkerställda obligationer som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) De är sådana obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller de uppfyller kraven för att kunna behandlas enligt artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning.
 - ii) De underliggande lånen matchas helt och hållet av de säkerställda obligationer som emitterats eller löptiden för de säkerställda obligationerna förlängs på givna villkor automatiskt med ett år eller mera fram till slutet av de underliggande lånen löptid, i det fall refinansiering inte visat sig möjlig i slutet av den säkerställda obligationens ursprungliga löptid.
- d) Derivat som används vid clearing för kunders räkning, förutsatt att institutet inte ställer några garantier till kunderna avseende de resultat som uppnås av den centrala motparten, och alltså inte exponeras för någon finansieringsrisk.

3. EBA ska övervaka de tillgångar och skulder samt de produkter och tjänster som betraktas som inbördes beroende tillgångar och skulder enligt punkterna 1 och 2, för att fastställa huruvida och i vilken utsträckning lämplighetskriterierna i punkt 1 är uppfyllda. EBA ska rapportera till kommissionen om resultaten av denna övervakning och ska bistå kommissionen med råd om huruvida en ändring av villkoren i punkt 1 eller en ändring av förteckningen över produkter och tjänster i punkt 2 skulle vara nödvändig.

Artikel 428g

Insättningar i institutionella skyddssystem och kooperativa nätverk

Om ett institut ingår i ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7, i ett nätverk som uppfyller villkoren för undantag enligt artikel 10 eller i ett kooperativt nätverk i en medlemsstat ska den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet och som det institut som gör insättningen betraktar som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 omfattas av följande:

- a) Det institut som gör insättningen ska tillämpa den faktor för stabil finansiering som krävs enligt kapitel 4 avsnitt 2, beroende på om avistainlåningen utgör tillgångar på nivå 1, nivå 2A eller 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och beroende på de nedsättningar som eventuellt tillämpas på denna avistainlåning vid beräkning av likviditetstäckningskvoten.
- b) Det centrala institut som tar emot insättningen ska tillämpa en symmetrisk faktor för beräkning av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428h

Förmånsbehandling inom en grupp eller ett institutionellt skyddssystem

1. De behöriga myndigheterna får, genom undantag från kapitel 3 och 4, och om artikel 428g inte är tillämplig, från fall till fall bevilja en högre faktor för beräkningen av den tillgängliga stabila finansieringen eller en lägre faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar, skulder eller beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparten är något av följande:
 - i) Institutets moder- eller dotterföretag.
 - ii) Ett annat dotterföretag till samma moderföretag.
 - iii) Ett företag som är närstående institutet i den mening som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU.
 - iv) En medlem i ett sådant institutionellt skyddssystem som det hänvisas till i artikel 113.7, där även det berörda institutet är medlem.
 - v) Det centrala organet eller ett underställt kreditinstitut i ett nät eller en kooperativ grupp, som avses i artikel 10 i denna förordning.
- b) Det är rimligt att förvänta sig att skulden eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som institutet tagit emot utgör en stabilare källa till finansiering eller att tillgången eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som institutet beviljat kräver en lägre nivå av stabil finansiering över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten än en motsvarande skuld, tillgång eller beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet som tagits emot eller beviljats av andra motparter.
- c) Motparten tillämpar en faktor för kravet på stabil finansiering som är lika hög eller högre än den högre faktorn för tillgänglig stabil finansiering, eller en faktor för tillgänglig stabil finansiering som är lika låg eller lägre än den lägre faktorn för kravet på stabil finansiering.
- d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.

2. Om institutet och motparten är etablerade i olika medlemsstater får de behöriga myndigheterna göra undantag från villkoret i punkt 1 d, förutsatt att nedan angivna kriterier – utöver kriterierna i punkt 1 – också är uppfyllda:

- a) Enheterna inom gruppen har ingått rättsligt bindande överenskommelser och åtaganden om den berörda tillgången, skulden eller kredit- eller likviditetsfaciliteten.
- b) Den som bidrar med finansieringen har en låg riskprofil med avseende på finansieringsrisk.
- c) Finansieringsriskprofilen för den part som tar emot finansieringen har bedömts med tillräcklig noggrannhet som ett led i hanteringen av likviditetsrisk hos den part som bidrar med finansieringen.

Vid bedömningen av huruvida de ytterligare kriterierna i denna punkt är uppfyllda ska de behöriga myndigheterna samråda inbördes i enlighet med artikel 20.1 b.

KAPITEL 3

Tillgänglig stabil finansiering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428i

Beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering

Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och kapitalbas med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och kapitalbas.

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitteras av institutet, som enbart säljs på marknaden för icke-professionella aktörer och hålls på ett privatkonto får behandlas som tillhörande en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 428j

Återstående löptid för en skuld eller kapitalbas

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sin kapitalbas när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2.
2. Vid fastställandet av återstående löptid på skulder eller kapitalbas ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att motparten kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.
3. Institutet ska behandla insättningar med fasta uppsägningstider i enlighet med deras uppsägningstid och tidsbunden inlåning i enlighet med deras återstående löptid. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska instituten inte beakta möjligheter till förtida uttag, om insättaren måste betala en väsentlig straffavgift för förtida uttag som inträffar inom ett år, en sådan straffavgift som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, för att fastställa den återstående löptiden för tidsbunden inlåning från allmänheten.
4. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2, ska instituten betrakta alla delar av skulder som har en återstående löptid på ett år eller mera som löper ut om mindre än sex månader och alla delar av sådana skulder som löper ut om minst sex månader men mindre än ett år såsom skulder med kortare återstående löptid än sex månader respektive minst sex månader men mindre än ett år.

Avsnitt 2

Faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Artikel 428k

Faktorn 0 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i artiklarna 428l–428o ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:
 - a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.
 - b) Minoritetsintressen, som ska behandlas enligt villkoren för det enskilda instrumentet.
2. För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen som avses i punkt 1 ska en av följande faktorer gälla:
 - a) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än sex månader.
 - b) 50 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är minst sex månader men mindre än ett år.
 - c) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.
3. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla:
 - a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.

- b) Skulder som betraktas som inbördes beroende av en viss tillgång i enlighet med artikel 428f.
 - c) Skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader, där långgivaren är någon av följande:
 - i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - iii) Finansiella kunder.
 - d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i artiklarna 428l–428o.
4. Institutet ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelserna, om den är negativ, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningssmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningssmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningssmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningssmängder med ett negativt verkligt värde.

Artikel 428l

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla:

- a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långgivaren är någon av följande:
 - i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.
 - v) Icke-finansiella företagskunder.
 - vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att skulderna inte omfattas av led a i denna punkt.
- c) Skulder med en återstående avtalsenlig löptid på minst sex månader men mindre än ett år, där långgivaren är:
 - i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - iii) Finansiella kunder.
- d) Alla övriga skulder som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, och som inte avses i artiklarna 428m, 428n och 428o.

Artikel 428m

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för annan inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428n

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som anges i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428o

Faktorn 100 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

En faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % ska gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

- a) Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.
- b) Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- c) De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- d) Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- e) Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428k–428n.

KAPITEL 4

Krav på stabil finansiering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428p

Beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas enligt avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.

2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering om dessa tillgångar tas upp i institutets balansräkning men för vilka institutet inte är förmånstagare.

Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, ska vara föremål för de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2 om dessa tillgångar inte tas upp i institutets balansräkning men för vilka institutet är förmånstagare.

3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, för vilka instituten förblir förmånstagare ska räknas som intecknade tillgångar vid tillämpning av detta kapitel och ska vara föremål för omräkning genom lämpliga faktorer enligt avsnitt 2 även om de inte tas upp i institutets balansräkning. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

4. Tillgångar som är intecknade för en återstående löptid på sex månader eller mer ska omfattas av antingen den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som enligt avsnitt 2 skulle tillämpas på dessa tillgångar om de inte var intecknade eller den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som annars är tillämpliga på dessa intecknade tillgångar, beroende på vilken faktor som är högre. Detsamma ska gälla om den återstående löptiden för de intecknade tillgångarna är kortare än den återstående löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är intecknad.

Tillgångar som förblir intecknade under mindre än sex månader framåt ska omfattas av de faktorer vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 som skulle ha tillämpats om samma tillgångar inte hade varit intecknade.

5. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den transaktion i förhållande till vilken tillgången har inlånat behandlas som intecknad, förutsatt att denna transaktion inte kan förfalla om institutet inte återlämnar den lånade tillgången.

6. Följande tillgångar ska räknas som icke intecknade:

- a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditlimiter, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditlimiter. Dessa tillgångar ska innefatta tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos ett centralt institut i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Institutet ska anta att tillgångar i poolen är intecknade respektive likvida i stigande grad enligt den klassificering av likviditet som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.
- b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finansieringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.
- c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.

7. När det gäller icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller under exceptionella makroekonomiska omständigheter, får följande tillgångar omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering:

- a) Genom undantag från artikel 428ad f och från artikel 428ah.1 a, tillgångar som intecknats för de operationer som avses i detta stycke.
- b) Genom undantag från artikel 428ad d i och d ii, från artikel 428af b och från artikel 428ag c, fordringar som härrör från de operationer som avses i detta stycke.

De behöriga myndigheterna ska, i samförstånd med den centralbank som är motpart i transaktionen, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende de tillgångar som avses i leden a och b i första stycket. För sådana intecknade tillgångar som avses i led a i första stycket får den faktor för stabil finansiering som tillämpas inte vara lägre än den faktor som enligt avsnitt 2 skulle ha tillämpats på dessa tillgångar om de inte hade varit intecknade.

Vid tillämpning av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med andra stycket ska de behöriga myndigheterna noga övervaka effekterna av denna lägre faktor på institutens positioner i fråga om stabil finansiering och om nödvändigt vidta lämpliga tillsynsåtgärder.

8. För att undvika att samma tillgång tas upp två gånger ska instituten från övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel undanta tillgångar som är kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artiklarna 428k.4 b och 428ah.2 b, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428ag a och b.

9. Instituterna ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Instituterna ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering undanta finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.

10. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att instituten bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutens anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. I den rapporten ska de behöriga myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428q

Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.

2. Instituterna ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i linje med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara in-tecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut tillgången samt löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

3. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska instituten också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten eller motparten kommer att utnyttja varje option att förlänga löptiden för en tillgång. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att lösa in ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att instituten ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

4. Vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med avsnitt 2 ska, i fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år, delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år

Avsnitt 2

Faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering

Artikel 428r

Faktorn 0 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- Icke in-tecknade tillgångar som är godtagbara som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i den delegerade akten, oavsett om de uppfyller de operativa kraven som fastställs i den delegerade akten.

- b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 0 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning som fastställs i den delegerade akten.
- c) Alla reserver som hålls av institutet vid ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.
- d) Alla fordringar på ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.
- e) Fordringar som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från försäljning av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror, och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.
- f) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld i enlighet med artikel 428f.
- g) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder, om dessa transaktioner har en återstående löptid på mindre än sex månader och fordringarna är säkrade med tillgångar som uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges däri, och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja dessa tillgångar under transaktionens löptid.

Instituten ska beakta de fordringar som avses i led g i första stycket i denna punkt på nettobasis om artikel 428e är tillämplig.

2. Genom undantag från punkt 1 c får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna minimikraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt det krav på stabil nettofinansiering som avses i det tredjelandets nationella rätt, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

Artikel 428s

Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 5 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder, när de transaktionerna har en återstående löptid på mindre än sex månader, förutsatt att de inte omfattas av artikel 428r.1 g.
- c) Den outnyttjade delen av beviljade kredit- och likviditetsfaciliteter enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- d) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.

Instituten ska beakta de fordringar som avses i första stycket led b i denna punkt på nettobasis om artikel 428e är tillämplig.

2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 5 % på det absoluta verkliga värdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt verkligt värde. Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa det verkliga värdet uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts eller betalda och mottagna avräkningsbelopp i samband med förändringar i marknadsvärderingen av sådana kontrakt.

Artikel 428t

Faktorn 7 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 7 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428u

Faktorn 7,5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, ska en faktor på 7,5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

Artikel 428v

Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- Fordringar från transaktioner med finansiella kunder som har en återstående löptid på mindre än sex månader, förutsatt att de inte omfattas av artikel 428r.1 g och artikel 428s.1 b.
- Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsposter inom balansräkningen och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.
- Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst ett år.

Artikel 428w

Faktorn 12 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 12 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 12 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428x

Faktorn 15 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2A enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 15 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428y

Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 20 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428z***Faktorn 25 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 25 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428aa***Faktorn 30 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 30 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 30 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428ab***Faktorn 35 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 35 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 35 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428ac***Faktorn 40 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 40 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 40 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428ad***Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, dock ej värdepapperiseringar på nivå 2B och säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt den delegerade akten, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning enligt den delegerade akten.
- b) Tillgångar som institutet håller som insättning vid ett annat finansiellt institut, och som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

- c) Fordringar från transaktioner med en återstående löptid på mindre än ett år med någon av följande:
- i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.
 - v) Stora företag utanför finanssektorn, hushåll eller små och medelstora företag.
 - vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag och kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att tillgångarna inte omfattas av led b i detta stycke.
- d) Fordringar från transaktioner med en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år med någon av följande:
- i) Europeiska centralbanken eller centralbanken i en medlemsstat.
 - ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - iii) Finansiella kunder.
- e) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år.
- f) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artiklarna 428ae–428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.
- g) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428r–428ac.

*Artikel 428ae***Faktorn 55 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 55 % vid beräkningen av likviditetsräckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428af***Faktorn 65 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 65 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning säkrad genom panträtt i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd i enlighet med artikel 129.1 c, förutsatt att lånet har en återstående löptid på minst ett år och har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.
- b) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån enligt artiklarna 428r–428ad, förutsatt att dessa lån har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

*Artikel 428ag***Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

- a) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artikel 428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

- b) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som använts som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn för beräkning av stabil finansiering tillämpas.
- c) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån som avses i artiklarna 428r–428af, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar och har åsatt en riskvikt på över 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.
- d) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.
- e) Icke intecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- f) Icke intecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- g) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.
- h) Tillgångar som förblir intecknade med en återstående löptid på minst ett år i en säkerhetspool som finansieras genom sådana säkerställda obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller sådana säkerställda obligationer som uppfyller de krav på godtagbarhet som anges i artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning.

Artikel 428ah

Faktorn 100 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:
 - a) Om inget annat anges i detta kapitel, alla tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.
 - b) Alla andra tillgångar än de som avses i artiklarna 428r–428ag, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande exponeringar, poster som dragits av från kapitalbasen, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.
2. Institutet ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelser, om den är positiv, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningmängder med ett negativt verkligt värde.

KAPITEL 5

Undantag för små och icke-komplexa institut

Artikel 428ai

Undantag för små och icke-komplexa institut

Genom undantag från kapitlen 3 och 4 får små och icke-komplexa institut, efter förhandstillstånd från deras behöriga myndighet, välja att beräkna kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 6 och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 7, uttryckt i procent.

En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplex institut uppfyller det krav på stabil nettofinansiering som grundar sig på ett instituts tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 och kravet på stabil finansiering enligt kapitel 4, om den anser att den förenklade metoden inte är lämplig för att fånga upp institutets finansieringsrisker.

KAPITEL 6

Tillgänglig stabil finansiering för förenklad beräkning av den förenklade stabila nettofinansieringskvoten

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428aj

Förenklad beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och kapitalbas med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillgängliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och kapitalbas.

2. Obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitteras av institutet, som enbart säljs på marknaden för icke-professionella aktörer och hålls på ett privatkonto kan behandlas som tillhörande en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 428ak

Återstående löptid för en skuld eller kapitalbas

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sin kapitalbas när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2.

2. Vid fastställandet av återstående löptid på skulder och kapitalbas ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att motparten kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.

3. Instituterna ska behandla insättningar med fasta uppsägningstider i enlighet med deras uppsägningstid och tidsbunden inlåning i enlighet med deras återstående löptid. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska instituten inte beakta möjligheter till förtida uttag, om insättaren måste betala en väsentlig straffavgift för förtida uttag som inträffar inom ett år, en sådan straffavgift som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, för att fastställa den återstående löptiden för tidsbunden inlåning från allmänheten.

4. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2, för skulder som har en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera ska alla delar som löper ut om mindre än sex månader och alla delar som löper ut mellan sex månader och mindre än ett år behandlas såsom skulder med kortare återstående löptid än sex månader respektive minst sex månader men mindre än ett år.

Avsnitt 2

Tillgänglig stabil finansiering

Artikel 428al

Faktorn 0 % vid tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta avsnitt ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:

- a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.

- b) Minoritetsintressen, som ska behandlas i enlighet med villkoren för det enskilda instrumentet.
2. För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen som avses i punkt 1 ska en av följande faktorer gälla:
- a) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än ett år.
- b) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.
3. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla:
- a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.
- b) Skulder som betraktas som inbördes beroende av en viss tillgång i enlighet med artikel 428f.
- c) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:
- i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
- ii) Centralbanken i ett tredjeland.
- iii) Finansiella kunder.
- d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i denna artikel och artiklarna 428am–428ap.
4. Institutet ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelser, om den är negativ, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningmängder med negativt verkligt värde, beräknat i enlighet med artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler gälla:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningmängder med ett negativt verkligt värde.

Artikel 428am

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla:

- a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:
- i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.

- v) Icke-finansiella företagskunder.
- vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, såvida det inte rör sig om inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

Artikel 428an

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428ao

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428ap

Faktorn 100 % vid tillgänglig stabil finansiering

En faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % ska gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

- Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.
- Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428al–428ao.

KAPITEL 7

Krav på stabil finansiering för förenklad beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428aq

Förenklad beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska för små och icke-komplexa institut det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas i enlighet med avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.

2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, som tas upp i deras balansräkning men för vilka de inte är förmånstagare ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, som inte tas upp i deras balansräkning men för vilka de är förmånstagare ska vara föremål för omräkning genom faktorer enligt avsnitt 2 när kravet på stabil finansiering ska beräknas.

3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, och för vilka de förblir förmånstagare även om de inte tas upp i deras balansräkning, ska räknas som intecknade tillgångar vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel, och ska vara föremål för omräkning genom faktorer enligt avsnitt 2 när kravet på stabil finansiering ska beräknas. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

4. Tillgångar som är intecknade för en återstående löptid på sex månader eller mer ska omfattas av antingen den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som enligt avsnitt 2 skulle tillämpas på dessa tillgångar om de inte var intecknade eller den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som annars är tillämplig på dessa intecknade tillgångar, beroende på vilken faktor som är högre. Detsamma ska gälla om den återstående löptiden för de intecknade tillgångarna är kortare än den återstående löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är intecknad.

Tillgångar som förblir intecknade under mindre än sex månader framåt ska omfattas av de faktorer vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 som skulle ha tillämpats om samma tillgångar inte hade varit intecknade.

5. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den transaktion genom vilken tillgången har inlånats behandlas som intecknad i den mån som denna transaktion inte kan förfalla om institutet inte återlämnar den lånade tillgången.

6. Följande tillgångar ska räknas som icke intecknade:

- a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditlimiter, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditlimiter, inklusive tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos ett centralt institut i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem.;
- b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finansieringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.
- c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.

Vid tillämpning av led a i det första stycket i denna punkt ska instituten anta att tillgångar i poolen är intecknade i ökande likviditetsordning enligt den klassificering av likviditet som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.

7. När det gäller icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller under exceptionella makroekonomiska omständigheter, får följande tillgångar omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering:

- a) Genom undantag från artikel 428aw och från artikel 428az.1 a, tillgångar som intecknats för de operationer som avses i detta stycke.
- b) Genom undantag från artikel 428aw och från artikel 428ay b, fordringar som härrör från de operationer som avses i detta stycke.

De behöriga myndigheterna ska, i samförstånd med den centralbank som är motpart i transaktionen, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende de tillgångar som avses i leden a och b i första stycket. För sådana intecknade tillgångar som avses i led a i första stycket får den faktor för stabil finansiering som tillämpas inte vara lägre än den faktor som enligt avsnitt 2 skulle ha tillämpats på dessa tillgångar om de inte hade varit intecknade.

Vid tillämpning av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med andra stycket ska de behöriga myndigheterna nogt övervaka effekterna av denna lägre faktor på institutens positioner i fråga om stabil finansiering och om nödvändigt vidta lämpliga tillsynsåtgärder.

8. Institutet ska från alla övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel exkludera tillgångar kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artikel 428k.4 b och artikel 428ah.2, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428ag a och b, för att undvika att samma tillgång tas upp två gånger.

9. Institutet ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Institutet ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering exkludera finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.

10. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att institutet bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutets anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. Vid rapporteringen ska myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428ar

Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska institutet ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.

2. Institutet ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i enlighet med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara intecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut tillgången samt löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

3. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska institutet också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten eller motparten kommer att utnyttja varje option att förlänga tillgångens löptid. När det gäller optioner som institutet själva får besluta att lösa in ska institutet och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att institutet ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

4. Vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år ska delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år.

Avsnitt 2

Kravet på stabil finansiering

Artikel 428as

Faktorn 0 % vid kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:
 - a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i den delegerade akten, och oavsett om de uppfyller de operativa kraven i den delegerade akten.
 - b) Alla reserver som hålls av institutet vid ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.
 - c) Alla fordringar på ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.
 - d) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld enligt artikel 428f.
2. Genom undantag från punkt 1 b får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna kraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid kravet på stabil finansiering enligt kravet på stabil nettofinansiering som fastställs i den nationella rätten i det tredjelandet, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

Artikel 428at

Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. På den outnyttjade del av beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter som anges i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.
2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 5 % på det absoluta verkliga värdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt verkligt värde. Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa det verkliga värdet uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts eller betalda och mottagna avräkningsbelopp i samband med förändringar i marknadsvärderingen av sådana kontrakt.

Artikel 428au

Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen.

Artikel 428av

Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2A enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar enligt den delegerade akten ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428aw***Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Lån, med respektive utan säkerhet, med en återstående löptid på mindre än ett år, förutsatt att de är intecknade i mindre än ett år.
- b) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428as–428av.
- c) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artiklarna 428ax, 428ay och 428az om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

*Artikel 428ax***Faktorn 55 % vid kravet på stabil finansiering**

För tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar enligt den delegerade akten ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten, förutsatt att de är intecknade mindre än ett år.

*Artikel 428ay***Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428az om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.
- b) Icke intecknade lån med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar.
- c) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.
- d) Icke intecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- e) Icke intecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- f) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.

*Artikel 428az***Faktorn 100 % vid kravet på stabil finansiering**

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid kravet på stabil finansiering:

- a) Alla tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.
- b) Alla andra tillgångar än de som avses i artiklarna 428as–428ay, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande exponeringar, poster som dragits av från kapitalbasen, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.

2. Instituterna ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelserna, om den är positiv, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningssmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningssmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningssmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om instituterna har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningssmängder med ett negativt verkligt värde."

117. Del sju ska ersättas med följande:

"DEL SJU

BRUTTOSOLIDITET

Artikel 429

Beräkning av bruttosoliditetsgraden

1. Institut ska beräkna sin bruttosoliditetsgrad i enlighet med den metod som anges i punkterna 2, 3 och 4.
2. Bruttosoliditetsgraden ska beräknas som ett instituts kapitalmätt dividerat med institutets totala exponeringsmätt och ska uttryckas i procent.

Instituterna ska beräkna bruttosoliditetsgraden vid referensdatumet för rapportering.

3. Vid tillämpning av punkt 2 ska kapitalmättet vara primärkapitalet.
4. Vid tillämpning av punkt 2 ska vidare det totala exponeringsmättet vara summan av exponeringsvärdena för
 - a) tillgångar, exklusive de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat och sådana positioner som avses i artikel 429e, beräknade enligt artikel 429b.1,
 - b) derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II samt kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artiklarna 429c och 429d,
 - c) tillägg för motparts kreditrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artikel 429e,
 - d) poster utanför balansräkningen, exklusive derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och sådana positioner som avses i artiklarna 429d och 429g, beräknade i enlighet med artikel 429f,
 - e) avstaköper eller avstaförsäljningar som väntar på avveckling, beräknade i enlighet med artikel 429g.

Instituterna ska behandla transaktioner med lång avvecklingscykel i enlighet med de bestämmelser i leden a–d i första stycket som är tillämpliga i det enskilda fallet.

Instituterna får från de summor som avses i leden a och d i första stycket subtrahera motsvarande belopp för alla allmänna kreditriskjusteringar av poster på respektive utanför balansräkningen, varvid den lägsta slutsumma som godtas är 0, om kreditriskjusteringarna har minskat primärkapitalet.

5. Genom undantag från punkt 4 d ska följande bestämmelser tillämpas:
 - a) Ett derivatinstrument som räknas som en post utanför balansräkningen i enlighet med punkt 4 d men som behandlas som ett derivat i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen ska behandlas som fastställs i den punkten.

- b) Om en kund till ett institut som fungerar som clearingmedlem deltar i en derivatransaktion med en central motpart direkt, och institutet garanterar resultaten av de handelsexponeringar gentemot den centrala motparten som kunden tar på sig som en följd av denna transaktion, ska institutet beräkna sin exponering till följd av garantin i enlighet med punkt 4 b, på samma sätt som om transaktionen skett direkt mellan institutet och kunden, också med avseende på mottagna eller ställda variationsmarginaler.

Ett institut som fungerar som kund på högre nivå och som garanterar resultaten av sin kunds handelsexponeringar ska behandlas på samma sätt som i första stycket b.

Vid tillämpningen av första stycket b och andra stycket i den här punkten får institutet bara räkna en anknuten enhet som kund om enheten i fråga ligger utanför den lagstadgade konsolideringen på den nivå där kravet enligt artikel 92.3 d tillämpas.

6. Vid tillämpningen av punkt 4 e i denna artikel och artikel 429g ska *avistaköp eller avistaförsäljning* avse ett köp eller en försäljning av ett värdepapper enligt ett kontrakt som kräver att värdepapperet ska levereras inom den period som generellt tillämpas enligt lag eller praxis på den berörda marknaden.

7. Om inget annat uttryckligen föreskrivs i denna del ska institutet beräkna det totala exponeringsmåttet i enlighet med följande principer:

- a) Fysisk eller finansiell säkerhet, garantier eller kreditriskreducering som köpts får inte användas för att minska det totala exponeringsmåttet.

- b) Tillgångar får inte nettas mot skulder.

8. Genom undantag från punkt 7 b får institut minska exponeringsvärdet av ett förfinansieringslån eller en mellankredit med det positiva saldot på sparkontot tillhörande den gäldenär till vilken lånet beviljades och endast inkludera det resulterande beloppet i det totala exponeringsmåttet, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Lånet beviljas på villkor att sparkontot öppnas vid det institut som beviljar lånet och både lånet och sparkontot styrs av samma sektorspecifika rätt.

- b) Gäldenären kan inte ta ut hela eller del av saldot på sparkontot under lånets hela löptid.

- c) Institutet kan ovillkorligt och oåterkalleligt använda saldot på sparkontot till att avveckla alla fordringar som uppstår inom ramen för låneavtalet i fall som omfattas av den sektorspecifika rätt som avses i led a, däribland om gäldenären inte betalar eller blir insolvent.

Med *förfinansieringslån* eller *mellankredit* avses ett lån med begränsad löptid som beviljas låntagaren i syfte att överbrygga låntagarens finansieringsunderskott tills det slutliga lånet beviljas i enlighet med kriterierna i den sektorspecifika rätt som styr dessa transaktioner.

Artikel 429a

Exponeringar som får undantas från det totala exponeringsmåttet

1. Genom undantag från artikel 429.4 får ett institut undanta följande typer av exponeringar från det totala exponeringsmåttet:

- a) Belopp som avräknas från kärnprimärkapitalposter i enlighet med artikel 36.1 d.
- b) Tillgångar som räknas av vid beräkningen av det kapitalmätt som avses i artikel 429.3.
- c) Exponeringar som åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 113.6 eller 113.7.
- d) Om institutet är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: exponeringar till följd av fordringar på nationella regeringar, delstatliga självstyrelseorgan, lokala myndigheter eller offentliga organ i samband med offentliga investeringar och subventionerade lån.
- e) Om institutet inte är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: de delar av exponeringar som följer av att institutet på pass through-basis vidarebefordrar ett subventionerat lån till ett annat kreditinstitut.

- f) De garanterade delarna av exponeringar till följd av exportkrediter, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
- i) Garantin är utfärdad av en godtagbar tillhandahållare av ofinansierat kreditriskkydd i enlighet med artiklarna 201 och 202, inbegripet av exportkreditorgan eller nationella regeringar.
 - ii) En riskvikt på 0 % tillämpas på den garanterade delen av exponeringen i enlighet med artikel 114.2 eller 114.4 eller artikel 116.4.
- g) Om institutet är clearingmedlem för en kvalificerad central motpart: detta instituts handelsexponeringar, förutsatt att de clearas med samma kvalificerade centrala motpart och uppfyller villkoren i artikel 306.1 c.
- h) Om institutet är en kund på hög nivå i en kundstruktur med flera nivåer: handelsexponeringar mot clearingmedlemmen eller mot en enhet som är kund på en högre nivå än institutet självt, förutsatt att villkoren i artikel 305.2 är uppfyllda och att institutet inte är skyldigt att ersätta sin kund för eventuella förluster till följd av att clearingmedlemmen eller den kvalificerade centrala motparten fallerar.
- i) Förvaltningstillgångar som uppfyller samtliga följande villkor:
- i) De ska tas upp i institutets balansräkning i linje med nationell god redovisningsssed, med stöd av artikel 10 i direktiv 86/635/EEG.
 - ii) De uppfyller kriterierna för icke upptagande i balansräkningen enligt International Financial Reporting Standard (IFRS) 9, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.
 - iii) De uppfyller i tillämpliga fall kriterierna för icke-konsolidering enligt IFRS 10, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.
- j) Exponeringar som uppfyller samtliga följande villkor:
- i) Det rör sig om exponeringar mot ett offentligt organ.
 - ii) De behandlas i enlighet med artikel 116.4.
 - iii) De avser insättningar som institutet är rättsligt skyldigt att överföra till det offentliga organ som avses i led i, och syftar till att finansiera investeringar av allmänt intresse.
- k) De medel i överskjutande säkerhet som deponerats hos en trepartsagent och som inte har lånats ut.
- l) En mottagbar tillgång, förutsatt att en variationsmarginal som betalats kontant till motparten redovisas som mottagbar tillgång enligt den gällande redovisningsramen och att villkoren i artikel 429c.3 a–e är uppfyllda.
- m) Värdepapperiserade exponeringar som följer av traditionell värdepapperisering som uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 244.2.
- n) Följande exponeringar till institutets centralbank som ingåtts efter att undantaget fick verkan och med förbehåll för de villkor som fastställs i punkterna 5 och 6:
- i) Mynt och sedlar som är lagligt betalningsmedel i centralbankens jurisdiktion.
 - ii) Tillgångar som motsvarar fordringar på centralbanken, inbegripet reserver som hålls vid centralbanken.
- o) Om institutet är auktoriserat i enlighet med artikel 16 och artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014, institutets exponeringar till följd av anknutna banktjänster som anges i avsnitt C led a i bilagan till den förordningen och som har ett direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster som anges i avsnitten A och B i den bilagan.
- p) Om institutet har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, institutets exponeringar till följd av anknutna banktjänster som anges i avsnitt C led a i bilagan till den förordningen och som har ett direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster, tillhandahållna av en värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med artikel 16 i den förordningen, som anges i avsnitten A och B i den bilagan.

Vid tillämpningen av led m i första stycket ska instituten i exponeringsmättet inbegripa alla behållna exponeringar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 d och e ska med ett *offentligt utvecklingskreditinstitut* avses ett kreditinstitut som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Det har etablerats av den nationella regeringen eller av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i en medlemsstat.
- b) Dess verksamhet är begränsad till att på icke-konkurrensutsatt basis bidra till specifika offentliga politiska mål av finansiell, ekonomisk eller social karaktär, i enlighet med de lagar och bestämmelser som gäller för institutet, inbegripet bolagsordning.
- c) Dess mål är inte att maximera vinst eller marknadsandelar.
- d) Med förbehåll för unionens regler om statligt stöd är den nationella regeringen eller berörda delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter skyldiga att skydda kreditinstitutets bärkraft eller att direkt eller indirekt skydda minst 90 % av institutets kapitalbaskrav, finansieringsbehov eller beviljade subventionerade lån.
- e) Det tar inte emot garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU eller i nationell rätt som har antagits i syfte att genomföra det direktivet som kan klassas som inlåning med fast löptid eller sparinlåning från konsumenter enligt definitionen i artikel 3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG (*).

Vid tillämpningen av led b i första stycket kan offentliga politiska mål omfatta finansiering av marknadsföringsåtgärder eller utveckling av specifika ekonomiska sektorer eller geografiska områden inom den berörda medlemsstaten.

Vid tillämpningen av led d och e i första stycket, och utan att det påverkar unionens regler om statligt stöd och medlemsstaternas skyldigheter enligt dessa regler, får behöriga myndigheter på begäran av ett institut behandla en organisatoriskt, strukturellt och finansiellt oberoende och autonom enhet av det institutet som ett offentligt utvecklingskreditinstitut, förutsatt att enheten uppfyller de villkor som anges i det första stycket och att en sådan behandling inte påverkar effektiviteten i tillsynen av det institutet. Behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta kommissionen och EBA om varje beslut om att vid tillämpningen av detta stycke behandla en enhet i ett institut som ett offentligt utvecklingskreditinstitut. Den behöriga myndigheten ska se över ett sådant beslut varje år.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d och e och punkt 2 d ska med *subventionerade lån* avses sådana lån som har beviljats av ett offentligt utvecklingskreditinstitut eller en enhet som inrättats av en nationell regering, delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat, direkt eller av ett förmedlande kreditinstitut, på icke konkurrensutsatt och icke vinstdrivande grund, i syfte att främja offentliga politiska mål för den nationella regeringen, delstatligt självstyrelseorgan eller lokal myndighet i en medlemsstat.

4. Institutet får inte undanta de handlexponeringar som avses i punkt 1 g och h i denna artikel om inte villkoret i artikel 429.5 tredje stycket är uppfyllt.

5. Institutet får undanta de exponeringar som anges i punkt 1 n om båda följande villkor är uppfyllda:

a) Institutets behöriga myndighet har efter samråd med relevant centralbank fastställt och offentligt förklarat att det förekommer exceptionella omständigheter som föranleder undantaget för att underlätta genomförandet av penningpolitiken.

b) Undantaget är beviljat för en begränsad tidsperiod på högst ett år.

6. De exponeringar som undantas enligt punkt 1 n ska uppfylla båda följande villkor:

a) De är denominerade i samma valuta som institutets inlåning.

b) Deras genomsnittliga löptid överstiger inte i betydande grad den genomsnittliga löptiden för institutets inlåning.

7. Genom undantag från artikel 92.1 d ska ett institut som undantar de exponeringar som avses i punkt 1 n i denna artikel alltid uppfylla följande krav på justerad bruttosoliditetsgrad så länge undantaget varar:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

där

aLR = justerad bruttosoliditetsgrad,

EM_{LR} = institutets totala exponeringsmått enligt definitionen i artikel 429.4, inbegripet de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel, och

CB = beloppet av de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel.

Artikel 429b

Beräkning av exponeringsvärdet för tillgångar

1. Institutet ska fastställa tillgångars exponeringsvärde utan att räkna med derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II, kreditderivat eller sådana positioner som avses i artikel 429e, och i enlighet med följande principer:

- a) Med tillgångars exponeringsvärde avses ett exponeringsvärde så som avses i artikel 111.1 första meningen.
- b) Transaktioner för värdepappersfinansiering får inte nettas.

2. Poolningssystem för kontanta medel som ett institut ställer till förfogande ska inte anses stå i strid med villkoret i artikel 429.7 b, förutsatt att systemet uppfyller båda följande villkor:

- a) Institutet som ställer poolningssystemet till förfogande sammanför kredit- och debetsaldona från ett antal enskilda konton som tillhör enheter som ingår i poolningssystemet (*ursprungliga konton*) till ett enda separat konto, på så sätt att saldona på de ursprungliga kontona nollställs.
- b) Institutet vidtar de steg som anges i led a i detta stycke dagligen.

Vid tillämpningen av denna punkt och punkt 3 ska med poolningssystem för kontanta medel, avses ett system genom vilket kredit- och debetsaldona för ett antal enskilda konton sammanförs för att underlätta betalningshantering eller likviditetsförvaltning.

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska ett poolningssystem för kontanta medel som inte uppfyller det villkor som fastställs i led b i den punkten, men som uppfyller det villkor som fastställs i led a i den punkten, inte anses stå i strid med det villkor som fastställs i artikel 429.7 b, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet har laglig rätt att i vilket skede som helst räkna av saldona på de ursprungliga kontona genom att överföra dem till ett enda konto.
- b) Det finns inga löptidsbalanser mellan saldona på de ursprungliga kontona.
- c) Institutet betalar eller uppbär ränta på grundval av det kombinerade saldoto av alla de ursprungliga kontona.
- d) Den myndighet som är behörig för institutet bedömer att saldona från de ursprungliga kontona sammanförs med lämpliga tidsintervall, så att det räcker att ta upp det kombinerade saldo som fastställs genom poolningssystemet för kontanta medel när man ska beräkna institutets totala exponeringsmått.

4. Genom undantag från punkt 1 b får instituten beräkna exponeringsvärdet för kontantfordringar och kontantskulder inom ramen för en transaktion för värdepappersfinansiering med samma motpart på nettobasis, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Transaktionerna har samma explicita sista avvecklingsdag.
- b) Det är, vid normala affärsförhållanden och i händelse av obestånd, insolvens eller konkurs, en laglig rätt att kvitta det belopp som skulden till motparten uppgår till mot det belopp som motparten är skyldig.
- c) Motparterna avser att avveckla netto eller avveckla samtidigt, eller transaktionerna är föremål för en avvecklingsmekanism som leder till en funktionell motsvarighet till en nettoavveckling.

5. Vid tillämpning av punkt 4 c får instituten anse att en avvecklingsmekanism leder till en funktionell motsvarighet till nettoavveckling endast i de fall nettoresultatet för kassaflödena avseende transaktionerna enligt denna mekanism, på avvecklingsdagen, är likvärdigt med det enda nettobeloppet enligt nettoavvecklingen, och förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Transaktionerna avvecklas inom samma avvecklingsystem eller avvecklingsystem som använder en gemensam avvecklingsinfrastruktur.
- b) Avvecklingsystemen understöds genom kontantfaciliteter eller intradagskrediter som garanterar att avvecklingen fullbordas senast i slutet av handelsdagen.
- c) Eventuella problem som beror på värdepapperskomponenten inom en transaktion för värdepappersfinansiering inverkar inte på nettoavvecklingen av kontantfordringarna och kontantskulterna.

Det villkor som fastställs i första stycket c ska anses vara uppfyllt endast om effekten på avvecklingsmekanismen när en transaktion för värdepappersfinansiering inte kan genomföras är begränsad till en eventuell försening av motsvarande kontantkomponent eller eventuellt ger upphov till en förpliktelse för avvecklingsmekanismen, till vilken en kreditfacilitet i så fall ska vara kopplad.

Om värdepapperskomponenten i en transaktion för värdepappersfinansiering som ingår i avvecklingsmekanismen inte har fullbordats vid utgången av avvecklingsperioden, ska instituten avskilja denna transaktion och dess motsvarande kontantkomponent från nettningens mängden och i stället behandla dem på bruttobasis.

Artikel 429c

Beräkning av exponeringsvärdet för derivat

1. Instituterna ska beräkna exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II och för kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, i enlighet med den metod som anges i avsnitt 3 i del tre avdelning II kapitel 6.

Vid beräkningen av exponeringsvärdet får instituten beakta effekterna av kontrakt om novation och andra nettningssavtal i enlighet med artikel 295. Instituterna får inte ta upp belopp på grundval av produktövergripande nettning, men får däremot netta inom den produktkategori som anges i artikel 272.25 c samt med kreditderivat om dessa omfattas av sådana avtal om produktövergripande nettning som avses i artikel 295 c.

Instituterna ska inkludera sålda optioner i det totala exponeringsmålet även om optionernas exponeringsvärde kan fastställas till noll enligt artikel 274.5.

2. Om tillhandahållandet av säkerhet med anknytning till derivatkontrakt minskar mängden tillgångar enligt den tillämpliga redovisningsramen ska instituten omvända denna minskning.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 får instituten – när de beräknar ersättningskostnaden för derivatkontrakt i enlighet med artikel 275 – enbart ta upp säkerheter som erhållits i kontanter från motparten så som variationsmarginal i den mening som avses i artikel 275, i fall där variationsmarginalen i fråga inte redan har redovisats som en minskning av exponeringsvärdet enligt den tillämpliga redovisningsramen, och förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Vad gäller transaktioner som inte clearats genom en kvalificerad central motpart avskiljs inte de kontanter som den mottagande motparten erhåller.

- b) Variationsmarginalen beräknas och växlas minst dagligen, på grundval av marknadsvärderingen av derivatpositioner.
- c) Den variationsmarginal som tagits emot är ställd i en valuta som anges i derivatkontraktet, i det styrande ramavtalet om netting eller i kreditstödsbilagan till det kvalificerade ramavtalet om netting eller i något annat avtal om netting som slutits med en kvalificerad central motpart.
- d) Den variationsmarginal som tagits emot utgör det hela belopp som skulle krävas för att helt och hållet utsläcka marknadsexponeringen för derivatkontraktet, med förbehåll för de tröskelvärden och minsta transfereringsbelopp som gäller för motparten.
- e) Derivatkontraktet och variationsmarginalen mellan institutet och motparten för detta kontrakt omfattas av ett enda nettingsavtal som institutet kan hantera som riskreducerande i enlighet med artikel 295.

Om ett institut ställer en kontant säkerhet till en motpart och denna säkerhet uppfyller villkoren i leden a–e i första stycket, ska institutet betrakta denna säkerhet som den variationsmarginal som ställs till motparten och räkna in den vid beräkningen av ersättningskostnaden.

Ett institut ska anses ha uppfyllt det villkor som fastställs i första stycket b om variationsmarginalen växlas på morgonen den handelsdag som följer på den handelsdag då derivatkontraktet ingås, förutsatt att variationsmarginalen växlas enligt det värde på kontraktet som gäller i slutet av den handelsdag då kontraktet ingås.

Vid tillämpningen av första stycket d får instituten, i fall där det uppstår en tvist om marginalsäkerheten, ta upp den del av säkerheten som växlats och som inte berörs av tvisten.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten, då de beräknar NICA så som den definieras i artikel 272.12a, bortse från alla eventuella säkerheter som tagits emot, utom om säkerheterna gäller derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten fastställa den multiplikator som ska användas vid beräkning av potentiell framtida exponering enligt artikel 278.1 till värdet 1, utom i fråga om derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.

6. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten använda den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 eller 5 för att fastställa exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i punkterna 1 och 2 i bilaga II utslutande om de också använder denna metod för att fastställa exponeringsvärdet för dessa kontrakt i syfte att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.

Om ett institut tillämpar en av de metoder som anges i första stycket ska det inte minska det totala exponeringsmättet med det belopp det har mottagit i marginal.

Artikel 429d

Ytterligare bestämmelser om beräkningen av exponeringsvärdet för skriftliga kreditderivat

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska *skriftligt kreditderivat* avse alla former av finansiella instrument som innebär att institutet tillhandahåller ett effektivt kreditriskskydd genom bland annat kreditswappar, totalavkastningsswappar och sådana optioner som innebär att institutet är skyldigt att tillhandahålla kreditriskskydd enligt villkoren i optionsavtalet.

2. Utöver den beräkning som anges i artikel 429c ska instituten i fråga om skriftliga kreditderivat i exponeringsvärdet inbegripa de effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i de skriftliga kreditderivaten, minus eventuella negativa förändringar av det verkliga värdet som har införlivats i primärkapitalet med avseende på dessa skriftliga kreditderivat.

Instituten ska beräkna de effektiva teoretiska beloppen för skriftliga kreditderivat genom att justera de teoretiska beloppen för dessa derivat så att de speglar den verkliga exponeringen för derivatkontrakt med hävstång eller andra uppväxlingseffekter som transaktionen genom sin struktur ger upphov till.

3. Institutet får minska värdet på en exponering som beräknats i enlighet med punkt 2 med hela eller delar av det effektiva teoretiska beloppet av köpta kreditderivat, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det köpta kreditderivatets återstående löptid är likvärdig med eller överstiger det skriftliga kreditderivatets återstående löptid.
 - b) De materiella villkoren för det köpta derivatet ska vara minst lika strikta ur försiktighetssynpunkt som dem som gäller för det motsvarande skriftliga kreditderivatet.
 - c) Det köpta kreditderivatet får inte vara köpt av en motpart som skulle exponera institutet för en specifik korrelationsrisk enligt definitionen i artikel 291.1 b.
 - d) Om det effektiva teoretiska beloppet av det skriftliga kreditderivatet minskas vid eventuella negativa förändringar av det verkliga värdet som har införlivats i institutets primärkapital ska det effektiva teoretiska värdet av det köpta derivatet minskas vid eventuella positiva förändringar av det verkliga värdet som har införlivats i primärkapitalet.
 - e) Det köpta derivatet ingår inte i någon transaktion som institutet har clearat för en kunds räkning eller som institutet har clearat i egenskap av kund på högre nivå i en kundstruktur med flera nivåer och där det effektiva teoretiska beloppet som det hänvisas till i det motsvarande skriftliga kreditderivatet undantas från det totala exponeringsmättet i enlighet med artikel 429a.1 första stycket g eller h, beroende på vilket som är tillämpligt.

Vid beräkningen av den potentiella framtida exponeringen i enlighet med artikel 429c.1 får instituten från värdet av nettningens mängden undanta den del av ett skriftligt kreditderivat som inte har kvittats enligt första stycket i denna punkt och för vilket det effektiva teoretiska beloppet ingår i exponeringsvärdet.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 b ska *materiella villkor* avse alla egenskaper hos kreditderivatet som är relevanta för dess värdering, inklusive efterställningsnivå, optionalitet, kredithändelser, underliggande referensenheter eller pool av referensenheter, underliggande referensförpliktelse eller pool av referensförpliktelser, men exklusive kreditderivatets teoretiska belopp och återstående löptid. Två referensnamn ska behandlas som ett och samma endast om de syftar på samma juridiska person.

5. Genom undantag från punkt 3 b får instituten använda sig av köpta kreditderivat avseende en pool av referensnamn för att kvitta skriftliga kreditderivat avseende enskilda referensnamn som ingår i samma pool, förutsatt att poolen av referensenheter och efterställningsnivån är densamma för båda transaktionerna.

6. Institutet ska inte minska det skriftliga kreditderivatets effektiva teoretiska belopp när de köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar de mottagna nettobetalingarna som nettoinkomst, men inte redovisar någon motsvarande värdeminskning avseende det skriftliga kreditderivat som ingår i primärkapitalet.

7. Vad gäller köpta kreditderivat avseende en pool av referensförpliktelser får instituten minska det effektiva teoretiska beloppet för skriftliga kreditderivat som avser individuella referensförpliktelser med det effektiva teoretiska beloppet för köpta kreditderivat enligt punkt 3 endast under förutsättning att det skydd som köpts är ekonomiskt likvärdigt med att köpa skydd separat för var och en av de individuella förpliktelserna i poolen.

Artikel 429e

Tillägg för motpartskreditrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering

1. Utöver beräkningen av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, även sådana som ligger utanför balansräkningen i enlighet med artikel 429b.1, ska instituten i det totala exponeringsmättet inkludera ett tillägg för motpartskreditrisk som beräknas i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel, beroende på vilket som är tillämpligt.

2. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som inte täcks av något ramavtal om nettning som uppfyller villkoren i artikel 206 ska tillägget beräknas separat för varje transaktion enligt följande formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

där

E_i^* = tillägget,

i = det index som betecknar transaktionen,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten som en del av transaktionen i , och

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som en del av transaktionen i .

Instituten får fastställa värdet på E_i^* till noll om E_i motsvarar kontantbelopp som lånats ut till motparten och den därtill kopplade kontantfordran inte uppfyller villkoren för nettning enligt artikel 429b.4.

3. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som täcks av ett ramavtal om nettning som uppfyller kraven i artikel 206 ska tillägget beräknas för varje avtal i enlighet med följande formel:

där

E_i^* = tillägget,

i = det index som anger avtalet om nettning,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten för de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning i .

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som omfattas av ramavtalet om nettning i .

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska termen motpart även omfatta trepartsagenter som tar emot en säkerhet i form av en insättning och som förvaltar denna säkerhet vid eventuella trepartstransaktioner.

5. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten tillämpa metoden i artikel 222 vid beräkningen av tillägg för transaktioner för värdepappersfinansiering, inklusive sådana som ligger utanför balansräkningen, dock med en riskvikt på minst 20 %. Instituten får bara använda den metoden om de också använder den vid beräkningen av exponeringsvärdet för dessa transaktioner med avseende på kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 a, 92.1 b och 92.1 c.

6. Om försäljningsredovisning görs av en repa enligt tillämplig redovisningsram ska instituten omvända alla försäljningsrelaterade bokföringsposter.

7. Om ett institut fungerar som agent mellan två parter i en transaktion för värdepappersfinansiering, inklusive en transaktion som ligger utanför balansräkningen, ska följande bestämmelser tillämpas vid beräkningen av institutets totala exponeringsmått:

- a) Om institutet tillhandahåller en av parterna i transaktionen för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, och denna ersättning eller garanti är begränsad till eventuella skillnader i värde mellan det värdepapper eller belopp i kontanter som parten har lånat ut och värdet på den säkerhet som låntagaren har ställt, ska institutet i det totala exponeringsmättet bara ta med det tillägg som beräknas enligt punkt 2 eller 3, beroende på vilket som är tillämpligt.

- b) Om institutet inte tillhandahåller någon av parterna någon ersättning eller garanti ska transaktionen inte tas med i det totala exponeringsmålet.
- c) Om institutet har en ekonomisk exponering mot det underliggande värdepapperet eller mot kontantbeloppet inom transaktionen som överstiger den exponering som täcks av tillägget, ska institutet i det totala exponeringsmålet även ta med hela beloppet av det värdepapper eller det belopp i kontanter mot vilket det är exponerat.
- d) Om institutet, när det fungerar som agent mellan två parter, tillhandahåller båda parterna i en transaktion för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, ska det beräkna sitt totala exponeringsmått i enlighet med leden a, b och c separat för var och en av parterna i transaktionen.

Artikel 429f

Beräkning av exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen

1. Institutet ska, i enlighet med artikel 111.1, beräkna exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen, utom om exponeringarna gäller derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och positioner som avses i artikel 429d.

Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande ska artikel 166.9 tillämpas.

2. Genom undantag från punkt 1 får instituten minska det belopp som motsvarar kreditriskexponeringen i fråga om en post utanför balansräkningen med motsvarande belopp i specifika kreditriskjusteringar. Resultatet av subtraktionen får inte understiga noll.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska instituten tillämpa en konverteringsfaktor på 10 % på sådana lågriskposter utanför balansräkningen som avses i artikel 111.1 d.

Artikel 429g

Beräkning av exponeringsvärde för avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling

1. Institutet ska behandla kontanta medel kopplade till avistaförsäljning och värdepapper kopplade till avistaköp som kvarstår på balansräkningen fram till avvecklingsdagen som tillgångar enligt artikel 429.4 a

2. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen tillämpar handelsdagsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska omvända all kvitning mellan kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning och kontantskulder kopplade till avistaköp som väntar på avveckling, trots att sådan kvitning i sig är tillåten enligt samma redovisningsram. Efter att de har omvänt all sådan kvitning i redovisningen får de emellertid kvitta dessa kontantfordringar och kontantskulder mot varandra när både den avistaförsäljning och det avistaköp det gäller har avvecklats genom leverans mot betalning.

3. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen tillämpar avvecklingsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska låta det fulla nominella värdet av de åtaganden att betala som följer av avistaköpen ingå i det totala exponeringsmålet.

Institutet får endast kvitta det fulla nominella värdet av betalningsåtaganden kopplade till avistaköp mot det fulla nominella värdet av kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning i väntan på avveckling, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Både avistaköpen och avistaförsäljningarna i fråga avvecklas genom leverans mot betalning.
- b) Köpta och sålda finansiella tillgångar som är knutna till kontantskulder och kontantfordringar värderas till verkligt värde genom resultatet och ingår i institutets handelslager.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66)."

118. Följande del ska införas efter artikel 429g:

"DEL SJU A

RAPPORTERINGSKRAV

Artikel 430

Rapportering av tillsynskrav och finansiell information

1. Institutet ska till de behöriga myndigheterna lämna in rapporter om
 - a) kapitalbaskrav, inbegripet bruttosoliditetskrav, i enlighet med artikel 92 och del sju,
 - b) de krav som anges i artiklarna 92a och 92b när det gäller institut som omfattas av dessa krav,
 - c) stora exponeringar i enlighet med artikel 394,
 - d) likviditetskrav i enlighet med artikel 415,
 - e) de aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad som avses i artikel 430a.1,
 - f) de krav och den vägledning i direktiv 2013/36/EU som kommer ifråga för standardiserad rapportering, förutom eventuella ytterligare rapporteringskrav enligt artikel 104.1 j i det direktivet,
 - g) nivån på tillgångsinteckning, inbegripet en uppdelning efter typ av tillgångsinteckning, t.ex. efter repor, värdepapperslån, värdepapperiserade exponeringar eller lån,

Institut som undantas i enlighet med artikel 6.5 ska inte omfattas av det rapporteringskrav i fråga om bruttosoliditet som anges i led a i första stycket i denna punkt på individuell nivå.

2. Utöver den rapportering av bruttosoliditetsgraden som avses i led a i första stycket i punkt 1 ska stora institut till sina behöriga myndigheter rapportera om specifika komponenter av bruttosoliditetsgraden baserat på genomsnittsvärden över rapporteringsperioden och de uppgifter som använts för att beräkna dessa genomsnittsvärden, så att de behöriga myndigheterna kan övervaka bruttosoliditetsgradens volatilitet, särskilt kring rapporteringens referensdatum.

3. Utöver rapportering av de tillsynskrav som avses i punkt 1 i denna artikel ska institutet rapportera finansiell information till sina behöriga myndigheter om de är något av följande:

- a) Ett institut som omfattas av artikel 4 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- b) Ett kreditinstitut som förbereder sin sammanställda redovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 5 b i förordning (EG) nr 1606/2002.

4. De behöriga myndigheterna får kräva att kreditinstitut som fastställer sin kapitalbas på gruppnivå i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 rapporterar finansiell information i enlighet med denna artikel.

5. De rapporter med finansiell information som avses i punkterna 3 och 4 ska endast innehålla den information som krävs för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemriskerna som institutet innebär för den finansiella sektorn eller den reala ekonomin i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Rapporteringskraven i denna artikel ska tillämpas proportionerligt på institutet med hänsyn tagen till den rapport som avses i punkt 8, med beaktande av deras storlek och komplexitet samt verksamhetens art och risknivå.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för rapporteringen, instruktioner och metoder för användning av mallarna, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i punkt 1–4.

Eventuella nya rapporteringskrav som fastställs i sådana tekniska standarder för genomförande ska inte vara tillämpliga förrän tidigast sex månader efter att de trätt i kraft.

Vid tillämpningen av punkt 2 ska det i förslagen till tekniska standarder för genomförande anges vilka komponenter av bruttosoliditetsgraden som ska rapporteras med användning av värdena vid dagens slut eller månadens slut. EBA ska i det syftet ta hänsyn till både

- a) hur mottaglig en komponent är för betydande tillfälliga minskningar av transaktionsvolymen som skulle kunna leda till att risken för alltför låg bruttosoliditet är underrepresenterad vid referensdatumet för rapporteringen, och
- b) utveckling och rön på internationell nivå.

EBA ska lämna in förslagen till tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt till kommissionen senast den 28 juni 2021, utom när det gäller

- a) bruttosoliditetsgraden, som ska lämnas in senast den 28 juni 2020,
- b) skyldigheterna som fastställs i artiklarna 92a och 92b, som ska lämnas in senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska i överensstämmelse med denna punkt bedöma de kostnader och den nytta som följer av de rapporteringskrav som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (*) och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 28 juni 2020. Den bedömningen ska i synnerhet göras för små och icke-komplexa institut. För dessa syften ska rapporten

- a) dela in instituten i kategorier efter deras storlek och komplexitet samt verksamhetens art och risknivå,
- b) för varje kategori av institut beräkna de kostnader som under den relevanta perioden uppstått på grund av rapporteringskraven som fastställs i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, med beaktande av ett antal principer, nämligen
 - i) att rapporteringskostnaderna ska beräknas som kvoten av rapporteringskostnaderna och institutets totala kostnader under den relevanta perioden,
 - ii) att rapporteringskostnaderna ska omfatta alla kostnader som kan hänföras till genomförandet och den löpande driften av rapporteringssystemen, inbegripet kostnader för personal, it-system, juridiska tjänster, bokförings-, redovisnings- och konsulttjänster,
 - iii) att den relevanta perioden ska avse varje räkenskapsår då institutet har haft rapporteringskostnader för att förbereda genomförandet av rapporteringskraven enligt genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 och för att fortsätta den löpande driften av rapporteringssystemen,
- c) bedöma huruvida rapporteringskostnaderna för varje kategori av institut var proportionerliga med avseende på den nytta som rapporteringskraven gav upphov till i samband med tillsynen,
- d) bedöma effekterna av minskade rapporteringskrav på kostnader och tillsynseffektivitet, och
- e) ge rekommendationer om hur rapporteringskraven kan minskas åtminstone för små och icke-komplexa institut, i vilket syfte EBA ska eftersträva en förväntad genomsnittlig kostnadsminskning på minst 10 % men helst på 20 %. EBA ska särskilt bedöma huruvida
 - i) de rapporteringskrav som avses i punkt 1 g skulle kunna upphävas för små och icke-komplexa institut om tillgångens inteckning ligger under ett visst tröskelvärde,
 - ii) den rapporteringsfrekvens som krävs i enlighet med punkt 1 a, c och g skulle kunna minskas för små och icke-komplexa institut.

EBA ska till den rapporten bifoga de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 7.

9. De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA om huruvida andra institut än de som avses i punkterna 3 och 4 bör lämna in rapporter om finansiella uppgifter på grupp nivå i enlighet med punkt 3, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De relevanta instituten rapporterar inte redan på grupp nivå.
- b) De relevanta instituten omfattas av en redovisningsram i enlighet med direktiv 86/635/EEG.
- c) Finansiell rapportering anses nödvändigt för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemriskerna som den innebär för den finansiella sektorn och den reala ekonomin enligt förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de format och mallar som de institut som avses i första stycket ska använda för de syften som anges där.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. Om den behöriga myndigheten anser att information som inte omfattas av den tekniska standarden för genomförande som avses i punkt 7 är nödvändig för de syften som anges i punkt 5, ska den underrätta EBA och ESRB om den ytterligare information som den anser behöver ingå i den tekniska standarden för genomförande i den punkten.

11. De behöriga myndigheterna får upphäva kravet på att lämna in någon av uppgiftsposterna i de rapporteringsmallarna som anges i de tekniska standarderna för genomförande som avses i denna artikel om dessa uppgiftsposter överlappar varandra. I detta syfte ska uppgiftsposter som överlappar varandra referera till sådana uppgiftsposter som redan är tillgängliga för de behöriga myndigheterna på annat sätt än genom insamling av rapporteringsmallarna, inbegripet i fall då dessa uppgiftsposter kan erhållas från uppgifter som redan finns tillgängliga för de behöriga myndigheterna i olika format eller på olika detaljnivåer. Den behöriga myndigheten får endast bevilja de undantag som avses i denna punkt om de uppgifter som erhålls, insamlas eller aggregeras genom sådana alternativa metoder är identiska med de uppgiftsposter som annars skulle behöva rapporteras enligt respektive tekniska standard för genomförande.

Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och utsedda myndigheter ska alltid använda sig av utbyte av uppgifter när detta är möjligt för att minska rapporteringskraven. Bestämmelserna om utbyte av information och tystnadsplikt i direktiv 2013/36/EU avdelning VII kapitel I avsnitt II ska vara tillämpliga.

Artikel 430a

Specifika rapporteringsskyldigheter

1. Instituterna ska årligen till sina behöriga myndigheter rapportera följande aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad mot vilken de är exponerade:

- a) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter, upp till det lägre av det in-tecknade beloppet och 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats enligt artikel 124.2.
- b) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.
- c) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.
- d) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till det lägre av det in-tecknade beloppet och 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats i enlighet med artikel 124.2.
- e) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

- f) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska rapporteras till den behöriga myndigheten i det relevanta institutets hemmedlemsstat. Om ett institut har en filial i en annan medlemsstat, ska de uppgifter som rör denna filial även rapporteras till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. Uppgifterna ska rapporteras separat för varje fastighetsmarknad inom unionen mot vilken det relevanta institutet är exponerat.
3. De behöriga myndigheterna ska årligen på aggregerad nivå offentliggöra de uppgifter som anges i punkt 1 a–f, tillsammans med historiska uppgifter om sådana finns. En behörig myndighet ska, på begäran från en annan behörig myndighet i en annan medlemsstat eller på begäran från EBA, till denna behöriga myndighet eller till EBA översända mer detaljerade uppgifter om bostadsmarknaden eller den kommersiella fastighetsmarknaden i den medlemsstaten.

Artikel 430b

Särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk

1. Från och med dagen för tillämpning av den delegerade akt som avses i artikel 461a ska institut som varken uppfyller villkoren i artikel 94.1 eller villkoren i artikel 325a.1, för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, rapportera resultaten av beräkningarna baserat på den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 leden b i och c.
2. Institut som avses i punkt 1 i den här artikeln ska separat rapportera de beräkningar som anges i artikel 325c.2 a, b och c för portföljen med alla positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk.
3. Utöver de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln ska instituten, från slutet av en treårsperiod som följer efter dagen för ikraftträdandet av de senaste tekniska tillsynsstandarder som avses i artiklarna 325bd.7, 325be.3, 325bf.9, 325bg.4, för de positioner som har tilldelats handlarbord för vilka de har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden i enlighet med artikel 325az.2, rapportera resultaten av beräkningarna baserat på metoden i del tre avdelning IV kapitel 1b på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 leden b i och c.
4. Vid tillämpning av rapporteringskravet i punkt 3 i den här artikeln ska instituten separat rapportera de beräkningar som anges i artikel 325ba.1 leden a i, a ii, b i och b ii för portföljen med alla positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk som tilldelats handlarbord för vilka institutet har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden, i enlighet med artikel 325az.2.
5. Institutet får inom en grupp använda de metoder som avses i punkterna 1 och 3 i kombination, förutsatt att beräkningen enligt de metoder som avses i punkt 1 inte överskrider 90 % av den totala beräkningen. I annat fall ska instituten använda den metod som avses i punkt 1 för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för användning av mallarna, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i denna artikel.

Eventuella nya rapporteringskrav som fastställs i sådana tekniska standarder för genomförande ska inte vara tillämpliga förrän tidigast sex månader från och med den dag de trätt i kraft.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

Artikel 430c

Genomförbarhetsrapport om det integrerade rapporteringssystemet

1. EBA ska utarbeta en rapport om genomförbarheten avseende utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för att samla in uppgifter om statistik, resolution och tillsyn och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 28 juni 2020.

2. Vid utarbetandet av genomförbarhetsrapporten ska EBA involvera behöriga myndigheter och myndigheter som ansvarar för insättningsgarantisystem, resolution och i synnerhet Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Rapporten ska beakta ECBS tidigare arbete avseende integrerad uppgiftsinsamling och ska baseras på en övergripande kostnadsnyttoanalys som minst innehåller följande:

- a) En översikt över mängden och omfattningen av de aktuella uppgifter som samlats in av de behöriga myndigheterna inom deras jurisdiktioner samt deras härkomst och detaljnivå.
- b) Inrättandet av ett standardlexikon för de uppgifter som ska samlas in i syfte att öka rapporteringskravens konvergens vad gäller de reguljära rapporteringskyldigheterna och att undvika överflödiga förfrågningar.
- c) Inrättandet av en gemensam kommitté, som minst utgörs av EBA och ECBS, för utveckling och genomförande av det integrerade rapporteringssystemet.
- d) Genomförbarhet och möjlig utformning av en central uppgiftsinsamling för det integrerade rapporteringssystemet, inbegripet krav för att säkerställa sträng sekretess för de uppgifter som samlas in, stark autentisering och hantering av åtkomsträttigheter till systemet samt cybersäkerhet, som
 - i) innehåller ett centralt dataregister med alla uppgifter om statistik, resolution och tillsyn med nödvändig detaljnivå och frekvens för institutet i fråga och som uppdateras så ofta som det krävs,
 - ii) fungerar som kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna, genom att ta emot, handlägga och samla alla uppgiftsfrågningar från de behöriga myndigheterna, jämföra förfrågningarna med redan befintliga rapporterade uppgifter och ge de behöriga myndigheterna snabb tillgång till de begärda uppgifterna,
 - iii) ger ytterligare stöd till de behöriga myndigheterna för överföring av uppgiftsfrågningar till instituten och för in de efterfrågade uppgifterna i det centrala dataregistret,
 - iv) har en samordnande roll för informationsutbytet och uppgiftsutbytet mellan de behöriga myndigheterna, och
 - v) tar hänsyn till de behöriga myndigheternas förfaranden och processer och överför dessa till ett standardiserat system.

3. Senast ett år efter det att den rapport som avses i denna artikel har lagts fram ska kommissionen, om så är lämpligt och med beaktande av EBA:s genomförbarhetsrapport, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om inrättandet av ett standardiserat och integrerat rapporteringssystem för rapporteringskrav.

(* Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1)."

119. Del åtta ska ersättas med följande:

"DEL ÅTTA

INSTITUTENS OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 431

Krav och policy för offentliggörande av information

1. Instituterna ska offentliggöra den information som avses i avdelningarna II och III i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning, med förbehåll för de undantag som anges i artikel 432.

2. Institut som i enlighet med del tre har beviljats tillstånd av de behöriga myndigheterna för de instrument och metoder som avses i avdelning III i denna del ska offentliggöra de uppgifter som anges där.

3. Ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska anta en formell policy för uppfyllandet av kraven på offentliggörande i denna del samt inrätta och upprätthålla interna processer, system och kontrollrutiner för att kunna bedöma om den information som institutet offentliggör är lämplig och uppfyller kraven i denna del. Minst en medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska skriftligen intyga att institutet i fråga har fullgjort kraven på offentliggörande i denna del, i enlighet med formella riktlinjer och interna processer, system och kontroller. Det skriftliga intyget och de viktigaste delarna av institutets formella riktlinjer för uppfyllande av kraven på offentliggörande ska ingå i den information som institutet offentliggör.

Den information som ska offentliggöras i enlighet med denna del ska vara föremål för samma nivå av intern verifiering som gäller för den förvaltningsberättelse som ingår i institutets redovisning.

Varje institut ska också ha infört riktlinjer för kontroll av att den information det offentliggör ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av institutets riskprofil. Om ett institut bedömer att den information som ska offentliggöras enligt bestämmelserna i denna del inte är tillräcklig för att ge en sådan heltäckande bild, ska det offentliggöra ytterligare information utöver den som är obligatorisk enligt denna del. Trots detta ska instituten enligt artikel 432 bara vara skyldiga att offentliggöra information som är väsentlig och som inte utgör företags-hemligheter eller är konfidentiell.

4. Kvantitativ information som offentliggörs ska alltid åtföljas av kvalitativ och annan kompletterande information som kan behövas för att användarna ska förstå den kvantitativa informationen, och det ska särskilt anges om det finns väsentliga skillnader jämfört med när motsvarande information senast offentliggjordes.

5. Institutet ska på begäran förklara sina beslut om riskklassificering för små och medelstora företag och andra företag som ansöker om lån och på begäran göra detta i skriftlig form. Institutens administrativa kostnader för detta ska stå i proportion till lånets storlek.

Artikel 432

Icke väsentlig information, företagshemligheter eller konfidentiell information

1. Med undantag av offentliggörande enligt artiklarna 435.2 c, 437 och 450 får instituten utelämnas en eller flera av de upplysningar som förtecknas i avdelningarna II och III om den information som tillhandahålls genom sådant offentliggörande inte anses vara väsentlig.

Information ska för detta ändamål anses väsentlig om ett utelämnande eller en förvrängning av den skulle kunna förändra eller påverka bedömningar eller beslut hos en användare som förlitar sig på informationen för att fatta ekonomiska beslut.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för hur instituten ska bedöma väsentlighet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

2. Institutet får också utelämnas en eller flera av de uppgifter som anges i avdelningarna II och III om dessa uppgifter omfattar information som betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information enligt denna punkt, med undantag för offentliggörande som föreskrivs i artiklarna 437 och 450.

Information ska betraktas som ett instituts företagshemligheter om ett offentliggörande av den skulle undergräva institutets konkurrensställning. Företagshemligheter kan omfatta information om produkter eller system, som – om den sprids till konkurrenterna – skulle göra att institutets investeringar i dem blir mindre värdefulla.

Information ska betraktas som konfidentiell om det finns förpliktelser gentemot kunder eller andra motpartsförbindelser som gör att institutet måste behandla informationen konfidentiellt.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för hur instituten ska bedöma företagshemligheter och konfidentialitet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

3. I de undantagsfall som avses i punkt 2 ska de berörda instituten ange i den offentliggjorda informationen att vissa specifika uppgifter inte offentliggörs samt skälet till detta; de ska också offentliggöra mer allmän information om föremålet för kravet på offentliggörande, förutom i fall där föremålet för kravet på offentliggörande i sig utgör en företagshemlighet eller konfidentiell information.

Artikel 433

Frekvens för offentliggörande av information och informationens innehåll

Instituten ska offentliggöra den information som krävs enligt avdelningarna II och III på det sätt som anges i artiklarna 433a, 433b och 433c.

Information som offentliggörs på årsbasis ska göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter.

Information som offentliggörs på halvårs- eller kvartalsbasis ska där så är tillämpligt göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sin redovisning för samma period, eller så snart som möjligt därefter.

Om informationen enligt denna del offentliggörs senare än räkenskaperna för den berörda perioden ska fördröjningen däremellan, för att kunna godtas, vara rimlig och i alla händelser inte gå utöver den tidsram som de behöriga myndigheterna fastställt enligt artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 433a

Stora instituts offentliggörande av information

1. Stora institut ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: den information som avses i

- i) artikel 437 a,
- ii) artikel 438 e,
- iii) artikel 439 e–l,
- iv) artikel 440,
- v) artikel 442 c, e, f och g,
- vi) artikel 444 e,
- vii) artikel 445,
- viii) artikel 448.1 a och b,
- ix) artikel 449 j–l,
- x) artikel 451.1 a och b,
- xi) artikel 451a.3,
- xii) artikel 452 g,
- xiii) artikel 453 f–j,
- xiv) artikel 455 d, e och g.

c) På kvartalsbasis: den information som avses i

- i) artikel 438 d och h,
- ii) de nyckeltal som avses i artikel 447,
- iii) artikel 451a.2.

2. Genom undantag från punkt 1 ska stora institut som inte tillhör kategorin globala systemviktiga institut och som ej är börsnoterade offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

3. Stora institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra den information som krävs enligt artikel 437a på halvårsbasis, med undantag för nyckeltalen i artikel 447 h som ska offentliggöras kvartalsvis.

Artikel 433b

Små och icke-komplexa instituts offentliggörande av information

1. Små och icke-komplexa institut ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: den information som avses i

i) artikel 435.1 a, e och f,

ii) artikel 438 d,

iii) artikel 450.1 a–d, h, i och j.

b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska små och icke-komplexa, ej börsnoterade institut offentliggöra de nyckeltal som avses i artikel 447 på årsbasis.

Artikel 433c

Övriga instituts offentliggörande av information

1. Institut som inte omfattas av artikel 433a eller 433b ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska andra ej börsnoterade institut offentliggöra följande information på årsbasis:

a) Artikel 435.1 a, e och f.

b) Artikel 435.2 a, b och c.

c) Artikel 437 a.

d) Artikel 438 c och d.

e) De nyckeltal som anges i artikel 447.

f) Artikel 450.1 a–d och h–k.

Artikel 434

Metoder för offentliggörande

1. Instituterna ska offentliggöra all den information som krävs enligt avdelningarna II och III på elektronisk väg via samma medium eller på samma plats. Kravet på offentliggörande via samma medium eller på samma plats ska innefatta att tillsynsinformationen görs lätt tillgänglig för användarna i ett fristående dokument eller i ett särskilt avsnitt som ingår i eller är bifogat institutets räkenskaper eller redovisning, och där all information som omfattas av kraven på offentliggörande finns med, och lätt kan identifieras av användarna.

2. Varje institut ska lagra den information det offentliggjort i enlighet med kraven i denna del, och hålla den fortsatt tillgänglig på sin webbplats eller – om institutet saknar webbplats – på annat lämpligt ställe. Den lagrade informationen ska förbli tillgänglig för minst lika lång tid som föreskrivs för lagring av innehållet i institutets redovisning enligt den gällande nationella rätten.

Artikel 434a

Enhetliga format för offentliggörande av information

Med avseende på kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, samt instruktioner för detta.

Dessa enhetliga format ska utformas så att användarna ges tillräckligt uttömmande och jämförbar information för att bedöma varje instituts riskprofil samt hur väl institutet uppfyller kraven i delarna ett till sju. I fråga om formaten för offentliggörande av information ska de tekniska standarderna för genomförande syfta till största möjliga enhetlighet i förhållande till internationella standarder, för att göra det lättare att jämföra information.

Enhetliga format ska där så är lämpligt offentliggöras i tabellformat.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING II

TEKNISKA KRITERIER FÖR TRANSPARENS OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

Artikel 435

Offentliggörande av riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy

1. Institut ska offentliggöra riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy för varje enskild riskkategori, inbegripet de risker som avses i denna avdelning. Informationen ska omfatta följande:

- a) Strategier och processer för att hantera dessa riskkategorier.
- b) Den relevanta riskhanteringsfunktionens struktur och organisation, inbegripet information om grunden för dess behörighet, dess befogenheter och dess ansvar enligt institutets stiftelseurkund och styrdokument.
- c) Riskrapporterings- och riskmätningssystemens omfattning och karaktär.
- d) Riktlinjerna för risksäkring och riskreducering, och strategier och processer för övervakning av de risksäkrande och riskreducerande åtgärdernas fortlöpande effektivitet.
- e) En deklARATION godkänd av ledningsorganet om att det relevanta institutets arrangemang för riskhantering är tillfredsställande, där det försäkras att de riskhanteringssystem som införts är ändamålsenliga i förhållande till institutets profil och strategi.
- f) En kortfattad riskförklaring godkänd av ledningsorganet, där det ges en kort beskrivning av institutets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin; den förklaringen ska innehålla
 - i) nyckeltal och siffror som ger externa intressenter en heltäckande bild av institutets riskhantering, inbegripet hur dess riskprofil samverkar med den risktolerans som ledningsorganet har fastställt,
 - ii) information om gruppinternas transaktioner och transaktioner med närstående parter som kan ha en väsentlig inverkan på den konsoliderade gruppens riskprofil.

2. Institutet ska offentliggöra följande information om sina styrformer:

- a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.

- b) Rekryteringspolicy för medlemmar i ledningsorganet och deras faktiska kunskaper, kvalifikationer och sakkunskap.
- c) Mångfaldspolicy när det gäller utnämning av medlemmar till ledningsorganet, dess syften och eventuella mål som ska uppnås enligt policyn, samt i vilken utsträckning dessa syften och mål har uppnåtts.
- d) Huruvida institutet har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt.
- e) Beskrivning av informationsflödet avseende risk till ledningsorganet.

Artikel 436

Offentliggörande av tillämpningsområde

Instituten ska offentliggöra följande information om tillämpningsområdet för denna förordning:

- a) Namnet på det institut på vilket denna förordning tillämpas.
- b) En avstämning mellan de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med gällande redovisningsregler och de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitten 2 och 3; den avstämningen ska visa skillnaderna mellan konsolideringen enligt redovisningsreglerna och konsolideringen enligt tillsynskraven samt vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynskrav om det inte är samma som i konsolideringen enligt redovisningsregler; av beskrivningen av vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynskraven ska det framgå vilken metod som använts för denna konsolidering om det inte är samma som för konsolideringen enligt redovisningsregler, om dessa juridiska personer ingår helt eller i proportionerlig grad i konsolideringen och om innehaven i dessa juridiska personer dras av från kapitalbasen.
- c) Tillgångar och skulder i de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitten 2 och 3, uppdelade per risktyp i enlighet med denna del.
- d) En avstämning som visar de viktigaste orsakerna till skillnader mellan de bokförda värdebeloppen i räkenskaperna i konsolideringen enligt tillsynskrav i enlighet med definitionen i del ett avdelning II avsnitten 2 och 3, och det exponeringsbelopp som används för tillsynsändamål; denna avstämning ska kompletteras med kvalitativ information om dessa huvudsakliga orsaker till skillnader.
- e) För exponeringar i eller utanför handelslagret som justerats i enlighet med artiklarna 34 och 105; beloppen för de olika beståndsdelarna av ett instituts försiktiga värderingsjustering, uppdelade per risktyp, och beståndsdelarnas totalbelopp separat för positioner i och utanför handelslagret.
- f) Eventuella nuvarande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till sina dotterföretag.
- g) Det totala belopp med vilket den faktiska kapitalbasen understiger kravet i alla de dotterföretag som inte ingår i konsolideringen och namnet eller namnen på dessa dotterföretag.
- h) I tillämpliga fall, under vilka omständigheter undantaget i artikel 7 eller den individuella konsolideringsmetoden i artikel 9 utnyttjas.

Artikel 437

Offentliggörande av kapitalbas

Instituten ska offentliggöra följande information om sin kapitalbas:

- a) En fullständig avstämning mellan kärnprimärkapitalposter, primärkapitaltillskottsposter, supplementärkapitalposter samt filter och avdrag som tillämpats på institutets kapitalbas enligt artiklarna 32–36, 56, 66 och 79 och balansräkningen i institutets reviderade räkenskaper.

- b) En beskrivning av huvuddragen hos kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument som emitterats av institutet.
- c) De fullständiga villkoren för samtliga kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument.
- d) Separat information om följande i fråga om beskaffenhet och belopp:
 - i) Varje filter som har tillämpats enligt artiklarna 32–35.
 - ii) Poster som dragits av enligt artiklarna 36, 56 och 66.
 - iii) Poster som inte har dragits av enligt artiklarna 47, 48, 56, 66 och 79.
- e) En beskrivning av samtliga begränsningar som har tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument, filter och avdrag som dessa begränsningar ska tillämpas på.
- f) En uttömmande förklaring av på vilken grund kapitalrelationer beräknas om dessa beräknas utifrån delar av kapitalbasen som fastställs på annan grund än den som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 437a

Offentliggörande av kapitalbas och kvalificerade skulder

Institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra följande information om kapitalbas och kvalificerade skulder:

- a) Kapitalbasens och de kvalificerade skuldernas sammansättning, löptid och huvuddrag.
- b) Kvalificerade skuldernas rangordning i borgenärshierarkin.
- c) Det totala värdet av varje emission av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b och det värde av emissionerna som ingår i kvalificerade skuldposter upp till de tak som fastställs i artikel 72b.3 och 72b.4.
- d) Det totala värdet av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2.

Artikel 438

Offentliggörande av kapitalbaskrav och riskvägda exponeringsbelopp

Institut ska offentliggöra följande information om huruvida de uppfyller artikel 92 i denna förordning och kraven i artiklarna 73 och 104.1 a i direktiv 2013/36/EU:

- a) En sammanfattning av hur de bedömer om det interna kapitalet är tillräckligt för nuvarande och framtida verksamhet.
- b) Beloppet av ytterligare kapitalbaskrav som är en följd av den tillsynsprocess som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och dess sammansättning vad gäller kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument.
- c) På den relevanta behöriga myndighetens begäran, resultatet av institutets interna bedömning av kapitaltäckningen.
- d) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet och motsvarande totala kapitalbaskrav som fastställs i enlighet med artikel 92, indelat i de olika riskkategorier som anges i del tre och, i tillämpliga fall, en förklaring av effekten på beräkningen av kapitalbas och riskvägt exponeringsbelopp som följer av tillämpningen av kapitalgolv och att inga poster dras av från kapitalbasen.
- e) Exponeringarna inom och utanför balansräkningen, de riskvägda exponeringsbeloppen och tillhörande förväntade förluster för varje kategori av specialutlåning som anges i tabell 1 i artikel 153.5 samt exponeringarna i och utanför balansräkningen och de riskvägda exponeringsbeloppen för de kategorier av aktieexponering som beskrivs i artikel 155.2.

- f) Exponeringsvärde och riskvägt exponeringsbelopp för innehav av kapitalbasinstrument i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag som instituten inte drar av från kapitalbasen i enlighet med artikel 49 vid beräkning av sina kapitalkrav på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå.
- g) Det extra kapitalbaskrav och den kapitaltäckningsgrad för ett finansiellt konglomerat som beräknas i enlighet med artikel 6 i direktiv 2002/87/EG och bilaga I till det direktivet om metod 1 eller 2 i den bilagan tillämpas.
- h) De variationer vad gäller riskvägda exponeringsbelopp för innevarande offentliggörandeperiod jämfört med den omedelbart föregående offentliggörandeperioden som blir följden av användning av interna modeller, samt en beskrivning av de viktigaste orsakerna till dessa variationer.

Artikel 439

Offentliggörande av exponeringar för motparts kreditrisk

Ett institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för den motparts kreditrisk som avses i del tre avdelning II kapitel 6:

- a) En beskrivning av den metod som används för att fastställa internt kapital och kreditlimiter för exponeringar för motparts kreditrisk, inbegripet metoder för fastställa sådana limiter för exponeringar mot centrala motparter.
- b) En beskrivning av policyn när det gäller garantier och andra riskreduceringsmetoder, t.ex. policyn för att ta emot säkerheter och uppräta kreditreserver.
- c) En beskrivning av policyn när det gäller allmän korrelationsrisk och specifik korrelationsrisk enligt definitionen i artikel 291.
- d) Värdet på säkerheter som institutet skulle behöva ställa om dess kreditbetyg sänktes.
- e) Värdet på separerade och oseparatorade säkerheter som tagits emot och ställts, fördelat på typ av säkerheter och därefter på säkerheter använda för derivat respektive transaktioner för värdepappersfinansiering.
- f) För derivattransaktioner, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3–6, beroende på vilken metod som är tillämplig, och tillhörande riskexponeringsbelopp som delats upp med hjälp av lämplig metod.
- g) För transaktioner för värdepappersfinansiering, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 4 och 6, beroende på vilken metod som används, och tillhörande riskexponeringsbelopp som delats upp med hjälp av tillämplig metod.
- h) Exponeringsvärden efter effekterna av kreditriskreducering och de tillhörande riskexponeringarna för kapitalkrav för kreditvärdighetsjustering separat för varje metod som beskrivs i del tre avdelning VI.
- i) Exponeringsvärdet mot centrala motparter och de tillhörande riskexponeringar som omfattas av avsnitt 9 i del tre avdelning II kapitel 6, separat för kvalificerade och icke-kvalificerade centrala motparter och uppdelat per exponeringstyp.
- j) Kreditderivattransaktioners teoretiska och verkliga värden; kreditderivattransaktioner ska fördelas på produkttyper; inom varje produkttyp ska kreditderivattransaktioner vidare fördelas på köpt respektive sålt kreditriskskydd.
- k) Skattnings av alfa om institutet har fått tillstånd av behöriga myndigheter att använda sin egen skattnings av alfa i enlighet med artikel 284.9.
- l) Separat, den information som avses i artiklarna 444 e och 452 g.
- m) För institut som använder metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 4–5, storleken på deras derivatverksamhet i och utanför balansräkningen, beräknat enligt artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt.

Om centralbanken i en medlemsstat ger likviditetsstöd i form av säkerhetssvappar får den behöriga myndigheten undanta institut från kraven i första stycket leden d och e om den anser att offentliggörandet av den informationen skulle kunna avslöja att akut likviditetsstöd har getts. Den behöriga myndigheten ska i detta syfte ange lämpliga tröskelvärden och objektiva kriterier.

Artikel 440

Offentliggörande av kontryckiska kapitalbuffertar

Institut ska offentliggöra följande information om sitt uppfyllande av kravet på den kontryckiska kapitalbuffert som avses i avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU:

- a) Den geografiska fördelningen av exponeringsbeloppen och de riskvägda exponeringsbelopp avseende deras kreditexponeringar som används som underlag för beräkning av deras kontryckiska kapitalbuffert.
- b) Värdet på deras institutspecifika kontryckiska kapitalbuffert.

Artikel 441

Offentliggörande av indikatorer för global systemvikt

Globala systemviktiga institut ska årligen offentliggöra information om värden avseende de indikatorer som används för att bestämma institutens poäng enligt identifieringsmetoden i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 442

Offentliggörande av exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk

Institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk:

- a) Vilka definitioner av begreppen *förfallen* och *nedskrivna* de använder vid redovisning och eventuella skillnader mellan definitionerna av *förfallen* och *fallerad* vid redovisning och vid tillsyn.
- b) En beskrivning av tillvägagångssätt och metoder som har antagits för att fastställa specifika och allmänna kreditriskjusteringar.
- c) Information om värde och kvalitet på säkra exponeringar, osäkra exponeringar och exponeringar med anstånd för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen, inbegripet ackumulerade nedskrivningar, avsättningar och negativa förändringar av verkligt värde till följd av kreditrisk och värdet på mottagna säkerheter och finansiella garantier.
- d) En förfalloanalys av redovisningen av förfallna exponeringar.
- e) Bokförda bruttovärden för både fallerade och icke-fallerade exponeringar, ackumulerade särskilda och allmänna kreditriskjusteringar och ackumulerade nedskrivningar som gjorts avseende dessa exponeringar och det bokförda nettovärdet och deras geografiska fördelning och fördelning över branscher samt för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen.
- f) Eventuella förändringar av bruttovärdet för fallerade exponeringar i och utanför balansräkningen, inbegripet åtminstone information om ingående och utgående saldon avseende dessa exponeringar, bruttovärdet för någon av dessa exponeringar som återgått till icke-fallerad status eller varit föremål för nedskrivning.
- g) Fördelning av lån och räntebärande värdepapper på återstående löptid.

Artikel 443

Offentliggörande av intecknade och ointecknade tillgångar

Institut ska offentliggöra information om intecknade och ointecknade tillgångar. De ska för detta ändamål utgå från det bokförda värdet per exponeringsklass fördelat på tillgångskvalitet och den totala andel av det bokförda värdet som är intecknat respektive ointecknat. Akut likviditetsstöd som beviljats av centralbanker ska inte ingå i informationen om intecknade och ointecknade tillgångar.

*Artikel 444***Offentliggörande av användning av schablonmetoden**

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 ska offentliggöra följande information för var och en av exponeringsklasserna i artikel 112:

- a) Namn på utsedda externa ratinginstitut och exportkreditorgan och skäl till eventuella ändringar av dessa under offentliggörandeperioden.
- b) Exponeringsklasser för vilka varje externt ratinginstitut eller exportkreditorgan används.
- c) Beskrivning av den process som används för att överföra emittentbetyg och kreditbetyg för emissioner till poster som inte är inkluderade i handelslagret.
- d) Sambandet mellan kreditbetyg från varje utsett externt ratinginstitut eller exportkreditorgan och riskvikterna som motsvarar kreditkvalitetsskalan i del tre avdelning II kapitel 2, varvid hänsyn ska tas till att denna information inte behöver offentliggöras om instituten följer den inplacering som offentliggjorts av EBA.
- e) Exponeringsvärden och exponeringsvärden efter kreditriskreducering för varje kreditkvalitetssteg som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 2 per exponeringsklass samt de exponeringsvärden som dragits av från kapitalbasen.

*Artikel 445***Offentliggörande av exponeringar för marknadsrisk**

Institut som beräknar kapitalbaskrav enligt artikel 92.3 b och c ska lämna separata upplysningar om dessa krav för varje risk som avses i dessa led. Dessutom ska separat upplysning ges om kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositionernas specifika ränterisk.

*Artikel 446***Offentliggörande av operativ riskhantering**

Institut ska offentliggöra följande information om sin hantering av operativ risk:

- a) Bedömningsmetoder för kapitalbaskraven för operativ risk som institutet får tillämpa.
- b) En beskrivning av den metod som anges i artikel 312.2, om institutet använder den metoden, samt en diskussion om relevanta interna och externa faktorer som beaktas i institutets internmätningmetod.
- c) Om metoden bara används delvis ska räckvidd och omfattning anges för de olika metoder som används.

*Artikel 447***Offentliggörande av nyckeltal**

Institut ska offentliggöra information om följande nyckeltal i tabellformat:

- a) Sammansättning av kapitalbas och kapitalbaskravet beräknat i enlighet med artikel 92.
- b) Total riskexponering beräknad i enlighet med artikel 92.3.
- c) I tillämpliga fall belopp och sammanställning av supplementärt kapital som instituten är skyldiga att hålla i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.
- d) Deras kombinerade buffertkrav, vilka instituten är skyldiga att hålla i enlighet med kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.

- e) Deras bruttosoliditetsgrad och det totala exponeringsmättet, beräknat i enlighet med artikel 429.
- f) Följande information avseende deras likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1:
- i) Genomsnittet eller genomsnittet, beroende på vad som är tillämpligt, av deras likviditetstäckningsgrad på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - ii) Genomsnittet eller genomsnittet, beroende på vad som är tillämpligt, av de totala likvida tillgångar som, efter relevanta nedsättningar, ingår i likviditetsbufferten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - iii) Genomsnittet av deras likviditetsutflöden och -inflöden samt nettolikviditetsutflöden, beräknade enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
- g) Följande information om kravet på stabil nettofinansiering, beräknat i enlighet med del sex avdelning IV:
- i) Stabil nettofinansieringskvot i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - ii) Tillgänglig stabil finansiering i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - iii) Den stabila finansiering som krävs i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
- h) Kvoterna för kapitalbas och kvalificerade skulder och deras komponenter, täljare och nämnare, beräknat i enlighet med artiklarna 92a och 92b, i tillämpliga fall fördelat på enskild resolutionskoncern.

Artikel 448

Offentliggörande av exponering för ränterisk för positioner som inte ingår i handelslagret

1. Från och med den 28 juni 2021 ska institut offentliggöra följande kvantitativa och kvalitativa information om de risker till följd av de potentiella ränteförändringar som avses i artiklarna 84 och 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som påverkar både det ekonomiska värdet av eget kapital och nettoräntetäkterna från verksamhet utanför handelslagret.
- a) Förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital, beräknade för de sex chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentliggörandeperioder.
 - b) Förändringar av nettoräntetäkterna, beräknade för de två chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentliggörandeperioder.
 - c) En beskrivning av andra grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden än de som avses i artikel 98.5a b och c i direktiv 2013/36/EU, vilka används för att beräkna de förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoräntetäkter som krävs enligt leden a och b i denna punkt.
 - d) En förklaring av innebörden av de riskmåt som ska offentliggöras enligt leden a och b i denna punkt och av eventuella betydande variationer i dessa riskmåt sedan föregående referensdatum för offentliggörande.
 - e) En beskrivning av hur institut definierar, mäter, minskar och begränsar ränterisk i sin verksamhet utanför handelslagret för behöriga myndigheters granskning vid tillämpningen av artikel 84 i direktiv 2013/36/EU, däribland följande:
 - i) En beskrivning av de särskilda riskmåt som instituten använder för att värdera förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoräntetäkter.
 - ii) En beskrivning av grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden i institutens interna mätsystem, om de skiljer sig från de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som avses i artikel 98.5a i direktiv 2013/36/EU, som används vid beräkning av förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoräntetäkter, samt av skälen till dessa skillnader.

- iii) En beskrivning av de räntechockscenarier som institut använder för att skatta ränteriskerna.
- iv) Redovisning av effekten av säkringar mot dessa ränterisker, inbegripet interna säkringar som uppfyller kraven i artikel 106.3.
- v) En beskrivning av hur ofta ränterisken värderas.
- f) Beskrivningen av allmänna strategier för hantering och reducering av dessa risker.
- g) Genomsnittlig och längsta räntejusteringsperiod som tilldelats inlåningar utan avtalad löptid.

2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska kraven i punkt 1 c och e i-e iv i den här artikeln inte tillämpas på institut som använder den schablonmetod eller den förenklade schablonmetod som avses i artikel 84.1 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 449

Offentliggörande av exponeringar för värdepapperiseringspositioner

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5 eller kapitalbaskrav enligt artikel 337 eller 338 ska offentliggöra följande information separat för handelslager respektive övrig verksamhet:

- a) En beskrivning av deras värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, inbegripet riskhanterings- och investeringsmål i samband med denna verksamhet, deras roll i värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringstransaktioner, huruvida de använder enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering) enligt definitionen i artikel 24.10, i vilken utsträckning de använder värdepapperiseringstransaktioner för att överföra kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna på tredje part samt, i förekommande fall, en separat beskrivning av deras policy för risköverföring genom syntetisk värdepapperisering.
- b) Typen av risker som de är exponerade mot i sin värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, fördelat på de relevanta värdepapperiseringspositionernas förmånsrätt, varvid åtskillnad ska göras mellan STS-positioner och andra positioner
 - i) kvarvarande risk i transaktioner där instituten själva är originatorer,
 - ii) risk som instituten ådragit sig i samband med transaktioner där tredje parter är originatorer,
- c) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som de tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, däribland de slag av värdepapperiseringspositioner på vilka varje metod tillämpas och med åtskillnad mellan STS-positioner och andra positioner.
- d) En förteckning över specialföretag för värdepapperisering som tillhör någon av följande kategorier, med en beskrivning av deras typer av exponeringar mot dessa specialföretag för värdepapperisering, inklusive derivatkontrakt:
 - i) Specialföretag för värdepapperisering som förvärvar exponeringar i vilka instituten varit originatorer.
 - ii) Specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.
 - iii) Specialföretag och andra juridiska personer för vilka instituten tillhandahåller värdepapperiseringsrelaterade tjänster, t.ex. rådgivning och tillgångsförvaltning.
 - iv) Specialföretag för värdepapperisering som ingår i institutens konsolidering enligt tillsynskrav.
- e) En förteckning över juridiska personer som instituten enligt den information som de har offentliggjort har gett stöd i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5.
- f) En förteckning över juridiska personer som är anknutna till instituten och som investerar i värdepapperiseringar i vilka instituten är originatorer eller i värdepapperiseringspositioner som emitteras av specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.

- g) En sammanfattning av deras redovisningsprinciper för värdepapperiseringsverksamhet, i relevanta fall med åtskillnad mellan värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner.
- h) Namnen på de externa ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.
- i) I tillämpliga fall en beskrivning av internmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 5, inklusive den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och det relevanta externa ratinginstitutets externa värderingar, vilka har offentliggjorts i enlighet med led h, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen, med en redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, typer av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning.
- j) Separat för handelslager respektive övrig verksamhet: bokfört värde för värdepapperiseringsexponeringar, inbegripet information om huruvida instituten har överfört en betydande kreditrisk i enlighet med artiklarna 244 och 245 för vilken institut fungerar som originator, medverkande eller investerare, separat för traditionella och syntetiska värdepapperiseringar och för STS-transaktioner och andra transaktioner och fördelat per typ av värdepapperiseringsexponeringar.
- k) Följande information redovisad för verksamhet utanför handelslagret:
- i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner om instituten fungerar som originator eller medverkande och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, per tillsynsmetod, inbegripet exponeringar som dragits av från kapitalbasen eller riskvägts till 1 250 %, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering och på värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar, separat för STS-positioner och andra positioner, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall och på varje utnyttjad metod för att beräkna kapitalkrav.
- ii) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner om instituten fungerar som investerare och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, per tillsynsmetod, inbegripet exponeringar som dragits av från kapitalbasen eller riskvägts till 1 250 %, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering, värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner, och STS-positioner och andra positioner, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall och på metoder som utnyttjas för att beräkna kapitalkraven.
- l) För exponeringar som värdepapperiserats av institutet: belopp för fallerande exponeringar och belopp för de specifika kreditriskjusteringar som institutet gjort under löpande period, båda uppdelade på exponeringsslag.

Artikel 449a

Offentliggörande av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

Från och med den 28 juni 2022 ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU offentliggöra information om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, däribland fysiska risker och övergångsrisker enligt definitionen i den rapport som avses i artikel 98.8 i direktiv 2013/36/EU.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras årsvis det första året och därefter halvårsvis.

Artikel 450

Offentliggörande av ersättningspolicy

1. Institut ska offentliggöra följande information om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis för personalkategorier vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil:

- a) Information om den beslutsprocess genom vilken ersättningspolicyen fastställs samt antal möten i det organ som är huvudansvarigt för övervakning av ersättningen under räkenskapsåret, i tillämpliga fall inbegripet uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, den externa konsult som anlitas för utarbetandet av ersättningspolicyen samt relevanta intressenters roll.
- b) Information om kopplingarna mellan personalens lön och resultat.

- c) Ersättningssystemets viktigaste kännetecken, bl.a. information om kriterier för resultatmätning och riskjustering, policy för uppskjuten ersättning och intjäningskriterier.
- d) Förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 94.1 g i direktiv 2013/36/EU.
- e) Information om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.
- f) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande system med rörliga ersättningsdelar och andra, icke-kontanta förmåner.
- g) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på affärsenhet.
- h) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på den verkställande ledningen och den personal vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil, med angivande av följande:
- i) Ersättningsbelopp under räkenskapsåret, fördelat på fast ersättning med en beskrivning av fasta lönedelar och rörlig ersättning, samt antal mottagare.
 - ii) Rörliga ersättningsbelopp och former av rörlig ersättning, fördelat på kontant ersättning, aktier och aktierelaterade instrument och andra typer separat för den del som betalas ut direkt och den uppskjutna delen.
 - iii) Uppskjutna ersättningsbelopp under föregående resultatperioder, fördelat på del där äganderätten övergår under räkenskapsåret och den del där äganderätten övergår påföljande år.
 - iv) Uppskjutna ersättningsbelopp där äganderätten övergår och betalas ut under räkenskapsåret, reducerat genom resultatjusteringar.
 - v) Garanterad rörlig ersättning under räkenskapsåret och antal mottagare av sådan ersättning.
 - vi) Avgångsvederlag som beviljats under föregående perioder och betalats ut under räkenskapsåret.
 - vii) Avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret, fördelat på den del som betalats ut direkt och den del som har skjutits upp, antal mottagare av sådana betalningar och den största utbetalning som har gjorts till en enskild person.
- i) Antal personer som har fått ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, med ersättning mellan 1 miljon EUR och 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 500 000 EUR, och med ersättning på minst 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 1 miljon EUR.
- j) På begäran av den relevanta medlemsstaten eller behöriga myndigheten, den totala ersättningen för varje medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen.
- k) Information om huruvida institutet omfattas av ett undantag enligt artikel 94.3 i direktiv 2013/36/EU.

Vid tillämpning av led k i första stycket i denna punkt ska institut som omfattas av ett sådant undantag ange om de omfattas av undantaget är på grundval av artikel 94.3 a eller b i direktiv 2013/36/EU. De ska även ange för vilken av ersättningsprinciperna som de tillämpar undantaget/undantagen, antal anställda som omfattas av undantaget/undantagen och deras totala ersättning, fördelat på fast och rörlig ersättning.

2. För stora institut ska även kvantitativ information om ersättning till det kollektiva ledningsorgan i institut som avses i denna artikel offentliggöras, fördelat på verkställande och icke-verkställande styrelseledamöter.

Institut ska uppfylla kraven i denna artikel på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation och deras verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*).

Artikel 451

Offentliggörande av bruttosoliditetsgraden

1. Institut som omfattas av del sju ska offentliggöra följande information om sin bruttosoliditetsgrad beräknad i enlighet med artikel 429 och om sin hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet:
 - a) Bruttosoliditetsgraden och information om hur institutet tillämpar artikel 499.2.
 - b) En uppdelning av det sammanlagda exponeringsmättet som avses i artikel 429.4 samt en avstämning av det sammanlagda exponeringsmättet mot den relevanta information som lämnas i offentliggjorda räkenskaper.
 - c) I tillämpliga fall beloppet för exponeringar beräknat i enlighet med artiklarna 429.8 och 429a.1 och den justerade bruttosoliditetsgraden beräknad i enlighet med artikel 429a.7.
 - d) En beskrivning av vilka åtgärder som vidtas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.
 - e) En beskrivning av de faktorer som har påverkat bruttosoliditetsgraden under den period som den offentliggjorda bruttosoliditetsgraden avser.
2. Offentliga utvecklingskreditinstitut enligt definitionen i artikel 429a.2 ska offentliggöra bruttosoliditetsgraden utan de justeringar av det totala exponeringsmättet som fastställs i enlighet med artikel 429a.1 första stycket d.
3. Utöver punkt 1 a och 1 b i denna artikel ska stora institut offentliggöra bruttosoliditetsgraden och en uppdelning av det sammanlagda exponeringsmättet som avses i artikel 429.4 på grundval av genomsnittsvärden som beräknats i enlighet med den genomförandeakt som avses i artikel 430.7.

Artikel 451a

Offentliggörande av likviditetskrav

1. Institut som omfattas av del sex ska offentliggöra information om likviditetstäckningsgraden, den stabila nettofinansieringskvoten och hanteringen av likviditetsrisk i enlighet med denna artikel.
2. Instituterna ska offentliggöra följande information avseende sin likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1:
 - a) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av sin likviditetstäckningsgrad på grundval av observationer vid månads slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - b) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av de totala likvida tillgångar som, efter relevanta nedsättningar, ingår i likviditetsbufferten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månads slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, och en beskrivning av denna likviditetsbufferts sammansättning.
 - c) Genomsnittet av sina likviditetsutflöden och -inflöden samt nettolikviditetsutflöden, beräknade i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månads slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, och beskrivningen av dessa flödens sammansättning.
3. Instituterna ska offentliggöra följande information avseende sin stabila nettofinansieringskvot, beräknad i enlighet med del sex avdelning IV:
 - a) Kvartalsiffror över den stabila nettofinansieringskvoten, beräknade i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 2 för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - b) En översikt över värdet av den tillgängliga stabila finansieringen, beräknad i enlighet med del 6 avdelning IV kapitel 3.
 - c) En översikt över det belopp av stabil finansiering som krävs, beräknat i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 4.
4. Instituterna ska offentliggöra de arrangemang, system, processer och strategier som inrättats för att identifiera, mäta, hantera och övervaka deras likviditetsrisk i enlighet med artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AVDELNING III

KRAV SOM ÄR VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV SÄRSKILDA INSTRUMENT ELLER METODER

Artikel 452

Offentliggörande av användning av intermetoden för kreditrisk

Institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen enligt intermetoden för kreditrisk ska offentliggöra följande information:

- a) De behöriga myndigheternas godkännande av metod eller övergångsordning.
- b) För var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147: procentandelen av det totala exponeringsvärdet för varje exponeringsklass som är föremål för schablonmetoden i del tre avdelning II kapitel 2 eller för intermetoden i del tre avdelning II kapitel 3 samt den del av varje exponeringsklass som omfattas av en genomförandeplan, om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de separat offentliggöra procentandelen av det totala exponeringsvärdet av varje exponeringsklass som omfattas av det tillståndet.
- c) Kontrollmekanismerna för riskklassificeringssystemen i de olika skedena av modellutveckling, kontroller och förändringar, vilket ska innehålla information om
 - i) förhållandet mellan riskhanteringsfunktionen och interrevisionsfunktionen,
 - ii) granskningen i riskklassificeringssystemet,
 - iii) förfarandet för att säkerställa oberoendet för den funktion som leder granskningen av modellerna från de funktioner som ansvarar för utarbetandet av modellerna,
 - iv) förfarandet för att säkerställa ansvarsskyldigheten för de funktioner som utarbetar och granskar modellerna.
- d) De uppgifter som funktioner som är involverade i utveckling, godkännande och senare ändringar av kreditriskmodellerna har.
- e) Omfattning och huvudsakligt innehåll i rapporteringen avseende kreditriskmodeller.
- f) En beskrivning av den interna riskklassificeringsmetoden per exponeringsklass, inbegripet antalet nyckelmodeller som används för varje portfölj och en kort redogörelse för de viktigaste skillnaderna mellan modellerna i samma portfölj, med uppgifter om följande:
 - i) Definitioner, metoder och data för skattning och validering av PD-värde, med information om hur PD-skattningar beräknas för lågfallemangsportföljer, om det finns lagstadgade golv och drivkrafterna bakom skillnader som observerats mellan PD och den faktiska andelen fallissemang under de tre senaste perioderna.
 - ii) I förekommande fall, definitioner, metoder och data för skattning och validering av LGD, däribland metoder för beräkning av LGD vid konjunkturnedgångar, hur LGD beräknas för lågfallemangsportföljer och den tid som förflyter mellan fallissemang och avslutandet av exponeringen.
 - iii) I förekommande fall, definitioner, metoder och data för skattning och validering av konverteringsfaktorer, däribland de antaganden som används vid härledningen av dessa variabler.
- g) I tillämpliga fall, följande information avseende var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147:
 - i) Deras bruttoexponeringar i balansräkningen.
 - ii) Deras exponeringsvärden utanför balansräkningen före relevant konverteringsfaktor.
 - iii) Deras exponeringsvärden efter tillämpning av relevant konverteringsfaktor och kreditriskreducering.
 - iv) Alla modeller, parametrar eller indata som är av relevans för förståelsen för riskviktningen och de därav följande riskexponeringsbelopp som offentliggörs för ett tillräckligt antal gäldenärsklasser (däribland fallissemang) för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk.

- v) Separat för de exponeringsklasser för vilka institut som fått tillstånd att använda sig av egna LGD och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och för exponeringar för vilka instituten inte använder sådana skattningar: de värden som avses i leden i–iv och som omfattas av tillståndet.
- h) Institutens skattningar av PD-värde i förhållande till den faktiska andelen fallissemang för varje exponeringsklass under en längre period, med separat offentliggörande av variationsvidden för PD-värden, motsvarande externa kreditbetyg, viktat genomsnittligt och aritmetiskt genomsnittligt PD-värde, antal gäldenärer i slutet av närmast föregående år och det år som granskas, antal fallerade gäldenärer inbegripet nya fallerade gäldenärer samt årlig genomsnittlig historisk andel fallissemang.

Instituten ska vid tillämpningen av led b i denna artikel använda de exponeringsvärden enligt definitionen i artikel 166.

Artikel 453

Offentliggörande av användning av kreditriskreduceringsmetoder

De institut som använder kreditriskreduceringsmetoder ska offentliggöra följande information:

- a) De viktigaste riktlinjerna och metoderna för nettning i och utanför balansräkningen samt upplysningar om i vilken utsträckning sådan nettning utnyttjas.
- b) De viktigaste riktlinjerna och metoderna för bedömning och hantering av godtagbara säkerheter.
- c) En beskrivning av de viktigaste typer av säkerheter som institutet accepterar för att reducera kreditrisk.
- d) För garantier och kreditderivat som används som kreditriskskydd: information om de huvudsakliga typer av garantigivare och motparter för kreditderivat och deras kreditvärdighet som används för att minska kapitalkraven, utom de som används som en del av strukturer för syntetisk värdepapperisering.
- e) Information om koncentrationer med avseende på marknads- eller kreditrisk inom de kreditreducerande åtgärder som vidtagits.
- f) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller internmetoden: det totala exponeringsvärdet som inte omfattas av något godtagbart kreditriskskydd och det totala exponeringsvärdet som omfattas av godtagbart kreditriskskydd efter volatilitetsjusteringar; den information som avses i detta led ska lämnas separat för lån och skuldförbindelser och omfatta en uppdelning av fallerade exponeringar.
- g) Den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med exponeringen samt förekomst av kreditriskreduceringsmetoder med och utan substitutionseffekt.
- h) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: exponeringsvärde i eller utanför balansräkningen per exponeringsklass före och efter tillämpning av konverteringsfaktorer och eventuell tillhörande kreditriskreducering.
- i) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet och kvoten mellan det riskvägda exponeringsbeloppet och det exponeringsvärde efter tillämpning av den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med den exponeringen; informationen i detta led ska offentliggöras separat för varje exponeringsklass.
- j) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet och kvoten mellan det riskvägda exponeringsbeloppet och det exponeringsvärde efter tillämpning av egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de lämna den information som föreskrivs i denna punkt separat för de exponeringsklasser som omfattas av detta tillstånd.

Artikel 454

Offentliggörande av användning av internmättningsmetoder för operativ risk

Institut som använder de internmättningsmetoder som anges i artiklarna 321–324 för beräkning av kapitalbaskraven för operativ risk ska offentliggöra en beskrivning av användningen av försäkringar och andra former av risköverföring för att reducera sådana risker.

Artikel 455

Användning av interna modeller för marknadsrisk

Institut som beräknar sina kapitalkrav i enlighet med artikel 363 ska offentliggöra följande information:

- a) För varje underportfölj
 - i) särdrag hos de använda modellerna,
 - ii) i tillämpliga fall, för de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk samt korrelationshandel, de metoder som tillämpats och de risker som mätts med användning av intern modell, inklusive en beskrivning av den metod institutet använder för att fastställa likviditetshorisonter, de metoder som tillämpas för att nå fram till en kapitalbedömning som är förenlig med den sundhetsstandard som krävs och de metoder som använts vid valideringen av modellen,
 - iii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen,
 - iv) en beskrivning av de metoder som används för att göra utfallstest och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är noggranna och konsekventa.
- b) Den behöriga myndighetens godkännandespann.
- c) En beskrivning av i vilken utsträckning och med vilka metoder kraven i artiklarna 104 och 105 uppfylls.
- d) Högsta, lägsta och genomsnittliga värden för följande:
 - i) De dagliga Value-at-Risk-värdena under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.
 - ii) Stressjusterade Value-at-Risk-värden under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.
 - iii) Riskvärdena för tillkommande fallissemangs- och migrationsriskerna och för den specifika risken för korrelationshandelsportföljen under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.
- e) Elementen i kapitalbaskravet i enlighet med artikel 364.
- f) Det vägda genomsnittet av likviditetshorisonterna för varje underportfölj som omfattas av de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsriskerna och för korrelationshandel.
- g) En jämförelse av slutvärdena för Value-at-Risk per dag med den dagliga förändringen av portföljens värde vid utgången av följande affärsdag tillsammans med en analys av eventuella betydande överskridanden under rapportperioden.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

120. I artikel 456 ska följande led läggas till:

"k) Ändringar av de krav på offentliggörande som föreskrivs i del åtta avdelningarna II och III för att ta hänsyn till utveckling eller ändringar av internationella standarder för offentliggörande av information."

121. I artikel 457 ska led i ersättas med följande:

"i) Del två och artikel 430 endast till följd av utveckling av redovisningsstandarder eller redovisningskrav, där unionsrättsakter beaktas."

122. Artikel 458 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln identifierar förändringar i intensiteten i makrotillsynsrisiker eller systemriskerna i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga

negativa konsekvenser för det finansiella systemet och realekonomin i en specifik medlemsstat och som enligt den myndigheten inte kan hanteras genom andra verktyg för makrotillsyn i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU lika effektivt som genom genomförande av strängare nationella åtgärder, ska den underrätta kommissionen och ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till Europaparlamentet, rådet och EBA.

Underrättelsen ska åtföljas av följande dokument och, om så är lämpligt, inbegripa relevanta kvantitativa eller kvalitativa uppgifter om:

- a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsrisiker eller systemrisiker.
 - b) Orsakerna till att dessa förändringar skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten på nationell nivå eller mot realekonomin.
 - c) En förklaring till varför myndigheten anser att verktygen för makrotillsyn i artiklarna 124 och 164 i denna förordning och i artiklarna 133 och 136 i direktiv 2013/36/EU skulle vara mindre lämpliga och effektiva för att hantera dessa risker än de föreslagna nationella åtgärder som avses i led d i denna punkt.
 - d) Förslag till nationella åtgärder för nationellt auktoriserade institut, eller en undergrupp av dessa institut, vilka syftar till att mildra förändringarna i riskintensiteten och avser
 - i) nivån på kapitalbasen enligt artikel 92,
 - ii) kraven avseende stora exponeringar enligt artikel 392 och artiklarna 395–403,
 - iii) likviditetskrav som anges i del sex,
 - iv) riskvikter mot tillgångsbulor i bostadsfastighetssektorn och sektorn för kommersiella fastigheter,
 - v) kraven på offentliggörande enligt del åtta,
 - vi) nivån på den kapitalkonserveringsbuffert som anges i artikel 129 i direktiv 2013/36/EU, eller
 - vii) exponeringar inom den finansiella sektorn.
 - e) En förklaring till varför den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 anser att förslagen till åtgärder är lämpliga, effektiva och proportionella för att hantera situationen.
 - f) En bedömning av de föreslagna åtgärdernas sannolika positiva eller negativa inverkan på den inre marknaden på grundval av den information som den berörda medlemsstaten har tillgång till."
- b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Befogenheten att anta en genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärder som avses i punkt 2 d delegeras till rådet, som ska anta den med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen.

Inom en månad efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 2 ska ESRB och EBA överlämna sina yttranden om de frågor som nämns i leden a–f i den punkten till rådet, kommissionen och den berörda medlemsstaten.

Med största beaktande av de yttranden som avses i andra stycket får kommissionen, om det föreligger robusta, starka och detaljerade bevis för att åtgärden kommer att ha en negativ inverkan på den inre marknaden som uppväger de effekter för den finansiella stabiliteten som blir resultatet av en minskad makrotillsynsrisik eller systemrisk, inom en månad föreslå rådet en genomförandeakt som avvisar de föreslagna nationella åtgärderna.

Om kommissionen inte lägger fram ett förslag inom perioden på en månad, får den berörda medlemsstaten omedelbart anta de föreslagna nationella åtgärderna för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisiken eller systemrisiken upphör att existera, om detta sker tidigare.

Rådet ska fatta beslut om kommissionens förslag inom en månad efter det att förslaget mottagits och motivera varför de föreslagna nationella åtgärderna har avvisats eller inte.

Rådet ska enbart avvisa de föreslagna nationella åtgärderna, om det anser att ett eller flera av följande villkor inte uppfylls:

- a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsriskerna eller systemriskerna är av sådan karaktär att de utgör en risk för den finansiella stabiliteten på nationell nivå.
- b) Verktygen för makrotillsyn i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är mindre lämpliga eller effektiva än de föreslagna nationella åtgärderna för att hantera den identifierade makrotillsynsrisken eller systemrisken.
- c) De föreslagna nationella åtgärderna medför inga oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet, och utgör eller skapar därmed inga hinder för en väl fungerande inre marknad.
- d) Frågan berör endast en medlemsstat.

Rådet ska i sin bedömning beakta ESRB:s och EBA:s yttranden och grunda sig på de belägg som lagts fram i enlighet med punkt 2 av den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1.

Om rådet inte antar någon genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärderna inom en månad efter att ha mottagit kommissionens förslag, får den berörda medlemsstaten anta åtgärderna och tillämpa dem för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

5. Andra medlemsstater kan erkänna de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel och tillämpa dem på nationellt auktoriserade institut, som har filialer eller exponeringar som är belägna i den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärden.”

- c) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. Innan det tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 4 löper ut ska den berörda medlemsstaten, i samråd med ESRB och EBA, se över situationen och får i enlighet därmed, enligt det förfarande som avses i punkt 4, anta ett nytt beslut om förlängning av tillämpningsperioden för de nationella åtgärderna med högst två år varje gång. Efter den första förlängningen ska kommissionen i samråd med ESRB och EBA minst vartannat år därefter se över situationen.

10. Utan hinder av förfarandet enligt punkterna 3–9 i denna artikel ska medlemsstaterna tillåtas att öka riskvikterna så att de överstiger dem som fastställs i denna förordning med upp till 25 %, för de exponeringar som anges i punkt 2 d iv och d vii i denna artikel, och skärpa den gräns för stora exponeringar som fastställs i artikel 395 med upp till 15 % för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare, förutsatt att villkoren i och kraven på underrättelse enligt punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.”

123. Artikel 460 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att i detalj specificera det allmänna krav som anges i artikel 412.1. Delegerade akter som antas i enlighet med den här punkten ska grundas på de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning II och bilaga III, och ska specificera under vilka omständigheter behöriga myndigheter ska ålägga instituten specifika in- och utflödesnivåer för att fånga upp de specifika risker de är exponerade för och ska respektera de trösklar som anges i punkt 2 i den här artikeln.

I synnerhet ska kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter för att specificera likviditetskraven för tillämpningen av artiklarna 8.3, 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j, 428k–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak och 451a.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra förteckningen över produkter eller tjänster i artikel 428f.2, om den anser att tillgångar och skulder som är direkt kopplade till andra produkter eller tjänster uppfyller kraven i artikel 428f.1.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast den 28 juni 2024.”

124. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 461a

Alternativ schablonmetod för marknadsrisk

Vid tillämpningen av rapporteringskraven i artikel 430b.1 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 i syfte att ändra denna förordning genom att göra tekniska justeringar av artiklarna 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av och 325ax, och specificera riskvikten för undergrupp 11 i tabell 4 i artikel 325ah och riskvikterna för säkerställda obligationer utfärdade av kreditinstitut i tredjeländer i enlighet med artikel 325ah samt korrelationen av säkerställda obligationer utfärdade av kreditinstitut i tredjeländer i enlighet med artikel 325aj och den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a, med beaktande av utvecklingen av internationella tillsynsstandarder.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 1 senast den 31 december 2019.”

125. Artikel 462 ska ersättas med följande:

”Artikel 462

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artikel 461a ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 28 juni 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artikel 461a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 244.6 och 245.6, artiklarna 456–460 och artikel 461a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

126. I artikel 471 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Genom undantag från artikel 49.1 får instituten under perioden från och med den 31 december 2018 till och med den 31 december 2024 välja att inte dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Villkoren i artikel 49.1 a och e.
- b) De behöriga myndigheterna är nöjda med nivån på den riskkontroll och de förfaranden för finansiell analys som specifikt används av institutet för att övervaka investeringen i företaget eller holdingbolaget.
- c) Institutets andelar i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget överstiger inte 15 % av kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av försäkringsenheten den 31 december 2012 och under perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2024.
- d) Det andelsbelopp som inte dras av överstiger inte det belopp som innehades i kärnprimärkapitalinstrument i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget den 31 december 2012."

127. Artikel 493 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska den första meningen ersättas med följande:

"Bestämmelserna om stora exponeringar i artiklarna 387–403 i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1)."

- b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

"c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag eller kvalificerade innehav, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaseerade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland, exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part."

128. Artikel 494 ska ersättas med följande:

"Artikel 494

Övergångsbestämmelser – krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Under perioden 27 juni 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 92a, ett institut som försatts i resolution och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant, vid varje tidpunkt uppfylla följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

- a) En riskbaserad kvot på 16 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala riskexponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.
- b) En icke riskbaserad kvot på 6 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala exponeringsmåt som avses i artikel 429.4.

2. Under perioden 27 juni 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 72b.3, den omfattning i vilken sådana kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 får inkluderas i kvalificerade skulder motsvara 2,5 % av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

3. Genom undantag från artikel 72b.3 ska skulderna, till dess att resolutionsmyndigheten för första gången bedömer att villkoren som fastställs i led c i den punkten är uppfyllda, räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som till och med den 31 december 2021 inte överstiger 2,5 %, och därefter 3,5 %, av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, förutsatt att skulderna fullgör villkoren som fastställs i artikel 72b.3 a och b.”

129. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 494a

Tillämpning av äldre regler avseende emissioner via specialföretag för värdepapperisering

1. Genom undantag från artikel 52 ska sådana kapitalinstrument som inte getts ut direkt av instituten räknas som primärkapitaltillskottsinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Villkoren i artikel 52.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.
- b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- c) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren som fastställs i denna punkt.

2. Genom undantag från artikel 63 ska sådana kapitalinstrument som inte getts ut direkt av instituten räknas som supplementärkapitalinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Villkoren som fastställs i artikel 63.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.
- b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.
- c) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren som fastställs i denna punkt.

Artikel 494b

Tillämpning av äldre regler avseende kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument

1. Genom undantag från artiklarna 51 och 52 får instrument som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som primärkapitaltillskottsinstrument senast till och med den 28 juni 2025 om de uppfyller villkoren som fastställs i artiklarna 51 och 52, med undantag av de villkor som avses i artikel 52.1 p, q och r.

2. Genom undantag från artiklarna 62 och 63 får instrument som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som supplementärkapitalinstrument senast till och med den 28 juni 2025 om de uppfyller villkoren i artiklarna 62 och 63, med undantag av de villkor som avses i artikel 63 n, o och p.

3. Genom undantag från artikel 72a.1 a får skulder som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som kvalificerade skuldposter om de uppfyller villkoren i artikel 72b, med undantag av de villkor som avses i artikel 72b.2 leden b ii och f–m.”

130. Artikel 497 ska ersättas med följande:

”Artikel 497

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter

1. Om en central motpart från tredjeland ansöker om godkännande i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 får instituten betrakta denna centrala motpart som en kvalificerad central motpart från och med det datum då den lämnade in sin ansökan om godkännande till Esma, till och med ett av följande datum:

- a) Om kommissionen redan har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad och denna genomförandeakt har trätt i kraft: två år efter dagen då ansökan lämnades in.

- b) Om kommissionen ännu inte har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad eller om denna genomförandeakt ännu inte har trätt i kraft: det av följande datum som infaller först:
- i) Två år efter dagen för genomförandeaktens ikraftträdande.
 - ii) För centrala motparter som lämnade in ansökan efter den 27 juni 2019: två år efter dagen då ansökan lämnades in.
 - iii) För de centrala motparter som lämnade in ansökan före den 27 juni 2019: 28 juni 2021.

2. Om en sådan central motpart som avses i punkt 1 i denna artikel, fram till utgången av den tidsfrist som anges i den punkten, inte har en obeståndsfond och inte har något bindande arrangemang med sina clearing-medlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den vore förfinansierade bidrag, ska institutet ersätta formeln för beräkning av kapitalbaskravet i artikel 308.2 med följande formel:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM} ; 8 \% \cdot 2 \% \cdot IM_i \right\}$$

där

K_{CM_i} = kapitalbaskravet,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital som meddelats institutet av den kvalificerade centrala motparten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_{CCP} = den centrala motpartens förfinansierade finansiella resurser som meddelats institutet av motparten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

i = index som anger clearingmedlemmen,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten, och

IM = det totala värdet av den initiala marginalsäkerhet som den centrala motparten rapporterat till institutet i enlighet med artikel 89.5a i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Om det under exceptionella omständigheter, för att undvika störningar på internationella finansmarknader, är nödvändigt och proportionellt, får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut för att förlänga övergångsbestämmelserna i punkt 1 i denna artikel en gång, med tolv månader."

131. I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Bestämmelserna om kapitalbaskrav i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga 1 till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av direktiv 2004/39/EG."

132. Artikel 499.3 ska utgå.

133. Artiklarna 500 och 501 ska ersättas med följande:

"Artikel 500

Justeringar för massiva försäljningar

1. Genom undantag från artikel 181.1 a får ett institut justera sina LGD-estimat genom att helt eller delvis räkna av effekten av massiva försäljningar av fallerade exponeringar på realiserade LGD-värden upp till skillnaden mellan de genomsnittliga skattade LGD-värden för jämförbara fallerade exponeringar som inte har realiserats slutgiltigt och de genomsnittliga realiserade LGD-värdena, inbegripet på grundval av de förluster som realiserats på grund av de massiva försäljningarna, så snart samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet har underrättat den behöriga myndigheten om en plan med angivande av omfattningen av, sammansättningen av och datumen för försäljningarna av fallerade exponeringar.

- b) Datumen för försäljningarna av fallerade exponeringar infaller efter den 23 november 2016 men senast den 28 juni 2022.
- c) Det kumulativa värde av fallerade exponeringar som sålts sedan datumet för den första försäljningen i enlighet med den plan som avses i led a har överskridit 20 % av det kumulativa värdet av alla observerade fallissemang från och med datumet för den första försäljningen som avses i leden a och b.

Den justering som avses i första stycket får enbart utföras till och med den 28 juni 2022, och dess effekter får vara lika länge som de motsvarande exponeringarna ingår i institutets egna LGD-estimat.

2. Institutet ska underrätta den behöriga myndigheten utan dröjsmål när det villkor som fastställs i punkt 1 c är uppfyllt."

Artikel 501

Justering för riskvägda icke-fallerade exponeringar mot små och medelstora företag

1. Institutet ska justera de riskvägda exponeringsbeloppen (RWEA) för icke-fallerade exponeringar mot ett litet eller medelstort företag, vilka beräknas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, enligt följande formel:

$$RWEA^* = RWEA \cdot \frac{\min\{E^*; EUR 2\,500\,000\} \cdot 0,7619 + \max\{E^* - EUR 2\,500\,000; 0\} \cdot 0,85}{E^*}$$

där

RWEA* = RWEA justerat med en stödfaktor för små och medelstora företag, och

E* = Det totala skuldbeloppet till institutet, dess dotterföretag, moderföretag och andra dotterföretag till dessa moderföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, men exklusive fordringar eller villkorade fordringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter, av det lilla eller medelstora företaget eller gruppen av kunder med anknytning till det lilla eller medelstora företaget.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

- a) Exponeringen mot ett litet eller medelstort företag inkluderas i hushålls- eller företagsklassen eller är säkrad genom panträtt i fast egendom.
- b) Små och medelstora företag ska definieras i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG (*); bland de kriterier som förtecknas i artikel 2 i bilagan till den rekommendationen ska enbart årsomsättningen beaktas.
- c) Institutet ska vidta rimliga åtgärder för att korrekt bestämma E* och erhålla den information som krävs under b.

(* Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)."

134. Följande artikel ska införas:

"Artikel 501a

Justeringar av kapitalbaskraven för kreditrisken för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster

1. Kapitalkrav för kreditrisk som beräknas i enlighet med del III avdelning II ska multipliceras med en faktor på 0,75, förutsatt att exponeringen uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Exponeringen ingår antingen i klassen för företagsexponeringar eller i tillgångsklassen specialutlåning, med undantag för fallerande tillgångar.
- b) Exponeringen är mot en enhet som är särskilt inrättad för att finansiera eller driva fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster.

- c) Finansieringskällan för återbetalningen av lånet utgörs till minst två tredjedelar av beloppet av den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet, eller av subventioner, bidrag eller finansiering som tillhandahålls av en eller fler av de enheter som förtecknas i punkt 2 leden b i och b ii.
- d) Gälldenären kan fullgöra sina finansiella åtaganden även under starkt stressade förhållanden, som är relevanta för projektets risk.
- e) Gälldenärens kassaflöden är förutsägbara och täcker alla framtida låneåterbetalningar under lånets löptid.
- f) Exponeringens återfinansieringsrisk är låg eller har reducerats på lämpligt sätt med beaktande av eventuella subventioner eller bidrag eller eventuellt finansiering som tillhandahålls av en eller fler av de enheter som förtecknas i punkt 2 leden b i och b ii.
- g) De avtalsmässiga arrangemangen ger långivarna ett omfattande skydd, inbegripet följande:
- i) Om gälldenärens inkomster inte utgörs av betalningar från ett stort antal användare ska de avtalsmässiga arrangemangen innehålla bestämmelser som effektivt skyddar långivare mot förluster som uppstår till följd av att projektet avslutas av den part som åtagit sig att köpa de varor eller tjänster som gälldenären tillhandahåller.
 - ii) Gälldenären har tillräckliga reservfonder helt i kontanter eller andra finansiella arrangemang med högt rankade garantigivare för att täcka kraven på reserver för oförutsedda utgifter och rörelsekapital under hela livslängden för de tillgångar som avses i led b i denna punkt.
 - iii) Långivarna har betydande kontroll över tillgångarna och den inkomst som gälldenären genererar.
 - iv) Långivarna har, i den omfattning som tillämplig rätt medger, säkerheter i tillgångar och avtal som är kritiska för infrastrukturbranschen eller alternativa mekanismer på plats för att säkra sina positioner.
 - v) Eget kapital ställs som säkerhet till långivarna så att de har möjlighet att ta kontroll över enheten om den fallerar.
 - vi) Användningen av nettokassaflöden från den löpande verksamheten efter obligatoriska betalningar från projektet i andra syften än att betala skulder är begränsad.
 - vii) Det finns kontraktsmässiga begränsningar avseende gälldenärens möjligheter att bedriva verksamhet som kan vara till nackdel för långivaren, inbegripet begränsningar som innebär att nya skuldinstrument inte får emitteras utan befintliga kreditgivares medgivande.
- h) Förpliktelsen är prioriterad före alla andra fordringar utom lagstadgade fordringar och fordringar från motparter för derivat.
- i) Om gälldenären befinner sig i konstruktionsfasen ska följande kriterier uppfyllas av investeraren, och om det finns mer än en investerare ska följande kriterier uppfyllas av en grupp av investerare som helhet:
- i) Investerarna har tidigare framgångsrikt övervakat infrastrukturprojekt samt har finansiell styrka och relevant sakkunskap.
 - ii) Investerarna har en låg fallissemangsrisk, alternativt föreligger en låg risk för betydande förluster för gälldenären om investerarna fallerar.
 - iii) Det finns lämpliga mekanismer för att sammanjämka investerarnas och långivarnas intressen.
- j) Gälldenären har tillräckliga skyddsåtgärder för att säkerställa att projektet slutförs i enlighet med specifikationer, budget eller datum för slutförande, inbegripet starka slutförandegarantier eller medverkan av en erfaren leverantör och lämpliga avtalsbestämmelser för avtalsvite.
- k) Om driftsriskerna är betydande hanteras de korrekt.
- l) Gälldenären använder beprövad teknik och konstruktion.
- m) Alla nödvändiga tillstånd och godkännanden har erhållits.

- n) Gälldenären använder endast derivat i riskreduceringssyfte.
- o) Gälldenären har bedömt huruvida de finansierade tillgångarna bidrar till följande miljömässiga mål:
- i) Begränsning av klimatförändringar.
 - ii) Klimatanpassning.
 - iii) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
 - iv) Övergång till en cirkulär ekonomi, förebyggande och återvinning av avfall.
 - v) Förebyggande och begränsning av föroreningar.
 - vi) Skydd av sunda ekosystem.
2. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de kassaflöden som genereras endast anses förutsägbara om en betydande del av inkomsterna uppfyller följande kriterier:
- a) Ett av följande kriterier är uppfyllt:
- i) Intäkterna är tillgänglighetsbaserade.
 - ii) Intäkterna omfattas av en avkastningsreglering.
 - iii) Intäkterna omfattas av ett take-or-pay-avtal.
 - iv) Nivån på produktionen eller användningen och prisnivån ska var och en för sig uppfylla följande kriterier:
 - De ska vara reglerade.
 - De ska vara fastställda i avtal.
 - De ska till följd av låg efterfrågerisk vara tillräckligt förutsägbara.
- b) Om gälldenärens intäkter inte hänför sig till ett stort antal användare ska den part som åtar sig att köpa de varor eller tjänster som gälldenären tillhandahåller vara en av följande:
- i) en centralbank, en nationell regering, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, förutsatt att de har åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artiklarna 114 och 115 eller som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - ii) Ett offentligt organ som åsatts en riskvikt på högst 20 % i enlighet med artikel 116 eller som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - iii) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2.
 - iv) En internationell organisation enligt artikel 118.
 - v) Ett företag som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - vi) En enhet som kan ersättas utan att det leder till en betydande förändring av intäktsnivåerna eller till en betydande ändring av tidpunkten för intäkterna.
3. Instituterna ska var sjätte månad rapportera till de behöriga myndigheterna om det totala exponeringsbeloppet mot infrastrukturprojektheter, beräknat i enlighet med punkt 1 i denna artikel.
4. Kommissionen ska senast den 28 juni 2022 rapportera om hur de kapitalbaskrav som fastställs i denna förordning har påverkat utlåning till infrastrukturprojektheter och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.
5. Vid tillämpning av punkt 4 ska EBA förelägga kommissionen följande:
- a) En analys av utvecklingen av trender och villkor på marknaderna för infrastrukturutlåning och projektfinansiering under den period som avses i punkt 4.

- b) En analys av den effektiva risken hos de enheter som avses i punkt 1 b under en fullständig konjunkturcykel.
- c) Uppgifter om hur kapitalbaskravet i denna förordning överensstämmer med resultaten av analysen enligt leden a och b i denna punkt.

Artikel 501b

Undantag från rapporteringskrav

Genom undantag från artikel 430 får en behörig myndighet under perioden mellan dagen då de relevanta bestämmelserna i denna förordning börjar tillämpas och det första överföringsdatumet för rapporter som specificeras i de tekniska standarder för genomförande som avses i den artikeln frångå kravet att rapportera information i det format som fastställts i mallarna i den genomförandeakt som avses i artikel 430.7, om dessa mallar inte har uppdaterats för att återspegla bestämmelserna i denna förordning.”

135. I del tio ska följande artikel införas efter avdelning II: RAPPORTER OCH GRANSKNINGAR

”Artikel 501c

Tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på miljömässiga och/eller sociala mål

EBA ska efter samråd med ESRB, på basis av tillgängliga data och slutsatserna från kommissionens högnivågrupp om hållbar finansiering, bedöma huruvida det skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på tillgångar eller verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål. EBA ska framför allt bedöma följande:

- a) Metoder för bedömning av den effektiva risken hos exponeringar med avseende på tillgångar eller verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål jämfört med risken hos annan exponering.
- b) Utarbetandet av lämpliga kriterier för bedömning av fysiska risker och övergångsrisiker, inbegripet risker i samband med avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.
- c) De effekter som en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på tillgångar och verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål kan komma att få för den finansiella stabiliteten och bankernas utlåning i unionen.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 28 juni 2025

På grundval av den rapporten ska kommissionen, om det är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet.”

136. Följande artikel ska införas:

”Artikel 504a

Innehav av kvalificerade skuldinstrument

Senast den 28 juni 2022 ska EBA rapportera till kommissionen om beloppen och fördelningen av innehav av kvalificerade skuldinstrument bland institut som identifierats som globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut och om potentiella hinder för resolution och spridningsrisken i samband med dessa innehav.

På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen senast den 28 juni 2023 rapportera till Europaparlamentet och rådet om den lämpliga behandlingen av sådana innehav, åtföljt av ett lagstiftningsförslag om så är lämpligt.”

137. Artikel 507 ska ersättas med följande:

”Artikel 507

Stora exponeringar

1. EBA ska övervaka tillämpningen av undantagen i artikel 390.6 b, artikel 400.1 f–m och artikel 400.2 a, c–g, i, j och k och senast den 28 juni 2021 lämna in en rapport till kommissionen med en bedömning av vilken kvantitativ påverkan ett upphävande eller en begränsning av dessa undantag skulle ha. Rapporten ska för vart och ett av undantagen i dessa artiklar särskilt bedöma

- a) antalet stora exponeringar i varje medlemsstat som omfattas av undantaget,
- b) antalet institut i varje medlemsstat som använder undantaget,
- c) det aggregerade exponeringsbelopp som undantas i varje medlemsstat.

2. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av de undantag som avses i artiklarna 390.4 och 401.2 beträffande metoderna för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, och i synnerhet behovet av att beakta ändringar av internationella standarder där metoderna för denna beräkning fastställs.”

138. I artikel 510 ska följande punkter läggas till:

”4. EBA ska övervaka det belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som hänger samman med de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten, i synnerhet den framtida finansieringsrisken för dessa derivatkontrakt enligt artiklarna 428s.2 och 428at.2, och senast den 28 juni 2024 lämna in en rapport till kommissionen om möjligheten att anta en högre faktor för beräkning av stabil finansiering eller ett mer riskkänsligt mått. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

- a) Möjligheten att skilja mellan derivatkontrakt med respektive utan ställda marginalsäkerheter.
- b) Möjligheten att upphäva, höja eller ersätta kravet i artiklarna 428s.2 och 428at.2.
- c) Möjligheten att på ett mer övergripande sätt ändra behandlingen av derivatkontrakt vid beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten, enligt artiklarna 428d, 428k.4 och 428s.2, artikel 428ag a och b, artiklarna 428ah.2, 428al.4 och 428at.2 och artikel 428ay a och b för att bättre fånga upp den finansieringsrisk som är förbunden med dessa kontrakt under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.
- d) De föreslagna ändringarnas påverkan på beloppet av stabil finansiering som krävs för institutens derivatkontrakt.

5. Om internationella standarder påverkar behandlingen av derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ska kommissionen, vid behov och med beaktande av den rapport som avses i punkt 4, ändringarna av internationella standarder samt mångfalden inom banksektorn i unionen, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur behandlingen av bestämmelserna om derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV kan ändras för att bättre beakta de finansieringsrisker som är kopplade till de transaktionerna.

6. EBA ska övervaka vilket belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som är kopplad till transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet de tillgångar som mottagits eller givits i dessa transaktioner, och till transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, och senast den 28 juni 2023 lämna in en rapport till kommissionen om hur lämplig denna behandling är. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

- a) möjligheten att tillämpa högre eller lägre stabila nettofinansieringsfaktorer på transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder och på transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid kortare än sex månader med finansiella kunder, för att bättre ta hänsyn till deras finansieringsrisk under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv och till potentiella spridningseffekter mellan finansiella kunder,

- b) möjligheten att tillämpa behandlingen i artikel 428r.1 g på transaktioner för värdepappersfinansiering för vilka säkerhet ställs i form av andra typer av tillgångar,
- c) möjligheten att tillämpa stabila finansieringsfaktorer på poster utanför balansräkningen som används i transaktioner för värdepappersfinansiering som ett alternativ till behandlingen i artikel 428p.5,
- d) lämpligheten i den asymmetriska behandlingen mellan skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader där långivarna är finansiella kunder, som omfattas av en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % i enlighet med artikel 428k.3 c, och tillgångar som uppstår från transaktioner med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder som omfattas av ett krav på en faktor för stabil finansiering på 0 %, 5 % eller 10 % i enlighet med artiklarna 428r.1 g, 428s.1 c och 428v b,
- e) den effekt som införandet av högre eller lägre faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering för transaktioner för värdepappersfinansiering, i synnerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, har på marknadslikviditeten för de tillgångar som erhållits som säkerhet i de transaktionerna, särskilt för stats- och företagsobligationer,
- f) den effekt som de föreslagna ändringarna har på det stabila finansieringsbelopp som krävs för dessa instituts transaktioner för värdepappersfinansiering med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder där statsobligationer erhålls som säkerhet i de transaktionerna.
7. Senast den 28 juni 2024 ska kommissionen, vid behov och med beaktande av den rapport som avses i punkt 6, eventuella internationella standarder och mångfalden inom banksektorn i unionen, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur en ändring kan göras av bestämmelserna om behandlingen av transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet de tillgångar som mottagits eller givits i de transaktionerna, samt av behandlingen av transaktioner utan säkerhet med en kortare löptid än sex månader med finansiella kunder, för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den anser detta lämpligt med tanke på effekten av befintlig behandling av institutens stabila nettofinansieringskvot och för att bättre ta hänsyn till finansieringsrisken i de transaktionerna.
8. Senast den 28 juni 2025 ska de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som tillämpas på de transaktioner som avses i artiklarna 428r.1 g, 428s.1 c och 428v b höjas från 0 % till 10 %, från 5 % till 15 % respektive från 10 % till 15 % såvida inte annat anges i en lagstiftningsakt som antagits på grundval av ett förslag från kommissionen i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.
9. EBA ska övervaka det belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som hänger samman med instituts innehav av värdepapper för att säkra derivatkontrakt. EBA ska rapportera om behandlingens lämplighet senast den 28 juni 2023. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:
- a) Behandlingens eventuella inverkan på investerarnas förmåga att åstadkomma exponering mot tillgångar och behandlingens inverkan på kredittillgången i kapitalmarknadsunionen.
- b) Möjligheten att tillämpa justerade krav avseende stabil finansiering på värdepapper som innehas för att säkra derivat som antingen helt eller delvis finansieras genom initial marginalsäkerhet.
- c) Möjligheten att tillämpa justerade krav avseende stabil finansiering på värdepapper som innehas för att säkra derivat som inte finansieras genom initial marginalsäkerhet.
10. Senast den 28 juni 2023 eller ett år efter en överenskommelse om internationella standarder som utarbetats av BCBS, beroende på vilket som infaller först, ska kommissionen, om så är lämpligt och med beaktande av den rapport som avses i punkt 9, eventuella internationella standarder som utarbetats av BCBS, mångfalden inom unionens banksektor och kapitalmarknadsunionens syften, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur man skulle kunna ändra bestämmelserna om behandlingen av institutens innehav av värdepapper för att säkra derivatkontrakt för beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den anser detta lämpligt med tanke på den befintliga behandlingens inverkan på institutens stabila nettofinansieringskvot och för att ta bättre hänsyn till den finansieringsrisk som hänger samman med dessa transaktioner.
11. EBA ska bedöma huruvida det skulle vara motiverat att sänka faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar som används för att tillhandahålla clearing- och avvecklingstjänster för ädelmetaller såsom guld, silver, platina och palladium eller tillgångar som används för att tillhandahålla finansieringstransaktioner för ädelmetaller såsom guld, silver, platina och palladium med en löptid på 180 dagar eller mindre. EBA ska överlämna sin rapport till kommissionen senast den 28 juni 2021."

139. Artikel 511 ska ersättas med följande:

"Artikel 511

Bruttosoliditet

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om huruvida

- a) det är lämpligt att införa ett påslag på bruttosoliditetskravet för andra systemviktiga institut, och
- b) definitionen och beräkningen av det sammanlagda exponeringsmåttet som avses i artikel 429.4, inbegripet behandlingen av centralbanksreserver, är lämplig.

2. För den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder. Den rapporten ska om så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag."

140. Artikel 513 ska ersättas med följande:

"Artikel 513

Makrotillsynsregler

1. Senast den 30 juni 2022 och vart femte år därefter ska kommissionen, efter att ha samrått med ESRB och EBA, se över huruvida makrotillsynsreglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är tillräckliga för att minska systemriskerna i sektorer, regioner och medlemsstater och bland annat bedöma

- a) huruvida de nuvarande verktygen för makrotillsyn i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU är verksamma, effektiva och genomblickbara,
- b) huruvida täckningen och de tänkbara graderna av överlappning mellan de olika verktygen för makrotillsyn mot liknande risker i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är adekvata och vid behov föreslå nya makrotillsynsregler,
- c) hur internationellt överenskomna standarder för systemviktiga institut samspelar med bestämmelserna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, och vid behov föreslå nya regler, med beaktande av dessa internationellt överenskomna standarder,
- d) huruvida andra typer av instrument, såsom låntagarbaserade instrument, bör läggas till de verktyg för makrotillsyn som föreskrivs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU för att komplettera kapitalbaserade instrument och möjliggöra harmoniserad användning av instrumenten på den inre marknaden, med beaktande av huruvida harmoniserade definitioner av dessa instrument samt rapportering av respektive data på unionsnivå ska vara en förutsättning för införandet av sådana instrument,
- e) huruvida det krav på bruttosoliditetsbuffert som avses i artikel 92.1a bör utvidgas till systemviktiga institut som inte är globala systemviktiga institut, huruvida dess kalibrering bör skilja sig från kalibreringen för globala systemviktiga institut samt huruvida dess kalibrering bör vara beroende av institutets systemvikt,
- f) huruvida de nuvarande frivilliga ömsesidiga makrotillsynsätgarderna bör omvandlas till obligatorisk ömsesidighet och huruvida den nuvarande ESRB-ramen för frivillig ömsesidighet är en lämplig grund för detta,
- g) hur behöriga makrotillsynsmyndigheter inom unionen och på nationell nivå kan förses med verktyg för att hantera nya systemriskerna som uppstår från exponering av kreditinstitut utanför banksektorn, framför allt på derivat- och värdepappersfinansieringsmarknaderna och inom kapitalförvaltnings- och försäkringssektorn.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 och vart femte år därefter, på grundval av samråd med ESRB och EBA, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i punkt 1 och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet."

141. Artikel 514 ska ersättas med följande:

"Artikel 514

Metod för beräkningen av exponeringsvärdet för derivattransaktioner

1. EBA ska senast den 28 juni 2023 rapportera till kommissionen om inverkan och den relativa kalibreringen av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5 för beräkning av exponeringsvärdena för derivattransaktioner.
2. På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av de metoder som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5."

142. Följande artikel ska införas:

"Artikel 518a

Översyn av korsvisa fallissemangsklausuler

Senast den 28 juni 2022 ska kommissionen se över och bedöma huruvida det är lämpligt att kvalificerade skulder kan skrivas ned utan att korsvisa fallissemangsklausuler i andra kontrakt utlöses, i syfte att i största möjliga utsträckning effektivisera skuldnedskrivningsverktyget och bedöma huruvida en bestämmelse som utesluter korsvisa fallissemangsklausuler som avser kvalificerade skulder bör ingå i de villkor eller kontrakt som reglerar andra skulder. Översynen och bedömningen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag."

143. Följande artikel ska införas:

"Artikel 519b

Kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. Senast den 30 september 2019 ska EBA lämna en rapport om hur internationella standarder för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk påverkar instituten i unionen.
2. Senast den 30 juni 2020 ska kommissionen, med beaktande av resultaten av den rapport som avses i punkt 1 och de internationella standarder och metoder som beskrivs i del tre, avdelning IV, kapitel 1a och 1b, till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport och ett lagförslag, om så är lämpligt, om hur man internationella standarder om lämpliga kapitalbaskrav för marknadsrisk ska genomföras."

144. I del tio ska följande avdelning införas:

"AVDELNING IIA

GENOMFÖRANDE AV REGLER

Artikel 519c

Verktyg för efterlevnad

1. EBA ska utveckla ett elektroniskt verktyg vars syfte ska vara att förenkla institutens efterlevnad av denna förordning och av direktiv 2013/36/EU samt av sådana tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antagits för genomförandet av denna förordning och det direktivet.
2. Det verktyg som avses i punkt 1 ska åtminstone göra det möjligt för instituten att
 - a) snabbt identifiera de bestämmelser som är relevanta för institutet med tanke på dess storlek och affärsmodell,
 - b) följa de ändringar som görs i lagstiftningsakter och i relaterade genomförandebestämmelser, riktlinjer och mallar."

145. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 50a ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. En central motpart ska beräkna sitt hypotetiska kapital på följande sätt:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitalrelation}$$

där

K_{CCP} = hypotetiskt kapital,

i = index som anger clearingmedlemmen,

EAD_i = den centrala motpartens exponeringsbelopp mot clearingmedlem i , inbegripet clearingmedlemmens egna transaktioner med den centrala motparten, kundtransaktioner som garanteras av clearingmedlemmen och värdet av alla säkerheter som ställts till den centrala motparten, inbegripet clearingmedlemmens förfinansierade bidrag, mot de transaktionerna, till obeståndsfonden, med avseende på värderingen vid slutet av tillsynsrapporteringsperioden innan den marginalsäkerhet som krävs för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats,

RW = en riskvikt på 20 %, och

kapitalkvot = 8 %".

2. Artikel 50b ska ersättas med följande:

"Artikel 50b

Allmänna regler för beräkning av K_{CCP}

Vid beräkning av K_{CCP} enligt artikel 50a.2 ska följande bestämmelser tillämpas:

a) Centrala motparter ska beräkna värdet av de exponeringar de har mot sina clearingmedlemmar på följande sätt:

i) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 a och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet i enlighet med den metod som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3 i den förordningen genom att använda en marginalriskperiod på 10 bankdagar.

ii) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet (EAD) i enlighet med följande formel:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

där

EAD_i = exponeringsvärdet,

i = index som anger clearingmedlemmen,

$EBRM_i$ = exponeringsvärdet före riskbegränsning, vilket är lika med den centrala motpartens exponeringsvärde mot clearingmedlem i till följd av alla kontrakt och transaktioner med denna clearingmedlem, beräknat utan beaktande av den säkerhet som ställts av denna clearingmedlem,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten,

DF_i = clearingmedlem i s förfinansierade bidrag till obeståndsfonden.

Alla värden i denna formel ska avse värderingen vid slutet av dagen innan den marginalsäkerhet som krävs för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats.

- iii) Vid sådana situationer som avses i artikel 301.1 andra stycket tredje meningen i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet för de transaktioner som avses i första meningen i det stycket i enlighet med formeln i led a ii) i den här artikeln, och fastställa $EBRM_i$ i enlighet med del tre avdelning V i den förordningen.
- b) Nettningmängderna för institut som omfattas av (EU) nr 575/2013 är desamma som de som definieras i artikel 272.4 i den förordningen.
- c) En central motpart som har exponeringar mot en eller flera centrala motparter ska behandla dessa exponeringar som om de vore exponeringar mot clearingmedlemmar och ta med eventuella marginalsäkerheter eller förfinansierade bidrag som erhållits från dessa centrala motparter i beräkningen av K_{CCP} .
- d) En central motpart som har ett bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska vid beräkningen enligt punkt 1 betrakta denna initiala marginalsäkerhet som förfinansierade bidrag och inte som en initial marginalsäkerhet.
- e) Om en säkerhet hålls för ett konto som innehåller mer än en typ av de kontrakt och transaktioner som avses i artikel 301.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de centrala motparterna allokera den initiala marginalsäkerhet som tillhandahållits av deras clearingmedlemmar eller kunder, beroende på vad som är tillämpligt, proportionerligt i förhållande till de fallerade exponeringarna för respektive typ av kontrakt och transaktioner som beräknas i enlighet med led a i denna punkt, utan att ta med den initiala marginalsäkerheten i beräkningen.
- f) Centrala motparter som har mer än en obeståndsfond ska utföra beräkningen för var och en av obeståndsfonderna separat.
- g) Om en clearingmedlem tillhandahåller kundclearingtjänster, och clearingmedlemmens transaktioner och säkerheter hålls på underkonton som är separerade från de för clearingmedlemmens egna affärsverksamhet ska den centrala motparten utföra beräkningen för EAD_i för varje underkonto separat, och beräkna clearingmedlemmens totala EAD_i som summan av fallerade exponeringar på kundens underkonton och fallerade exponeringar på underkonton i förhållande till clearingmedlemmens affärsverksamhet.
- h) Om DF_i inte är delat mellan kundens underkonton och clearingmedlemmens underkonton för den egna affärsverksamheten ska de centrala motparterna, vid tillämpning av led f, allokera DF_i per underkonto enligt respektive del som den initiala marginalsäkerheten för det underkontot har i förhållande till den totala initiala marginalsäkerhet som clearingmedlemmen ställt eller som ställts för clearingmedlemmens räkning.
- i) Centrala motparter får inte utföra beräkningarna enligt artikel 50a.2 om obeståndsfonderna endast omfattar kontanttransaktioner.
- Vid tillämpning av led a ii) i denna artikel ska den centrala motparten använda den metod som anges i artikel 223 i förordning (EU) nr 575/2013 med de schabloniserade volatilitetsjusteringar som anges i artikel 224 i den förordningen för att beräkna exponeringsvärdet."

3. I artikel 50c.1 ska leden d och e utgå.

4. I artikel 50d ska led c utgå.

5. I artikel 89 ska punkt 5a ersättas med följande:

"5a. Under den övergångsperiod som anges i artikel 497 i förordning (EU) nr 575/2013 ska en central motpart som avses i den artikeln, i den information som den ska rapportera i enlighet med artikel 50c.1 i den här förordningen rapportera det totala värdet av den initiala marginalsäkerhet, enligt definitionen i artikel 4.1.140 i förordning (EU) nr 575/2013, som den har erhållit från sina clearingmedlemmar, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten har ingen obeståndsfond.
- b) Den centrala motparten har inte något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller delar av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från dessa clearingmedlemmar som om den vore förfinansierade bidrag."

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 28 juni 2021, med de undantag som förtecknas i punkterna 3–8.
3. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med 27 juni 2019.
 - a) Led 1 som innehåller bestämmelserna om tillämpningsområde och om tillsynsbefogenheter.
 - b) Led 2 som innehåller definitionerna, såvida de inte enbart avser bestämmelser som i enlighet med denna artikel gäller från och med ett annat datum i enlighet med denna artikel, varvid de ska gälla från och med detta andra datum.
 - c) Leden 3 b, 6 c, 8, 9 avseende artikel 13 i förordning (EU) nr 575/2013, led 12, avseende artikel 18.1 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013, leden 14–17, 19–44, 47, 128 och 129 som innehåller bestämmelserna om kapitalbas och bestämmelserna om införande av de nya kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder.
 - d) Led 9 avseende de bestämmelser om effekten av nya värdepapperiseringsregler, som fastställs i artikel 14 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - e) Led 57, som innehåller bestämmelserna om riskvikter för multilaterala utvecklingsbanker, och led 58, som innehåller bestämmelserna om riskvikterna för internationella organisationer.
 - f) Led 53, avseende artikel 104b i förordning (EU) nr 575/2013, leden 89 och 90, led 118, avseende artikel 430b i förordning (EU) nr 575/2013, och led 124 som innehåller bestämmelserna om rapporteringskraven för marknadsrisker.
 - g) Led 130 som innehåller bestämmelserna om kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter.
 - h) Led 133, avseende bestämmelserna om massiva försäljningar som avses i artikel 500 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - i) Led 134, avseende artikel 501b i förordning (EU) nr 575/2013, som innehåller bestämmelserna om undantag från rapportering.
 - j) Led 144 som innehåller bestämmelserna om verktyget för efterlevnad.
 - k) De bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna eller ESRB lägger fram förslag till tekniska standarder och rapporter för kommissionen, de bestämmelser i denna förordning som kräver att kommissionen utarbetar rapporter samt de bestämmelser i denna förordning som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeakter, de bestämmelser om översyn och lagstiftningsförslag och de bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärdar riktlinjer, nämligen leden 2 b, led 12 avseende artikel 18.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 18 b, led 31, avseende artikel 72b.7 i förordning (EU) nr 575/2013, led 38, avseende artikel 78a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, led 57 b, led 60, avseende artikel 124.4 och 124.5 i förordning (EU) nr 575/2013, led 63, avseende artikel 132a.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 67, avseende artikel 164.8 och 164.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 74, avseende artiklarna 277.5 och 279a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, led 89, avseende artikel 325.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 90, avseende artikel 325u.5, 325w.8, 325ap.3, 325az.8 och 325az.9, 325bd.7, 325be.3, 325bf.9, 325bg.4, 325bh.3, 325bk.3, 325bp.12 i förordning (EU) nr 575/2013, led 93, avseende artikel 390.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 94, led 96 avseende artikel 394.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 98 b, led 104, avseende artikel 403.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 109 b, led 111 b, led 118, avseende artiklarna 430.7 och 430.8, 430b.6 och 430c i förordning (EU) nr 575/2013, led 119, avseende artiklarna 432.1 och 431.2 och 434a i förordning (EU) nr 575/2013, led 123, led 124, led 125, led 134, avseende artikel 501a.4 och 501a.5 i förordning (EU)

nr 575/2013, led 135, led 136, led 137, led 138, led 139, led 140, led 141, avseende artikel 514.1 i förordning (EU) nr 575/2013, led 142 och led 143.

Utan att det påverkar första stycket led f, ska bestämmelserna om offentliggörande och om rapportering tillämpas från och med dagen för tillämpning av det krav som offentliggörandet eller rapporteringen rör.

4. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med den 28 december 2020.

a) Leden 6 a, 6 b och 6 d, 7 samt 12, avseende artikel 18.1 första stycket och artikel 18.2–18.8 i förordning (EU) nr 575/2013 som innehåller bestämmelserna om konsoliderad tillsyn.

b) Led 60, som innehåller bestämmelserna om exponeringar genom panträtt i fast egendom, led 67, som innehåller bestämmelserna om förlust vid fallissemang, och led 122 som innehåller bestämmelserna om makrotillsynsrisiker eller systemrisiker identifierade på medlemsstatsnivå.

5. Artikel 1.46 b i denna förordning, som innehåller bestämmelserna om införande av det nya kapitalbaskravet för globalt systemviktiga institut, ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

6. Led 53, avseende artikel 104a i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 1.55 och 1.69, som innehåller bestämmelserna om införande av nya kapitalbaskrav för marknadsrisk, ska tillämpas från och med den 28 juni 2023.

7. Artikel 1.18 i denna förordning, avseende artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, som innehåller bestämmelsen om undantaget från avdrag för försiktigt värderade programvarutillgångar, ska tillämpas från och med tolv månader efter den dag då de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 36.4 i förordning (EU) nr 575/2013 träder i kraft.

8. Artikel 1.126 i denna förordning, som innehåller bestämmelserna om undantag från avdrag av kapitalandelar, ska tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

Bilaga II ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

"e) Ränteoptioner."

2. I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

"d) Valutaoptioner."

3. Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a–e och 2 a–d i denna bilaga avseende andra referensposter eller referensindex. Detta ska som ett minimum avse alla instrument som specificeras i punkterna 4–7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I i direktiv 2014/65/EU vilka inte ingår i punkterna 1 eller 2 i denna bilaga."

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/878

av den 20 maj 2019

om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ antogs som svar på den finanskris som bröt ut 2007–2008. Dessa lagstiftningsåtgärder har avsevärt bidragit till att stärka unionens finansiella system och gjort instituten mer motståndskraftiga mot eventuella framtida chocker. Även om dessa åtgärder var extremt omfattande kom de inte tillräcka med alla identifierade brister som påverkar instituten. Vissa av de ursprungligen föreslagna åtgärderna omfattas dessutom av översynsklausuler eller var inte tillräckligt detaljerade för att möjliggöra ett smidigt genomförande.
- (2) Detta direktiv syftar till att ta itu med problem som rör bestämmelser i direktiv 2013/36/EU som har visat sig vara otydliga och därför har varit föremål för olika tolkningar eller som har visat sig vara alltför betungande för vissa institut. Det innehåller också sådana anpassningar av direktiv 2013/36/EU som krävs efter antagandet av antingen andra relevanta unionsrättsakter, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁶⁾, eller de ändringar som föreslås parallellt av förordning (EU) nr 575/2013. Slutligen kommer de föreslagna ändringarna att bättre anpassa det nuvarande regelverket till den internationella utvecklingen i syfte att främja konsekvens och jämförbarhet mellan olika jurisdiktioner.
- (3) Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag för bankgrupper, och tillsynskraven måste tillämpas på grundval av sådana holdingföretags konsoliderade situation. Eftersom institut

⁽¹⁾ EUT C 34, 31.1.2018, s. 5.⁽²⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

som kontrolleras av sådana holdingföretag inte alltid kan säkerställas att kraven uppfylls på gruppnivå i hela den konsoliderade situationen är det nödvändigt att vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag förs in i det direkta tillämpningsområdet för tillsynsbefogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 för att säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå. Därför bör ett särskilt godkännandeförfarande och direkta tillsynsbefogenheter över vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag fastställas så att det kan säkerställas att sådana holdingföretag kan hållas direkt ansvariga för att säkerställa efterlevnad av tillsynskrav på gruppnivå, utan att de blir föremål för ytterligare tillsynskrav på individuell nivå.

- (4) Godkännandet av och tillsynen över vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag bör inte hindra grupper från att besluta om de särskilda interna arrangemang och den särskilda interna fördelning av uppgifter inom gruppen som de anser vara lämpliga för att säkerställa att kraven på gruppnivå uppfylls, och bör inte hindra direkta tillsynsåtgärder riktade mot de institut inom gruppen som är delaktiga i att säkerställa att tillsynskraven på gruppnivå uppfylls.
- (5) Under vissa omständigheter skulle kunna ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har inrättats för att inneha ägarintressen i företag undantas från godkännande. Även om ett undantaget finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag skulle kunna fatta beslut inom ramen för sin normala verksamhet, bör det inte fatta ledningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut. De behöriga myndigheterna bör när de bedömer efterlevnaden av det kravet ta hänsyn till de tillämpliga kraven enligt den bolagsrätt som det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget omfattas av.
- (6) Den samordnande tillsynsmyndigheten har anförtrots huvudansvaret när det gäller gruppbaserad tillsyn. Det är därför nödvändigt att den samordnande tillsynsmyndigheten är involverad på lämpligt sätt i godkännandet av och tillsynen över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat bör detta godkännande beviljas genom ett gemensamt beslut från dessa två myndigheter. Europeiska centralbanken bör, när den utför sin uppgift att utöva gruppbaserad tillsyn över kreditinstituts moderföretag enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽⁷⁾, också utföra sina uppgifter vad gäller godkännande av och tillsyn över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.
- (7) Kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 (medan kallad *kommissionens rapport av den 28 juli 2016*) visade att vissa av principerna i direktiv 2013/36/EU, nämligen kraven gällande uppskjuten ersättning och utbetalning i instrument, är alltför betungande och inte står i proportion till deras tillsynsmässiga fördelar när de tillämpas på små institut. Den konstaterade på liknande sätt att kostnaden för att tillämpa dessa krav överstiger deras tillsynsmässiga fördelar när det gäller personal med låga nivåer av rörlig ersättning, eftersom sådana rörliga ersättningsnivåer ger svaga eller inga incitament för personalen att ta överdrivna risker. Samtidigt som alla institut, generellt sett, bör vara skyldiga att tillämpa alla principer på alla anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, är det därför nödvändigt att undanta små institut och personer med låga rörliga ersättningsnivåer från de principer om uppskov och utbetalning i instrument som fastställs i direktiv 2013/36/EU.
- (8) Tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för identifiering av sådana små institut samt låga nivåer vad gäller rörlig ersättning är nödvändiga för att säkerställa samstämmighet i tillsynen och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten och ett tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Samtidigt är det lämpligt att ge medlemsstaterna viss flexibilitet att inta ett striktare förhållningssätt om de anser det nödvändigt.
- (9) Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den principen måste tillämpas konsekvent av instituten. De bör därför tillämpa en könsneutral ersättningspolicy.

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (10) Syftet med ersättningskraven är att främja en sund och effektiv riskhantering vid instituten genom att de långsiktiga intressena för både instituten och de anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil (väsentliga risktagare) anpassas till varandra. Samtidigt skulle dotterföretag som inte är institut och som således inte på individuell nivå omfattas av direktiv 2013/36/EU kunna omfattas av andra ersättningskrav enligt de relevanta sektorsspecifika rättsakter som bör ha företräde. Därför bör i regel de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv inte tillämpas på sådana dotterföretag på gruppnivå. I syfte att förhindra eventuellt arbitrage bör dock de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv tillämpas på gruppnivå på personal som är anställd vid dotterföretag som tillhandahåller specifika tjänster, såsom kapitalförvaltning, portföljförvaltning eller fullgörande av order, varigenom denna personal har fått mandat, oavsett formen för detta mandat, att bedriva sådan yrkesutövning som klassificerar dessa anställda som väsentliga risktagare på bankgruppsnivå. Dessa mandat bör inbegripa sådana arrangemang för delegering eller utkontraktering som ingås mellan det dotterföretag där personalen är anställd och ett annat institut i samma grupp. Medlemsstaterna bör inte hindras från att på gruppnivå tillämpa de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal.
- (11) Enligt direktiv 2013/36/EU ska en betydande del, och under alla omständigheter minst 50 %, av all rörlig ersättning bestå av en avvägning av aktier eller motsvarande ägarintressen, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, instrument som är kopplade till institutets aktier eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument, ifall institutet inte är börsnoterat, och, om möjligt, alternativa primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som uppfyller vissa villkor. Denna princip begränsar användningen av instrument som är kopplade till institutets aktier till icke-börsnoterade institut och kräver att börsnoterade institut använder aktier. I kommissionens rapport av den 28 juli 2016 konstaterades att användningen av aktier kan leda till betydande administrativa bördor och kostnader för börsnoterade institut. Samtidigt kan motsvarande tillsynsmässiga fördelar uppnås genom att tillåta att börsnoterade institut använder instrument kopplade till aktier som följer värdet av aktierna. Möjligheten att använda sådana instrument bör därför utvidgas till börsnoterade institut.
- (12) Översynen och utvärderingen bör ta hänsyn till institutens storlek, struktur och interna organisation samt deras verksamhets art, omfattning och komplexitet. När olika institut har likartade riskprofiler, till exempel därför att de har liknande affärsmodeller eller liknande geografisk belägenhet för exponeringar eller därför att de är underställda samma institutionella skyddssystem, bör de behöriga myndigheterna kunna anpassa den metod som används för översyns- och utvärderingsprocessen för att ta hänsyn till de gemensamma kännetecknen och riskerna för institut med sådana likartade riskprofiler. En sådan anpassning bör dock varken förhindra de behöriga myndigheterna från att vederbörligen beakta de specifika risker som påverkar varje institut eller förändra de införda åtgärdernas institutspecifika karaktär.
- (13) Det ytterligare kapitalbaskrav som åläggs av behöriga myndigheter är en viktig pådrivande faktor för ett instituts totala kapitalbasnivå och är relevant för marknadsaktörerna, eftersom nivån på det ålagda ytterligare kapitalbaskravet påverkar den utlösande faktorn för begränsningar av utdelningar, bonusutbetalningar och utbetalningar från primärkapitaltillskottsinstrument. En tydlig definition av de omständigheter under vilka det ytterligare kapitalbaskravet ska åläggas bör tillhandahållas för att säkerställa att reglerna tillämpas konsekvent i alla medlemsstater och för att säkerställa en väl fungerande inre marknad.
- (14) Det ytterligare kapitalbaskrav som ska åläggas av behöriga myndigheter bör fastställas i förhållande till ett instituts specifika situation och vederbörligen motiveras. Ytterligare kapitalbaskrav kan åläggas för att hantera risker eller riskelement som uttryckligen undantas eller inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 endast i den omfattning detta anses nödvändigt mot bakgrund av ett instituts specifika situation. Dessa krav bör i den relevanta rangordningen av kapitalbaskrav placeras över de relevanta minimikraven på kapitalbas och under det kombinerade buffertkravet eller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt. Ytterligare kapitalbaskravs institutspecifika karaktär bör förhindra att de används som ett verktyg för att hantera makrotillsynsrisiker eller systemrisiker. Detta bör dock inte förhindra de behöriga myndigheterna från att, bland annat genom ytterligare kapitalbaskrav, hantera de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana risker som återspeglar inverkan av en viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.
- (15) Kravet på bruttosoliditetsgrad är en parallell bestämmelse till de riskbaserade kapitalbaskraven. Varje ytterligare kapitalbaskrav som åläggs av behöriga myndigheter för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet bör därför läggas till det lägsta kravet på bruttosoliditetsgrad och inte till det lägsta riskbaserade kapitalbaskravet. Vidare bör instituten även kunna använda det kärnprimärkapital som de använder för att uppfylla sina bruttosoliditetskrav för att uppfylla de riskbaserade kapitalbaskraven, inbegripet det kombinerade buffertkravet.

- (16) Det bör vara möjligt för de behöriga myndigheterna att meddela ett institut i form av riktlinjer varje justering av det kapital som överstiger de relevanta minimikraven på kapitalbas, det relevanta ytterligare kapitalbaskravet och, beroende på vad som är tillämpligt, det kombinerade buffertkrav eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt, det kombinerade buffertkrav eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt. Underlåtelse att uppfylla ett sådant mål bör inte utlösa de utdelningsrestriktioner som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU. Eftersom riktlinjerna om ytterligare kapitalbas återspeglar tillsynsmässiga förväntningar, bör direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 varken fastställa obligatoriska informationskrav vad gäller riktlinjerna eller förbjuda de behöriga myndigheterna från att begära att riktlinjerna görs tillgängliga. Om ett institut upprepade gånger underlåter att uppfylla kapitalmålet bör den behöriga myndigheten ha rätt att vidta tillsynsåtgärder och vid behov ålägga ytterligare kapitalbaskrav.
- (17) Bestämmelserna i direktiv 2013/36/EU om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är kopplade till de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013, vilka kräver en längre genomförandeperiod för institutet. För att anpassa tillämpningen av bestämmelserna om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret bör de bestämmelser som krävs för att följa relevanta bestämmelser i detta direktiv tillämpas från och med samma datum som de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.
- (18) I syfte att harmonisera beräkningen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret när institutens interna system för att mäta denna risk inte är tillfredsställande, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten (EBA)), vilken inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010^(*), för utarbetande av en schablonmetod för utvärdering av denna risk. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (19) För att förbättra de behöriga myndigheternas identifiering av de institut som skulle kunna komma att drabbas av alltför stora förluster i sin verksamhet utanför handelslagret till följd av potentiella ändringar i räntesatser, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av EBA. Dessa tekniska tillsynsstandarder bör specificera de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som alla institut måste tillämpa för att beräkna förändringar i det ekonomiska värdet på eget kapital, de allmänna antaganden som instituten måste införliva i sina interna system för att beräkna det ekonomiska värdet på eget kapital och för att fastställa eventuellt behov av specifika kriterier för att identifiera de institut för vilka tillsynsåtgärder skulle kunna komma i fråga till följd av en minskning av nettoräntetäkter beroende på ränteförändringar och vad som utgör en stor minskning. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (20) Bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är nödvändigt för att kunna upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och integritet. Om det framkommer att ett institut är inblandat i penningtvätt och finansiering av terrorism skulle detta kunna få följder för dess bärkraft och för det finansiella systemets stabilitet. Tillsammans med de myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849^(*) spelar de behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation och tillsyn en viktig roll när det gäller att identifiera och beivra brister. Därför bör dessa behöriga myndigheter i sin relevanta tillsynsverksamhet, bland annat översyns- och utvärderingsprocesser, bedömningar av lämpligheten hos institutens styrningsformer, processer och rutiner och bedömningar av lämpligheten hos medlemmarna i ledningsorganet, konsekvent beakta frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism och i enlighet med detta informera de berörda myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt och eventuella resultat samt vid behov vidta tillsynsåtgärder i enlighet med sina befogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Information bör tillhandahållas på grundval av resultat som framkommit i de auktorisations-, godkännande- eller översynsprocesser som dessa behöriga myndigheter ansvarar för och på grundval av den information som mottagits från de myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnaden av direktiv (EU) 2015/849.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (21) En av de viktigaste lärdomarna från finanskrisen i unionen var att det behövs en adekvat institutionell och politisk ram för att förhindra och hantera obalanser inom unionen. Mot bakgrund av den senaste tidens institutionella utveckling i unionen, krävs en omfattande översyn av den politiska ramen för makrotillsyn.
- (22) Direktiv 2013/36/EU bör inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt genomföra åtgärder som är avsedda att öka det finansiella systemets motståndskraft, bland annat men inte enbart genom begränsningar i belåningsgraden, begränsningar av skuldkvoten, begränsningar av skuldbetalningskvoten och andra instrument som är inriktade på utlåningsnormer.
- (23) För att kunna säkerställa att de kontracykliska kapitalbufferterna verkligen återspeglar den risk som banksektorn utsätts för vid en alltför stor kredittillväxt, bör instituten beräkna sina institutspecifika buffertar som det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som tillämpas i de länder där de har sina kreditexponeringar. Varje medlemsstat bör därför utse en myndighet med ansvar för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet för exponeringar i den medlemsstaten. Detta buffertvärde bör beakta ökningarna i kreditgivningsnivåerna och förändringar i kreditgivningen som andel av bruttonationalprodukten (BNP) i den medlemsstaten, liksom andra variabler som är relevanta vid bedömning av risker som hotar finanssystemets stabilitet.
- (24) Utöver en kapitalkonserveringsbuffert och en kontracyklisk kapitalbuffert, bör medlemsstaterna kunna kräva att vissa institut har en systemrisikbuffert för att förhindra och minska makrotillsynsrisiker eller systemrisiker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av direktiv 2013/36/EU, nämligen en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvariga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och den reala ekonomin i en viss medlemsstat. Systemrisikbuffertens värde bör tillämpas på alla exponeringar eller på en grupp av exponeringar och alla institut, eller på en eller flera grupper av institut, om instituten uppvisar liknande riskprofiler i sin affärsverksamhet.
- (25) Det är viktigt att förbättra samordningsmekanismen mellan myndigheterna, säkerställa en tydlig ansvarsfördelning, förenkla aktiveringen av de politiska makrotillsynsverktygen och bredda verktygslådan för makrotillsyn för att säkerställa att myndigheterna snabbt och effektivt kan hantera systemrisiker. Europeiska systemrisiknämnden (ESRB) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽¹⁰⁾ förväntas spela en central roll i samordningen av makrotillsynsåtgärder och i överföringen av information om planerade makrotillsynsåtgärder i medlemsstaterna, särskilt genom att offentliggöra antagna makrotillsynsåtgärder på sin webbplats och genom informationsutbyte mellan myndigheterna efter anmälningar av planerade makrotillsynsåtgärder. I syfte att säkerställa lämpliga politiska åtgärder i medlemsstaterna förväntas ESRB övervaka tillräckligheten och samstämmigheten i medlemsstaternas makrotillsynspolitik, inbegripet genom att övervaka huruvida verktygen används på ett enhetligt och icke-överlappande sätt.
- (26) De relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna bör sträva efter att undvika överlappande eller icke samstämmig tillämpning av de makrotillsynsåtgärder som fastställs i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. I synnerhet bör de relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna vederbörligen beakta huruvida åtgärder enligt artikel 133 i direktiv 2013/36/EU är överlappande eller icke samstämmiga med andra befintliga eller kommande åtgärder enligt artikel 124, 164 eller 458 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (27) Behöriga eller utsedda myndigheter bör, på grundval av arten hos och fördelningen av de risker som är förbundna med gruppens struktur, kunna fastställa tillämpningsnivån eller tillämpningsnivåerna för bufferten för andra systemviktiga institut. Under vissa omständigheter skulle det kunna vara lämpligt att den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten inför en buffert för andra systemviktiga institut enbart på en nivå under den högsta gruppnivån.
- (28) I enlighet med den metod för bedömning av globala systemviktiga banker som offentliggjorts av Baselkommittén för banktillsyn utgör ett instituts jurisdiktionsöverskridande fordringar och skulder indikatorer på dess globala systemviktighet och på de konsekvenser som institutets fallissemang skulle kunna ha för det globala finansiella systemet. Dessa indikatorer återspeglar särskilda farhågor vad gäller, till exempel, den ökade svårigheten med att samordna resolution av institut med betydande gränsöverskridande verksamheter. De framsteg som gjorts när det gäller det gemensamma tillvägagångssättet för resolution som är ett resultat av förstärkningen av det enhetliga regelverket och inrättandet av den gemensamma resolutionsmekanismen har i betydande utsträckning utvecklat

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisiknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

förmågan till välordnad resolution av gränsöverskridande grupper inom bankunionen. Därför bör ett alternativt poängtal som återspeglar dessa framsteg beräknas, utan att det påverkar de behöriga eller utsedda myndigheternas förmåga att utöva sin tillsynsbedömning, och behöriga eller utsedda myndigheter bör beakta det poängtalet när de bedömer kreditinstituts systemviktighet, utan att det påverkar de uppgifter som lämnas till Baselkommittén för banktillsyn för fastställande av internationella nämnare. EBA bör utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger den kompletterande metoden för identifiering av globala systemviktiga institut så att hänsyn kan tas till särdragen i den integrerade europeiska resolutionsramen mot bakgrund av den gemensamma resolutionsmekanismen. Denna metod bör enbart användas för kalibreringen av bufferten för globala systemviktiga institut. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- (29) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att stärka och förbättra redan befintliga unionsrättsakter som säkerställer enhetliga tillsynskrav som tillämpas på institut i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (31) Direktiv 2013/36/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.5 och 2.6 ska ersättas med följande:

"5. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

1. Behörighet att utöva verksamhet i värdepappersföretag i den mån detta regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*).
2. Centralbanker.
3. Postgiroinstitut.
4. I Danmark, Eksport Kredit Fonden, Eksport Kredit Fonden A/S, Danmarks Skibskredit A/S och KommuneKredit.
5. I Tyskland, Kreditanstalt für Wiederaufbau, Landwirtschaftliche Rentenbank, Bremer Aufbau-Bank GmbH, Hamburgische Investitions- und Förderbank, Investitionsbank Berlin, Investitionsbank des Landes Brandenburg, Investitionsbank Schleswig-Holstein, Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank, Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, LfA Förderbank Bayern, NRW.BANK, Saarländische Investitionskreditbank AG, Sächsische Aufbaubank – Förderbank, Thüringer Aufbaubank, företag som med stöd av Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som enligt samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.
6. I Estland, hoiu-laenuühistus, som kooperativa företag som är erkända enligt hoiu-laenuühistu seadus.

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

7. I Irland, the Strategic Banking Corporation of Ireland, credit unions och friendly societies.
 8. I Grekland, Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Tamio Parakatathikon kai Danion).
 9. I Spanien, Instituto de Crédito Oficial.
 10. I Frankrike, Caisse des dépôts et consignations.
 11. I Kroatien, kreditne unije och Hrvatska banka za obnovu i razvitak.
 12. I Italien, Cassa di risparmio di Venezia.
 13. I Lettland, krājaizdevu sabiedrības, företag som är erkända enligt krājaizdevu sabiedrību likums som kooperativa företag som utför finansiella tjänster enbart för sina medlemmar.
 14. I Litauen, kredito unijos förutom centrinės kredito unijos.
 15. I Ungern, MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság och Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság.
 16. I Malta, Malta Development Bank.
 17. I Nederländerna, Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering, Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV och kredietunies.
 18. I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och Österreichische Kontrollbank AG.
 19. I Polen, Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe och Bank Gospodarstwa Krajowego.
 20. I Portugal, Caixas Económicas som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, Caixa Económica Montepio Geral.
 21. I Slovenien, SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana.
 22. I Finland, Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB och Finnvera Oy/Finnvera Abp.
 23. I Sverige, Svenska Skeppshypotekskassan.
 24. I Förenade kungariket, National Savings and Investments (NS&I), CDC Group plc, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions och municipal banks.
6. De enheter som avses i punkt 5.1 och punkt 5.3–5.24 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3.
- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

"60) *resolutionsmyndighet*: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*).

61) *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.

62) *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.

63) *grupp*: grupp enligt definitionen i artikel 4.1.138 i förordning (EU) nr 575/2013.

64) *grupp från tredjeland*: en grupp vars moderföretag är etablerat i ett tredjeland.

65) *könsneutral ersättningspolicy*: en ersättningspolicy som grundas på lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. För att säkerställa att krav eller tillsynsbefogenheter som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas på gruppnivå eller undergruppensnivå i enlighet med detta direktiv och den förordningen, ska termerna *institut*, *moderinstitut* i en medlemsstat, *moderinstitut inom EU* och *moderföretag* också innefatta

- finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a i detta direktiv,
- utsedda institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat där det berörda moderföretaget inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i detta direktiv, och
- finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller institut som utsetts enligt artikel 21a.6 d i detta direktiv."

3. Artikel 4.8 ska ersättas med följande:

"8. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om andra myndigheter än behöriga myndigheter har resolutionsbefogenhet, dessa andra myndigheter har ett nära samarbete och samråder med de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av resolutionsplaner och i alla andra fall där sådant samarbete och samråd krävs enligt detta direktiv, direktiv 2014/59/EU eller förordning (EU) nr 575/2013."

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

- de uppgifter som ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen, organisationsstrukturen och styrningsformerna enligt artikel 10,
- de krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav eller, om inga kvalificerade innehav finns, på de 20 största aktieägarna eller medlemmarna, enligt artikel 14, och".

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 till de behöriga myndigheterna i syfte att fastställa en gemensam bedömningsmetod för beviljande av auktorisation i enlighet med detta direktiv."

5. I artikel 9 ska följande punkter läggas till:

"3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA anmäla de nationella lagar som uttryckligen tillåter andra företag än kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar och andra återbetalbara medel.

4. Enligt denna artikel får medlemsstaterna inte undanta kreditinstitut från tillämpningen av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013."

6. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Verksamhetsplan, organisationsstruktur och styrningsformer

1. Medlemsstaterna ska kräva att det till varje ansökan om auktorisation fogas en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen anges och kreditinstitutets organisationsstruktur beskrivs, inbegripet angivelse av moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen. Medlemsstaterna ska också kräva att det till ansökningar om auktorisation fogas en beskrivning av de styrningsformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1.

2. De behöriga myndigheterna ska neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda sin verksamhet, såvida de inte bedömer att styrningsformerna, processerna och metoderna enligt artikel 74.1 på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för det institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt."

7. Artikel 14.2 ska ersättas med följande:

"2. Behöriga myndigheter ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande i enlighet med kriterierna i artikel 23.1. Artikel 23.2 och 23.3 och artikel 24 ska tillämpas."

8. I artikel 18 ska led d ersättas med följande:

"d) inte längre uppfyller tillsynskraven i del tre, fyra eller sex, utom för de krav som anges i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv, eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och särskilt inte längre har säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel."

9. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 21a

Godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som där avses förse den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med följande uppgifter:

- Organisationsstruktur för den grupp i vilken det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår, med tydligt angivande av dess dotterföretag och i förekommande fall moderföretag, samt lokalisering och typ av verksamhet för alla enheter inom gruppen.
- Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de krav som anges i artikel 121 om ledningens kvalifikationer.
- Uppgifter om efterlevnad av de kriterier som anges i artikel 14 om aktieägare och medlemmar, om det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har ett kreditinstitut som dotterföretag.
- Den interna organisationen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen.
- Alla andra uppgifter som kan vara nödvändiga för genomförandet av de bedömningar som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag sker samtidigt som den bedömning som avses i artikel 22 ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.

3. Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får beviljas godkännande enligt denna artikel endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- De interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är lämpliga för att uppfylla de krav som fastställs genom detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på grupp- eller undergruppsnivå och, i synnerhet, ändamålsenliga för att
 - samordna alla det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets dotterföretag, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dotterinstitut,

- ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och
 - iii) genomföra de policyer på gruppnivå som det finansiella moderholdingföretaget eller blandade finansiella moderholdingföretaget har fastställt för hela gruppen.
- b) Organisationsstrukturen för den grupp som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över dotterinstitutet eller moderinstitutet vad gäller de skyldigheter de omfattas av på enskild nivå, gruppnivå och, i förekommande fall, undergruppsnivå. Vid bedömningen av detta kriterium ska särskild hänsyn tas till
- i) det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer,
 - ii) aktieägarstrukturen, och
 - iii) den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.
- c) De kriterier som anges i artikel 14 och de krav som föreskrivs i artikel 121 är uppfyllda.
4. Godkännande av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget enligt denna artikel ska inte krävas om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag.
 - b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt direktiv 2014/59/EU.
 - c) Ett dotterkreditinstitut har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och har tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt.
 - d) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut.
 - e) Det finns inget som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande i enlighet med denna punkt ska inte vara undantagna från avgränsningen av konsolidering enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

5. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kontinuerligt övervaka efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten med de uppgifter som krävs för att kontinuerligt övervaka gruppens organisationsstruktur och efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska dela de uppgifterna med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.

6. När den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som fastställs i punkt 3 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaseade tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta effekterna på det finansiella konglomeratet i beaktande.

De tillsynsåtgärder som avses i första stycket får omfatta:

- a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier eller andelar i dotterinstitutet som innehas av det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.
- b) Utfärdande av förelägganden eller sanktioner gentemot det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen, om inte annat följer av artiklarna 65–72.

- c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina dotterinstitut.
- d) Tillfälligt utseende av ett annat finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå.
- e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.
- f) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska avyttra eller minska sina innehav i institut eller andra enheter i finansiella sektorn.
- g) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan på hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

7. Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges i punkt 4 inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel.

8. I de fall den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska de båda myndigheterna samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om det godkännande och undantag från godkännande som avses i punkt 3 respektive punkt 4 och de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 6 och 7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utarbeta en bedömning om de ärenden som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och ska överlämna den bedömningen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen.

Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget det gemensamma beslutet.

Vid eventuell oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat avstå från att fatta ett beslut och hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet till EBA. De berörda behöriga myndigheterna ska anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

9. När det gäller blandade finansiella holdingföretag ska det, i de fall den samordnande tillsynsmyndighet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat är en annan än den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG, krävas samtycke av samordnaren för de beslut eller gemensamma beslut som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln, beroende på vad som är tillämpligt. När samordnarens samtycke krävs ska tvister lösas av de relevanta europeiska tillsynsmyndigheterna, nämligen EBA eller den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (*), som ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet. Varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt ska inte påverka skyldigheterna enligt direktiv 2002/87/EG eller 2009/138/EG.

10. Om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt denna artikel nekas, ska den samordnande tillsynsmyndigheten meddela sökanden om beslutet och skälen i detta inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet.

Under alla förhållanden ska beslut att bevilja eller neka godkännande fattas inom sex månader från mottagandet av ansökan. Ett nekande kan vid behov åtföljas av någon av de åtgärder som anges i punkt 6.

Artikel 21b

Intermediärt moderföretag inom EU

1. Två eller flera institut i unionen som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett enda intermediärt moderföretag inom EU som är etablerat i unionen.

2. De behöriga myndigheterna får tillåta att de institut som avses i punkt 1 har två intermediära moderföretag inom EU om de fastställer att etableringen av ett enda intermediärt moderföretag inom EU skulle

- a) vara oförenlig med ett obligatoriskt krav om åtskillnad av verksamheterna som fastställs i reglerna eller av tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen från tredjelandet har sitt huvudkontor, eller
 - b) leda till att möjligheterna till resolution blir mindre effektiva än med två intermediära moderföretag inom EU enligt en bedömning som utförs av den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget inom EU.
3. Ett intermediärt moderföretag inom EU ska vara ett kreditinstitut som är auktoriserat i enlighet med artikel 8, eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a.

Om inget av de institut som avses i punkt 1 i den här artikeln är ett kreditinstitut eller om ett andra intermediära moderföretag inom EU måste etableras i samband med investeringsverksamhet för att uppfylla ett obligatoriskt krav i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln, får det intermediära moderföretaget inom EU respektive det andra intermediära moderföretaget inom EU med avvikelse från första stycket i den här punkten vara ett värdepappersföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/65/EU och som omfattas av direktiv 2014/59/EU.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas om det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland är lägre än 40 miljarder EUR.

5. Vid tillämpning av denna artikel ska det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland anses vara summan av

- a) värdet av de totala tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkning om institutets balansräkning inte är konsoliderad och
- b) värdet av de totala tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeland som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 (**).

6. De behöriga myndigheterna ska anmäla följande information om varje grupp från tredjeland som är verksam inom deras jurisdiktion till EBA:

- a) Namnen på och totala värdet av de tillgångarna för institut under tillsyn som tillhör en grupp från tredjeland.
- b) Namnen på och totala värdet av tillgångarna för de filialer som är auktoriserade i den medlemsstaten i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 samt den typ av verksamhet som de är auktoriserade att bedriva.
- c) Namnet på och formen enligt punkt 3 för varje intermediärt moderföretag inom EU som har etablerats i den medlemsstaten och namnet på den grupp från tredjeland som det ingår i.

7. EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla grupper från tredjeland som är verksamma inom unionen och i förekommande fall deras intermediära moderföretag inom EU.

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som ingår i en grupp från tredjeland uppfyller ett av följande villkor:

- a) Det har ett intermediärt moderföretag inom EU.
- b) Det är ett intermediärt moderföretag inom EU.
- c) Det är det enda institutet i unionen för gruppen från tredjeland.
- d) Det ingår i en grupp från tredjeland med totala värdet av tillgångarna i unionen som är lägre än 40 miljarder EUR.

8. Med avvikelse från punkt 1 ska grupper från tredjeland vilka bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder EUR eller högre den 27 juni 2019 ha ett intermediärt moderföretag inom EU eller, om punkt 2 är tillämplig, två intermediära moderföretag inom EU senast den 30 december 2023.

9. Senast den 30 december 2026 ska kommissionen, efter samråd med EBA, se över de krav som införs för institut genom denna artikel och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det åtminstone övervägas

- a) huruvida de krav som föreskrivs i denna artikel är genomförbara, nödvändiga och proportionella, eller om andra åtgärder skulle vara lämpligare,
- b) huruvida de krav som införs för institut genom denna artikel bör revideras för att återspegla internationell bästa praxis.

10. Senast den 28 juni 2021 ska EBA översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om behandlingen av filialer från tredjeland enligt medlemsstaternas nationella rätt. I rapporten ska det åtminstone övervägas

- a) huruvida och i vilken utsträckning tillsynspraxis enligt nationell rätt för filialer från tredjeland skiljer sig åt mellan medlemsstaterna,
- b) huruvida en annorlunda behandling av filialer från tredjeland enligt nationell rätt skulle kunna leda till regelarbitrage,
- c) huruvida en ytterligare harmonisering av nationella system för filialer från tredjeland skulle vara nödvändig och lämplig, i synnerhet med tanke på betydande filialer från tredjeland.

Kommissionen ska, om lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet på grundval av rekommendationer från EBA.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84)."

10. I artikel 23.1 ska led b ersättas med följande:

"b) Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter, enligt artikel 91.1, för de medlemmar i ledningsorganet som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet."

11. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. En medlemsstat ska kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland åtminstone en gång per år rapporterar följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:

- a) De totala tillgångar som motsvarar verksamheten för den filial som är auktoriserad i den medlemsstaten.
 - b) Uppgifter om de likvida tillgångar som filialen har tillgång till, i synnerhet tillgången till likvida tillgångar i medlemsstaternas valutor.
 - c) Den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande.
 - d) De arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen.
 - e) Arrangemangen för riskhantering.
 - f) Styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet.
 - g) De planer för återhämtning som filialen omfattas av.
 - h) Alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamheter på ett heltäckande sätt."
- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om följande:

- a) Alla de auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland samt alla påföljande ändringar av sådana auktorisationer.

b) Totala tillgångar och skulder hos de auktoriserade filialerna till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland, enligt regelbundna rapporter.

c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial hör till.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen, med uppgift om medlemsstaten där de är auktoriserade att bedriva verksamhet.”

c) Följande punkt ska införas:

”2a. De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland och de behöriga myndigheterna för institut som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att all verksamhet som den gruppen från tredjeland bedriver i unionen är föremål för heltäckande tillsyn, för att förhindra att de krav som gäller för grupper från tredjeland enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 kringgås och för att förhindra negativa effekter på unionens finansiella stabilitet.

EBA ska underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna för de ändamål som avses i första stycket i denna punkt, inbegripet vid kontrollen av huruvida det tröskelvärde som avses i artikel 21b.4 är uppfyllt.”

12. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

”g) myndigheter som ansvarar för tillsynen av de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*) vad gäller efterlevnaden av det direktivet, samt finansunderrättelseenheter,

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

b) Följande led ska läggas till:

”h) behöriga myndigheter eller organ som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.”

13. I artikel 57.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Utan hinder av artiklarna 53, 54 och 55 ska medlemsstaterna säkerställa att informationsutbyte kan ske mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsyn över”.

14. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 58a

Överlämnande av information till internationella organ

1. Utan hinder av vad som sägs i artiklarna 53.1 och 54 får behöriga myndigheter, med förbehåll för de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln, överlämna eller utbyta viss information med följande organ:

a) Internationella valutafonden och Världsbanken med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn.

b) Banken för internationell betalningsutjämnning för kvantitativa konsekvensbedömningar.

c) Rådet för finansiell stabilitet för dess tillsynsfunktion.

2. De behöriga myndigheterna får endast utbyta konfidentiell information efter en uttrycklig begäran från det berörda organet och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Begäran är vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat.

- b) Begäran är tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring.
- c) Den begärda informationen är strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och går inte går utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats.
- d) Informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften.
- e) De personer som har tillgång till informationen är föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

3. Om begäran görs av någon av de enheter som anges i punkt 1 får de behöriga myndigheterna endast överlämna aggregerade eller anonymiserade uppgifter och endast utbyta annan information i den behöriga myndighetens lokaler.

4. I den mån utlämnande av information innefattar behandling av personuppgifter ska all behandling av personuppgifter av det begärande organet uppfylla de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*).

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

15. I artikel 63.1 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna ska föreskriva att behöriga myndigheter får kräva att den person som avses i första stycket ersätts om den personen agerar i strid med sina skyldigheter enligt första stycket."

16. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna ska ges alla de tillsynsbefogenheter att ingripa i institutens, de finansiella holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet som de behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet i synnerhet rätten att återkalla en auktorisation i enlighet med artikel 18, de befogenheter som avses i artiklarna 18, 102, 104 och 105 och befogenheter att vidta de åtgärder som avses i artikel 21a.6."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. De beslut som de behöriga myndigheterna fattar vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter och befogenheter att ålägga sanktioner ska innehålla grunderna för beslutet."

17. I artikel 66.1 ska följande led läggas till:

"e) Underlåtenhet att ansöka om godkännande i strid med artikel 21a eller någon annan överträdelse av de krav som anges i den artikeln."

18. I artikel 67.1 ska följande led läggas till:

"q) Ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag underlåter att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av de tillsynskrav som anges i del tre, fyra, sex eller sju i förordning (EU) nr 575/2013 eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv på grupp nivå eller undergruppsnivå."

19. Artikel 74 ska ersättas med följande:

"Artikel 74

Planer för intern styrning, återhämtning och resolution

1. Institutet ska ha en robust företagsstyrning, i vilket ingår en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor, effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som institutet är eller kan bli exponerat för, tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner, samt ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket ska vara könsneutrala.

2. De styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska vara heltäckande och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och institutets verksamhet. De tekniska kriterier som fastställs i artiklarna 76–95 ska beaktas.

3. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln, med beaktande av punkt 2 i den här artikeln.

EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om en könsneutral ersättningspolicy för institut.

Inom två år från dagen för offentliggörandet av de riktlinjer som avses i andra stycket och på grundval av den information som samlats in av de behöriga myndigheterna ska EBA utfärda en rapport om institutens tillämpning av en könsneutral ersättningspolicy.”

20. I artikel 75 punkt 1 ersätts med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med de kriterier för offentliggörande som fastställs i artikel 450.1 g, h, i och k i förordning (EU) nr 575/2013 samt den information som instituten lämnar om lönegapet mellan kvinnor och män och ska använda den informationen för att jämföra ersättningsstrender och ersättningspraxis. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA.”

21. Artikel 84 ska ersättas med följande:

”Artikel 84

Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

1. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför interna system och använder en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoräntetäckter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

2. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoräntetäckter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

3. En behörig myndighet får kräva att ett institut använder den schablonmetod som avses i punkt 1 när de interna system som genomförts av det institutet för att utvärdera de risker som avses i den punkten inte är tillfredsställande.

4. En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplex institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 använder schablonmetoden om den anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, vid tillämpningen av denna artikel, specificera den schablonmetod som instituten får använda för att utvärdera de risker som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet en förenklad schablonmetod för små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 som är minst lika konservativ som schablonmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast 28 juni 2020

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar kriterier för följande:

- a) Utvärdering genom ett instituts interna system av de risker som avses i punkt 1.
- b) Institutens identifiering, hantering och reducering av de risker som avses i punkt 1.

- c) Institutens bedömning och övervakning av de risker som avses i punkt 2.
- d) Avgörande av vilka av institutens interna system som inte är tillfredsställande för syftet i punkt 1 enligt vad som anges i punkt 3.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den 28 juni 2020.”

22. I artikel 85 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringarna för operativa risker, även i fråga om modellrisk och risker som följer av utkontraktering, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituterna ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer.”

23. I artikel 88.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om lån till medlemmar i ledningsorganet och till deras närstående parter dokumenteras korrekt och på begäran görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

I denna artikel avses med termen *närstående part*

- a) make, registrerad partner i enlighet med nationell rätt, barn eller förälder till en medlem i ledningsorganet,
- b) kommersiell enhet i vilken en medlem i ledningsorganet eller dennes nära familjemedlem som avses i led a har ett kvalificerat innehav på minst 10 % av kapitalet eller rösträtterna i den enheten, eller i vilken dessa personer kan utöva ett betydande inflytande, eller i vilken dessa personer innehar ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet.”

24. I artikel 89 ska följande punkt läggas till:

”6. Kommissionen ska senast den 1 januari 2021, efter samråd med EBA, Eiopa och Esma, kontrollera huruvida den information som avses i punkt 1 a–f fortfarande är lämplig, samtidigt som hänsyn tas till tidigare konsekvensbedömningar, internationella avtal och utvecklingen på lagstiftningsområdet i unionen, och huruvida ytterligare relevanta informationskrav kan läggas till i punkt 1.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2021, på grundval av samråd med EBA, Eiopa och Esma, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i denna punkt och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.”

25. Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institut, finansiella holdingbolag och blandade finansiella holdingbolag, ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet alltid har ett tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina plikter. Ledamöter i ledningsorganet ska i synnerhet uppfylla de krav som anges i punkterna 2–8.

Om en ledamot i ledningsorganet inte uppfyller de krav som anges i denna punkt ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att avsätta denna ledamot från ledningsorganet. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida de krav som anges i denna punkt fortfarande är uppfyllda, om de har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta.”

- b) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet inklusive de främsta riskerna. Ledningsorganets övergripande sammansättning ska avspegla tillräckligt breda erfarenheter.

8. Varje medlem i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande. Medlemskap i närstående företag eller närstående enheter utgör inte i sig ett hinder för att agera med självständigt tänkande.”

c) I punkt 12 ska följande led läggas till:

"f) Den enhetliga tillämpningen av den befogenhet som avses i punkt 1 andra stycket."

26. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att instituten, när de fastställer och tillämpar sin totala ersättningspolicy, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner för olika personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, iakttar följande krav på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet."

ii) Följande led ska införas:

"aa) Ersättningspolicyn är en könsneutral ersättningspolicy."

c) Följande punkt ska läggas till:

"3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska de personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil åtminstone omfatta följande:

a) Alla medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen.

b) Anställda med ledningsansvar för institutets kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.

c) Anställda som hade rätt till betydande ersättning under det föregående räkenskapsåret, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Den anställdes ersättning är lika med eller är högre än 500 000 EUR och lika med eller är högre än den genomsnittliga ersättningen till de medlemmar av institutets ledningsorgan och verkställande ledning som avses i led a.

ii) Den anställde bedriver sin yrkesutövning inom en väsentlig affärsenhet och yrkesutövningen är av ett slag som har en betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil."

27. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led l i ska ersättas med följande:

"i) Aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, motsvarande ägarintressen, eller instrument som är kopplade till institutets aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, likvärdiga icke-kontanta instrument."

ii) Led m ska ersättas med följande:

"m) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 40 % av den rörliga ersättningsdelen ska skjutas upp för en tidsperiod som omfattar minst fyra till fem år och är korrekt anpassad till affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet. För medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen för ett institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet bör uppskovsperioden inte vara kortare än fem år.

Ersättning som betalas enligt ett uppskovsförfarande ska inte erhållas snabbare än den som betalas på proportionell grund. För en rörlig ersättningsdel på ett särskilt högt belopp ska minst 60 % av beloppet skjutas upp. Uppskovsperiodens längd ska fastställas i enlighet med konjunkturcykeln, affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren enligt punkt 1 l ii.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

I syfte att identifiera personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil som avses i artikel 92.3 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som innehåller kriterier:

- a) Ledningsansvar och kontrollfunktioner.
- b) Väsentliga affärsenheter och betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil.
- c) Andra kategorier av personal som inte uttryckligen anges i artikel 92.3 och vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de personalkategorier som avses däri.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

c) Följande punkter ska läggas till:

"3. Genom undantag från punkt 1 ska de krav som anges i leden l och m i den punkten och i andra stycket i led o i den punkten inte tillämpas på följande:

a) Ett institut som inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.

b) En anställd vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 EUR och inte motsvarar mer än en tredjedel av den anställdes totala årliga ersättning.

4. Genom undantag från punkt 3 a får en medlemsstat sänka eller höja det tröskelvärde som anges i den punkten förutsatt att

a) det institut avseende vilket medlemsstaten tillämpar denna bestämmelse inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och att, vid en höjning av tröskelvärdet,

- i) institutet uppfyller de kriterier som anges i artikel 4.1.145 c, d och e i förordning (EU) nr 575/2013, och
- ii) tröskelvärdet inte överstiger 15 miljarder EUR,

b) det är lämpligt att ändra tröskelvärdet i enlighet med denna punkt med hänsyn till institutets verksamhet och dennas art och omfattning samt institutets interna organisation eller, om så är tillämpligt, särdragen för den grupp som det tillhör.

5. Genom undantag från punkt 3 b får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som avses i den punkten inte ska omfattas av det undantag som där anges på grund av nationella marknadssegenskaper vad gäller ersättningspraxis, eller på grund av dessa personers typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter.

6. Senast den 28 juni 2023 ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, se över och rapportera om tillämpningen av punkterna 3–5 och lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

7. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att underlätta genomförandet av punkterna 3, 4 och 5 och säkerställa deras enhetliga tillämpning."

28. Artikel 97 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska led b utgå.
- b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

"När de behöriga myndigheterna genomför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de tillämpa proportionalitetsprincipen i enlighet med de kriterier som offentliggjorts enligt artikel 143.1 c."

- c) Följande punkt ska införas:

"4a. De behöriga myndigheterna får skräddarsyda metoderna för den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln för att ta hänsyn till institut med liknande riskprofil, såsom likartade affärsmodeller eller likartat geografiskt område för exponeringar. Sådana skräddarsydda metoder får omfatta riskorienterade riktmärken och kvantitativa indikatorer, ska möjliggöra vederbörligt beaktande av de specifika risker som varje institut kan exponeras för och ska inte inverka på den institutspecifika karaktären hos åtgärder som åläggs i enlighet med artikel 104.

Om de behöriga myndigheterna använder skräddarsydda metoder enligt denna punkt ska de underrätta EBA om detta. EBA ska övervaka tillsynsmetoderna och utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att ange hur liknande riskprofiler ska bedömas enligt denna punkt och för att säkerställa en enhetlig och proportionerlig tillämpning av metoder i hela unionen vilka är skräddarsydda för liknande institut."

- d) Följande punkt ska läggas till:

"6. Om en översyn, särskilt utvärderingen av ett instituts styrformer, affärsmodell eller verksamhet, ger de behöriga myndigheterna rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet. I händelse av potentiell ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vid behov vidta åtgärder i enlighet med det här direktivet."

29. Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska led j utgå.
- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska omfatta institutets exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Tillsynsbefogenheterna ska utövas åtminstone i följande fall:

- a) Om ett instituts ekonomiska värde på eget kapital enligt artikel 84.1 minskar med mer än motsvarande 15 % av dess primärkapital till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som gäller räntor.
- b) Om ett instituts nettoränteintäkter enligt artikel 84.1 blir föremål för en stor minskning till följd av en plötslig och oväntad ändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de två chockscenarier som ska tillämpas på räntor.

Utan hinder av andra stycket ska de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att utöva tillsynsbefogenheter om de, på grundval av den översyn och utvärdering som avses i denna punkt, anser att institutets hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Vid tillämpningen av denna punkt avses med termen 'tillsynsbefogenheter' de befogenheter som avses i artikel 104.1, eller befogenheten att specificera andra modellantaganden och parametriska antaganden än de som fastställts av EBA enligt punkt 5a b i denna artikel, som instituten ska återspegla i sin beräkning av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt artikel 84.1."

c) Följande punkt ska införas:

*5a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som för tillämpningen av punkt 5 specificerar följande:

- a) De sex tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket a och de två tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket b som ska tillämpas på räntesatser för varje valuta.
- b) Mot bakgrund av internationellt överenskomna tillsynsstandarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendantaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt punkt 5 andra stycket a och som ska vara begränsade till
 - i) behandlingen av institutets egna kapital,
 - ii) införande, sammanställning och diskontering av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,
 - iii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner.
- c) Mot bakgrund av internationellt överenskomna standarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendantaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av nettoränteutäkterna enligt punkt 5 andra stycket b och som ska vara begränsade till
 - i) införande och sammanställning av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,
 - ii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner,
 - iii) den period under vilken framtida nettoränteutäkter ska mätas.
- d) Vad som utgör en stor minskning enligt punkt 5 andra stycket b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

d) Följande punkt ska läggas till:

*8. EBA ska bedöma huruvida risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-relaterade risker) eventuellt ska inbegripas i den översyn och utvärdering som genomförs av de behöriga myndigheterna.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska bedömningen från EBA åtminstone innehålla följande:

- a) Utarbetande av en enhetlig definition av ESG-relaterade risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker, det sistnämnda ska omfatta risker som är relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.
- b) Utarbetande av lämpliga kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens finansiella stabilitet på kort, medellång och lång sikt, sådana kriterier ska inbegripa stresstestprocesser och scenarioanalyser för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan i scenarier av olika allvarlighet.
- c) De styrformer, processer, metoder och strategier som ska genomföras av instituten för att identifiera, bedöma och hantera ESG-relaterade risker.
- d) Analysmetoder och analysverktyg för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens utlåningsverksamhet och finansförmedlingsverksamhet.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 28 juni 2021.

På grundval av resultatet av rapporten får EBA vid behov utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, avseende ett enhetligt inbegripande av ESG-relaterade risker i den översyns- och utvärderingsprocess som genomförs av de behöriga myndigheterna.”

30. Artikel 99.2 b ska utgå.

31. Artikel 103 ska utgå.

32. Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 98.5, 101.4 och 102 i detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att

a) kräva att institut har en ytterligare kapitalbas som överstiger de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 enligt de villkor som fastställs i artikel 104a i detta direktiv,

b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 73 och 74,

c) kräva att institut lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 och fastställer en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,

d) kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,

e) begränsa instituts verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,

f) kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,

g) kräva att institut begränsar den rörliga ersättningen till en viss procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,

h) kräva att institut använder nettovinsten för att stärka kapitalbasen,

i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett institut till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang från institutets sida,

j) ålägga ytterligare krav eller krav på mer frekvent rapportering, inklusive rapporter om kapitalbas, likviditet och bruttosoliditet,

k) ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar för löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder,

l) kräva ytterligare upplysningar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 j får behöriga myndigheter endast ålägga ytterligare eller mer frekvent rapportering för institut där det relevanta kravet är lämpligt och proportionellt i förhållande till det ändamål för vilket informationen krävs och de uppgifter som begärs inte överlappar varandra.

Vid tillämpning av artiklarna 97–102 ska eventuella ytterligare uppgifter som kan krävas av instituten anses vara överlappande om samma eller i huvudsak samma uppgifter annorledes redan har rapporterats till den behöriga myndigheten eller kan tas fram av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten får inte kräva att ett institut rapporterar ytterligare uppgifter om den tidigare har erhållit dem i ett annorlunda format eller på annorlunda detaljnivå och detta annorlunda format eller denna annorlunda detaljnivå inte hindrar den behöriga myndigheten från att framställa uppgifter med samma kvalitet och tillförlitlighet som de som framstälts på grundval av de ytterligare uppgifter som annars skulle rapporteras.”

b) Punkt 3 ska utgå.

33. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 104a

Krav på ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter ska ålägga de krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a om de, på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 101, konstaterar någon av följande situationer för ett enskilt institut:

- a) Institutet är exponerat för risker eller riskelement som, enligt punkt 2 i denna artikel, inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*).
- b) Institutet uppfyller inte kraven i artiklarna 73 och 74 i detta direktiv eller i artikel 393 i förordning (EU) nr 575/2013 och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan uppfyllas inom en lämplig tidsram.
- c) De justeringar som avses i artikel 98.4 bedöms som otillräckliga för att institutet under normala marknadsförhållanden ska kunna avvyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.
- d) Den utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 101.4 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalbaskrav.
- e) Institutet underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje som meddelats i enlighet med artikel 104b.3.
- f) Andra situationer som är specifika för det enskilda institutet och som enligt den behöriga myndigheten ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

De behöriga myndigheterna får endast ålägga det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a för att täcka de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i den här artikeln ska risker eller riskelement endast anses inte täckas av eller inte i tillräcklig omfattning täckas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 där beloppen, slagen och fördelningen av det kapital som anses tillräckligt av den behöriga myndigheten, med beaktande av en översyn av den bedömning som utförts av instituten i enlighet med artikel 73 första stycket i detta direktiv, är större än kapitalbaskraven enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska de behöriga myndigheterna, med beaktande av varje enskilt instituts riskprofil, bedöma de risker som institutet är exponerat för, inbegripet

- a) institutspecifika risker eller element av sådana risker som uttryckligen undantas från eller som inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.
- b) institutspecifika risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

I den mån risker eller riskelement omfattas av övergångsarrangemang eller bestämmelser om undantag för äldre regler som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013, ska de inte betraktas som risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska det kapital som anses tillräckligt täcka alla risker eller riskelement som identifierats som väsentliga enligt bedömningen i andra stycket i denna punkt och som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret får betraktas som väsentlig åtminstone i de fall som avses i artikel 98.5, såvida inte de behöriga myndigheterna, när de gör översynen och utvärderingen, konstaterar att institutets hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker till följd av verksamhet utanför handelslagret.

3. Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a med en kapitalbas som uppfyller följande villkor:

- a) Minst tre fjärdedelar av den ytterligare kapitalbasen ska bestå av primärkapital.
- b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet i a ska bestå av kärnprimärkapital.

Genom undantag från första stycket får den behöriga myndigheten kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital om så är nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

- a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det kombinerade buffertkravet.
- c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 får inte användas för att uppfylla något av följande:

- a) Det kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

5. Den behöriga myndigheten ska för varje institut skriftligen motivera beslutet att ålägga ett krav på ytterligare kapitalbas enligt artikel 104.1 a, åtminstone genom att tydligt redovisa den fullständiga bedömningen av de faktorer som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln. Den motiveringen ska inbegripa, i det fall som anges i punkt 1 e i den här artikeln, en särskild redogörelse för motiven till att införandet av en riktlinje om ytterligare kapitalbas inte längre anses tillräckligt.

Artikel 104b

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

1. Enligt de strategier och processer som avses i artikel 73 ska instituten fastställa sitt interna kapital till en tillfredsställande kapitalbasnivå som är tillräcklig för att täcka alla de risker som ett institut är exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stressscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100.

2. Behöriga myndigheter ska regelbundet se över den nivå på det interna kapitalet som fastställs av varje institut i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, som en del av de översyner och utvärderingar som utförs i enlighet med artiklarna 97 och 101 och inbegripet resultaten av de stresstester som avses i artikel 100.

Enligt den översynen ska de behöriga myndigheterna för varje institut fastställa den totala kapitalbasnivå som de anser vara lämplig.

3. Behöriga myndigheter ska meddela instituten sin riktlinje för ytterligare kapitalbas.

Riktlinjen för ytterligare kapitalbas ska avse den kapitalbas som överstiger det relevanta kapitalbasbelopp som krävs enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013, kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, artiklarna 104.1 a och 128.6 i detta direktiv eller enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013, beroende på vad som är relevant, för att nå den totala kapitalbasnivå som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig enligt punkt 2 i den här artikeln.

4. Behöriga myndigheters riktlinje för ytterligare kapitalbas enligt punkt 3 i den här artikeln ska vara institutspecifik. Riktlinjen får täcka risker som omfattas av det krav på ytterligare kapitalbas som ålagts enligt artikel 104.1 a endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks enligt de kraven.

5. Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats enligt punkt 3 i denna artikel för hantering av andra risker än alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

- a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och det kombinerade buffertkravet.

Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats i enlighet med punkt 3 i denna artikel för hantering av alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet och det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

6. Om ett institut uppfyller de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, det relevanta krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a samt, beroende på vad som är relevant, det kombinerade buffertkravet eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte underlåtande att följa den riktlinje som avses i punkt 3 i den här artikeln utlösa de restriktioner som avses i artikel 141 eller 141b i detta direktiv.

Artikel 104c

Samarbete med resolutionsmyndigheter

Behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de krav på ytterligare kapitalbas som de ålägger institut enligt artikel 104.1 a och om eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som de meddelar institut i enlighet med artikel 104b.3.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35)."

34. Artikel 105 d ska utgå.

35. I artikel 108 ska punkt 3 utgå.

36. Artikel 109 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i avsnitt II i detta kapitel på gruppnivå eller undergrupp-nivå för att säkerställa att deras

styrformer, processer och rutiner enligt avsnitt II i detta kapitel är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. De ska särskilt se till att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv genomför dessa styrformer, processer och rutiner i sina dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv, inbegripet de som är etablerade i finansiella offshore-center. Dessa styrformer, processer och rutiner ska också vara enhetliga och väl integrerade, och dotterföretagen ska också kunna ta fram alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen. Dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska uppfylla sina sektorspecifika krav på individuell nivå.

3. Skyldigheter enligt avsnitt II i detta kapitel rörande dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska inte tillämpas om moderinstitutet inom EU kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av avsnitt II strider mot lagen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat."

b) Följande punkter ska läggas till:

"4. De ersättningskrav som föreskrivs i artiklarna 92, 94 och 95 ska inte tillämpas på gruppnivå för något av följande:

a) Dotterföretag som är etablerade i unionen om de omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter.

b) Dotterföretag som är etablerade i ett tredjeland och som skulle omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter om de vore etablerade i unionen.

5. Genom undantag från punkt 4 i den här artikeln och för att undvika kringgående av de bestämmelser som anges i artiklarna 92, 94 och 95 ska medlemsstaterna säkerställa att de krav som fastställs i artiklarna 92, 94 och 95 tillämpas på anställda vid dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv på individuell nivå om

a) dotterföretaget antingen är ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller de investerings-tjänster och den investeringsverksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, och

b) dessa anställda har fått uppdraget att bedriva yrkesutövning som har direkt väsentlig inverkan på riskprofilen för instituten i gruppen.

6. Utan hinder av punkterna 4 och 5 i den här artikeln får medlemsstaterna på gruppnivå tillämpa artiklarna 92, 94 och 95 på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal."

37. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"Artikel 111

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller det moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. Om moderföretaget till ett institut är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över institutet på individuell nivå.

3. Om två eller flera institut som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska gruppberedad tillsyn utövas av

- a) den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen,
- b) den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, om det finns flera kreditinstitut i samma grupp, eller
- c) den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen.

4. Om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska gruppberedad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

5. Genom undantag från punkt 1 tredje stycket, från punkt 3 b och från punkt 4, ska, i sådana fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen, om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet.

Genom undantag från punkt 3 c, ska, i fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

6. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna efter gemensam överenskommelse göra undantag från de kriterier som avses i punkterna 1, 3 och 4 och utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå om tillämpningen av de kriterier som avses i dessa punkter vore olämplig, med hänsyn tagen till de berörda instituten och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna, eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet. I sådana fall ska moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller institutet med den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ha rätt att höras innan de behöriga myndigheterna fattar sitt beslut.

7. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 6."

38. Artikel 113 ska ersättas med följande:

"Artikel 113

Gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om följande:

- a) Tillämpning av artiklarna 73 och 97 för att avgöra om den konsoliderade nivån på kapitalbasen för gruppen av institut är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella ställning och riskprofil och den kapitalbasnivå som krävs i enlighet med artikel 104.1 a för såväl enskilda enheter inom gruppen som gruppen som helhet.
- b) Åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat som följer av likviditetstillsynen, inbegripet frågor om huruvida organisationen och riskhanteringen är tillfredsställande enligt artikel 86 och frågor om behovet av likviditetskrav för specifika institut i enlighet med artikel 105.
- c) Eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3.

2. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska

- a) för tillämpning av punkt 1 a i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104a till övriga relevanta behöriga myndigheter,
- b) för tillämpning av punkt 1 b i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av likviditetsriskprofilen för gruppen av institut i enlighet med artiklarna 86 och 105,
- c) för tillämpning av punkt 1 c i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104b.

I de gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 73, 97, 104a och 104b.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 a och b ska redovisas i dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderinstitutet inom EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Vid oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med EBA. Den samordnande tillsynsmyndigheten får också samråda med EBA på eget initiativ.

3. Om de behöriga myndigheterna sinsemellan inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom den tidsperiod som anges i punkt 2 i denna artikel ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv för gruppen som helhet efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till relevanta behöriga myndigheters riskbedömning för dotterföretagen. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv ska fattas av de respektive behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU på individuell nivå eller undergruppsnivå, med vederbörligt beaktande av synpunkter och reservationer som har uttryckts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av någon av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA ska fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta ett beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till övriga behöriga myndigheters riskbedömningar, synpunkter och reservationer som har uttryckts under de tidsperioder som anges i punkt 2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska skicka dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och till moderinstitutet inom EU.

Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

4. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 och de beslut som fattas av de behöriga myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska erkännas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig

myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständig motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om uppdatering av ett beslut om tillämpning av artiklarna 104.1 a, 104b och 105. I sådana undantagsfall kan uppdateringen tas upp på bilateral basis mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den gemensamma beslutsprocess som avses i denna artikel rörande tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105, i syfte att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

39. I artikel 115 ska följande punkt läggas till:

”3. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat, ska de ordningar för samordning och samarbete som avses i punkt 1 i den här artikeln även ingås med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där moderföretaget är etablerat.”

40. Artikel 116 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. För att underlätta de uppgifter som avses i artiklarna 112.1, 114.1 och 115.1 i detta direktiv ska den samordnande tillsynsmyndigheten även inrätta tillsynskollegier om alla gränsöverskridande dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU har sina huvudkontor i tredjeländer, förutsatt att tredjeländernas tillsynsmyndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som är likvärdiga med de krav som fastställs i kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, i artiklarna 76 och 81 i direktiv 2014/65/EU.”

b) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

”Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat får delta i det berörda tillsynskollegiet.”

41. I artikel 117 ska följande punkter läggas till:

”5. Behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som har anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som anges i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 med avseende på efterlevnaden av det direktivet ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och förse varandra med information som är relevant för deras respektive uppgifter enligt detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv (EU) 2015/849 förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndigheten, finansunderrättelseenheten eller myndigheten som anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 är belägen.

EBA får i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel.

6. Senast den 1 januari 2020 ska EBA utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om samarbets sättet och informationsutbytet mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i den här artikeln, i synnerhet för gränsöverskridande grupper och när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av reglerna om bekämpning av penningtvätt.”

42. I artikel 119 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Om inte annat sägs i artikel 21a ska medlemsstaterna besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av gruppberedad tillsyn."

43. I artikel 120 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för likvärdiga bestämmelser i detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, får den samordnande tillsynsmyndigheten, i samförstånd med grupp-tillsynsmyndigheten för försäkringssektorn, på det blandade finansiella holdingföretaget tillämpa endast bestämmelserna i det direktiv som gäller den mest betydande finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG."

44. I artikel 125.1 ska följande stycke läggas till:

"Om den samordnande tillsynsmyndigheten för en grupp med ett blandat finansiellt moderholdingföretag enligt artikel 111 i detta direktiv är en annan än den samordnare som fastställs i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren samarbeta i syfte att tillämpa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. För att underlätta och upprätta ett effektivt samarbete ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren skriftligen fastställa ordningar för samordning och samarbete."

45. I artikel 128 ska följande stycken införas efter första stycket:

"Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla det kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, de ytterligare kapitalbaskrav som ålagts enligt artikel 104a i detta direktiv för att hantera andra risker än alltför låg bruttosoliditet samt den riktlinje som meddelats enligt artikel 104b.3 i detta direktiv för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav i syfte att tillgodose de andra tillämpliga beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla de kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU."

46. Artiklarna 129 och 130 ska ersättas med följande:

"Artikel 129

Krav på att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert

1. Utöver det kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla något eller några av de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska medlemsstaterna kräva att instituten också upprätthåller en kapitalkonserveringsbuffert i kärnprimärkapital motsvarande 2,5 % av deras totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen.

2. Med avvikelse från punkt 1 får en medlemsstat undanta små och medelstora värdepappersföretag från att uppfylla kraven i punkt 1, om inte ett sådant undantag utgör ett hot mot stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten.

Beslutet om tillämpning av det undantag som avses i första stycket ska vara fullständigt motiverat och innehålla en förklaring till varför undantaget inte hotar stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten och en exakt definition av de små och medelstora värdepappersföretag som omfattas av undantaget.

De medlemsstater som beslutar att tillämpa det undantag som avses i första stycket ska underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana underrättelser till kommissionen, EBA och de behöriga och utsetta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska värdepappersföretag kategoriseras som små eller medelstora i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG (*).
5. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

Artikel 130

Krav på att upprätthålla en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten upprätthåller en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert motsvarande deras totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och multipliceras med det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som ska beräknas i enlighet med artikel 140 i detta direktiv på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen. Den bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.
2. Med avvikelse från punkt 1 får en medlemsstat undanta små och medelstora värdepappersföretag från att uppfylla kraven i punkt 1, om inte ett sådant undantag utgör ett hot mot stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten.

Beslut om tillämpning av det undantag som avses i första stycket ska vara fullständigt motiverat och innehålla en förklaring till varför undantaget inte hotar stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten och en exakt definition av de små och medelstora värdepappersföretag som omfattas av undantaget.

De medlemsstater som beslutar att tillämpa det undantag som avses i första stycket ska underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska värdepappersföretag kategoriseras som små och medelstora i enlighet med rekommendation 2003/361/EG.
5. Om ett institut underlåter att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

(*) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)."

47. Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för att på gruppnivå identifiera globala systemviktiga institut och, på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, andra systemviktiga institut som är auktoriserade inom deras jurisdiktion. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten. Medlemsstaterna får utse fler än en myndighet.

Globala systemviktiga institut ska vara något av följande:

- a) En grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.
- b) Ett institut som inte är ett dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

De andra systemviktiga instituten får antingen vara ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. En kompletterande metod för identifiering av globala systemviktiga institut ska bygga på följande kategorier:

a) De kategorier som anges i punkt 2 a–d i denna artikel.

b) Gruppens gränsöverskridande verksamhet, med undantag för gruppens verksamheter i deltagande medlemsstater enligt vad som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (*).

Varje kategori ska ha samma viktning och bestå av kvantifierbara indikatorer. För de kategorier som avses i första stycket a i den här punkten ska indikatorerna vara desamma som de motsvarande indikatorer som fastställts enligt punkt 2.

Den kompletterande identifieringsmetoden ska innebära att varje bedömd enhet som avses i punkt 1 ges ett kompletterande totalt poängtal på grundval av vilket behöriga eller utsedda myndigheter får vidta en av de åtgärder som anges i punkt 10 c.

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1)."

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"EBA ska senast den 1 januari 2015, efter samråd med ESRB, utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de kriterier som ska fastställa villkoren för tillämpning av denna punkt i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut. I dessa riktlinjer ska de internationella ramarna för nationella systemviktiga institut samt unionens särdrag och nationella särdrag beaktas.

EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 31 december 2020 rapportera till kommissionen om den lämpliga metoden för utformning och kalibrering av buffertvärden för globala systemviktiga institut."

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Den behöriga eller den utsedda myndigheten får på gruppnivå, undergruppensnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på upp till 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av kriterierna för identifiering av det andra systemviktiga institutet. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital."

e) Följande punkt ska införas:

"5a. Med förbehåll för kommissionens godkännande, som avses i tredje stycket i denna punkt, får den behöriga eller den utsedda myndigheten på gruppnivå, undergruppensnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på över 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från det att ESRB skickat den anmälan som avses i punkt 7 till kommissionen ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att bufferten för andra systemviktiga institut inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten befogenhet att anta den föreslagna åtgärden."

f) I punkt 7 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"7. Innan en buffert för andra systemviktiga institut fastställs eller ändras ska den behöriga eller den utsedda myndigheten anmäla det till ESRB en månad innan det beslut som avses i punkt 5 offentliggörs och tre månader innan det beslut av den behöriga myndigheten eller utsedda myndigheten som avses i punkt 5a

offentliggörs. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana meddelanden ska i detalj redogöra för följande:".

g) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 133 och punkt 5 i den här artikeln, och om det andra systemviktiga institutet är ett dotterföretag till antingen ett globalt systemviktigt institut eller ett annat systemviktigt institut som är antingen ett institut eller en grupp ledd av ett moderinstitut inom EU och på gruppnivå omfattas av en buffert för andra systemviktiga institut, ska den buffert som tillämpas på individuell nivå eller undergruppensnivå för det andra systemviktiga institutet inte överstiga det lägsta av följande två värden:

- a) Summan av det högsta av antingen buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller buffertvärdet för andra systemviktiga institut som ska tillämpas för gruppen på gruppnivå och 1 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 eller den sats som kommissionen har godkänt för att tillämpas för gruppen på gruppnivå i enlighet med punkt 5a i denna artikel."

h) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

"9. Globala systemviktiga institut ska delas in i minst fem underkategorier. Den undre gränsen och gränserna mellan de olika underkategorierna ska bestämmas av det poängtal som fastställts i enlighet med den identifieringsmetod som anges i punkt 2 i denna artikel. Gränsvärdena mellan intilliggande underkategorier ska tydligt anges och ska följa principen om en konstant linjär ökning av systembetydelse mellan varje underkategori som innebär en linjär ökning av kravet på ytterligare kärnprimärkapital, med undantag av underkategori fem och eventuella ytterligare högre underkategorier. Vid tillämpning av denna punkt avses med systembetydelse den inverkan som ett globalt systemviktigt institut i kris väntas få på den globala finansiella marknaden. Den lägsta underkategorin ska tilldelas en buffert för globala systemviktiga institut på 1 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och den buffert som tilldelas varje underkategori ska stiga i gradienter om minst 0,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 9 och med användning av de underkategorier och gränsvärden som avses i punkt 9 får den behöriga eller den utsedda myndigheten vid utövandet av sund tillsynsbedömning

- a) flytta ett globalt systemviktigt institut från en lägre till en högre underkategori,
- b) placera en enhet som avses i punkt 1 med ett totalt poängtal enligt punkt 2 som är lägre än gränsvärdet för den lägsta underkategorin i den underkategorin eller en högre underkategori, och därmed fastställa att enheten är ett globalt systemviktigt institut,
- c) med beaktande av den gemensamma resolutionsmekanismen och på grundval av det kompletterande totala poängtal som avses i punkt 2a flytta ett globalt systemviktigt institut från en högre till en lägre underkategori."

i) Punkt 11 ska utgå.

j) Punkt 12 ska ersättas med följande:

"12. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska till ESRB anmäla namnen på de globala systemviktiga instituten och andra systemviktiga institut och den underkategori där varje globalt systemviktigt institut har placerats. Anmälan ska innehålla en fullständig motivering till varför tillsynsbedömning har utövats eller inte i enlighet med punkt 10 a, b och c. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen och EBA och ska offentliggöra namnen på de systemviktiga instituten. De behöriga eller utsedda myndigheterna ska offentliggöra i vilken underkategori som varje globalt systemviktigt institut placeras.

Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska varje år se över identifieringen av globala och andra systemviktiga institut och de globala systemviktiga institutens placering i respektive underkategori och meddela resultatet till det berörda systemviktiga institutet och till ESRB som utan dröjsmål ska vidarebefordra resultatet till kommissionen och EBA. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska offentliggöra en uppdaterad förteckning över identifierade systemviktiga institut samt i vilken underkategori som varje identifierat globalt systemviktigt institut har placerats."

k) Punkt 13 ska utgå.

- l) Punkterna 14 och 15 ska ersättas med följande:

"14. Om en grupp på gruppnivå omfattas av en buffert för globala systemviktiga institut och av en buffert för andra systemviktiga institut ska den högsta av buffertarna tillämpas.

15. Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert fastställt i enlighet med artikel 133 ska den bufferten vara kumulativ med den buffert för andra systemviktiga institut eller den buffert för globala systemviktiga institut som ska tillämpas i enlighet med denna artikel.

Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller det buffertvärde för andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas."

- m) Punkterna 16 och 17 ska utgå.

- n) Punkt 18 ska ersättas med följande:

"18. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att, vid tillämpning av denna artikel, specificera de metoder enligt vilken den behöriga eller den utsedda myndigheten ska identifiera ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU som ett globalt systemviktigt institut och specificera metoden för fastställande av underkategorier och placeringen av globala systemviktiga institut i underkategorier på grundval av deras systembetydelse och med beaktande av eventuella internationellt överenskomna standarder.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

48. Artikel 132 ska utgå.

49. Artiklarna 133 och 134 ska ersättas med följande:

"Artikel 133

Krav på att upprätthålla en systemriskbuffert

1. Varje medlemsstat får införa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvariga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat.

2. Instituterna ska beräkna systemriskbufferten enligt följande:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

där:

B_{SR} = systemriskbufferten,

r_T = det buffertvärde som är tillämpligt på ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp,

E_T = ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013,

i = det index som anger undergruppen av exponeringar enligt punkt 5,

r_i = det buffertvärde som är tillämpligt på det riskvägda exponeringsbeloppet för undergruppen av exponeringar i , och

E_i = ett instituts riskvägda exponeringsbelopp för undergruppen av exponeringar i , beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna utse den myndighet som ska ansvara för att fastställa systemrisikbufferten och identifiera de exponeringar och delar av institut på vilka den är tillämplig. Denna myndighet ska vara antingen den behöriga eller den utsedda myndigheten.

4. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får den berörda behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, kräva att institut upprätthåller en systemrisikbuffert i kärnprimärkapital beräknad i enlighet med punkt 2 i denna artikel på individuell nivå, grupp-nivå eller undergruppsnivå i enlighet med del ett avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013.

5. En systemrisikbuffert får gälla följande:

- a) Alla exponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs.
- b) Följande sektorexponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs:
 - i) Alla hushållsexponeringar mot fysiska personer som är säkrade genom bostadsfastigheter.
 - ii) Alla exponeringar mot juridiska personer som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.
 - iii) Alla exponeringar mot juridiska personer utom de som anges i led ii.
 - iv) Alla exponeringar mot fysiska personer utom de som anges i led i.
- c) Alla exponeringar i andra medlemsstater om inte annat följer av punkterna 12 och 15.
- d) Sektorexponeringar enligt led b i denna punkt som är belägna i andra medlemsstater endast för att det ska vara möjligt att erkänna ett buffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.
- e) Exponeringar i tredjeländer.
- f) Undergrupper av de exponeringskategorier som anges i led b.

6. EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 30 juni 2020 utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om lämpliga undergrupper av exponeringar för vilka den behöriga eller den utsedda myndigheten får tillämpa en systemrisikbuffert i enlighet med punkt 5 f i denna artikel.

7. En systemrisikbuffert ska tillämpas på alla exponeringar, eller en undergrupp av exponeringar som avses i punkt 5 i denna artikel, hos alla institut, eller en eller flera delar av dessa institut, för vilka myndigheterna i den berörda medlemsstaten är behöriga i enlighet med detta direktiv, och ska fastställas genom justeringar i steg om 0,5 procentenheter eller multiplar därav. Olika krav får införas för olika delar av institut och undergrupper av exponeringar. Systemrisikbufferten ska inte hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.

8. När den behöriga eller den utsedda myndigheten kräver att en systemrisikbuffert upprätthålls ska den iaktta följande:

- a) En systemrisikbuffert får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad.
- b) Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska se över systemrisikbufferten åtminstone vartannat år.
- c) Systemrisikbufferten får inte användas för att hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.

9. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska, beroende på vad som är tillämpligt, innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs anmäla detta till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Om det institut som omfattas av ett eller flera systemrisikbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten även anmäla detta till myndigheterna i den medlemsstaten.

Om ett systemrisikbuffertvärde tillämpas på exponeringar i tredjeländer ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, också underrätta ESRB om detta. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra underrättelsen till tillsynsmyndigheterna i dessa tredjeländer.

Underrättelsen ska innehålla detaljerade upplysningar om

- a) makrotillsynsriskerna eller systemriskerna i medlemsstaten i fråga,
- b) orsakerna till att makrotillsynsrisiker eller systemrisiker hotar stabiliteten i det finansiella systemet på nationell nivå som motiverar systemriskbuffertvärdet,
- c) de bakomliggande skälen till varför det anses att systemriskbufferten sannolikt är tillräckligt effektiv och proportionell för att minska risken,
- d) en bedömning av systemriskbuffertens sannolika positiva eller negativa effekter på den inre marknaden, på grundval av information som medlemsstaten har tillgång till,
- e) det eller de systemriskbuffertvärden som den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, avser att införa och de exponeringar på vilka dessa värden ska tillämpas och de institut som ska omfattas av dessa värden,
- f) i det fall systemriskbuffertvärdet gäller alla exponeringar, en motivering till varför myndigheten anser att systemriskbufferten inte innebär en dubbling av funktionen av den buffert för andra systemviktiga institut som föreskrivs i artikel 131.

Om beslutet att fastställa systemriskbuffertvärdet medför en minskning eller ingen förändring jämfört med det tidigare fastställda buffertvärdet ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, endast rätta sig efter denna punkt.

10. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar inte medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, anmäla detta till ESRB i enlighet med punkt 9 en månad innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av tröskelvärdet på 3 %.

11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära ett yttrande av kommissionen i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9. Kommissionen ska avge sitt yttrande inom en månad från mottagandet av anmälan.

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten begära en rekommendation från kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Kommissionen och ESRB ska tillhandahålla var sin rekommendation inom sex veckor från mottagandet av anmälan.

Om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har utfärdat en negativ rekommendation, får den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagande av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

13. Varje behörig myndighet eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska offentliggöra fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden på lämplig webbplats. Det offentliggörandet ska åtminstone innehålla följande information:

- a) Systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.
- b) De institut på vilka systemriskbufferten tillämpas.
- c) De exponeringar på vilka systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena tillämpas.
- d) En motivering till fastställandet eller ändringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.
- e) Det datum då instituten ska börja tillämpa den fastställda eller ändrade systemriskbufferten.
- f) Namnen på de länder där exponeringar i dessa länder erkänns i systemriskbufferten.

Om offentliggörandet av den information som avses i led d i första stycket skulle kunna äventyra stabiliteten i det finansiella systemet ska den informationen inte anges i offentliggörandet.

14. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner i enlighet med artikel 141.2 och 141.3.

Om tillämpningen av utdelningsrestriktionerna leder till en otillfredsställande förstärkning av institutets kärnprimärkapital mot bakgrund av den relevanta systemrisken, får de behöriga myndigheterna vidta ytterligare åtgärder i enlighet med artikel 64.

15. Om den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i förekommande fall beslutar att fastställa systemriskbufferten på grundval av exponeringar i andra medlemsstater ska samma buffert fastställas för alla exponeringar inom unionen, såvida inte bufferten fastställs i syfte att erkänna det systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.

Artikel 134

Erkännande av ett systemriskbuffertvärde

1. Andra medlemsstater får erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts i enlighet med artikel 133 och får tillämpa det värdet för nationellt auktoriserade institut för exponeringar i den medlemsstat som fastställt det värdet.
2. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut i enlighet med punkt 1, ska den medlemsstaten anmäla det till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och den medlemsstat som fastställer det värdet.
3. Vid beslut om erkännande av ett systemriskbuffertvärde i enlighet med punkt 1, ska en medlemsstat beakta den information som framlagts av den medlemsstat som fastställt det värdet i enlighet med artikel 133.9 och 133.13.
4. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut får denna systemriskbuffert vara kumulativ med den systemriskbuffert som gäller i enlighet med artikel 133 förutsatt att olika risker hanteras genom buffertarna. Om buffertarna hanterar samma risker ska endast den högre av buffertarna gälla.
5. Den medlemsstat som fastställt ett systemriskbuffertvärde i enlighet med artikel 133 i detta direktiv får uppmana ESRB att utfärda en rekommendation som avses i artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 till en eller flera medlemsstater som kan erkänna systemriskbuffertvärdet."

50. Artikel 136 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”3. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis bedöma intensiteten i cykliska systemriskerna och lämpligheten hos det kontryckliga buffertvärdet för sin medlemsstat och vid behov fastställa eller justera det kontryckliga buffertvärdet. Varje utsedd myndighet ska därvid beakta”.

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis offentliggöra åtminstone följande information på sin webbplats:

- a) Det gällande kontryckliga buffertvärdet.
- b) Den aktuella kredittillväxtnivån som andel av BNP och dess avvikelse från den långsiktiga utvecklingstrenden.
- c) Det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2.
- d) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet.
- e) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten ska tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontryckliga kapitalbuffert.
- f) När den dag som avses i led e infaller mindre än 12 månader från dagen för offentliggörandet enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar en kortare tidsfrist för tillämpningen.
- g) Vid en sänkning av buffertvärdet, den preliminära tidsperiod under vilken ingen höjning av buffertvärdet väntas tillsammans med en motivering avseende denna period.

De utsedda myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att tidsmässigt samordna offentliggörandet.

De utsedda myndigheterna ska anmäla varje ändring av det kontryckliga buffertvärdet samt den begärda information som anges i leden a–g i första stycket till ESRB. ESRB ska offentliggöra alla anmälda buffertvärden och tillhörande information på sin webbplats.”

51. I artikel 141 ska punkterna 1–6 ersättas med följande:

”1. Ett institut som uppfyller det kombinerade buffertkravet får inte göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess kärnprimärkapital till en nivå där det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt kombinerade buffertkrav får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.

4. Institutet ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet genom att multiplicera den summa som beräknas enligt punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

- a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

plus

- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus

- c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i leden a och b i denna punkt skulle balanseras.

6. Faktorn ska bestämmas enligt följande:

- a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.
- b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.
- c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.
- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas som

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot Q_n$$

där

Q_n = ordningstalet för den berörda kvartilen."

52. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 141a

Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141 anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkrav om det inte har kapitalbas i en mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vart och ett av följande krav:

- a) Artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

- b) Artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.
- c) Artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

Artikel 141b

Utdelningsrestriktioner vid underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

1. Ett institut som uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 får inte göra utdelningar kopplade till primärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess primärkapital till en nivå där buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.

4. Institutet ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden ska minska med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i led a och b i denna punkt skulle balanseras.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

a) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmättet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den första (dvs. lägsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0.

b) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmättet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den andra kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,2.

- c) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmålet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den tredje kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,4.
- d) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmålet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den fjärde (dvs. högsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräknas som

$$\text{Undre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \cdot Q_n$$

där

Q_n = ordningstalet för den berörda kvartilen.

7. De restriktioner som införs genom denna artikel ska endast tillämpas på betalningar som leder till en minskning av primärkapitalet eller en vinstminskning, och endast i fall där ett inställande av betalning eller en utebliven betalning inte innebär fallissemang eller utgör ett villkor för att inleda det insolvensförfarande som är tillämpligt för institutet.

8. När ett institut inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden och har för avsikt att ge utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta en åtgärd som avses i punkt 2 andra stycket a, b och c i denna artikel ska det underrätta den behöriga myndigheten och lämna den information som anges i artikel 141.8 med undantag för led a iii däri, samt information om det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

9. Institutet ska vidta åtgärder för att se till att beloppet för utdelningsbar vinst och det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknas på ett riktigt sätt, och ska på begäran kunna styrka riktigheten för den behöriga myndigheten.

10. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska en utdelning kopplad till primärkapital omfatta de punkter som anges i artikel 141.10.

Artikel 141c

Underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141b i detta direktiv anses underlåta att uppfylla det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden i detta direktiv om det inte har primärkapital i en mängd som behövs för att samtidigt uppfylla det krav som fastställs i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 samt kravet i artikel 92.1 d i den förordningen och i artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013."

53. I artikel 142.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. När ett institut inte uppfyller sitt kombinerade buffertkrav eller, i förekommande fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden ska det utarbeta en kapitalkonserveringsplan och lägga fram den för den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter den dag då det konstaterade att det inte uppfyllde kravet, om inte den behöriga myndigheten beviljar en längre frist upp till tio dagar."

54. I artikel 143.1 ska led c ersättas med följande:

"c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 97, inbegripet kriterierna för tillämpningen av proportionalitetsprincipen enligt artikel 97.4."

55. Artikel 146 ska ersättas med följande:

"Artikel 146

Genomförandeakter

Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 12 och avdelning IV i syfte att beakta utvecklingen på det ekonomiska och monetära området ska antas som genomförandeakter, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 147.2."

56. Följande kapitel ska införas efter artikel 159:

"KAPITEL 1A

Övergångsbestämmelser om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Artikel 159a

Övergångsbestämmelser om godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag som redan finns den 27 juni 2019 ska ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a senast den 28 juni 2021. Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag underläter att ansöka om godkännande senast den 28 juni 2021 ska lämpliga åtgärder vidtas enligt artikel 21a.6.

Under den övergångsperiod som avses i första stycket i denna artikel ska de behöriga myndigheterna ha alla de nödvändiga tillsynsbehörigheter som tilldelats dem genom detta direktiv med avseende på finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som omfattas av godkännande i enlighet med artikel 21a vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn."

57. I artikel 161 ska följande punkt läggas till:

"10. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen se över och rapportera om genomförandet och tillämpningen av de tillsynsbehörigheter som avses i artikel 104.1 j och l och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 28 december 2020 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 29 december 2020. Emellertid, de bestämmelser som är nödvändiga för att iakttä ändringarna i artikel 1.21 och 1.29 a, b och c i detta direktiv avseende artiklarna 84, 98.5 och 98.5a i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den 28 juni 2021 och de bestämmelser som är nödvändiga för att iakttä ändringarna i artikel 1.52 och 1.53 i detta direktiv avseende artiklarna 141b, 141c och 142.1 i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 4***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder

(Europeiska unionens officiella tidning L 150 av den 7 juni 2019)

1. Sidan 261, artikel 1.9, ny artikel 21a.2 andra stycket

I stället för: "[...] I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat."

ska det stå: "[...] I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.2 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat."

2. Sidan 264, artikel 1.9, ny artikel 21b.8

I stället för: "8. Med avvikelse från punkt 1 ska grupper från tredjeland vilka bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder EUR eller högre den 27 juni 2019 [...]"

ska det stå: "8. Med avvikelse från punkt 1 ska grupper från tredjeland vilka bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar i unionen på 40 miljarder EUR eller högre den 27 juni 2019 [...]"

3. Sidan 276, artikel 1.33, ny artikel 104a.4

I stället för: "4. Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a med en kapitalbas som uppfyller följande villkor:

- a) Minst tre fjärdedelar av den ytterligare kapitalbasen ska bestå av primärkapital.
- b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet i a ska bestå av kärnprimärkapital.

Genom undantag från första stycket får den behöriga myndigheten kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital om så är nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

[...]"

ska det stå: "4. Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet med en kapitalbas som uppfyller följande villkor:

- a) Minst tre fjärdedelar av den ytterligare kapitalbasen ska bestå av primärkapital.
- b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet i a ska bestå av kärnprimärkapital.

Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet med primärkapital.

Genom undantag från första och andra styckena får den behöriga myndigheten kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital om så är nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

[...].

4. Sidan 291, artikel 1.51, ändrad artikel 141.6 första stycket d

I stället för: "d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och [...]"

ska det stå: "d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och [...]"

5. Sidan 292, artikel 1.52, ny artikel 141b.2 andra stycket b

I stället för: "b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet."

ska det stå: "b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden."

Sammanfattning av betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60)

EU har antagit nya förordningar och direktiv som innebär ändringar i de befintliga rättsakterna i fråga om kapitaltäckning och hantering av banker i kris. (EU:s bankpaket). Detta betänkande innehåller förslag till de lagändringar som behövs för att anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i förordningarna och genomföra ändringarna i direktiven.

Betänkandet innehåller förslag på bestämmelser som innebär att ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag kan göras ansvarig för kapitalkraven på gruppnivå. För att gruppkraven ska kunna riktas mot ett holdingföretag införs det även en skyldighet för företagen att ansöka om ett särskilt godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Om ett holdingföretag inte ansöker om eller inte uppfyller förutsättningarna för ett godkännande eller undantag ska Finansinspektionen ingripa. I fråga om grupper från tredjeländ, som är av viss storlek och som har två eller fler kreditinstitut eller värdepappersbolag inom EU, innebär förslagen vidare att de blir skyldiga att ha ett intermedieärt moderföretag etablerat inom EU.

Det sker dessutom förändringar i fråga om det särskilda kapitalbaskravet, det så kallade pelare 2-kravet. Det införs bland annat ett särskilt kapitalbaskrav avseende bruttosoliditet, som ska utgöra ett parallellt krav till det riskvägda särskilda kapitalbaskravet. Möjligheterna att beakta risker som institutet utsätter det finansiella systemet för inom ramen för kraven tas dock bort. Finansinspektionen blir vidare skyldig att fatta skriftliga beslut avseende de särskilda kapitalbaskraven. Vid sidan av dessa krav föreslås det införas riktlinjer för särskild kapitalbas. Riktlinjerna ska täcka risker och hantera framtida stressscenarier som inte täcks av övriga delar i kapitalkraven. Enstaka brister att efterleva en riktlinje ska inte leda till ingripanden, men ett särskilt kapitalbaskrav ska beslutas vid upprepade överträdelser.

I fråga om kapitalbuffertar föreslås ändringar som bland annat innebär att den möjliga nivån på vissa buffertar höjs, att systemriskbufferten och bufferten för systemviktiga institut blir additiva samt att restriktioner aktualiseras och ingripande kan ske om bruttosoliditetsbufferten, som tillkommer i tillsynsförordningen, inte uppfylls.

Därtill innehåller betänkandet bland annat förslag som möjliggör för Finansinspektionen att samarbeta och utbyta information med andra myndigheter och vissa mellanstatliga organ, samt krav på institutens bolagsstyrning och riskhantering.

Ändringarna föreslås i fråga om kapitaltäckning i huvudsak träda i kraft den 29 december 2020.

Lagförslagen i betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60)

Bilaga 5

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag att 5 kap. 7 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §¹

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:975.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att nuvarande 6 kap. 2 a och 2 b §§ ska betecknas som 6 kap. 2 b och 2 c §§ samt att nuvarande 13 kap. 8 a § ska betecknas som 13 kap. 8 b §,

dels att rubriken närmast före 6 kap. 2 a § ska sättas närmast före 6 kap. 2 b § och rubriken närmast före 13 kap. 8 a § ska sättas närmast före 13 kap. 8 b §,

dels att 1 kap. 5 §, 6 kap. 2 §, 6 b kap. 4 §, 8 kap. 6 §, 13 kap. 2 och 6 a §§ samt 15 kap. 1 och 1 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 6 kap. 2 a §, 13 kap. 8 a och 10 a §§ samt 14 kap. 2 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §²

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt

7. *finansiellt institut*: ett institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2018:1397.

2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

6 kap.

2 §³

Ett kreditinstitut ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. Det ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap.

Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande. *Kreditinstitutet ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredsställande kapitalbasnivåer.*

2 a §

I fråga om ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret får Finansinspektionen i de situationer som anges i artikel 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet kräva att ett kreditinstitut använder schablonmetoden enligt artikel 84.1 i samma direktiv.

³ Senaste lydelse 2015:1029.

6 b kap.4 §⁴

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet inte i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitäläckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitäläckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

8 kap.

6 §

Institutets styrelse *skall* behandla ärenden som avses i 5 §. Den *skall* vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats.

Institutets styrelse *ska* behandla ärenden som avses i 5 §. Den *ska* vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats. *Förteckningen ska också innehålla uppgift om kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en styrelseledamot eller den verk-

ställande direktören för institutet, och

2. en juridisk person som en sådan person som avses i 1 eller i 5 § första stycket 1–3 eller 5

a) har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet eller rösterna, eller

b) har en sådan ställning som avses i 5 § första stycket 1–3.

För att uppfylla kravet på en förteckning enligt första stycket får institutet även föra en förteckning över de närstående som omfattas av kravet.

13 kap.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över kreditinstitut och utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 §.

För ett kreditinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar institutets verksamhet,
3. institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente, och
4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. *Inspektionen ska i synnerhet kontrollera att ägare och ledning uppfyller dessa krav när det finns rimlig anledning att misstänka att institutet har koppling till eller utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller det finns en ökad risk för detta.*

För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § skall inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.

För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § ska inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.

Lydelse enligt prop. 2018/19:150

Föreslagen lydelse

6 a §

Finansinspektionen ska i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- andra behöriga myndigheter,
 - Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
 - Europeiska bankmyndigheten,
 - Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
 - Europeiska systemrisknämnden, och
 - Europeiska centralbanken.
- Europeiska systemrisknämnden,
 - Europeiska centralbanken, och
 - myndigheter som har ansvar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.

8 a §

Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.

10 a §

Finansinspektionen får kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sina skyldigheter enligt 10 § ska bytas ut.

14 kap.

2 c §

Om det samtidigt med en prövning av ett kreditinstituts ägares lämplighet enligt detta kapitel pågår en prövning om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, ska Finansinspektionen på lämpligt sätt samarbeta med de myndigheter som prövar ansökan om godkännande.

Vid tillämpning av första stycket ska bedömningsperioden i 2 b § förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar efter det att godkännandeförfarandet avslutats.

Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Ett tillstånd för ett sådant globalt systemviktigt institut som avses i artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen får dock inte återkallas på grund av att institutet inte uppfyller kraven i artikel 92a eller 92b i den förordningen.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med andra stycket, om det är sannolikt att ett kreditinstitut inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

1 a §⁶

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten

⁵ Senaste lydelse 2014:982.

⁶ Senaste lydelse 2018:1791.

att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ *eller 8 a kap. 3 och 4 §§* lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, *eller*

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på grupp-nivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 6 kap. 2 a § och i övrigt den 29 december 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att 15 kap. 1 a § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 1.3

Föreslagen lydelse

15 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ eller 8 a kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelsesyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

Bilaga 5

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller
 2. beslut om sanktionsavgift.
-

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Bilaga 5

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att nuvarande 8 kap. 4 a och 4 b §§ ska betecknas som 8 kap. 4 b och 4 c §§,

dels att rubriken närmast före 8 kap. 4 a § ska sättas närmast före 8 kap. 4 b §,

dels att 1 kap. 4 a §, 8 kap. 4 §, 8 b kap. 4 §, 9 kap. 45 §, 23 kap. 1 och 5 §§ samt 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 8 kap. 4 a §, 9 kap. 25 a och 25 b §§, 13 kap. 6 b och 9 a §§, och närmast före 9 kap. 25 a § ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2019:419.

rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

8 kap.

4 §³

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.
Bolaget ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredsställande kapitalbasnivåer.

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

4 a §

Ifråga om ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret får Finansinspektionen i de situationer som anges i artikel 84.3 och 84.4 i kapitäläckningsdirektivet kräva att ett värdepappersbolag använder schablonmetoden enligt artikel 84.1 i samma direktiv.

8 b kap.4 §⁴

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitäläckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitäläckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

⁴ Senaste lydelse 2015:1032.

9 kap.

Särskilda villkor vid försäljning till icke-professionella kunder

25 a §

Ett värdepappersinstitut får endast sälja primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda kvalificerade skuldinstrument som emitterats efter den 27 december 2020 till en icke-professionell kund om

- 1. institutet har utfört en lämplighetsbedömning enligt 23 §,*
- 2. institutet har bedömt att instrumenten är lämpliga för kunden, och*
- 3. institutet har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt 28 §.*

Med efterställda kvalificerade skuldinstrument avses detsamma som i 2 kap. 2 b § lagen (2015:1016) om resolution.

25 b §

Ett värdepappersinstitut får kräva att den icke-professionella kunden lämnar institutet information om sin portfölj.

Om den icke-professionella kundens portfölj vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappersinstitutet säkerställa att

- 1. kunden inte investerar mer än totalt 10 procent av sin portfölj i instrument som avses i 25 a §, och*
- 2. det ursprungliga investeringsbeloppet som investeras i ett eller flera sådana instrument är minst 10 000 euro.*

En portfölj enligt andra stycket ska innehålla kontanta insättningar och finansiella instrument, med undantag för sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Vid kreditgivning enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 gäller för värdepappersbolag denna paragraf och 44 § i stället för 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

Ett värdepappersbolag får inte på andra villkor än sådana som bolaget normalt ställer upp lämna kredit till

1. en styrelseledamot,
2. en person som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som ska avgöras av styrelsen,
3. en anställd som har en ledande ställning inom bolaget,
4. någon annan aktieägare än staten med ett aktieinnehav som motsvarar minst 3 procent av hela aktiekapitalet,
5. den som är make eller sambo till någon som avses i 1–4, eller
6. en juridisk person i vilken någon som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Finansinspektionen prövar efter ansökan om en anställd har sådan ledande ställning som avses i andra stycket 3.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning. *Förteckningen ska också innehålla uppgift om kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en styrelseledamot eller den verkställande direktören för bolaget, och

2. en juridisk person som en sådan person som avses i 1 eller i andra stycket 1–3 eller 5

a) har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet eller rösterna, eller

b) har en sådan ställning som avses i andra stycket 1–3.

För att uppfylla kravet på en förteckning enligt fjärde stycket får värdepappersbolaget även föra en förteckning över de närstående som omfattas av kravet.

Andra-fjärde styckena tillämpas också på krediter mot säkerhet av borgen eller fordringsrätt som utfärdas av någon som avses i andra stycket. Detsamma gäller för en fordran som bolaget förvärvat och för vilken någon som avses i andra stycket är betalningsskyldig.

⁵ Senaste lydelse 2017:679.

23 kap.1 §⁶

Finansinspektionen har tillsyn över värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporteringstjänster, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige.

För svenska värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporteringstjänster och svenska clearingorganisationer omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet.

För ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse eller en reglerad marknad eller clearingverksamhet från filial i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. Inspektionen ska i synnerhet kontrollera att ägare och ledning uppfyller dessa krav när det finns rimlig anledning att misstänka att institutet har koppling till eller utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller det finns en ökad risk för detta.

Finansinspektionen har därutöver tillsyn över att bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 16 kap. följs.

Lydelse enligt prop. 2018/19:150 Föreslagen lydelse

5 §

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska centralbanken,
5. byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer),
6. offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader,
7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt

7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014, och

8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014,

8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, och

9. myndigheter som har ansvar för tillämpningen av regler om strukturell uppdelning inom en bankgrupp.

6 b §

Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.

9 a §

Finansinspektionen får kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sina skyldigheter enligt 8 och 9 §§ ska bytas ut.

25 kap.

1 d §⁷

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtits en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem

⁷ Senaste lydelse 2018:1399.

att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ *eller 8 a kap. 3 och 4 §§* lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på grupp-nivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 8 kap. 4 a § och i övrigt den 29 december 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden att 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 1.5

Föreslagen lydelse

25 kap.

1 d §

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ eller 8 a kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av

skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna att 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet, och

14. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

14. artiklarna 394, 415, 416, 430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2018:1229.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

dels att 4 kap. 6 § och 5 kap. 8 § ska upphävas,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 4 § ska tas bort,

dels att 1 kap. 1 och 2 §§, 2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 3 §, 4 kap. 1–5 och 7 §§, 5 kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 1 och 2 §§, 8 kap. 1, 3 och 4 §§ samt 10 kap. 1 § och rubriken närmast före 4 kap. 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 8 a kap., och en ny paragraf, 8 kap. 7 §, och närmast före 8 kap. 7 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet.

Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet *eller kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a tillsynsförordningen.*

2 §²

I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2018:1957.

6. *institut*: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

7. kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

12. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

a) utbetalning i form av en kontant utdelning,

b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

a) utbetalning i form av en kontant utdelning,

b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i

artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen, och

17. *primärkapital*: kapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen.

2 kap.

1 §

Institut ska, utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av artikel 92 i tillsynsförordningen och av ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 §.

Institut ska ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 § utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av

1. artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,

2. ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

3. en riktlinje om särskild kapitalbas för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som meddelats enligt 2 kap. 1 c § samma lag.

Institut får inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i

1. kraven i artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen, och

2. kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 3 a § och 3 c § första stycket 1 lagen (2015:1016) om resolution.

2 §

Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av det krav på

Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av det krav på

kärnprimärkapital som enligt denna lag följer av kapitalkonserveringsbufferten, den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten och

kärnprimärkapital som enligt denna lag följer av kapitalkonserveringsbufferten, den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten, *systemriskbufferten* och *tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.*

1. i de fall som systemriskbufferten tillämpas på exponeringar i ett annat land, det högsta av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §,

2. i de fall som systemriskbufferten tillämpas endast på exponeringar i Sverige, summan av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.

3 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen får, i syfte att motverka en *strukturell* systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.

Finansinspektionen får, i syfte att motverka en systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.

Systemriskbufferten får inte användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisk som redan täcks av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen eller av en kapitalbuffert enligt 5 kap. eller 6 kap. i denna lag.

Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *minst 1 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på de exponeringar som systemriskbufferten ska tillämpas på enligt 3–7 §§.*

Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *ett belopp beräknat i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 13.*

Till grund för beräkningen ska Finansinspektionen fastställa ett systemriskbuffertvärde för de exponeringar som är aktuella. Om en exponering omfattas av flera värden ska dessa läggas ihop till ett kombinerat buffertvärde.

Systemriskbuffert på exponeringar inom Sverige och utanför EES

Beslut om systemriskbuffertvärde

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet *i enlighet med de förutsättningar som följer av artikel 133.14 i samma direktiv besluta att institut ska ha en systemriskbuffert som uppgår till högst 5 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på institutets exponeringar i Sverige eller utanför EES.*

Systemriskbufferten får fastställas till mer än 5 procent av det belopp som avses i första stycket endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 133.15 i samma direktiv.

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.9 i kapitaltäckningsdirektivet *besluta om ett systemriskbuffertvärde som inte medför ett kombinerat buffertvärde på mer än 3 procent för en exponering. I ett sådant buffertvärde ska ett erkänt värde enligt 7 § inte räknas in.*

Ett systemriskbuffertvärde som för en exponering medför ett sammanlagt buffertvärde om mer än 3 procent men högst 5 procent får Finansinspektionen endast besluta om i enlighet med de förutsättningar som följer av artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ett systemriskbuffertvärde som för en exponering medför ett kombinerat buffertvärde om mer än 5 procent får Finansinspektionen endast besluta om åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet.

4 §

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet besluta att ett institut ska ha en systemriskbuffert som uppgår till högst 3 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på institutets exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Om ett systemriskbuffertvärde som fastställs enligt 3 § är mindre eller lika stort som det senast fastställda buffertvärdet ska inte förfarandet enligt artikel 133.11 respektive 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet tillämpas.

5 §

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert i enlighet med 4 §, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert avseende exponeringar i andra medlemsstater, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES. Det gäller dock inte om systemriskbufferten grundas på ett beslut enligt 7 §.

7 §

Om Finansinspektionen erkänt ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES, får inspektionen besluta att institut med exponeringar i det landet för dessa exponeringar ska ha en systemriskbuffert motsvarande den som fastställts i det landet.

En systemriskbuffert enligt första stycket får gälla utöver systemriskbufferten i 1 §, om buffertarna avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska dock endast den högre av dem gälla.

5 kap.

2 §

Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent och högst 3,5 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

4 §

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst 2 procent av

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst 3 procent av

institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut får fastställas till mer än 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp endast om Finansinspektionen fullgjort under rättelsekravet i artikel 131.7 i kapitäläckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.

5 §

Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller undergrupp nivå får inte uppgå till mer än det *högsta* av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och det buffertvärde som gäller för gruppen på grupp nivå enligt *tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut*.

Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller undergrupp nivå får inte uppgå till mer än det *lägsta* av

1. *summan av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och det högsta av antingen*

a) *buffertvärdet för globalt systemviktiga institut, eller*

b) *det buffertvärde för övriga systemviktiga institut som gäller för gruppen på grupp nivå, eller*

2. *3 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet eller den procentsats som har fastställts för gruppen på grupp nivå enligt 4 § andra stycket.*

7 §

Om en tillämpning av 1–4 och 6 §§ skulle medföra att ett institut är skyldigt att på grupp nivå ha både en kapitalbuffert för systemviktiga institut och i enlighet med 4 kap. en systemriskbuffert på institutets exponeringar i ett annat

Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert enligt 4 kap. ska kapitalkravet till följd av systemriskbufferten gälla utöver det kapitalkrav som följer av tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

land, ska endast den högsta av dessa buffertar gälla på gruppnivå.

Om kravet på en systemriskbuffert tillämpas endast på exponeringar i Sverige, gäller dock kapitalkravet till följd av systemriskbufferten utöver det kapitalkrav som följer av tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt 4 kap. 2 § och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 5 procent, får sådana värden fastställas endast om Finansinspektionen fullgjort under rättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.

6 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kontrycklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontrycklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

7 kap.

1 §

Finansinspektionen ska för varje kvartal *fastställa* ett kontryckliskt buffertriktvärde och ett kontryckliskt buffertvärde.

Finansinspektionen ska för varje kvartal *beräkna* ett kontryckliskt buffertriktvärde och, *vid behov, fastställa eller justera* ett kontryckliskt buffertvärde.

Det kontryckliska buffertriktvärdet ska användas som ett referensvärde för att fastställa det kontryckliska buffertvärdet.

Det kontryckliska buffertvärdet ska ligga till grund för beräkningen av storleken på den institutspecifika kontryckliska kapitalbufferten i enlighet med 6 kap.

2 §

Det kontryckliska buffertriktvärdet och buffertvärdet ska fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som anges i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Det kontryckliska buffertriktvärdet *ska beräknas* och *det kontryckliska* buffertvärdet ska fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som anges i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

8 kap.

1 §

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från det att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå det kombinerade buffertkravet.

2. inom fem arbetsdagar från *den dag det konstaterades* att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå det kombinerade buffertkravet.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

3 §

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet får inte

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,
2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet,

3. göra utbetalningar kopplade till *primärkapitaltillskott*.

3. göra utbetalningar kopplade till *primärkapitaltillskotts-instrument*.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller det kombinerade buffertkravet.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller kärnprimärkapital omfattas inte av förbudet i första stycket.

4 §

Förbudet i 3 § gäller inte

1. för ett institut som i enlighet med 1 § har beräknat högsta förfogandebelopp och åtgärderna ryms inom detta belopp, eller

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i konkurs.

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i *resolution eller* konkurs.

Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet

7 §

Ett institut ska anses inte uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt detta kapitel om det inte har

kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vart och ett av följande krav:

1. De krav som följer av artikel 92.1 a i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

2. De krav som följer av artikel 92.1 b i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

3. De krav som följer av artikel 92.1 c i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

8 a kap. Ingripanden och restriktioner om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls

Högsta förfogandebelopp och kapitalkonserveringsplan

1 § Ett institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1 a i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från den dag det konstaterades att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå kravet på bruttosoliditetsbufferten.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

2 § Om Finansinspektionen bedömer att de åtgärder som framgår av kapitalkonserveringsplanen inte återställer institutets primärkapital, ska inspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då förelägga institutet att stärka kapitalbasen eller besluta om inskränkningar som är striktare än de som anges i 3 §.

Inskränkningar i institutens rätt att vidta värdeöverföringar m.m.

3 § Ett institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert får inte

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,
2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde kravet på bruttosoliditetsbufferten,

3. göra utbetalningar kopplade till primärkapitaltillskottsinstrument.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller kravet på bruttosoliditetsbufferten.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller primärkapital omfattas inte av förbudet i första stycket.

4 § Förbudet i 3 § gäller inte

1. för ett institut som i enlighet med 1 § har beräknat högsta förfogandebelopp och åtgärderna ryms inom detta belopp, eller

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution eller konkurs.

5 § Ett institut som avser att vidta åtgärder med stöd av 4 § 1 ska underrätta Finansinspektionen innan åtgärden vidtas.

6 § Om ett institut inte uppfyller kraven i detta kapitel, får Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet.

Underlåtenhet att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbufferten

7 § Ett institut ska anses inte uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt detta kapitel om det inte har primärkapital i den mängd som behövs för att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbufferten samt de krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, *och*

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla,

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §, *och*

13. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022 i fråga om 8 a kap. och i övrigt den 29 december 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar att 10 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 1.8

Föreslagen lydelse

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § *och 8 a kap. 1 §* ska beräknas och rapporteras,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § *och 8 a kap. 1 §* ska uppfylla,

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §, och

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 § *och 8 a kap. 5 §*, och

13. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 1 kap. 2 och 6 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 1–4 §§, 4 kap. 1–3 och 5 §§, 6 kap. 3 och 6 §§, 8 kap. 2 §, 9 kap. 1 § samt 10 kap. 1 och 2 §§, och rubriken närmast före 3 kap. 1 §, ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 1 a kap., och 10 nya paragrafer, 2 kap. 1 a–1 e §§, 4 kap. 11 §, 7 kap. 4–6 §§ samt 8 kap. 2 a §, och närmast före 2 kap. 1 c och 1 e §§, 4 kap. 11 § samt 7 kap. 4 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

I denna lag betyder

1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,
4. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

4. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,

5. *värdepappersföretag inom EU*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen som är etablerat i en medlemsstat,

6. *värdepapperiseringsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2017:1151.

förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, Bilaga 5

7. krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879,

8. grupp från tredjeland: en grupp enligt artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen där moderföretaget är etablerat i ett tredjeland,

9. utländskt finansiellt holdingföretag: ett utanför Sverige hemmahörande

a) finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller finansiellt moderholdingföretag inom EU, eller

b) annat finansiellt holdingföretag inom EU som är skyldig att uppfylla tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå, och

10. utländskt blandat finansiellt holdingföretag: ett utanför Sverige hemmahörande

a) blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU,

b) annat blandat finansiellt holdingföretag inom EU som är skyldig att uppfylla tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att förordningen och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 124, 164 och artikel 458 i tillsynsförordningen 458 tillsynsförordningen. *besluta om särskilda makrotillsyns-åtgärder.*

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

1 a kap. Krav på godkännande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Omfattningen av kravet

1 § Följande företag ska hos Finansinspektionen ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande enligt detta kapitel:

1. svenska finansiella moderholdingföretag och svenska blandade finansiella moderholdingföretag, och

2. andra svenska finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att följa tillsynsförordningen, denna lag eller lagen (2014:966) om kapitalbuffertar på undergruppsnivå.

Förutsättningar för godkännande

2 § Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får godkännas, om

1. de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är sådana att de krav som ställs i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar på gruppnivå eller undergruppsnivå kan uppfyllas,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en ändamålsenlig tillsyn över att instituten inom gruppen efterlever kraven på individuell nivå, gruppnivå och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. i fall när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag

a) information har lämnats om kreditinstitutens större ägare eller medlemmar,

b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut, och

c) kreditinstitutets nära förbindelser med andra inte hindrar en effektiv tillsyn av kreditinstitutet.

Undantag från kravet på godkännande

3 § Godkännande enligt 2 § ska inte krävas om

1. det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag,

2. det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,

3. ett dotterkreditinstitut har utsetts ansvarig för att säkerställa att gruppen efterlever tillsynskraven på gruppnivå,

4. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget inte är delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är finansiella institut eller institut, och

5. det inte finns något som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Samordningen av ansökan när myndighet i en annan medlemsstat också är behörig att pröva ansökan

4 § Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat också är skyldig att pröva ansökan ska Finansinspektionen komma överens med den myndigheten om ett beslut. När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 §, ska inspektionen lämna sin bedömning av ansökan till den behöriga myndigheten.

Om ansökan avser ett blandat finansiellt holdingföretag ska ett samtycke till beslutet också lämnas av samordnaren av den särskilda tillsynen enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG.

5 § Inom två månader från det att den behöriga myndigheten har mottagit Finansinspektionens bedömning enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om ett beslut.

6 § Om en överenskommelse enligt 4 § första stycket inte kan nås, ska ärendet hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten. När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 § ska inspektionen därefter fatta ett beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om ett samtycke enligt 4 § andra stycket inte lämnas, ska ärendet hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller ett beslut har fattats.

Tidsfrist för när ett beslut ska meddelas

7 § Ett beslut ska meddelas holdingföretaget inom fyra månader från det att ansökan mottagits eller, om ansökan då inte var fullständig, inom fyra månader från det att fullständig information mottagits. Ett beslut ska dock senast fattas inom sex månader från det att en ansökan mottagits.

Utländskt finansiellt holdingföretag och utländskt blandat finansiellt holdingföretag

8 § Särskilt godkännande enligt 2 § eller undantag från kravet på godkännande enligt 3 § krävs även för ett utländskt finansiellt holdingföretag eller ett utländskt blandat finansiellt holdingföretag.

En sådan ansökan prövas av Finansinspektionen om inspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 §. Prövningen ska ske tillsammans med behörig myndighet i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat enligt bestämmelserna i 4–6 §§.

2 kap.**1 §**

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav *utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, om*

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt,

2. *det i samband med en översyn och utvärdering av institutet bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som*

Finansinspektionen ska besluta att ett institut *utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen* ska uppfylla *både*

1. ett särskilt kapitalbaskrav *för risken för alltför låg bruttosoliditet, och*

2. *ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.*

Beslut enligt första stycket ska vara skriftliga och grunda sig på översyner och utvärderingar som i fråga om institutets enskilda situation visar att

1. något av kraven i 6 kap. 1–2 a, 3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–4 a §§ och 5–8 §§ lagen (2007:528) om

värdepappersmarknaden inte är uppfyllt *och det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid,*

2. *ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändig för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,*

institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

Bilaga 5

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt *första stycket 1.*

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,

4. institutet vid upprepade tillfällen underlåtit att hålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §, eller

5. det finns andra situationer som är specifika för det enskilda institutet som ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

1 a §

De särskilda kapitalbaskraven enligt 1 § ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet får Finansinspektionen dock när det bedöms nödvändigt kräva att institutet ska uppfylla de särskilda kapitalbaskraven med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital.

1 b §

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,

2. det kombinerade buffertkravet i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, eller

3. den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §, om riktlinjen avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,

2. bruttosoliditetsbufferten i artikel 92.1a i tillsynsförordningen, eller

3. den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §, om riktlinjen avser risken för alltför låg bruttosoliditet.

Riktlinje för särskild kapitalbas

1 c §

Som en del i sin översyn och utvärdering ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer. Utifrån dessa kapitalbasnivåer ska Finansinspektionen meddela institutet sådan riktlinje för särskild kapitalbas som är relevant. Sådan riktlinje ska grunda sig på institutets enskilda situation.

1 d §

Den kapitalbas som används för att uppfylla en riktlinje för särskild kapitalbas för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 c § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,

2. det särskilda kapitalbaskravet som beslutats enligt 1 § för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, eller

3. *det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.*

Den kapitalbas som används för att uppfylla en riktlinje för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 c § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av 92.1 d i tillsynsförordningen,

2. det särskilda kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet, eller

3. bruttosoliditetsbufferten som avses i artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

Underrättelseskyldighet

1 e §

Finansinspektionen ska underätta relevanta resolutionsmyndigheter om de särskilda kapitalbaskrav som beslutas enligt 1 § och de riktlinjer för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §.

2 §³

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för *och de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.*

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för.

3 §⁴

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och *det* särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven

Om ett institut uppfyller kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen och *de* särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt

³ Senaste lydelse 2017:705.

⁴ Senaste lydelse 2017:705.

enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller kravet på en brutto-soliditetsbuffert enligt artikel 92.1a, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. respektive 8 a kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

3 kap.

1 §

Ansvarigt institut

Ansaret för att kraven i 2 § uppfylls har det institut

1. som inte är dotterföretag till ett annat institut, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett institut, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett sådant holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som ansvarar för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

Ansvarigt företag

För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.

Med ansvarigt företag enligt detta kapitel avses

1. moderinstitut i en medlemsstat, 2. finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som har fått godkännande enligt 1 a kap.,

3. institut som

a) kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som har undantagits från kravet på godkännande enligt 1 a kap. 2 §, och

b) är utsett att ansvara för att säkerställa att gruppen efterlever kraven på gruppnivå enligt 1 a kap. 3 § 3, och

4. institut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som efter ingripande enligt 8 kap. 2 § andra stycket tillfälligt utsetts som ansvarig för att säkerställa efterlevnaden av kraven på grupp nivå.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, ansvarar det kreditinstitut respektive värdepappersbolag som har den största balansomslutningen för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

2 §

Det ansvariga institutet enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på grupp nivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Det ansvariga företaget enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på grupp nivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

3 §

Även om ett institut inte är det ansvariga institutet enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

Även om ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte är det ansvariga företaget enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. institutet eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt institut, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

4 §

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap.

4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av företaget, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet. Sådana dotterföretag ska uppfylla kraven på individuell nivå.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av moderinstitutet, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Med moderföretag respektive moderinstitut enligt denna paragraf avses moderföretag respektive moderinstitut inom EU samt företag som omfattas av 1 § andra stycket 2, 3 och 4.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett institut,
 2. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,
 3. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag inom EES,
 4. det finns två eller flera finansiella holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag inom EES, och ett institut är det dotterföretag som har
1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
 2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
 3. ett värdepappersföretag inom EU är moderföretag till ett kreditinstitut och det i gruppen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
 4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

den största balansomslutningen, eller

5. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag som inte är auktoriserade i det land inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

b) ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

c) ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 tillsynsförordningen och

a) ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag har den största totala balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

I de fall en annan myndighet än Finansinspektionen enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 ska utöva tillsynen över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, ska Finansinspektionen trots det utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över mer än ett kreditinstitut inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land. Motsvarande ska gälla i

de fall en annan myndighet än Finansinspektionen enligt artikel 111.3 c i samma direktiv ska utöva tillsynen över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över mer än ett värdepappersföretag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land.

Vad som anges i första stycket 3, 5 b och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för kreditinstitutet. Vad som anges i första stycket 5 c § gäller på motsvarande sätt inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för värdepappersbolaget.

Finansinspektionen ska även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det enligt 3 §.

17 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och är ett motsvarande utländskt företag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 3–5, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn

institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.*

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller *och* den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878* ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

5 §⁵

Inom *en månad* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen

Inom *fyra månader* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen

⁵ Senaste lydelse 2018:1800.

försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen. Överenskommelsen ska ta hänsyn till de resultat som framkommit relaterade till institutens organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Inom fyra månader från det att rapporten har lämnats, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella situation och riskprofil samt den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 § på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.

försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen. Överenskommelsen ska ta hänsyn till de resultat som framkommit relaterade till institutens organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Inom fyra månader från det att rapporten har lämnats, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella situation och riskprofil samt den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 och 1 c §§ på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.

Kraven på godkännande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

11 §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 §, ska inspektionen övervaka att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller förutsättningarna för godkännande enligt 1 a kap. 2 § eller för att undantas från kraven på godkännande enligt 1 a kap. 3 §.

6 kap.

3 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med följande myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU:

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska bankmyndigheten,

3. Europeiska systemrisknämnden,
 4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, *och*
 5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag.
 4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
 5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag, *och*
 6. myndigheter som har ansvar för regler om tillämpningen av strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.

Om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information även med övriga berörda myndigheter inom EES, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU.

6 §

Finansinspektionen ska, efter begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES, inom ramen för sin befogenhet lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som görs av inspektionen.

Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

7 kap.

Krav på ett intermediärt moderföretag inom EU

4 §

En grupp från tredjeland som har två eller fler institut inom EU ska ha ett intermediärt moderföretag etablerat inom EU, om det totala värdet av tillgångarna för gruppen i EU uppgår till 40 miljarder euro eller mer.

En sådan grupp i tredjeland kan emellertid ha två intermediära moderföretag inom EU om

1. det är oförenligt med ett tvingande krav på åtskillnad av verksamheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen har sitt huvudkontor att endast ha ett intermediärt moderföretag inom EU, eller

2. den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget i EU bedömt att ett resolutionsförfarande annars blir mindre effektivt.

5 §

Det totala värdet av tillgångar enligt 4 § ska vara summan av

1. värdet av de totala tillgångarna hos gruppens alla institut i EU enligt dess konsoliderade balansräkning, eller enligt de individuella balansräkningarna, om institutets balansräkning inte är konsoliderad, och

2. värdet av de totala tillgångarna hos varje filial i gruppen som är auktoriserad inom EU.

6 §

Ett intermediärt moderföretag ska antingen vara ett i EU auktoriserat kreditinstitut eller ett i EU godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag.

Om det i gruppen från tredjeland inte ingår ett kreditinstitut inom EU får det intermediära moderföretaget dock vara ett inom EU auktoriserat värdepappersbolag som omfattas av krishanteringsdirektivet. Det andra moderföretaget som etableras med stöd av 5 § får också vara ett sådant värdepappersbolag.

8 kap.

2 §

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte

uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kravet på godkännande enligt 1 a kap. inte uppfyller förutsättningarna för det, får Finansinspektionen dessutom ingripa genom att besluta att företaget inte får företräda sina aktier i dotterinstitut vid stämman eller förelägga företaget att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska efterleva kraven. Ett föreläggande får även riktas mot någon som ingår i holdingföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem. Om annan myndighet inom EES också är behörig ska ingripande enligt detta stycke ske i överenskommelse med den behöriga myndigheten enligt förfarandet i 1 a kap. 4–6 §§.

Om den som ingår i ledningen av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 3 kap. 5 §, får Finansinspektionen besluta att denne inte längre får ha en sådan position.

2 a §

Utöver vad som anges i 2 § första stycket gäller dessutom bestämmelserna om åtgärder enligt 15 kap. 1 a och 8–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om

1. ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inte vidtar de

åtgärder som är nödvändiga för att tillse att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt 2 kap. 1 och 2 §§ efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller

2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande enligt 1 a kap. eller annars inte efterlever kraven i det kapitlet.

Vid en överträdelse enligt första stycket 2 får Finansinspektionen även besluta att den eller de aktieägare som är ansvariga för överträdelsen inte får företräda sina aktier vid stämman.

9 kap.

1 §

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag. Finansinspektionen och Riksgäldskontoret får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisker,
8. schablonmetoden för marknadsrisker,
9. schablonmetoden för kreditrisker,
10. IRK-metoden för kreditrisker,
11. motpartsrisker,
12. värdepapperisering,

13. bruttosoliditet, och	13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de grupp-
baserade kraven.	14. konsolidering av de grupp-
baserade kraven,
	15. omklassificering av posi-
tioner, och
	16. klassificering av institut.

2 §⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 5 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut,	4. när en risk inte kan anses täckas av kapitalbaskraven i tillsynsförordningen och värdepapperiseringsförordningen och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav för att täcka sådan risk ska fastställas,
---	--

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

1. Denna lag träder i den 29 december 2020.

2. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som redan fanns den 27 juni 2019 får fortsätta verksamheten till dess att Finansinspektionen slutligt har prövat en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande enligt 1 a kap., dock endast om en sådan ansökan har gjorts senast den 28 juni 2021.

3. Grupper från tredjeland som redan den 27 juni 2019 bedrev verksamhet via fler än ett institut i EU som hade ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder eller mer, ska uppfylla kraven på intermedjärt moderföretag i 7 kap. 4–6 §§ senast den 30 december 2023.

⁶ Senaste lydelse 2018:1800.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från AB Svensk Exportkredit, FAR, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Förvaltningsrätten i Stockholm, Kommuninvest Sverige AB, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Riksgäldskontoret, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv och Sveriges riksbank.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Ekobrottsmyndigheten, Nasdaq Stockholm Aktiebolag, Näringslivets Regelnämnd och Svenska Fondhandlareföreningen.

Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878

Bilaga 7

Artikel i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878	Svenska bestämmelser
2.5 och 2.6	1 kap. 2 och 3 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen)
3.1.60–3.1.63	1 kap. 2 § andra stycket tillsynslagen
3.1.64	7 kap. 4–6 §§ tillsynslagen (dock används inte termen i den svenska författningen)
3.1.65	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (förkortad LBF) och 8 kap. 35 § 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (förkortad LVM)
3.3	3 kap. 1–4 §§ tillsynslagen
4.8	28 kap. 5 § lagen (2015:1016) om resolution
8.2 och 8.5	Inte relevant för Sverige
9.3	Ska genomföras genom faktiskt handlande och inte genom bestämmelser i författning
9.4	3 kap. 1 § LBF
10.1	Föreskrifter med stöd av 2 kap. 2 § och 5 kap. 2 § 1 och 20 förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse (förkortad FBF)
10.2	3 kap. 2 § och 6 kap. 2 och 5 §§ FBF
14.2	3 kap. 2 § LBF

Bilaga 7

18 d	15 kap. 1 § LBF
21a.1	1 kap. 7 § tillsynslagen
21a.2	14 kap. 2 c § LBF och 19 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
21a.3	1 kap. 8 § tillsynslagen
21a.4	1 kap. 9 § tillsynslagen
21a.5	4 kap. 11 § och 6 kap. 1 och 3 §§ tillsynslagen
21a.6	8 kap. 2 a och 2 b §§ tillsynslagen
21a.7	1 kap. 9 § tillsynslagen
21a.8	1 kap. 11–13 §§ och 8 kap. 2 c § tillsynslagen
21a.9	1 kap. 11 § tillsynslagen
21a.10	1 kap. 10 § tillsynslagen
21b.1	7 kap. 4 § tillsynslagen
21b.2	7 kap. 6 § tillsynslagen
21b.3	7 kap. 5 § tillsynslagen
21b.4	7 kap. 4 § tillsynslagen
21b.5	7 kap. 4 § tillsynslagen
21b.6	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
21b.7	8 kap. tillsynslagen, 15 kap. LBF och 25 kap. LVM
21b.8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till tillsynslagen
21b.9	Inte relevant för Sverige
21b.10	Inte relevant för Sverige
23.1	14 kap. 2 § andra stycket 1 LBF
47.1a	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 16 LBF
47.2	9 § FBF
47.2a	13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM
56 första stycket g	8 kap. 3 § och 30 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, samt 13 kap. 6 a § LBF, 23 kap. 5 § LVM, 6 kap. 3 § tillsynslagen och 4 kap. 4 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen)
56 första stycket h	6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM
57.1	8 kap. 3 § och 10 kap. 27 § OSL
58a.1–58a.3	6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM

58a.4	Behöver inte genomföras i svensk rätt, se Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning)	Bilaga 7
63.1	9 kap. 22 a § aktiebolagslagen (2005:551) och 10 kap. 11 a § LBF	
64.1	8 kap. 2–2 b §§ tillsynslagen	
64.3	32 § förvaltningslagen (2017:900)	
66.1	15 kap. LBF, 25 kap. 1 d § LVM och 8 kap. 2, 2 c och 3 §§ tillsynslagen	
67.1	15 kap. LBF, 25 kap. 1 d § LVM, 8 kap. 2, 2 c och 3 §§ tillsynslagen och 3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar	
74.1 och 74.2	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM	
74.3	Inte relevant för Sverige	
75.1	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar och föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM	
84.1–84.4	6 kap. 2 § och 13 kap. 2 a § LBF och 8 kap. 4 § och 23 kap. 2 b § LVM samt föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM	
84.5 och 84.6	Inte relevant för Sverige	
85.1	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM	
88.1	8 kap. 6 § LBF och 9 kap. 45 § LVM	
89.6	Inte relevant för Sverige	
91.1	3 kap. 2 § första stycket 4, 13 kap. 2 § och 15 kap. 2 § LBF, 3 kap. 1 § första stycket 5, 23 kap. 1 a § och 25 kap. 4 §	

Bilaga 7

91.7 och 91.8	LVM samt 3 kap. 5 § och 8 kap. 2–2 b §§ tillsynslagen 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 LBF samt 3 kap. 1 § första stycket 5 och 6 LVM
91.12	Inte relevant för Sverige
92.1–92.3	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
94.1–94.5	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
94.7	Inte relevant för Sverige
97.1, 91.4, 91.4a och 91.6	9 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
98.1 och 98.5	9 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
98.5a och 98.8	Inte relevant för Sverige
99.2	9 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
103	2 kap. 1 § tillsynslagen
104.1	2 kap. 1 § tillsynslagen, 15 kap. 1 § LBF och 25 kap. 1 § LVM
104.2	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104a.1	2 kap. 1 § tillsynslagen
104a.2	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104a.3	2 kap. 1 § tillsynslagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104a.4	2 kap. 1 a och 1 b §§ tillsynslagen
104a.5	2 kap. 1 § tillsynslagen och 32 § förvaltningslagen
104b.1	6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM
104b.2–104b.4	2 kap. 1 c § tillsynslagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104b.5	2 kap. 1 d § tillsynslagen
104b.6	8 kap. 1 och 7 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar (buffertlagen)
104c	2 kap. 1 f § tillsynslagen
105	2 kap. 2 § tillsynslagen
108.3	3 kap. 1 och 4 §§ tillsynslagen
109.2 och 109.3	3 kap. 4 § tillsynslagen
109.4–109.6	Sverige har inte utnyttjat valmöjligheten
111.1–111.5	4 kap. 1 § tillsynslagen

111.6	4 kap. 2 och 3 §§ tillsynslagen
111.7	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
113.1–113.4	4 kap. 5 § tillsynslagen
113.5	Inte relevant för Sverige
115.3	6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM
116.1a och 116.6	6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM
117.5	10 kap. 27 §, 18 kap. 1 och 2 §§ och 30 kap. 4 § OSL samt 13 och 14 §§ förordningen (2009:92) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism
117.6	Inte relevant för Sverige
119.1	8 kap. 2 § tillsynslagen
120.2	4 kap. 10 § tillsynslagen
125.1	6 kap. 3 § tillsynslagen
128	2 kap. 1 § buffertlagen
129.1	3 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen
129.2	3 kap. 3 § buffertlagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 2 buffertlagen och 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
129.3	1 kap. 3 § buffertlagen
129.4	9 kap. 1 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar
129.5	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
130.1	6 kap. 1 § buffertlagen
130.2	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
130.3	6 kap. 3 § buffertlagen
130.4	Finansinspektionens föreskrifter om tillsynskrav och kapitalbuffertar
130.5	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
131.1	5 kap. 1 och 3 §§ buffertlagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 5 buffertlagen
131.2a	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 4 buffertlagen
131.3	Inte relevant för Sverige
131.5 och 131.5a	5 kap. 4 § buffertlagen
131.7	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
131.8	5 kap. 5 § buffertlagen
131.9	5 kap. 2 § buffertlagen

Bilaga 7	131.10	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 4 buffertlagen
	131.11	7 § FBF
	131.12	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
	131.14	5 kap. 6 § buffertlagen
	131.15	2 kap. 2 § och 5 kap. 7 § buffertlagen
	131.16	2 kap. 2 § och 5 kap. 8 § buffert- lagen
	131.17	2 kap. 2 § och 5 kap. 7 och 8 §§ buffertlagen
	131.18	Inte relevant för Sverige
	133.1	4 kap. 1 § buffertlagen
	133.2	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 4 buffertlagen
	133.3	4 kap. 1 § buffertlagen
	133.4	4 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen
	133.5	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 4 buffertlagen
	133.6	Inte relevant för Sverige
	133.7 och 133.8	14 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar och föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 2 buffertlagen
	133.9–133.12	4 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen, 6 kap. 3 § tillsynslagen och 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
	133.13	3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
	133.14	8 kap. 3, 4 och 6 §§ buffertlagen
	133.15	4 kap. 5 § buffertlagen
	134.1	4 kap. 7 § buffertlagen
	134.2	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
	134.3	15 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
	134.4	4 kap. 7 § buffertlagen
	134.5	15 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
	136.3	7 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen
	136.7	7 kap. 8 § buffertlagen
	141.1	8 kap. 3 § buffertlagen
	141.2	8 kap. 1, 3 och 4 §§ buffertlagen
	141.3	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
	141.4–141.6	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 11 buffertlagen
	141a	8 kap. 7 § buffertlagen
	141b.1	8 kap. 3 § buffertlagen
	141b.2	8 kap. 1–4 §§ buffertlagen

141b.3	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen	Bilaga 7
141b.4–141b.6	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 11 buffertlagen	
141b.7	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen	
141b.8	8 kap. 5 § buffertlagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 11 buffertlagen	
141b.9	6 kap. 7 § buffertlagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 11 buffertlagen	
141b.10	1 kap. 2 § 17 buffertlagen	
141c	8 kap. 7 § buffertlagen	
142.1	8 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 11 buffertlagen	
143.1	3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar	
146	Inte relevant för Sverige	
159a	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till tillsynslagen	
161.10	Inte relevant för Sverige	